

**EDİRNELİ AHMET BÂDÎ'NİN “RİYÂZ-I BELDE-İ
EDİRNE” ADLI ESERİNİN TEZKİRE KISMI**

Hazırlayan: Niyazi ADIGÜZEL

Danışman: Prof. Dr. Süreyya Ali BEYZADEOĞLU

Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Edebiyatı Bilim Dalı için öngördüğü DOKTORA TEZİ olarak hazırlanmıştır.

**Edirne
Trakya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
2008**

T.C
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**EDİRNELİ AHMET BÂDÎ'NİN "RİYÂZ-I BELDE-İ EDİRNE" ADLI
ESERİNİN TEZKİRE KISMI**

DOKTORA TEZİ

Niyazi ADIGÜZEL tarafından hazırlanan bu çalışma 09.06.2008 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği / ~~Oyçokluğu~~ ile kabul edilmiştir.

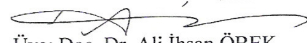

Başkan: Prof. Dr. Kemal YAVUZ

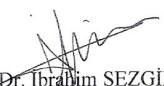

Üye: Prof. Dr. Süreyya Ali BEYZADEOĞLU (Danışman)

Üye: Prof. Dr. Recep DUYMAZ

Üye: Doç. Dr. Ali İhsan ÖBEK

Üye: Doç. Dr. İbrahim SEZGİN

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU TEZ MERKEZİ
TEZ VERİ GİRİŞ FORMU

Referans No **309783**
Yazar Adı / Soyadı NİYAZI ADIGÜZEL
Uyruğu / T.C.Kimlik No T.C. 38297018682
Telefon / Cep Telefonu / e-Posta 0212 649 08 06 0505 855 86 53 niyaziadiguzel@gmail.com
Tezin Dili Türkçe
Tezin Özgün Adı Edirneli Ahmet Bâdî'nin "Riyâz-ı Belde-i Edirne" Adlı Eserinin Tezkire Kısmı
Tezin Tercümesi The Tezkire Part of Edirner Ahmet Bâdî's Work named "Riyâz-ı Belde-i Edirne"
Konu Başlıkları Türk Dili ve Edebiyatı
Üniversite Trakya Üniversitesi
Enstitü / Hastane Sosyal Bilimler Enstitüsü
Anabilim Dalı Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Bilim Dalı / Bölüm Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı/Türk Edebiyatı Bölümü
Tez Türü Doktora
Yılı 2008
Sayfa - - - 460
Tez Danışmanları Prof. Dr. Süreyya Ali BEYZADEOĞLU
Dizin Terimleri Ahmed Badi=Ahmed Badi
Edirne=
Tarih=History
Şiir=Poem
Önerilen Dizin Terimleri Şair Tezkiresi=A Biographical Memoir
Kısıtlama / Kısıt Süresi Var 3 Yıl

b. Tezimin Yükseköğretim Kurulu Tez Merkezi tarafından çoğaltılması veya yayımının 10.06.2011 tarihine kadar ertelenmesini talep ediyorum. Bu tarihten sonra (a) maddesindeki koşulların geçerli olacağını kabul ve beyan ederim. (Erteleme süresi formun imzalandığı tarihten itibaren en fazla 3 (üç) yıldır.)

10.06.2008
İmza:.....

Yazdır

ÖN SÖZ

Eski Türk Edebiyatı'nın en önemli eserleri sayılan Şuarâ Tezkireleri, bir şâirin yaşadığı devirde şiirleri ve sanatı hakkında o devirde yaşayan kişilerin fikirlerini öğrenmek, ne kadar beğenilip ne derece okunduğunu bilmek ve o şâir hakkında yapacağımız değerlendirmeler için başvuracağımız ana kaynaklardandır. Bunun yanında tarihler, biyografi eserleri, nazireler, şiir mecmuaları, mektuplar ve bizzat müelliflerin eserleri de aynı konuda bize bilgi verebilmektedir.

Türk Edebiyatında XV. yüzyıldan başlayarak 30'u aşkın Şuarâ Tezkiresi yazılmıştır. Bu tezkirelerin yapı olarak genelde birbirlerine benzemelerinin yanında içlerinde bazı farklılıklar arz edenleri de vardır. Meselâ, manzum olmasıyla Güftî'nin *Tezkiretü's-Şuarâ*'sı ve tarih eseri olarak Gelibolulu Mustafa Ali'nin kaleme aldığı *Künhü'l-Ahbar*'ın Tezkire kısmı gibi.

Ahmet Bâdî tarafından kendi el yazısıyla kaleme alınan “*Riyâz-ı Belde-i Edirne*” bir tarih eseri olmasına rağmen içindeki “*Ravzatü's-Şu'arâ*” bölümüyle yukarıda bahsettiğimiz tezkirelerden farklı özellikler taşımaktadır.

Bâdî, bir nev'i tezkirelerin özeti niteliğinde olan “*Ravzatü's-Şu'arâ*” bölümünü, kendinden önce yazılmış tarih ve biyografi ile ilgili hemen hemen bütün eserleri görüp ve başta Hibri'nin *Enîsü'l-Musâmirîn*'i olmak üzere *Tâcü't-Tevârîh*, *Künhü'l-Ahbâr*, *Nâimâ*, *Râşid*, *Lutfî târihleri*; *Sehî*, *Âşık Çelebi*, *Latîfî*, *Hasan Çelebi*, *Güftî* ve *Riyâzî Tezkireleri* gibi tarih ve edebiyat tarihi ile ilgili toplam 98 eseri inceleyip, bunun yanında başka eserlerde adı geçen şâirlerin divanlarına bakıp kaleme almıştır.

16 yıllık yorucu bir çalışma sonucu 3 cilt olarak hazırladığı, müsveddesi Edirne İl Halk Kütüphanesi'inde bulunan bu eserin, yine yazarın kendisi tarafından kaleme alınmış olan orijinal nüshası, İstanbul Beyazıt Devlet Kütüphanesi'nde 3 cilt halinde T.Y. 10391 numarada kayıtlıdır. Oldukça hacimli olan bu eserde “*Ravzatü's-Şu'ara*” kısmı 2. ciltte 422. sayfa ile 581. sayfalar arasındadır. Bu kısım başta 19 padişah ve 2 şehzadeden bahsedip şiirlerinden örnekler verdikten sonra Arap alfabesi sırasına göre 269 (toplam 290) şâirin biyografisini ve şiirlerinden örnekleri içermektedir.

3 bölümünden oluşan bu çalışmamızın 1. bölümünde Ahmet Bâdî'nin hayatı ve eserleri hakkında bilgiler verilmiştir. 2. bölüm genel hatlarıyla Türk Şuarâ Tezkirelerini ve bu tezkireler içinde *Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın* yeri ve önemini belirtmektedir. 3. bölümde ise eserin transkripsiyonlu metin tespiti yapılmıştır.

Tarih ve kültürümüzün bir parçası olan *Riyâz-ı Belde-i Edirne'nin Şâirler Kısmı'nın* gün yüzüne çıkmasında beni teşvik edip yönlendiren, metni baştan sona bizzat okuyup kontrol eden ve hiçbir desteğini esirgemeyen danışman hocam Prof. Dr. Süreyya Ali BEYZADEOĞLU'na ve yardımlarını gördüğüm Doç. Dr. Ali İhsan Öbek'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca bu çalışmamda büyük bir sabırla beni destekleyip anlayışla karşılayan aileme de minnettâr olduğumu belirtmek isterim.

Niyazi ADIGÜZEL

Edirne 2008

Hazırlayan : Niyazi ADIGÜZEL

Tezin Adı : Edirneli Ahmet Bâdî'nin “Riyâz-ı Belde-i Edirne”

Adlı Eserinin Tezkire Kısmı

ÖZET

“*Riyâz-ı Belde-i Edirne*”, Ahmet Bâdî Efendi'nin 16 yıllık çalışmasının ürünü olan bir Edirne Tarihi'dir. 3 ciltten oluşan bu büyük eserin 1. cildi, Edirne'nin camileri, mescitleri, medreseleri, tekkeleri, zaviyeleri, hamamları, köprüleri, çarşıları ve bu tür yerleri ihtiva eder. 2. ciltte ise valiler, kadılar, vezirler, emirler, âlimler, şeyhler, hattatlar ve şâirlerin hayat hikayelerine yer verilir. Zor şartlar altında tamamlanan 3. cildinde de Edirne'ye bağlı yerleşim yerleri ve bu yerleşim yerlerindeki alimler, şeyhler ve şâirler özet olarak verilir.

Oldukça hacimli olan bu eserde şâirlerin anlatıldığı kısım, 2 ciltte “*Ravzatü's-Şu'ara*” diye isimlendirilmiş ve 422. sayfa ile 581. sayfalar arasında bulunmaktadır. Bu kısım, başta 19 padişah ve 2 şehzadeden bahsedip şiirlerinden örnekler verildikten sonra Arap alfabesi sırasına göre 269 (toplam 290) şâirin biyografisini ve şiirlerinden örnekleri içermektedir. Bahsedilen şâirler ya Edirne'de doğmuş ya da dışarıdan gelerek Edirne'ye yerleşmişlerdir. Bu şâirler ve şiir örnekleri titiz bir çalışmayla transkribe edilerek günümüz alfabesine aktarılmıştır.

Ahmet Bâdî şâirleri anlatırken diğer tezkirelerden faydalanmıştır. Ancak, kendisi de “dîvan” sahibi bir şâir olan yazar, döneminde yaşayan şâirleri bir tarihçi gözüyle değil de bir edebiyatçı olarak değerlendirmiş ve bizlere sunmuştur. Eser bu yönüyle ayrı bir önem arz etmektedir.

91 yıl boyunca Osmanlı'ya başkentlik yapan Edirne şehri diğer kültür eserleri yanında yetiştirdiği bu şâirlerle tarihten günümüze ışık tutmaktadır. Yapılan bu tezle geçmişle gelecek arasında engel teşkil eden problemler (özellikle dil problemi) giderilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Bâdî, Edirne, Şâir Tezkiresi, Tarih, Şiir.

Prepared by : Niyazi ADIGÜZEL

**Name of Thesis : The Tezkire Part of Edirner Ahmet Bâdî's
Work named “Riyâz-ı Belde-i Edirne”**

ABSTRACT

Riyâz-ı Belde-i Edirne which is the product of Ahmet Badi's study that takes 16 years is the history of Edirne. The first cover of this great work which consists of three covers consists of the mosques of Edirne, masjids, medressehs, dervish lodges, small dervish lodges, turkish baths, bridges, bazaars and this kind of places. In the second cover the life stories of governars, qadis, viziers, emirs, scholars, sheikhs, calligrapher and poets are told.

In the third cover which is completed in difficult situations towns and the scholars, sheikhs and poets at towns are given as summary. In this Pretty voluminous work, the part in which poets are told is named “*Ravzatü’ş-Şuara*” in the second cover and took place between page 422 and 581. This part firstly consists of 19 sultans and shahzadahs and the examples of their poems then according to the Arap alphabet each in turn it consists of the biographies and the examples from poems of 269 (total 290) poets. Poets who are talked about were either born in Edirne or settled in Edirne by coming out. These poets and examples of poems are translated to todays alphabet by a very careful study.

Ahmet Badi benefited from other tezkires while telling the poets. But being a writer who is a poet that has got “divan” he evaluated and presented the poets living in his age not as a historian but as a litterateur. The work gives the appearance of a different importance with this view.

Edirne that was the capital of Ottoman during 91 years lights the way for today from past with its cultural works and poets whom it grows. With this thesis it is tried to solve the problems (especially language problem) between the past and the future.

Key Words: Ahmet Bâdî, Edirne, A Biographical Memoir, History, Poem.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
TRANSKRİPSİYON SİSTEMİ	vii
KISALTMALAR	viii
GİRİŞ	1
BÖLÜM I	2
• PROBLEM	2
• AMAÇ	3
• ÖNEM	3
• SAYILTILAR	4
• SINIRLILIKLAR	4
• TANIMLAR	4
BÖLÜM II	6
• ARAŞTIRMA YÖNTEMİ	6
• ARAŞTIRMA MODELİ	6
• EVREN VE ÖRNEKLEM	6
• VERİLER VE TOPLANMASI	6
• VERİLERİN ÇÖZÜMÜ VE YORUMLANMASI	6
I. BÖLÜM	7
A. AHMET BÂDÎ'NİN HAYATI	7
1. Hayatı.....	7
2. Memuriyeti.....	8
3. Ölümü ve Mezarı.....	9
B. EDEBİ KİŞİLİĞİ	9
C. ESERLERİ	12
1. Riyâz-ı Belde-i Edirne.....	12

2. Armağan.....	14
3. Divan.....	15
4. Tavzîhü'l-Ebvâb 'Alâ Teshîli'l-Hisâb.....	16
II. BÖLÜM.....	17
A.TÜRK ŞUARÂ TEZKİRELERİ.....	17
1. Tezkire.....	17
2. Türkçe Şuarâ Tezkireleri.....	17
B. RİYÂZ-I BELDE-İ EDİRNE'NİN TEZKİRE KISMININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	20
1. Eserin Edebiyat Tarihi Açısından Yeri Ve Önemi.....	20
2. Diğer Tezkirelerde Olmayıp da Sadece Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Yer Alan Şâirler....	23
3. Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Yer Alan Şâirlerin Mensub Oldukları Meslekler ve Tarikat İlişkileri.....	25
4. Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın Şekil ve Muhteva Özellikleri.....	28
5. Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Şâirler Ve Örnek Verme İşlemi	32
6. Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın Şâirlerle İlgili Kaynakları.....	34
7. Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın Dil ve Uslûp Özellikleri.....	36
8. Eserin Nüshalarının Tanıtılması.....	39
Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Yer Alan Şâirlerin Açıklamalı İndeksi.....	40
METİN.....	48
SONUÇ.....	397
TIPKIBASIM.....	399
İNDEKS.....	439
KAYNAKÇA.....	456

TRANSKRİPSİYON SİSTEMİ

1- Arap alfabesinde bulunup da yeni Türk alfabesinde bulunmayan işaretler şöyle gösterilmiştir.

آ	â, a	ط	ṭ
پ	p	ذ	z
ث	s	ع	‘
ح	ḥ	غ	ğ
خ	ḫ	ق	q
ص	ṣ	ك	ñ
ض	ẓ	ه	h, (a,e)
ظ	ẓ		

2- Arapça ve Farsça kelimelerdeki “hurûf-ı med” denilen harfler şöyle gösterilmiştir.

آ : â, Â و : û, Û ی : î, Î

3- Farsça’daki “vâv-ı ma’dûle” ile yazılan kelimelerde bu özellik “h^hâce” şeklinde gösterilmiştir.

4- İsimden isim yapma eki olan -lı/-li/-lu/lü iki şekilde yer aldığından metinde görüldüğü gibi yazılmıştır.

5- Özel isimlere getirilen ekler yine nesir kısmında ayrılmış ancak şiirlerde kesme işaretiyle ayrılmamıştır.

6-Metinde geçen Arapça, Farsça ibareler, âyet ve hadis iktibasları kendi harfleri yerine transkripsiyon harfleriyle verilmiş ve italik yazıyla gösterilmiştir.

7-Birleşik isim ve sıfatlar arasına bir çizgi (-) konulmuştur. Dilber , gülzâr, gülşen gibi iki ayrı kelimedenden oluşup tek manası olanların arasına konmamıştır.

8-Metne, vezni ve anlamı tamamlamak için yapılan ilaveler parantez () işareti içine alınmıştır.

9-Metinde okuyamadığımız yerler (.....) şeklinde boş bırakılmıştır. Ayrıca tereddüt ettiğimiz kelimelerden sonra (?) işareti koyduk.

KISALTMALAR

A.g.e.	: Adı geçen eser
Ank.	: Ankara
Ans.	: Ansiklopedi
Bkz.	: Bakınız
C.	: Cilt
Ef.	: Efendi
İst.	: İstanbul
msl.	: mesela
s.	: sayfa
vb.	: ve benzeri
vd.	: ve diğeri
Yay.	: Yayınları

GİRİŞ

Şuarâ Tezkireleri XV. yüzyıldan itibaren yazılmaya başlanmış ve Divan edebiyatımızın önemli kaynakları arasına girmiştir. Sayıları 30’u geçen bu tezkirelerde Gelibolulu Mustafa Ali’nin yazdığı *Künhü’l-Ahbar*’ı ayrı değerlendirmek gerekir. Bu eser bir tarih eseri olmasına rağmen içinde şâirler ve şiirlerinden de örnekler verilmiştir. Bu yönüyle Şuarâ Tezkirelerine benzemekte ve tezkire kısmı bir Şâir Tezkiresi olarak kabul görmektedir.

Ahmet Bâdî Efendi, “*Riyâz-ı Belde-i Edirne*” adlı eseriyle geçmişteki bütün tezkireleri ve diğer kaynakları tarayarak Edirneli olan şâirleri tespit edip, bunun yanında kendi zamanında yaşayanları da ekleyerek bu şâirleri “*Ravzatü’ş-Şuarâ*” diye isimlendirdiği ayrı bir bölümde şiirlerinden de örnekler vererek anlatmıştır. Bu eser tezkirelerin özeti niteliğindedir ve bu yönüyle diğer bütün tezkirelerden farklılık arz etmektedir.

Bu çalışmamızda Ahmet Bâdî’nin kendi el yazısıyla kaleme aldığı ve Edirne Tarihi olarak tarihe geçen eserinin *Ravzatü’ş-Şuarâ* kısmını transkripsiyonlu olarak günümüz Türkçesine aktardık. Bâdî şâirleri, diğer tezkirelerden faydalanarak anlatmıştır. Ancak, özellikle kendi döneminde yaşayan, bizzat tanıyıp görüştüğü şâirler de vardır ve bu şâirler kendi şiirlerinden örnekleri kendileri seçip Ahmet Bâdî’ye göndermişlerdir. Şüphesiz ki Bâdî’nin onlar hakkında yazdıkları ve değerlendirmeleri oldukça önemlidir ve bugün bizlere kaynaklık teşkil etmektedir.

Çalışmamız 3 bölüm halindedir: 1. bölüm, Ahmet Bâdî’nin hayatı ve eserleri hakkında bilgi verilmesi; 2. bölüm genel hatlarıyla Türk Şuarâ Tezkireleri, bu tezkireler içinde eserin yeri ve öneminin belirtilmesi, 3. bölüm ise eserin transkripsiyonlu metin tespitinden oluşmaktadır.

Ahmet Bâdî, *Ravzatü’ş-Şuarâ* bölümünde bu eserin bir tarih eseri olması sebebiyle bazı şâirlerin biyografisini yazmayıp; *tercemesi hattatlar sırasındadır* veya *tercemesi Ravzatü’l-Kuzâta mesbûk...* şeklinde göndermeler yapmıştır. Bu biyografiler ilgili yerlerden alınarak şâirin anlatıldığı kısmın hemen altına *italik* yazıyla eklenmiştir. Ayrıca tezkire kısmının daha iyi anlaşılması için listeler ve çizelgeler oluşturulmuştur.

BÖLÜM I

Problem

Belli bir meslekten tanınmış kişilerle, özellikle şâirlerin hayat hikâyelerinden söz edip eserlerinden örnekler veren çalışmalar olarak tanımlanabilecek olan tezkireler, ilk kez XVI. yüzyılda edebiyatımızda görülmüş, bu tarihten itibaren XX. yüzyıl ortalarına kadar da kesintisiz olarak edebiyat dünyamızda yer alan türlerden olmuştur.

Tezkirelerde, şâirlerin doğum yeri, adı, lakabı, öğrenim durumu, meslek veya makamı, başlıca hocaları, hayatlarındaki önemli değişiklikler, ölümü, varsa ölüm tarihi, mezarının yeri, bazen şâirle ilgili bir ya da birkaç anekdot, edebî durumuyla ilgili değerlendirmeler, eserleri ve eserlerinden örnekler yer alır.

Arap ve Fars edebiyatları öncülüğünde gelişmiş olmasına rağmen tezkire türü en güzel ve başarılı örneklerini Türkçede vermiştir. XVI. yüzyıldan XX. yüzyıla kadar kopmadan ve hiçbir boşluk bırakmadan devam etmiştir. Bu önemli özelliklerine rağmen tezkireler üzerinde yakın yıllara kadar çok fazla bir çalışma yapılmamıştır. Tezkirelerin pek azı günümüz insanının yararlanabileceği şekilde yayınlanmıştır.

Divan şiirini oluşturan şâirlerin hayatlarını ve eserlerini değerlendiren ve günümüze aktaran en önemli kaynaklar hiç şüphesiz tezkireler olmuştur. Bunun yanında tarihler, biyografi eserleri, nazireler, şiir mecmuaları, mektuplar ve bizzat müelliflerin eserleri de aynı konuda bilgi veren önemli kaynaklardır.

Ahmet Bâdî tarafından kendi el yazısıyla kaleme alınan “Riyâz-ı Belde-i Edirne” bir tarih eseri olmasına rağmen içindeki “Ravzatü’ş-Şu’ara” adlı bölümüyle bizlere değişik bir tezkire örneği sunmaktadır.

Ahmet Bâdî kendinden önce yazılmış tarih ve biyografi ile ilgili hemen hemen bütün eserleri görüp ve başta Hibrî’nin Enîsü’l-Musâmîrîn’i olmak üzere Tâcû’t-Tevârîh, Künhü’l-Ahbâr, Nâimâ, Râşid, Lutfî târihleri; Sehî, Âşık Çelebi, Latîfî, Hasan Çelebi, Güftî ve Riyâzî Tezkireleri gibi tarih ve edebiyat tarihi ile ilgili toplam 98 eseri inceleyip, bunun yanında başka eserlerde adı geçen şâirlerin divanlarına bakıp bu eserini kaleme almıştır.

Müsveddesi 3 cilt halinde Edirne İl Halk Kütüphanesi T.Y.2315 numarada kayıtlı bulunan bu eserin yine Bâdî tarafından kaleme alınmış olan orijinal nüshası İstanbul Beyazıt Devlet Kütüphanesi'nde 3 cilt halinde T.Y.10391 numarada kayıtlıdır. Oldukça hacimli olan bu eserde “Ravzatü’ş-Şu’ara” kısmı 2. ciltte 422. sayfa ile 581. sayfalar arasındadır. Bu kısım başta 19 padişah ve 2 şehzadeden bahsedip şiirlerinden örnekler verildikten sonra Arap alfabesi sırasına göre 269 (toplam 290) şâirin biyografisini ve şiirlerinden örnekleri içermektedir.

Problemimiz bu kısmın transkripsiyonlu metnini ortaya koymak ve genel hatlarıyla incelemektir.

Amaç

Bizzat yazarı tarafından kaleme alınan bu orijinal el yazması eserin günümüz alfabesiyle tespitinin yapılıp bilim dünyasına sunulması, bir tezkire örneği olarak yeri ve öneminin belirlenmesi bunun yanında şâirin kendi döneminde yaşayan kişiler hakkındaki görüş ve düşüncelerine ulaşılmasıdır.

Önem

Edebiyat tarihiyle ilgilenenler için en önemli kaynak müellifin eseridir. Müellif hakkında hüküm vermeden önce, eserin ele alınıp incelenmesi araştırmacının en başta yapmak zorunda olduğu önemli bir iştir. Bunun yanında Divan Edebiyatında bir şâirin kıymeti, onun zamanında ve daha sonraki zamanlarda yazılmış olan tezkireler ve kaynakların taranmasıyla ortaya çıkar. Ahmet Bâdî'nin bu eseri bütün bu kaynakların taranması ve bir özetinin çıkarılması niteliğindedir. Eserde Edirneli şâirler toplam 98 eserin incelenmesi sonucu ortaya konmuştur. Yazar bu şâirler hakkında bilgi vermesi yanında onların şiirlerinden de örnekler sunmuştur.

Bu metinlerin tespit edilip incelenmesi Ahmet Bâdî'nin yaşadığı dönemdeki şâirler hakkındaki kendi şahsî değerlendirmelerini vermesi yanında diğer dönemlerdeki şâirlerle ilgili değişik kaynaklarda geçen yanlış bilgilerin de önüne geçecektir.

Sayıtlar (Varsayım)

Osmanlı toplumu genelde kapalı bir toplumdur. Bu kapalılık biraz da olsa şiir ve şâirlerle açılmıştır. Ahmet Bâdî'nin bu eserindeki şâirleri incelerken onların yaşadığı dönem ve çevreleriyle ilgili gerek sosyal hayattan gerekse bireysel farklılıklardan kaynaklanan değişim ve gelişimleri tespit etmek kuvvetle muhtemeldir.

Sınırlılıklar

Bir edebî eser sahibinin ne dediğinin anlaşılması yalnızca eserin metninin incelenmesi ile mümkün değildir. Çünkü insanlar en fazla yaşadıkları sosyal çevreden etkilenirler. Yaşadıkları zaman dilimi ve coğrafya, bu zaman ve mekân içinde ilişkide buldukları insanlar ve bu ilişkilerin biçimi, kişinin fikirlerinin oluşmasında etkindir. Eko-sosyoloji denen ve modern sosyolojide kabul gören bu metot kişi ve eserinin anlaşılmasında önemli bir araç olmuştur.

Fakat bunu yapabilmek o dönemde yaşayan şâirlerin bütün biyografilerini ele almakla mümkün olur. Bu nedenle şâirlerin biyografilerinin kısa tutulması, örneklerin çok fazla olmaması bizim için sınırlılıkları oluşturur.

Tanımlar

Tezkire: Biyografi ile ilgili eserler için kullanılan genel ad. Edebiyat yazılarında Tezkiretü'ş-şuara (şâirler tezkiresi) sözü yerinde kullanılır. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul, 275-276)

Divan: İslam edebiyatında şâirlerin manzumelerini topladıkları dergilerin genel adı. Şâirler genel olarak, manzumelerini bir araya topladıkları bu dergilere sadece “divan” adını verirler, sonra adları da bu sözle beraber söylenirdi: Divân-ı Hâfız, Divân-ı Fuzûlî. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul: 65-66)

Nazım: Sözlerin vezin denilen bir ölçüye uygun olarak söylenmiş ve her kısmın sonunda belli sesler bulunan ve kafiye denilen hece ile tamamlanmış şekli. Nazım olarak yazılmış yazılara manzume de denir. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul, 205)

Nesir/Nesir: Manzum olmayan söz. (Ferit Devellioğlu, (1993): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Kitabevi, Ankara: 824) Edebiyat sanatının iki anlatım yolundan biridir. Nesir, gerçeğin anlatılması demek olduğuna göre aklın kontrolü altında hayal ve duyuların yardımıyla ve gözlem, tümevarım, tümdengelim sonucudur. İdealin anlatımı demek olan nazım ise hayal ve duyarlık dilidir. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul: 207)

Tarih: Bir tarih olayını manzum şekilde gösteren mısralar vardır ki, bunların harfleri ebcet hesabına göre sayılara çevrilince olayın yılı meydana çıkar. Böylelikle önemli tarih olaylarından başlayarak, büyük adamların hayatlarıyla ilgili olaylar için tarihler söylenmiştir. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul: 257)

Câize: Büyük ve varlıklı bir kimseye sunulan manzumeler veya eserler için o kimse tarafından verilen para. Eskiden hükümdarlar, vezirler şâirleri kendi adlarına manzum veya mensur eserler çevirmekle görevlendirirler, eser meydana gelince karşılığını öderlerdi. Sonraları bir gelenek olarak şâirler, bayram, ramazan, yaz, kış veya yeni memurluğa tayin, yeni bir şey yaptırma, doğum ve benzeri şeyler için kasideler, kıt'alar, tarihler yazmışlar, karşılıklarını almak istemişlerdi. İşte bu verilen paralara câize denirdi. (Mustafa N. ÖZÖN, (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İnkılâp ve Aka, İstanbul:43-44)

Mansıb: Devlet hizmeti, memuriyet. Makam, rütbe, derece. (Ferit Devellioğlu, (1993): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Kitabevi, Ankara: 579)

Danışmend: Bilgili. Tanzimat'tan önce, kadıların yanında stajyer olarak çalışan kimse (Ferit Devellioğlu, (1993): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Kitabevi, Ankara: 164)

BÖLÜM II

Araştırma Yöntemi

Eserin orijinal nüshalarına ulaşarak metin üzerinde çalışma yapılacaktır. Bu çalışma, metnin transkripsiyonlu yazımı ve içeriğinin değerlendirildiği bölümlerden oluşacaktır. Yazarın kullandığı metot, metnin dil özellikleri de içerik değerlendirmesinde ele alınacaktır.

Araştırma Modeli

Bundan önce yapılan eser tetkiki çalışmaları göz önünde bulundurularak eserin aktarımı ve incelenmesi sağlanacaktır.

Evren ve Örneklem

Araştırmada bütün Şâir Tezkireleri genel evrendir. Tümüyle bu genel evrene ulaşmamızın imkânsızlığı nedeniyle çalışma evrenini Ahmet Bâdî'nin Edirne Tarihi'ni içeren *Riyaz-ı Belde-i Edirne* adlı eserinin şâirler kısmıyla sınırlandıracağız. Bu eseri hazırlamada örnek (model) oluşturabilecek eserler:

*İsen, Mustafa (1994): *Künhü'l-Ahbar'ın Tezkire Kısmı*, Ankara, A.K.M. Yayını, Sayı:93 Tezkireler Dizisi-Sayı:2

*Beyzadeoğlu, S. A.-Gürgendereli, M.-Günay, F. (Haz) (2004): *Edirneli Ahmet Bâdî Efendi Armağan*, Harvard Üniversitesi Yayınları

*Canım, Rıdvan (1995): *Edirne Şâirleri*, Ankara, Akçağ Yay.

*Erdem, Sadık (1994): *Râmiz ve Âdâb-ı Zurafası*, Ankara, A.K.M. Yayını Sayı:79 Tezkireler Dizisi-Sayı:1

Veriler ve Toplanması

Tez konusu eserin orijinal nüshası mikrofilm yoluyla elde edilecek ve bizzat bu metin üzerinde çalışılacaktır.

Verilerin Çözümü ve Yorumlanması

Mikrofilm yoluyla elde edilen nüshanın okunması ve anlaşılmasında sözlük ve diğer başvuru kaynakları kullanılacaktır. Eser okunarak düzgün bir şekilde yazıya geçirilecektir. Aynı zamanda değerlendirmeler yapılırken eserin bütünü göz önünde bulundurulacaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

A. AHMET BÂDÎ'NİN HAYATI

1. Hayatı ¹

Ahmet Bâdî 1255 (21 Eylül 1839) yılında, kendi ifadesiyle ² Recep ayının 12. gecesinde Edirne'nin Kirişhâne semtindeki Kunduk Osman, bugünkü adıyla Talat Paşa Mahallesi'nde dünyaya gelmiştir. Babası, bugün Romanya hudutları içinde bulunan İbrâil'den Kaltakkıran Mehmet Ağa, dedesi 1215 (1801) yılında vefat eden Müstecâbî Osman Çelebi'dir. İbrâil, Ruslar tarafından işgal edilince Mehmet Ağa önce Rusçuk'a oradan da Edirne'ye göç ederek Edirneli Yeğen Hacı Ahmet Paşa'nın hizmetine girmiştir. Babasının Kaltakkıran lakabıyla anılması Romanya'dayken bozguncu faaliyetlerde bulunan Etniki Eteryâ komitacılarıyla verdiği mücadeleden ve bunun yanında bir cirit oyununda gösterdiği başarısından dolayıdır.

¹ Ahmet Bâdî hakkında kaynaklarda kısa ve özellikle doğum ve ölüm tarihleriyle ilgili tutarsız bilgiler yer almaktadır. Bu kaynaklar şunlardır: İsmail Özen (Haz.) (1975): *Osmanlı Müellifleri. Bursalı Mehmet Tâhir*. Meral Yayınevi, Cilt III. İstanbul: s.35; Rifat Osman (1337): *Edirne Rehnümâsı*. Edirne, s.98; Osman Nuri Peremeci (1939): *Edirne Tarihi*. İstanbul: s.169; Râtıp Kazancıgil (1986): *Ahmet Bâdî Efendi ve Riyâz-ı Belde-i Edirne Fihristi*, Ahmet Bâdî Efendi Biyografisi. Edirne İl Halk Kütüphanesi Bülteni, Edirne: s.71-119; Coşkun Üçok (Çev.) (1992): *Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri*. Franz Babinger. Kültür Bakanlığı Yay. Ankara: s.422; *İslam Ansiklopedisi*, Diyanet Vakfı Yayınları, cilt II, s.47-48; Rıdvan Canım (1995): *Edirne Şâirleri*. Akçağ Yayınları, Ankara: s.456; Süreyya Beyzadeoğlu (1998): *Ahmed Badî, Edirne Serhattaki Pâyitaht*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul: s.601-609, Süreyya A. Beyzadeoğlu-Müberra Gürgendereli-Fatih Günay (Haz.) (2004): *Edirneli Ahmet Bâdî Efendi Armağan*. Harvard Üniversitesi Yayını: s.XVII-XIX

Ahmet Bâdî'nin hayatıyla ilgili en geniş ve kapsamlı çalışmayı hocam Prof. Dr. Süreyya A. Beyzadeoğlu yapmıştır. *Edirne Serhattaki Payitaht (Ahmet Bâdî)* yazısında ve *Armağan*'ın giriş bölümünde Ahmet Bâdî'nin hayatını kendi eserlerinden yola çıkarak yazmıştır. Bu nedenle Bâdî'nin hayatını hocamın tespitlerine dayanarak yazdım.

² Ahmet Bâdî. *Riyâz-ı Belde-i Edirne*, 2.cilt, s.596-597

Bâdî ilk tahsilini bugün Kadri Paşa İlköğretim Okulu olan Kirişhâne'deki Taş Mektep'te tamamlayıp aynı zamanda da hat icâzeti almıştır.³ Bitirdiği İlk Mektepten sonra öğrenim hayatına devam edemeyip bir miktar da Arapça ve Farsça özel dersler alarak meslek hayatına atılmıştır.

2. Memuriyeti

İlk olarak 1280 (1863) yılında seyyar arazi kâtibi olarak devlet hizmetine giren Bâdî, 1285 (1868) yılına kadar Filibe, Edirne, Tekirdağ, Vize ve Lüleburgaz'da bu görevini sürdürür. 1285 (1868) yılında 3. sınıf emlak kâtibi olarak Edirne'ye atanır. Bir yıl sonra terfi ederek başkâtip olur. Daha sonra 1288 (1871) yılında Edirne vilayeti emlak mümeyyizi görevine getirilir. 1289-1290 (1872-1873) yılları arasında aynı görevi Yanya'da sürdürür. 1290 (1873) yılında rahatsızlığı nedeniyle Edirne'ye döner ve iki yıl görev almaz. İyileştikten sonra tekrar vazife alarak emlak mümeyyizi sıfatıyla 1292-1300 (1875-1879) yılları arasında Bosna ve Kastamonu'da bulunur. 1300 (1883) yılında Trabzon vergi müdürlüğüne getirilen Bâdî aynı zamanda 2. dereceden Osmanlı nişanıyla ödüllendirilir. Bir yıl sonra Trabzon'dan Diyarbakır vergi müdürlüğü görevine nakledilir. Bu görevi de yerine getirdikten sonra çok sevdiği Edirne'ye vergi müdürü olarak döner. 1306-1314 (1889-1897) yılları arasında bu görevi yerine getiren Bâdî, oğlunun meşrûtiyetçilerle birlikte olduğu şüphesiyle Konya'ya sürülmesi üzerine becâyîş yaparak Konya vergi müdürlüğüne oradan da 1321 (1904) yılında gündelik becâyîş yoluyla Bursa vergi müdürlüğüne atanır. Başarılı hizmetlerinden dolayı birçok Osmanlı nişanı alan⁴ Bâdî 1324 (1907) yılında emekliye ayrılır.

³ Bâdî, eserinin 2. cildinin hattatlar ravzasında Ahmet Rıfki maddesinde hattatlık icâzeti alışı şöyle anlatır: *Fakîr-i câmi'u'l-hurûfdur ki hatt-ı sülüs ü nesihî Sarî Şeyh nâm-ı diğerle Taş Mektep muallim-i sânsî Mevlânâ Mustafa Medhî Efendi'den ta'allüm ü temeşşuk ile 1267 tarihinde ahz-ı icâzet müyesser olmuş ve ba'dehû birâderleri Mevlânâ vü evlânâ Hasan Vasfî Efendi'den ikmâl-i nevâkısla 1269 tarihinde min gayr-i resm ahzına muvaffak olduğum icâzet-nâmelerde Rıfki mahlası i'tâ buyurulmuş idi...* **Bâdî, a.g.e., 2.cilt: Hattatlar Kısmı, s.400**

⁴ Bâdî, aldığı ödülleri, eserinin 2. cildinde Vergi müdürleri kısmına koyduğu kendi biyografisinde şu şekilde yazmıştır: 1292'de sâlise rütbesi, 1295'te beşinci Mecîdî, 1300'de rütbe-i sâniye sınıf-ı sânsî, daha sonra mütemâyiz rütbesi, 1319 da üçüncü rütbeden nişân-ı 'âlfî-i 'Osmânî ve 1321'de ülâ sınıf-ı sânsî rütbesi. **Bâdî, a.g.e., 2. cilt: Vergi Müdürleri, s.596-597**

3. Ölümü ve Mezarı

Kendi isteğiyle emekliye ayrılan Ahmet Bâdî, bir müddet sonra hastalanır ve tedavi amacıyla İstanbul'a götürülür. 1325 (1908) yılında orada vefat eder. Mezarı Eyüp'te Merdivenli Mezarlık'ta, Bestekâr Zekâî Dede Efendi, Hattat Ahmet Kâmil Efendi, Nakşibendî Şeyhi Küçük Emin Efendi ve Mareşal Fevzi Çakmak'ın da bulunduğu Kaşgârî Tekkesi civarındadır.⁵

Ahmet Bâdî'nin nüfus kaydına göre bir çocuğu vardır.⁶ O da 1948 yılında ölen ve Edirne milletvekili olarak görev yapmış olan Mehmet Fâik Kaltakkıran'dır. Tek vârisi olan oğlu, Bâdî'nin 1000 cildi aşkın eser barındıran değerli kütüphânesini 1918 yılında Edirne İttihat ve Terakki Kulübü'ne vakfetmiştir. Bu eserler şu an Edirne İl Halk Kütüphanesi'nde bulunmaktadır.

B. EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Ahmet Bâdî Efendi, divan sâhibi bir şâir olduğu halde daha çok tarihçi yönüyle tanınmıştır. Edirne Tarihi denince akla ilk olarak Ahmet Bâdî ve onun eseri olan *Riyâz-ı Belde-i Edirne* gelir. Bu yönüyle tarihçiliği şâirliğinin önüne geçmiştir. Bütün bu özellikleri yanında onun hat sanatındaki ustalığını da göz ardı etmemek gerekir.

Bâdî, *Riyâz-ı Belde-i Edirne*'nin şâirler kısmında, alçakgönüllülük göstererek, yazdığı şiirlerinin bu esere konulmaya pek lâayık olmadığını söyler. Şiirlerini, sadece duaya vesile olması dileğiyle bu kısma aldığını, herkesin bir iyiliği bulunduğunu ve

⁵ Bâdî'nin mezarının bulunduğu yer konusunda ihtilaflar bulunmaktadır. Birçok kaynakta ve internet ortamında (<http://www.cur-cuna.com/tr/mekan/meka0005.html>) mezarının Eyüp'te Merdivenli Kabristanı'nda olduğu geçmektedir. Ancak, yapılan araştırmalar ve mezarlık görevlilerinden alınan bilgilerde, bu mezarlığın parsel şeklinde olmadığı, dağınık ve serbest olduğu ve zamanla eski mezarların kaybolup yerlerine yeni mezarların konulduğu anlaşılmıştır. Zaten bu mezarlığa gittiğimizde bu günkü içler acısı haline şahit olduk. Eski mezar taşlarının, kimisi sökülmüş halde yerde yatmakta, kimisi toprağa gömülü vaziyette ve kimisi de kırık bir şekilde ötede beride durmaktadır. Bu nedenle tüm aramalara rağmen mezarını bulmamız mümkün olamamıştır.

⁶ Bkz: Edirne Nüfus Müdürlüğü, Cilt No: 008/10, Sayfa No:51, Kütük Sıra No:978

kendisinin de şâir olduğu için şiirden başka bir eser bırakamayacağını söyleyerek şâir Nâbî'nin şu beytine yer verir: ⁷

Kiminüñ câmi'i var kimi yapar pül Nâbî
Şu'arânuñ nolur âşârı sühandan ğayri

Çok yönlü bir kişiliğe sahip olan Ahmet Bâdî, Râcih ve Bâdî mahlaslarını kullandığı şiirlerinde, şâirin şöhretini divanının ortaya koyacağını söyler.

Râcihâ turma hemân vaşf-ı ruḥ-ı cânân it
Şâ'irüñ nâmını cem'iyet-i dîvân buyurur ⁸

Ancak, uzun memuriyet hayatı ve bu çok yönlü kişiliği ona divanını tamamlama fırsatı vermez. Bu nedenle daha sonradan temize çekerim düşüncesiyle yazdığı divanı müsvedde olarak kalmıştır.

Şiirlerini rindâne bir edâ ile söyleyen şâir, tasavvufî unsurlara fazla yer vermeden dîvân şiirinin unsurlarından olan sevgili ve onun özelliklerini anlatmaya çalışmıştır. Özellikle gazellerinde bu durum daha çok göze çarpmaktadır.

Geldi bahâr oldı müzeyyen çü bâğ u râğ
Sâķî piyâle al eline gel ayağ ayağ ⁹

Bâdî, divanında kullandığı çokça atasözü ve deyimlerle sosyal hayatın içinde yer almış, bunun yanında bir çok tarih manzumesi yazarak tarihe ışık tutmuştur. Edirne'nin bazı tarihî ve mîmârî eserlerinin yapılışıyla ilgili bunun yanında önemli şahsiyetlerin ölümü üzerine söylemiş olduğu bu tarih kıtaları oldukça önemlidir. Bir örnek olması bakımından özellikle eserinin meydana getirilmesinde de büyük katkıları olan Edirne Valisi Hacı Ahmet İzzet Paşa'nın ölümü üzerine kaleme aldığı ve türbesinde bulunan tarihi buraya almakla yetiniyoruz.

Vâlf-i Edrine düstûr-ı mükerrerem ya'ni
Hacı 'Osmân Paşa-zâde Hacı 'İzzet Paşâ

⁷ Bkz. Metin kısmı, s.442

⁸ Özgür Okmak (Haz.) (2008): *Ahmet Bâdî Dîvânı, İnceleme-Metin*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dan.: Prof. Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu, s.7

⁹ Okmak (2008): s.8

Nâmı Aḥmed idi ol zât-ı celîlü'l-ḳadrüñ
 Mazḥar-ı luṭf-ı Muḥammed ola der-rûz-ı cezâ
 'Âlim ü fâzıl u şâ'ir ü vezîr ibn-i vezîr
 Şâhib-i seyf ü ḳalem hem daḫi şeyḫu'l-vüzerâ
 Nâm-ı nâmîsine dirlerse eger aḫrâdur
 İftihâru'l-vüzerâ vü fuḫalâ vü üdebâ
 Seneler olmış idi biñ iki yüz altmış beş
 Ḳadr u şânı dâ vezâretle olundı a'lâ
 Nice manşıblara gitmişdi nihâyet bunda
 İrci'î emrin alup eyledi 'azm-i 'uḳbâ
 Sinni seksen bire yetmiş idi bî reyḫ ü gümân
 Ḳüz nile olduḡu dem-i terk-i iḳlîm-i fenâ
 Ḳâke çaldı o vücûdu da güneş gibi felek
 Nazâr it zerrece meyl itmege degmez dünyâ
 Türbesi hey'etine sâde baḳup geçme hemân
 Oḳıyup rûḫına bir fâtiḫa eyle ihdâ
 Yaş döküp iki gözinden didi Bâdî târîḫ
 Göçdi firdevs-i a'lâya Ḳacı 'İzzet Paşâ ¹⁰

¹⁰ Bâdî. A.g.e., 2. cilt. s.63-64

C. ESERLERİ

1. Riyâz-ı Belde-i Edirne

Ahmet Bâdî'nin en önemli eseri olan *Riyâz-ı Belde-i Edirne*, Türkçe bir Edirne Tarihi'dir. Bâdî, bu eserini, 17. yüzyıl tarihçilerinden Edirneli Abdurrahman Hıbrî'nin Edirne'nin 1359-1633 yılları arasını anlattığı *Enîsü'l-Müsâmirîn* adlı tarihini, yer yer düzelterek ve 1633'ten itibaren 1900 yılına kadar olan 267 yıllık dönemi de ekleyerek meydana getirmiştir. 541 yıllık bir tarihi kapsayan bu eser, Edirne üzerine yazılmış en kapsamlı ve önemli kaynak eser niteliğindedir.

Müsveddesi 3 cilt halinde Edirne İl Halk Kütüphanesi, T.Y. 2315 numarada bulunan eserin temize çekilmiş, İstanbul Bayezit Devlet Kütüphanesi T.Y. 10391 numarada kayıtlıdır. Ölçüleri: 340x222, 228x150 mm olup 31 satırdır. Yazı çeşidi rik'adır. Büyük bir kısmını kendisi kaleme alan Bâdî eserinin, 1. cildinin 477-526 ve 2. cildinin 341-408. sayfalarını Çırpanlı Necip Efendi'ye yazdırmıştır. 3 cilt olarak yazılan bu büyük eserin 1. cildi: 600, 2. cildi: 600, 3. cildi: 278 ve toplam 1478 sayfadan ibarettir.

Henüz mukaddime kısmına geçmeden liste halinde yararlandığı kaynakları sıralayan Ahmet Bâdî, burada toplam olarak 98 kaynak eser gösterir. Bunun yanında şâirler için divanlarına, hattatlar için icâzet-nâmelerine, câmi, mescit, tekye vb. yerler için bizzat yerlerine, bazı olaylar için gazetelere ve Edirne'de gömülü olan bazı âlim, kadı, şâir, şeyh gibi zatların da bulabildiği kadarıyla mezar taşlarına baktığını ifade eden Bâdî, eserini elinden geldiği kadarıyla kaynaklar göstererek kaleme aldığını belirtir.

Bâdî, eserinin mukaddimesinde insanoğlunun onurunu koruması için kendisini bilim ve beceriyle donatması gerektiğini söyler. Bu düşünceden hareketle insanlık ve Osmanlılık şanına layık olmak üzere hiç olmazsa küçük bir hizmet olması düşüncesiyle doğup büyüdüğü şehir olan Edirne'nin bir tarihinin olmadığını, bunun büyük bir eksiklik olduğunu, kendisinin yetersiz olduğunu kabul etmekle beraber bu eksikliği başkalarının tamamlamasını beklemenin doğru olmayacağını ve bu görevi

kendisinin üstlenmek hevesinde olduğunu belirtir.¹¹ Ancak görevi gereği 20 sene müddetle Edirne'den uzak kalması bu isteğini yerine getirmesine mâni olur. Uzun yıllar sonra tekrar Edirne'ye döndüğünde Hacı Ahmet İzzet Paşa'yı vali olarak bulur ve ona bu düşüncesini açmak isterken teklif vâliden gelir. Edirne'nin düzenli bir tarihinin olmadığını bu kentten birçok âlim, şâir ve yazar yetiştiği halde kimsenin bu tarihi yazmaya yanaşmadığını belirten vâli, bu tarihi yazması konusunda Ahmet Bâdî'ye her türlü maddî ve manevî destek yapacağı sözünü verir. Böylece Bâdî, büyük bir hevesle eserini yazmaya koyulur.

Eserin 1. cildi Edirne'nin câmileri, mescitleri, medreseleri, tekyeleri, zaviyeleri, hamamları, köprüleri ve bu tür yapılarını içerir. Bu ilk cilde Bâdî, *Armağan-ı Bâdî* adını verir. Ancak daha sonra diğer eseri olan *Armağan*'la karıştırılır düşüncesiyle bu ismi değiştirerek 2. cildiyle beraber *Riyâz-ı Belde-i Edirne* diye isimlendirmiştir.

2. cilt bu eserin en önemli bölümünü oluşturur. Vâliler, kadılar, vezirler, emirler, şâirler, âlimler, şeyhler ve hattatların hayat hikayeleri bu ciltte geniş bir şekilde yer alır. Bu cilt henüz tamamlanmadan eserin yazılmasında büyük katkıları olan devrin Edirne vâlisi Hacı Ahmet İzzet Paşa ölür. Bu durum Bâdî için zor ve sıkıntılı bir dönemin başlangıcı olur. Karamsarlığa kapılır, eseri tamamlayamama korkusu içine yerleşir. Ancak, daha sonra bu önemli işi yarım bırakmanın vebalini düşünerek tekrar kaleme sarılır. Böylece eserin 2. cildini de tamamlayarak 1. ciltle beraber bu cilde de *Riyâz-ı Belde-i Edirne* ismini verir.

Bâdî'nin memuriyet hayatı zorluklar içinde geçmiş ve diyardan diyara dolaşmak zorunda kalmıştır. İlk iki cildi tamamladıktan sonra Konya'ya gitmeye mecbur kalan Bâdî, topladığı malzemelerini de yanına alarak eserin 3. cildini orada tamamlamıştır. Bu ciltte idarî sınırları Selanik ve Çatalca arasında bulunan ve Edirne'ye bağlı olan Tekirdağ, Kırklareli, Dedeoğaç ve Gümülcine gibi idarî birimler hakkında bilgi verilmekte ve buralardan yetişen şâirler, âlimler ve şeyhler anlatılmaktadır ve ismi *Devâiyih-i Mülhakât-ı Vilâyet-i Edirne*'dir. Bu cildin sonuna Edirne'nin bu bağlantıları ile birlikte 74 merkezi ve bunlara bağlı 4474 köyünün adları da eklenmiştir. Memuriyetinin ilk yıllarında arazi yazım memurluğu yapmış olması

¹¹ Bâdî, A.g.e. c.1, s.1. mukaddime

ona bu yerleşim birimlerini sağlıklı olarak ve ayrıntılarıyla tespit etme olanağı sunmuştur.¹²

Bâdî, eserinin 4. cildini *Muâvene* ismiyle düzenlediğini, yeni ilaveler yaparak eklediğini ve 3. cildi temize çekerken yaptığı hataları numaralayarak bu ciltte düzelttiğini belirtmiş olmasına rağmen¹³ diğer araştırmacıların hiç biri bu 4. ciltten bahsetmemektedir ve bu cilde ulaşmamız mümkün olmamıştır.

Mukaddimenin sonunda eserin yazımında kendisine yardımları dokunan, başta Edirne valisi Hacı Ahmet İzzet Paşa'ya, Mezit Bey Mahallesi'nde bulunan taş mektebin birinci muallimi Hacı Hâfız Ali Remzi ile Edirne Valiliği mektupçusu kaleminde görevli olan Kirişhaneli Tatar Mehmet Rüşdi Efendilere ve Sultan II. Abdülhamit'e minnet ve şükranlarını sunan Bâdî, eksik ve kusurlarının bağışlanmasını isteyip bu eseri okuyanların kendisini hayırla yâd etmelerini talep eder ve 1322 (1905) tarihine denk düşen şu tarih beytiyle mukaddimesini bitirir.

Vâşıl-ı hadd-i hitâm olduğu dem ey Bâdî
Okıyanlar didi târîhini a'lâ târîh¹⁴

2. Armağan

Ahmet Bâdî Efendi'nin şu ana kadar yayınlanan tek eseri olan *Armağan*¹⁵ mensur 5675 atasözü ve deyimi ihtiva eden ve bunları 5106 beyitle örneklendiren büyük ve önemli bir Atasözleri kitabıdır.

Edirne İl Halk Kütüphanesi T.Y. 2304 numarada kayıtlı olan eser, 280x175, 220x125 mm. ölçülerinde, 297 sayfa ve 27 satır olarak tertip edilmiştir. Yazı çeşidi rik'a olan eserin sırtı meşin, üzeri bez kaplı, âdi ciltli ve müellifin hattıyla müsvedde halindedir.

¹² Edirne'nin merkezleri ve köylerinin isimlerinin bulunduğu bu kısım sadece Riyâz-ı Belde-i Edirne'nin Edirne İl Halk Kütüphanesinde bulunan müsveddesinde vardır.

¹³ Bâdî, A.g.e. c.1, s.1. mukaddime

¹⁴ Bâdî, A.g.e. c.1, s.1. mukaddime

¹⁵ Süreyya Beyzadeoğlu-Müberra Gürgendereli-Fatih Günay (2004): *Edirneli Ahmet Bâdî Efendi Armağan*. Harvard Üniversitesi Yayını

Bâdî, topladığı atasözü ve deyimleri alfabetik sırayla yazıp bunların divan şiirindeki örneklerini de beyitlerle göstermiştir. Esere 1291 (1874) yılında başlayıp 1292’de (1875) tamamlamıştır. Harf başlıkları, atasözü ve deyimlerin numaraları ve şâirin dikkatini çeken bazı beyitler kırmızı mürekkeple yazılmıştır. Bâdî, eseri bizzat kendisinin yazdığını 17. sayfanın ortasına kırmızı mürekkeple “*müellif hattıyla*” ibaresi ile belirtmiştir.¹⁶

Eserin bir de Cem Dilçin Nüshası bulunmaktadır. 2 cilt halinde ve 621 sayfa olarak tertip edilmiş olan bu nüshanın üzerinde kim tarafından yazıldığına dair bir kayıt olmadığından yazanı ya da müstensihi bilinmemektedir.

3. Divan¹⁷

Ahmet Bâdî’nin şâirlik yönünü yansıtan divanı Edirne İl Halk Kütüphanesi T.Y. 2302 numarada kayıtlıdır. Yazı çeşidi rik’a olan divanın ölçüleri 260x180-170x110 mm. olup 65 yk. ve 21 satırdır. Divan müsvedde halindedir.

Eserin başında ve sonunda toplam 15 sayfası boştur. İlk sayfada bir tarih yer almaktadır. Divanda gazeller dışında belli bir sıra gözetilmeden 85 tarih, 13 kaside, 6 tahmis, 1 müseddes, 6 şarkı, 1 tesdis, 206 gazel, 1 lugaz, 9 beyit, 35 müfred ve 24 kıt’a bulunmaktadır. Divan tertibinde bir sıra gözetilmemiş olmasına rağmen divanda, her harften gazeller bulunmaktadır ve müretteb bir divanın ihtiva ettiği bütün özelliklere sahiptir. Klasik divan şiiri niteliğinde olan gazellerinin dili, kaside ve tarihlerine nazaran daha sadedir.

Bâdî, divanındaki gazellerinde gençlik yıllarından beri kullandığı “*Râcih*” mahlasını tercih etmiştir. Ancak *Armağan*’da geçen 86 beyitte¹⁸ ve *Riyâz-ı Belde-i Edirne*’de şâirler ravzasında¹⁹ örnek olarak verdiği 6 gazel ve 1 müfrette Bâdî

¹⁶ Beyzadeoğlu, v.d., (2004): XXII

¹⁷ Beyzadeoğlu, v.d., (2004): XXII-XXIV

¹⁸ Beyzadeoğlu, v.d., (2004): XXIII

¹⁹ Bkz. Metin kısmı, s.442-443

mahlasını kullanmıştır. Bâdî mahlasıyla bir ikinci divanı daha olduğu söylene de bu divana ulaşmak mümkün olmamıştır.

Ahmet Bâdî'nin divanı “*Ahmet Bâdî Dîvânı (Metin-İnceleme)*” ismiyle 2008 yılında Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Yüksek Lisans tezi olarak hazırlanmıştır.²⁰

4. Tavzîhü'l-Ebvâb 'Alâ Teshîli'l-Hisâb²¹

Bir matematik eseri olan bu kitap, Edirne İl Halk Kütüphanesi, T.Y. 2309 numarada kayıtlıdır. Ölçüleri 260x170-200x145 mm olup 186 yaprak ve 22 satırdır. Bu eserin de yazı çeşidi, diğer tüm eserlerinde olduğu gibi rik'adır. Bâdî bu eserinde rakamlarla başlayarak dört işlemi anlatmış ve örnek problemler yazarak çözümlerini yapmıştır.

Bâdî'nin mevcut kaynaklarda,²² Farsçadan Türkçeye ve Türkçeden Farsçaya masterları anlatan *Mesâdir-i Lisân-ı Fârisî* isiminde bir eserden bahsedilmesine rağmen bu eseri henüz bulunamamıştır.

Ahmet Bâdî'nin kendi eserleri ve 1000 cildi aşkın değerli kitapları Edirne mebusu olan oğlu Faik Kaltakkıran tarafından 1918 yılında Edirne İttihat ve Terakki Kulübü'ne vakfedilmiştir. Bu değerli eserler şimdi Edirne İl Halk Kütüphanesi'ndedir.

²⁰ Özgür Okmak (Haz.) (2008): *Ahmet Bâdî Dîvânı, İnceleme-Metin*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dan.: Prof. Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu, Edirne

²¹ Beyzadeoğlu, v.d., (2004): XXIV

²² Mesela bkz. Özen, (1975): Cilt III. s.35

İKİNCİ BÖLÜM

A. TÜRK ŞUARÂ TEZKİRELERİ

1. Tezkire

Arapça *zıkr*²³ kökünden türetilmiş olan bu kelime sözlük anlamı olarak hatırlamaya vesile olan şey, anma, sözünü etme anlamlarına gelmektedir. Terim anlamında ise çeşitli alanlarda kullanılmaktadır: Bir haberi bildirmeye yarayan kısa pusula, askerin terhis belgesi, resmî daireler arasında gidip gelen yazışma gibi. Günümüzde bu kelimenin kullanım alanı daralmış daha çok nüfus tezkeresi, izin tezkeresi, mâzeret tezkeresi gibi resmî belge adlarıyla tezkere almak, tezkere getirmek gibi ifadelerde kalmıştır.²⁴

Sözlük ve terim anlamı dışında tezkire kelimesinin edebiyat tarihi açısından ayrı bir yeri vardır. Osmanlı toplumunda belli bir meslektan tanınmış kişilerin hayat hikayelerini anlatan eserlere Tezkire adı verildiği gibi özellikle şâirlerden bahseden ve şiirlerinden örnekler veren kitaplara *Tezkiretü’ş-Şuarâ* veya *Tezkire-i Şuarâ* isimleri verilmiştir.²⁵

2. Türkçe Şuarâ Tezkireleri²⁶

Türk şâirleri hakkında bilgi veren ve Türkçe yazılmış ilk Şuara Tezkiresi olarak kabul edilen eser XV. yüzyılda Ali Şir Nevâî'nin yazdığı *Mecâlisü'n-Nefâis* adlı eserdir. Bu tezkireden sonra Anadolu'da XVI. yüzyıldan itibaren şuara tezkireleri yazılmaya başlanmıştır. Osmanlı şiir dünyasında yazılmış olan ilk tezkire Sehi Bey'in

²³ Ferit Devellioğlu, (1993): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Aydın Yayınevi, 11. Baskı, Ankara: s.1107

²⁴ Mustafa İsen, (1997): *Ötelerden Bir Ses*, Akçağ Yayınları, Ankara: s.28

²⁵ İsen, (1997): 29

²⁶ Bu kısım Halûk İpekten'in *Türk Edebiyatının Kaynaklarından Türkçe Şuarâ Tezkireleri* adlı eserinden faydalanılarak hazırlanmıştır.

Heşt Bihîşt adlı tezkiresidir. Bu tezkireden başlayarak günümüze kadar elimizde 30'un üzerinde tezkire bulunmaktadır. Çeşitli kaynaklarda geçmesine rağmen bugün elimizde olmayan daha nice tezkirenin bulunduğu düşünülünce bu sayının daha da fazla olduğu aşîkârdır.²⁷

XV. yüzyıldan başlayarak günümüze kadar yazılan tezkireleri yazıldıkları yıllara göre şöyle sıralayabiliriz.²⁸

Yazarı	Eseri	Kapsadığı Dönem	Yazıldığı Tarih
XV. yüzyıl			
1. Ali Şir Nevâî	Mecâlisü'n-Nefâis	Başlangıçtan İtibaren-1491	1491
XVI. yüzyıl			
2. Sehî Bey	Heşt Bihîşt	Başlangıçtan İtibaren-1538	1538
3. Latîfî	Tezkire-i Şu'arâ	Başlangıçtan İtibaren-1546	1546
4. Âşık Çelebi	Meşâirü'ş-Şu'arâ	Başlangıçtan İtibaren-1568	1568
5. Hasan Çelebi	Tezkiretü'ş-Şu'arâ	Başlangıçtan İtibaren-1585-86	1585-86
6. Ahdî	Gülşen-i Şu'arâ	1520-1593	1593
7. Beyânî	Tezkire-i Şu'arâ	Başlangıçtan İtibaren-1597-98	1597-98
8. Gelibolulu Ali	Kühü'l-Ahbâr	Başlangıçtan İtibaren-1599	1500
XVII. yüzyıl			
9. Sâdikî	Mecma'u'l-Havâss	1550-1607	1607
10. Riyâzî	Riyâzü'ş-Şu'arâ	1451-1609	1609
11. Fâizî	Zübdetü'l-Eş'âr	1451-1622	1622
12. Rızâ	Tezkire-i Şu'arâ	1592-1640	1640
13. Güftû	Teşrifâtü'ş-Şu'arâ	1600-1660	1660
14. Yümnî	Tezkire-i Şu'arâ	1621-1662	1622
15. Âsım	Zeyl-i Zübdetü'l-Eş'âr	1621-1675	1675

²⁷ Mesela: Ahmet Bâdi şâirler kısmında 3 şâire kaynak olarak Niyazi Tezkiresi'ni göstermektedir. Ancak bu tezkire bugün elimizde yoktur. Bkz. Metin kısmı, *Râzî*: s.477, *Sun'î*: s.508, *Fâiz*: s.526

²⁸ Not: Bu liste Halûk İpekten'in kaynakçada adı geçen eserinden faydalanılarak hazırlanmıştır.

XVIII. yüzyıl

16. Mucîb	Tezkire-i Şu'arâ	1610-1710	1710
17. Safâyî	Nuhbetü'l-âsâr min fevâidi'l-eş'âr	1640-1720	1720
18. Sâlim	Tezkire-i Şu'arâ	1688-1722	1722
19. Belîğ	Nuhbetü'l-âsâr li zeyli Zübdetül-eş'âr	1621-1727	1727
20. Safvet	Nuhbetü'l-âsâr fi Fevâ'idi'l-eş'âr	1640-1783	1783
21. Râmiz	Âdâb-ı Zurefâ	1722-1784	1784
22. Silahdarzâde	Tezkire-i Şu'arâ	1751-1790	1790
23. Esrar Dede	Tezkire-i Şu'arâ- yı Mevleviyye	Başlangıçtan İtibaren-1796-97	1796-97

XIX. yüzyıl

24. Şefkat	Tezkire-i Şu'arâ	1730-1814	1814
25. Es'at Efendi	Bağçe-i Safâ-endûz	1722-1835	1835
26. Ârif Hikmet	Tezkire-i Şu'arâ	1592-1836	1836
27. Fatin	Hatimetü'l-Eş'âr	1722-1853	1853
28. Hacı Tefvik	Mecmu'a-i Terâcim	1595-1859-60	1859-60
29. Mehmet Tefvik	Kâfile-i Şu'arâ	Başlangıçtan İtibaren-1873	1873

XX. yüzyıl

30. Ali Emîrî	Tezkire-i Şu'arâ- yı Amîd	Başlangıçtan İtibaren-1911	1911
31. İnal	Son Asır Türk Şâirleri	1853-1942	1942

B. RİYÂZ-I BELDE-İ EDİRNE'NİN TEZKİRE KISMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

1. Eserin Edebiyat Tarihi Açısından Yeri ve Önemi

Riyâz-ı Belde-i Edirne Edirne'yi anlatan bir Edirne Tarihi'dir ve biyografik bilgi açısından da oldukça zengin bir içeriğe sahiptir. 3 ciltten oluşan bu büyük eserin özellikle 2. cildi değişik meslek gruplarının biyografilerini içermektedir. Bunlar arasında başta padişahlar olmak üzere sırasıyla valiler, vezirler, şeyhler, kadılar, âlimler, saray bekçileri, şeyhu'l-kurrâlar, hattatlar, şâirler, mûsikî ustaları, defterdarlar ve vergi müdürleri bulunur. Eserin edebiyat tarihi açısından zengin ve farklı tarafını ise padişah ve şehzadelerle birlikte 290 şâirin yer aldığı *Ravzatü's-Şu'arâ* kısmı meydana getirir. Bu kısım Edirneli şâirlerin geniş bir şekilde ele alındığı kısımdır. Öyle ki diğer tezkireler incelendiğinde Bâdî'nin hacim ve şekil bakımından onlardan pek geri kalmadığı görülür.²⁹

XVI. yüzyıl sonunda Sehî, Latîfî ve Âşık Çelebi tezkirelerine 50 şâirle giren Edirne şehri, sonraki yüzyıllarda bu sayıyı artırarak nihâyet XX. yüzyıla geldiğinde 150 şâirle Osmanlı şiir coğrafyasında İstanbul ve Bursa'dan sonra 3. sıraya yerleşmiştir.³⁰ Bâdî'de ise bu sayı padişahlar ve şehzadeler hâriç tutulduğunda 269'dur. Edirne şehri üzerine yapılan son araştırmalarda bile bu sayıya ulaşılammış olması ilginç bir durumdur.³¹

²⁹ Bazı tezkirelerde bulunana şâir sayıları şöyledir: Sehî 229, Latîfî 334, Aşık Çelebi 425, Ahdî 382, Sâlim 435, Rızâ 260, Yümî 29, Âsım 123, Güftî 104, Mucib 112, Silahdar-zâde 127, Esrar Dede 213, Şefkat 125. (Mustafa İsen, (1994): *Künhü'l-Ahbar'ın Tezkire Kısmı*, A.K.M. Yayını Sayı.93, Tezkireler Dizisi, Sayı:2, Ankara: s.27)

³⁰ İsen (1997): 71; Edirne şehri yetiştirdiği şâir sayısı bakımından İstanbul'dan sonra 2. sırada sayanlar da vardır. Bu konuda bkz: Gencay Zavotcu (1994): *Rıza Tezkiresinde Edirneli Şâirler*, Yedi İklim Şubat : s. 102

³¹ Bilindiği üzere Edirne şâirleri üzerine en son: Rıdvan Canım (1995): *Edirne Şâirleri Ankara, Akçağ Yayınları isimli çalışma yapılmıştır. Bu kitapta Canım'ın eserine aldığı Edirneli şâirlerin sayısı 237'dir.*

Edirne şehri tıpkı İstanbul ve Bursa gibi aynı zamanda şâirlerin görevli olarak buldukları, vefat ettikleri veya mezarlarının bulunduğu bir yerdir.³² Bu nedenle şâir seçimini yaparken Bâdî'nin kıstası, sadece Edirne'de doğup büyüyenler şeklinde olmamıştır. Bâdi, bir vesileyle Edirne'ye gelen, Edirne'de ikamet eden yerleşen ve Edirne'ye mal olmuş olan şâirleri ve bunun yanında mezarı Edirne'de bulunanları da Edirneli saymış ve eserine almıştır. Bu durumu *Ravzatü'ş-Şu'arâ*'nın henüz başında şu ifadelerle dile getirir:

Nefsi Edirne'den zühûr eden ve hâricten gelerek Edirne'de irtihâl-i dâr-ı beğâ eyleyen şu'arânın meslek-i tezkire-nüvîşâne ittibâ'en isimleri hurûf-ı teheccî üzere tertîb ü tahrîr edildi...³³

Ravzatü'ş-Şu'arâ'da bulunan şâirleri doğum, ölüm ve mezar yerlerine göre şu şekilde tasnif etmek mümkündür:

Edirne'de Doğup Edirne'de Ölen/Mezarı Edirne'de Olan Şâirler: Hacı Yahya-zâde Ahmet Ef., Enîs Recep Dede, İbrahim, Tahsin Bey, Tevfik Bey, Senâî, Hüsî, Hakkî, Hamdiyyü'l-Bağdâdî, Hızrî Çelebi, Hulkî, Hayâlî (Abdî Çavuş), Rahşî, Rüşdî Ahmed Ef., Zehrimar-zâde Rızâ, Sırrî, Sa'dî, Selîsî, 'Âtîf, 'Adnî, 'Örfî, Gâlib, Börekçi-zâde Fâiz, Fıtrî, Kabûlî, Muhib, Müsellem, Neşâtî, Nazîrâ, Nazîm, Nehrî, Vâlihî, Vasfî

Edirne Dışından Gelip Edirne'ye Yerleşen ve Mezarı Edirne'de Bulunan Şâirler: İbrahim Gülşenî, Bayezid Halife, Bülendî, Pertev Efendi, Pertev Paşa, Hâlid, Hayâlî Bey, Râzî (Çırpanlı Hâfız), Re'fet, Refîkî, Sezâyî, Subhî, Sıdkî, Ahmed 'İzzet Paşa, Kınalı-zâde Ali Ef., Kenzî, 'Ârif Paşa, Kudsî, Zâkirî

Doğum Yeri Belli Olmayıp Edirne'de Ölen/Mezarı Edirne'de Olan Şâirler: Tütünsüz Ahmed, Beyâzî, Pervâne-zâde Ahmed, Tâib, Çemenî, Hüsâmî-i Diger, Hâtemî Bey, Hayâlî (Abdü'lvahap Çelebi), Hayâlîbey-zâde, Dânişî, Râzî (Mevlânâ Muhyî'ddin bin Pir Mehmet Paşa), Rindî, Sâgarî, Sâlikî-i Diger, Sükkerî,

³² Filiz Kılıç (1998): *XVII. Yüzyıl Tezkirelerinde Şâir ve Eser Üzerine Değerlendirmeler*, Akçağ Yayınları, 1.baskı, Ankara: s. 48

³³ Bkz. Metin kısmı: s.422

Seyfî, Şifâ'î, Şekîb, Sâlih Efendi, Sabâyî-i Diger, 'Atâî (Hekim Sinanoğlu), 'Uzvî, 'İlmî-i Nazik, 'İlmî (Tâhir Ef.), 'İlmî (Arab-zâde), Fütûhî, Kâdirî, Kıyâmî, Lutfî, Vecdî

Edirne'de Doğup Mezarıyla İlgili Herhangi Bir Kayıt Bulunmayan Şâirler: Hilmî, Dervîş Çelebi, Râzi Mehmet Ef., Râsim, Reşid Bey, Rûmî-i Diger, Zâhid, Zemânî-i Diger, Sâmî, Seyrî, Şeref, Şu'â'î, Sâdik Efendi, Sâlih Baba, Safhî, 'İffetî, 'Afîf, Fevrî, Kamî (Mehmet Şerif Ef.), Güftû Ali, Lebîb, Mûnis Dede, Nâtk, Necâtî-i Diger, Nizâmî, Nakşî, Vefâ, Hemdem, Sûzî, Feyzî, Esrâr

Edirne'de Doğup Edirne Dışında Ölen/Mezarı Edirne Dışında Olan Şâirler: Ahmet Şemsü'ddin bin Kemâl Paşa, Ahmet Paşa, Enîs Mustafa, Enîs Nu'mân, Bâdî, Bahrî, Servet Bey, Cemâlî, Hâfız, Hıbrî, Hüsâmî, Hasîbî, Halîmî, Hulûsî, Hayrî, Dem'î, Seyfî-i Diger, Şâdî, Tal'at, 'Abdü'lhayy, 'Abdî, 'Ubeydî, Fâtih Ef., Feyzî-i Diger, Kudsî, Kâmî (Edirneli Çelebi), Münzî, Necîb, Neş'et, Nühüft, Kâsım Paşa, Subhî

Edirne Dışında Doğup Edirne'de Yaşayan ve Mezarı Edirne Dışında Olan Şâirler: Kasapzâde Rızâ, Ferîdî, Fikrî, Vâsî'î

Doğum Yeri Belli Olmayıp Mezarı Edirne Dışında Olan Şâirler: Ehlî, Hıfzî, Rif'atî, Revânî, Sâlikî, Sürûrî, Sevdâyî, Sâni'î, Sabrî, Kâmî, Necâtî Bey, Nüvîsî, Vehbî-i Diger, Hâtifî, Hâdî

Doğum ve Ölümüyle İlgili Herhangi Bir Kayıt Bulunmayan Şâirler: Âzerî, Elîfî, Emrî Çelebi, Bâkî, Bahşî, Bedi'î, Behiştî, Beyânî, Tâbi'î, Tîgî Bey, Celîlî, Civânî, Civânî-i Diger, Cevrî, Hâkimî, Pervâne-zâde Hüseyin, Hüseyinî, Hamdî-i Diger, Hâverî, Haffî, Dâ'î, Destârî, Râhî, Râmî, Rüşdî (Âmmeci Çelebi), Refî'î, Rûmî Bey, Zemânî, Sipâhî, Sîhrî, Sezâyî-i Diger, Su'ûdî, Sa'idî, Süvârî, Sûzî, Sehî Bey, Şâhidî, Şerîf, Şuglî, Şevkî, Şehîdî, Sâdik Bey, Sabâyî, Sabâyî-zâde, Sıfâtî, Sun'î, Tal'atî, 'Âkîf, 'Abdî (Buhûrî-zâde), 'Itâbî, 'İzârî, 'İzzet (Ali), 'Azîmî, 'Askerî, 'Atâî, 'İlmî (Mehmet), 'Ali Bahtî, 'Ahdî, 'Ahdî-i Diger, Garîbî, Fânî, Fânî-i Diger, Fedâtî, Ferâgî, Fezâyî, Fazlî-i Leng, Fazlî-i Diger, Feyzî, Kabâî, Kerîmî, Kesbî, Kesbî-i Diger, Keşfî Bey, Keşfî-i Diger, Güftû (Mustafa), Misâlî Bey, Mecdî, Mahrem Dede,

Mahvî, Muhyî (Mehmet Çelebi), Muhyî (Muhyiddin Ef.), Mestî, Mu'înî, Mu'înî-i Diger, Münîbî, Münîrî, Nasûhî, Nasîbî, Nutkî, Nazmî, Na'îmî, Nûkâtî, Nevâzî, Nihânî, Nihânî-i Diger, Vücûdî, Visâlî, Vehbî, Lâhikî, Lâhikî-i Diger, Yakînî, Fahrî, Lafzî, Nushî, 'Abdî

Riyâz-ı Belde-i Edirne'nin Ravzatü'ş-Şu'arâ kısmı, edebî kaynak olarak, özellikle Ahmet Bâdî'nin yaşadığı zaman dilimindeki şâirlerin biyografilerine dair verdiği ayrıntılı ve güvenilir bilgileri ihtiva etmesi açısından önemlidir. Öyle ki bazı şâirlerin biyografilerinde şâirin özelliklerini, yaptığı görevleri ve tarihlerini bunun yanında ölümünü ayını hatta gününü bile belirterek yazmıştır. Buna örnek olarak şâir Hulkî'yi verebiliriz:

*Mücellid eşnâfından Hasan Efendidir. 1265 senesinde Edirne'de tevellüd edip 285 senesinde ismine kur'a isâbet ile silk-i celîl-i 'asâkir-i şâhâneye dehâlet ederek Karadağ cihetine sevç olunup 293 senesinde Şırbıye Muğârebesinde mülâzim-i şânîlik rütbesini ihrâz ve 295 senesinde me'mûriyeti kâtip mu'âvinliğine tahvîl ile i'zâr olunduktan sonra Manastır'a gönderilip orada edâ-yı hizmet etmekte iken oradan bi'l-isti'fâ Edirne'ye gelmiş ve şan'at-ı kadîmi olan mücellidlik ile tedârik-i emr-i ma'îşet eylemekte bulunmuş olduğu hâlde 1310 senesi şevvâliniñ yigirmi beşinci cum'a günü vefât etmekle Tepe Mezarlığı'nda İsmâ'il Ağa câmi'i cihetinde defn olunmuştur. Kendisi tarîk-i Bektâşî'ye mensûb ve Baba'dır. Eş'ârı kelâm-ı mevzûn kabîlindedir. Bu gâzel bu mecelleye derc olunmak üzere kendi tarafından verilmiştir...*³⁴

2. Diğer Tezkirelerde Olmayıp da Sadece Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Yer Alan Şâirler

Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın önemli taraflarından biri diğer tezkire ve kaynaklarda bulunmayıp bu eserde biyografileri ve şiir örnekleri verilen şâirlerdir. Sayıları 64'ü bulan bu şâirler sırasıyla şunlardır.³⁵

³⁴ Bkz: metin kısmı, Hulkî maddesi, s.467

³⁵ Bu tarama işlemi Kaynakça'da geçen "Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü, Komisyon, Ankara 1988" adlı çalışma kıstas alınarak yapılmıştır.

Esrâr(*Nakşî şeyhi Ali, öl:1307*), **Bâkî** (*bî mahlas, mühr-kâr, derviş Bâkî*), **Bahrî** (*katiplikle geçinir, İzmir'de öldü*), **Tâib** (*Hattat-zâde, öl:1192*), **Tevfik Bey** (*Arizbaba şeyhi, öl:1315*), **Servet Bey** (*Filipe ve Aydın vergi müdürlüğü yapmış, öl:1307*), **Hüsni** (*Edirne mülkî mektebi 2. muallimi, öl:1298*), **Hasîbî** (*Bektâşî babası, öl:1287*), **Hakkî** (*Nümûne çiftliği hademesi, Müştak Ağa, öl:1317*), **Hilmî** (*Köse Hafız Mehmet Emin Efendi soyundan*), **Halîmî** (*emlak katibi, öl:1320*), **Hâlid** (*Rûznamçeci, İşknâme şârihi*), **Hulkî** (*Bektâşî babası*), **Hayâlî** (*Abdî Çavuş, Bektâşî ve ümmî, öl:1293*), **Dem'î** (*Yusuf, 1279'da asker okulundayken 19 yaşında öldü*), **Zâkirî** (*Hacı Hüseyin, öl:1321*), **Râzî** (*Çırpanlı Hâfız, öl:1273*), **Rahşî** (*Arzuhalci Hâfız Ahmet, 1284'te at tepmesi sonucu öldü*), **Rüşdî** (*Eski cerîde nâzırı, hattat, öl:1284*), **Zâhid** (*Edirne topçu 2. obüs alayı yüzbaşısı*), **Sipâhî** (*Pervâne-zâde Hüseyin Çelebi'nin oğlu*), **Sürûrî** (*Sâlih, Bektâşî müntesibi, öl:1283*), **Sâmî** (*Küçük Sâmî, öl:1292*), **Sa'dî** (*Abdurrahman, öl:1318*), **Sevdâyî** (*Hânende Ahmet Çelebi, öl:999*), **Seyrî** (*Nakkaş Muhammedü'lhâdi oğlu*), **Seyfî** (*Taşlık medresesi müderrisi, öl:1233*), **Seyfî** (*Kılıçcı Ali, öl:1311*), **Şâdî** (*Seyyit Ef., öl:1283'ten bir müddet sonra*), **Şeref** (*Veli Dede dergâhu şeyhi Şuayb Ef.*), **Şuglî** (*Hattat Ahmet Ef., debbağ esnafı, öl:1140*), **Sâlih Efendi** (*Mestci-zâde Halvetî şeyhi, öl:1170*), **Sâlih Baba** (*Bektâşî babası*), **Sıdkî** (*Saçlı İbrahim Ef., öl:1071*), **Tal'at** (*Şerif Ef., öl:1284*), **'Âtuf** (*Şeyh Ali ef., öl:1277*), **'Âkif** (*Eski Cami vâizinin oğlu*), **'Abdî** (*Buhûrî-zâde, hattat*), **'Adnî** (*Nazîf Ef., şâir 'Uzvî tarafından 1278'de bıçaklanarak öldürüldü*), **'Uzvî** (*Hasîrî-zâde, şâir 'Adnî'yi öldürüp 1278'de i'dâm olundu*), **'Afîf** (*Ahmet Ef.*), **Gâlib** (*Dersi'âm-zâde, öl:1260*), **Fitrî** (*Şerif Ef., öl:1286*), **Fevrî** (*Mahmut Ef., öl:1084*), **Fikrî** (*Lüleburgaz vergi kâtibi Hâfız İbrahim Ethem*), **Kıyâmî** (*Seyyit Mustafa, öl:1188*), **Kâmî** (*Mehmet Şerif*), **Kesbî** (*Hattat Mustafa*), **Kenzî** (*Kıbrıs'ta doğdu, öl:1255*), **Lafzî** (*Ahmet Ef.*), **Muhib** (*Hattat Mehmet Muhib, öl:1266*), **Mahrem Dede** (*Mevlevî müntesibi*), **Müsellem** (*Gülşenî Ahmet Müsellem Ef., öl:1166*), **Münzî** (*Kıbrıslı Kenzî'nin oğlu, öl:1289'dan bir müddet sonra*), **Münîbî** (*Edirneli danişmend*), **Necâtî** (*Kâtip Mehmet*), **Neş'et** (*Hâce Süleyman Ef., öl:1222*), **Nehrî** (*Kiraz Ali, öl:1222*), **Nizâmî** (*Hammâmî-zâde Mehmet Nizâme'ddin*), **Nevâzî** (*Mustafa*), **Nühüft** (*Ebezâde-oğlu, öl:1294*), **Vasfî** (*Yazıcı Mehmet Ef., öl:1305*), **Vefâ** (*Veli Dede dergâhu post-nişîni*), **Hemdem** (*Mehmet Hüsnî Ef.*)

3. Ravzatü’ş-Şu‘arâ’da Bulunan Şâirlerin Mensup Oldukları Meslekler ve Tarikat İlişkileri

Ravzatü’ş-Şu‘arâ’daki şâirlere, mensup oldukları meslekler ve tarikat ilişkileri açısından bakacak olursak karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır:

Arzuhacı: Seyrî, Fikrî, Vafî

Asker: Hayâlî (Abdi Çavuş), Dem’î, Zâhid, Şâdî, Şu‘â’î, ‘İzzet, Ferâgî

Çeşitli Meslekler: Ahmed Şemsü’ddin (*Şeyhu’l-İslam*), Ahmed Paşa (*Vezir*), Âzerî (*Istabl-ı Âmire Huddâmu*), Enîs Numan (*Reisü’l-Küttâb*), Bâdî (*Vergi Müdürü*), Meşreb (*Sadâret-i Uzma Kethudâsı*), Tîgî (*İhtisab Ağası*), Hakkî (*Nümûne Çiftliği Hademesi*), Hâlid (*Rûznameçeci*), Sevdâyî (*Hânende*), Sâdık (*Enderûn-ı Hümâyûn Ağası*), Fâtih (*Maliye Müfettişi*), Fitrî (*Nüfus Müdürü*), Nazîm (*Hatt-ı Hümâyûn Pazarbaşısı*), Vecdî (*Haraç Hassa Emîni*)

Danışmend: Lâhikî, Münîbî, Muhyî, Sırrî

Defterdâr: Şâhidî, Safhî, Fâtih, Nihânî, Sâfî, Hayâlîbey-zâde

Din Görevlisi: İbrahim, Vehbî-i Diger, Vâlihî, Nükâtî, Rüşdî, Dâî, Hamdî, Bülendî/Kûtehî

Divan Sahibi Şâirler: Ahmed Şemsü’ddin, Ahmed Paşa, Emrî, Enîs Recep, Bâdî, Pertev, Meşreb, Tîgî, Senâî, Cemâlî, Mâtemî(Hâtemî), Haffî, Hayâlî Mehmet, Rüşdî, Revânî, Sezâyî, Sükkerî, Sehî, Şevkî, Sâdık, Sabâyî, Sabrî, ‘Örfî, ‘İffetî, Kınalızâde ‘Ali Ef., Kabûlî, Kâmî, Kesbî, Güftî ‘Ali, Müsellem, Mu‘înî-i Diger, Necâtî Bey, Necîb, Neşâtî, Neş’et, Nazmî, Nazîrâ, Nazîm, Yakînî, Sâfî, Sûzî

Eğitimci: Hüsni, Hâverî, Dâî, Zâhid, Neş’et, Visâlî

Esnaf: Bâkî (*Mühr-kâr*), Civânî-i Diger (*Külâh-dûz*), Haffî (*Ayakkabıcı*), Hulki (*Mücellit*), Sâlikî (*Kemânkeş*), Sâlikî-i Diger (*Nakkâş*), Sürûrî (*Mücellit*), Şuglî (*Debbâğ*), Şifâî (*Mühr-ken*), Garîbî (*Kemânkeş*), Fânî (*Sahhâf*), Fânî-i Diger (*Attar*), Fezâyî (*Rişte-fürûş*), Fazlî-i Diger (*Mahya Ustası*), Kabâî (*Terzi*), Kâmî Mehmet Şerif (*Kadayıfçı*), Muhib (*Hakkâk*), Münzî (*Lüleci*), Nâtık (*Sarrafi*), Nasûhî (*Attâr*), Yakînî (*Takyedûz*), Zâkirî (*Kitapçı*)

Hattat: Bâdî, Tâib, Hüsâmî-i Diger, Rüşdî, Sahrî, Seyfî, Şuglî, ‘Abdî, ‘Örfî, ‘Ali Bahtî, Kesbî-i Diger, Muhib, Nazîrâ, Nakşî, Subhî, İbrahim

Kadı: Ahmed Paşa, Yahya-zâde Ahmed, Pervâne-zâde Ahmed, Ehlî, Bahşî, Bedî’î, Civânî, Cevrî, Hâkimî, Hayâlî (Abdü’lvahab), Râzi (Muhyi’ddin), Râzî (Mehmet), Kasap-zâde Rızâ, Zehrimâr-zâde Rızâ, Rif’atî, Sa’îdî, Sabâyî-zâde, Sabrî, ‘Abdî, ‘Ubeydî, ‘İffetî, ‘İlmî Nâzik, ‘İlmî (Abdullah), Kınalı-zâde ‘Ali, Börekçi-zâde Fâiz, Fütûhî, Kâmî (Mehmet), Kâmî (Edirneli Çelebi), Güftû Ali, Mecdî, Mu’înî-i Diger, Nutkî, Nazîrâ, Vücûdî, Visâlî, Vehbî, Hâdî

Kâtip: Bahrî, Feyzî, Tahsin, Servet Bey, Hüsâmî, Hasîbî, Hilmî, Halîmî, Hayrî, Râsim, Rahşî, Rüşdî, Reşid Bey, Rûmî-i Diger, Zamânî-i Diger/Semâ’î, Sahrî, Sürûrî, Sâmî, Sa’dî, Sükkerî, Sehî, Tal’at, ‘Ahdî, Fikrî, Kesbî, Keşfi Bey, Misâlî, Necâtî-i Diger, Nazîrâ, Nüvîsî, Nühüft, Hemdem, Feyzî

Maliyeci: Pertev, ‘Îtâbî

Mesnevîhân: Enîs Receb, Hâlid, Hayâlîbey-zâde

Müderris: Ahmed Şemsü’ddin, Yahya-zâde Ahmed, Hibrî, Hıfzî, Hızrî, Hayâlî (Abdü’l-vahab), Kasap-zâde Rızâ, Zehrimar-zâde Rızâ, Rif’atî, Su’ûdî, Selîsî, Seyfî, ‘İzârî, ‘İffetî, Remzi-zâde ‘İlmî, ‘Ali (Kınalı-zâde), ‘Ali, ‘Ahdî-i Diger, Gâlib, Fıtrî, Fevrî, Kâdirî, Kâmî (Mesnevîhân-zâde), Kâmî (Edirneli Çelebi), Necîb, Nasîbî, Vâsi’î, Fahrî

Nişancı: Enîs Numan, Necâti Bey

Padişah: I. Murad, Yıldırım Bayezid, Çelebi Mehmet, II. Murad, Fatih S. Mehmet, II. Bayezid, Yavuz Sultan Selim, Kanuni Sultan Süleyman, II. Selim, III. Murad, III. Mehmet, I. Ahmed, II. Osman, IV. Murad, II. Mustafa, III. Ahmed, I. Mahmud, III. Mustafa, III. Selim,

Saz Şâiri: Kenzî, Nühüft/Vâzih

Sipahî: Beyâzî, Hüseyinî, Mâtemî, Rûmî, Fedâî

Şehzade: Cem Sultan, Şehzâde Bayezid (Şâhî)

Tabip: Destârî, Şifâî, Sıfâtî ‘Atâî, Nasûhî, Lafzî, Fânî-i Diger, Nâtik

Vakıf Görevlisi: Emrî, Beyânî, Refîkî, Revânî, Sehî, Ferîdî, Yakînî

Kültür ve edebiyatımızın bir parçası olan tekke ve zaviyeler ve buradan yetişen şâirler Osmanlı coğrafyasında önemli bir yer teşkil etmekteydi. Bu durum Edirne’de de böyledir. Osmanlının Balkanlara açılan bu kapısında mevcut tekke ve zaviyelerde gerek şeyh ve gerekse mürid seviyesinde çok sayıda şâir yetişmiş ve şiirleriyle kültür ve edebiyatımıza katkıda bulunmuşlardır.³⁶

Ravzatü’ş-Şu’arâ’da bizzat tarikat şeyhi olan şâirlerin sayısı 27’dir. Bunun yanında çeşitli tarikatlara bağlı olan müridler ve bu tarikatlarla ilişki içinde olan şâirler hesap edildiğinde bu sayının hayli kabarık olduğu görülür. Şâirlerle beraber zikredilen bu tarikatları ve bağlılarını şöylece sıralayabiliriz.

İsmi Geçen Tarikatlar: Gülşenî, Uşşâkî, Nakşibendî, Mevlevî, Bektâşî, Celvetî, Halvetî, Kâdirî

Tarikat Şeyhi Olan Şâirler: İbrahim Gülşenî, Enîs Recep, Enîs Mustafa, Bayezîd Halife, Tevfik Bey, Senâî, Cemâlî, Hâfız, Hamdiyyü’l-Bağdâdî, Sezâyî, Süvârî, Şeref, Sâlih Efendi, Sâlih Baba, Sıdkî, ‘Âtîf, ‘Abdü’lhayy, ‘İlmî, Gâlib, Kabûlî, Kudsî, Kıyâmî, Müsellem, Neşâtî, Nakşî, Vefâ, Esrâr

Tarikat Müntesibi Olan Şâirler: Behiştî, Hüsâmî-i Diger, Hasîbî, Hulkî, Hayâlîbey-zâde, Dervîş, Rindî, Şerif, Şuglî, Şifâî, Kâmî, Kenzî, Mahrem Dede, Mûnis, Nizâmî, Nühüft/Vâzih, Bâkî

Ravzatü’ş-Şu’arâ’da biyografileri verilen bu şâirleri, Edirne’nin sosyal ve kültürel yapısını gözler önüne serecek şekilde meslekî konumlarına göre ayıracak olursak önümüze şöyle bir tablo çıkar:

<u>Meslekler</u>	<u>Şâir Sayısı</u>
Arzuhalci	3
Asker	7
Çeşitli Meslekler	70
Danışmend	4
Defterdâr	6
Din Görevlisi	8

³⁶ Camım (1995): 19

Divan Sahibi	40
Eğitimci	6
Esnaf	23
Hattat	16
Kadı	37
Kâtip	33
Maliyeci	2
Mesnevihân	3
Müderriş	27
Nişancı	2
Padişah	19
Saz Şâiri	2
Sipahi	5
Şehzâde	2
Tabip	8
Vakıf Görevlisi	7

4. Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın Şekil ve Muhteva Özellikleri

Ravzatü'ş-Şu'arâ'da şâir sayısı padişahlar ve şehzadeler dışında 269'dur. Bu şâirler Arap alfabesi sırasına göre şu şekilde sıralanmıştır:

Harfû'l-Elif: Ahmet Şemsü'ddin, Ahmet Paşa, Ahmet Bey (Rıdvânî), Ahmet, Ahmet Efendi, Âzerî, Elîfî, Emrî, Enîs Recep, Enîs Mustafa, Enîs Numan, Ehlî, ek:Esrâr, İbrahim

Harfû'l-Bâ: Bâdî, Bâkî, Bâyezid Halîfe, Bahrî, Bahşî, Bedî'î, Bülendî, Behiştî, Beyâzî, Beyânî, Pertev Efendi, Pertev Muhammed

Harfû'l-Tâ: Tâib, Tâbi'î, Tahsin Bey, Tefvik Bey, Tîgî Bey

Harfû'l-Şâ: Servet Bey, Senâî

Harfû'l-Cîm: Celîlî, Cemâlî, Civânî, Civânî-i Diger, Cevrî, Çemenî

Ḥarfü'l-Ḥâ: Hâfız, Hâkimî, Hıbrî, Hüsâmî, Hüsâmî-i Diger, Hüsînî, Hasîbî, Hüseyin Çelebi, Hüseyînî, Hıfzî, Hakkî, Hilmî, Halîmî, Hamdiyü'l-Bağdâdî, Hamdî

Ḥarfü'l-Ḥâ: Hâtemî, Hâlid, Hâverî, Hızrî, Haffî, Hulkî, Hulûsî, Hayâlî Mehmet, Hayâlî, Hayâlî Beyzâde, Hayrî

Ḥarfü'z-Zel: Zâkirî

Ḥarfü'd-Dal: Dâî, Dânişî, Dervîş, Destârî, Dem'î

Ḥarfü'r-Râ: Râhî, Râzî (Muhyiddin), Râzî (Mehmet), Râzî (Mustafa), Râsim, Re'fet, Râmî, Raşî, Rüşdî, Rüşdî-i Diger, Rızâ (Abdülkerim), Rızâ (Mehmet), Rif'atî, Reşit Bey, Refî'î, Refikî, Rindî, Revânî, Rûmî, Rûmî-i Diger

Ḥarfü'z-Zâ: Zâhid, Zemânî, Zemânî-i Diger

Ḥarfü's-Sîn: Sâgarî, Sâlikî, Sâlikî-i Diger, Sipâhî, Sihrî, Sürûrî, Sırrî, Sezâyî, Sezâyî-i Diger, Sâmî, Sa'dî, Su'ûdî, Sa'îdî, Sükkerî, Selîsî, Suvârî, Sevdâyî, Sûzî, Sehî Bey, Seyrî, Seyfî, Seyfî-i Diger, ek:Sûzî

Ḥarfü'ş-Şîn: Şâdî, Şâhidî, Şeref, Şerif, Şu'â'î, Şuglî, Şifâ'î, Şekîb, Şevkî, Şehîdî

Ḥarfü'ş-Şâd: Sâdık Bey, Sâdık Ef., Sâlih Ef., Sâlih Baba, Sâni'î, Sabâyî, Sabâyî-zâde, Sabâyî-i Diger, Subhî, Sabrî, Sıdkî, Sıfâtî, Safhî, Sun'î, ek:Subhî

Ḥarfü't-Ṭâ: Tal'at, Tal'atî

Ḥarfü'l-'Ayn: 'Âtıf, 'Âkif, 'Abdülhây, 'Abdî, 'Abdî (Abdullah Ef.), 'Ubeydî, 'Îtâbî, 'Adnî, 'Îzârî, 'Örfî, 'İzzet Ali, 'İzzet Ahmet Paşa, 'Azmî, 'Askerî, 'Atâ'î, 'Atâ'î-i Diger, 'İffetî, 'Uzvî, 'Afîf, 'İlmî (Ahmet Ef.), 'İlmî (Tâhir Ef.), 'İlmî (Mehmet Ef.), 'İlmî (Hâce Mehmet Ef.), 'Ali Ef., 'Ali Bahtî, 'Ahdî, 'Ahdî-i Diger, ek: 'Ârif, 'Abdî

Ḥarfü'l-Ğayn: Gâlib, Garîbî

Ḥarfü'l-Fâ: Fâtiḥ, Fânî, Fânî-i Diger, Fâiz, Fütûhî, Fedâî, Ferâgî, Ferîdî, Fezâyî, Fazlî-i Leng, Fazlî-i Diger, Fıtrî, Fevrî, Fikrî, Feyzî, Feyzî-i Diger, ek: Fahrî, Feyzî (Feyzullah)

Ḥarfü'l-Kâf: Kâdirî, Kabâî, Kabûlî, Kudsî, Kıyâmî, ek: Kudsî, Kâsım Paşa (Sâfî)

Ḥarfü'l-Kâf: Kâmî (Mehmet), Kâmî (Ahmet), Kâmî (Mehmet Şerîf Ef.), Kerîmî, Kesbî, Kesbî-i Diger, Keşfî Bey, Keşfî-i Diger, Güftî, Güftî-i Diger, Kenzî

Ḥarfü'l-Lâm: Lebîb, Lutfî, ek: Lafzî

Ḥarfü'l-Mîm: Misâlî, Mecdî, Muhib, Mahrem Dede, Mahvî, Muhyî (Mehmet), Muhyî (Muhyiddin), Mestî, Müsellem, Mu'înî, Mu'înî-i Diger, Münzî, Münîbî, Münîrî, Mûnis Dede

Ḥarfü'n-Nûn: Nâtuk, Necâtî Bey, Necâtî-i Diger, Necîb, Neşâtî, Neş'et, Nasûhî, Nasîbî, Nutkî, Nizâmî, Nazmî, Nazîrâ, Nazîm, Na'îmî, Nakşî, Nükâtî, Nevâzî, Nüvîsî, Nihânî, Nihânî-i Diğeri, Nühüft, ek:Nehrî, Nushî

Ḥarfü'l-Vâv: Vâsî'î, Vâlihî, Vecdî, Vücûdî, Visâlî, Vasfî, Vefâ, Vehbî, Vehbî-i Diger, Hatîfî, Hâdî, Hemdem

Ḥarfü'l-Lâm-Elif: Lâhikî, Lâhikî-i Diğeri

Ḥarfü'l-Yâ: Yakînî

Listede de görüldüğü gibi *Ravzatü's-Şu'arâ*'da şâirler genelde alfabetik olarak dizilmiştir. Bununla birlikte sonradan eklenen bazı şâirler de vardır. Bunlar: 'Ârif, Kudî, Sâfî, Fahrî, Sûzî, Subhî, Feyzî, Lafzî, Nehrî, Esrâr, Zâkirî, Nushî, İbrâhim ve 'Abdî' dir.

Diğeri tezkirelerde de rastladığımız gibi sultan ve şehzadeler eserin başında ayrı bir bölüm halinde verilmiştir. 19 padişah ve 2 şehzadenin bu kısımda biyografileri ve şiirlerinden örnekler vardır. Bâdî, Osmanlı şiir geleneğini I. Murad'la başlatmakla birlikte bütün Osmanlı sultanlarını eserine almamıştır. I. Murat'tan III. Selim'e kadar sırasıyla 19 padişahı ele aldıktan sonra şehzâde olarak sadece Sultan Cem ve Şehzâde Bayezit'ten (Şâhî) örnek şiirler sunmuştur.

Ahmet Bâdî, ele aldığı şâirlerin hayat hikayelerini yazarken tezkirelerde ortaya konulan düzene uymuştur: Şâirin mahlası, adı, şöhreti, doğum yeri, öğrenim kademeleri, meslekî konumu, görev yaptığı yerleri, ölümü, ölüm tarihi, mezarı, eserleri ve şiirlerinden örnekler onun biyografilerinin belli başlı özellikleridir. Bunun yanında özellikle yazarın çağdaşı olan şâirler hakkında oldukça ayrıntılı bilgiler bulmak mümkündür. Örnek olması bakımından çağdaşı olan şâir Nühüft hakkında yazdıklarına bir göz atalım:

Muştafa Bey ibn-i Edhem Bey'dir. Ebe-zâdeoğlu demekle ma'rûfdur. Pederi cihetinden sülâlesi meşhûr Koca Sinân Paşa'ya müntehîdir. Biñ iki yüz elli beş târîhinde Edirne'de Hızır Ağa Mağallesi'nde gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Ba'de't-taḥşîlü'l-isti'dâd şınf-ı küttâba deḥâletle bir müddet Edirne eyâleti taḥrîrât kalemine müdâvim bulunduğu şırada mübtelâ olduğu 'işret belâsıyla kalemi terk ü şehriñ meyḥâne vü ḳahveḥânelerinde serseriyâne imrâr-ı vaḳt ile müntic olduğu aḥvâl ber-vech-i âtfidir. Şöyle ki şâhib-i terceme peder ü vâlide cihetinden aşil ü necîb bir zât olup kendisi on beş sinlerinde iken pederleriniñ vefâtı vuḳû' bularaḳ şâhib-i terceme ile küçük birâderi Kadri Bey'e ve âḥiren şu'ûruna ḥalel târi olan vâlidelerine 'alâ rivâyetihî bir milyon ğırat ḳadar aḳçe vü aña muḳâbil eşyâ ve Sinân Paşa tevliyetiyle Cısr-i Ergene'de senevî on iki biñ ğıratlık bir tevliyet intikâl etmiş idi ise de bu iki birâder geceyi gündüzü 'ıyş u 'işret ve meczûbe vâlideleri daḫi külli yevm ḥânelerinde bir çok âlüftegân ile 'aḳd-ı cem'ıyyetle on sene zarfında emvâl ü eşyânıñ kâffesini şarf u ilhâk ile berâber tevliyet vâridâtından sekiz on sene soñra alınacaḳ ḥaşelâtı da cüz'î meblaḡ muḳâbilinde tâliblerine fûrûḫt ederek andan da ḳaḫ'-i ümmîd edilince bu iki birâder Edirne'de zâbıta neferliğine ḳadar tenezzül etmiş idi. Bu ḥâl ile Edirne'de yaşamaḳ ḳâbil olmayacağı taḫaḳḳuḳ ettiğinden iki yüz seksen iki târîhinde dersa'âdete 'azîmet ve ikisi de Bektâşî ḫarîḳatine bi'l-intisâb tebdîl-i ḳıyâfet ederek Ḳadrî bir ḳahve-ḥâne küşâd ile ḳahvecilik ve şâhib-i terceme onuñ ḳahve-ḥânesinde saz şâ'irliği şan'atlarını icrâya mübâderetle 'âlem-i sefâlette istiḫşâl-i emr-i ma'îşet eylemekte oldukları ḥâlde biñ iki yüz ḫoksan dörd senesi ḫilâlinde yekdiğeriñi müte'âḫıb vefât etmekle Yediḳule ḫâricinde Ğazlıçeşme Tekyesi ḫaḫîresinde defn olunmuşlardır. Şâhib-i terceme evâil-i ḫâlinde "Vâzıḫ" taḫallüş eyler idi. Muahḫaren "Nühüft" taḫallüş eyledi...³⁷

Bâdî, şâirlerle ilgili bölümlerin arasına şiir dışı konulara pek yer vermemiştir. Eserin tamamı bir Edirne Tarihi olduğundan, başka yönleriyle dikkat çeken kişiler kendileriyle ilgili bölümlerde ayrıca ele alınmıştır. Bazen de şâirin biyografisini vermeden sadece şiir örneklerini vermiş ve biyografisi için ilgili kısma göndermeler yapmıştır. Bunu yapmakla tekrara düşmekten kaçınmıştır. Bazı meşhur şâirleri ayrıntılı ele almayıp sadece şiirlerinden örnekler vermiş ve *tafsîl-i aḫvâli tezkirelerin kâffesinde mestûrdur* şeklinde göndermeler yapmıştır. Bâdî, tarihçiliğinden yansıyan bir özellik olarak hem eserinin başında hem de çeşitli vesilelerle yararlandığı kaynaklardan bahsetmiştir.

³⁷ bkz: Metin kısmı Nühüft maddesi s.568

5. Ravzatü'ş-Şu'arâda Şâirler Ve Örnek Verme İşlemi

Ravzatü'ş-Şu'arâ'da Ahmet Bâdî, şâirlerle ilgili biyografileri verirken onlara şâirlikleri nisbetinde yer vermiştir. Meşhur ve büyük şâirlerin şiir örneklerini daha fazla tutmuş bunun yanında bazı şâirlerden bir cümleyle bahsedip sadece bir beytini örnek vermekle yetinmiştir. Bazı şâirlerin de şiirlerinden örnekler bulamadığı için sadece biyografisini vermek zorunda kalmıştır. Bu durumu *eş'ârına dest-res olunamadı* yazarak belirtmiştir. Bâdî'nin şâirlere dâir verdiği örneklerin beyit olarak dağılımı şu şekildedir:

Hiç örnek verilmeyen : 5 şâir	1 beyit örnek verilen : 33 şâir
2 beyit örnek verilen : 24 şâir	3 beyit “ “ : 26 şâir
4 beyit “ “ : 20 şâir	5 beyit “ “ : 30 şâir
6 beyit “ “ : 19 şâir	7 beyit “ “ : 8 şâir
8 beyit “ “ : 7 şâir	9 beyit “ “ : 8 şâir
10 beyit “ “ : 6 şâir	11 beyit “ “ : 4 şâir
12 beyit “ “ : 8 şâir	13 beyit “ “ : 7 şâir
14 beyit “ “ : 3 şâir	15 beyit “ “ : 2 şâir
16 beyit “ “ : 5 şâir	17 beyit “ “ : 3 şâir
18 beyit “ “ : 5 şâir	19 beyit “ “ : 6 şâir
20 beyit “ “ : 2 şâir	21 beyit “ “ : 2 şâir
22 beyit “ “ : 1 şâir	23 beyit “ “ : 2 şâir
25 beyit “ “ : 1 şâir	27 beyit “ “ : 4 şâir
28 beyit “ “ : 3 şâir	29 beyit “ “ : 2 şâir
31 beyit “ “ : 1 şâir	32 beyit “ “ : 4 şâir
34 beyit “ “ : 1 şâir	35 beyit “ “ : 1 şâir
36 beyit “ “ : 2 şâir	37 beyit “ “ : 1 şâir
38 beyit “ “ : 2 şâir	41 beyit “ “ : 2 şâir
42 beyit “ “ : 1 şâir	44 beyit “ “ : 1 şâir
47 beyit “ “ : 1 şâir	58 beyit “ “ : 1 şâir
63 beyit “ “ : 1 şâir	100 beyit “ “ : 1 şâir

Ahmet Bâdî kendi biyografisinde şiiirlerinden 6 gazel, 1 kıt'a ve 9 müfredâtla toplam olarak 41 beyit'e yer vermiştir. En çok örnek verilen şâirler 100 beyitle Güftû Ali ve 63 beyitle Senâî'dir. Bunların dışında çok örnek verilen şâirler genelde tanınmış şâirlerdir. Örneklerin çoğu genelde diğer tezkirelerde de yer alan şiiirlerdir. Bunun sebebi seçilen şiiirin o şâirin en tanınmış ve herkesçe bilinen şiiirleri olmasıdır. Seçilen örnekler genelde hayat hikayelerinin sonunda verilmiştir. Ancak, bunun istisnâları da vardır. Bazen biyografinin ortasında veya sonuna yakın bir yerinde de örnek verdiği olur. Meselâ *Hayâlî-beyzâde*'nin biyografisinde onun daha hayattayken mezarını kazdırıp taşına da bu beyitleri yazdırıldığını şu şekilde anlatır:

...

Mûmâileyh Hayâlî-zâde hâl-i hayâtında Murâdiye Câmî'i hatîresinde kabrini tehî edip mezârı taşına bu ebyâtı kazdırmış idi.

*Yañılıp bunca günâhı eyledüm nisyân ile
Hâzretüñe nice varsun bu kuluñ 'ışyân ile
Fahır-ı 'âlem hürmetine 'izzetine yâ Allâh
Cennete gönder beni îmân ile ihsân ile³⁸*

Bâdî'nin verdiği bu örnek şiiirler, *şi'r*, *beyt*, *velehû beyt*, *ebyât*, *nazm*, *velehû*, *rubâ'î*, *gazel*, *velehû gazel*, *gazel-i diger*, *diger gazel*, *matla'*, *velehû matla'*, *târîh*, *musra'*, *kıt'a*, *velehû kıt'a*, *kıt'a-i diger*, *müfredât*, *velehû fârisî*, *ilâhî*, *na't-ı şerîf*, *li muharririhî*, *hezl*, *mesnevî*, *bu dahî*, *kezâ*, *şarkı*, *lügaz*, *ez kasâid*, *diger* gibi ara başlıklarla verilmektedir. Bunun sebebi nesirle nazımın daha kolay fark edilmesi ve şiiirin türü hakkında okuyucunun bir fikir edinmesidir. Aynı şekilde nazımdan nesire geçerken yine bu nedenle "*nesr*" kelimesini kullanmıştır.

Ravzatü'ş-Şu'arâ'da biyografilerin genelde sonunda verilen şiiir örnekleri yorumsuz olarak şu ifadelerle verilir: *Bu eş'âr âşâr-ı güftârındandır*, *ebyât-ı âtiye âşâr-ı şî'riyesinden nümûnedir*, *bu ebyât güftârından nümûnedir*, *âtîdeki eş'âr güftâr-ı dürebârındandır*, *âtîdeki ebyât âşâr-ı güftârındandır*, *bu beyt onuñdur*, *bu eş'âr maşşûl-i tab'-ı dürebârlarıdır*. Bu ifadeler şâirden şâire farklılık gösterir. Meselâ tarikat şeyhi bir şâir için: "*bu kıt'a zâde-i tab'-ı şeyhâneleridir*"³⁹ derken tarikat mensubu bir şâirde: "*bu gazel maşşûl-i tab'-ı dervişâneleridir*"⁴⁰ ifadesini kullanır.

³⁸ Bkz., Metin kısmı, *Hayâlî-beyzâde* maddesi, s.471

³⁹ Bkz., Metin kısmı, *İbrahim Gülşenî* maddesi, s.432, *Hâfiz* maddesi, s.458

⁴⁰ Bkz: Metin kısmı *Hasîbî* maddesi, s.460, *Hakkı* maddesi s.462

6. Ravzatü's-Şu'arâ'nın Şâirlerle İlgili Kaynakları

Ahmet Bâdî, *Riyâz-ı Belde-i Edirne*'yi yazmaya karar verdiğinde örnek olarak kendinden önce yazılmış olan oldukça geniş kaynaklara sahipti. Özellikle *Ravzatü's-Şu'arâ* kısmını kaleme alırken bu zengin kaynaklardan istifade etmemesi düşünülemezdi. Zira XX. yüzyıla gelindiğinde yukarıda isimlerini verdiğimiz tezkirelerin yanında bugün bizim bilmediğimiz daha başka nice tezkireler, divanlar ve şiir mecmuaları bulunmaktaydı.

Titiz bir araştırmacı olan Bâdî, ilk olarak işe önündeki bu eserleri değerlendirerek başladı. Böyle bir değerlendirme yaparak bazı seçimler yapmış olduğunu kaynak olarak verdiği isimlerden anlamak mümkündür. Zîrâ eserinde bazı tezkirelerden hiç bahsetmediği halde bazılarını çok sık zikretmiş ve biyografisini verdiği şâire kaynak olarak göstermiştir.

Bâdî'nin eserini oluştururken hangi kaynağa ne kadar yer verdiğini bir liste halinde şöyle sıralamak mümkündür:

Doğrudan Kaynak Gösterdiği Eserler	Şâirler
'Atâ Târihi	Tîgî Bey, Su'ûdî, Necâtî Bey, Nazîm
'İzzî Târihi	'İlmî Mehmet
Ahdî Tezkiresi	Sâdık Bey, Muhyî (Acem), Lâhikî, Lâhikî-i Diger
Âşık Çelebi Tez.	Beyânî, Hayâlî Bey, Revânî, Zemânî-i Diger, Sehî Bey, 'Itâbî, Kâmî Mehmet, Na'îmî, Visâlî
Beyânî Tezkiresi	Vücûdî
Enîsü'l-Müsâmirîn	Tâbi'î, Tîgî Bey, Hayâlî Beyzâde, Dâ'î, Visâlî, Sabrî, Kasapzâde Rızâ, Zemânî, Zemânî-i Diger, Selîsî, Şâhidî, Sehî Bey, Sâni'î, 'Atâî, 'İlmî-i Nâzik, Fütûhî, Fedâî, Kâmî Mehmet, Lâhikî-i Diger
Eslâf	Nazîm
Esrar Dede Tezkiresi	Nazîm
Fatîm Tezkiresi	Enîs Mustafa, Sâdık Ef., İzzet, Fatih Efendi, Nazîm
Güftî Tezkiresi	Hüsâmî (Derviş Hasan), Zehrimâr-zâde Rızâ

Güldeste-i Riyâz-ı İrfân	Fahrî
Hadâiku'l-Hakâyık	Hayâlî (Abdü'l-Vahab), Selîsî, 'İlmî Mehmet, Kâmî Ahmet
Hadâyiku'l-Cevâmî'	Revânî
Hadîkatü'l-Vüzerâ	Râzî (Pîr Mehm. Paşa)
Hasan Çelebi Tez.	Beyânî, Cevrî, Hüseyinî, Sehî Bey, 'Ahdî, 'Ahdî-i Diger
Kâmûsu'l-A'lâm	Ehlî, Tâbi'î, Su'ûdî, 'Atâî, 'İlmî Mehmet, Kınalızâde 'Ali
Künhü'l-Ahbâr	Şâhidî, İzârî, 'Atâî, Necâtî Bey, Visâlî
Latîfî Tezkiresi	Tâbi'î, Hüseyinî, Haffî, Revânî, Zemânî, Şevkî, 'Atâî, Mestî, Necâtî Bey, Nazmî, Visâlî
Nazîrâ Mecmu'ası	İbrahim
Niyâzî Tezkiresi	Râzî (Mehmet Ef.), Sun'î, Fâiz
Râmiz Tezkiresi	Sûzî, Feyzî
Rızâ Tezkiresi	Ehlî, Rindî, Sabâyî-i Diger, Sabrî, 'İlmî-i Nâzik, Neşâtî
Riyâzî Tezkiresi	Sâdık Bey, 'İlmî-i Nâzik, Yakînî
Safâyî Tezkiresi	Râzî (Mehmet Ef.), Sükkerî, İzzet, 'İlmî, Fütûhî, Fezâyî, Güftî Mustafa, Nâtik, Neşâtî, Nasîbî, Nükâtî, Vehbî-i Diger
Sâlim Tezkiresi	Pervâne-zâde Ahmet, Râzî (Mehmet Ef.), Safhî, 'Ali Bahtî, Fezâyî, Nazîrâ, Nazîm
Sefînetü'r-Rüesâ	Sezâyî
Sehî Tezkiresi	Rıdvânî Ahmet, Kasım Paşa
Selânikî Târihi	Hayâlî Beyzâde
Sema'hâne-i Edeb	Enîs Receb, Şehîdî, Vehbî-i Diger
Sicill-i 'Osmânî	Ehlî, Bedî'î, Beyâzî, Beyânî, Hüseyinî, Râmî, Zemânî-i Diger, Sâgarî, Sîhrî, Sükkerî, Sâdık Efendi, Sâni'î, Sabrî, Tal'atî 'İlmî-i Nâzik, 'İlmî Mehmet, Fezâyî, Nakşî 'Ali Bahtî, Subhî, İbrahim
Tuhfetü'l-Hattâtîn	'Ali Bahtî, Subhî, İbrahim
Vakâyî'u'l-Fuzalâ	Râzî Mehmet, Şekîb, Sabrî, Fâiz, Fütûhî, Vehbî-i Diger
Zeyl-i Şakâyık	Su'ûdî, Vâlihî
Zübdetü'l-Eş'âr	Hayâlî Beyzâde, Refî'î, Sâdık Bey, Fedâî, Keşfî-i Diger, Nazîm, Yakînî

Bu listeden de anlaşılacağı üzere Bâdî, kaynak olarak en çok Enîsü'l-Müsâmirîn'i göstermiştir. Toplam 19 şâiri anlatırken bu eseri zikreden şâir daha sonra 18 defa Sicill-i 'Osmâni ve 12 kez Safâyi Tezkiresi'ne yer vermiştir. Bunun yanında Latîfî Tezkiresi 11, Âşık Çelebi Tezkiresi 9 ve Hasan Çelebi Tezkiresi de 6 defa kaynak olarak verilmiştir.

7. Ravzatü's-Şu'arâ'nın Dil ve Üslûp Özellikleri

Ahmet Bâdî'nin şâirler kısmını hazırladığımız *Riyâz-ı Belde-i Edirne* adlı eseri, Tanzimat döneminin Osmanlıcasıyla yazılmıştır. Çok sade olmadığı gibi zor anlaşılacak kadar da süslü ve ağıdalı değildir. Edebî alanda Orta Nesir diye nitelendirebileceğimiz, halkın konuşma diliyle süslü yazı dili arasında olan yazı biçimi, Bâdî tarafından benimsenildiği gibi bir çok tarih eserinde de özellikle tercih edilmiştir. Bu nesir türünde yazar, esas olarak anlatmak istediği şeyin peşindedir.⁴¹

Bâdî'nin sanat yapma kaygısı yoktur. Herşeyden önce o bir tarihçidir. Onun amacı yıllarca uğraşarak toplamış olduğu târihî ve edebî malzemeyi insanlığın hizmetine sunmaktır. Ancak bu sunuş şâirler kısmına gelindiğinde az da olsa kendini süslü ve tamlamalı cümlelere bırakır. Bu durumu yadırgamamak gerekir. Zira hemen hemen bütün tezkire yazarları az ya da çok bu yola tevessül etmişlerdir.

Bâdî şâirlerin biyografilerini anlatırken bir çok tezkireden faydalanan alıntılar yapmıştır. Bu alıntılarda bazı ifadeleri aynen almış ve bazılarını da değiştirme yoluna gitmiştir. Üslûbu genelde sade olmasına rağmen yaptığı bu alıntılarda tamlama ve secilere çokça yer vermiştir. Hem buna örnek olması bakımından hem de diğer tezkirelerden ne şekilde yararlandığının anlaşılması için şâir Cevrî hakkında yazdıklarına bir göz atalım:

Kınalızâde Hasan Çelebi Tezkiresinde beyân olduğuna göre mûmâileyh şu'arâ-yı belâgat deyrine ma'den olan şehri Edirne'dendir. Şığâr u kibâr arasında Harraç-zâde demekle iştiâr bulmuştur. Babası zurefâ-yı A'câmdandır. Sulţân Selîm ile gelerek Edirne'de mekân tutmuştur. Nâmî İbrâhim'dir. 'Ulüvv-i himmet ü sümüvv-i nehmeti ile tarîk-i ber-sa'âdet-i 'ilme sülûk edip nice zamân Bostan Efendi zamânında gülîstân-ı fażl-ı 'irfândan hûşe-çîn olup ictinâ-i şemâr-ı fażl u yakîn etmiş idi. Âhîr'ül-emr ebvâb-ı recâ ve âmâli ünsdâd olup ol bâbdan bî-murâd olunca mahzûn u nâşâd 'Abdü'l-kerîm-zâde merhûmuñ sütte-i felek-nihâdına

⁴¹ Fahir İz (1996): *Eski Türk Edebiyatında Nesir*, Akçağ Yayınları, 2. baskı, Ankara: s. XIII

istinâd ederek ondan mülâzim olduktan sonra tarîk-i kazâyâ 'âzim olmuştur. Alâm-ı bî-encâm-ı mansıb-ı kazâyâ mübtelâ iken yine dâimâ tahşil-i fazl ü 'irfân etmekte idi...⁴²

Şimdi de aynı şâirin Hasan Çelebi Tezkiresi'ndeki biyografisine bakalım:

Şu'arâ-i belâgat deyrine ma'den olan şehri Edirnedendir. Şîgâr u kibâr arasında Harraţ-zâde dimekle iştiâr bulmuştur. Babası zurefâ-i A'câmdan Sultân Selîm ile gelüp Edirne'de ârâm idüp anda maķâm tutmuştur. Nâmı İbrahimdir. 'Ulüvv-i tabî'at ü sümüvv-i himmeti ile tarîk-i pür-sa'âdet-i 'ilme sülûk idüp nice zamân Bostan Efendi merhûmuñ gülistân-ı fazl u 'irfânında hûşe-çîn olup ictinâ-i şemâr-ı fazl u yakîn itmişdi. Âhîru'-lemr ebvâb-ı recâ ve âmâli ünsdâd bulup ol bâbdan ber-murâd olıcaķ maħzûn u nâ-şâd 'Abdü'l-Kerîm-zâde merhûmuñ südde-i felek-nihâdına istinâd idüp andan mülâzim olduķdan sonra tarîk-i kazâyâ 'âzim olmuştur. Hâlâ Rumeli kazâsından ve ol tâifenin eşhâb-ı kemâlâtındandır. Âlâm-ı bî encâm-ı mansıb-ı kazâyâ mübtelâ iken yine dâimâ tahşil-i fazl u 'irfân üzere olup...⁴³

Bir çok tezkire yazarı, özellikle şâir padişahları, şehzadeleri ve devlet adamlarını dil olarak hem ağır hem de mübalağalı ve yüceltici ifadelerle anlatmasına rağmen Bâdî en sâde anlatımını padişahlar ve şehzaler kısmında yapmıştır. Mesela Fatih Sultan Mehmet'i sadece 3 cümleyle ifade etmiştir:

Maħlaş-ı şerîfleri 'Avnî olup gah tamâm ğazel ü gah müfret derler imiş. Eş'arlarından nümüne olarak teyemmünen derc ü tenmiķ edildi...⁴⁴

Latîfî Tezkiresi'nde ise aynı padişahın sadece unvan kısmı şu şekilde geçmektedir.

Sultân Meħmed Hân Ğâzî selâfîn-i âli 'Osmânuñ mu'ayyen ü mümtâzı mülûk-i mâziyyeden sultân-ı selâfîn-i ğuzât ve bânî-i mebânî-i envâ-ı hayrât u ħasenâtdur. Şâhân-ı memâlik-sitân içre fâtîh-i taħt-ı İstanbul ve muħyi-i merâsim-i şer'-i Rasûldür. Ve aħbâr-ı Nebeviyyede ni'me'l-emîr teşrîfi birle müşerrefdür. Bu sebebden ħayâtı ve memâtı devlet-i dâreyn ve sa'âdet-i kevneyn ile e'azz u eşrefdür ve kütüb-i tevâriħde künyet-i 'aliyyeleri ebu'l-ħayrât ve na't-ı ma'âliyeleri ebu'l-ħasenâtdur...⁴⁵

Üç dilin de (Arapça, Farsça Türkçe) olanaklarından yararlanan Bâdî, sadece biyografik bilgi vermekle yetinmiş kendisi herhangi bir eleştiri ya da beğenme sözü

⁴² Bkz: metin kısmı, Cevrî maddesi, s.457

⁴³ Bkz: İbrahim Kutluk (Haz.) (1989): *Hasan Çelebi Tezkiresi*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 2.cilt, 2.baskı, Ankara: Cevrî maddesi, s.268

⁴⁴ Bkz: metin kısmı s.423

⁴⁵ Bkz. Canım (Haz.) (2000): s.139

kullanmamıştır. *Gelip, gidip, kılıp, olup, kılındıkda, olundukda, etmekle, anlar, dek, şol* vb genellikle fiil ve bağlaç durumundaki kelimeler Türkçe'dir. Bunun yanında *ba'dehû, âhiru'l-emr, âhiren, vukû', sâniyen, vâsıl* gibi Arapça kelimeleri de sıkça kullanmıştır. Çoğul eklerinde genelde *-ler / -lar* kullanırken; *ol, anı, anlar* ve *bunlar* gibi zamirlere de yer vermiştir. Aynı zamanda Farsça ve Arapça kökenli *müşârunileyh, mezbûr, mezkûr, mûmâileyh* gibi kelimeleri de çok sık kullanmıştır.

Ravzatü'ş-Şu'arâ'nın metninde bugün "e" vokali taşıyan birçok kelimenin "i" şeklinde yazıldığı görülmektedir: *İtdi, irişdi, iden, gice, irdi, viridi* vb. Türkçede sonu "p" ile biten zarf-fiiller genelde "b" ile yazılmıştır: *olub, gidüb, idüb, koyub, varub, yazub* vb. gibi.

Bâdî, tezkire geleneğinde olduğu gibi bazı ayet, hadis ve kelâm-ı kibarlardan sonra *muktezâsınca, fehvâsınca, hükmünce, medlûlınca, musdakınca, binâen, gereğince*, gibi cümle bağlayıcı bağlaçları da kullanmıştır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki Bâdî'nin kaleme aldığı *Ravzatü'ş-Şu'ara*, faydalandığı bir çok tezkireden hem dil hem üslûb hem de içerik olarak izler taşımakta bir nev'i onların özeti niteliğindedir. Ancak Edirneli şâirleri bir bütün olarak ele alıp sunmasından dolayı da Edebiyat tarihimiz açısından oldukça önemlidir. Bâdî, birçok kaynaktan faydalanarak derleyip topladığı ve 269 şâirin biyografisini ve şiir örneklerini içeren bu çalışmasıyla, eserinin mukaddimesinde kendi ifasesiyle belirttiği insanlık ve Osmanlılık şanına layık olma⁴⁶ amacına ulaşmıştır, kanaatindeyiz.

⁴⁶ Bâdî.A.g.e.,cilt:1, s.1, mukaddime

8. Eserin Nüshalarının Tanıtılması

1. (Müellif) İstanbul Bayezid Devlet Kütüphanesi (T.Y.) No: 10391

Yazılış Târihi : 1322 h. / 1905

Yazarı : Ahmet Bâdî Efendi (Bâdî, 1. cildin 477-526 ve 2. cildin 341-408 sayfalarını Çırpanlı Necip Efendi'ye yazdırmıştır.)

Dış ebat : 34x22,2 cm.

İç ebat : 22,8x15 cm.

Cilt : Kahverengi meşin

Sayfa : 1. cilt:600, 2. cilt:600, 3. cilt:278 (Toplam:1478)

Satır : 31

Yazı : El yazısı, rik'a

Kağıt : Orta kalınlıkta, aharlı sarı

Başlıklar : kırmızı

Eserin baş tarafında fihrist ve kaynakça yer almaktadır. Ayrıca bazı sayfalar arasında çeşitli notlar ve şiirler bulunmaktadır.

2. (Müsvedde) Edirne İl Halk Kütüphanesi (T.Y.) No: 2315

Yazılış Tarihi : 1309-1312 h. / 1893-1896

Dış ebat : 20.5x34 cm.

İç ebat : 10x31 cm.

Cilt : Bez, beyaz

Sayfa : 1: cilt:562, 2. cilt: 600, 3. cilt: 708

Satır : 31

Yazı : Rik'a

Kağıt : Orta kalınlıkta, aharlı beyaz ve sarı renklerde

Başlıklar : kırmızı ve mavi

3. cildin sonuna Edirne'nin bağlantılarıyla birlikte 74 merkezi ve bunlara bağlı 4474 köyün adları eklenmiştir. 3. cildin orijinalinde ise bu kısım yoktur.

9. Ravzatü’ş-Şu’arâ’da Yer Alan Şâirlerin Açıklamalı İndeksi

Sıra No	Eser Sayfa No	Mahlası	Adı	Lakabı, Künyesi, Şöhreti, Mensubiyeti	Mesleği	Dî-vânı	Vefat Tarihi
1	422	-	Murad Han	Edirne Fatihî	Padişah	-	-
2	422	-	Yıldırım Bayezid	-	Padişah	-	-
3	422	Mehem-med	Çelebi Mehmet	Müesses-i Sâni-i Devlet-i Osmaniye	Padişah	-	-
4	423	Murâdî	II. Murad	-	Padişah	-	-
5	423	‘Avnî	Mehmet Han	Kostantiniyye Fatihî	Padişah	-	-
6	424	‘Adnî	II. Bayezid	-	Padişah	-	-
7	424	Selîmî	Sultan Selim	-	Padişah	-	-
8	425	Muhibbî	S. Süleyman	-	Padişah	-	-
9	426	Selîmî	II. Selim	-	Padişah	-	-
10	427	Murâdî	III. Murad	-	Padişah	-	-
11	428	‘Adlî	III. Mehmet	Eğri Fatihî	Padişah	-	-
12	428	Bahtî	I. Ahmet	-	Padişah	-	-
13	428	Fârisî	II. Osman	Şehit	Padişah	-	-
14	429	Murâd	IV. Murad	Bağdat Fatihî	Padişah	-	-
15	429	İkbâlî	II. Mustafa	-	Padişah	-	-
16	429	-	III. Ahmet	-	Padişah	-	-
17	429	Sebkatî	I. Mahmut	3. Belgrat Fatihî	Padişah	-	-
18	430	-	III. Mustafa	-	Padişah	-	-
19	430	İlhâmî	III. Selim	Şehit	Padişah	-	-
20	430	Cem	Cem Sultan	-	Şehzâde	-	900
21	431	Şâhî	Şehzâde Bayezit	-	Şehzâde	-	967
22	432	-	İbrahim Gülşenî	Gülşenî, Arif-i Billah	Gülşenî Şeyhi	-	1100
23	432	-	Ahmet Şemsü’ddin	-	Müderris, Kadı, Şeyhu’l-islam	Var	940
24	433	Ahmed	Ahmet Paşa	Veliyüddin, Sipahi Müftüsü	Kadı, Vezir	Var	902
25	434	Rıdvânî	Ahmet Bey	Tütünsüz	Ümerâ-yı Sancaktan	-	-
26	434	-	Ahmet	Yahya-zâde Ahmet Efendi	Müderris, Kadı	-	1080
27	434	-	Ahmet Efendi	Pervâne-zâde	Kadı	-	1114
28	434	Âzerî	İbrahim Çelebi	Bostan-zâde	İştâbl-ı ‘Âmire huddâmından	-	1057
29	436	Elîfî	Mehmet Efendi	-	-	-	1149
30	436	Emrî	Emrullah Çelebi	-	Yıldırım Bâyezîd Hân Mütevellîsi	Var	993
31	439	Enîs	Recep	Enîs Dede	Meşnevîhân, Mevlevî Şeyhi	Var	1146
32	441	Enîs	Mustafa	Enîs Dede	Mevlevî Şeyhi	-	1140
33	441	Enîs	Enîs Numan	Hâcegân	Reisü’l-küttâb, Nişancı	-	1180
34	442	Ehlî	Mehmet Efendi	Hekim-zâde	Kadı	-	1010

35	442	Bâdî	Ahmed Bâdî	Kaltakkıran-zâde	Vergi Müdürü, Hattat	Var	-
36	444	-	Bâkî	Derviş Bâkî	Mühr-kâr	-	-
37	444	-	Bâyezîd	Bâyezîd Halife	Şeyh	-	920
38	444	Bahrî	-	-	Kâtib	-	-
39	444	Bahşî	-	-	Kadı	-	1035
40	445	Bedî'î	-	Miskî Emir-zâde	Kadı	-	-
41	445	Bülendî Kûtehî	İbrâhim Efendi	-	Hatib	-	1030
42	445	Behiştî	Mustafa Sa'dettin	-	Bektâşî Müntesiplerin- den	-	1178
43	445	Beyâzî	Muhammet Bey	-	Zümre-i Sipâhiyândan	-	1056
44	446	Beyânî Peykî	-	-	İmâretten ferâgat etmiş	-	940
45	446	Pertev	Mehmet Pertev Efendi	Muvakkit-zâde Vak'a-nüvîs	Amedî-i Dîvân-ı Hümâyûn Muhâsebeciliği	Var	1222
46	447	Pertev Meşreb	Muhammet Sa'id	-	Kâtip, Sadâret-i Uzmâ Kethüdalığı	Var	1253
47	448	Tâib	Muhammet Tâib Efendi	Hattat-zâde	Hattat	-	1192
48	449	Tâbi'î Feyzî	Ali	-	Kâtip, Âgâz Zââmetine Mutasarrıf	-	-
49	449	Tahsin	Tahsin Bey	-	Kâtip, Kâim- makâm	-	1278
50	450	-	Tevfik Bey	Ariz Baba Şeyhi	Bektâşî Şeyhi	-	1315
51	450	Tîgî	Mehmet Bey	-	Müteferrika, İhtisab Ağalığı	Var	1027
52	452	-	Servet Bey	-	Kâtib	-	1307
53	452	Senâî	Ali	-	Celvetî Şeyhi	Var	1199
54	455	Celîlî	-	-	-	-	-
55	455	Cemâlî	Mehmet Efendi	Şeyh Cemâlî Mehmet Efendi	Uşşâkî Şeyhi	Var	1164
56	457	Civânî	-	Kadı-zâde	Kadı	-	-
57	457	Diğer Civânî	-	-	Sanatkar (Kûlah-dûz)	-	-
58	457	Cevrî	İbrahim	Harrat-zâde	Kadı	-	1065
59	458	Çemenî	Derviş Ahmet	-	-	-	1030
60	458	Hâfız	Mehmet Efendi	Kömürcü-zâde	Mevlevî Şeyhi	-	1212
61	458	Hâkimî	-	-	Kadı	-	1018
62	458	Hibrî	Abdurrahman	Salbaş-zâde	Müderriş	-	1087
63	459	Hüsâmî	-	-	Kâtib	-	1014
64	460	Hüsâmî-i Diğer	Hasan	Takyedûzî Derviş Hasan	Hattat Sanatkar	-	1085
65	460	Hüsnî	Hüsnî Efendi	-	Muallim	-	1298
66	460	Hasîbî	Ahmet	Hasîbî Baba	Kâtib	-	1287
67	461	Hüseynî	Hüseyn Çelebi	Pervâne-zâde	Sipâhi	-	1034
68	461	Hüseynî	Emir Hüseyin	Helvâyî	-	-	1034(?)

69	461	Hıfzî	-	Sarı Memi	Müderriş	-	-
70	462	Hakkı	-	Müştak Ağa	Nümüne Çiftliği Hademesi	-	1317
71	462	Hilmî	Mehmet	-	Kâtip	-	-
72	462	Halîmî	Mustafa	Bağdatlı Mustafa Efendi	Kâtip, Vergi Memuru	-	1320
73	463	Bağdâdî	Mehmet Hamdi	Bağdâdî	Uşşâki Şeyhi	-	1136
74	463	Hamdî	Hamdî-i Diğer	-	İmam	-	-
75	463	Hâtemî Mâtemî	İbrahim	-	Sipâhi	Var	1004
76	464	Hâlid	-	-	Rûznameci, Mesnevihân	-	-
77	466	Hâverî	Abbas	-	Muallim	-	-
78	466	Hızrî	Hızır Çelebi	Tepegöz Hızır	Müderriş	-	971
79	466	Haffî	-	Ümmî	Sanatkar (Haffâf)	Var	-
80	467	Hulkî	Hasan	-	Mücellid, Bektâşî Babası	-	1310
81	468	Hulûsî	-	-	Hassa Hizmetlisi	-	-
82	468	Hayâlî	Mehmet	-	-	Var	964
83	470	Hayâlî	Abdü'l-vahab	Abdü'lkerim- zâde	Müderriş, Kadı	-	930
84	470	Hayâlî	Abdî Çavuş	Ümmî	Asker/Çavuş	-	1293
85	470	Hayâlî Bey-zâde	Ömer/İbrahim	Hayâlî Beg-zâde	Mesnevî-hân	-	1004/ 1022
86	472	Hayrî	Mehmet	-	Kâtip	-	-
87	473	Dâî	Mehmet	Sûfî-zâde	Hâtib, Hâce	-	1024
88	473	Dânişî	Mustafa	-	-	-	1027
89	475	Dervîş	-	Dervîş Çelebi	-	-	-
90	475	Destârî	-	-	Tabib	-	1023
91	475	Dem'î	Yusuf	-	Asker	-	1279
92	475	Râhî	-	-	-	-	-
93	476	Râzî	Muhyi'ddin	-	Kadı	-	941
94	476	Râzî	Mustafa	Çırpanlı Hafız	Kâtip	-	1273
95	477	Râzî	Mehmet	Haydar-zâde Paydar-zâde	Kadı	-	1105
96	478	Râsim	Mehmet	-	Kâtip	-	-
97	478	Re'fet	Süleyman Re'fet	-	Vâli	-	1281
98	478	Râmî	-	Keçi-zâde	-	-	-
99	478	Rahşî	Ahmet	-	Kâtip	-	1284
100	479	Rüşdî	Ahmet	Âmmeci Çelebi	Hâtib, Kâtip	Var	1108
101	480	Rüşdî	Ahmet	Eski Cerîde Nâzırı	Kadı, Hattat	-	1284
102	481	Rızâ	Abdü'lkerim	Kasap-zâde, Deli Kerim	Müderriş, Kadı	-	985
103	481	Rızâ	Mehmet	Zehrimar-zâde	Müderriş, Kadı	-	1082
104	482	Rif'atî	-	-	Kadı	-	1013
105	482	-	Reşid Bey	-	Kâtip	-	-
106	483	Refî'î	-	-	-	-	-
107	483	Refîkî	-	-	Mütevelli	-	939

108	483	Rindî	Hızır	Derviş Hızır	-	-	1031
109	484	Revânî	İlyas	Şüca'	Mütevellî	Var	930
110	485	Rûmî	-	-	Sipahi	-	-
111	485	Rûmî-i Diger	Dâver	-	Dîvân Kâtibi	-	-
112	486	Zâhid	Ahmet	-	Asker, Muallim	-	Hayatta
113	486	Zemânî	-	-	-	-	-
114	487	Zemânî-i Dig., Semâ'î	Mahmut	-	Kâtib	-	960
115	487	Sâgarî	-	Kazzâz Ali	-	-	926
116	488	Sâlikî	Ahmet	-	Kemânkeş, pehlivan, Na't-hân	-	-
117	488	Sâlikî-i Diger	-	Refikî-zâde	Nakkâş	-	1030
118	488	Sipâhî	-	-	-	-	-
119	489	Sihrî	Mehmet	Dîv-dest-zâde	Kâtib, Hattat	-	-
120	490	Sürûfî	Sâlih	-	Kâtib, Mücellit Esnafl	-	1283
121	490	Sırrî	Şerif Sırrı	-	Kadı Vekili	-	1270
122	490	Sezâyî	Hasan Sezâi	-	Gülşenî Şeyhi	Var	1151
123	492	Sezâyî-i Diger	Turak	-	Dergâh-ı âli Bendesî	-	-
124	492	Sâmî	Mehmet	Küçük Sâmî Efendi	Kâtib	-	-
125	493	Sa'dî	Abdu'rrahman	-	Kâtib	-	1319
126	493	Su'ûdî	Mehmet	-	Müderris	-	-
127	494	Sa'îdî	Ahmet	-	Kadı	-	1080
128	494	Sükkerî	Zekeriya	-	Kâtib	Var	1097
129	494	Selîsî	Mustafa	Âvâre-zâde	Müderris, Kadı	-	1056
130	495	Süvârî	-	-	Şeyh	-	-
131	495	Sevdâyî	Ahmet	-	Hânende	-	999
132	495	Sûzî	-	-	-	-	-
133	496	Sehî	Sehî Bey	-	Divan Katibi, Mütevellî	Var	950 955
134	496	Seyrî	Ömer	-	Arzuhalci	-	-
135	497	Seyfî	Mehmet Seyfî'ddin	-	Hattat, Müderris	-	1233
136	497	Seyfî-i Diger	Ali Seyfî	Kılıçcı Ali	Mahkeme Başkanı, Dersiam, Müftü	-	1311
137	497	Şâdî	Ahmet Ef.	Seyyit Efendi	Asker (yüzbaşı)	-	1283
138	498	Şâhidî	-	-	Defterdâr	-	-
139	498	Şeref	Şu'ayb	-	Veli Dede Dergahı Şeyhi	-	hayatta
140	499	Şerif	-	Uşşâkî Müntesiblerinden	-	-	-
141	499	Şu'â'î	-	-	Yeniçeri	-	1020
142	499	Şuglî	Ahmet Ef.	Bektâşî Müntesiblerinden	Debbağ, Hattat	-	1140
143	500	Şifâî	Abdü'lbâkî	Gülşenî Fukarası	Tabib, Mühr- ken	-	1075
144	500	Şekib	Mehmet Ef.	-	-	-	1101

145	500	Şevkî	Yusuf Çelebi	-	-	Var	-
146	501	Şehîdî	Hüseyin	-	-	-	-
147	501	Sâdık	Sâdık Bey	-	-	Var	997
148	502	Sâdık	Sâdık Efendi	-	Enderûn-i Hümâyûn Ağası	-	1270
149	502	-	Sâlih Ef.	Mestci-zâde	Halvetî Şeyhi	-	1138
150	503	-	Sâlih Baba	-	Bektâşi Şeyhi	-	-
151	503	Sâni'î	Mehmet Ef.	Attar Ahmet-zâde	-	-	953 993
152	504	Sabâyî	Hayrettin Ef.	-	-	Var	-
153	505	-	Sabâyî-zâde	-	Kadı	-	-
154	505	Sabâyî-i Diğer	Seyfullah Çel.	-	-	-	1009
155	505	Subhî	Ahmet Ef.	-	Şehremîni Ruznâmçecisi	-	1101
156	506	Sabrî	Mehmet Çelebi Ef.	-	Kadı	Var	1048
157	508	Sıdkî	İbrahim Ef.	Şeyh Seçli İbrahim Ef.	Nakşibendi Şeyhi	-	1071
158	508	Sıfâtî	-	-	Cerrah	-	-
159	508	Safhî	Mustafa	Tavlabası-zâde	Defterdâr	-	-
160	508	Sun'î	-	Hammâmî-zâde	-	-	-
161	508	Tal'at	Şerif Ef.	Tatar Mehmet Ağa-zâde	Kâtib	-	1284
162	508	Tal'atî	Mehmet Çelebi	-	Dergâh-ı Âli Solaklarından	-	1098
163	509	'Âtîf	Ali Ef.	-	Tarîk-i Sa'dî Meşâyihî	-	1277
164	509	'Âkîf	-	-	-	-	-
165	509	'Abdül- hay	Abdü'lhay Ef.	-	Vâiz, Celvetî Şeyhi	-	1117
166	510	'Abdî	-	-	Kadı	-	1020
167	510	'Abdî	Abdullah Ef.	Buhûrî-zâde	Hattat	-	-
168	510	'Ubeydî	Abdurrahman Ef.	-	Kadı	-	981
169	511	'İtâbî	Ahmet	-	Muhasebeci	-	-
170	512	'Adnî	Nazîf Ef.	-	-	-	1278
171	512	'İzârî	Mehmet Ef.	-	Müderriş	-	996
172	513	'Örfî	Mahmut Ağa	-	Hattat, Tarihçi	Var	1186
173	515	'İzzet	Ali	Dâmad Mehmet Ef.	Mektubcu	-	-
174	515	'İzzet	Ahmet İzzet Paşa	-	Asker, Edirne Valisi	-	1310
175	517	'Azmî	-	-	-	-	-
176	517	'Askerî	-	-	Zaâmet Sahibi	-	-
177	518	'Atâî	-	-	Sultân Murâd mâdihlerinden	-	-
178	518	'Atâî-i Diğer	-	Hekim Sinanoğlu	Tabîb	-	-
179	519	'İffetî	Ahmet Ef.	Sâatî Ahmet Ef.	Müderriş, Kadı	Var	1123
180	519	'Uzvî	Mehmet Ef.	Hasîrî-zâde	-	-	1278
181	519	'Afîf	Ahmet Afif Paşa	-	Ferik	-	-
182	520	'İlmî	Ahmet Ef.	'İlmî-i Nâzik	Kadı	-	1008

183	521	‘İlmî	Abdullah Tâhir Ef.	Gınâh Ahmet Çelebi-zâde	Kadı	-	1081
184	522	‘İlmî	Mehmet Ef.	Remzi-zâde	Müderriş	-	-
185	522	‘İlmî	Hâce Mehmet Ef.	Arab-zâde	Nakşibendî Şeyhi	-	1165
186	522	‘Ali	Ali Ef.	Kınalı-zâde	Müderriş, Kadı	Var	979
187	523	‘Ali Bahtî	Ali	-	Müderriş, Hattat	-	-
188	523	‘Ahdî	-	-	Dîvân Kâtibi	-	-
189	523	‘Ahdî-i Diger	Ali Ef.	Yıldırım Şeyhî-zâde	Müderriş	-	975
190	524	Gâlib	Ali Ef.	Dersiâm-zâde	Şeyh, Müderriş	-	1260
191	525	Garîbî	-	-	Kemânkeş	-	-
192	525	Fâtih	Fâtih Ef.	-	Defterdâr, Maliye müfettişî	-	1304
193	526	Fânî	-	-	Sahhâf	-	-
194	526	Fânî-i Diger	-	-	Attâr	-	-
195	526	Fâiz Feyzî	Mustafa Fâiz Ef.	Börekçi-zâde	Kadı	-	1130
196	528	Fütûhî	Abdü’lazîz Ef.	-	Kadı	-	1051
197	528	Fedâî	Ali Bâlî	-	Sipahi	-	969
198	529	Ferâgî	Mehmet Çelebi	-	Yeniçeri	-	1014
199	529	Ferîdî	-	Haraççı Hüsam	Mütevelli	-	-
200	529	Fezâyî	Derviş Mehmet	-	Sanatkar (Rişt-e-fürûş)	-	-
201	529	Fazlî (-i Leng)	Fazlu’llah Ef.	-	-	-	-
202	530	Fazlî-i Diger	-	-	Sanatkâr (Mahya Yap.)	-	1007
203	530	Fitrî	Şerif Ef.	-	Müderriş, Nüfus Md. Hattat	-	1285
204	530	Fevrî	Mahmut Ef.	-	Müderriş	-	1084
205	530	Fikrî	İbrâhim Edhem Ef.	-	Kâtib, Arzuhalci	-	-
206	531	Feyzî	-	-	Seyyah, Dîvân Erbâbı	-	-
207	531	Feyzî-i Diger	Halil Ef.	-	Balık Emaneti Hizmeti, Sergi Emaneti Hizmeti, Karantina Hizmeti	-	1306
208	531	Kâdirî	-	-	Müderriş	-	-
209	532	Kabâî	-	-	Câme-fürûş	-	1030
210	532	Kabûlî	Mustafa Ef.	-	Rufâî Şeyhi	Var	1244
211	533	Kudsî Mihnetî	Hüseyin Ef.	-	Hâlidî Şeyhi	-	1304
212	534	Kıyâmî	Mustafa Ef.	-	Kâdirî Şeyhi	-	1188
213	534	Kâmî	Mehmet Kâmî Ahmet Kâmî	Mesnevîhân-zâde	Müderriş, Kadı	-	987
214	535	Kâmî	-	Edirneli Çelebi	Müderriş, Kadı	Var	1136
215	536	Kâmî	Mehmet Şerif Ef.	-	Kadayıfçı	-	hayatta

216	537	Kerîmî	-	-	Edirne Şehr- engizi Yazarı	-	-
217	537	Kesbî	Mehmet Ef.	-	Kâtib	Var	1050
218	538	Kesbî-i Diger	Mustafa	-	Hattat	-	1212
219	538	Keşfî Bey	-	-	Dîvân Kâtibi	-	-
220	538	Keşfî-i Diger	-	-	-	-	-
221	538	Güftî	Derviş Mustafa Ef.	-	-	-	1062
222	538	Güftî-i Diger	Ali Ef.	-	Kadı, Tezkire Yazarı	Var	1088
223	542	Kenzî	-	-	Bektâşî, Saz Şâirliği	-	1255
224	543	Lebîb	Ahmet	-	-	-	-
225	543	Lutfî	Lutfu'llah	-	-	-	994
226	543	Misâlî	Hasan	-	Kâtib	-	1016
227	545	Mecdî	Mehmet Ef.	-	Kadı	-	999
228	546	Muhib	Mehmet Muhib	Yanbolulu Ahmet Ağa-zâde	Hattat, Hakkâk	-	1266
229	547	Mahrem Dede	-	-	Mevlevî Müntesibi	-	-
230	547	Mahvî	Ahmet Çelebi	-	-	-	1089
231	547	Muhyî	Mehmet Çelebi	Acem Muhyî	Danışmend	-	-
232	548	Muhyî	Muhyi'ddin Ef.	Etmekçi-zâde	Ulemâ	-	-
233	548	Mestî	-	Mestî Çelebi	-	-	-
234	549	Müselle	Ahmet Müsellem Ef.	-	Gülşenî Şeyhi	Var	1166
235	550	Mu'înî	-	-	-	-	-
236	551	Mu'înî-i Diger	-	-	Kadı	Var	-
237	551	Münzî	-	-	Lüleci	-	-
238	551	Münîbî	-	-	Danışmend	-	-
239	552	Münîrî	Hüseyin Ef.	-	Rûzname-i Evvel Hulefâsından	-	1135
240	552	Mûnis	-	Mûnis Dede	Mevlevî Müntesibi	-	1145
241	552	Nâtuk	Mehmet Çelebi	Celîli-zâde	Sarrafi, Attar	-	1129
242	552	Necâtî Bey	İsâ	Tûsî-i Rûm	Bâyezîd-i Sâni Musâbihlerinden, Nişancı	Var	914
243	555	Necâtî-i Diger	Mehmet	-	Kâtib	-	hayatta
244	555	Necîb	Mehmet Necib	Dâmâd-zâde	Müderri	Var	1114
245	556	Neşâtî Semendî	Ahmet Neşati Ef.	-	Mevlevî Şeyhi	Var	1085
246	558	Neş'et	Süleyman Ef.	-	Hâce	Var	1222
247	559	Nasûhî	-	-	Attar	-	-
248	560	Nasîbî	Halil Ef.	İsmail Efendi-zâde	Müderri, Kadı	-	1094
249	560	Nutkî	Pîr Mehmet Çelebi	Karakaş-zâde	Kadı	-	1057
250	560	Nizâmî	Mehmet Nizâme'ddin	Hammâmî-zâde	Mevlevî Müntesibi	-	hayatta
251	561	Nazmî	Mehmet Çelebi	-	Silahdar	Var	955
252	562	Nazîrâ	İbrâhim Ef.	-	Kâtib, Hattat, Kadı	Var	1188

253	564	Nazîm Halîm	Yahyâ	Pazarbaşı-zâde	Hatt-ı Hümâyûn Pazarbaşılığı	Var	-
254	565	Na'îmî	-	Kurt Bâlî	-	-	-
255	566	Nakşî	Mustafa Dede	-	Hattat, Mevlevî Şeyhi	-	-
256	566	Nükâtî	Ahmet Ef.	-	İmam	-	1100
257	566	Nevâzî	Mustafa	-	Hilye Sâhibi	-	-
258	567	Nüvîsî	Yunus Çelebi	-	Kâtib	-	-
259	567	Nihânî	Turak	-	Defterdâr	-	970
260	568	Nihânî-i Diger	İbrâhim	Kuloğlu	-	-	1001
261	568	Nühüft Vâzih	Mustafa Bey	Ebe-zâdeoğlu	Kâtib, Saz Şâirliği	-	1294
262	569	Vâsî'î	Abdü'l-Vâsî Çelebi	Dimetokalı	Müderris, Kadı	-	945
263	569	Vâlihî	-	Kurt-zâde	Vâ'iz	-	994
264	570	Vecdî	Ca'fer	-	Hassa Haraç Emîni	-	-
265	570	Vücûdî	-	-	Kadı	-	-
266	570	Visâlî Vecdî	-	Kebeci-zâde	Saray Hocası, Kadı	-	-
267	570	Vasfî	Mehmet Ef.	Yazıcı Mehmet Ef.	Yazı Hocası, Arzuhalci	-	1305
268	571	Vefâ	Mehmet Vefâ Ef.	-	Sezâi Dergâhı Şeyhi	-	-
269	571	Vehbî Bahârî	Hüseyin Ef.	-	Kadı	-	-
270	572	Vehbî-i Diger	İbrahim	İmam Vehbî	İmam	-	1112
271	573	Hâtîfî	Abdurrahman	Müellif-i Zafernâme	İlmiye Mensubu	-	-
272	573	Hâdî	Ahmet Ef.	Mama-zâde	Kadı	-	1018
273	574	Hemdem	Mehmet Hüsnü Ef.	-	Kâtib	-	hayatta
274	574	Lâhikî	-	-	Danışmend	-	-
275	575	Lâhikî-i Diger	-	-	Kalem erbâbından	-	-
276	575	Yakînî	Hüseyin	-	Takye-dûz, Mütevelli	Var	976
277	577	'Ârif	Mehmet Arif Paşa	-	Edirne Vâlisi	-	1282
278	577	Kudsî	Abdullah	-	-	-	1130
279	577	Sâfî	Kâsım Paşa	-	Defterdâr, Vezir	Var	-
280	577	Fahrî	-	-	Müderris	-	945
281	578	Sûzî	Mustafa	-	-	Var	1148
282	578	Subhî	Mustafa	Ali-zâde	Hattat	-	1163
283	579	Feyzî	Feyzu'llah	Elîfî-zâde	Kâtib	-	1179
284	580	Lafzî	Ahmet Ef.	-	Tabib	-	-
285	580	Nehrî	Ali Vâhit	Kiras Ali	İlmiyeden	-	1222
286	581	Esrâr	Ali	-	Nakşî Şeyhi	-	1307
287	581	Zâkirî	Hacı Hüseyin	-	Kitapçı	-	1321
288	581	Nushî	-	-	-	-	-
289	581	İbrahim	İbrahim Ef.	Şeyh-zâde, Sarı İmam-zâde	İmam, Hattat	-	1160
290	581	'Abdî	-	Şeyh-zâde	-	-	1155

(s.422)

RAVZATÜ'Ş-ŞU'ARÂ

Nefsi Edirne'den zühûr eden ve hâricten gelerek Edirne'de irtihâl-i dâr-ı beķâ eyleyen Şu'arânıñ meslek-i tezkire-nüvîşâne ittibâ'en isimleri ħurûf-ı teheccî üzere tertîb ü tahrîr edildi.

Fâtîh-i Edirne Ĥüdâvendigâr Ėâzî Sultân Murâd Ĥân-ı Evvel ħazretleri- niñ ĖoŐova Muĥârebesi'ne mübâşeret buyuracakları gece dergâh-ı ulûhiyyetten istimdâd ü münâcât-ı hümâyûnlarıdır ki 'Aĥâ Târiĥi'nden 'aynen menķûldür.⁴⁷

Âb-ı rû-yı ĥabîb-i ekrem için
 Kerbelâ'da revân olan dem için
 Şeb-i firĥatde ağlayan göz için
 Reh-i 'aşķuñda sürünen yüz için
 Ehl-i derdüñ dil-i ĥazîni için
 Câna te'sîr iden enîni için
 Eyle yâ Rabbi luĥfını hemrâh
 Ĥıfzını eyle bize püŐt ü penâh
 Ehl-i islâma ol mu'în ü naŐîr
 Dest-i a'dâyı bizden eyle ĥaŐîr
 Baķma yâ Rab bizüm günâhımuza
 Naķar it cân ü dilden âhımuza
 İtme yâ Rabb mücâhidîni telef
 Tîr-i a'dâya ĥılma bizi hedef
 ĖeŐmümüz Őaķla gerd-i ma'rekeden
 Cünd-i islâmı cümle mühlikeden
 Bunca yıl sa'y ü ictihâdımızı
 Ėazavât içre yahŐı adımızı

⁴⁷ Tayyazâde Ahmet Atâ, (1293): *Târiĥ-i Atâ*, Cilt.4, İstanbul: s.7

İtme yâ Rabbi ahruñ ile tebâh
 Yüzümi halk içinde itme siyâh
 Râh-ı din içre ben fedâ olayum
 Siper-i ‘asker-i Hudâ olayum
 Din yolında beni şehîd eyle
 Âhîretde beni sa’îd eyle
 Mülk-i islâmı pâymâl itme
 Menzil-i firka-i zalâl itme
 Keremüñ çokdur ehl-i islâma
 Dilerüm kim iriše itmâma

Yıldırım Bâyezîd Hân Emir Gâzî hazretleri’niñ işâret-i ‘aliyeleriyle
 tenvîr-i hışâl ü tezyîn-i şalâh buyurdıklarında nazm eyledikleri inâbet-nâme-i
 hümâyûnlarıdır ki ‘Atâ Tarihi’nden ‘aynen nakl olunmuştur.⁴⁸

*Sepîde dem ki şüdem mahrem-i serây-ı sürûr
 Şenîdem âyet-i tûbû ile’llah ez leb-i hûr⁴⁹*

Velehû Sultân Bâyezîd Hân

Yâri rind-i zemânedür şandum
 Bahş-i vaşlı terânedür şandum
 Ehl-i hicrâna fitne-i agyâr
 Ortada bir bahânedür şandum
 Göz ucuyıla kıya kıya bakışı
 Dil alup kaçdı cânedür şandum
 Kışşayı añlamamış âhir-i kâr
 Ânı da bir fesânedür şandum
 Hışm ile zaħm-nâk-ı dil-sûzı
 Yıldırımdan nişânedür şandum

⁴⁸ Atâ (1293): Cilt.4, s.8

⁴⁹ Sabah vakti sevinç evine mahrem olduğumda bir hûrinin ağzından “Allah’a tövbe ediniz” ayetini
 işittim.

Müesses-i şânî-i devlet-i 'aliyye-i 'Osmâniye Çelebi Sulţan Mehmed Hân-ı Gâzî hazretleriniñ münâcât ü naşihata dâir olan manzûmeleridir ki 'Atâ Târihi'nden menkuldür. ⁵⁰

(s.423) Cihân haşm olsa haqq'dan nuşret iste
Erenlerden du'â vü himmet iste
Çalup dîn 'aşkına a'dâya şemşîr
Añuban çâr-ı yârı hizmet iste
Eger leb-teşne iseñ ey bed-endîş
Bu teşne çeşmesinden şerbet iste
Geçenden geç timûr taşdan şakınma
Timûrı mañv idenden kuvvet iste
Çevürme yüz muhâlifden Mehemmed
'Adûyı 'arsadan sür vüs'at iste

Sulţan Murâd Hân-ı Şânî ibn-i Çelebi Sulţan Mehmed Hân. Mañlaş-ı şerifleri **Murâdî**'dir. Zâde-i tab'-ı mülûkâneleri olan eş'ardan nümüne olarak işbu ebyât teyemmünen derc ü tenmîk edildi.

ğazel Uyğuda dün gice cânım gibi cânân gördüm
Ten-i efsürdede kalkup eşer-i cân gördüm
Leblerin hasret iken agzuma aldum billah
Ey tabîb-i dil ü cân derdüme dermân gördüm
Edrine gerçi güzeller yiridür ey hemdem
Bursa'da dañi nice dilber-i fettân gördüm
Serverâ gerçi gözüm kadre irer Ilıca'da
Bir gümüşden yapılu serv-i hîrâmân gördüm
Ey Murâdî şeh-i âfâk iken sen fi'l-hâl
Zülfüne kılmış esîr ol şeh-i hûbân gördüm

ğazel-i diger Sormak 'aceb olmasun ey hüsrev şîrîn harekât
Leblerün la'l-i bedehşân mı yâñûd âb-ı hayât

⁵⁰ Atâ, (1293): Cilt.4, s.8

Çün siyeh-pûş olasin ey meh-i tâbân-ı cihân
 Kâplamışdur şanasın âb-ı hayâtı zulumât
 Ölmedi buldı hayât-ı ebedî ol 'âşık
 Ki vefâñ olsa ânuñ mûnisi ger vaqt-ı vefât
 Ol şehüñ kâkûl ü zülfin yapışup eyle du'â
 Leyletü'l-ķadrdür ânuñ birîsi biri berât
 Âsitânından ânuñ gitme Murâdî zinhâr
 Ger murâduñ ise bulmaq senüñ a'lâ derecât

ķıķ'a

Sâķî getür getür yine dünki şerâbumı
 Söylet dile getür yine çeng ü rebâbumı
 Ben var iken gerek bañâ bu zevk ü bu şafâ
 Bir gün gele ki görmeye kimse türâbumı

beyt

Gerçi kim haddüm degildür bûseñi ķılmak ķaleb
 'Ârif olan çün bilür ânı ne lâzım söylemek

Fâtih-i Kocantiniyye Sultân Mehmed Hân-ı Şânî ibn-i Sultân Murâd Hân-ı Şânî. Maħlaş-ı şerîfleri *'Avn'* olup ğâh tamâm ğazel ü ğâh müfret derler imiş. Eş'ârlarından nümûne olarak teyemmünen derc ü tenmîķ edildi.

ķıķ'a

Sâķiyâ mey şun ki bir dem lâlezâr elden gider
 İrişür vaqt-i hazân faşl-ı bahâr elden gider
 Ğırra olma dilberâ ħüsn ü cemâle ķıl vefâ
 Bâķî ķalmaz kimseye naķş ü nigâr elden gider
 Yâr için aġyâr ile merdâne cenk itsem gerek
 İt gibi murdar raķîb ölmezse yâr elden gider

velehû ķıķ'a

Cigerüm pâreledi ħançer-i cevr ü sitemüñ
 Şabrımuñ câmesini toġradı miķrâş-ı gamüñ
 Secdegâh eyler idi ka'bede miħrâb gibi
 Kûyuñ içinde melek görse nişân-ı ķademüñ

Ey gözüm gün yüzine karşı nice dürr dökesin
Ruğları tâbı ile kurudu kalmadı demün

(s.424) **velehû ğazel** (bu ğazel Maḥmûd Paşa'nın olduğu âhiren taḥkîk edildi)

Yârün ayâğı tozına kıymet-i cihân gerek
Belki cihân ne nesne ola bâş ü cân gerek
Bir yâr kılmışam iki 'âlemde ihtiyâr
Ol kişiye cân gerek andan cihân gerek
Vardıkça yâr işigüne cânını kıl nişâr
Yâri evine varsa kişi armağân gerek
Kıanlu yaşum belürtdi yine sevgüsin bu gün
Da'vâya ma'nî 'âşıkâ nâm ü nişân gerek
La'lini dişledikçe gözi kıanımı döker
Elbetde ḥükm-i şer'î budur kıana kıan gerek
Yüzine karşı göz yaşını dökdüğüm bu kim
Gülzârı taze tutmağâ âb-ı revân gerek
Cûşıyla ağladığına 'ayb itme 'Avnî'nün
'Âşık olanlarıñ gözi deryâ-feşân gerek

müfredât

Melâmet bâğına 'işret için başdum kıadem cânâ
Med'îd olmadı zevkıum 'âkıbet vâkt-i ḥazân oldı

Satıranc-ı dehr içinde o tıfl-ı serîr-i nâz
Ferzâne-i cihân olacağ bir piyâdedür

Zülfinün zencîrine bend eyledi şâhum beni
Kıulluğundan itmesün âzâd Allâhum beni

Benüm sen şâh-ı meh-rûya kıul olmağiledur faḥrum
Gedâ-yı dilber olmağ yeg cihânun pâdişâhından

Benümle salıtanat lafın idermiş ol Kıaramânî
Ḥudâ fırsat virür ise kıara yire kıaram anı

Istanbul'un fethine kendi târihleridir

Feth-i İstanbul'a fırsat bulmadılar evvelün
Feth idüp Sultân Mehemmed didi târih âhirün

Sultân Bâyezîd Hân-ı Şânî ibn-i Fâtih Sultân Mehmed Hân. Mağlaş-ı şerîfleri *Adnî'*dir. Mağşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan ba'zı ebyât eş'âr-ı şehriyârîlerinden nümûne olarak teyemmünen tenmîk edildi.

müfredât Şubha dek her gice ey hürşîd-rû sen mâhdan
Nice bir feryâd idem korkmaz mısın Allah'dan

Her şubh güneş kapuña gelse 'aceb olmaz
Ma'zûr ola ey şeh ki gedâda edeb olmaz

Pây mâl itme çünkü yakduñ oda
Gizlidur gönlüm içre nâr şağın

Ey süvâr-ı esb-i nâz olan rikâb-ı câna baş
Hüs meydanı senüñdür ayağun merdâne baş

Beni lâ-yu'kal iden şerbet-i la'l-i lebidür
Beni sergeşte kılan âh çeh-i ğabğabıdur

velehû fârisî *Her dūd ki peydâ-şevved sîne-i çâkem*
*Ebrî-şevved ü giryê küned ber-ser-i hâkem*⁵¹
Lafz u hañteş Metâlî'-i envâr
*Nazm ü nesreş Tevâli'-i esrâr*⁵²

Yavuz Sultân Selîm Hân İbn-i Sultân Bâyezîd Hân-ı Şânî. Mağlaş-ı şerîfleri *Selîmî'*dir. Bu eş'âr mağşûl-ı tab'-ı mülûkânelerinden nümûnedir.

na't-ı şerîf Ey nûr-ı zâtı lem'a-i cân-ı muvañhidîn
Ey bi'set-i sînesi cânân-ı mü'minîn

⁵¹ Parçalanmış göğsümden meydana çıkan her duman, bulut haline gelip mezarımın başında ağlamaya başladı.

⁵² Yazı ve sözleri nurların; nazım ve nesri sırların doğuşu.

Mağşad senüñ rızâ-yı şerîfüñdür ey şefî'
 Diger tarîķe kılmadum it'âb-ı müslimîn
 Eyle Selîm bendeñe şefkat şefâ'at it
 Ey şâfi'-i gürûh-ı günehkâr ü müznibîn

(s.425) kıt'a

Merdüm-i dîdeme bilmem ne füsûn itdi felek
 Eşkûmi kıldı füzûn giryemi hûn itdi felek
 Şîrler pençe-i qahrumda olurken lertzân
 Beni bir gözleri âhûya zebûn itdi felek

müfredât

Ben yatam lâyıķ mı ol qarşumda ayağun tura
 Serv-i nâzum din ben öldükde namâzum kılmason
 Biz bülbül-i muhrik-dem-i gülzâr-ı firâkuz
 Âteş kesilür geçse şabâ gülşenümüzden
 Düşdi dâmân-ı dile bir şerer-i sûz efgan
 'Aşķ âhengeri zencîr-i cünûn işlerken

fârisî gazel

*Der sefer-geşten-i in bî ser ü sâ mânî-i mâ
 Behr-i cem'iyet-i dilhâst perîşânî-i mâ
 Türk-i hürşîd ki çevgân-ı zereş mâh şüde
 Hest lâyıķ ki büved bende-i derbânî-i mâ
 Cism-i mâ geşte-i peykân-ı belâ-cûş pûş
 Ki büved hıfz-ı ilâhî be-nigehbânî-i mâ
 Kûh feryâd ber-âred pey-i âhû rânden
 Der-şikâr er şineved nevbet-i sultânî-i mâ
 Kışver-i dehr giriftîm be-himmet-i âsân
 Gerçi düşvâr nümâyed be-tü âsânî-i mâ
 Kerde der-sâye-i mâ naħl-i felek-râ hürrem
 Sâ nî-i sun' ki mî bûd be-dehķânî-i mâ*

*Hân-ı 'aşkest Selîmî felek-i cümle cihân
Kâşâyende heme halk be-mihmânî-i mâ⁵³*

velehû fârisî beyt *Mecnûn-ı deşt ü şahne-i vîrâne mî resed
Tıflân-ı şehri müjde ki dîvâne mî resed
Ber-cân-ı Hâricî zedem pençe çün esed
Hûn-ı Hüseyin mî talebem yâ 'Alî meded⁵⁴*

Sultân Süleymân Hân İbn-i Sultân Selîm Hân-ı Evvel. Mağlaş-ı şerîfleri *Muhibbî*'dir. Mağşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan eş'ârdan nümûne olarak ebyât-ı âtiye teyemmünen terkîm kılındı.

Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihânda bir nefes şîhhat gibi
Saltanat didükleri ancak cihân gavgasıdır
Olmaya baht-ı sa'âdet dünyede vahdet gibi
Ço bu 'iyy ü işreti çünkim fenâdur 'âkıbet
Yâr-ı bâkî ister isen olmaya tâ'at gibi
Olsa kumlar sağışınca 'ömrüne hadd ü 'aded
Gelmeye bu şîşe-i çerh içre bir sâ'at gibi
Ger huzûr itmek dilerseñ ey Muhibbî fâriğ ol
Olmaya vahdet maqamı kûşe-i 'uzlet gibi

⁵³ Yaptığımız bu seferler, çektiğimiz bu mahrumiyetler, bu perişanlığımız; gönüller huzur ve rahat içinde bulunsun dyledir.

Altın çevganı ay olan güneş türkü bizim kapımızda köle olmaya lâyıktır.

Allah'ın bizi koruması bekçimiz olsun diye vücudum belâ okundan zırha döndü.

Ahu avına çıktığımız zaman çalınan saltanat davulumuzu duyunca dağlar feryada başlar.

Bizim kolaylığımız sana güç görünür ama biz himmetimiz sayesinde dünya kişverini kolayca zaptettik.

Sânî-i hakîki olan Allah, bizi yetiştiren dehkandır ki felek ağacını bizim gölgemiz altında yeşertti.

Selîmî, felek ve bütün cihan aşk sofrasıdır. Keşke bütün halk bizim soframıza misafir olsa.

(A. Nihat TARLAN, (1946): *Yavuz Sultan Selim Divanı, Ahmet Halit Kitabevi, İstanbul: s.44*)

⁵⁴ Çölün mecnunu, viranenin bekçisi geliyor, ey şehrin çocukları müjde ki divane geliyor.

Aslan gibi Harici'nin canına pençe vurmuşum Hüseyin'in kanının istiyorum. Ya Ali yardım et.

ğazel-i diger

an yutarsa an degil la'li lebi yâr isteyen
 Cân virür bu yolda bir zülf-i siyehkâr isteyen
 Terk idüp zühd ü şalâhı ılmışam zülfüñ abûl
 Rûz-ı maşerde benüm ey dost zünnâr isteyen
 ânî' olmaz kuyuña vaşluñ diler âvâre dil
 Hiçe şatdı cenneti 'aş ile dîdâr isteyen
 Hâşıl eyler derd ü minet 'âlem içre 'âibet
 Nad-i 'ömrin arc ider yâr-ı vefâdâr isteyen
 Bî-vefâ yarüñ Muibbî cevriñi ma'zûr tut
 Yârsuz alur cihânda 'aybsuz yâr isteyen

(s.426) azel-i diger

Hây ü hûdan fâriğ ol 'âlemde sultânlık budur
 Pendini gûş eylegil mûruñ Süleymânlık budur
 Her kime ılsañ nazâr sen anı senden yeg bilüp
 Görme kendü kendüzüñ zîrâ ki şeytânlık budur
 Her ne kim sâña şanursın şan anı ardaşuña
 Fi'l-aîâ sözümi gûş it müselmânlık budur
 'Âiliseñ istedigini iste yine sendedür
 Ğayri yerde ister iseñ bil ki nâdânlık budur
 Nefse azzuñ ey Muibbî virmegil ayvân şıfat
 Żab-ı nefsi it 'ârif ol 'âlemde insanlık budur

müfredât

Tıfl-ı dil addüñ görüp 'aşa elifden başladı
*Rabbıyesir lâ tu'asr rabbi temmim bi'l-ayr*⁵⁵
 add-i yâre kimisin 'arar dimiş kimi elif
 Cümlenüñ maşûdı bir ammâ rivâyet muhtelif
 Va'de-i vaşl eyledi çünkim bize cânânımız
 Ey ecel bir dem tevauf eyle alma cânımız
 Rindler bezminde sâî bir 'aceb nâm eyledi
 Mescidüñ andîlini meyânede cân eyledi

⁵⁵ Rabbim işlerimi kolaylaştır ve onları hayırla sonuçlandır.

Bu nazm-ı dürer-bârı okursa nola dilber
Lü'lü yaraşur la'l-i bedehşân arasında

Sultân Selîm Hân-ı Şânî ibn-i Sultân Süleymân Hân. Mağlaş-ı şerîfleri *Selfmî*'dir. Mağşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan eş'âr teyemmünen terķîm edilmiştir.

ġazel

Ṭâlibâ sa'y-ı belġ it kûy-ı yâre vâri gör
Cânı cânâna virüp terk eyle yoġı vâri gör
Kûy-ı dilberden geç ey zâhid kemâle ṭâlib ol
Ârzû-yı cenneti ķo cehd idüp dîdârı gör
Çeşm-i dilber hışm ile 'uşşâķı ķatlı eyler deyü
Mürdeler ihyâ iden la'l-i Mesîh-âşârı gör
Zülf-i dilber halka halka rû-yı yâr üzre yatur
Ser-te-ser kılmış ihâṭa genc-i hüsn-i yârı gör
Şâh-ı 'aşķ emrin ķoyup gel uyma 'aķla ey Selîm
Şahne buyruġı nedür hükmile sen hünkârı gör

diġer ġazel

Tâ mu'anber kâkülüñ hûrşîde şalmışdur kemend
Baġlamışdur boynumu zencîr-i zülfüñ bend bend
Ķadd-ı dîlcûyuñ nihâlin gördi çün gülzârda
Ṭurdu ayaġ üstine ta'zîm ider serv-i bülend
'Anber-efşân zülfüne ermek diler cânâ gönül
Allah Allah ne uzun sevdâya düşmüş derdmend
Pây mâl oldum yolıñda nolduñ ey çâbüķ-süvâr
Kim bu ben üftâdenüñ üstüne şalarsın semend
Nâşihâ pend itmege şevķından ol mehpârenüñ
Şöyle ṭolmuşdur gönül kim ķalmamışdur câ-yı pend
Ey Selîmî haṭṭı sevdasından ânuñ baş çeken
Yaralansın tîġ-i miñnetden ķalem tek bend bend

- diger ǧazel** Ƙudretin izhâr idüp Haqq hażret-i ‘izz ü cell
Cümle hûbân içre sen cânânı kılmış bî-bedel
- Mısr-ı dilde şâh olur yüzüñ görüp olan esîr
Hüsñü ey Yûsufdan ahsen ey güzellerden güzel
- La’l-i meygûnuñ görüp cân virmeyen kimdür şehâ
Bes meger âdem degil ‘aqlında vardır yâ halel
- Hüsñüñi bir dem gören ey hüsrev-i şîrîn-dehen
‘Aşkuña Ferhâd olup yoluña cân virse maḥal
- (s.427)** Dâmenüñ cevr ile elden kıoya şanma dilberâ
Ol olacağ iş degil bağıdım tütınca tâ ecel
- Derd-mend-i ‘aşkuñam ḥâlüm görüp raḥm itmedüñ
Yol olur dilden dile dirlerdi ḥod vardır meşel
- Ey Selîm ebrû diyü çeşm üzre mesken kıldığım
Alnıma ‘aşğ ile yazılan yazılardur ezel
- ǧazel-i diger** Tâc-ı gül-gûn giydigiçün lâle-şâhîler gibi
Çekdi sûsen ḥançerin sünni sipâhîler gibi
- Çâr-ı yâr için donandı bâğ-ı hüsñüñ ‘askeri
Her biri bir renge girmiş pâdişâhîler gibi
- Râfızîdür lâle tâcın bâde vir yâ Rabb diyü
Yasemenler ḥaqqâ yüz tutmuş ilâhîler gibi
- Bir yeşil sancağ getürmiş serv geldi cenk için
Pullu cevşen giydi gül deryâda mâhîler gibi
- Ey Selîmî sen daḥi cûş it Muhammed ‘aşkına
Bâyezîdî-meşreb ol kalma tebâhîler gibi
- ǧazel-i diger** Maḥabbet şâhınuñ biz bende-i fermânıyuz cânâ
Gedâ-yı kûy-ı ‘aşkuz ‘âlemüñ sultânıyuz cânâ

Ruĥuñ añup n'ola kûyuñda feryâd ü figân itsek
 Fenâ gülzârınuñ biz bülbül-i nâlânıyuz cânâ
 'Ademden gelmeden bezm-i vücûda bâde-i alda
 Lebüñ esrârınuñ biz vâlih ü ĥayrânıyuz cânâ
 Nice demdür muķîm-i vâdî-i derd ü ġam u 'aşķuz
 Ser-i kûy-ı fenânuñ ŧanma kim miĥmânıyuz cânâ
 Selîmî-veŧ lebüñ vaŧfın idüp ŧîrîn kelâmile
 Zamânuñ ĥimmetüñle Hüsrev-i devrânıyuz cânâ

ġazel-i diġer

Gözlerümden aķdı deryâlar gibi yaŧum benüm
 Dostlar çok nesne gördü oñmadıķ başum benüm
 Geçmek için seyl-i eşkimden ĥayâliñ leŧkeri
 Bir direklü iki gözlü köpridür ħaşum benüm
 Her gice altun beneklü âsümânîler geyer
 İşbu çerĥ-i pîre-zen olmuŧdur oynaŧum benüm
 Ben gedâ firķat diyârında ħalurdum yaluñuz
 Miĥnet ü derd ü belâ olmasa evbaŧum benüm
 Ey felek ŧoķuz ŧolu câm içmeyince bu Selîm
 Devr içinde kimse olmadı ayaķdaŧum benüm

(‘Aġâ Târiĥinde bu ġazel Yavuz Sulţân Selîm’iñ olmaķ üzere muķayyettir)⁵⁶

müfredât

Nevâda yine rûĥ-efzâ olur ‘uŧŧâķa bir dem var
 Dilânî gibi nâlân olmada bir özge âlem var
 ŧatıldı Mıŧr içinde Yûsuf altûn ü cevâhirle
 Seni ey ŧûĥ-ı ‘âlem kim alur dünyâya virmezler
 ‘Âŧıķ-ı ŧâdıķda dil birdür olamaz yâr iki
 Hiç bir taĥt üzre mümkün mi ola ĥünkâr iki

⁵⁶ Atâ, (1293): Cilt.4, s.42

K̄and-i la'lüñ üzre haṭ یره cânâ gam yime
 Sâḳî şerbetden olur çün şerbet-i 'anber lezîz
 Hüsn-i şûret hoşdur ammâ kim dil alan ândur
 Cânuñ ânsuz hazzı yok lâzım olan cânândur
 Kesmege 'uşşâķile da'vâ-yı 'aşķı haṭṭ-ı yâr
 Hücçet ızhâr eyledi gerçi velâkin hakkı vâr

Sultân Murâd Hân-ı Şâlîş ibn-i Sultân Selîm Hân-ı Sâñî. Maḥlaş-ı şerîfleri **Murâdî**'dir. Maḥşûl-ı ṭab'-ı mülûkâneleri olan eş'âr teyemmünen tenmîķ edilmişdir.

ġazel Nice ṭâķat getürsün çeşm-i 'âşık rûy-ı dildâre
 Getürmez tâb çün bir laḥza berķ-ı tâb-ı envâre
(s.428) Muķîm-i hânegâh-ı 'aşķ olaldan bu dil-i pür-derd
 Olur abdâl-ı miḥned baġrı yâre cismi şad-pâre
 Sezâvâr olmaz ol şadre eger Dârâ eger Behmen
 Bu dil yârüñ serîridur virilmez bir yol aġyâre
 Ne çâre çâre andandur dil-i bî-çâreye her dem
 Çü yâre uran oldur yine andan merhem-i çâre
 Murâduñ sözlerinüñ gösterür her ḥarfi bir ḥikmet
 Ne ḥikmet bil ki şıḥhatdur devâdur cümle bîmâre
müfredât 'Aşķı âsân şanma ey dil 'âşıķa bürhân gerek
 İbtidâ 'aşķa ķadem başduķda terk-i cân gerek
 'Aķlumı yaġmaladı göñlüm perîşân eyledi
 Gösterüp bir dem cemâlüñ yine pinhân eyledi
 Vişâle va'deler eyler Murâd'a ol gül-i ter
 Yalancı gül gibi bir yâr-ı dilsitânum var

Fâtih-i Eğri Sultân Mehmed Hân-ı Şâlîş ibn-i Sultân Murâd Hân-ı **Şâlîş**. Mağlaş-ı şerîfleri **'Adlî'**dir. Mağşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan eş'ârdan nümûne olarak bu eş'âr teyemmünen terkîm edilmiştir.

ğazel Yoğdurur zulme rızâmuz 'adle biz mâillerüz
Gözleriz Hâkkuñ rızâsın emrine kâillerüz
'Ârifüz âyîne-i 'âlem-nümâdur gönlümüz
Rûzgâruñ cünbişinden şanmayuñ gâfillerüz
Hük-m-i mevlâya muñ'uz fâriğuz tedbîrden
Biz tevekkül ehliyüz taqdîrine kâillerüz
Gönlümüz kuhl-i Şîfâhânı alur mı 'aynına
Tûtiyâ-yı gerd-i râh-ı dilbere mâillerüz
Pûte-i 'aşk içre 'Adlî kâl idelden kalbümüz
Gıll u gışden hâliyüz 'âlemde şâfî dillerüz

velehû kıt'a Süveydâda serümde şimdi sevdâ-yı dilârâda
Perîşân oldu gitdi gelmiyor dil kaldı dilberde
Giderse böyle sûz-ı sînemüz bir gün yanar elbet
Dil-i bî-çâremüzle şabr ü tâkat kalmadı serde

Sultân Aḫmed Hân-ı Evvel ibn-i Sultân Mehmed Hân-ı **Şâlîş**. Mağlaş-ı şerîfleri **Bahî'**dir. Mağşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan ebyât buraya teyemmünen tenmîk edildi.

ğazel Ey uranlar kılıcı heybet ile küffâra
Cân ü dilden sizi ısmarlamışam Settâr'a
Eyledim size du'âyile selâmım îşâl
Siz selâmetde oluñ düşmen ola bî-çâre
Cenkde nâm-ı Hudâ'yı komañuz hiç dilden
'Avn-i Hâkq'ı dileyüp yalvarıñuz Gaffâr'a
Umaram ḫazret-i Hâkq'dan ki 'adû-yı gümrâh
Vire hep cümle ḫişârını bize yalvâre

Bahtiyâ hayr-ı du'â eyle gûzâta her dem
Diler iseñ ki mu'în ola Hudâ añlara

velehû mañla' Bûy irse cân meşâmına faşl-ı bahârdan
Murgân şadâsı gelse dile merğ-zârdan

Şehîd Sulţân 'Oşmân Hân-ı Şânî ibn-i Sulţân Ahmed Hân-ı Evvel.
Mañlaş-ı şerîfleri *Fârisî*'dir. Mañşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan ebyât buraya
teyemmünen tenmîk edildi.

ğazel Gördüğüm gibi seni oldu göñül âvâre
Nice 'arz eyleyeyüm 'aşkıımı sen hünkâre
Yola toğru gider iken nideyüm ol fettân
Sîneme urdu âniñ kirpigi mühlik yâre
(s.429) Yüzi gül ğonce-dehen kâmeti bir tâze nihâl
Nice kul olmayayım ol şehe ben bî-çâre
Görmedi ancılayın dilber-i nâzük-teni dil
Cânumı bezl ideyüm ol kâşl râ dil-dâre
Fârisî degme güzel sevmez iken neyleyeyüm
'Âşık itdi beni bu devr-i kühen ol yâre

Fâtih-i Bağdâd Sulţân Murâd Hân-ı Râbi' ibn-i Sulţân Ahmed Hân.
Mañlaş-ı şerîfleri daği *Murâd* olup mañşûl-ı tab'-ı mülûkâneleri olan ğazel
teyemmünen tenmîk edildi.

ğazel *A'semtü ile'r-Rabbi hüve'l-ħaqqu celîlün*⁵⁷
Ferd-i eħad-i kâdir-i Allâhü cemîlün
Hâlîmi ne ħâcet ki beyân ide zebânım
*E'd-dem'ü ma'a'l-'ayni ile'l-ħâlî delîlün*⁵⁸

⁵⁷ Celil olan Allah'a sığındım.

⁵⁸ Göz gözyaşıyla beraber hale delildir.

Elbette bu hâlümden o yârüñ haberi var
*E'l-ķalbü ma'a'l-ķalbi ile'l-ķalbi sebilün*⁵⁹

'Âşık nice sağ ola çü senden ola ayru
*E'l-âşıķu 'an hicrike fânin ve 'alilün*⁶⁰

Hâşâ ki Murâd ayruye meyl eyleye senden
*Ķalbî leke min mehdin ile'l-laħdi meylün*⁶¹

Sultân Mustafa Hân-ı Şânî ibn-i Sultân Mehmed Hân-ı Râbî'.

Maħlaş-ı şerîfleri *İkbâlî*'dir. Maħşûl-ı tab'-ı cihândârîleri olan eş'âr teyemmünen tenmîķ edildi.

ilahi

Allâhu Rabbi lâ yezâl yâ vâhidü yâ zü'l-celâl
 Ey pâdişâh-ı bî-zevâl *yessir lenâ ħayrû'l-umûr*⁶²

Vaķt-i seħerde dâdimuz 'arşâ çıkar feryâdımız
 Her dem 'atâ mu'tâdımız *yessir lenâ ħayrû'l-umûr*

Senden irişmezse emân olur ķamu işler yamân
 Yâ şâħib-i kevn ü mekân *yessir lenâ ħayrû'l-umûr*

Yâ ħâlîk-ı berd-i selâm olsun ħabîbüñe selâm
 Budur ħulûş üzre kelâm *yessir lenâ ħayrû'l-umûr*

İkbâlî 'âşidür ħarîb luţfuñdan itme bî-nasîb
 Yâ bâķî-i ħaķķa'l-mucîb *yessir lenâ ħayrû'l-umûr*

velehû beyt

Ķubâr-ı cismüñi ilter nesîm bir demde
 Üşenme ey dil-i ħaste uzak deyü kûy-ı yâr

⁵⁹ Kalp kalble beraberdir ve kalbden kalbe yol vardır.

⁶⁰ Aşık senin ayrılığından dolayı hasta ve yok olmuştur.

⁶¹ Kalbim beşikten mezara kadar sana meyl edicidir.

⁶² Allahım hayırlı işleri bize kolaylaştır.

Hâceleri Şeyhü'l-İslâm e's-seyyid Feyzü'llah Efendi ile müştereken söylemiş oldukları matla'dır.

matla' S: Başımızdan hiç hevâ-yı zülf-i yâr eksik degil
F : Mürtefi' yerdür âniñçün rûzgâr eksik degil

Sultân Aḥmed Hân-ı Şâlîş ibn-i Sultân Meḥmed Hân-ı Râbi'. Bu ebyât maḥşûl-ı ṭab'-ı şâhâneleri olmağla teyemmünen kayd edildi.

kıṭ'a Çerâğumsın benüm sen hem vezîr-i nüktedânumsın
Nazîrüh yok şadâkat ile meşhûr-ı cihânumsın
Beni sen eyledüh da'vet ne mümkün eyleyem ben red
Derûnuñda olan mührüm gibi sen hırz-ı cânumsın

Târîḥ-i Çeşme der Âsitâne-i Aliyye

Târîḥi Sultân Aḥmed'in cârî zebân-ı lü'lüden
Âç besmeyleyle iç suyu Hân Aḥmed'e eyle du'â

Fâtîḥ-i Şâlîş-i Belgrad Sultân Maḥmûd Hân-ı Evvel ibn-i Sultân Mustafa Hân-ı Sâni'. Maḥlaş-ı şerîfleri **Sebkatî'**dir. Bu gazel maḥşûl-ı ṭab'-ı şâhânelerinden nümûne olmağla teyemmünen tenmîḳ edildi.

gazel Kerem baḥş olmaz ey dil ḥâlini cânâne söylersin
Vefâ me'mûl iderseñ ger 'aceb yâbâne söylersin
Sebaḳ-ḥân-ı cefâdur şimdi ol şûh-ı sitem-güster
Hemân bîhûde derdin ol cefâ-cûyâne söylersin

(s.430) Tutar ol ğamze kâfir-kîş be-dest ḥançer-i sertîz
Yanar ey ṭıfl-ı dil şükrin hezâr insâne söylersin
Meşâmm-ı câna bûy baḥş-ı luṭf-ı ümîd idüp andan
Nevâsiḥ olduğun ol ğonce-i ḥandâne söylersin
Ne dâniş itdi taḥşîl-i Sebkatî ṭab'-ı siḥr-pîşeñ
Ki her nazm-ı neşât-efzâyı sen şâhâne söylersin

Sultân Muştafa Hân-ı Şâliş ibn-i Sultân Ahmed Hân-ı Şâliş. Bu kıt'a maḥşûl-ı tab'-ı şâhâneleridir.

kıt'a Yıkılıp dur bu cihân şanma ki bizde düzele
Devleti çerh-ı denî virdi kamu mübtezele
Şimdi erbâb-ı sa'âdetde gezen hep hezele
İşimiz kaldı hemân merḥamet-i lem yezele

Şehîd Sultân Selîm Hân-ı Şâliş ibn-i Sultân Muştafa Hân-ı Şâliş. Maḥlaş-ı şerîfleri *İlhâmî*'dir. Maḥşûl-ı tab'-ı şehinşâhîleri olan eş'âr teyemmü-
nen tenmîk edildi.

gazel Rûz ü şeb dîdelerüm derdüñ ile kan ağlar
Vâkıf olan benüm esrâruma her an ağlar
Kimse fehmi itmedi ḥayfâ ki nedür maḥşûdım
Gice gündüz ne içün dîde-i giryân ağlar
Dâğ-ı sînem göricek ḥûn ile âlûde benüm
Raḥm idüp ḥâlûme ezhâr-ı gülistân ağlar
Gördi çün derd-i dil-i zârımı raḥm itdi tabîb
Didi ey ḥaste-i hicrân sañâ dermân ağlar
Yine raḥm eylemez aşlâ bañâ ol âfet-i cân
Beni bî-mâr görüp ḥâlûme yârân ağlar
Ġam degil bilmez ise ḥâl-i derûnum ol yâr
Fehm ider niyetümi şâhib-i 'irfân ağlar
Derd ile rûyına baqdıkça senüñ İlhâmî
Gerçi ḥandân olur ammâ cigeri kan ağlar

teğazzül-i diger Bâğ-ı 'âlem içre zâhirde şafâdur salṭanat
Diğkat itseñ ma'nevî ğavğâya câdur salṭanat
Bu zamânuñ devletiyle kimse mağrûr olmasun
Kâm alursa adlile ol dem be-câdur salṭanat

Kesb ider mi vuşlatın biñ yılda bir 'âşık anuñ
Meyl ider kim görse ammâ bi-vefâdur salţanat

Çıl tefekkür ey göñül çerhuñ hele gerdânını
Geh şafâ itse velî ekşer cefâdur salţanat

Bu cihânuñ devletine eyleme hırş u tama'
Pek şağın İlhâmî zîrâ bî-bekâdur salţanat

velehû kıt'a

Yapışdum dâmen-i pâk-i rızâya her çi bâd-a-bâd
Şarıldum hâk-i pâ-yı Muşţafa'ya her çi bâd-a-bâd

Zuhûrata cevâba tâb ü tâkatsız çalup bîdâd
Şıgındum dergeh-i zât-ı Hudâ'ya her çi bâd-a-bâd

Şehzâde Sultân Cem ibn-i Ebü'l-fetħ Sultân Mehmed Hân-ı Şânî.

Müşârün ileyh sekiz yüz altmış dört senesi şaferiniñ birinci gecesı Edirne'de tevellüd edip on yaşında Kaşamonu vilâyeti on beş yaşında ya'ni 879 târihinde Karaman hükümdârı oldu. Yedi sene oralarda fermân-rân olduktan sonra pederiniñ vefâtında birâderi Sultân Bâyezîd'iñ cülûsunu çekemeyip da'vâ-yı istihkâk ile hayli muhârebeler etti. Ba'dehû yigirmi üç yaşında iken Avrupa'ya geçip on üç sene Avrupa'da imrâr-ı vaqt ile otuz altı yaşında olduğu hâlde toğuz yüz senesi cemâziye'l-evveliniñ yigirmi toğuzuncu şalı günü Napoli şehrinde vefât eylemiş ve na'şı Burûsa'ya celb ü defn edilmiştir. Bu eş'âr aşâr-ı güftârındandır.

kaşîdeden müfrez

(s.431)

Câm-ı Cem nûş eyle İy Cem bu Frengistândur
Her kuluñ başına yazılan gelür devrândur

Ka'betu'llâha varup bir kez tavâf eyledüğüñ
Biñ Karaman biñ 'Acem biñ mülket-i 'Oşmândur

Çok şükr Allah'a kim geldüñ Frengistân'a sag
Sağlığında her kişi nefsince bir sultândur

Furşatı fevt eyleme 'ayş eyle sür zevk ü şafâ
 Kimseye bâkî degil devrân bu dünyâ fândür
 'Ayş kıl bu şehrde şehzâde-i efrenğ ile
 Kim begâyet nâzenîn ü server-i hûbândur

velehû ğazel

Bend-i zülfünden dil ü cân bulmadı hegîz necât
 Gör neler getüriserdür başuma bu kâinât

La'line kaçd idicek zülfine tolaşañ nola
 Kim қaranuda bulunur ey göñül âb-ı hayât

'Aşkınuñ yolında cânâ şöyle olmuşam faķîr
 Müsteħakım vir bañâ bir bûse la'lüñden zekât

Қaşlarıñ el bir idüp tezvîr-i da'vâyile âh
 Getürür ħaţtuñ senüñ cân kaçdına müşkin berât

Cem faķîri lebleründen dirgür ey 'Îsâ-nefes
 Ĥasretüñle her kaçan bula bu 'âlemde vefât

ğazel-i diger

Ĥasretâ derdâ ki dûr oldum yine dil-dârdan
 Ol boyı 'ar'ar lebi sükker yüzi gülzârdan

Ben garîbüñ ħâlini bilmezseñ ey meh tañ degül
 Kim ne bilür sağ olan ħâl-i dil-i bîmârdan

Gamzeñ oķı sînemi mecrûħ kıldıķça şehâ
 Yıgdurur zaħmı bañâ biñ merhem-i tîmârdan

Gözlerüñ cân almağa kaçd itdügince ey 'aceb
 Kimdurur cân қurtaranlar ol iki şehħârdan

Bend idelden zülfüñi Cem boynına gören didi
 Bu ħalâş olmaz cihânda ol turra-i țarrârdan

Şâhî Şehzâde Bâyezîd ibn-i Sulţân Süleymân Hân Kânûnî. 932 târîhinde tevellüd edip 967 târîhinde irtihâl eylemiştir. Bu murabba' ğazel aşâr-ı tab'-ı necîbâneleridir. Sivas'da medfundur.

murabba' ğazel Şâhumuz 'azm eylemiş Tahmâs-ı Kallâş üstine
 Ol Yezîd ü Râfîzî mel'ûn ü evbâş üstine
 Emr iderse ben kûluna varayım baş üstine
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

Ak livâ yanuñda tursun sedd-i İskender gibi
 Gireyüm ben karşına meydâne şîr-i ner gibi
 Şeşperim a'dâya şunsun heft-ser-i ejder gibi
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

At şalarsam rezm-i hışmımdan zemîn lerzân ola
 Nağra ursam ra'd-veş hayli 'acem bî-cân ola
 Nîzem ucından ser-i Tahmâs sergerdân ola
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

Başdan ey sulţân-ı berr ü bahr ü şâh-ı şark ü garb
 Ben dururken sen ne lâzım eylemek âheng-i harb
 Sâye şal tahtuñda otur 'âleme ey zıll-ı Rabb
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

Nüh sipihr olsa siper yılmaz geçer tîrüm benüm
 Ditredür burc-ı esedde şîr-i şemşîrüm benüm
 Devletüñde mîr-i mîrân pîridür pîrüm benüm
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

Eyü yavuz yazılsun âhir görisedür çü ser
 Toğumdan kalmadı ölmekden dağı kalmaz hod er
 Şâhî itsün dir iseñ meydânda izhâr-ı hüner
 Şal beni bir yânededen şâhum kızılbaş üstine

(s.432)

ḤARFÜ'L-ELİF

İBRÂHİM GÜLŞENÎ: Sultân Süleymân Hân-ı Şânî 'ulemâsı şirasında tercemesi mezkûr Şeyh İbrâhim Gülşenî hazretleridir ki şâ'ir-i şehîr Muḥammed Kâmî Efendi hazretleriniñ pederleridir. Eş'ârı şeyhâne vü dervîşâne vâkı' olmuştur. Ebyât-ı âtiye zâde-i ṭab'-ı mürşidâneleridir.

[‘Ârif-i bi’llâh e’s-şeyh İbrâhîm Gülşenî. Mehâmmü'l-Fuḳarâ müellifi Mevlânâ Mehmed Kâmî Efendi’niñ pederidir. Mağnisa’da sâkin Semerci Dede demekle şehîr bir pîr-i rûşen-zamîriñ veled-i ḥayrül-ḥalef-i ḥired-mendi ṭarîḳ-i Gülşenî’den Dervîş İbrâhîm Efendi’dir. Egri Fâtîhi Sultân Mehmed Hân şehzâdelikleri hâlinde Mağnisa’da mutaşarrıf-ı imâret iken gülberg-i mîzâc-ı laṭîfleri ḥazân-zede-i ḥastegî oldukda ol pîr-i rûşen-zamîriñ te’sîr-i nefes-i bür’üs-sâ’alarından şifâ-yâb olurlardı. Ba’dehû serîr-ârâ-yı cihândârî olup Egri Seferi’ne teveccüh-i hümâyûnları eşnâda Edirne’de mîzâc-ı leṭâfet-ımtizâcları şikest oldukda “Semerci Dedeciğim gel beni oḳu” diye ḥaṭṭ-ı hümâyûn irsâliyle Edirne’ye da’vet olunmuş idi. Ol taḳrîble Edirne’de ikâmet ve teehhül etmekle 1007 târîhinde şâhib-i terceme sâḥa-i vücûda vaz’-ı kadem eyleyip sinn-i semîze resîde olduklarında meşâmm-ı cânlarına bûy-ı fenâ vezân olmakla ṭarîḳat-i ‘aliyyeniñ birine intisâb ve ol zevkten teşne-yâb olmak ârzûsuyla ḥalvet-serâyı ḥ’âbda ‘azîmet-güzîn ve ṭarîḳat-i istiḥâlede encâm-bîn olduklarında kendilerin bir şahrâ-yı pehnâda görüp mânend-i serv-i revân üç ‘alem nümâyân olup her biriniñ altında bir pîr-i rûşen-zamîr ü verâlarında dervîşân-ı keşîr zâhir oldu. Meḡer ol pîrlerin biri ḥazret-i Mevlânâ ve biri Ḥacı Bektâşi Velî ve biri Şeyh İbrâhîm Gülşenî ḥazerâtı idi. Mülâḳî olduklarında ḥazret-i Mevlânâ ile Ḥacı Bektâş-ı Velî Şeyh İbrâhîm Gülşenî’ye “bu dervîş sizüñ hem-nâmınızdur size münâsibdür” diye işâret etmeleriyle onlar daḡı “gel oḡul” diye iltifât gösterip dest-bûs-ı bî’atleriyle müşerref olurlar. Ḥ’âbdan bîdâr olduklarında Edirne’de sâkin ṭarîḳ-i Gülşenî meşâyihinden Veli Dede-zâde şeyh Mehmed Efendi’den aḥz-ı dest-i inâbet ve dâḡil-i ḥalka-i cem’iyyet olmuş idi. Bir müddet soñra İstanbul’a gidip Emîr Buḡârî şeyhi e’s-seyyid Fazlu’llahü’n-Naḳşibendî ile üç sene miḳdârı şöḡbetten soñra bir def’a râcilen ve bir def’a râkiben iḡrâm-bend-i ‘azîmet-i beytü’llâhü’l-ḥarâm ve edâ-yı nüsk-i islâm etmişler idi. Ba’dehû ârzû-yı seyâḡât ile “er-refîḳu şümme’t-ṭarîḳ” mazmûnuna binâen Bağdat’ta Dervîş Kâni’î nâm bir merd-i ḥudâ-yı refîḳ olup İsfahân’da Şeyh Bahâü’ddin nâmında melâmiyeden bir merd-i kâmilîñ şöḡbeti ârzûsuyla memâlik-i ‘Acem’i tamâmen geşt ü güzâr ettikten soñra yine cânib-i gül-zemîn-i Edirne’ye vâsıl olduklarında çirkâb-ı

ülfet-i dünyâdan dâmen-keşîde olup otuz sene miqdârı 'uzlet-güzîn ü seccâde-nişîn olmuşlar idi. Bu hâl üzere sübhe-şümâr-ı eyyâm ü leyâl iken 1100 târîhinde dâr-ı fenâdan rihlet ü 'âlem-i 'uqbâya 'azîmet eyleyip tarâvet-şiken-i gülşen-i hayât ve kadem-zen-i gülistân-ı cennât-ı 'âliyât oldular. Edirne'de Uzun Kaldırım'da Huysuz Baba Türbesi karşısında Uzun Mezarlık'ta Celvetî şeyhi 'Abdü'l bâkî Efendi'niñ kabri ittîşâlında defn olundular. Kabrinde huûtdan 'ârî nokta taşları merkûzdur. Necl-i necîbleri Kâmî Mehmed Efendi hazretleri ber vech-i ta'miye bu güne târîh demişlerdir.

târîh *Pîr-i Rûşen-dil ü dervîş-i nihâd İbrâhîm
İntikâl eyleyicek derd ile giryân oldum*

*Âh pey-der-pey mir'ât-ı zamîrümde görüp
Âkıbet iki gözüm yaş ile tolmuş buldum*

Târîhin tarîh-i istihrâcî. İki def'a âh lafzı ki pey-der-pey ola taşarrufta âhiñ peyi ki hâ der pey olunca (5511) olur. Mir'ât-ı zamîrde 'aks olunca (1155) gözler dolunca (1100) olmağ üzere taşarruf kılınmıştır. Sinn-i şerîfleri toksan üçe bâliğ olmuş idi. Kerâmet-i 'aliyye ile meşhûr bir pîr-i mu'ammer-i mübârek-nefes nice tîlibîne müderris-i müteşerri' ve riyâzet-i 'tiyâd idi.] Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2. Cilt, s.301-302

beyt *Şüfiyâ bilmem siyâh-ser olduğuna sır nedür
Yeter artar yüz senüñ gibiye yüzüñ qarası*

velehû matla' *Kûy-ı maḥbûb-ı ḥakîkatde şaḫın âh itme
Gice git ḥaḫḫ yolına sâyeñi hemrâh itme*

velehû *Ben olmağa ben çünki mu'ayyen sensin
Ben ben degilem velîk sen sensin*

MEVLÂNÂ VE EVLÂNÂ AḤMED ŞEMSÜ'D-DİN BİN SÜLEYMÂN BİN KEMÂL PAŞA. Evşâf-ı şerîfleri beyne'l-mevâlî (21) numaradadır. Bu eş'âr aşâr-ı güftârındandır.

[Maskat-ı re'sleri Edirne şehri olup fuḫahâdandır. Cedd-i büzürg-vârı ümerâ-yı 'Osmâniye'den olmağın 'âlem-i şabâvette mebânî-i 'ulûmu taḫşîl ü tekmiil eyledikten soñra kendileri daḫi imâret semtine sâlik olmuş idi. O sırada Sulṭân Bâyezîd Ḥân ile sefere 'azîmet edip eşnâ-yı râhda bir gün Ḥalîl Paşa-zâde Vezîra'zam İbrâhîm Paşa ile ümerâdan Evrenos Bey-zâde Aḫmed Bey hem-meclis oldukları ḫâlde Filibe

müftüsü Mevlânâ Luţfî dervîş kıyâfetinde meclise duhûl ile geçip Aĥmed Bey'in üst tarafına oturunca otuz akçe yevmiyesi olan bir müderrisiñ bir emîr-i sa'âdet-semîriñ üst tarafına geçip oturuvermesinden tolayı Mevlânâ Kemâl Paşa-zâde'yi hayret isti'âb ederek te'accübe kinâne esbâbını refîkasından bir zâttan istikşâ eyledi. O zat daĥi nazm:

*Fe'azzım mekadire ehli'l-'ulûm
Feĥad evcebellahü i'zânehüm⁶³*

Neşr: "mecâlis ü maĥâfilde 'ulemâya ta'zîm u tekrîm 'ilme intimâları olduĥundandır mañsıb cihetinden deĥildir" demesiyle Kemâl Paşa-zâde emîr-i sa'âdet-semîriñ mertebe-i 'ulyâsına vuşûl mümkinü'l-ĥuşûl olmayıp ancak ol fâzılıñ medâric-i ma'âric-i fezâiline dest-res müyesser ü me'mûldur diyerek seferden 'avdet ile berâber ĥarîĥ-i imâretten ferâĥatla irtifâ'-ı derecât-ı 'âliyât-ı fazl ü kemâl etmeĥe niyet eylemişler idi. Fi'l-vâĥi' 'avdetlerinde Mevlânâ Luţfî'yi daĥi dârü'n-naşr-ı Edirne'de kırk akçe ile Dârü'l-ĥadîş medresesine müderris olmuş bulmaĥla dersine ĥâzır olarak onlardan ve 'âdât-ı sâdât-ı 'ulemâ üzere Ĥaĥîb-zâde ve Ma'arif-zâde ve Mevlânâ Kestelli ve sâireden tekmîl-i fazl u kemâl eyledikten sonra ĥarîĥ-i tadrîse sülûk ile Edirne'de Taşlık ve Üsküp'te İşĥaĥ Paşa ve Edirne'de Ĥalebiye ve Üç Şerefeli ve Sulţân Bâyezîd medâris-i 'âliyesinde müderris olup dânişmendlere ifâde ve ifâze eyledi. Ba'dehû semt-i ĥazâya raĥbetle maĥmiyye-i Edirne'ye ĥadı oldu. Ba'dehû Anaĥolu ĥazaskeri ve daha sonra yevmî yüz akçe ile Edirne Dârü'lĥadîşi'nde teĥâüd eyleyip 932 târiĥinde irtihâl-i dâr-ı 'uĥbâ eden müftiyü'l-enâm 'Ali Çelebi ĥazretleri yerine şeyĥu'l-islâm oldu. Bu ĥâl üzere 940 senesi şevvâliniñ ikinci gününde irtihâl-i dâr-ı beĥâ eylediĥinden ĥâric-i İstanbul'da Maĥmûd Çelebi merĥûmuñ zâviyesinde defn olundu. Vefâtına bu târiĥi demişlerdir.

târîĥ Şems-i bürc-i kemâl ü çarĥ-ı 'ulûm
Girdi 'uĥbâya raĥmet ide ĥafûr
Cennet-i 'adn ola maĥâmı anuñ
'Abd-i ĥılmân ola kenîzüñ ĥûr
Geldi ilhâm-ı Ĥaĥĥ ile târiĥi
Ĥabr-i Aĥmed ola müdâm pür-nûr

Neşr: (İrtihâlü'l-'ulûmi bi'l-kemâl) 'ibâresi daĥi târiĥ vâĥi' olmuştur. Zâti Çelebi daĥi bu târiĥi demiştir.

⁶³ İlim ehlinin şanına, büyüklüğüne hürmet et. Çünkü onlara saygı göstermeyi Allah vacip kıldı.

târîh Göçüben gitdi rükn-i a'zam-ı fażl
Gör şebâtını bî-bekâ kasruñ
Fevt-i monlâya didiler târîh
Vay gitdi Kemâl'i bu 'aşruñ

Neşr: Mevlânâ Nazmî dañi bu târîhi demiştir:

mışra' Ol bârigâha vardı Ibn-i Kemâl Paşa

târîh-i diger: mışra': Geçüb Müfti bekâya 'azm kıldı

Neşr: Mezârına (hâzâ maķâm-ı Ahmed) kefenine (hiye âhiru'l-libâs) târîh vâķi' olmuştur. Mevlânâ-yı müşârun ileyhiñ kerâmetindendir ki zamân-ı ihtizârında (yâ ehad neccinâ mimmâ neĥâf) buyurmuş ve ba'de'l-vefât ĥesâb olunup târîh çıķmıştır. Müellifâtından yüzden mütecâviz kütüb ü resâil vardır ki cümlesi maķbûl ve mütedâvil ise de meşhûrları bunlardır. Ķur'ân-ı 'Azîm'iñ ibtidâsından sûre-i şâd'a kadar tefsîr-i şerîf ve ĥâşîye-i keşşâf-ı nâ tamâm ve şerĥ-i hidâye ve İslâĥ-ı İzâĥ ve taĥyîr-i tenķîĥ ve fetavâda mühimmât ve ĥâşîye-i telvîĥ ü tecvîd ü tecrîd ve ĥâşîye-i şehafüt ve İslâĥ-ı miftâĥ ve onuñ şerĥi ve Seyyid Şerîf'iñ şerĥ miftâĥına ĥâşîye ve fenn-i ĥikmette muĥâkemâta ĥâşîye ve ĥâşîye-i münķâĥ ve şerĥ-i Şaĥîĥ-i Buĥârî ve şerĥ-i Meşâriķ ve şerĥ-i Ferâiz ve İmâm Begavî'niñ Meşâbihine şerĥi ve kazâ vü kadere risâlesi ve târîh-i 'Osmânî ve fârisîde Nigârîstân ve Daķâyıķu'l-ĥaķâyıķ ve Muĥîtu'l-luĥate ve türkîde terceme-i nücûmu'z-zâhire ve fî aĥvâli'l-mışru'l-ķâhire ve fenn-i tıbdan rucû'u'ş-şeyĥ ilâ şabâ ve Yûsuf ü Züleyĥâ ve mükemmel ü maţbû' dîvân-ı belâĥat-unvânı vardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.Cild s.128-129.)

ĥazel Nice toynca görem sen gül-i nâzûk bedeni
Kendü kîrpügüm olupdur bañâ gözüm dikenî
Çıķmasun âhum odı aĥzumı açdurma benüm
Yaķmasun sûz-ı derûnum seni söyletme beni
Dest-gîr ol beni sâyeñ gibi ayaķda ķoma
Böyle ĥâk itme efendi yoluña cân vireni
Ney gibi baĥrumı deldüñ ķomaduñ nâle ķılam
Ne imişsin neye ugramışam ey vây beni
Şerbet-i vaşluñ irişmezse olur ĥaste göñül
Töyemez hecrüñe cânım sever olsun mu seni

ğazel-i diger

Geh şafâ viridi mey 'aşq-ı dile gâh keder
 'Âlemüñ hâli budur böyle gelür böyle gider
 N'ola bir gün yüzine mâh-ı nevüñ baksañ eger
 Bunca gündür ki gelüp karşıña boynını eger
 Bu cihânuñ bize ne nûşı gerek ne nîşi
 Leb ü kıaddüñ bize bâl ise belâ ise yeter
 Beñlerüñe di vefâ tohmını şaçsun dile kim
 Bu cihân mezra'asında ne ekerseñ o biter
 Olma mağrûr gülüñ güldüğüne ey bülbül
 Bir gün ola ki yerinde göresin yeller eser
 Başına kaçdı hevâ-yı kad-ı bâlâñı senüñ
 Servi çoğ elledi gülşende yine bâd-ı seher

müfredât

'İyş ü nûş eyle bu gün añma gam-ı ferdâyı
 Sañâ ısmarlamadılar bu yalân dünyâyı
 Yâş döküp kan ağlayup ol mâhuma cüst ü cûdayam
 Hizmetüm eksük degil geh ordayam geh burdayam
 Bir serv besledüm nice yıl bâğbân olup
 Serkeşlik itdi ol dañi dâmen-keşân olup
 Ayağıña düşdügin 'âşıkıların ta'n eyleme
 Dökilür şem' ayağına yanıcağ pervâneler
 Olmazdı pâk-dâmen serv olmasaydı serkeş
 Düşmezdi hâr eline gül olmasa mülâyim
 Cânân odur ki meyl ide ânı görünce cân
 Kıaddi vü kıaşı hûb ola ammâ be şart-ı ân
 Dâmen-i gül mi şanursın ne var iy bâd-ı şabâ
 Ne elüñ var senüñ kim açasın yâr etegin

(s.433)

Zâhidüñ yok lebünüñ bâdesine meyli didüm
 Güldi didi elüne girse idi cânı idi

AHMED PAŞA İBN-İ MEVLÂNÂ VELİYÜ'D-DİN. Evşâf-ı şerîfleri beyne'l-mevâlî (6) numaradadır. Bu eş'âr aşâr-ı güftârındandır.

[*Meşhûr şâ'ir Ahmed Paşa'dır. Sehî Bey Tezkiresi zabtınca Edirnelidir. Fikirde ve ferâsette ziyâde müdekkîk ü mû-şikâf olmağın kapı halkı arasında Sipâhi Müftüsü demekle meşhûr olmuş idi. Â-i resüldendir. (intehî) Derûn-ı hisârda nâm-ı 'atîki Mevlânâ Veliyü'ddin nâm-ı âhiri Metropolit Mağallesi'nde Kale Kapısı Caddesi'nde Nâzır Çeşmesi pîşgâhında vâki' mescid-i şerîfiñ bânîsi ve devr-i Murâd Hân-ı Sâni'de kazasker olan Mevlânâ Veliyü'ddin'in oğludur. 'Âşık Çelebi Tezkiresi müşârun ileyh Ahmed Paşa'nın tercemesinde munderic-i mağâledir. Müşârun ileyh haqqında ba'zıları 'innîn i'tikâd edip onuñla şâyî'dir. Ammâ fakîr cemî'-i muhalledâtına vâriş olan ümmi-zâdesi Edirneli Nâzır Çelebi'den istimâ' ettiğim budur ki Sulţân Meħmed merħûm müşârun ileyhe Tûtf Kadın adlı bir câriyesini verip hatta Edirne civârında Etmekçi nâm karyeyi Tûtf Kadın'a yaşmağlık vermiştir. Andan bir kıızı daħi olup yedi sekiz yaşına ermeden fevt olmağla min ba'd icdivâc etmemiş ve zen fâifesiyle imtizâc eylememiştir. (intehî) Maħrûse-i Bursa'da Murâdiye Medresesi'ne kadı olduktan soñra Ebu'l-feth ħazretlerine vezîr oldu. Ba'dehû ba'zı esbâba mebnî 'azl olunup Tire ve Bursa ve Anğara sancağlarına emîr olmuş idi. Bu ħâl üzere 902 senesinde vefât etmekle Bursa'da binâ ettiğ medrese ħurbunda defn olup türbesi ħapısında ol vaħit Bursa maħkemesinde kâin olan Eflâţûn-zâde Meħmed Efendi'nin dediğ bu târiħtir.*

*Hâzâ mişkâtü envârin li men
'Addehû'r-raħmânü min memdûħihî
Ferra min ednâsi tilke'd-dâri iz
Kâne müştâken ilâ sübbûħihî
Ķâle Rûħü'l-Ķudsi fî târiħihî
Inne fî'l-cennâti me'vâ rûħihî⁶⁴*

Nesr: Anğara'da bulunduğ zamân şikâyeti ħâvî bu ş'i'ri söylemiştir.

şir

*Güneş bu fâĶ-ı zebercedde la'l-i pencereden
BaĶup cemâlüñi gördi çıĶdı manzaradan
Sen ol sitâre-çeşmsin ki âfitâb-ı münîr
Eger Ķoğulsa Ķapuñdan düşerdi pencereden*

⁶⁴ Burası, Allah'ı övüp ona yalvaranlar için hazırlanmış nurlar bucağı olan bir yerdir. Onun cemalini özleyenler bu bayağı dünyadan uzaklaştılar. Ruhu'l-kuds onun tarihini şöyle söyledi: Umulur ki cennet onun rûhuna durak olur.

*Bülend nûrı Hakk için Muhammedüñ ki henüz
Cemâli berķ urur ol türbe-i muṭahḥareden
Müzevirüñ kelimâtın benümçün itme kabûl
Ki dil marîzi helâk oldu ol müzevvereden
Celâl-i 'izzî ḥakkıçün celîl-i lem-yezelüñ
Bu muḥlişini ḥalâş it livâ-i Ankaradan*

Müretteb dîvân-ı eş ârı vardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.Cild s.124-125.)

ğazel

Câna ḳalmaz bûse-i la'li şeker-bâr isteyen
Baş virür bûy-ı ser-i zülf-i siyekâr isteyen
Maḥşer-i zülfüñ hesâbın mû-be-mû şerḥ eylemiş
Hey kıyâmet ḥâlet-i nez'inde zünnâr isteyen
Şâyebânlar ḳurmuş ebrûlar gülistân üstine
Ĝamzeler ider ki gelsün bezm-i gülzâr isteyen
Kûyını görmekle dilden saña olmaz şevķ-i yâr
Ķâni' olmaz cennet-i firdevse dîdâr isteyen
'Ârîzî ḥattın ḳazıtmiş ol şeker-leb ḳandesin
Ey gül-i ter şoḥbetin bî zahmet-i ḥâr isteyen
Vaşlını bulmaḳ dilerseñ 'aşķa Ĝavvâş ol yürü
Âşinâ ol baḥr ile ey dürr-i şehvâr isteyen
Aḥmed'in 'aybı güzeller sevmek ise Ĝam degil
Yârsuz ḳalur cihânda 'aybsuz yâr isteyen

ğazel-i diĜer

Ḳanı ol dem ki severdüm ben seni cânum gibi
İster idüm cân virüp derdüñi dermânum gibi
El uzatmasun dir idüm küfr-i zülfüñe raķîb
Şaḳınurdum ben ânı şeyṭândan îmânum gibi

Rûh-ı kudsî çağırur *yâ leytenî küntü türâb*⁶⁵

Sen dökicek cür'a-i la'lüñ yere kanum gibi

Dost zindân ehlini gördüm didim kim bunları

Çâha şalar hasret-i çâh-ı zenaḥdanum gibi

Dimedüñ bir gün alayım Aḥmed'üñ göñlin ele

Ki ayağa düşmiş durur zülf-i perîşânum gibi

müfredât

Ḳul ḥaṭâ kılsa şehâ 'afv-ı şehinşâhî kanı

Ṭotalım iki elim kanda imiş kanı kerem

Ḳatı göñlüñden şikâyetler kıılır dil gamzeñe

Gör nice dîvânedür kim uğrıya taş añdırır

Güş-ı benefşeden şaḳın ey 'andelîb-i nâz

Gel ḥüsn-i râzın açma ki yirin kulağı var

Zülf-i siyeh olmasa yüzüñde 'aceb olmaz

Ol cennet-i firdevsdurur anda şeb olmaz

Şan leşker-i Fir'avn itdi ol ḥaṭṭ-ı siyehkâr

Kim ârizî âbında helâk eyledi Mûsâ

Kirpügi bağıım delüpdür urma merhem iy ṭabîb

Çıkmadı dilden henüz ol tîr-i peykân andadur

Ḥüsrevâ şîrîn lebüñde işidenler kışşamı

Âh idüp Leylî vü Mecnûn âşiyânın yaḳdılar

Ġam degil bî-ḥâl olursa şafḥa-i ḥüsnüñde ḥaṭṭ

Resmdür 'âriflere nâme yazarlar bî-nuḳaṭ

Yüzini görmeyicek şöyle derdnâk oluram

Ki ġamdan ölmedigimi añup helâk oluram

Çîn-i zülfüñ müşke beñziddüm ḥaṭâsın bilmedüm

Key perîşân söyledüm bu yüz ḳarâsın bilmedüm

⁶⁵ Keşke toprak olsaydım. Nebe/39-40

Çad kıyâmet gamze âfet zülf fitne hattı belâ
Âh kim ben hüsnünün bunca belâsın bilmedüm

velehû kır'a Hâtır-i şâ'ir âbgîne gibi
Şınmadan pür-şafâ güher görünür
Şınıcağ ki hazer kıl andan kim
Başdan ayağa nîşter görünür

(s.434) AHMED BEG: Mağlaşı Rıdvânî'dir. Tütünsüz demekle meşhûrdur. Ağaç Pâzârı kırbunda medrese vü türbesi var ise de medresesi maıv ü münderis olmuş ve ziyâretgâh-ı enâm olan türbesiniñ kapısı bâlâsındaki mermer levhada bu 'ibâre maıhkûkdur. *"Hâzâ lebinâün 'âliyyün li türbeti Rızvân Ahmed tübbüti'l-eğarri ürci'a ile'l-ıaıkkı birâcî rahmetin kad kâne târîhun fı târîhatin"*⁶⁶

Kendisi ümerâ-yı sancaıtan imiş. Sehî Bey Tezkiresinde Hamse-i Nizâmî'yi Türkî'ye tercüme etti demiştir. Ebyât-ı âtiye âşâr-ı şî'riyesinden nümûnedir.

nazm Şaçun müşki ile 'anber kıarışmış
Leb-i la'lüñ ile sükker kıarışmış
Şanursın erguvândur la'l-i nâbı
Ten-i sîmînine aımer kıarışmış

velehû Nâr-ı 'aşkıñla cehennem odı yandırmaz beni
Teşneyim ki yedi deryâ şuyı kıandırmaz beni
Kı şaıın 'âşık inanma zâhidün efsûnına
Biñ kerâmet gösterirse hiç inandırmaz beni

⁶⁶ Şu yüksek bina şerefli ve izzetli Rıdvân Ahmed'in türbesidir ki bu zât şu tarihte rahmet-i rahmana yürümüştür. Bu Arapça ibarenin okunmasında tereddütlerimiz oluştu. Zira Bâdî aynı ibareyi hem Riyâz-ı Belde-i Edirne'nin 1. cildinde Ravzai Merâkidu'l-Evliyâ (s.99) kısmında hem de müsveddesinde farklı şekillerde yazmıştır. Bu nedenle Rıdvân Ahmed'in Edirne'de bulunan türbesine gidip türbesinin kapısındaki mermer levhada bulunan bu ibareyi yerinde görüp fotoğrafladık ve okunuşunu bu orijinal levhasından yaptık.

Yatmışam kehf ile nâr-ı vahdet içre h'âbda
Şöyle kim ğavġâ-yı maḥşer kopsa uyandırmaz beni

Kaşâid ü eş'ârı ḥadden bîrûn ve mücerred kelâm-ı mevzûndur. Elfâz-ı nazmiyesinde aşlâ ḥalâvat ve ta'bîr ü edâsında hergiz melâḥat yoktur. Güzâf-ı Tezkire-i Laṭîff

AḤMED: Sulṭân Meḥmed Ḥân-ı Râbi' 'ulemâsı şırasında tercemesi mezkûr Ḥacı Yaḥya-zâde Aḥmed Efendi'dir. Feth-i Bağdâd'a söylemiş olduğu bu târiḥden başka eşeri görülememiştir.

[Edirne'de tüccâr-ı zü'l-iḳtidârdan Ḥacı Yaḥya nâm zâtıñ maḥdûmu olduğundan Ḥacı Yaḥya-zâde Aḥmed Efendi demekle meşhûr olmuş idi. Taḥşîl-i 'ilme ġûziş ü kesb-i ma'ârif verziş edip 'ulemânıñ birinden mülâzim ve ṭarîḳ-i tadrîse 'âzim olduğta devr-i merâtib ve aḥz-ı revâtib ederek kırk akçe medreseden ma'zûl iken ibtidâ maskaṭ-ı re'sleri olan Edirne'de Kadı 'Abdî Medresesi ḥâricinde 'âric ve 1057 şa'bânında Maḥmûd Efendi yerine Beylerbeyi Medresesi'ne ve 1065 şevvâlinde Şemsî Ḥüseyin Efendi yerine Yâḳût Paşa Medresesi'ne dâḥil ve 1068 cemâdiye'l-âḥiresinde Bosnevî 'Abdullah Efendi maḥdûmu yerine Ḥalebiye Medresesi'ne 1069 recebinde Baba Ḥüseyin Efendi yerine Üç Şerefeli Medresesi'ne ve 1070 recebinde birâderi Ḥüseyin Efendi yerine Edirne Dârü'l-ḥadîsi'ne ve 1073 ramazânında selefi Ḥüseyin Efendi yerine Edirne Selimiyesine müderris ba'dehû Medîne-i Münevvere'ye kadı olup infişâl ettikten soñra 1080 cemâdiye'l-evvel'sinde vefât etmekle Yıldırım'da Kızıl Mescit Maḥallesi ittişâlindeki kabristanda Ḥacı Aḥmedoġlu kapısı kurbunda medfûn ve naḳş-ı seng-i mezârı Edirne Mevlevîḥânesi şeyḫi Neşâṭi Dede Efendi'niñ söylediġi târiḥ-i mevzûndur.

târîḥ

*Terk eyleyüb cihânı Aḥmed Efendi ḥayfâ
Cân atdı kıldı âḫir 'azm-i diyâr-ı 'uḳbâ
Kılsun hümâ-yı rûḫı kandîl-i 'arşı mesken
Olsun maḳâmı dâim cennetde kurb-ı mevlâ
Pür-nûr idüp mezârın tâbende şem'-i îmân
Olsun refîḳ-i rûḫı Yâsîn ü nûr-ı ṭâḥâ
ġuş eyleyince fevtin didi Neşâṭi târiḥ
Aḥmed Efendi saña ola behişt me'vâ*

(Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.Cild s.240-241.)

târîh Bu fetḥ-i a'zama düşdi ḥurûf-ı mu'ceme târîh
O Dâver zûr-ı bâzû ile ḥâlen aldı Bağdâd'ı

mu'cem diger târihi:

(mışra') Zihî mülk ü zihî mâlik mübârek ola Bağdâd'ı

AḤMED: Pervâne-zâde demekle meşhûr Aḥmed Efendi'dir. Ba'de taḥşîlü'l-isti'dâd 'ulemâ-yı kirâmıñ birinden mülâzemetle ber-murâd olup devr-i medâris-i mu'tâde ile kırk akçe medreseden ma'zûl iken semt-i każaya sülûk ile Rumeli kalem-revinden bir kaç manşıba ḥâkim olduktan soñra biñ yüz on dört senesi ḥilâlinde Edirne'de fevt oldu. Kezâ fî Vaḳâyi'u'l-fużalâ. Sâlim Tezkiresinde daḥi ḥelvâ-yı Edirne gibi ekşer eş'arı ḥalâvetden ḥâlî ve tâze ḥayâli vü bâlî degil idi. Belki cûybâr-ı endîşesi her bâr cûy-ı Meriç gibi ve ṭab'-ı vâlâsı dey ü bahâr şevk u ikdârda nehr-i Tınca gibi ḥurûş itmekde idi. Ol şehr-i ma'ârif-i nâyâbda ḥâtimetü'z-zurefâ olup gürûh-ı ehlü'l-ma'ârifden bu bî çâre Arda kalmışdı. 'Âkıbet nihâl-i bîd-mişâl-i zât-ı sûtûde-ḥışali ol cûybârıñ kenârından seyl-âb-ı fenâ ile 'âzim-i gülistân-ı beḳâ oldu. Bu ebyât güftârından nümûnedir.

nazm El aldum mâh-peykerlerle girdim ḥalka-i zikre
Felekde devri ben bu çarḥ-ı kec-reftâra gösterdüm
Elifler dağlarla zeyn idüp cismümi âh itdüm
Girîbân-çâk olup ol dilber-i ğaddâra gösterdüm

Âtiye'z-zikr Pervâne-zâde Ḥüseyin Çelebi bu zâtıñ cedd-i a'lâsı olmuş zann olunur.

ÂZERÎ İBRAHİM ÇELEBİ: İştâbl-ı 'Âmire ḥuddâmından kemâl mertebe şâhib-i ma'rifet ve hoş-şoḥbet lezîzû'l-muşâḥabe laṭîfü'l-muḥâvere şu'arâ-yı selef şoḥbetine erişmiş ve 'aşırına eriştiği erbâb-ı 'irfânıñ ekşeriyle görüşmüş Bostan-zâde İbrahim Çelebi'dir. Biñ elli yedi şevvâli ğurresinde irtihâl-i dâr-ı beḳâ etmekle (s.435) Enîsü'l-Müsâmirîn şâhibi Monla Ḥıbrî bu târihi demiştir.

târîh

Âzerî dîde-i erbâb-ı hüner
 İdicek ravza-i rızvâna hırâm
 Nâm-ı rızvân aňâ târîh oldı
 Çün rızâ-yı Hakk idi aňa merâm

Mûmâileyh Âzerî Çelebiniň âhir nefesinde söylediđi beyttir:

Çoyup âlâyiş-i dehri yöneldim cânib-i Hakk'a
 Bu bâzârũ ferâgat eyledüm sũd ü ziyânından

İşbu eş'âr âşâr-ı güftârındandır.

ğazel

Pâye-i 'âlî recâ itmez çapuňda hâk olan
 Taht-ı şâhı istemez menzil-gehi eflâk olan
 Âkıbet câm-ı sürûr-ı encâm-ı vaşlı nûş ider
 Sâğar-ı mihnet-fezâ-yı hecr ile gamnâk olan
 Cânına minnet bilürken yolına cân virmegi
 Bâş ü cân kaydın çeker mi 'âşık-ı bî-bâk olan
 'Aql ü idrâk ile hemrâh olma râh-ı 'aşkıda
 Menzil almaz pây-bend-i rişte-i idrâk olan
 Seyr ider âhir 'izâr-ı şâhid-i maşşûdını
 Âzerî naşş-ı ğaraždan levh-i kalbi pâk olan

ğazel-i diger

İrgürür 'uşşâka çerh âh-ı âteşbârını
 Yanmasun 'âlem o gül 'arz itmesün ruhsârını
 İtmesün bilmezlik eş'ârũm görüp dahl eyleyen
 Şi'rũme kılsun nazâr bilsün 'aded miğdârını
 Yok yok olmaz ol kelâm-ı mu'ciz-aşârım ba'îd
 Görse biň i'câz kâfirdür çomaz inkârını
 'Âşık-ı dîdâr olanlar vaşlıdan maşrũm olup
 Dâimâ bedh'âhlar seyr itmesün dîdârını
 Ol tabîb-i cân ü dil bilmem nedendür Âzerî
 Bildi bîmâr itmesin bilmezlenür tîmârını

- ğazel-i diger** Reh-i 'aşkuñda cân benden hadeng-i cânsitân senden
 Ten-i hâkî-nişân benden hadeng-i ebrûvân senden
 Başım olsun fedâ la'l-i lebüñden bûse ihsân it
 Sifâl-i hâkdân benden şarâb-ı erguvân senden
 Olur çarh-ı kühen vîrân ten-i zârum kalur bî-cân
 Tükenmezse figân benden irişmezse amân senden
 Tükenmez tâ kıyâmet haşre dek noqşân-pezîr olmaz
 Sirişk-i bî-girân benden leb-i gevher-feşân senden
 'Aceb mi zâr olursam Âzerî-veş oldı gitdükçe
 Senüñ luţfuñ nihân benden benüm 'aşkum 'ıyân senden
- kıt'a** Ebruvân-ı yâr kim âşûb-ı cândur her biri
 Dest-i kudret birle naqş olmış kemândur her biri
 Şerhalar bu sîne-i şad-çâkde gûyâ hemân
 Çıkmağa kaşr-ı vişâle nerdübândur her biri
- velehû** Nümâyân pâygâh-ı 'işret ammâ pâ-yı himmet yok
 Şarâb-ı 'aşka ruḥşat var velî tâlîbde rağbet yok
 Tek ü pûyın 'aceb bîhûdedür bâzâr-ı 'aşk içre
 Metâ'-ı vaşl-ı hâzır mâye-i naqd-i maḥabbet yok
- velehû** Telḥ itdi ayşumuz lebini nûş-ḥand iden
 İtmiş seni ṭabîb beni derd-mend iden
- (s.436)** Âteş biraqdı micmere-i kalb-i 'âşıkâ
 Ruḥsârûñ üzre dâne-i ḥâlûñ sipend iden
- kıt'a** Şöyle bârikdür ḥayâlüm kim
 Çeng-i nâhide târ-ı ma'nîdür
 Seyr-i dilden süvârdur ṭab'ım
 Kalemüm zü'l-fiḳâr-ı ma'nîdür
 Dil-i deryâ-mişâlüm Âzerîyâ
 Lücce-rîz-i kenâr-ı ma'nîdür

müfredât Gördüm ‘adûyî kendüne dün hemdem eyledün
 Eksildi sûz-ı ‘aşkıım efendi kem eyledün
 Bâd-ı âhuñ nice eflâkı iñletmek gerek
 Âsiyâb-ı çarh-ı maşşûd üzre devrân itmege
 Bañâ dersin ki şaşkın sevme cefâkâr olanı
 Seni mi ey yüzi gül gonce-i ra’nâ seni mi

Zeyl-i Şâkâyık’da ve Güldeste-i Belîg’de zıkr olunan İbrahim Âzerî başkadır.

ELİFİ: Nâmı Mehmed Efendi’dır. Terceme-i hâline dest-res olunamadı. Vefâtına Gülşenî şeyhi Hasan Sezâyî Efendi Hâzretleri bu târîhi demiştir. Târîh-i vefâtı biñ yüz kırk toközdur.

târîh Gidüp bu bezm-i fânîden o hem-nâm-ı habîbu’llâh
 İdüb gılmânile ülfet ola mâ vâsî-i ‘illiyyîn
 Sebak-hân-ı ma’ârif fenn-i nazm ü neşirde kâmil
 Muğassal koydı aħbâbın firâk-âlûde vü ğamgîn
 Sezâyî gûş idüp fevtin sürûşân didi târîhin
 Elîfî ola cennetde elîf-i bezm-i hûr-ı ‘ayn

Ķubûrizâde ‘Abdurrahman Raħmî Efendi (Hevâyî) maħlaşıyla tertîb etmiş olduğu dîvânda mûmâileyh Elîfî Efendi haħķında bu beyti demiştir.

beyt Elîf isminde bir oynaşumuz Ķalmışdı ‘âlemde
 O da vardı ĶıyaĶ semtinde evlendi vaşan tıtdı

ĶıyaĶ Edirne’de ma’lûm olan semt-i meşhûrdur. Bu beyt mûmâileyhindir.

.....⁶⁷

⁶⁷ Bu kısım metinde boş bırakılmıştır. Eserin müsveddesinde ise Elîfî isminde bir şâir bulunmamaktadır.

EMRÎ ÇELEBİ: Edirne'de Yıldırım Bâyezîd Hân mütevellîsi ve daha ba'zı imâretiñ kâtibi Emru'llah Çelebi'dir. Dîvân-ı eş'ârı serâpâ mu'ammâ vü muhayyel ve târîhleri bî-bedeldir. Tafşîl-i ahvâli tezkireleriñ kâffesinde meştûrdur. Müretteb ü mükemmel dîvânı ve Tercüme-i Pend-nâme-i 'Attâr 'unvânlı manzûm bir eşeri ve bir mu'ammiyât şerhi vardır. Mu'âşırlarından 'Ubeydî, Bâkî, Hayâlî, Emrî hakkında şu'arâdan biri bu kıt'ayı demiştir.

kıt'a 'Ubeydîniñ sözünde sûz vardur
Edâda lîk Bâkî bî bedeldür
Nezâketde Hayâlî gibi olmaz
Velî Emrî tahayyülde meşeldür

Çokuz yüz çoksan üç târihinde vefât etmekle Sâ'î Çelebi bu târihi demiştir.

târîh Hâk bu kim olmuş idi mülk-i mu'ammâ aña feth
Çarz-ı eş'ârda mişli yoğidi merhûmuñ
İşidüp rihletini Sâ'î didi târihin
Göçdi hây Emrî idi mîr-i Hüseyni Rûmuñ

mışra' Sañâ Emrî Çelebi cennet-i a'lâ ola câ

(s.437) Hasan Ziyâî dañi bu târihi demiştir.⁶⁸

İrişdi emri Allah'ıñ müverrih
Didi târih kanı şâ'ir Emrî

târîh-i diger Kõdı Emrî sũhan iklîmini ol dem hâtif
Didi târihin ânuñ kanı emir-i şuarâ

Âtideki eş'âr güftâr-ı dürer-bârındandır.

gazel Pây mâl eyleme giysû-yı 'abîr efşânuñ
Kuyruğın başma nigârâ uyur ejderhânuñ

⁶⁸ Müberra Gürgendereli, (Haz.) (2002): *Hasan Ziyâ'î, Hayatı-Eserleri-Sanatı ve Divanı*, T.C. Kültür Bakanlığı Yay. Ankara: s.345

Jâleler dürr-i Necef taqdı kulağına meger
 Oldı gül halka begûş o ruḥ-ı zîbânuñ
 Añmaduñ hiç günâhuñ yine yuduñ taraduñ
 Yâzuğı boynuña ol zülf-i 'abîr-âsânuñ
 Ğonce tıflını beliñletdi şadâ-yı bülbül
 Ağzın açup tükürürse nola şebnem ânuñ
 Emriyâ şanma şafaḳ sille-i âhı ile felek
 Yüzini ḳana yudı mihr-i cihân-ârânuñ

ğazel-i diger

Ruḥuña beñzedigiçün gül-i âl
 Eli üstinde tutar ânı nihâl
 Ağlada ağlada yâşum çıkarup
 Ḳondı göz ḥânesine şâh-ı ḥayâl
 Leblerüñ vaşfını işitdi meger
 Kendüsinden şogudı âb-ı zülâl
 Boynın egmezdi gelüp ḳarşuñda
 'Âşık olmasa ger ebrûña hilâl
 Öyküñürmiş lebine ey Emrî
 Bulıcaḳ câm-ı şarâbı ele al

ğazel-i diger

Gülşende her gülüñ yapışursın yaḳasına
 Ey jâle yoḳsa aḳça mı sayduñ bahâsına
 Meylim görürse dâne-i ḥâlüne men' ider
 Vâ'iz ḳomaz ki beñzeye oḒlan atasına
 'Âşık-ı nizâr cismüne ḳılmış naḳar dimiş
 Bir mûydur yapışdı ḥayâtım ḳabâsına
 Kim görse âfitâb ile ol nev-civânı dir
 Beñzerse şöyle beñzese oḒlan babasına
 Vir naḳd-i cân Emrî leb-i ḥaldâruña
 Almaz mısuñ 'aḳıdeyi miskî bahâsına

ğazel-i diger

Dil reh-i ğamda câna katlanmaz

Cân ten-i nâtüvâna katlanmaz

'Aklı koyup cünûn yolın tutdum

Yol bilen kârbâna katlanmaz

Bâĝ-ı bûyın hevâsın aındıķça

Göñül âb-ı revâna katlanmaz

Kâkülüñ müddet-i medîd ister

'Ömr ise ol zamâna katlanmaz

Ölür Emrî lebüñde yâra görüp

Kimseler zaĥm-ı câna katlanmaz

ğazel-i diger

Vaz' idelden bâĝbân şun'-ı ĥüsnüñ gülşenin

Hâr-ı ğayret güllerüñ şad pâre kılmışdur tenin

Gül ğam-ı ĥaddünle düşmiş ĥançer-i ĥâr üstine

Gülşen içre kan bulaşık buldılar pîrâhenin

(s.438)

Gün toĝar şanma melâikĥâne-i çerĥuñ seĥer

Âfitâb-ı ĥüsnüñe qarşu açarlar revzenin

Gördi qarş-ı dehrde âhum yelinden şoyınur

Eyledi hâle çerâĝ-ı mâha perde dâmenin

Gördi kim her dem sûtûn-ĥâne süzından yanar

Bî-sûtûn itdi varup Ferhâd-ı miskîn meskenin

Şanma kim peykân-ı ğamzeñ dilde kıandan sürĥ olur

Âteş-i ğam-tâbidur ânuñ kızartan demrenin

Şanma encüm tîr-i âh-ı Emrî vehminden felek

Bile yatur gice egnünden çıkarmaz cevşenin

ğazel-i diger

Ğam-ı zülfüñde kıalanlar zulumât ile yürür

İrişen leblerüñe âb-ı ĥayât ile yürür

Yüzlerin Haçça tutup nâliş idüp hûr ü melek
Ki göreydüñ ânı yâ Rab ne şîfât ile yürür

Zâhidi hasret-i mey şöyle za'îf eyledi kim
Elde tesbîh ü 'aşâsı şalavât ile yürür

Hüsn-i sernâmesine kaçları olalı nişân
Hüküm ider 'âşığına şanki berât ile yürür

Emrîyâ kıddine beñzer nice serv ola ki ol
Şalınur şîveler ile harekât ile yürür

velehû kıt'a

'Âşık gam-ı dil-rübâsız olmaz
Pîrân-ı hevâ 'aşâsız olmaz

Zülfüne didümse müşk-i Çîñî
'Afv eyle ki kul haşâsız olmaz

kıt'a diger

Şûfî mecâz añladı yâre maħabbetüm
'Âlemde kimse bilmedi gitdi haķîkatüm

Bir gevherem ki hâk-i siyâh içre kalmışam
Şarrâf-ı dehr bilmez ise nola kıymetüm

kıt'a-i diger

Qubbe-i lâciverd-i çerh içre
Bildüñüz mi nedür bu şems ü kamer

Pîr-i dehruñ iki ğıdasıdur
Birin aħşâm yutar birini seher

müfredât

Gördüm ey dil minnet ister virmege dünyâ murâd
Aña minnet itmeden kırtuldum oldum nâ-murâd

Beni şeş akçe cihetle felek incitdi kıtı
Terk edem gibi huzûr itmek içün şeş ciheti

Dıraşşân oldı gördüm beş hilâl üstünde beş hürşîd
Meger kim pençe-i sîmîne ol mehpâre yasdanmış

Çünkü bir 'âşık daği istersin ey meh kendüñe
 Ğamze-i cellâduña emr it iki biçsün beni
 Murâd o lâle ruhuñ dilde dâğı kılmağdur
 'Arz şunanda kişinüñ çerâğı kılmağdur
 Kûhsâr-ı bî-sütûnda görüp lâle şanduguñ
 Ferhâd kanlar içdügi hûnın piyâledür

Yine nâme-i 'Attâr 'unvanlı manzûmesiniñ ibtidâsı budur:

beyt *İbtidâ kerdem be-nâm-ı ân kerîm*
Mübdi'-i kevneyn sulţân-ı kadîm⁶⁹

İntihâsı daği budur:

beyt Ey kamu düşmişlere feryâd-res
 Bûy-ı 'afvuñ Emrî-i gümrâha bes
(s.439) Didiler târîh de ey merd-kâr
 Didüm işte nüh şad u şaş ü çihâr

Dersa'âdette Dârü'l-kütüb-i Âtıf'da mücelled bir kıt'a dîvânı ve Nûr-ı Oşmâniye Kütübhânesi'nde bir mu'ammiyât şerhi vardır.

ENİS DEDE: Nâmı Receb'tir. Zümre-i sipâhiyândan Gülşenî Dervîş Halîl nâm zâtıñ şulbünden Edirne'de tenevvüre-bend-i hângâh-ı vücûd olup hâl-i şıgarında mücellid esnâfından Hetik (?) İbrâhim nâm zâta şâkird olmuştur. Muahhâren dersa'âdete 'azîmet ve taşşîl-i 'ilm ü ma'ârife bezli himmetle Edirne'ye 'avdet ettikten soñra biñ yüz seksen bir târihinde Edirne Mevlevihânesi'ne şeyh olan Neşâtî Aħmed Dede Efendi'den aħz-ı yed-i inâbet ve çend sene murûrında tekrâr İstanbul'a 'azîmetle Yeñikapı Mevlevihânesi şeyhi Kârî Aħmed Efendi delâletiyle dergâh-ı mezkûre meşnevîhân olmuş idi. Mûte'âkıben Aħmed Efendi irtihâl-i dâr-ı beğâ etmekle şâhib-i terceme Kâsım

⁶⁹ İki alemin yaratıcısı ve ezeli sultan olan o Kerîm'in adıyla başladı.

Paşa Mevlevîhânesi'ne da'vet olunup beş sene kadar da orada Meşnevî kırâ'at etmiştir. Şafâyî Tezkiresi zabtınca Yenişehirli mevlevîhânesi şeyhi Peçevili Ahmed Dede nâm-ı kâmilîñ zîr-i terbiyesine geçerek nazâr-ı feyz eşerleriyle mazhar-ı 'ilm ü kemâl olmakla ber-vücûd-ı fazâil-i enîs olmuştur. Biñ tokusan beş târihinde Edirne Mevlevîhânesi'nde şeyh olan Seyyid Muhammed Dede Efendi dahî irtihâl-i dâr-ı na'îm eylediğinden anuñ yerine şâhib-i terceme Edirne Mevlevîhânesi meşîhatine revnağ-tırâz-ı irşâd olmuş ve elli sene kadar meşîhat-ı mezkûrede bulunarak imrâr-ı vaqt ü sâ'at eylemiştir. Semâ'hâne-i Edeb ifâdesince şâhib-i terceme 'aşrîñ ser-âmedân-ı meşâyihinden olup meşâyih-i Mevlevî'ye meyânında eñ çok mürîde mâlik olanlardandır. Âhâd-ı nâsdan mâ'adâ selâtin-i sâlîfe-i 'Osmânî'ye tâbe serâhüm hazerâtından beş 'aded pâdişâh-ı 'âlcâh ve bi'l-cümle ricâl-i devlet ve bir çok mevâlî vü müderris-i kirâm kendülerinden sikke-pûş-ı inâbe oldukları gibi otuz ikiden mütecaviz vüzerâ ve 'ale'l-huşûş İsmâ'il 'Âşım Efendi ve şa'ir-i şehîr Râğıb Paşa gibi dâhîler hep müşârün ileyhiñ dest-i inâbetini tutmuşlardır. Maţbu' dîvânı vardır. Bu eş'âr ondan nümûnedir.

ğazel

Ten-i bî-dil tekâpûda hemîşe bî-mecâl olsun
 Dil-i mest-i maħabbetde hemân şevk-i vişâl olsun
 Tokunsun tek hemân la'l-i nemek-rîzûñ leb-i câma
 Katarsañ bâde-i nâba nemek kat kat helâl olsun
 Hudâ renc-i nazardan hıfz ide tıfl-ı civân-bahtı
 Olur manşûr elbette meh-i hüsnü hilâl olsun
 Dil-i üstâd hoş tab'a neşât îşâr ider çünkim
 Ser-â-ser nükte-i nazmuñ hayâl-ender-hayâl olsun
 Hemân mir'ât-ı hüsn içre gönül olsun nazargâhuñ
 Dilerseñ bezm-i vahdetde Enîsüñ bî-mişâl olsun

diger ğazel

Ğarîb-i 'âlemüm aşlâ harîm-i şöhetüm yokdur
 Marîz-i 'aşk-ı dilgîrüm tabîb-i 'illetüm yokdur
 Şikâyet şânedden mi eylesem bilmem sabâdan mı
 Perîşanum düşelden kâküle cem'iyetüm yokdur

Bu 'âlemde bañâ zâhid mey ü maħbûbdan geç der
 İki 'âlem birinden geçmege hîç niyyetüm yokdur
 Serâpâ vü serâser dâğ-ber-dâğ olsa güçlenmem
 Cigerde âfitâbum zerre sûza tãkatum yokdur
 Hüner bîdâr-ı dildârı derâğûş itmedür yoħsa
 Enîsâ ħ'âbda boş kinâra minnetüm yokdur

diger ğazel (s.440) Tâbende olan 'aşkuñ ile sînede dâğum
 Bir vechle söndürmeye Allah çerâğum
 Mestâneyi ma'mûr ider reşk-i neşâtum
 Olur mı mey-i la'ile taħşîl-i dimâğum
 Ya'kûb'a nazâr eyleme gel hecrle Yûsuf
 Peyğâmuñ içün dûr-i şünûd itme kulâğum
 Cennetde bile bâde vü dîdâr ile mestüm
 Olmaz mey ü maħbûbdan el kışşa ferâğum
 Şarılsa ne ğam destüme mestâne Enîsüm
 Bîğâne hemân eylesesün pûş ayâğum

ğazel-i diger Zülf-i siyeh-i yâr dil-i zâre şarıldı
 El minnetü lillâh ki ser-i yâre şarıldı
 Ĥ'âhiş-i nazâr-ı ħüsn ider 'uşşâķ arasında
 Nûr-ı nigeħüm rişte-i enzâre şarıldı
 Gül-çehre maşûn olmağičün dest-i nazardan
 Gül ħâre ruħ-ı âl siyehtâre şarıldı
 İster nazâr-ı ehl-i dili meyveden evvel
 Her şâħ-ı şecer zîver-i ezhâre şarıldı
 Şad pâre ħased câme-i sebzîne Enîsüñ
 Yekpâre ten-i ğonce-i gülzâre şarıldı

ğazel-i diger Cilvegâh-ı sırr-ı mevlâdur dil-i abdâl-ı 'ışķ
 Fehm olunmaz kâlle remz-i lisân-ı ħâl-i 'ışķ

Pertev-i mihr-i sivâyı maḥv ider ser-tâ-ḳadem
 Bir ‘aceb nûr-ı ḥudâdur sâye-i iḳbâl-ı ‘ışḳ
 Cümle maḳşûdı beyân eyler lisân-ı ḥâl ile
 Tercemân-ı hem-zebân olsa sezâdur lâl-i ‘ışḳ
 Sidreden eyler güzer her dem kemâl-i şevḳle
 Reşḳ-i Cibrîl olmada pervâz-ı perr ü bâl-i ‘ışḳ
 Ol ḳadar sermest-i bezm-i ‘âşîḳân ol kim Enîs
 Tâ ebed ḥayrân ola ahvâlüne dellâl-ı ‘ışḳ

müfredât

Ravza-i sulṫân-ı kevneyni zemîn üzre görüp
 Didi reşḳiñden felek *yâ leytenî küntü türâb*⁷⁰
 Cevr-i ihvâna çü Yûsuf sûz-ı ṫa’na çün Ḥalîl
 Şabr olinsa nâr gül aḡyâr-ı bed-gû yâr olur
 Sâḡar-ı pür-bâdemüz döndi ayıñ on dördine
 Bezmimüz sâḳisi on dördün sürer bir mehliḳâ
 Dil Yûsufına çâh-ı zeḳan taḫt-ı Mışrdur
 Ey ḳâfile-i zülf cüdâ itme yirinden
 Yarım ver cür’a ver lebrîz ver insâfla sâḳî
 Gözet maḫmûrı boş ḳoyma tehî peymâne düşdükçe
 ṫabî’at şâḫibi geçmez temâşâ-yı dilârâdan
 Naḡar-endâz olur elbet yasâḡ olsa mesâḡ olsa
 Ḥaṫṫ ü güftâr-ı vaşfından ḫalâş it ṫab’-ı vaşşâfı
 Ḥudâyâ ehl-i ‘irfânı düşürme ḳîl ü ḳâl üzre

Biñ yüz kırḳ yedi târiḫinde ‘âlem-i ḳudse irtihâl etmekle Edirne Mevlevihânesi sâḫasındaki türbe-i maḫşûşada medfûn ve naḳş-ı seng-i mezarı Müsellem ü Feyzî Efendileriñ silk-i nazma çekdikleri târiḫ-i mevzûndur.

târîḫ

Nâgehân oldı ḡarîk-i lücce-i ma’nâ dirîḡ
 Âşinâ-yı sırr-ı yümm-i Mevlevî ya’nî Enîs

⁷⁰ Keşke toprak olsaydım. Nebe/39-40

Yazdı târîhin dem-i fevtin Müsellem gûş idüp
Kürsî-i cennetde Mevlânâ Enîs ola celîs

târîh-i diger Kıtıb-ı devrân mürşid-i 'âlem 'azîz-i muhterem
Geştî-i ma'nâya bahr-ı meşnevî içre reîs
(s.441) Gûş idüp fevtin didiler Feyziyâ târîhini
Gülşen-i lâhûte göçdi âh Mevlânâ Enîs

Müşârun ileyhiñ târîh-i vefâtı Müsellem Efendi'niñ bâlâdaki târîh mışra'ına ibtinâen Faṭın Efendi Tezkiresi'yle Semâ'ḥâne-i Edeb'te 1147 ve maṭbu' dîvânı dîbâcesinde 1145 olmaḡ üzere gösterilmiş ise de Feyzî Efendiniñ bâlâda târîhi ḥesâb olundukta fi'l-vâқи' dîvânı dîbâcesindeki târîhe mutâbık olarak 1145 zuhûr edip bu taḡrîrce Müsellem Efendi'niñ târîhi mışra'ında kürsî kelimesindeki hemze dâhil-i ḥesâb edilmediği ve Feyzî Efendi'niñ târîhi mışra'ındaki âh kelimesiniñ elifi med ile berâber iki elif 'add edildiği ḥâlde târîhlerin ikisi de 1146 zuhûr ettiğinden muşârun ileyhin târîh-i vefâtınıñ 1146 olduğuna ḥükm edilebilir.

ENÎS DEDE: Nâmı Muştafa'dır. Edirne'de tenevvüre-bend-i ḥangâh-ı vücûd olup sâbiḡu't-terceme Şeyḡ Enîs Efendi'ye intisâb ile ṭarîkat-ı 'aliyye-i Mevleviyye'de nâil-i merâtib-i 'alfiyye ve bi'l-âḡare mışr-ı Kahire'de kâin Mevleviḡâne'de mürşid-i vâlâ pâyeye olduğu ḥâlde biñ yüz kırık târiḡinde dâr-ı 'uḡbâya rıḡlet eylediği ve mûmâileyh keşf ü kerâmeti zâhir bir şa'ir-i mâhir ise de âtîde muḡarrer olan beytinden başḡa eş'ârı görülemediği Faṭın Efendi Tezkiresinde mezkûrdur.

beyt Nâlesini ney serini añâ ḡudûm eylemeyen
Ne bilür dâire-i Ḥazret-i Mevlânâyı

ENÎS NU'MÂN BIN MUḤAMMEDÜ'L-ḤAFİYYU'L-EDİRNEVÎ E'Ş-ŞEHİR-İ BIḡ'ÂCEĠÂN: Reisü'l-küttâbdır. Tercemesi bu cildin (109) şâḡifesinde mezkûrdur. Müşârun ileyhiñ şî'irle daği ülfeti var ise de (zîver-i

bahrî) nâm kalyon-ı hümâyûnuñ baħre nüzûlüne dâir zâde-i şab'-ı belîĝâneleri olan işbu târîhten başķa eş'ârı görülememiştir.

[Reisü'l-küttâb'tır. Muķaddime-i 'ulûmu taħşîlden řoñra dersa'âdete naķl ü hicretle sülüs ü nesih ģařlarını üstâd-ı şehîr Yediķuleli 'Abdullah Efendi'den ve daha ģuřuř-ı mütenevvi'ayı esâtize-i sâireden 'alâ vechi'l-ittikân ta'lîm ü taħşil ederek ģuřuřuñ env'ında kesb-i mahâret eylemiş idi. Ba'dehû řarîķ-i kitâbete bi's-sülük dîvân-ı hümâyûn ķalemine deģâletle orada iktisâb-ı şân ü şöhret ederek tezkireci-ı şânî ve oradan 'uhdesine reisü'l-küttâblık tevcihiyle ķadr u i'tibârı terfi' edildi. Me'mûriyet-i mezkûreye müdâvim bulunduĝu ģâlde (10 Zî'l-ģicce 1180) şalı ĝünü vefât eyledi. Bu maķâle Murâdî-i Dımıřķî'niñ Silķü'd-düerer nâm eşerinden mütercem ü me'ģûzdur. Sefînetü'r-Rüesâ'da mûmâ ileyhiñ pederi Muģammedü'l-ģanefî ile Edirne ahâlisinden olduĝu zıkr olunmayıp devr-i Maģmûd ģânî'de çok zamân tezkere-i şânî ba'dehû Cizye Muģâsebeciliĝi ve defter emânetiyle mübeccel olmuş iken Râĝıb Paşa'niñ evâģir-i şadâretinde umûr-ı dîvâniyeye vuķûfu olmak ser-riştesiyle yine büyük tezkireciliĝe tenzîl ve 1176'da Recâi Meģmed Emîn Efendi yerine riyâset-i kitâb ile tebcîl olunup bir seneye ķarîb riyâsette bulunduĝtan řoñra 1177 evâsışında niřancılıķla kâm-bîn ü ba'de'l-'azl 1178 senesi evâģirinde tekrâr niřancılıĝa ta'yîn ķılındı. Bir kaç mâh mürûrunda Yeñiçeri kitâbetine menķûl ve senesi ģitâmında ma'zûl oldu. 1180'de 'lyd-i fıřrıñ onuncu ĝünü vefât etmekle mevlevîģâne ķapısı ģâricinde defn olundu. Bu beyt vefâtına târîhtir ki Tuģfetü'l-ģařtâfin'den me'ģûzdur.

târîģ

Oķur cevher-şinâşân-ı ziyâret rûģına târîģ

Cenâb-ı ģaķķ ide Nu'mân'ı şâbit câh-ı me'vâda

Mûmâileyhin mektûbî-i şadr-ı 'âlî odasından Neş'et ile İnan Seferi'nde mükâleme ģidmetlerinde bulunduĝu ba'zî âşârda meştûr ve 'İzzî Târîģi'nde nüzûl-i kalyonî târîģ-i selîsi ve âb-dârın inşâ eylediĝin şebt-i sûtûr eylemiş ve târîģin daģi derc edip sülüş ü nesih ü dîvân ü riķ'a ģařlarında mahâretin tezkâr eylemiştir.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s. 109)

târîģ

Baħr-ı mevvâc-ı kerem ķulzum-i zehģâr-ı himem

şeh-i ferģunde-şiyem gevher-i kân-ı nâ-yâb

Dâver-i devr-i zamân ģazret-i Maģmûd ģân kim

'Acemî bir ķulıdır şânki derinde Dârâb

ģerģ-ı aşlas añâ bir bâriĝeh-i nuşretdür

Ĥop-ı zerrîn 'âlemi mihr ü meh-i 'âlem-tâb

Şehvârân-ı zafer yafta-i rû-yı zemîn
 Ser-te-ser şân-ı şükûhında ider şerm ü hicâb
 Mihr-i bahşından ider kesb-i ziyâ mâh-ı münîr
 Mevce-i yem kefi cûdından alur feyz-i nişâb
 Tazelendi varağ-ı gül gibi şahın-ı 'âlem
 Devr-i 'adlinde şuyın bulalı köhne dolâb
 Çâr rükne irişüb şıyt u şadâ-yı kahrı
 Âb-ı luţfıyla olur gülşen-i 'âlem sîrâb
 Böyle ma'mûrlığın gördi mi dehrüñ kimse
 Yazmamış vaq'â-nüvîsân-ı selef işte kitâb
 Nev-be-nev himmet-i şâhânesini şarf iderek
 'Ahd-ı luţfında hele kalmadı bir câ-yı harâb
 Bâ-huşûş cânib-i tersâne-i ma'mûresi kim
 Çeşm-i nezzârı ider tarh-ı garîbî i'câb
 'Uzum ü cüsse vü heykelde 'adîmü'l-emşâl
 Nefs-i nev tarh-ı bedî' şekli cihânda nâyâb
 İtmemiş levh-i dile resmini ressâm-ı ezel
 Böyle bir kalyonuñ inşâsı zihî râ'-yı şavâb
 Kuvvet-i himmet-i iqbâl-i şehinşâhî ile
 Az müddetde ricâl itdiler itmâma şitâb
 Çok görülmüşdi rû-nümâ-yı hümâyûn içre
 Kûhe beñzer nice geştî-i hümâyûn elķâb
 Lîk bu resm-i dilârâya nazîr olmaz hiç
 Çeşm-i aĥvâlde meger mişli ola şûret-yâb
 Müstedâm eyleye Hakk pâdişeh-i devrânı
 Tâ ki oldıkça yümm-i himmeti ber-mevc ü ĥabâb
 Beyt-i vâhidde Enîsâ bu mücevher târif
 Oldı silk-i süĥanuñ zîynetü çün faşl-ı ĥitâb
 Baĥr-ı cûd-ı şeh-i Cem-kudrete sürdi yüzini
 Süzilüb zîver-i bahrî yeme mânend-i 'ukâb

(s.442)

EHLÎ: Hekim-zâde Mehmed Efendi'dir. Enderûnîdir. 'Abdurrahim Efendi'niñ biraderidir. Qâmûsü'l-a'lâm beyânınca Sultân Murâd Hân-ı Şâlîs devri şu'arâsından olup Edirnelidir. Ekser 'ulûm ü fûnûnda mâhir ve taşavvufta behre-dâr idi. Ba'zı kadılıqlarda bulunup Sicill-i 'Osmânî zabtınca 1010 Seyyid Rızâ Tezkiresi ifâdesince 1009 târîhinde mısr-ı Qâhire'de vefât etmiştir. Âtidedeki ebyât âşâr-ı güftârındandır.

müfredât Bilemez seyr-i miyânını hayâlât ehli
Açamaz râz-ı lebin keş ü kerâmet ehli

Yolda görmezlenüb itdi benî eflâke nazar
Gitdi ey rûh-ı revân eylemedüñ hâke nazar

Gözedür sa'id-i sîmîñüni cümle 'uşşâk
Fuqarâ cümle bakar sen şeh-i hûbân eline

Alur göñlin ele agyâruñ ol yâr
Dimez kim 'âşıkun da hâtırı var

ḤARFÜ'L-BÂ

BÂDÎ: Faqîr-i câmi'u'l-ḥurûftur ki terceme-i hâl-i 'âcizânem Vergi Müdürleri meyânındadır. Maḥşûl-ı ṭab'-ı nâçizânem âtidedeki ebyât-ı nâ merğûbe her ne kadar 'arza şâyeste değıl ise de

beyt Kiminüñ câmi'i var kimi yapar pül Nâbî
Şu'arânuñ nolur âşârı süḥandan gayri

Medlûlünce bizâ'asızlıgımı i'tirâf ile berâber mücerred du'âya vesîle olmak üzere şu'arâ şirasına kayd edildi.

[Faqîr-i câmi'u'l-ḥurûftur. Pederim Ravzatü'l-Vüzerâ'da tercemesi meştûr Edirneli Yeğen Hacı Ahmed Paşa'nıñ Beşli Ağalarından İbrâillî Kaltağ-kıran Mehmed Ağa ibn-i 'Osmân Çelebi'dir. Maḥal-i velâdet-i 'âcizânem Edirne'de Qunduk 'Osmân

Mağallesi'dir. Târîh-i velâdetim 1255 senesi receb-i şerîfiñ on ikinci gecesidir. Kirişhâne'de vâkı' Taş Mektep'te muqaddime-i 'ulûmu tahşil ettikten ve haţtan icâzet aldıktan soñra mu'allim-i maşşûşdan bir miqdâr 'arabî ve fârisî okudum. Ba'dehû kitâbete sülûk ile 1279'da bed'an ile Filibe ve Edirne sancağlarında arâzî-i emîriye seyyâr taħrîr me'mûriyetinde ve 282 Vize ve Lüleburgaz kazâları seyyâr arâzi taħrîr me'mûriyetlerinde bi'l-istiħdâm o sene zi'l-ħiccesinde Edirne'niñ taħrîr emlâkına mübâşeret olunmağla üçüncü sınıf emlâk muħarrirliğine ve (7 Şefer 284) de taħrîr-i emlâk komisyonu kâlemi vuķû'ât kitâbetine ve(2 Rebî'u'l-âħir 286) da kâlem-i mezkûr baş kitâbetine ve (9 Rebî'u'l-âħir 288) de vilâyet taħrîr mümeyyizliğine ve (8 Cümâde'l-âħire 289) da becâyış şûretiyle Yanya vilâyeti taħrîr mümeyyizliğine bi't-ta'yîn (7 Ramazân 291) de 'azl edildim. (13 Rebî'u'l-evvel 292) de Bosna vilâyeti taħrîr mümeyyizi olup (16 Ramazân 295) de istîlâ sebebiyle açığıta kalarak dersi'âdete 'avdetle (22 Zî'l-ka'de 296) da Kaştamonu vilâyeti taħrîr mümeyyizliğine ta'yîn olunup (ğurre Cümâde'l-âħire 297) de Trabzon vilâyeti taħrîr mümeyyizliğine taħvîl-i me'mûriyet eyledim. (19 Zî'l-ka'de 298) de mümeyyizlik 'unvânı ma' taħrîr vergi müdüriyeti nâmına taħvîl edildi. (ğurre şevvâl 1300) de Diyarbakir vilâyeti taħrîr ve vergi müdüriyetine me'mûriyetim icrâ ve muaħħaren Trabzon vilâyeti taħrîr ve vergi müdüriyetinde ibkâ edildi. (9 Muħarrem 1306) da şâniyen Edirne vilâyeti taħrîr ve vergi müdüriyetine ve (6 Rebî'u'l-âħir 1314)te becâyış şûretiyle Konya vilâyeti ma' taħrîr ve vergi müdüriyetine ve (20 şafer 1321) de gündelik becâyış tarîkiyle Hudâvendigâr vilâyeti ma' taħrîr ve vergi müdüriyetine taħvîl-i me'mûriyet edilmiş ve zikr olunan me'mûriyetlerde sebağ eden ħidemât-ı 'âcizâneme mükâfaten (Cümâde'l-âħire 292) de şâlîşe rütbesi ve (22 Rebî'u'l-evvel 295) beşinci Mecîdî ve (ğurre şevvâl 1300) de rütbe-i şâniye sınıf-ı şânîsi ve (⁷¹)de mütemâyiz rütbesi ve (15 Rebî'u'l-âħir 319) da üçüncü rütbeden nişân-ı 'âlf-i 'Osmânî ve (receb 321) de ulâ sınıf-ı şânîsi rütbesi ihsân buyurulmuştur. Pederim merħûma Kałtaķķıran laķabınıñ tesmiyesi Ravzatü'l-vüzerâ'da Yeğen Ĥacı Aħmed Paşa'nıñ tercemesinde mezkûrdur.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.596-597)

ğazel (İsmâ'il Şafâ Beg'e nazîredir)

Kâf u nûn üzre ħurulmuş bir binâdur kâinât
 Bağ ne 'âfidür naşıl ħayret-fezâdur kâinât
 Buldı ħün nûr-ı server-i faħr-i 'âlemden vücûd
 Bâr-ı şâħ-ı bâğ-ı ħabb-i Muştafâ'dur kâinât

⁷¹ Boş bırakılmıştır. Müsveddesinde de kendi biyografisi olmadığından bu tarihin 1300'le 1319 arasında bir tarih olması muhtemeldir, diyebiliriz.

Dem-be-dem sâ'at-be-sa'at bâ zebân-ı hâl ü kâl
 Zâkir-i nâm-ı cenâb-ı kibriyâdur kâinât
 İtmâmuñ kâbil degil bir nesne ifnâ-yı vücûd
 Naşş-ı kâti'la esâsen bî-bekâdur kâinât
 'An-ı mevcûdâta eyler kudretu'llahı 'ıyân
 Bâdiyâ âyîne-i ibret-nümâdur kâinât

ğazel-i diger (Sırrı Paşa'ya naziredir)

Göñlüm esîr-i 'aşk u maḥabbet sen eyledüñ
 Aḥsentü nâz u şîveñe kim aḥsen eyledüñ
 Yetmez mi idi nîze-i müjgân u ebruvân
 Gamzeñ daḥi ḥavâle-i cân ü ten eyledüñ
 Ter gömlegin alup 'inebüñ mekr ü âl ile
 Sâkî piyâle tıflına pîrâhen eyledüñ
 Ey murğ-ı 'aşk işte bu devlet yeter bañâ
 Başumda âşiyâne kurup mesken eyledüñ
 Sırrî'ye peyrev olmağa Bâdî bu baḥrde
 Geştî-i 'aqla orşa poca yelken eyledüñ

ğazel (Eyüb Şabrî nâmında bir zâta söylenmiştir)

Şaçun reşki ile ra'd-ı dilün feryâdı cebrîdür
 Bulutdan nem kıpar ḫab'-ı ḫazînüm aḡlar ebrîdür
 (s.443) Esed-veş ben gögüs gerdükçe eyler şavlet-i şîrî
 Hücûm-ı derd-i 'aşkun bâña arslanum hüner-berîdür
 Müdâm eyler perestiş âteşîn ruḥsaruña göñlüm
 Meger ol daḥi ḫâl-i hindûvânuñ gibi kibrîdür
 Tenüm navek-i müjeñ sürâḫ ü sürâḫ itdi hemçün dūd
 Benüm bu ḫâl ile şabrum yine Eyyüb şabrîdur
 İşigün ḫaşını başuma mesken ittiḫâz itdüm
 Disünler Bâdî-i zâruñ ayaḡ altında kabridür

ğazel-i diger

aşuñı görmek için mahv-ı vücûd itdi amer
 Yüzüñi gökde güneş görelî tir tir ditrer
 Lezzet-i la'lüñi vaşf eyledüğüm tuysa eger
 Telh olur nâr-ı ased ile dimâğ-ı sükker
 Cân bahâsına şeker leblerüñi vir yoħsa
 Üstine bir gün apansızca arıncalar üşer
 Sebze-i aţţüñe yüz virme eger 'âıl iseñ
 Toħmı gâ'ib olası ekmedüğün yerde biter
 ûfî-i ab'ımuñ eglencesidür ey Bâdî
 Vaşf-ı la'-i leb-i dilber ne şekerdür ne şeker

ğazel (Trabzon'da ayyâr nâmında bir zâta söylenmiştir)

Zenaħdâna düşüb göñlüm şarıldı zülf-i dil-dâre
 Düşen bahre şarılmaz mı alâs-ı cân için mâre
 Ruħuñçün çekdi dil iç ulleden bir âh-ı âteş-zâ
 Çü anûs itdi ila kindinârda (?) kendin nâre
 ılıp orta işâr'ı cünd-i zülfün câ-be-câ teşhîr
 op atdurdı şehâ mehtâb-ı üsnüñ şıf-ı aғыâre
 rabzon'da bu gün meydân our tâ şardan ğarba
 Cemâlün mihre vü âşuñ hilâl-i çar-ı devvâre
 Göñül murğın uçurdum âşiyân-ı tenden ey Bâdî
 Varup çarpıldı nâ-geh pençe-i şah-bâz-ı ayyâre

ğazel

Gözüñden yaş döküp teşhîr için yâre güher göster
 Gerekse rûy-ı zerdün pâyına sür sîm ü zer göster
 Gülistân-ı emelde serv-veş boy gösterüb urma
 Al 'ibret şâ-ı gülden çeşm-i yârâna hüner göster
 'Abesdür ihtirâ'ât-ı pederle iftiħâr itmek
 Elüñle varsa ger iħdâş olunmuş bir eşer göster

Hayâl et kând-i la'î-i yâri evvel öyle vasf eyle
 Ğaraż söyletmek ise tûtî-i şab'î şeker göster
 Kıyâmet kâddli dilber hâneñi teşrîf kıldukça
 Kıyâm it Bâdiyâ ol kâmet-i bâlâyâ yer göster

kıt'a (Edirne Vâlisi Hacı 'İzzet Paşa'ya nazîfdir)

Buz bağladı bu kış taşup enhâr sû-be-sû
 Yek-reng oldı 'arz u semâsı Edirne'nüñ
 Baķ sırr-ı Haķķa dest-i felek ferş-i câm idüp
 Âyîneleşdi şimdi fezâsı Edirne'nüñ

müfredât

Hâzret-i şârî' didi ol refîķ andan tarîķ
 Kıl bañâ yâ Rabb dem-i rihletde îmânum refîķ

İtme fazl-ı eb ile faħr eyle taħşîl-i kemâl
 Mâl ider ammâ kemâl itmez pederden intikâl

Halka-i zikr içre zâhid halk ile esmâ çeker
 Lîk erbâb-ı sülûkî halvete tenhâ çeker

Dem-be-dem germâbe-i çarħa girüb çıķmaķda nâs
 Nice tenler yıķamış bu eski ħammâm eski tâs

Değişmem mihr-i 'âlem-tâbı çerħa Bâdiyâ bi'llah
 O ednâ zerreyi kim cüz'i ħâşâk-ı vaţandandır

(s.444)

Ey bâd var saçların öp benden ol mehûñ
 'Arz it cefâ-yı rişte-i hicrânı mû-be-mû

Açmayan hûrşîd-i ruhsâruñ seħâb-ı turradan
 Rûzgâr eksüklüğüdür rûzgâr eksüklüğü

Girdi rakîb göñline âl eyliyüb şarâb
 Taşdan şaķınmaz ol deliķanlı ayağını

Ruħuñ vaşfında vardur ben gibi biñ dâne vaşşâfuñ
 Saçuñ baħşinde ammâ kalmadı cem'iyet-i aħbâb

BÂKÎ: Bî-mahlaş mühr-kâr Dervîş Bâkî-i zârdır. Târîh-gûluğda meşhûr ve ol vâdîde genc-i mestûr olup fetî-i Bağdâd'a bu târihi demiştir.

târîh Güzin-i âl-i 'Osmân Hân Murâd ol kim zamânında
 'Adûnuñ zühresiñ zehrâb-ı şemşîr-i cihâd aldı
 Öñünce leşker-i fetî ü zafer nuşret rikâbınca
 Sa'âdetle varup Bağdâd'ı ol 'âlî-nejâd aldı
 İşitdüm gûş-ı câne rûh-ı kudsî didi târihin
 Dilâ dârü's-selâmı seyfile Sulţân Murâd aldı

târîh-i diger Hürûf-ı bî-nuquţla didi hâtîf fetî târihin
 Varup Bağdâd'ı zarb ü kâhrla Sulţân Murâd aldı

BÂYEZİD: Sulţân Bâyezîd Hân-ı Şânî 'aşrı meşâyîhi şirasında tercemesi mezkûr Bâyezîd Halîfe'dir. Bu beyt onuñdur.

[Zühd ü verâ' ü takvâda Bâyezîd-i Şânî idi. Eâzım-ı meşâyîh-i sâlifeden 'ârif-i Rabbânî ve kuţb-ı Hemedânî Şeyh Çelebi Halîfe'nin hizmetinde tahşîl-i tarîkat ve tekmi'l-i haqîkat edip mahrûse-i Edirne'de tevaţtun etmişler idi. 920 târihinde irtihâl-i dâr-ı beka etmekle Kıyağ Mezâristânı'nda bâc-der-hâne nâm mahalde kendileri için binâ olunup el-yevm eşer-i binâ olmayan zâviyede medfûndur. O zâviyeyi pâdişâh şerbet-dârlarından Hamza Bey bunlar için binâ edip bir karye vakf etmiştir. Şeyh Bâyezîd hazretleriniñ maţla'u'l-envâr olan tab'-ı kehribârlarından haqîkat ü mecâzî beytini câmi' eş'âr daği tâli' olup şu'arâ ravzasındadır. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden sûre-i fâtiha-i şerîfeyi tefsîr ve Tûr-i Sînâ ve Secencelü'l-ervâh ismiyle müsemmâ bir manzûm kitap ve Monla Câmi'niñ Nuşûş nâm kitâbını şerh eylemiştir.] (*Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.286*)

beyt Kendü hüsnüñ hûblar şeklinde peydâ eyledüñ
 Çeşm-i 'âşıkdan dönüb ânı temâşâ eyledüñ

BAHRÎ: Edirnelidir. Kitâbetle ta'ayyüş eder idi. Evâhir-i 'aşr-ı Sultân 'Abdülmecîd Hânî'de İzmir'de vefât eyledi. Bu gazel âşâr-ı güftârındandır.

gazel Göñül bî-çâresi biñ dürlü ğam bağlar vedâ' vaḳti
 Za'îf-i hâl-i hayretde ḳalup aḡlar vedâ' vaḳti
 Bu ḥasret âteşi meş'al gibi cismin yaḳar dâim
 Derûnında eṣer ḳalmaz erir yaḡlar vedâ' vaḳti
 O eṣnâ âh ü zâr ile helâk itmek diler kendin
 Hemân deryâ gibi dû çeşmi ḳan çaḡlar vedâ' vaḳti
 Şitâ eṣnâları ebkem dürür her murğ gülşende
 Perîşân hâl olur bülbül ile bağlar vedâ' vaḳti
 Yed-i beyzâ ta'accüb itdiler bu baḡr-ı cûyâne
 Temâşâda ḳalup rû-yı zemîn daḡlar vedâ' vaḳti

BAḤŞÎ: Edirnelidir. Zümre-i ḳuzâtтан idi. Biñ otuz beş senesi ḥududunda vefât eyledi. Bu eṣ'âr güftârından nümûnedir.

gazel Yâr tîrin gönderince cân-ı gamnâk üstine
 Bir nişân dikdi figânım çıktı eflâk üstine
 Ol nihâl-i tâze gelse sîneme 'ayb eylemen
 Tıfıdur gâhî düşerse ğam degül ḥâk üstine
 Pâyüñe yüz sürmege fırsat bulup ey serv-i ḳad
 El ḳomış a'dâ dirîğ ol dâmen-i pâk üstine
 Nola bî-tâb olsa zülf indikçe hâl-i rûyuña
 Mâr bî-ḫâḳat olur ger düşse tiryâk üstine
 Olma muḡber Baḡşiyâ her gördiğün ḥâr ü ḥâsa
 Tâ ki hiç toz ḳonmaya mir'ât-ı idrâk üstine

maḫla' Çekersin yârı tenhâya mücerred seyre gelmezsin
 Raḳîbâ sen hele kûy-ı nigâra ḥayra gelmezsin

Bir gün mûmâ ileyh Baḥşî ve şu'arâdan Nâzikî vü Civânî vü 'Aqlî Çavuş nâm zâtlar İstanbul'da sâhil-i bahırda kâin meyḥâneleriñ birinde 'işret etmekteler iken cennet-mekân Sultân Aḥmed Ḥân ḥazretleri filike-süvâr oldukları ḥâlde oradan (s.445) geçerken neşve-i bâde ile mest ü sergerdân olan bu yâr-ı ğârlardan mûmâileyh Baḥşî: "*pâdişâhum 'aşkına bir kadeḥ mey iç*" diyü nağra-zenân ve sâ'irleri daḥi añâ hem-zebân olmaqla bu eṭvâr-ı küstâḥâneleri sebebiyle hemân bi'lâḥare cümlesi taş gemisine konulup bir müddet şöña sebilleri taḥlîye kılındığı mervîdir.

BEDÎ'İ: Edirnelidir. Miskî Emir-zâde demekle meşhûr olup şınıf-ı kuẓâttandır. 'Aşr-ı Sultân Selîm Ḥân-ı Şânî'den Sultân Murâd Ḥân-ı Şâlîs 'aşrına naql etmiş şu'arâdan olup bu ebyâtı *Sîm-ten* nâmında bir dilber ḥaqqında demiştir.

nazm Hasretüñle zerd olup çehrem benüm ey Sîm-ten
Pûte-i ğamda yanup zergîr-i kâl oldu beden
Ey Bedî'î gevher-i nazmuñ nişâr it pâyine
Bu meşel meşhûrdur yâd olmamış vârin viren

velehû Gamzeñdeñ iki yanına şemşîrler taḥın
Bin esb-i nâza eyle göñül mülkine aḥın
Kim zâr ider Bedî'î-i nâlânı dir iseñ
Âyîne al ele gül-i ruḥsâruña bakın

Sicill-i 'Oşmânî Sultân Murâd Ḥân-ı Şânî 'aşrı şu'arâsından demiş.

BÜLENDİ: Tarîḫ-i Gülşenî fuḫarâsından Dervîş İbrâhim Efendi'dir. Velâdeti Anaḫoluda ise de neşv ü nemâsı Edirne olmuştur. Bir zamân dânişmend olduḫtan şöña Edirne ḫurbunda Timûrtaş ḫaryesi câmî-i şerîfine ḥâṭib olup orada mütemekkin olduḫ ḥâlde biñ otuz târiḫinde ḥânesini bir gece ḥarâmîler başıp kendisini mecrûḥ etmekle bir ḫaç gün mürûrunda müteeşşiren vefât eyledi. Bu beyt vefâtına târiḫdir.

târîḫ Hem itdüm çâr mülḫaḫ hem du'â idüp didüm târiḫ
Bülendi'ye ilâhiyâ gülşen-i 'adnũñ maḫâm olsun

Evvel *Kûtehf* taħalluş eder imiş. Egerçi kıaddi kûtâh idi ammâ tab'ı bülend pür-ma'rifet hoş-şoħbet ħande-rû laţıfe-gû idi. Mîr Ĥüseyin'in mu'ammi-yâtını şerħ eylemiş idi. Ėazeliyâtı bî-naẓîr rubâ'iyâtı dil-pezîrdir. Mu'ammâda daħi nâmdâr ü şâħib-i iştiħârdır. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesinden nümûnedir.

rubâ'î Ĥayfâ ki sevüb Bülendiyâ o şâħı
Arturdı dil-i belâkeşi âh ü vâħı
Târîk-i şeb aňlama yaşum tuğyânı
Söndürdi çıkup semâya şem'-i mâħı

müfredât Bağ benüm mir'at-ı ruħsarum şafâsına dime
Söyledirsın şimdi ben tûfî-mağâli dilberâ
Teng oldı o deňlü gözüme giryeden 'âlem
Mîhr-i ruħuñı görmege kıalmadı mecâlüm
Bir 'andelîb-i gülşen-i 'irfân iken felek
Kıatdı bizi de zümre-i zâğâna giderek
Seyl-i eşküm dem olur 'âlemi ħarğ-âb eyler
Bâd-ı âhum gün olur kevn ü mekânı şarşar

BEĤİŞTÎ: Nâmı Muşţafa Sa'de'ddin olup tarîk-i Bektâşî müntesiblerindedir. 1178 târiħinde vefât etmiştir. Bu beyit âşâr-ı ħüftârındandır. ⁷²

BEYÂZÎ: Zümre-i sipâhiyândan Muħammed Beg'dir. 1056 ħudûdunda Edirne'de fevt oldu. Bu ebyât eş'ârından nümûnedir.

nâ-tamâm ħazel

(s.446) Şâne gibi zülf-i 'anber-fâma ħirmiş çıkılmışuz
Nice sevdâya düşüb çok dâma ħirmiş çıkılmışuz
Şol kıadar mest-i 'araqrîz olmışuz kim bilmezüz
Ol perî ruħsâr ile hammâma ħirmiş çıkılmışuz

⁷² Bu kısım boş bırakılmıştır. Müsveddesinde de "eş'ârma dest-res olunamadı" şeklinde kayıt vardır.

Ey Beyâzî ka'be-i kûy-ı habîbe 'azm idüp
Câme-i cismi kıoyup iħrâma girmiş çıkmışuz

beyt Yola düşmüş ser-i kûyuñ hevâsıyla meh ü ħûrşîd
Birisi şubħdan gitmiş biri aħşamdan çıkmış

Sicill-i 'Osmânî târîħ-i vefâtı biñ otuz dörttür.

BEYÂNÎ: İmâretten ferâğatla bir miqdâr tîmâr ile kanâ'at etmiş idi. Maħlaşları Ħasan Çelebi Tezkiresi'nde Beyânî Âşık Çelebi Tezkiresi'nde Peykî zabt olunmuştur. Âtîdeki ebyât âşâr-ı şî'riyesinden nümûnedir.

müfredât Ne lâzım meclise pîr-i muğânuñ şem'-i kâfûrı
Çerâğ-ı çeşm-i rûşendür getürsün câm-ı fağfûrı

Ħam-ı ebrûña zülfüñ kûşesinden ter döşer çeşmüm
Meh-i nevden ħayâl añlar bulutdan nem kıapar çeşmüm

Budur lâyıķ olan şâhum cihânda eh-i 'irfâne
Ki yaķdıđı çerâğ üstine dâim ola pervâne

Maħabbet şâhbâzınuñ şikârıdur benüm başum
Ânuñ ser-pençesinde görünür minķârıdur kıaşum

Cihân deryâların bir kıatre deñlü 'aynına almaz
Gözine 'âlemi yıldırđı bu çeşm-i güher-pâşum

Hicv ü hezde daħi tîz-zebân olup 'Acem seferinde bir sipâħiye incinmekle ħaķķında demiştir:

beyt Bir kıızılbaşı ħavâle ideyüm ben sañâ kim
Boyu bir kıarış ola yaşı benüm yaşıdaşım

Ïoķuz yüz kıırķ târîħinde vefât ettiği Sicill-i 'Osmânî'de mezkûrdur.

PERTEV EFENDİ: Muvakkit-zâde vak'anüvîs Mehmed Pertev Efendi. Dersa'âdette rûşenâ-bahş-ı çeşm-i vücûd olup metrûk Anaçolu muhâsebe kaleminden Neş'et ile bi'l-âhare Âmedî-i Dîvân-ı Hümâyûn hizmeti ihâle ile ordû-yı hümâyûn dâhilinde bulunduğu hâlde Edirne'de biñ iki yüz yigirmi iki senesi hilâlinde mışra':

Şâ'irânun şem'-i ümmîdinde pertev kalmadı

nesr: târih-i mankûtu mantıkınca neyyir-i hayâtı kesâfet-i memâta munçalib ve rûh-ı revânı riyâz-ı cinâna münteşib olmakla Sezâyî Dergâh'ı sâhasında 'Âşık Efendi Türbesiniñ kıble cihetinde medfûn ve nakş-ı seng-i mezârı bu târih-i mevzûndur.

târih

Ziyâ-i şems-i Haçç seyyid Muhammed Pertev âgâh
Vücûdı nûr iken oldı yere üftâde çün sâye
Füyûz-ı hazret-i Neş'etle şöhret-yâb olmuşdı
Güzel virmişdi şûret meşrebince şi'r ü inşâya
Vefâyî' zabtın eylerken olup orduya da me'mûr
Gazâyı dört bölük kâtiblikle çıkdı icrâya
İdüb ordu ile 'avdet Edirne haymegâhında
Bu hargâh-ı fenâdan kıldı rihlet deşt-i 'uqbâya
Mücevher beytile târih-i fevtin eyliyüb terķim
Tevessül eyledüm gencine-i gufrâna mevlâya
Şeb-i mi'râcda şahn-ı cinânı eyledi me'vâ
Mezârı nûr ola Pertev Efendi göçdi 'uqbâya

Mûmâileyh âtîde tercemesi mezkûr Hâce Neş'et Efendi merhûmunñ şâkirdân-ı şâhib-i 'irfânından olup bir kıt'a dîvân-ı belâgat-'unvânıyla cerîde-i 'alemde ibkâ-yı nâm eylemiştir. Bu ebyât eş'ârından nümûnedir.

gazel

Bî-nikâb ü bâ-nikâb 'arz-ı cemâl eylerdi yâr
Geh hilâli bedr ü geh bedri hilâl eylerdi yâr

(s.447)

Geh tegâfûl geh tecâhül geh cefâ gâhî 'itâb
İtdügi cevri gehî benden suâl eylerdi yâr

Gâh küstâhâne harf-endâz-ı vaşl oldıqça ben

Dest-i nâzın perde-i ruhsâr-ı âl eylerdi yâr

Gâh teşvîk-i vişâl ü gâh tenbîh-i firâk

Geh ferâğ-ı 'ışk ile emr-i muhâl eylerdi yâr

Gelmez idüm geh vefâ mânendi Pertev yâdına

Geh benümçün ğayr ile ceng ü cidâl eylerdi yâr

ğazel-i diger

Ğamuñla kâse kâse nûş idersem mey pey-ender-pey

Gelür imdâduma ceşş-i neşât-i key pey-ender-pey

Becâ reşk-âver olsa sâz-ı bezme sîne kim ânda

Dükenmez nâle vü âğâze-i hey hey pey-ender-pey

Serâpâ şerha vü dâğ ile sînem çün ney olmışdur

Gelür her perdesinden şad şadâ-yı ney pey-ender-pey

Felek ben ülfet itdüm germ ü serd-i rûzigâruñla

Ne ğam sermâ zemistân olsa germâ dey pey-ender-pey

Seni tebrîde benden sa'y ile ey Pertevüñ mâhı

Hücûm eyler ğam-ı 'aşkuñ gibi her şey pey-ender-pey

müfredât

Yâ maṭlabı yâ meşrebi yâ şıḳleti vardur

Her bezme gelen kimseyi aḫbâb mı şañduñ

Şûfiyâ nuḳli tüketmek var mıdur bî-nûş-ı mey

Bezm-i rindândur bu ey nâdân harîmlik degül

Bir şeb ḫaṭ-ı şîrîn lebinüñ bahşi açılmış

Biz de öñice şoḫbet-i ḫelvâda bulunduḳ

Kûze-i Eyyûbdan cânâne nûş eylerse âb

Kâse-i billür der *yâ leyteni küntü türâb*⁷³

⁷³ Keşke toprak olsaydım. Nebe/39-40

PERTEV PAŞA :Nâmı Muhammed Sa'id'dir. Evvelce *Meşreb* taḥallüş edip ba'dehû *Pertev* taḥallüş eylemiştir. İzmit kazâsında vâkı' Darıca nâm kıyede zînet-efzâ-yı 'âlem-i şühûr olup dersa'âdete naql ü hicret ve bir müddet rûûs kalemine müdâvemetle ḥilkat-i zâtiyesinde meknûz ve fıtrat-ı aşliyesinde merkûz olan ma'ârif ü kemâlât iktizâsınca Âmedî Oḡasına ve bi'l-âḡare Âmedî-i Dîvân-ı Hümâyûn mesned-i refî'ine 've ba'de dîvân-ı hümâyûn beklıcılığı mesned-i âlisine ve biñ iki yüz kırk iki senesi maḡâm-ı vâlâ-yı riyâset-i kitâbete pertev-efzâ-yı kıadr ü şân buyurularaḡ iki yüz kırk beş senesi infişâl ile me'mûriyetle cânib-i Mışra 'azîmet ve îfâ-yı lâzime-i me'mûriyetle

(mışra') Yeter şü Kâhire'nün kıahrı azm-i Rûm idelüm

(nesr) mışra'ı medlûlınca ḡareket ve dersa'âdete muvâşalatla şadâret-i 'uzmâ ketḡudalığı maḡâm-ı vâlâsına ve iki yüz elli bir senesi bâ rûtbe-i sâmiye-i müşîrî mülkiye nezâret-i celîlesine ve iki yüz elli üç senesi

(mışra') Dâne virmez ḡırmeninden merdüm-i dânáya çerḡ

mışdaḡınca Edirne'ye münteḡal ve sene-i merḡûme şa'bânında rûḡ-ı revânı dâr-ı cinâna vâşıl olmaḡla İstanbul yolunda Seyyid Celâle'd-din Türbesi kıurbunda medfûn ve naḡş-ı seng-i mezârı bu târîḡ-i mevzûndur.

târîḡ

Dâr-ı 'uḡbâya sefer eyledi Pertev Paşa
Eyleye câygehin cennet-i a'lâ mevlâ

Buña da kıalmadı encâm bıraḡdı gitdi
Bu güzergâḡ-ı fenâ işbu vefâsız dünyâ

Eyleyüb rûḡına Allâḡü Teâlâ raḡmet
İde gülgeşt-i behişt-i añâ dâim me'vâ

Oḡıyup geḡme hemân merḡadinün târîḡin
Oḡu bir fâtihâ da ruḡına eyle ihdâ

Reşḡa-i raḡmet olup noḡtalı târîḡ añâ
Beyt-i firdevs ola menzil-i Pertev Paşa

(s.448) Müşârun ileyh muhib-i dervîşân bir müşîr-i ‘âlîşân olup şîr ü inşâda müşârun bi'l-benândır. Bir kıt'a maṭbu' dîvânı vardır. Bu eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürebârlarıdır.

na't-ı şerîf

Ey ḥâk-i pâ-yı sürme-zen-i dîde-i melek
 Vey na'l-i pâki tâc-ı ser-i neyyir-i felek
 Olsun fedâ-yı ḥâk-i ḥarîm-i muḳaddesüñ
 Cân ü cihân ü kevn ü mekân cümle mâ melek
 Sensin ğaraż bu kevkebe-i 'arş ü ferşden
 İns ü melek mekârim-i luṭfuñ ider dilek
 Vâbeste redd-i veddüñe temyîz-i kâinât
*Ḳad fâze men etâbeke ve'l gayrû ḳad helek*⁷⁴
 Pertev ḳuluñda na'tuña billahi yok mecâl
*İḥtessa zü'l-celâl bî ne'ûtü'l-kemâli lek*⁷⁵

kıt'a

Göñül sermest-i ḥayret çeşm-i terdür câm-ı lebrîzi
 Ne yapsam neyle dem-sâz eylesem âh-ı seḫer-ḥîzi
 'Aceb mi özlesem yatsam şabâḥ-ı maḥşer-engîzi
 Uzandı leyle-i ḥasret meded yâ Şems-i Tebrîzi
 Dû mir'ât-ı mukabildür nazarda yek-dil ü yek-reng
 Dû çeşmüñ cevher-i bî-nişde yoḳdur farḳ-ı temyîzi
 İden çün mihr ü meh rûşen bu sırr-ı a'zamı Pertev
 Kemâl-i 'aşḳ-ı Mevlânâ cemâl-i Şems-i Tebrîzi

Paşâ-yı müşârun ileyhiñ irtiḥâlî hengâmda Edirne'de bulunan İran tüccârından 'Acem 'Ali Ekber'iñ nazîresidir:

Cenâb-ı Pertev'e şunduñ İlahi câm-ı lebrîzi
 İdüb câm-ı şehâdetle nedîmin Şems-i Tebrîzi
 Ḥudâvendâ o zâtuñ hedmine kim bâ'iş oldıysa
 Ḳazâ çalsun anuñ da şadrına şemşîr-i sertîzi

⁷⁴ Sana tabi olan kurtulur, olmayan helak olur.

⁷⁵ (Allahım) Bütün kemal sıfatlar sana mahsustur.

Müşârun ileyhiñ sâbıku'z-zıkr Pertev Efendi'ye nazfresi

Olup gûyâ varaq-gerdân-ı şayf u dey pey-ender-pey
 Felek tûmâr-ı 'ömr-i dehri eyler tayy pey-ender-pey
 Birikmiş bir taqım âteş-zebân ü âteşîn-meşreb
 İderler bezmi ger-mâ-germ-i neyle mey pey-ender-pey
 Lisân-ı hâl açar her dâğlaruña haste-i 'aşqa
 Olurlar tesliyet-gû-yı devâ elkey pey-ender-pey
 Leb-i cân-bahşı gelse nağmeye pîş-i mezârumda
 Çeker her üstüh'ânım nağra-i yâ hey pey-ender-pey
 O mihr-i nev-tırâşuñ Pertevâ âmed-şüd haqqı
 Te'âkub üzredür mânend-i zıll-ı fey pey-ender-pey

Mülûk-i Âl-i 'Oşmânı bir kıt'ada nazmen ifâde etmiş olmağla buraya
 teberrüken ve teyemmünen terkîm edildi.

Selîm ü Aḥmed ü 'Oşmân üçerdür Âl-i 'Oşmân'da
 Muḥammed'le Murâd ü Muştafa dörder olup ma'dûd
 Birerdür Ḥazret-i 'Abdü'l-ḥamîd Orhân ü İbrâhîm
 İkişerdür Süleymân Bâyezîd ü Ḥazret-i Maḥmûd

müfredâd

Gösterür rif'at yüzinden çerḥ mânend-i şerâr
 Bir vücûdı zâyî' itmek istedükde rûzigâr

Yoluñda 'aşq sebebdür lisâna gelmemüze
 Degil lisâna vü belki cihâna gelmemüze

Behâyim-ıynete olmaz büyüklük bâ'ış-i temkîn
 Olursa fil-i kûh-endâm kırtulmaz tezelzûlden

ḤARFÜ'T-TÂ

TÂİB: Ṭarîkat-ı 'aliyye-i Mevleviyye müntesiplerinden olup Ḥaṭṭâṭ-zâde demekle şehîr-i şâ'ir ve Ḥaṭṭâṭ el-ḥâc Muḥammed Tâib Efendi'dir ki Ḥarb-zâde Ḥaṭṭâṭ Muşṭafa Efendi'nin ferzend-i hünermendidir. Bu ğazel maḥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârlarıdır.

(s.449) ğazel Rûḥ elinden içelüm bâdeyi güldür güldür
 Vaḳt-i eyyâm-ı ṭarab mevsim-i güldür güldür
 Şîşe-i dilde olan la'l-i müzâbı gülmez
 Velveleâyla dökilür sâğara güldür güldür
 İderek seyr-i çemen-zâr o şeh-i ḥüsn ü cemâl
 Şehre gerdûn ile gelmede güldür güldür
 Âb-ı Seyḥûn ile Ceyḥûn nice dem cünbiş olur
 Eşk-i çeşmüm seyelân itmede güldür güldür
 Şadr-ı meyḥânede ṭurma çek ayâğuş zâhid
 Şom ḳademin yıkılır başuḥa güldür güldür
 Ḥ'âbgâhumda daḥi kendümi giryân görürem
 Ey sitem-pîşe dil-i Tâibi güldür güldür

Biñ yüz ṭoḳsan iki senesi cemâdiye'l-âḥiresiniñ on beşinci günü vefât etmekle Zindânaltı'nda Ortamezarlık'ta Arpacılar'a ḳarşı köşede defn olunmuştur. Seng-i mezârında bir mevlevî sikkesi vardır. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden biñ yüz yetmiş târîḥinde te'lif olunmuş Cevâhiru'l-Ḳavâ'id 'ünvanlı bir ḳavâ'id-i fârisiyesi vardır ki pek mükemmeldir. Dîbâcesine yazdığı ebyât-ı fârisiye bunlardır.

nazm *Kerdem be-'avn-i İzid tahrîr-i îñ risâle*
Dâdem be-cân-ı hod-râ ez hûn-ı dil nevâle
Anha ki ez-ḳavâ'id ber-satr-ı û keşîdem
Ez kavî-i mâ-sebaḳ hem kerdem ber-ân ḳabâle

*Ma'nâ-yı beyt-i rengîn çün şâhidest zîbâ
Müşkîn dû mışra' 'eynest çün 'anberîn külâle*

*Ey tâlib îñ cerîde manzûr-ı tü çü bâşed
Şad nükte-i menâfi' yâbî behr-i maķâle*

*Tâib berây-ı tuhfe ihvân-ı bâ şafâ-râ
Kerdem be 'avn-i İzid tahrîr-i îñ risâle⁷⁶*

hitâmı târîhi

*Şad şükr ki îñ 'arûs-ı zîbâ
Bâ 'aķd-i hitâm nâmzed şüd*

*Murğ-ı dil-i men der-îñ gülistân
Çün murğ-ı bahâr pür-şaded şüd*

*Âmed-şüd-i feyz-i Hâķ be cânem
Âşâr-nümâ-yı cezr ü med şüd*

*Himmet ki nümûd rû-yı encâm
Ez cânib-i luķf-ı Hâķ meded şüd*

*Târîh şüd îñ raķamķe Tâib
Heftâd ü hezâr ü şad şüd⁷⁷*

Hatırlar sırasında da Tâib nâmıyla mezkûrdur.

⁷⁶ Allahın yardımıyla bu risaleyi yazdım. Kendi canıma gönül kanını nevale olarak verdim.

Bu risaleye kâidelerden istifadeyle çektiğim satırlara öncekilerin sözünden de bir şeyler kattım.

Yeni beytin manası güzel bir kadın gibidir. Onun misk gibi her iki mısrası anber kokulu güldür.

Ey talip eğer risale senin karşına çıkarsa konuşmak için yüzlerce faydalı nükte bulursun.

Ey Taib ihvan-ı safaya hediye etmek için Allah'ın yardımıyla bu risaleyi yazdım

⁷⁷ Şükürler olsun ki bu güzel gelin "bitmeyle" nikahlanmaya aday oldu.

Benim gönül kuşum bahar kuşları gibi bu gül bahçesinde sevinçle doldu.

Canıma Allah'ın feyzinin geliş gidişi med cezirden izler gösterdi.

Hakkın lutfu tarafından yardım oldu ve himmet bitiş yüzünü gösterdi.

Ey Taib bu rakamlar (1170) tarih oldu.

TÂBİ'Î: Nâmı 'Ali maħlaşı gâh *Feyzî* gâh *Tâbi'î* idi. Şan'at-ı kitâbette mahâret-i tâmmesi olduğundan âgaz ze'âmetine mutaşarrıf idi. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyelerinden nümûnedir.

müfredâd El-nûn qalem mişâl bu âh-ı şerer-feşân
Yazdı felek şahîfesine sûre-i duhân
Acıyup bağrına başdı dürr-i eşküm baħr-ı ğam
Didi merdüm düşkünidür bir yetîm üftâdedür

Hüsn-i haţtı ve güzel kitâbeti olduğu ve 969'da vefât eden Cenâbi Paşa tevâbi'inden idügi Kâmûsu'l-A'lâm'da mezkûrdur. Laţîfi Tezkiresi mûmâileyhi İstanbullu demiş ise de Enîsü'l-Müsâmirîn'de ve Kâmûsu'l-A'lâm'da Edirneli olduğu muşarrahdır. Mesîhî'niñ Edirne haqqındaki şehrengizine nazîre demiştir. Nâmı haţtağlarda daħi vardır.

TAHSİN BEG: Dergâh-ı 'âlf kapıcıbaşlarından ve vücûhdan Emru'llah Ağa'nıñ maħdûmu olup Şehâbe'd-din Paşa Kırb-ı Ârasta Maħallesi'nde tevellüd etmiş ve Taş Oğalar Maħallesi'nde iķâmet etmekte bulunmuş idi. (s.450) Meslek-i kitâbete dâhil ve Edirne meclisinde taħrîrât kâtibi bulunduğu hâlde biñ iki yüz elli altı senesi ħ'âceliķ rûtbe-i mu'teberesine vâşıl olmuş ise de kitâbet-i mezkûreden âħiren infişâli vuķu' bularaķ iki yüz altmış iki senesinde 'uhdesine rûtbe-i râbi'a tevcîhiyle pederi Prizrin Sancağı kâim-maķâmı bulunduğu eşnâda livâ-i mezbûr taħrîrât kitâbetinde ve ba'dehû yine pederi mûmâileyhiñ Şaķız Cezîresi muħaşşılığında bulunduğu hengâmda ketħudalığı ħidmetinde bulunup iki yüz altmış iki senesi evâsıtında şâniyen Edirne meclisi kitâbet ħidmetine ve ba'dehû infişâl ile ba'zı me'mûriyetlerde bulunmuş ve nihâyet Şarköy każâsı kâim-maķâmlığına ta'yîn buyurulup biñ iki yüz yetmiş sekiz senesinde orada irtihâl etmekle çarşı câmi-i şerîfi ħazîresinde defn olunmuştur. Bu ğazel âşâr-ı şî'riyesindendir.

ğazel Biz de cûlar gibi alçaqlara artık aķalum
Şûret-i maţlabımızda görinür mi baķalum
Hep ferâmûş idelüm sûz ü güdâz-ı hecri
Gel gel ey âfet-i cân bir iki bâde çaķalum

Şevk-ı ruhsâruñ ile bezmimüzi şu'leleyüb
 Bu şeb ehl-i ħasedüñ başına âteş yaqalum
 Eyle vaşluñ ile mesrûr da şoñra güzelüm
 Felegüñ cevriñi hep başına bir bir qaqalum
 Esb-i şab'uñ da silinmiş idi Taĥsîn kayarı
 Himmet-i râşid ile bir iki üç mış qaqalum

TEVFIK BEG: Dersa'âdet ahâlisinden İsmâ'il Ağa'nın şulbünden 1250 târîhinde Edirne'de Eskici Ħamza Maĥallesinde tevellüd etmiştir. Âriz Baba şeyĥi denmekle meşhûr olmuş idi. Ĥarîķ-i Bektâşî müntesiplerindedir. Eş'ârı dervîşâne olup bu ebyât âşâr-ı şî'riyesinden nümûnedir.

müfredâd Yıķa gör pîr-i muĥânuñ başına ĥânesini
 Beyt-i Ħaķdur diyerek ol yeri bünyâd eyle

 Ħaķîķat-bîn olan ârif ikilik perdesin görmez
 Ki yalñuz başına sultân olur rind-i qalenderdür

 Meydân-ı cehâletde qalup bende kemâl yok
 Maĥv itse kemalin kişi ardınca zevâl yok

 A'lâ ile ednâ bir olur dergeh-i Ħaķda
 'İndinde ĥudâ-yı keremüñ ĥayri ricâl yok

Biñ üç yüz toķuz târîhinde Ĥrablusĥarb'a teb'îd edilip biñ üç yüz on beş cemâziye'l-evveliniñ on yedinci penç-şenbe günü orada vefât etmekle Seyyid Münebzir Ħabristânında defn edilmiştir.

TİĞİ BEG: Kemâl-i fazl u iz'ân ü şemşîr-zebân 'uzûbet-beyân ile çâbüķ-süvârân-ı meydân-ı 'irfân olan Meĥmed Beg'dir. 'Ařâ Târîĥi beyânınca Ħara Murâd Paşa'nın maĥdûmudur. Sarây-ı Sultânî'den sipâhiliĥe çıkdıktan şoñra dergâh-ı âlî müteferriķalarından olmuş idi. Sultân Aĥmed Ħân ĥazretleri'ne verdiĥi qaşîdede bu beytle ol fırqadan şikâyet etmiştir.

beyt Beni bir fırkaya şaldı ki sığmaz nâmı bu bahra
Zebân-ı fârisîde 'atf-ı tefsîri perîşândur

Âtîdeki eş'âr güftâr-ı dürer-bârından nümûnedir.

ğazel Niyâz ehline aşlâ rahmı yok bir nâzenînüm var
Maķâm-ı şîvede bir şeh-i istiğnâ-güzînüm var
Ba'îd olmaz ırakdan gözler isem pertev-i mihrin
Başîret ehline gün gibi çeşm-i dûrbînüm var
Şadâ-yı tîşesinden bî-sütûn iñlerse Ferhâduñ
Benüm de taşlara te'sîr ider âh-ı hazînüm var
Nigîn ü Hâtem ü Cemşîd nâmın ağızuma almam
Ne dünyaya maķabbet üzreyem ne halka kînüm var

(s.451) İdüb çerhi siper tîr-i kazâdan kaçmazam Tîğî
Yesâr ehlinden ümmîd-i vefâ itmem yemînüm var

tecnisî ğazel Kaşuñ ki dil-i cânuma ğamzeñle oķ urdı
'Âlemde bu gün cevr ü cefâ yâyın o ķurdı
Olmasa eger yâd-ı vişâlühle firâķuñ
Destân-ı ğam u ğuşsa-yı 'aşķı kim oķurdı
Aldanma eger dilgülenürse sañâ ağyâr
Kim sen kızıcağım daħi bilmezsın o ķurdı
Gülşende eger meclis-i cânânı göreydi
Vâ'ız koyup uçmâğın bizi anda oķurdı
Tîğîyi şorarsañ eger ey gözleri hûnî
Ĝamzeñ görelî seyf du'âsını oķurdı

ğazel Hem-reh-i erbâb-ı zevķ olduķ şafâya uğradıķ
Yâr ile itdük ayâķ seyrin Vefâ'ya uğradıķ
Tekye-i 'aşķuñda dervîşuñ dilin ķurbân için
Hâzret-i Eyyûb'a vardıķ cân fedâyâ uğradıķ

Taşra kaldık olmadı yârüñ der-i vaşlı küşâd
 Biz vefâ isterken âçmazdan cefâya uğradık
 Eyliyüb seyr-i 'Acem itmişken âheng-i hiçâz
 Bir gözi tatar şevkile nevâya uğradık
 Bulmadık kûyuñ gibi bir mecma'-ı erbâb-ı derd
 Milket-i Bağdâd'ı gezdik Kerbelâ'ya uğradık
 Ğayra mâil deyü dilber söylemez oldu bize
 Hîç dile gelmez bir özge iftirâya uğradık
 Saña dil virdük dilden cevr ider oldu habîb
 Tîğiyâ kendü dilimüzle belâya uğradık

kıt'a

'Iyd-i vişâle cânımı irgürmek isterem
 Bu câme-i fenâyı değışdürmek isterem
 'Aşkı koyup tarîk-i ferâgat diler gönül
 Ol itizârdan anı döndürmek isterem

kıt'a

Karadan âlet oñarır her dem
 Tâ ölünce zamânın âdemîsi
 Geçmek için bu bañr-ı fânîden
 Oldı tâbût-i fâtiha kimisi

müfredâd

Rişte-i cân ile ol Yûsuf'a tâlib olanuñ
 'Âkıbet seyr idesüz ipliği bâzâra çıkar
 Yıkar bir ayâgile âlemi bilmem ne hikmet var
 Şarâb-ı telhile sâķide beñzer acı kuvvet var
 Şikeste olsa nola seng-i ğamla şîşe-i dil
 Gönül toķuşduķ o sengîn dil ile ve'l-hâşıl
 Didi nicesin zümre-i 'uşşâķ arasında
 Didüm yüz urup toz ile toprak arasında

Şunma ağıyâra kadeh halka-i meclisde igen
Ey perfî taşra uzatma ayâğın dâireden

Yanuñda düşmen-i bedh'âhı zem itmem benüm cânâ
Kelâm-ı nâ-sezâ neyler tûrurken dostum cânum

Cefâ için mi getürdi felek cihâne bizi
Dağı ne günlere şaklar 'aceb zamâne bizi

Düş harâbâta esîr-i mey-i nâb ol ebedî
Göreyüm bencileyin sen de harâb ol ebedî

Gel habâb-ı bâdeden rû-yı şafâya nâzır ol
Aç gözünü âyîne-i 'âlem-nümâyâ nâzır ol

(s.452)

Ahıma meyl eyledi ol servi itdüm der-kenâr
'Ömrüm içre görmedüm böyle muvâfık rûzigâr

Gamdan harâba müşrif idi hâne-i derûn
Teşrîf edince eylediler mehveşân şen

Edirne'de ekşeriyâ ihtisâb ağalığıyla imrâr-ı vaqt eyler imiş. Bir def'a Edirne ihtisâbında teşâdüfî olarak Topal Maḥmûd nâmında biri ihtisâb ve Aḳsaḳ Muzaḳfer nâmında biri de nâib ve Yek-çeşm Âşaf nâmında biri dağı kethuda olduğundan Tîgi Beg bu kıt'ayı demiştir.

kıt'a

Bir 'aceb cem'iyyeti var ihtisâb ocağınıñ
Çerh-i kec-rev kılmamış bu ittifâkında ğalaḳ
Kâtibi meflûc ü ağa a'rec ü nâ-pâyidâr
Kethudâ yek-çeşm ü nâzır nîm-ten nâib saḳaḳ
Bir der-âmed gelse beş kişi toḳuz gözli olur
Nâib ü ağa birer pay üzre durur hem çû baḳ

Kemâl Paşa-zâde merḥûmuñ fârisiyü'l-'ibâre Nigâristân nâm kitâbını lisân-ı türkîye tercüme etmiş ise de müsvedde ḳalmağla meşhûr olmadı. Âşârından mükemmel dîvân-ı belâğat-'ünvânı vardır. Biñ yigirmi yedi târifinde vefât etmiştir. Bu beyt eñ soñ söylemiş olduğu güftârından olmuş maznûndur.

beyt Şu dem kim naql idüp teslîm edem deyn olan cânı
İlâhî bâña yol şâhidleri kııl dîn ü îmânı

Üsküfcü Hızır Mağallesiinde Şoğukçeşme Caddesi'nde (13) numarada vâki' Muşlihu'ddin Türbesi bu zâtıñ hânesi olduğu Enîsü'l-Müsâmirîn'de mezkûrdur.

ḤARFÜ'Ş-ŞÂ

ŞERVET BEG: Sâbiķu't-terceme Taḥsin Beğiñ büyük maḥdûmudur. Biñ iki yüz elli dört târîhinde Taş Oḡalar Mağallesiinde tevellüd etmiştir. Meslek-i küttâba deḡâletle Filibe ve Aydın taḥrîrât müdürlüklerinde müddet-i medfide istiḡdâm olunmuş ve bir müddet de Trabzon'da rüsûmâtta bulunmuş idi. O sırada liḡyesini küşâd etmekle Trabzonî Emin Ḥilmi Efendi bu târîhi demiştir.

târîḡ Ḥilmi târîḡin didüm cevher gibi
Mîr Şervet liḡyelendi ola şâd 1280

Bi'l-âḡhare dersa'âdette me'mûren ikâmet eylemiş ise de 1307 târîhinde vefât etmiştir. Bu beyit onuñdur.

beyt Helâk itmiş yine bir 'âşık-ı nâ-çârı besbelli
Boyanmış reng-i âle ġamze-i ḡûnh'ârı besbelli

ŞENÂİ: Nâmları 'Ali'dir. Gülbün-i vücûdu ḡâk-i pâk-i Edirne'den hüveydâ ve Şenâi maḡlaşıyla dâḡil-i şınır-ı üdebâ olmuşlar idi. Ba'de taḡşîlü'l-isti'dâd Keşan Kaşabası'na 'azimetle orada Celvetî dergâh-ı şerîfde seccâde-nişîn-i irşâd olan Süleyman Zâtî Efendi Ḥazretleri'ne vâşıl ve şeref-i bî'atlerine nâil olarak bir müddet ḡidmetlerinde bulunduktan ve irşâd-ı erbâb-ı isti'dâda mücâz oluduktan şoñra maşḡat-i re'sleri olan Edirne'ye 'avdetle Gülbahar Mağallesi'nde vâki' dergâh-ı şerîfde seccâde-nişîn olmuşlar idi ki

târîh Şenâ vü hamd ola Hâkka Şenâî
 Reh-i 'aşkıında terk itdüñ sivâyı
 İçelden teşne-dil ma'şûk elinden
 Mey-i vahdetle bir câm-ı şafâyı
 Getürdüm nazm-ı güftâre anıñçün
 Kâmu 'âşıklara bu dil-güşâyı
 Bu sâl-i meymenet içr aydı târîh
 Tamâm oldı bu dîvân-ı Şenâî

(s.453) târîhi medlülünce dîvânlarınıñ tertibi biñ yüz seksen iki târîhinde hitâm bulmuş ve biñ yüz toksan toktuz senesinde 'âzim-i hângâh-ı 'uqbâ olmağla kalıb-ı şerîfleri seccâde-nişîn oldukları dergâh sâhasında defn olunmuştur. Bu eş'âr güftâr-ı dervîşânelerinden nümûnedir.

ğazel Gelmişem kâlû belâda 'arz olan îmâna ben
 Bu cihân bâğını geldüm şimdilik seyrâna ben
 Zâhidâ takvâ-yı zühdüñ gel bize 'arz eyleme
 Hâkkı bilmekliğe geldüm şûret-i insâna ben
 Tâ ezelden câm-ı 'aşkı nûş idüp mest olmuşam
 Nağra-i yâ hû ile girdüm bu gün meydâna ben
 Şimdilik bir dilberüñ 'aşkıyla cevân eyleyüb
 Râh-ı 'aşkıında o yârüñ girmişem devrâna ben
 Nâr ü bâd ü âb ü hâki ton düzüb giydüm hemân
 Çâr erkân ile yol buldum daği ol kâna ben
 Ben didüğim benliğe ta'n itmesün ehl-i kemâl
 Anı daği virdüm anuñ varlığında ana ben
 Şöyle bir abdalım 'aşkıında Şenâî ben anuñ
 Cüz'ü küllü mağv idüp virdüm kâmu cânâna ben

der ta'rif-i şalât-ı 'ıyd

Gel imdi diñlegil 'ıyd-ı şalâtı
 Toktuz tekbîr ile bu vâridâtı

Birisi farz biri sünnet birisi
 Daği vâcib yazılmışdur berâtı
 Olup farz iftitâhı üçü vâcib
 Rukû' tekbîri sünnet ber-rek'atı
 İkinci rek'atun tekbîri dördür
 Bular dördü de oldı vâcibâtı
 Şenâî'den sañâ olsun hediye
 Unutma ezber eyle bu nikâtı

Şenâî'nin tercî-i bend-i meşûru

Âh kim derd-i derûnım yine buldı zararını
 Yine eflâkı siyâh eyledi âhum şereri
 Levh-i dilde kıomadı gerçi ki yâşum eşeri
 Âh-ı serd-i seherümle yine buldım kederi
 Yel gibi yeldüm aradum bulamadum bir eri
 Diye ey bâd-ı şabâ şoluma aldum haberi
 Hâs ü 'âm şeyh demişler bir alay hayra şeri
 Sañâ düldül diyü vallâhi şatar leng harı
 Ne haqîkat bilür ebter ne gök añlar ne yeri
 Bağlamaz terkeşine kâl ile hayrül-beşeri
 Her yaña gâh Sikender gibi kıldum seferi
 Geh Süleymân gibi şaldum yedi iklîme çeri
 Açdı şehbâz-ı dilüm her yakaya bâl ü peri
 Eyledüm siyer nice mu'teberât-ı siyeri
 Oğudum kavlı-i Ebû Bekr ile İbn-i 'Ömeri
 Kimi 'Abbâsî delîli kimi İbn-i Haceri
 Görmedüm gülşen-i akvâlde hiçbir şeceri
 Ki bite şâhınun üstinde muradum şemeri

 Yazmamış Kâzî vü Keşşâf ü Cerîr ü Taberi
 Haberim yok güzelüm kimden alayum haberi

(s.454)

Seni 'âlem şanma 'arş-ı mu'allâda arar
 Kimi esmâda kimi künc-i müsemmâda arar
 Kimi havrâda kimi Âdem ü Havvâda arar
 Kimi hûrşîd-i cihân-tâb-ı mücellâda arar
 Kimi a'râf ü kimi cennet-i me'vâda arar
 Kimi yerde kimi gökde kimi deryâda arar
 Kimi tağda kimi bağda kimi şahrâda arar
 Kimisi sîm ü zer ü gevher-i yektâda arar
 Beyt-i mağdesde kimi ka'be-i 'ulyâda arar
 Kimi deyre girüben Lât ile 'Uzzâ'da arar
 Kimi Ya'kûb oluben Yûsuf-i zîbâda arar
 Kimi Yûsuf oluben rû-yı Züleyhâda arar
 Kimi Mecnûnuñ olup şûret-i Leylâ'da arar
 Kimi Vâmîk kimi ruhsâre-i 'azrâda arar
 Kimisi bâğa girüb serv-i semensâda arar
 Gül ü sünbülde kimi bülbül-i şeydâda arar
 Kimi levha yazılan lafz ile ma'nâda arar
 Kimi tahmîs ile eş'âr-ı mu'ammâda arar

Yazmamış Kâzî vü Keşşâf ü Cerîr ü Taberi
 Haberim yok güzelüm kimden alayum haberi

Söyle ey mâh daği kubbeye-i hazrâda mısın
 Yoğsa şol şem'-i münîr-i felek-ârâda mısın
 Kürsî-i levh ü kalem sidre-i tûbâda mısın
 Yoğsa envâr-ı hudâ necm-i süreyyâda mısın
 Bâ'îş-i hilkat olan gevher-i yektâda mısın
 Yed-i maşnû'ûñ olan cümle-i eşyâda mısın
 Sâye-i zâtuñ olan Dâver-i Dârâda mısın
 Şânuña şâhid olan dilber-i ra'nâda mısın
 'Aks-i ruhsârûñ olan rû-yı muşaffâda mısın
 Çeşm-i cânibînüñ olan nergis-i şehlâda mısın
 'Aceb enhâr gibi vâdî vü şahrâda mısın
 Gehî esfelde keremle gehî a'lâda mısın

Gehî İlsâ vü gehî Hâcer ü Sârâda mısın
 Gehî Mûsâda gehî ol yed-i beyzâda mısın
 Mescid ü medrese vü künc-i muşallâda mısın
 Zâhidüñ hû diyüb itdügi gavgâda mısın
 Leyte vü leysede vü lâda mı illâda mısın
 Kâf u 'ankâda yâsin ile tâhâda mısın

Yazmamış Kâzî vü Keşşâf ü Cerîr ü Taberi
 Haberim yok güzelüm kimden alayum haberi

Nîce dem hem-nefes-i nâle vü feryâd oldum
 Âh ile taht-ı Süleymân gibi berbâd oldum
 Geh olup bende-i muṭlaḳ gehî âzâd oldum
 Taht-ı 'izzetde gehî gerçi ki şehzâd oldum
 Gâh ma'mûr olup vaşlla âbâd oldum
 Yıkılıp geh ğam u hicrânla nâ-şâd oldum
 Hıızr ile hemdem olup kâbil-i irşâd oldum
 Cân ü dilden ne ki dirler ise münkâd oldum
 Gehî hem-zâd oluben kuṭbla evtâd oldum
 Nice dem keşf ü kerâmetle mu'tâd oldum
 Şeref-i zühd ile geh eşref-i 'ubbâd oldum
 Şiddet-i nefisile geh berter-i Şeddâd oldum
 Nefs-i bedh'âhımı öldürmege cellâd oldum
 Cigerüm zaḫmına Selmân gibi faşşâd oldum
 Gehî mollalar ile zümre-i irşâd oldum
 Gehî evbâş kumarbâz ile nerrâd oldum
 Gehî seḫḫârlıḳ idüp gehî şeyyâd oldum
 Gerçi kim oḳumada yazmada üstâd oldum

Yazmamış Kâzî vü Keşşâf ü Cerîr ü Taberi
 Haberim yok güzelüm kimden alayum haberi

Kânde bulsam ânı kim yokda degil varda da yok
 'Âşık-ı zârda da yok dilber-i mekkârda da yok
 Nüh felek şeş cihet ü seb'a-i seyyârda da yok

Zâhir ü bâtın ü a'yân ile esrârda da yok
 Hâl ü müstakbel ü mâzî ile eṭvârda da yok
 Nîk ü bedde degül âsân ile düşvârda da yok
 Âb-ı bârân-ı figen dîde-i ezhârda da yok
 Gül ile hârda degül hâr ile gülzârda da yok
 Mısr u Şâm u Haleb ü Mekke vü Sinnâr'da da yok
 Yemen ü Hindû Buḥârâ ile Tatar'da da yok
 Aṭlas ü kemḥâ degül dirhem ü dînârda da yok
 Künc-i dükkânda degül şehir ile bâzârda da yok
 Kûşe-i meygedede hâne-i hammârda da yok
 Serteser ḥayl-i cihân günbed-i devvârda da yok
 Daḥi ser-cümle muhâcirde vü enşârda da yok
 Fıkh u tefsîr ü eḥâdiş ile âşârda da yok
 Şecer-i bâğ-ı iremde biten eşmârda da yok
 Kâlb-i vîrân-ı Şenâyî-i dil-figârda da yok
 Yazmamış Kâzî vü Keşşâf ü Cerîr ü Ṭaberi
 Haberim yok güzelüm kimden alayum ḥaberi

ḤARFÜ'L-CİM

CELÎLÎ: Şan'atı penbe-dûz ve şi'ri pür-sûz idi. Sultân Selîm devrinde irtihâl-i dâr-ı 'uḫbâ etmiştir. Âtidedeki ebyât âşâr-ı şi'riyesinden nümûnedir.

noḫşan ğazel Âh kim ğurbetde ḳaldum bir nigâr eyler beni
 Çoḳdan eylerdüm sefer ol şîve-kâr eyler beni
 İtlerüme hem-dem ol gitme ḳapumdan der bañâ
 Bunca yıldur dostlar ol i'tibâr eyler beni
 Düşeli dil zevraḳı girdâb-ı 'aşḳuñ baḫırına
 Ha bu ğün yarın diyü bu rûzigâr eyler beni

beyt

Cânı ağızına gelür meclisde cânâ şîşenüñ
Yüz kızardup bûseler aldıkça la'lünden şarâb

CEMÂLÎ: Gülbün-i vücûdu gülistân-ı Edirne'den nümâyân ve Şeyh Cemâlî Mehmed Efendi 'unvânıyla ma'lûm-ı 'âlemiyân olup taḥşîl-i ma'ârif-i 'ilmiye ve tekmîl-i âdâb-ı resmiye eyledikten sonra tarîkat-ı 'Uşşâkiye meşâyih-i kirâmından âtîde tercemesi mezkûr Şeyh Mehmed Hamdiyü'l-Bağdâdî'den bi'l-intisâb tarîke icâzet almış ve Gülşenî Hasan Şezâî Efendi'den daḥi âdâb-ı ḥakîkat ve şoḥbeti görmüş olduğu hâlde biñ yüz elli sekiz târîhinde İstanbul'a 'azîmetle Mehmed Efendi yerine 'uşşâkiyeden şavaklarda (şavaflar) Hırâmî Ahmed Paşa Tekyesi'ne şeyh oldu. Buna pîr-i şâni denir Hüsâme'ddin 'Uşşâkî'niñ onuncu derece hulefâsındandır. Biñ yüz altmış dört târîhinde dersa'âdette 'âzim-i 'âlem-i câvidânî olmağla Egrikapı ḥâricinde kendüye mensûb olan dergâh-ı şerifte medfûndur. Bu eş'âr âşâr-ı güftârındandır.

ğazel

Yoqları var itmege Ḥaqq itdi künle çün ḥitâb
Anlaruñ yüzini kendi yüzine çekdi niḳâb
Her zuhûrâtı içinde setr olınmaḳ dileyüp
Eyledi her bir zuhûrını zuhûrına ḥicâb
Kendi yüzün ğayri yüzlerden temâşâ itmege
Kendinüñ bir yüzinüñ mir'âtın itdi bî-ḥisâb
Ol şifât ile aradup zâtın buldırmağā
İtdi esmâsı ile eşyâyı cümle feyz-yâb
Cân gözin aç baḳ anuñla sen bu işlehten işe
Taḥt-ı esmâsındadır hep ger günâh ü ger şevâb
Ḥaḳdan özge yok mı kaṭ'a ḥiçbir şey'i diyene
Ĝayri yokdur ver Cemâlî sâile şâfi cevâb

(s.456) ğazel-i diger Cânı cânâne virüp cânâna eyler intisâb

Ḳaṭresin baḥre ḳatan 'ummâna eyler intisâb
'Abd-i maḥz olup rızâda istikâmet eyleyen
Dergehe bulup yolu sulṭâna eyler intisâb

Bülbül-âsâ tırmayup zâr eyleyen şeb-tâ-seher

Bâğ-ı dilde ol gül-i handâna eyler intisâb

Göñlini dermânsız olan derd-i 'aşka uğratan

Ol rumûz-ı hikmet-i Lokmân'a eyler intisâb

Şoĥbet-i hayvânîden kendi özini kırtaran

Ey Cemâlî şoĥbet-i insâna eyler intisâb

ġazel-i diger

Sâil-i dergâhuñam geldüm sañâ yâ Rab meded

Bî-kesüm luĥ u kerem eyle bañâ yâ Rab meded

Ben ĥaĥâ idüp geĥürdüm vaĥtumı 'ıŝyânile

'Afv idüp 'ıŝyânımı eyle 'aĥâ yâ Rab meded

Ben rızâñ üzre senüñ bir demde hîĥ bulunmazam

Öñümi aldı benüm nefsi hevâ yâ Rab meded

Çok benüm 'ıŝyânım ammâ raĥmetünüñ ĥaddi yok

Ķalmayam 'ıŝyânile yüzi ĥara yâ Rab meded

Şöyle tıldur 'aşkuñı kemter Cemâlî göñline

Zerrece yer bulmasun anda sivâ yâ Rab meded

nâ tamâm ġazel

Kâfire küfrümi virdüm mü'mine îmânımı

Zâhide zühdümi virdüm fâsıĥa 'ıŝyânımı

Sâlike virdüm sülûküm mühmile ihmâlümü

Kâmile virdüm kemâlüm nâĥıŝa noĥşânımı

'Âlime 'ilmümi virdüm câhile hem cehlümü

'Âŝıĥa 'aşĥımı virdüm 'ârife 'irfânımı

Âtide tercemesi mezkûr Nazîra Efendi Şeyĥ-i müşârun ileyhiñ sitâyîş-i ĥaĥkında demiştir.

nazm

Cemâl-i Ĥaĥĥa mazĥardur cemâli

Anuñĥün şöhreti oldı Cemâlî

Celâl izĥâr ider tevĥîd-i Ĥaĥĥa

Velî tev'em cemâline celâli

Gürûh-ı ‘ârif-i billâha me’haz
 Odur aşlında zîrâ var kemâli
 Reh-i ‘uşşâkiyânuñ rehberidür
 Reh-i ‘aşkı kıomaz tenhâ vü hâlî
 El aldı hâzret-i Bağdâdî’den ol
 Anuñla buldı ol kıurb-ı vişâli
 Netîce hâzret-i Şeyh Sezâyî
 Ânı irşâd idüp gitdi melâli
 O şimdi mürşididür râh-ı Hâkkuñ
 Murâduñ añlamak ise meâli
 Varup dâmânına yüz sür Nazîrâ
 Var ise müşkilüñ eyle suâli
 Lisân-ı hâl ile bilür murâduñ
 Du’âsıdur uzatma gel maķâli

İlâhiyâttan ‘ibâret müretteb dîvânları vardır. Seniyyü’ş-şemş geçmiş mazanneden bir zât-ı sûtûde-şifât idi. Maĥdûmları Meĥmed Efendi Edirne’de Şalı Tekyesi şeyhi olan Edirneli Yazıcı-zâde Meĥmed Efendi’niñ vefâtında oĥlu daĥi ĥâib olduķta anlarıñ yerine Şalı Tekyesi’ne şeyh olup biñ yüz toķsan üç târihinde vefât etmekle anıñ yerine dersa’âdette Şavaķlardaki ‘Uşşâķi tekyesi şeyhi olan maĥdûmu Cemâle’ddin Efendi şeyh olup az müddette irtihâl etmekle yerine oĥlu Nizâmü’ddin Efendi şeyh oldu. 1199 zi’l-ķa’desiniñ onuncu gününde o daĥi vefât eyledi.

s. 457 CIVÂNÎ: Kadı-zâdedir. Tekmîl-i kemâlât-ı ‘ilmiye ettikten soñra Kemâlpaşa-zâde merĥûmdan mülâzim ve tarîķ-i ķazâyâ ‘âzim olmuştı. Âĥiru’l-emr altmış aķçe ile Vize ķazâsına ķadı iken vefât etmiştir. Bu ebyât ĥüftârındandır.

ķıt’a

Ėonceye ol la’i-dür-pûşı nice teşbîh idem
 Ėonce ancak bir dehendür kim anuñ dendânı yok

'Âşık olan şem'den görmek gerekdür yanmağı
Yüregi yanar yâşı aķar velî efġânı yok

maṭla' Seg-i yârüm dimiş mecnûna şeydâ
İşidüp Leylî didi seg be-şahrâ

CIVÂNÎ-İ DİĞER: Ehl-i ġiref tâifesinden külâh-dûz idi. 'Aşr-ı Sultân Süleymân Ĥânî şu'arâsındandır. Bu maṭla' maḥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârlarıdır.

maṭla' Vefâ bünyâdı dilberde nolaydı üstüvâr olsa
Ya ben bî-çâre vü üftâdede şabr u qarâr olsa

CEVRÎ: Kınalızâde Ĥasan Çelebi Tezkiresinde beyân olunduġuna göre mûmâileyh şu'arâ-yı belâġat deyrine ma'den olan şehir-i Edirne'dendir. Şıġâr u kibâr arasında Ĥarraṭ-zâde demekle iştihâr bulmuştur. Babası zurefâ-yı A'câmdandır. Sultân Selîm ile gelerek Edirne'de mekân tutmuştur. Nâmı İbrâhim'dir. 'Ulüvv-i himmet ü sümüvv-i nehmeti ile ṭarîķ-i ber-sa'âdet-i 'ilme sülûk edip nice zamân Bostân Efendi zamânında gülistân-ı fazl-ı 'irfândan ġûşe-çîn olup ictinâ-i şemâr-ı fazl u yakîn etmiş idi. Âġirü'l-emr ebvâb-ı recâ vü âmâli ünsdâd olup ol bâbdan bî-murâd olunca maḥzûn u nâşâd 'Abdü'l-kerîm-zâde merġûmuñ südde-i felek-nihâdına istinâd ederek ondan mülâzim olduktan şoıra ṭarîķ-i kazâyâ 'âzim olmuştur. Alâm-ı bî-encâm-ı manşib-ı kazâyâ mübtelâ iken yine dâimâ taḥşîl-i fazl ü 'irfân etmekte idi. Dürr-i ma'ârif-i fazâilinden fazla laṭîf ebyâtı ve müeşşer sûz-nâk kelimâtı vardır. Murabba'-gûylık rûşende ṭab'ı âzmâyiş etmekte güzel murabba'lar demiştir. Kendileriniñ re'yiyle bu ebyât tesvîd olunmuştur.

murabba' ġazel Gelmek çü müyeşşes degül serv-i kenâra
Sende ise taḥammül göremem şabr u qarara
Ėadîr de degilken bilürem terk-i diyâra
Âvâre göñül neyleyeyim saña ne çâre

Günden güne arturmadasın âh ile zâruñ

Gûş eylemez ol serv-ķad ü lâle-'izâruñ

Bir yerde ise yok iki gün şabr u ķarâruñ

Âvâre göñül neyleyeyim saña ne çâre

Ķâdir degilem ol şanemüñ kûyına varam

Bir merşiyede firķatla zâr u nizâram

Ķokunmaz iken şimdi benüm başıma çârem

Âvâre göñül neyleyeyim saña ne çâre

Biñ var ğam-ı cânâne ile sînede dâğuñ

Envâ'-ı hevâlarla tolu cevfi dimâğuñ

Şimdengerü nitmek gerek olmuş olacağuñ

Âvâre göñül neyleyeyim saña ne çâre

Yâr olamaduñ gitdi bu ben bağrı kebâbe

Başında hevâlar beni döndürdi ħabâbe

Cevr eyleyüben Cevrî'ye düşdüñ mey-i nâbe

Âvâre göñül neyleyeyim saña ne çâre

Ķafzâde Fâizî'niñ Zübdetü'l-Eş'âr'ında âtîdeki ebyât Edirneli Ħarraķ-zâde Cevherî nâmınadır.

ebyât 'Azm eylese ne cânibe ol ka'be-i ümmîd
 Ķıble-nümâ gibi yüregim ditrer üstine
 Dili alup gider oldıķda al bile cânı
 Biribirinden ayırma efendi yârânı

(s.458) biñ altmışbeş târîķinde irtihâl-i dâr-ı beķâ etmiştir.

ÇEMENÎ: Nâmı Dervîş Aĥmed'dir. Biñ otuz târîķinde Edirne'de vefât etmiştir. Bu beyit onuñdur.

beyt Yokdur şebâtı ey Çemenî çerķ-ı kec-revüñ
 Bir dem murâduñ üzre dönerse girü döner

HARFÜ'L-HÂ

HÂFİZ: Şeyh Hâfız Mehmed Efendi'dir. Kömürcü-zâde demekle meşhûr olmuştur. Edirne'de tenevvüre bend-i hanqâh-ı vücûd olup ba'de tahsilü'l-'ulûm tarîkat-i 'aliyye-i Mevleviyyeye dehâlet ve ba'zı memâlik ü büldânda bir müddet seyâhatle tarîk-i mezkûrce tekâmîl-i rüsûm ettikten sonra Güzelhişâr Kaşabasında vâki' zâviye-i Mevleviyesi meşîhâti i'tâ buyurulmuştu. Orada imrâr-ı rûz ü leyâl eylemekte olduğu hâlde biñ iki yüz on iki târîhinde 'âzim-i 'âlem-i câvidânî olmuştur. Bu kıt'a zâde-i tab'-ı şeyhâneleridir.

kıt'a Evvel-i evvel-i 'âlem der-i Mevlânâdur
 Âhir-i âhir-i âdem der-i Mevlânâdur
 Mazhar-ı cem'-i şu'ûn dâir-i 'arş-ı a'zam
 Mevc mevc-i yem-i 'âlem der-i Mevlânâdur

velehû 'arabî kıt'a

*Farzı külli hutvetin lenâ zilletü'l-ıkademi
 İrham lenâ yâ ra'ûfu bi zâtike'l-ıkademi
 Künnâ fehûmen ve efkâren ve ma'dûmen
 Feci'nâ ile'l-'âlemi'n-nâsûti mine'l-ıkademi⁷⁸*

HÂKİMİ: Eşrâf-ı kuzâttan Çukacı-zâde Aḥmed Efendi'niñ ferzend-i mihteridir. Kendisi daḥi zümre-i kuzâttan olup Karaferye'de kadı iken biñ on sekiz târîhinde vefât eyledi. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindedir.

müfredât Mâilüz âyîne-i ruhsâruña dil-dâdeyüz
 Şâf-dil pâkîze-meşreb gill ü gışden sâdeyüz
 Bir gün olur kim ögüdür Hâkimî devrân bizi
 Âsiyâb-ı çerḥ içinde dâne-i üftâdeyüz

⁷⁸ Her adımımızda bir ayak sürçmesi vardır. Ezeli zâtn hürmetine ya Raûf bize merhamet eyle. Biz birer mefhûm ve fikir halinde idik ve hiçdik. Yokluktan bu varlık âlemine geldik.

Çand-i lebile tûftî-i dil itdi güft ü gü
Mir'ât-ı rû-yı yâr ile olduçda rû be rû

HİBRÎ: Şâlbâş Mevlânâ Hasan Efendi-zâde müellif-i Enîsü'l-Müsâmirîn Mevlânâ 'Abdurrahman Hıbrî Efendi'dir. Sultân Mehmed Hân-ı Râbi' 'aşrı 'ulemâsı şırasında tercemesi mesbûktur. Bu eş'âr güftâr-ı düerbârındandır.

[Sultân Murâd Hân-ı Râbi' 'ulemâsından biñ otuz tokuz ramazânında vefât eden sâbıku't-terceme müderrisinden Şâlbâş Mevlânâ Hasan Efendi'niñ ferzend-i ercümendi 'Abdurrahman Hıbrî Efendi'dir. Edirne'den (Zi'l-ħicce 1012) târiħinde 'azm-i şehristân-ı vücûd ve cilve-ger-i şahîfe-i şühûd olup 'ulemâ-i 'aşra ħidmet ve birinden iktisâb-ı şeref-i mülâzemetle devr-i medâris-i mu'tâde ile kırk akçe medreseden ma'zûl iken (Cemâziye'l-ûlâ 1049) da Baba ħalîl-zâde Mehmed Efendi yerine Edirne'de İbrâhîm Paşa Medresesi ħarcıyla bekâm ve (Zi'l-ka'de 1052) de ħüseyin Efendi yerine Sirâciye Medresesi'ne ħareketle nâil-i merâm oldular. (Cümâde'l-ûlâ 1053) selefî Baba ħalîl-zâde Efendi yerine Emîniye Medresesi verilip (Şefer 1054) Tâce'ddin-zâde 'Ali Efendi yerine Taşlık Medresesi'ne taħrîk olundu. (Şa'bân 1057) de Câmî-i 'Atîk Medresesi'ne ħakîk olup (Şevvâl 1065) de Üç Şerefeli Medresesi'ne mevşûl (Cümâde'l-evvel 1068) de Edirne Dârü'l-ħadîsi'ne vuşû bulup bu üç medresede selef-i sâlifleri Baba ħalîl-zâde Efendi'yi ta'ķib ettiler. (Muħarrem 1070) de Mektûbî ħüseyin Efendi yerine Tokat ħâzâsı verilip (Şevvâl 1071) de 'azl olundular. (Receb 1080) de Ebû Sa'îd-zâde Feyzü'llah Efendi arpalığı olan Tire ħâzâsı ber vech-i mevleviyet tevcîħ olunup (Rebî'u'l-evvel 1081) de 'azl olunduğlarında yerleri şâniyen Feyzü'llah Efendi'ye arpalık verildi. Ba'dehû bunlara Belgrad pâyesi zamîmesiyle Ķarîn-âbâd ħâzâsı ber vech-i nâibiyyet ta'yîn olundu. Ba'dehû Siroz ħâzâsına naql edip orada güzârende-i eyyâm u leyâl olduğı ħâlde (Cümâde'l-ûlâ 1087) de intikâl u 'âlem-i 'uķbâya irtihâl eyleyip Siroz ħaşabasında ħişâr ardında vâķi' ħabristanda defn olunmuştur. Mevlânâ müşârun ileyh Sâlbâş-zâde demekle ma'rûfdur. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden on dört faşıl üzerine müretteb ve (Enîsü'l-Müsâmirîn) ismiyle müsemmâ 1046 târiħinde te'lîf olunmuş bir Edirne Târîhi ve ħüseyin Vâizi'niñ ħadîş-i Erba'în'ini lisân-ı 'azbû'l-beyân-ı Türkî ile şerħ edip (Riyâzü'l-Ârifin) 'unvânlı bir eşeri ve nücûmdan evķât-ı ħamseye müte'allık 1067 târiħinde te'lîf olunmuş risâlesi ve Sultân Murâd Hân-ı Râbi'niñ Bağdâd fethine dâir 1048 târiħinde te'lîf olunmuş bir târiħçesi ve Revân Ķal'esi fethine dâir diğeri bir

târîhçesi nezd-i faķîrânemde mevcuttur. (ez-ğayr-i Riyâzü'l-Ârifîn)] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.243)

ğazel Feyz-bahş olmada enhâra sehâb-ı Edrine
 Cûş iderse ıań mı âb-ı pür-ħabâb-ı Edrine
 Şâhid-i gül ħâr ile hem-şoħbet olmuşdur meger
 Âña muğberdür bulandı şanma âb-ı Edrine
 Âteşîn güller ile oldı kenâr-ı cûybâr
 Gülşene gel kim yerinde âb ü tâbı Edrine
 Berg-i sebz ile olur eşcâr-ı bâğı serbülend
 Her biri rif'atde oldı çün kıbâb-ı Edrine
 Gülşen-âbâd-ı cihân ma'mûr olupdur gûyiyâ
 İltifât-ı cân-ı murâd ile ħarâb-ı Edrine
 Ol şehinşeh kim du'âsın vird idinmişdür cihân
 Nitekim zikr-i cemîlüñ şeyħ ü şâb-ı Edrine
 Peyrevî-i ħazret-i üstâde kıl Hıbrî hemân
 ħüsni nazmuñ tâ pesend ide şebâb-ı Edrine
(s.459) Ol ħudâvend-i kerîmü's-şânımuñ bu ħalkınuñ
 Şemmesine degmeye tâze gül-âb-ı Edrine
 Luţf-ı ħâş it bendeñe ey dâver-i sâhib-kerem
 Almaķ istersen du'â-yı bî-ħisâb-ı Edrine
maĭla' Biz 'âlem-i âbı ħam-ı dünyâ ile geçdik
 Deryâ-yı ħamı zevraķ-ı şahbâ ile geçdik

Feth-i Bağdâd'a bu târîhi demiştir.

târîh Bir seħer gördüm idi kâşid-ı ferħunde peyâm
 Eyledi müjde-i feth ile dil-i 'âlemi şâd
 Didi kim oldı musaħħar şeh-i 'âlem-i rezme
 Şehr-i Bağdâd ü ańâ tâc olan cümle bilâd

Neredür feth olan eyâ diyü şordıkda didi
Didi Hıbrî aňâ târîh “bilâd-ı Bağdâd”

HÜSÂMÎ: Edirnelidir. Dîvân-ı hümâyûn küttâbından olup Güzelce Maħmûd Paşa'ya reis olmuştu. Biñ on dört târîhinde Cağala-zâde Sinan Paşa ile 'acem seferine gidip Diyarbekir'de vefât eyledi. Bu eş'âr güftâr-ı dürer-bârından nümûnedir.

ğazel

Bir bendesine ol mehûñ aşlâ nazarı yok
Öldürdi beni derd ü ğamı hîç haberi yok
Şâm ü seher aqđı ser-i kûyında sirişküm
Bu kanlu yaşum luţfile hîç bir sileri yok
Hep derd ü belâ renc ü 'anâ bende müheyyâ
Üftâdelerüñ ey meh-i ğarra neleri yok
Tañmıdur eger şalsa beni âteş-i 'aşqa
Pervâne-şifat bencileyin bir yanarı yok
'Uşşakını güldürmedi ağlatmadadır yâr
'Işq ehlinüñ 'âlemde Hüsâmî güleri yok

tecnis ğazel

Hışmile çatup kâşı cefâ yayın o kurdı
'Uşşâka atup ğamze-i hûnrîzin o kurdı
Gördüm gice pervâne düşüb yanmada şem'e
Tuţuşmağa bülbülleri meydâna o kurdı
Olmamış idi muşhaf-ı hüsnuñ dağı taħrîr
Dil tıflı sevâd-ı hattıñı ezber okurdı
Ağyâr-ı seg aldanma saňâ dilgilenürse
Hey kızıcagım yâr ola şanma sen o kurdı
Şükrüm bu durur 'âlem-i 'ulvîde Hüsâmî
Bu şâha kulum ğayme-i gerdûnı o kurdı

- kıt'a** Ol kadar gerden-firâz olmuş o şâh-ı bî-bedel
İrmedi hayfâ o serv-kâmete bir kerre el
Tîğ-i kûh-i mihneti kesmek diler Ferhâd-ı dil
Tağla taşuñ Hüsâmî cengini seyr eyle gel
- rubâ'î** Mesîhâ-veş kaçan kim nuḡka gelse
İder biñ mürdeyi ihyâ kelâmı
Ḳadîmî muhlişuñ kimdür dir iseñ
Faḳîrûñ bende-i kemter Hüsâmî
- müfredât** Şarâb-ı 'aşḳla mestim ğubârı neyleyeyim
Ḥaṭṭ-ı 'ızâra irişdüm bahârı neyleyeyim
Bârî bir kez luṭfuñı görsün Hüsâmî derdmend
Bunca yıldur işigüñde sürinür ey bî-vefâ

(s.460) Şâ'ir-i meşhûr Bâḳî Efendi'niñ vefâtına bu târîhi demiştir.

- târîḥ** İşidüp didi vefâtına Hüsâmî târîḥ
İntikâl eyledi Bâḳî bu fenâ dünyâdan

HÜSÂMÎ-I DIGER: Takye-dûzî Gülşenî Dervîş Ḥasan'dır. Ḥaṭṭ-ı ta'lîḳte de üstâd ü pesendide-i rûḥ-ı 'imâddır. Biñ seksen beş târîhinde vefât edip Yeñi 'İmâret'te Mes'ûdiye Câmî'-i şerîfi ḥazîresinde medfûn ve naḳş-ı seng-i mezârı Güftî 'Ali Efendi'niñ söylediği bu târîḥ-i mevzûndur.

- târîḥ** Gitdi şânî-i 'imâdı Rûmuñ
Eyleyüb 'azm-i beḳâ terk-i cihân
Ḳabrini nûr ile memlû kıla Ḥaḳḳ
Cilvegâhı ola 'arş-ı Raḥmân
Fevtine düşdi bir a'lâ târîḥ
Kabr-i Dervîş Ḥasan ola cinân

Eş'ârından feth-i Bağdâd'a dediği târif nümûne olmak üzere terķim edildi.

târif Lafzan ve ma'nen târif-i feth
Gördüm ki yârân hayli 'acizde
Didüm Hüsâmî bes bî tevaķķuf
Bağdâd alındı biñ kırķ sekizde

Mûmâileyh Güftî 'Ali Efendi'niñ manzûm olarak yazmış olduğu hezl-âmîz Tezkiretü's-Şu'arâ'sında mûmâileyh Hüsâmî Dervîş Hasan haķķındaki ebyât bunlardır.

nazm Biri de semt-i nüktede mâhir
Sâde perver Hüsâmî-i şâ'ir
Eylemiş tab'-ı ma'rifet-şinevî
Mâye-i iştihâr-ı Edirnevî
Şi'ri gerçi laţîf ü ra'nâdur
Lîk vâdî-i haţda a'lâdur
Anı Dervîş 'Abdî-i üstâd
Eylemiş semt-i haţda reşk-i İmâd
Eylemez şi'r-i hoş-'ibârâtı
Metn-i enmüzec-i 'ibârâtı
Tab'ı kim semt-i nazma rağbet ider
Anda daħi beyân-ı kudret ider
Hânesi kûşe-i şafâ-teşvîş
Ėam-perestân-ı Rûma dârü'l-'iyş
Oldı ol hâne-i ĥired-me'men
Bî-nevâyân-ı şehre hep mesken

Güftî'niñ haţ-ı desti olan nüşhadan me'hûzdur.

HÜSNİ: Edirne'de ikinci mekteb-i rüşdî-i mülkî mu'allim-i şânîsi Hüsni Efendi'dir ki Sıqca Murâd Mağallesi ahâlisindendir. Biñ iki yüz üçsan sekiz rebî'u'l-âhîrinde vefât etmekle Baba Timurtaş Mescid-i şerîfi sâhasında defn olunmuştur. Bu beyit maşşûl-ı tab'-ı dürerbârlarıdır.

mağla' Şalıñ şâh-ı melâhat kâmet-i zîbâyı görsünler
Zihî sümbül gibi zülf-i ferağ-efzâyı görsünler

HASİBİ: Nâmı Ahmed'dir. Edirne'de Şeyhî Çelebi Mağallesinde tevellüd etmiştir. Bektâşî tarîkine mensûb olduğu cihetle elsine-i nâsda Hâsîbî Baba demekle şehîr bir pîr-i rûşen-zamîr idi. Kırkkilise sancağı dâhilinde Şamaço(f) ma'deninde bir hayli sene kitâbet hizmetiyle istiğdâm olunup âhir-i 'ömründe bi'l-istifâ Kırkkilise kaşabasında temekkün etmiş ve biñ iki yüz seksen yedi zi'l-hiccesiniñ on yedinci günü irtiğâl-i dâr-ı beğâ etmekle kaşaba-i mezkûrede Kara Omur kabristânında defn olunmuştur. Bu ğazel maşşûl-ı tab'-ı dervîşâneleridir.

ğazel (s.461) Kemâl ehli olan her mü'minüñ îmânı hağdır hağ
Muşaffâdur derûnı 'ârifüñ 'irfânı hağdır hağ

'Aref dersin debistân-ı ezelden hatm idüp gelmiş
Ledün 'ilminde mâhir kuṭbî-i devrânı hağdır hağ

Tehî şanma bu mevcûdâtı zâhid düşme vesvâsa
Bu 'ibret-gehde şûfî 'âşıkuñ vicdânı hağdır hağ

Urup mir'ât-ı kalbe şaykal-ı tevḥîd-i yezdânı
Mücellâ eyle gönlüñ ḥânesin mihmânı hağdır hağ

Ḥalâs ol var Hâsîbî gibi sen de terk-i aḥfâdan
Muhîbb-i ḥânedânuñ rehber ü bürhânı hağdır hağ

beyt Dâne-i dürr-i ḥabâbı saçılır ağızından
Bezmede fetḥ-i dehân eylese serbeste sebû

Ah̄senü's̄-su'arâ kizbeh deyüben
Her ne kim söylese yalân söyler (intehî)

Fî'l-vâkı' Laţîffî Tezkiresi'nde merkûmuñ tercemesinde Abdallar meşrebi-ni ve Dedeler mezhebini kullanırdı. Tabî'at-ı şî'riyesi kem değildir diye mezkûr-dur. Sicill-i 'Osmânî'de târîh-i vefâtı 1034 gösterilmiş ise de şahîh nazarıyla bakılamaz.

HİFZÎ: Hâfız-ı Kur'ân olmağla *Hıfzî* mağlaşını ihtiyâr etmiş idi. Sarı Memi demekle meşhûr idi. Âhî merhûmdan soñra Kâraferye'ye müderris olup devr-i Süleymân Hânî'de orada vefât etmiştir. Bu ğazel âşâr-ı güftârındandır.

ğazel Bend-i zülfüñ olmasun boynında bâğı kimsenüñ
La'l-i haddüñ yakmasun bağrında dâğı kimsenüñ

(s.462) Nâr-ı firkat yerüm od itdi behişt-ârâ iken
Yâ ilâhî olmasun dûzağ turâğı kimsenüñ

Ten şu haddile za'îf ü nâle şol deñlü nañîf
Ne görür gözi ne işidür kulâğı kimsenüñ

Sâğar-ı mey baña geldükde düşüb oldı şikest
Devr elinden şınmasun hergiz ayâğı kimsenüñ

Hıfziyâ sînem ocâğı tutdı âteş sû-be-sû
'Aşķile böyle tutuşmasun ocâğı kümsenüñ

müfredât Ey hattı-ı ruhsâr-ı yâr ol hüsn-i tahrîrüñ senüñ
Eyledi rengîn varağlar üstine yirüñ senüñ

Bir düğme pîrehenden olmuş yakañda zâhir
Ey meh şabâha karşı tañ yıldızına beñzer

HAKKÎ: Câmî'-i İbrâhim Paşa Mağallesi ahâlisinden Müştak Ağa demekle şehîr ve tarîk-i Bektâşî müntesiblerinden ve Nümûne Çiftliği hademesinden seksene yetmiş bir pîr-i 'acîbü't-tedbîr idi. Biñ üç yüz on yedi târîhinde vefât etmekle Buçuktepe Kabristanı'nda defn olunmuştur. Bu gâzel maşşûl-ı şab'-ı dervîşânelerdir.

gazel Âdem ol 'âlemde yâhû bak erenler hâline
 Zâhiren hâl hırkasın uydurmağ ister şâlına
 'Ârif olmağdur hemân dünyâyâ gelmekden murâd
 'İzz ü câhdan geç şaşın aldanma mekr ü âlına
 Cehd kıl bir 'ilm-i hikmet añlayan üstâddan
 Men 'aref esrârınıñ ikmâl ü istihsâlına
 El virüp yüz gösterür çünki sañâ envâr-ı şûh
 Nâr-ı 'aşka cân atup hiç bakma perr ü bâlına
 Her kim aldı dehrde 'ilm-i ledünnîden sebağ
 Hâk-i pâ-yı tûtiyâdur dil çık istikbâlına
 Çoğların ebced hesâbı şaldı bahr-ı hayrete
 Hakkiyâ bir noğtadan hatm eyledi iğbâlına

HİLMÎ: Nâmı Meğmed'dir. Dersi'âmdan aheriyân Köse Hâfız Meğmed Emin Efendi demekle ma'rûf bir zâtın şulbünden biñ iki yüz toğsan toğuz sene-i mâliyesinde Edirne'niñ Nişto'ân Mağallesinde pâ-nihâde-i sâha-i vücûd olmuştur. Âtide tercemesi mesbûğ Sa'dî 'Abdurrahman Efendi'niñ küçük birâderidir. Muğaddimen 'ulûmü ba'de't-tağşîl Edirne dâire-i 'askeriyesi ketebesini şınıfına değâletle oraya müdâvimdir. Bu ebyât zâde-i şab'-ı nevresîdeleridir.

nazm Hüsünüden uçan şu'le-i nevvâr-ı şebâbet
 Bir hânde-i pür-nûridur ezhâr-ı bahârıñ
 Vechüñde senüñ berğ uran emvâc-ı melâhat
 Reşk-âveridür ber seğher şaşâ'adârıñ

HALİMİ: Edirne'niñ Baba Timurtaş Mağallesi'nde biñ iki yüz elli beş senesinde kadem-nihâde-i 'âlem-i vücûd olup hâl-i şebâbette bir miqdâr hıttı-ı riķ'a tahşil ederek ba'zı mültezimîn kitâbetlerinde bulunduğtan soñra iki yüz seksen üç târihinde Edirne tahrîr-i emlâk fırķalarına mesâhlik ile dehâlet edip muahharen bî-kâr hişâr-ı vukû'at kitâbetine ba'de Filibe sancağı ve daha soñra Tekfûrdağı sancağı tahrîr-i emlâk-ı komisyon baş kitâbetlerine ve esnâ-yı istîlâda dersa'âdete gidip muharrirlikle Anķara vilâyeti seyyâr fırķalarınıñ birine ta'yîn kılınıp rümâsiyelü Rûmelinden çekildikten soñra me'mûriyet-i kadîmesi olan Tekfurdağı'na ric'at ve ba'de Küplüce sancağı vergi me'mûrluğuna tahvîl-i me'mûriyet etmiş ve biñ üç yüz on altı sene-i mâliyesinde Edirne sancağı ta'dîl-i 'umûmî fırķalarınıñ birine muharrir-i evvel ta'yîn edilip on sekiz senesinde me'mûriyeti Kudûs-i şerîf fırķası muharrirliğine tahvîl olunmuş idi. Orada îfâ-yı vazîfe eylemekte olduğı hâlde biñ üç yüz yigirmi sene-i hicriyyesi evâsıtında vefât etmiştir. Vâki' olan (s.463) taleb üzerine bu ğazel kendi tarafından gönderilmekle buraya derc edilmiştir.

ğazel Ķanğı bülbül ğüşeni ğülzâr-ı ruhsâruñca var
 Ķanğı bâğuñ meyvesi ol la'l-i ğülnâruñca var

 Ķanğı ğül tâze nihâl içre bitürmiş bâğbân
 Ķanğı servinüñ hırâmı Ķadd-i reftâruñca var

 Ķanğı dil vâbeste olmuş turra-i țarrâruña
 Ķanğı gencüñ ejderi zülf-i siyekhâruñca var

 Ķanğı çeşm ile temâşâ eylemişdür mâhtâb
 Ķanğı tâbuñ enveri pür-nûr-ı dîdâruñca var

 Ķanğı rindân-ı sühân evşâf-ı hüsnuñ eylemiş
 Ķanğı 'uşşâkuñ Ħalîmâ nazmı eş'ârunca var

Mûmâileyh şirde sâlifü'z-zikr Ħüseyn Ħalvâyî'niñ meslektaşdır. Şöhreti Bâğdâdlı Muştafa Efendi ise de mevlidi Edirne'dir.

HAMDİYYÜ'L BAĞDÂDÎ: Tarîkat-ı 'aliyye-i 'Uşşâkiye meşâyih-i kirâmından Bağdâdî demekle meşhûr Şeyh Mehmed Hamdi Efendi'dir. Tercemesi Sultân Ahmed Hân-ı Şâliş 'ulemâ vü meşâyihî şirasındadır. Eş'ârı ilâhiyâta dâir olup bu ilâhi mahşûl-ı tab'-ı mürşidâneleridir.

[Maşkat-ı re'sleri Edirne şehri ise de Bağdâdî demekle şöhret bulmuştur. Tarîkat-i 'aliyye-i 'Uşşâkiye meşâyihinden Gümülcinelî Şeyh 'Osman Efendi'den ahz-ı yed-i inâbet ve dâhil-i cem'iyyetle tekmi'l-i âdâb-ı tarîkat ederek irşâd-ı erbâb-ı isti'dâda icâzet almışlar idi. 1136 târihinde irtihâl-i dâr-ı 'uqbâ etmekle İstanbul yolunda Seyyid Celâlî Türbesi cephesinde vâkı' kabristânın Tarlakapı cihetinde medfûn ve nakş-ı seng-i mezârı türbe-gerdeleri e's-şeyh Cemâlî Efendi'nin söylemiş olduğu bu târih-i mevzûndur.

târîh *Hzret-i şeyhu's-şuyûh-ı kâmilân
Şeyh Mehmed ol veliyy-i muhterem
Zümre-i 'uşşâkîden ol pâk zât
Mürşid-i tâm idi ol fevka'l-ümem
Mevti oldı 'âlemün mevti gibi
'İlm ü 'irfân ile olmuş idi 'alem
Ol fenâfi'llah bekbâ'i'llah idi
Rûhı bâkî cismi olmuşdur 'adem
Zâtın aňlamazdı şûret-bîn olan
Sîreti ilhâmla aydı dem-be-dem
Herherisiyle didüm târihini
Vaşl-ı haqqı buldı Bağdâdî bu dem*

Mûmâileyh Gümülcinelî Şeyh 'Osman Efendi'den anlar daği Gümülcinelî Şeyh 'Abdülkerîm Efendi'den anlar daği Gümülcinelî Şeyh Halîl Efendi'den anlar daği Keşânî Şeyh Mehmed Efendi'den anlar daği Şeyh 'Âlim Sinân hazretlerinden anlar daği şeyh 'Ömerü'l-Garîbî hazretlerinden anlar daği şeyh Seyyid Memicân e's-Şaruhanî hazretlerinden anlar daği Şeyhu's-şuyûh neb'u'l-feyzü'l-fütûhü'l-kâmilü'l-mükemmel Hüsâmettin hazretlerinden ahz-ı nisbet buyurmuşlardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.306)

ilâhi *Elhamdülillâh şükr
Eyledük Haqqı zıkr
Gitdi efsâne fikr
Allâh diyelüm Allâh*

Kalmadı dilde ğubâr
 Eyledi hep târümâr
 Buldı derdililer tîmâr
 Allâh diyelüm Allâh

 Dost bâğında bülbüller
 Feryâd idüp gül diler
 Mağşûdların buldılar
 Allâh diyelüm Allâh

 Toldı göñle nûrlar
 Oldı zâkir münevver
 Melekler rahmet eyler
 Allâh diyelüm Allâh

 Bu tevĥîdi kim duyar
 Cân terkin ura meger
 Bağdâdî'de yok eşer
 Allâh diyelüm Allâh

İlâhiyâtta Bağdâdî taĥallüş ederler ise de kendileri Ya'kûb Kilârî Maĥallesi ahâlisinden imiş.

ĤAMDÎ-İ DİGER: Muştafa Kesbî ile müşâ'arelerine ve söylemiş olduğu ba'zı manzûm tevâriĥe nazaran Sultân Muştafa Ĥân-ı Şâliş 'aşrı 'ulemâsından olduğu aňlaşılımış ve Taşlıĥ Câmî'-i Şerîfi imamı olduğu da taĥkîk kılınmıştır. Bu nâ-tamâm ğazel âşâr-ı şi'riyesindendir.

nazm 'Âdet olmuş dilbere cevr ü cefâ şeydâsına
 'Âşık-ı üftâde iseñ bakma istignâsına

 Ĥırka-i şabrı giyüb Ĥamdî kulu şimdi 'ıyân
 Âb ü sen göñlin ağıtdı bir ĥüsn-i deryâsına

velehû beyt Eyâ Ĥamdî faşîĥ-i kesbiyete nazîrüh ne mümkindür
 Ki anuñ cüreti vardur ser-â-pâ heb rivâyâtda

Eş'ârı kelâm-ı mevzûn kabîlindendir. Mezîd Ĥammâmı pîşĝâhındaki sebîliñ ta'mîr-i târiĥi bu zâtındır.

HARFÜ'L-HÂ

HÂTEMÎ BEG: Şuşa ve Bergos kaşabâtında vâki' cevâmi'-i şerîfeniñ bânîsi Şokullu Tavîl Şehîd Mehmed Paşa'nıñ evlâdından Dîvâne Maḥmûd Çelebi'niñ oğlu olup ḥarem-i ḥâşda perverde olan Edirneli Sipâhi İbrâhim Beg'dir. Meyâne-i sipâhîde güzîde ve seyâḥat ile cihânger-dîde bir pîr-i rûzigâr-dîde idi. Evvelce maḥlaşı *Mâtemî* iken muahḥaren *Hâtemî* taḥallüş eyledi. Şâ'ir-i muḥterî' ü vâsıl-ı netâyic-i aşl u fer'dir. Müretteb dîvânı vardır. Âtîdeki eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürebârlarıdır.

ğazel (s.464) Ey gönül ehl-i fenâ ol giyüben köhne nemed
 'Âkıbet ḥâk olısar çünki bilürsin bu cesed
 Kâlbüñe ma'rifetu'llâh tecellî itmez
 Nîtekim sende ola ba'z u hevâ ḥıkd u ḥased
 Göñlüñi cehd idüp envâr-ı ma'rifetle pür it
 Diler iseñ ki seni ḳul idine mîr-i aḥad
 Râzuñı eyleme ifşâ olur olmaz nâsa
 Tuymasun dildeki esrâr-ı nihânuñ bir aḥad
 Hâtemî sür yüzüñi ḥazret-i pîr işigüne
 Yine andan irişür saña irişürse meded

ğazel Kân boşansa kesicek bâşımı cânân eline
 Reşk ider ânuñ o dem pençe-i mercân eline
 Şahvârum ser-i ğalṭânuma öyküñdi diyü
 Aldı meydânda ğuyı yine çevġân eline
 Göñlümüz almaz ele ol daḥi gül oldı bahâr
 Bülbülüñ aldı nice serv-i ḥırâmân eline
 Şâḥ ucında şanuram bir gül-i ḥamrâ açılır
 Sâḳî sâġar şunıcaḳ ol gül-i ḥandân eline
 Mey-i rengîn-i ma'ârif ḳadeḥidür bu ġazel
 Hâtemî-var yaraşursa şeh-i devrân eline

gazel

Ḥammâma giren ol gül-i nâzûk bedeni gör
Pehlûsı temâşâdur o billûr teni gör

Cân virse bañâ tûṭî-i dil itme ta'accüb
Ḳo söyleyeñi sözüm işit söyledeni gör

Bir mâhuñ olup âyîne-i ḥüsnine nâzır
Dildâdesi olursañ eger sen de seni gör

Bu şebde nice yâr ile olur diyü şöḥbet
Şır tevbeleri bâde-i peymân-şikenî gör

'Âşık olalı Ḥâtemî ol mihr-i münîre
Za'f ile helâk itdi ğam u ğuşşa benî gör

müfredât

İrişür menzil-i maḳşûdına âheste giden
Tîz-reftâr olanuñ pâyine dâmen tolaşur

Çâk olan dest-i cefâ bile girîbânumdur
İlişen ḥâr-ı ğam u miḥnete dâmânumdur

Şîvesinden tıramaz bir dem ayâğ üstine yâr
Tâze şâḥuñ yine kendüye olur mîvesi bâr

Sen tıururken mihr ü mâha yakmış ey ḥûrşîd-ḥadd
İsterem Ḥaḳdan çuḳûrında bula ehl-i raşad

O perî-rû güzelüñ oldu muḳâbil yüzine
Yine âyînenüñ ey dil görünür var gözine

Ḥaṭṭ degildür görinen âb-ı 'izârında velî
Bî vefâlık o mehüñ kir getirübdür yüzine

Yâre şorınca şîve-i ḳadd-i nihâlini
Didi gel itme baña ḳıyâmet suâlini

Neyler zebân-ı tâzeyi pîr-i kühen-maḳâl
Cârî olan dilinde kelâm-ı ḳadîmdür

Biñ dört târîhinde Edirne'de vefât etmekle Mama-zâde 'Abdü'lhâdî Efendi bu târîhi demiştir.

târîh Hâtemîye tevbe-i tevfiķ ile irüb ecel
Buldı hüsni hâtime târîhi hâtm-i bî-bedel

târîhin hâtm-i bî-bedel cümlesinden tarîķ-i istihrâcı Şu vechiledir. (hâtm) kelimesi (1040) 'adedi câmi'dir. (bedel) kelimesi de (36) 'adedi hâvîdir. 1040'dan 36 tarķ olunduķda 1004 kalır.

HÂLİD: Dersa'âdette Eyüb civârında Otaķçılar Maħallesinde 1262 târîhinde kadem-nihâde-i 'âlem-i vücûd olup sinn-i (s.465) isti'dâda vuşûl ile muķaddime-i 'ulûmu ve ba'de 'arabî vü fârisîden kemâlât-ı 'ilmiyeyi taħşîlden Őoñra 1281 târîhinde Şumnu'da ikinci ordû-yı hümâyûn aķlâmından rûzname kalemine ta'yîn oradan nizâmiye yoķlamasına oradan jurnal kalemine ve Şırbiye muħârebese eñnâsında Vidin idâre-i 'askeriyesine oradan Silistre fırķası idâresine oradan yine me'mûriyet-i aşliyesine gelerek Rusya mes'elesinde ya'ni 294 târîhinde ordu hey'etiyle Edirne'ye gelerek erkân-ı harbiye nizâmiye mümeyyizliğine ba'de levâzım dâiresiniñ üçüncü Şu'be müdür mu'âvinliğine oradan dördüncü Şu'be müdürlüğüne oradan dâire-i mezkûreniñ ikinci Şu'be müdürlüğüne taħvîl-i me'mûriyetle el-yevm mustahdemdir. Şumnu'da bulunduğu eñnâda tarîķat-i 'aliyye-i Hâliidiye meşâyih-i kirâmından Hacı Feyzullah Efendi'ye ve Edirne'ye geldiğinde Mevlvî şeyhi Hacı Eşref Dede Efendi'niñ baħr-ı muħîķ 'irfânlarından câm-ı isti'dâd-ı dervîşânelerine in'ikâs eden bir Şemme feyz-i mevlvî delâletiyile meşnevî-h'ânlık icâzetine nâiliyetle mevlvî dergâh-ı Şerîfinde ķable'l-muķâbele meşnevî-i Şerîf taķrîriyle feyz-yâb olmakta idi. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden Mevlânâ ķuddise sırrahül-isnâ hâzretleriniñ necl-i necîbleri Sultân Veled ķuddise sırrahu'l-ahad hâzretleriniñ fârisî 'Işķnâme manzûmelerini türkîye Şerh edip tab' ettirmiş ve işķlâhât-ı meşâyih-i kirâm hâzerâtınıñ 'arabî ve fârisî âşârından 860 ķadarını cem' ü telfiķ ve hürûf-ı teheccî üzere tertîb ü teclîd ederek 'adliye nâzırı 'Abdurrahman Paşa ve post-nişîn-i dergâh-ı Mevlânâ 'Abdülvâhid Çelebi Efendi hâzerâtına ve İzmir'de mevlvî muħiblerinden H'âce

İsmâil Efendi'ye birer nüshasını vermiştir. Mevlânâ Celâleddin ile Şeyh Şadre'ddîn hâzerâtınıñ kemâlât-ı ma'nevîyelerini muhâkeme şüretiyle bir risâlesi ve Mu'allim Nâcî Efendi'niñ "reng-i ruhsâruñ gibi her renginüñ hayrânıyam" ğazeliniñ ilk beytine de muhâkık-âne şerhi muhtevî bir risâlesi ve Tuħfe nâmında deryâ-dil ü 'aşq-ı ilâhî tîĝiyle bir şehîd-i bî-mu'âdil ahvâline dâir bir risâlesi vardır. Âşâr-ı şî'riyesinden bu eş'âr zâde-i tab'-ı fâzılâneleridir.

ĝazel

Meydeki keyfiyet-i teşvîşi idrâk eylerüz
 Nâle-i neyle göñül mülkin tarab-nâk eylerüz
 Neşve-yâb-ı câm-ı feyz-i mevlevîyüz tâ ebed
 Nûş-ı meyle gûş-ı neyle raqş-ı bî-bâk eylerüz
 Meyle neyle 'âlem-i vecd ü tarabda mest olup
 Câme-i vehmi o keyfiyetle şad çâk eylerüz
 Zevk-i meyle vecd-i neyle germ olınca bezmümüz
 Döne döne kıblemüz mâ fevk-ı eflâk eylerüz
 Biz hevâ-yı nây ile açup cenâh-ı şevkımuz
 İktizâ-yı seyr-i 'aşq-ı şâh-ı levlâk eylerüz
 Zerr-i kân-ı âfitâb-ı mevlevîyüz gerçi biz
 Devrimüzle âfitâb-ı çerhı çâlâk eylerüz
 Herkesi bir tavrile sermest ü raqşân görmişüz
 Lîk Hâlîd biz bu sırrı ketm ü imsâk eylerüz

Şâ'ir-i meşhûr İsmâ'il Şafâ Beg'e nazîresidir

Çünkü meyl-i tab'ımuñ var iştimâli taĝlara
 Kenz-i dilden eylerem nesr-i leâlfî taĝlara
 Vech-i her zerre tecelligâh-ı zevk-i cândur
 Hâş degildür nûr-ı vech-i zü'l-celâli taĝlara
 Gerçi her zerre haqîkat nûrınıñ bir tavrıdur
 Lîk Haqkuñ düşdi mîkât-ı vişâli taĝlara

Her nazarda başka bir ma'nâ-yı 'ulvî berķ urur
'Ayn-ı hikmet-bînüñ olsa ittişâli tağlara

Bir hazîn dîdâr-ı hikmet hayra bahş-ı cân olur
Zîb olunca kudretüñ bedr ü hilâli tağlara

Eyledüñ Hâlid Şafâ-yı dil ile 'arz-ı vefâ
Ṭab'-ı Nâcî eylemez mi meyl-i 'âlî tağlara

(s.466) HÂVERÎ: Nâmı 'Abbas'tır. Ṭolcalı Nalband Şâlih Ağa'nıñ oğludur. Muḳaddime-i 'ulûmu Edirne'de mekteb-i ibtidâiden ve ba'dehû rüşdiye mektebinden bi't-taḫşîl şehâdet-nâme almıştır. 1300 sene-i mâliyesinde Edirne düyûn-ı 'umûmiye nezâretine mülâzimetle dâhil ve ba'dehû ma'âşa nâil olup 1311 senesinde Edirne nümûne-i teraḳḳî mektebi kavâ'id-i 'Osmâniye ve kitâbet ve Alyans İsrailiyyet mektebi kavâ'id ü ḫüsn-i ḫaṭṭ-ı türki mu'allimliklerinde istiḫdâm olunmakta bulunduğu hâlde 1312 târihinde düyûn-ı 'umûmiyece me'mûriyeti Ayastefanos'a taḫvîl edilmiş ve bir sene mürûrında infişâl etmiştir. Kendisi nevresîde-gândan olup "Sâika-i heves yâḫûd terâne" 'unvanlı te'lîf-kerdesi olan risâleden bu ḡazel me'hûzdur.

ḡazel

Bir nazar kıll ilticâ etmiş ma'âlî tağlara
Şâ'irân elbette 'âşıkdur o 'âlî tağlara

Dâimâ bir feyz-i rûḫânî tecelliyân olur
Fıtraten bahş eylemiş Ḥaḳ böyle ḫâlî tağlara

Bir seḫer vaktinde kıldum ben temâşâ tağları
Mün'akisdür Ḥâverüñ rengîn-i âli tağlara

Her ṭarafda bir sükût câriydi te'sîr eylemiş
Ṭann iderdüm ḳalbümüñ ḫâl-i melâli tağlara

Hâtifi bir ses gelürdi diñledüm diḳḳat ile
Söyleşir eylerdi tağlar ḫasbiḫâlî tağlara

İn'ikâs itdükçe revnaḳ-dâr olur par par yanar
Başka bir ḫâlet virür yârüñ cemâli tağlara

Âsümânî bir melekdür fikrümü i'lân iden
Ol sebebden ben de haşır itdüm maķâlî tağlara

İşbu tağlar ğazeliniñ dereli tepeli muhtâc-ı şûbe mağalleri ve balta urulacak pek çok ormanlıķları vardır.

Filibe'de çıkan Ğayret Ğazesinden me'hûz ğazeli

'Âķıl olan sa'y idüp 'ilm ü hüner kesb ider
Müsrif olan câhilüñ şervet elinden gider

Dâhiyeler maĥv ider mâlu 'aķâruñ senüñ
Gezme çalış şan'ata şoñra çekersin keder

Diñle düşün kendüñi sen de bir insânsuñ
'Âķıbet-endîş olup eyle biraz da ĥazer

Vaķt-i cîvânî daĥi zâil olur şübhesiz
Müstenid olmaz şu'ün 'ömr ise eyler güzer

Nâil-i âmâl olur belki sa'âdet bulur
Ĥâverî şâbit olan 'âleme itmez nażar

Kelâm-ı mevzûn kabîlindedir. "Fecr" ser-levhâlî bir manzume-i muhtâşarası ve tarz-ı nevîn üzere maţbu' bir elifbâsı vardır.

HIZRÎ ÇELEBİ: Tercemesi 'aşr-ı Süleymân Ĥânî 'ulemâsı şırasında sebak eden Edirneli Depegöz Ĥızır Çelebi'dir. Bu ğazel maĥşûl-ı tab'-ı dürebârlarıdır.

[Edirnelidir. Tepegöz Ĥızır demekle meşhûrdur. Tekmîl-i taĥşîlden şoñra Merĥabâ Efendi'den mülâzemetle ber-murâd ve 'aķd-i muşâheretle dâmâd olmuş idi. İbtidâ yirmi beş aķçe ile Edirne'de Emîniye Medresesi'ne ba'dehû otuzla Gelibolu'da Şarıcapaşa Medresesi'ne 965 rebî'u'l-âĥirinde kırk aķçe ile Bursa'da Yıldırım Ĥân Medresesi'ne müderris ve 967 şa'bânında ma'zûl olup ve ba'zı 'avârız-ı ĥasebiyle tarîķten ferâğat ve otuz aķçe vazîfe teķâ'ütle kanâ'at eyleyip güzârende-i evķât iken 971 târîĥinde Edirne'de vefât eyledi. (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.230)

ğazel Kaşd-ı dil ol zülf-i 'anber-fâmadur
 Bir kalendarür ki 'azmi şâmadur
 Kirpigüm dil mâcerâsın yazmağa
 Kâtib-i çeşmüm elinde hâmedür
 Rû-yı zerdüm eşk-i hûn-âlûd ile
 Yazılır kan ile hasret-nâmedür
 Devletünde bu yetîm-i eşkimün
 Giydügi gül-gûn atlas câmedür
 Hızrî eyler la'l-i meygûnuñ heves
 Rind olanuñ meyli şâfî câmadur

HAFFÎ: Erbâb-ı hireften şan'atı haffâf olduğu cihetle *Haffî* tahallüş etmiştir. Devr-i ebû'l-fethîde gelen şu'arâdandır. Kendisi egerçi ümmî ise de eş'ârındaki 'ibârât ü kelimât fasîh olup ekseriyâ tecnîse mâil imiş. Mûmâileyhiñ Laţîfî Tezkiresinde terceme-i hâli ber vech-i âtîdir. Haffâf olduğu sebepten ba'zıları zamm-ı hâ ile Huffî dahî demişlerdir. (s.467) 'Ulûm-ı müktesebeden bî-behre ve beyne'l'avâm ümmîlikle pür-şöhre idi. Ammâ zâtında kâbiliyet ü tab'ında selâkat olmağın cemî-i elfâz ü 'ibârâtı faşîh ü şahîh idi. "*terâkiyyü'l 'uḳalâi bi mecâlisi'l-ezkiyâ*"⁷⁹ mazmûnunca müdâm muşâhabeti kâmiller ile ve münâsebeti fâzîllar ile edip "*hâze'l 'ilmü min evvâhi'r-ricâl*"⁸⁰ mefhûmuna evvâh ü elsinede ol kadar luğat ü 'ibârât ve mesâil-i 'akliyât ü nakliyât hâtır-nişân etmiş idi ki kitâb ü deftersiz müftî ve müderris olmuş idi. Bu emr-i 'acîb muhâle karîb olmağın Merhûm Sultân Meḫmed ḫuzûrunda ḫâzır edip eş'âr ü güftârına sem'-i iltifât ü i'tibâr ile istima'-ı erzânî kıldı diye rivâyet ederler. Müretteb ve müdevven eş'ârı ve eş'âr ile ḫaylice iştiḫârı vardır. (intehi) Bu eş'âr nuḫbe-i güftâridir.

ğazel Sürmeden naḫ' üzre ferzin ü piyâde fil ü at
 İtdi ey gül-ruḫ felek Leclâcı nice şâhı mat

⁷⁹ Akıllı insanların yücelmesi anlayışlı ve zeki kişilerin meclisinde bulunmakla olur.

⁸⁰ Bu ilim okumakla değil büyüklerin sözleriyle öğrenilir.

Hızr u sen âb-ı hayât içdüñ tut ey cân-ı cihân
Çün bilürsin her hayâtuñ kim şöñi olur memât

Dügmeden ey dil kerem umma kerîmi gözle kim
Şehd gelmez her megesden kand virmez her nebât

Bûriyâyâ şarılır şahrâda ditrer ney-şeker
Şûfnüñ egninde dîbâceler var kat kat

Mâcerâmı kanlu yaşumla yüzüm üzre Haffî
Her kaçan yazsam müjemdür hâme çeşmümdür devât

müfredât

Fitneden gerçi ânuñ hâl-i ruhı hâli degil
Lîk cân ü dil alan gözleridür hali degil

Sâkin-i meyhâne oldum yine sâhib-bâdeyem
Sâkî mellâh ü kadehler zevrağ oldı bâde yem

Hiç ele mâl-i yetîm ile mey almalı degil
Ger birin al diseler saña mey al mâlı degil

Sensiz ne şafâyile varam secdeye kıblem
Başdan başa ger kıble ola ka'be-i 'ulyâ

Dirseñ ki keder bulmıya âyîne-i hüsnüñ
Ağlatma şehâ 'âşıkunı eylesün âh

Yüzini bir nefes yâr-ı vefâdârına göstermez
Velî ruhsârını pûş itdürür yüz virmez ağıyâre

Zülfüne şâne urma gül boynuña çok vebâl olur
Kim nice cân ü dil düşüb ayağa pâymâl olur

Cihânda çarh-ı lu'bet-bâz oyunlar oynamışdur kim
Hezârân Bu 'Alî Sînâ anuñ oynında mülzemdür

HULKÎ: Mücellid eşnâfından Hasan Efendidir. 1265 senesinde Edirne'de tevellüd edip 285 senesinde ismine kur'a isâbet ile silk-i celîl-i 'asâkir-i şâhâneye deḥâlet ederek Karadağ cihetine sevḳ olunup 293 senesinde Şırbiye Muḥârebesinde mülâzim-i şânîlik rütbesini ihrâz ve 295 senesinde me'mûriyeti kâtip mu'âvinliğine taḥvîl ile i'zâr olunduktan sonra Manastır'a gönderilip orada edâ-yı ḥidmet etmekte iken oradan bi'l-isti'fâ Edirne'ye gelmiş ve şan'at-ı kadîmi olan mücellidlik ile tedârik-i emr-i ma'îşet eylemekte bulunmuş olduğu ḥâlde 1310 senesi şevvâliniñ yigirmi beşinci cum'a günü vefât etmekle Tepe mezarlığında İsmâ'il Ağa câmi'i cihetinde defn olunmuştur. Kendisi tarîḳ-i Bektâşî'ye mensûb ve Baba'dır. Eş'ârı kelâm-ı mevzûn kabîlindedir. Bu ḡazel bu mecelleye derc olunmaḳ üzere kendi tarafından verilmiştir.

ḡazel Kâtibândan bir melek meşrebli vechi âfitâb
Eyledi bir câm-ı 'işve ile beni mest ü ḥarâb

Mu'ciz-i enfâs-ı İsmâ'dur ânuñ gûyâ lebi
La'l-i nâbından bulur mürde ḥayât-ı âb ü tâb

(s.468) İçdigüm mey şanma câm-ı 'aşḳ-ı ḥasretten müdâm
Firkatüñ nârı ile puḥte ciger mişl-i kebâb

Nâle vü feryâduma bâ'ış müjeñ oḳlarıdur
Deldi baḡrım nây gibi aḡlar göñül pür-ıztırâb

Yâre ib'âş eyle bu rengîn edâyı Ḥulḳiyâ
Başına ḫaḳsun melâḫat gülşeninde verd-i nâb

HULÜŞİ: Edirne'de bir meyve-furûşuñ oḡludur. 'Aşr-ı Sultân Murâd Ḥân-ı Râbi'de Edirne sarayına duḫûl ettikten sonra İstanbul'a naḳl olunup ḡilmân-ı ḥâşşaya verilmiştir. Bu ḡazel âşâr-ı şî'riyesindedir.

ḡazel Dediler raḳş u semâ' eyleyicek ol dilber
Ḳanı anuñ gibi bir 'âşığı üstine döner

Yine biñ 'işve ile rakşa ser-âğâz iderek
Başladı cilveye şan nâzile tavus meger
Gül gibi dâne-i eşküm görüp olur handân
Belî şebnem düşecek gülmege başlar güller
Şevkden lerze düşer cismüme ditrer yüregim
Her kaçan rakşa şurû' eylese cânım oynar
Çünkü her vechile bir lâyıķ-ı ihsânuñdur
Gel Hülûsî kuluñı itme cefâya mazhar

HAYÂLÎ BEG: Mehmed Beg'dir. Mevlidi Vardar ise de neşv ü nemâsı Edirne olup toköz yüz altmış dört târîhinde irtihâl-i dâr-ı 'uqbâ etmekle Kirişhâne civârında Vize Çelebi mescid-i şerîfi sâhasında binâ-gerdesi olan ve iki Lüleli Çeşmesi demekle meşhûr bulunan çeşme ittişâlında medfûndur. Seng-i mezârında haţtan eser yoktur. Vefâtına 'Arşî Çelebi bu târîhi demiştir.

târîh Hayâlî kim gazel sıyt u şadâsın
Tamâmet nüh-kıybâb-ı çarha şaldı
Çeküb şemşîr-i şî'r-i âbdârı
Hezârân pehlivân-ı nazmı çaldı
Bu meydân içre sulţân-ı cihândan
Semend-i tab'ile ögdüller aldı
Yumup göz sâhil-i hestîden âhir
'Adem bahırına mâhî-vâr taldı
Dedi 'Arşî işidüp âña târîh
Sözi dilde Hayâli gözde kaldı 964 (1557)

Şîrî dahi bu târîhi demiştir:

târîh-i diger Hayâli öldi hayf e'l-ñükmü lillâh 964

Tafşîl-i ahevâli 'Âşık Çelebi tezkiresinde meşhûr dîvânı gâyetle meşhûr eş'ârı elsine-i nâsda mezkrûdur. Eş'âr-ı âtiye maşşûl-ı tab'-ı dürerbârlarıdır.

ğazel

'Aşk bir şem'-i ilâhîdür benem pervânesi
 Şevk bir zencîrdür gönlüm ânuñ dîvânesi
 Kelle-i 'uşşâk şatılmaz kesâdı var kıtı
 İşlemez oldu maḥabbet şehrinüñ ser-ḥânesi
 Murğ-ı dil dâim hevâ-yı 'aşk ser-gerdânıdur
 Bülbülüñ gülzârı var bûmuñ olur vîrânesi
 Kande bilsün şâh-ı 'aşkuñ dergeh-i âdâbını
 Kûh-ken bir tağ eri Mecnûn yabân dîvânesi
 Sâğar-ı Cem'de bu beyt-i dil-güşâ mersûm imiş
 'Âteş-i 'aşk ile germ-â-germ iken kâşânesi
 Rind oldur kim getürdi bezm-i keşretten ayâğ
 Sâķî-i devrân elinden tolmadan peymânesi
 Şîr ü şeker gibi alışdı Ḥayâlinüñ yine
 İltifât-ı şâhile bu vaz'-ı dervîşânesi

ğazel

Cihân-ârâ cihân içindedür ârâyı bilmezler
 O mâhîler ki deryâ içredür deryâyı bilmezler

(s.469)

Ḥarâbât ehline dûzah 'azâbın añma ey zâhid
 Ki bunlar ibn-i vaqt olmuş gam-ı ferdâyı bilmezler
 Şafaķ-gûn kan içinde dâğımı seyr eyler 'âşıkılar
 Güneşden zerre görmezler felekde âyı bilmezler
 Ḥamide kadlerine rişte-i eşki taķup bunlar
 Atarlar tîr-i maķşûdı nedendür yâyı bilmezler
 Ḥayâlî faķr şâlına çekenler cism-i 'uryânı
 Anuñla faḥr iderler aķlas ü dîbâyı bilmezler

ğazel

Mihr-i ruḥuña dil vireli ey meh-i tâbân
 Sâyem gibi yerden yere çaldı beni devrân
 Ağlatma beni ister iseñ gelmeye ḥaṭṭuñ
 Yağınca şehâ tîz bitürür sebzeyi bârân

Hâli ğamını 'aynına almaz diyü yârüñ
 Göz merdümüne eyledi yâşum kırı bühtân
 Gül yüzini vaşf itmege ol ğonce-dehânüñ
 Var bencileyin bülbül-i ğuyâsı hezârân
 Bir meyte döndi bu Hayâlî müteharrik
 Ol rûh-ı revân olalı cânı gibi pinhân

ğazel

'Ârızüñ meyden 'arâkrîz olsa ey hûr-ı cemîl
 Şanuram cennetde tuğyân eylemişdür selsebîl
 Âfitâbı nice teşbîh ideyim ruhsârûña
 Sen sa'âdet nûrısın ol hâke düşmüş bir zelif
 Bir kadem çıkmaz ser-i kûyuñ koyup 'âşıkıların
 Tâk-ı 'arşa nerdübân olursa perr-i Cebraîl
 Bezmde bir perde açdı çeng 'aşkuñdan senüñ
 Düşdi nâgeh perdeden taşra hezârân kâl u kîl
 Reşk-i a'dâdan Hayâlî çekme zahmet şâbir ol
 Eyledi haq âteş-i Nemrûd'ı gülzâr-ı Halîl

ğazel

Fer viren mâha cemâl-i bâ-kemâlüñdür senüñ
 Mihre hançerler çeken iki hilâlüñdür senüñ
 Cânına 'âşıkıların ey lâle-ruh dâğ-ı belâ
 Ol leb-i cân-bahşınıñ üstünde hâlüñdür senüñ
 Kâse-i hûn-ı maḥabbet eyliyüb her dâğımı
 Cismümi zeyn eyleyen 'ıyd-i visâlüñdür senüñ
 Gerdeninde zülfini gördüm suâl itdüm didi
 Ey fütâde boynuña düşmüş vebâlüñdür senüñ
 Ğayrılarla yârdur şimdi Hayâlî dir iseñ
 Hâşe lillâh pâdişâhum ol hayâlüñdür senüñ

- ğazel** Revâ mıdur kilisâdan çıkarmak bir müselmânı
Müselmânlar Frengîler sever her Rûmî cânânı
Ruḥı nârındaki ḥali buḥûrın bûyın isterken
Ölüne daḥi günlük virmezem dir gör o fettânı
Gözüm yaşında ḥaçın şuya şalsa ol melek-sîmâ
Mesîhâ gibi eylerdi yâşum her derde dermânı
Varup nâz uyḥusına fâriğ olmış benden ol kâfir
Meger papas uyâra baña ol şem'-i şebistânı
Olupdur teşne-dil mey yerine nûş itmege ḫanuñ
Ḥayâlî ol daḥi bilmez gibi Sulṭân Süleymânı
- müfredât** Yürü tekmiîl kıı âdâbını kûy-ı ḥarâbâtuñ
Gedâ-yı pür-hünerdür merdüm-i 'Âlî nesebden yeg
Nokşanı olmaz ol kişinüñ kim seni seve
Her kim ki saña 'âşık ola ol tamâm olur
- (s.470)** Kaldı nümüne dehre cihân-ı ḥarâbdan
Berg-i cihân ḥazâin-i Efrasiyâbdan
Du'â yirine kelâm it ḥadîş-i Leylâdan
Yoluñ düşerse varırsuñ mezâr-ı Mecnûn'a
Gördi mecnûn kim benî âdemde yok resm-i vefâ
Vardı ol dîvâne vaḥşilerle ülfet eyledi
Ḥadîmî âşinâlardan görüp bîgânelük resmin
Vefâ ümîdine bîgânelerle âşinâ oldum

HAYÂLÎ: Şeyhü'l-İslâm Mevlânâ 'Abdü'l-kerîm-zâde Mevlânâ 'Abdü'l-Vahâb Çelebi'dir ki Sulṭân Bâyezîd Şânî 'ulemâsı şirasında tercemesi mesbûktur. Âtîdeki eş'âr güftâr-ı dürerbârından nümûnedir.

[*Meşâyih-i islâmiye ravzasında tercemesi mesbûk Mevlânâ 'Abdü'lkerîm'in maḥdûmudur. Müşârun ileyh 'ulemâ-i 'aşriyeden Mevlânâ 'İzârî ve Luṭfî ve Ḥaṭîb-zâde*

ve Kestelli hâzerâtından ta'allüm ü telemmüz edip *Çalender-hâne Medresesi'ne müderris ve ba'dehû ba'zî bilâda kadı olduktan sonra zamân-ı Sulţân Selîm Hânî'de defterdâr oldu. 921 senesinde Amasya'da Yeniçeri tâifesi gavgâ eyledikte ma'zûl olup meslek-i kadîmine sâlik olmağın İzmir'de kadı iken 930 târîhinde vefât etmekle pederi Mevlânâ 'Abdü'lkerîm'iñ Edirne'de Sulţân Câmi'i kurbunda Tavuğçular Hânî soğağında binâ ettiğî mektebde defn olundu.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.228)*

ğazel Hayret alur 'aqlumı baqsam gözine kaçına
Şad hezârân âferîn ol şûretüñ naqqâşına
Başımuñ üstinde şerh eyler zebân-ı hâlile
Hecr ile cân virdigüm yazsam mezârum taşına
İşidüp benden rümûz-ı 'aşkı Ferhâd itdi fâş
Sırrını kimse demek olmaz imiş yoldâşına
Meşhedî taşını Mecnûn'ıñ 'alâmet şanmañuz
Seng-i miñnetdür ki kazdırdı zamâne başına
Vârını itdi Hayâlî yâr işigünde nişâr
Âferîn şad âferîn ol tab'-ı gevher-pâşına

müfredât Dest-i kudret yazdı Mecnûn'ıñ mezârı taşına
Kimsenüñ toqunmasun seng-i melâmet başına
Harâb olupdur ol âbâd gördigüñ göñlüm
Ġamuñla toptoludur şad gördigüñ göñlüm

Lisân-ı Türkî'de Leylâ vü Mecnûn kışşası olduğı Hadâiku'l-hakâyık'da mezkûrdur.

HAYÂLÎ: Edirne'de Gâzî H'âce Mağallesi ahâlisinden ve tarîk-i Bektâşî müntesiblerinden 'Abdî Çavuş'tur. Silki celîl-i 'asâkir-i şâhâneye dâhil ve onbaşılık rütbesine nâil olup ba'de'l-ihrâc rütbe-i hâliyesiyle dehâlet eylediğı 'asâkir-i zabtıye silkinde çavuşluk rütbesi ihrâz ile mümtâz-ı emâsil olarak imrâr-ı rûz ü leyâl eylemekte olduğı hâlde biñ iki yüz toqsan üç târîhinde vefât

etmiş ve Kıyak Kabristânında defn olunmuştur. Ümmî olduğu cihetle eş'ârı kelâm-ı mevzûn kabîlindendir. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

nazm İrişünce muharrem günleri ey dil cihân ağlar
Zemîn ü âsümân zâr eyleyüb kevn ü mekân ağlar
Hayâlî firkatüñle ağlamağdan bî-mecâl oldı
Taḥammül eylemez dâim hemân ağlar hemân ağlar

velehû Göñül 'âşık iseñ hemân lâ şek ü lâ şübhe
Çekersin cevriñi hayli zamân lâ şek ü lâ şübhe
Hayâlî cân ü ser terk eyleyüb bâbında qurbân ol
Sañâ imdâd ider şâh-ı cihân lâ şek ü lâ şübhe

HAYÂLÎ BEG-ZÂDE: Nâmı ekser tevârîḥ ü tezâkirde 'Ömer Beg ve ba'zılarında da İbrâhim Beg'dir. Erbâb-ı cihetiñ eşrâfından talîku'l-lisân laṭîf ü zarîf bir pîr-i rûşen-zamîr idi. Şâ'ir-i meşhûr "Emrî Çelebi" pederleriniñ aḥbâbından olmağla velâdetlerine (*hoş veled*) lafzını târîḥ demiş ki tokuz yüz kırk altıdır. Cennet-mekân Sulṭân Süleymân Hân ḥazretleri Edirne'de iken bir gün vaqtın kâzaskeri dîvân-ı hümâyûna 'azîmet eylediği eşnâda mevlevî fuḳarâsından biriniñ ḥâl-i mestîde yol üzerinde tebevül ettiğini müşâhade edip dîvân-ı hümâyûna vuşûl ve 'arz-ı kazâyâ için ḥuzûr-ı hümâyûna duḥûl etmesiyle berâber vuḳû'-ı ḥâlî inhâ etmiş ve ba'demâ mevlevîler (**s.471**) sâkin olmayıp bir fârisîdân kimesne haftada iki gün mesnevî-i şerîf naql etmek irâdesini istiḥşâl ile mevlevîḥâneyi kapatmış idi. Merḥûm Hayâlî-zâde ta'yîn kılınan mesnevîḥâniñ âḥiridir ki onuñ zamânında ya'ni evâil-i devr-i Aḥmed Hânîde yine açılıp Kemâl Dede nâm zât şeyḥ ta'yîn olunmuş idi. Mûmâileyḥ Hayâlî-zâde ḥâl-i ḥayâtında Murâdiye Câmî'i ḥaṭîresinde qabrini tehî edip mezârı ṭaşına bu ebyâtı kazdırmış idi.

nazm Yañılup bunca günâhı eyledüm nisyân ile
Ḥazretüñe nice varsun bu kuluñ 'işyân ile
Fahır-ı 'âlem ḥürmetine 'izzetine yâ Allah
Cennete gönder beni îmân ile iḥsân ile

Zübdetü'l-Eş'âr beyânınca biñ dört senesinde ve Enîsü'l-Müsâmirîn zabtınca biñ yigirmi iki zi'l-hiccesinde vefât ettikte Murâdiye mütevellîsi bulunan Nârân İsmâ'il Efendi'niñ ifsâdıyla Şadr-a'zam Naşûh Paşa merhûmu câmî-i şerîf hañiresine defn olunmaqtan men' edip Kıyağ Mezâristanına defn olunmuştur. Selânikli Mustafa Efendi Târîhi'nde Hayâlî Beg-zâde Defterdâr 'Ömer Beg Efendi'niñ hazîne-i 'âmireye peşîn akçe tedârik ve teslim etmek üzere Halep defterdârlığı biñ senesi recebiniñ on sekizinci günü 'arz olunup fermân olundu. Şa'bân ibtidâsında 'Ömer Beg Hüsâm Beg baştardasıyla Halep'e şaldırıldı diye muharrer idüğine göre mîr-i mûmâileyh evâhîr-i hâlînde terk-i câh ü manşib ile Edirne Mevlevihânesinde meşnevîhân olduğu aňlaşılmasıdır. Âşârından Ayaşofya binâsınıñ ahvâl ü beyânını mutazammın tañrîr eylemiş olduğu türki risâle kendisinde mevcûd olduğu Hıbrî merhûm Enîsü'l-Müsâmirîn'de beyân etmiştir. Bu eş'âr güftâr-ı dürebârından nümûnedir. Eş'ârı mañlaştan 'ârîdir.

ğazel

Raķib-i rû-siyâhuñ ola başı miğfer altında
 Kerem kıl şehsuvârum ânı mürd et şemşîr altında

Ṭayanma başını zerkâra ey h'âce olup mağrûr
 Dem olur kim bulunmaz seng-i hârâ başlar altında

Nola ey ma'den-i mihr-i vefâ dünyâda ğam çekme
 Muhaķķaķdur olur hâk-i siyâhun gevher altında

Mesîhâyı göge irgürdi şâhum 'âlem-i tecrîd
 Ta'alluķ dâmı mekre ķaldı Kârûn'a yer altında

Şerâr-ı nâr-ı âhumdan yaķar eflâkı ser-tâ-ser
 Ânuñçün aħter-i baħtüm yatur hâkister altında

müfredât

Ķızardı tâb-ı mülden ruħlaruñ buldı tarâvetler
 Açıldı bâğ-ı ħüsnüñ gülleri Allah'a minnetler

Eyledük cân-ı 'azîzi çâh-ı miħnetden ħalâs
 Mışr-ı ħüsnüñ Yûsufu bir dil-rübâyâ mâliküz

Sâķî pür eyle bâde ile sâġar-ı Cem'i
Sür ey şabîb sîne-i mecrûha merhemi

Hep sîm-i sirişkin yoluña eylesün îşâr
Ey dost benüm dîde-i ġam-dîdede nem var

Şu dil kim seng-i ġârâdan beterdür 'aşķ eşer itmez
Maġabbet toġmı her bir yerde 'ömrüm ġâşılı yetmez

Ne farķ-ı ġubġ gerek zevcede ne ġüsni bahâ
Miyânı gözle ki ġayru'l-umûrı evsaşuhâ

Perde-i beytû'l-ġaremdür şurra-i şarrârın öp
Dâne-i tesbîġ-i cândur ġâl-i 'anberbârın öp

Bilmez miyem seni nesin ey bî vefâ nesin
Âşûb-ı rûzigâr u belâ-yı zamânesün

Devlet nişânların görürem sende ey göñül
Beñzer ġadeng-i ġamze-i yâre nişânesin

ġamzeñ oķın atma bañâ aġyâr arasında
Ķorķum bu oķuñ zâyî' ola ġâr arasında

(s.472) ĤAYRÎ: Nâmı Meġmed'dir. Ĥařtařlar şırasında mesbûķu't-terceme Ķonevizâde 'Abdullah Rüşdi Efendi'niñ şulbünden Edirne'de Kösec Balaban Maġallesinde ġadem-nihâde-i vücûd olmuştur. Taġşîl-i kemâlât-ı 'ilmiye ettikten soñra kitâbete meyl ü raġbetle şadr-ı esbaķ-ı müteveffâ Reşid Paşa-zâde Emîn Paşa'nıñ ve Mirza Sa'îd Paşa'nıñ dîvân-ı kitâbetleri ġidmetinde istiġdâm ile biñ iki yüz altmış iki senesi Rûmeli'ne şeref-vuķû' olan seyâġat-ı ġümâyûn-ı mülûkâne eşnâsında kendisine Ĥ'âceliķ rütbe-i refî'ası iġsân buyurulup bir müddet daġı Rûmeli ordusu müşîri 'Ömer Paşa'nıñ dîvân-ı kitâbeti ġidmetinde bulunaraķ iki yüz altmış altı senesi ġilâlinde rütbe-i şânîye sınıf-ı şânîsiyle ordû-yı ġümâyûn muġâsebeciliġine ve ba'de'l-infişâl biñ iki yüz yetmiş târiġinde Silistre defterdârlıġına ta'yîn buyurulup oradan daġı infişâl

ettikten bir müddet sonra İstanbul'da vefât etmiştir. Âşâr-ı 'ilmiyesinden dîvân-ı Şevket'e bir şerh metni ve haylice eş'âr-ı dil-nişîni vardır. Bu eş'âr güftâr-ı tab'-ı dürebârlarıdır.

Emin Paşa vaşında söylemiş olduğu Ramazaniye kaşîdesinden

Şanma görinen gökde hilâl-i ramazândur

Şıçradı kadeh pâre-i peymâne-keşândur

Rindân-ı mey-âşâmı yâhûd şahne-i gerdûn

Tenzîr için 'arz eyledi engüşt-beyândur

Ta'rîz için ehl-i dili ya aşdı sipihre

Misvâk-ı dûtâ-yı şûfiyân-ı ramazândur

Rindânı siper itmek için nâvek-i ta'na

Ya pîr-i felek almış ele işte kemândur

Ressâm-ı sipihr eyledi ya hezlile taşvîr

Şan şekl-i kadeh hum-şûdde-i pîr-i muğândur

İtmişidi o meh vuşlat iftârın işâret

'Aks itdi sipihre eser-i sîm-i tenândur

Ṭa'vîz için aşıldı yâhûd gerdûn-ı çerha

Şemşîr-i cihângîr-i hudâvend-i cihândur

ğazel

Ġamzesi taḥrîb-i bünyâd-ı dili tedbîr ider

Lîk çeşm-i iltifâtı bak yine ta'mîr ider

Nevres-i zülfi cihânı târümâr eylerse de

Bir nigâh-ı nâz-âlûdı yine teşhîr ider

Ḥaṭṭ-ı ruḥsârı degil üftâdegân-ı ḥüsnine

Kâtib-i kudret meger emr-i kaẓâ taḥrîr ider

Her birisi bir dehendür dâğhâ-yı sînemüñ

Dem-be-dem zaḥm-ı zebân ğamzeyi taḥrîr ider

Kayd-ı tanzîre düşüb nazm-ı güzîn-i râmizi
 Hayriyâ kilik-i siyehkârûñ neler tahtîr ider
 Kuvvet-i tab'ı o üstâd-ı ma'âlfî himmetüñ
 Vâdî-i güftârda çok genc-i tab'-ı pîr ider

ğazel

Nedir o şûhda âyâ bu dil-şikenlükler
 Kırup geçürdi bizi bu sitem-figenlükler
 Görince dîde-i bîmâr u ğamze-i mestin
 Gelür mi hâtıruma hîç şâĝ esenlükler
 Tarîk-i şabrını hep çaldı çarbdı 'uşşâkuñ
 O düzd-i ğamzeye virgi bu râh-zenlükler
 Taraf taraf leb-i cûlarda mâhrûlarla
 Henüz ne semtde kaldı 'aceb o şenlükler
 Libâs-ı fahr ise de halk-ı 'âleme yekser
 Kaba gelür bize Hayrî kabâ-yı benlükler

ğazel (s.473)

Nedür bu pîçiş-i hâtır hayâl-i zülfüñle
 Tolaşdı rişte-i fikr iştigâl-i zülfüñle
 Yolındı haylice saçlar şakallar ey mehrû
 Cidâl-i mûy-meyân ü makâl-i zülfüñle
 Vücûdı kılca kalursa halâş ümîd itmez
 Girifteh-dil olan 'âşık nikâl-i zülfüñle
 Arar mı bâl-i hümâyı olınca 'âşık-ı zâr
 Enâmîl-i emel-ârâ nevâl-i zülfüñle
 İdince Hayrî beni liâm fitneyi tahtîk
 Karışdı hitta-i Şâm ihtilâl-i zülfüñle

ebyât

Kapılmadan o kapıdan nevrese dil-i zâr
 Şuyınca varılarak bir kapağ atılsa ne var

 O zîl-zen bizi hep mest-i kanzîl itdi meger
 Ki seyr idince yürekler tiril tiril ditrer

târîh-i berâ-yı lihye-i hod

Şağalıma geçürüb söz didüm zerrîn târîh
Hudâ mübârek ide Hayrî lihyeni saña da (1252)

târîh-i berâ-yı lihye-i ser tatârân

Çıkdı târîh-i mücevher iki dizginde hemân
Kaptı koyvirdi şağal-ı esbini ser tatârân

ĤARFÜ'D-DAL

DÂÎ :Şûff-zâde demekle şöhret-şi'âr olan MeĤmed Efendi'dir. 'İlm-i ferâsette mâhir ve 'ulûm-ı sâireyi kemâliyle istihrâca kâdir olduğundan 'uhdesine Taşlık Câmî-i Şerîfi Ĥiâbetiyle Edirne Sarây-ı Sultânî Ĥâceliği cihetleri tevcĤ olunarak ta'yîb-i Ĥâtır edilmiş bir pîr-i rûşen-zamîr idi. Biñ yigirmi dört târîhinde terk-i 'âlem-i fânî etmekle Edirneli Sâlikî bu târîhi demiştir.

târîh Didüm ey Sâlikî târîhin ol şeyĤ-i kurrânuñ
Teheccüd-i Ĥîz geçdi cân fedâ kıldı Şûff-zâde

Sür'at-i kitâbete mâlik olduğu cihetle kütüb-i mu'tebereden nesh-i keşîre yazmış ve ŞeyĤ Muhammed Cezvî'niñ 'ilm-i tecvîdde olan "MuĤaddime"sini ve 'Avâmili bahr-ı Ĥaffifte Türkî'ye nazm etmiştir. 'Avâmil tercümesiniñ ibtidâsı budur.

nazm Ĥamd-i ĤaĤk ile oldı feth-i kelâm
Umaram âĤir ide Rabbü enâm

Edirne'de Sultân Selîm câmî-i şerîfiniñ dergâh Ĥapısı bâlâsındaki 'arabiyyü'l-'ibâre târîh bunlarındır ki maĤalinde mezkûrdur. Enîsü'l-Müsâmirîn'de mûmâileyhiñ Ĥazeliyâtından nesne görülmemiştir denilmiş ise de eski bir mecmu'ada Edirneli Dâî nâmına görülmüş olan bu Ĥazel âşâr-ı şî'riyesinden olmaĤ üzere terĤîm edildi.

ğazel Fenn-i 'aşk içre göñül oldı şâd
 Ekşer uñmadık olurmuş üstâd
 Hüsrevâ görse leb-i Şîrînüñ
 Taş taş üstine kıomazdı Ferhâd
 Merdüm-i dîde hayâl-i yâre
 İtdi bir hâne şu üzre bünyâd
 Açsa bir kerre şoyup şiprinüñ
 Hergiz añmazdı nebâti kıannâd
 Dâ'iyâ vuşlat-ı yâre iremez
 Erba'în çekse nice kez zühhâd

DÂNIŞİ: Nâmı Muştafa'dır. Tarîk-i tadrîse sülûk etmiş iken sinn-i şebâbta biñ yigirmi yedi târîhinde irtihâl-i dâr-ı 'uqbâ etmekle Uzun Kıaldırım'da vâki' Uzun Mezarlık'ta Milo Baqqalı demekle ma'rûf olan Baqqal (s.474) dükkânı hizâsında medfûn ve naqqş-ı seng-i mezârı bu târîh-i mevzûndur.

târîh Dürr-i bahrû'l-ma'ârif ol cemîlü'l-hulq kim hayfâ
 'Adem deryâsına şalduñ felek feryâd elinden dâd
 Dirîgâ irmeyüb maqqşûdına kâm almak isterken
 Murâdı 'aksine devr eyleyüb kılduñ añâ bî-dâd
 Didüm fevtin işidüp bir ziyâde bî-bedel târîh
 İlâhî Dânişî merhûmı ihsânuñla kııl âbâd

Târîh mışra'ındaki kııl kelimesi seng-i mezârında yâ'sız olarak قُل muharrerdir ve öylece de hesâb edilmiştir. Bu eş'âr güftâr-ı dürer-bârındandır.

ğazel Dilde cem'iyet kıomaz zülfüñ perîşân olmasun
 Kırdırur 'uşşâkı ğamzeñ böyle fettân olmasun

Genc-i sîneñde tılısm-ı tükme feth itmiş rakîb
 Neylesün 'uşşâk ya çâk-i girîbân olmasun
 Hem ider ağıyâr ile şöhet o mest-i nâz yâr
 Hem ser-i kûyında dirmiş istemem kan olmasun
 Baña keyfiyyet yeter la'l-i leb-i ruhsâr-ı yâr
 Sâkiyâ isterse mey sâgar gülistân olmasun
 Dânişî-veş ârzû-yı 'ıyd-i vaşla düşdi dil
 Ka'be-i kûyında yârüñ nice qurbân olmasun

ğazel

Nazarı pâk olan habâb-âsâ
 Düşer ayaklara şarâb-âsâ
 Çeng-i 'aşkuñda gör neye döndüm
 İñlerem dem-be-dem rebâb-âsâ
 Kendüme virmezem dağıka vücûd
 Halka öğütmem âsiyâb-âsâ
 Gün gibi yetse göklere başuñ
 Yerde olsun yüzüñ türâb-âsâ
 Dânişî maṭla'unda gün yüzünüñ
 Şu'le vir nazma âfitâb-âsâ

kıt'a

Güzeller degme şahşı defter-i dîvâna yazmazlar
 Berât-ı 'aşkı bir mecnûn-ı ser-gerdâna yazmazlar
 Ne hikmetdür ki hep bî-nâmlardur yazılan bunda
 Ânuñ kim nâmı vardur defter-i cânâna yazmazlar

kıt'a

Bu çeşm-i kâtilüñ hedef-i ebruvâniyuz
 Beñzer gönül ki tîr-i kazânuñ nişâniyuz
 Ol şâh-ı milket-i sühanuñ Dânişî bu gün
 Minnet hudâya mazhar-ı luṭf-ı nihâniyuz

kıt'a

'Işk 'âleminüñ firqati çok vuşlatı yok
 Erbâb-ı dilüñ miñneti çok devleti yok

	'Âlem mi ider kimse fenâ 'âlemde Dehrüñ sitem-i şıkleti çok râhatı yok
kıt'a	Niçün ey serv-ķâmetüm böyle Alçağa sâye gibi mâilsün Gerçi ra'nâ güzelsin ammâ kim Neyleyem mâil-i erâzilsün
kıt'a	Gülsitân-ı 'âlemüñ yoķdur gülünde bûy-ı zevķ Şavt-ı murķı şavt-ı mâtem naķşı hicrân naķşıdır
(s.475)	Naķşı hicrândur gülüñ ģâlüñ ģamile 'âşıkā Noķta-i zâr-ı maķabbet dâģ-ı ģirmân naķşıdır
müfredât	Terk-i ser eyledi dil ķuçmaķ içün sîm tenüñ Başdan geçmese ķoçmazdı seni pîrehenüñ Sañâ üftâde iken cümle 'âlem beñzeden kimdür Nice 'âşık bulubdur leylî bir dîvâneden ģayri

DERVİŞ ÇELEBİ: Köstendilli Muştafa Efendi nâmında bir ķadı'nıñ Edirne'de mütevellid oģlu olup kendisi daģı tarîķ-i 'ilme sülûk etmiş idi. Evâil-i Sultân Murâd Ĥân-ı Sâliş'te vefât eyledi. Bu eş'âr âşâr-ı ģuftârındandır.

ģazel	Ĥâne-i zühdi ģarâb itdi o reftâr u reviş Aldı dil ķal'asını pâdişehüm bu yürüyüş Eyledi ruģlaruñ 'uşşâķı ķamu ey şeh mât Şabra tākāt mı ķodi şîve-i nâz ile baķış Seni taşra çıkarınca çıkayazdı cânım Hay sultân-ı kerem bana çıkışmaz bu çıkış Vâdi-i mihr ü maķabbetde piyâde ķalduñ Dirlük istersen eger bâde-i maķşûda eriş Dilde şad renc-i melâmet idi yürür Dervîş Olmadı bâri meded rûģ-ı revânım gel eriş
--------------	--

matla' add-i dil-cûyuñ hayâli dîde-i hûn-âbda
Gûyiyâ bir serv-i ra'nâdur kenâr-ı âbda

DESTÂRÎ: Şarıçı İbrahim nâmında bir tâciriñ ferzendi idi. Kendisi daı taşîl-i 'ilm-i tıbbâ sa'y ü verziş edip Edirne Bîmârhânesi'ne abîb-i şânî olmuş iken biñ yigirmi üç târîhinde irtihâl-i dâr-ı beâ eyledi. Bu beyit onuñdur.

matla' Ey yüzi mâhum hayâlûñle senüñ oldum hilâl
Yâ aşuñ fikri beni itdi za'îf ü bî-mecâl

DEM'Î: Nâmı Yûsuf'tur. Yeñi İmâret'te Sulân Bâyezîd Maallesinde biñ iki yüz altmış senesinde adem-nihâde-i sâa-i vücûd olup hâl-i şıfrında Edirne mekteb-i i'dâdî-i 'askeriyesine deâlet ve beş sene müddetle taşîle bezl-i maderet ederek bi'l-ımtihân dersa'âdet mekteb-i harbiyesine nal etmiş ve orada üçüncü sene şâkirdânından bulunduu ve on okuz yaşında olduu hâlde biñ iki yüz yetmiş okuz târîhinde dersa'âdette vefât etmiştir. Bu beyit onuñ maşûl-ı ab'ıdır.

mala' Şafa gibi kızıl an alasam ol mehlikâ gelmez
Gözüm mirri şifâtında alupdur kim ziyâ gelmez

ARFÜ'R-RÂ

RÂÎ: 'Âşık Çelebi Tezkiresi beyânınca Edirnelidir. Kebeci-zâde demekle meşhûr olan âtîde tercemesi mesbû *Visâll'*hiñ birâderidir. 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsındandır. Bu azel güftârındandır.

azel Ayuñ on dördü gibi rûşen idi şöbetümüz
O perî-rûyile dün giceki cem'iyetümüz

Çünkü îmândan imiş himmet-i a'lâ itmek
 Kıddüñe irmedür ey serv-i sehî himmetümüz
 Farz imiş akçası çoğ olana varmak hacca
 Sîm-i eşk ile şehâ gûyüñedür niyyetümüz
 Lebüñ esrârı ile şöyle mükeyyef oldık
 Hıaşrı tıydırmaya gibi bize keyfiyyetümüz
 (s.476) Mest-i lâ-ya'kıı olalum gezelüm leyl ü nehâr
 Râhadur çünkü eyâ Râhî bizüm nisbetümüz

RÂZÎ: Kıuzat sırasında tercemesi mesbûk 941 târîhinde Edirne'de kazâ-i nahb eden Mevlânâ Muhyi'ddin bin Pîr Meşmed Paşa'dır. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

[*Taşşîl-i mebâdî-i 'ulûm ü fûnûn ettikten sonra tarîk-i tadrîste kaat'-i pâye ederek medâris-i semâniyeniñ birine müderris olup aşhâb-ı istifâzaya ba'de'l-ifâza maħrûse-i Edirne'ye kadı oldu. Hâl-i kazâsında 941 senesinde kazâ-i nahb edip Edirne'de Dârü'l-hadîs Câmî'i sâhasında defn olundu. (Taşları olmadığı cihetle kabri mu'ayyen değildir.) Mervîdir ki Mevlânâ-yı müşârun ileyh bir gece kol gezerken bî-vaqt rast geldiği (Toprak Dede) nâm dervîşi ğazb ile ħarbe mübâşeret etmiş dervîş ise her darbende Allah seni yaqsın du'âsını tezkâr eylemiş olmağla ħikmet-i ħudâ üzerinden hafta geçmeksizin Mevlânâ-yı müşârun ileyh Edirne'ye üç bucuğ sa'at ba'd u mesâfede Ĥaĥîb kıaryesinde vâkı' bağçesinde bir gece ifrâtla 'işret edip bister-i ğaflette mest ü lâ-ya'kıı yatar iken yanındaki sem'-dân firâşı üstüne devrilmesiyle bünyân-ı cismânî âteşe yanıp ħâkister-i vücûdu sarsar-ı fenâ ile berbâd oldu. Şî'ir:*

*Ehl-i fesâd ü ümm-i ħabâis edât-ı fısk
 Teşvîş-i 'aql ü rahne-i dîn ü ziyân-ı mâl
 Mey-ħor meħor ki münhî-i şer'est eger ħorî
 Çendân meħor ki bigüzered ez ħad i'tidâl*

şî'ir

*Ançı koned dūd-ı dil-i müst-mend
 Âteş-i sūzân nekoned bâ-sipend⁸¹*

⁸¹ Fesat ehli, kötülüklerin anası, bozulmanın başlangıcı, aklın karışması; dinin bozulması ve mal kaybı. Şarap iç ama içtiğinde şeriatın yasakladığı kadar içme. Eğer içersen sınırı aşmış olursun. Zülme uğramışların gönül ateşinin ettiğini yakıcı ateş üzerlik tohumuna edemez.

Nesr: Hâdîkatü'l-vüzerâ'da Mevlânâ-yı müşârun ileyh pederi Pîr Meḥmed Paşa'nın tercemesinde vezîra'zam İbrâhîm Paşa'nın mevâ'id-i 'arḳûb ile firîbine firîfte olup pederi Meḥmed Paşa'nın ma'cûnuna zehr ta'biye itmegin 940'ta vefât eylediği hikâye olunduğuna göre netîce-i cezâ-yı 'ameli kendisiniñ de (vezûḳü 'azâbe'l-ḥarîḳ)⁸² naşs-ı celîli sırrına mazhariyetini îcâb ettirmiştir. Beyt:

*İtdügin bulmaz mı zann eyler ihânet-pîşeler
Der-ḳazâdır intikâma seyf-i rabb-i zü'l-minen*

Nesr: Mevlânâ Edirne'de ḳadı iken Ebu's-Su'ûd Efendi merḥûm Bursa'dan İstanbul'a ḳadı olunca kendilerini tesliyet için Aḫa Nâhiyesini Dimetoka'dan bi'l-ifrâz Edirne'ye ilḥâk eyledikleri menḳûldür.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.131)

müfredât Dilber tütarsa 'âşîḳa nola cefâ yolın
İrmez bisât-ı ḳurba tütanlar vefâ yolın

Ebrûsı ğamı âfetin aldı dil ü cânuñ
Artık çekemem yâyını ol ḳaşı kemânuñ

RÂZÎ: Çırpanlı Hâfız demekle meşhûr olan Hâfız Muştafa Râzî Efendi'dir ki Çırpan ḳaşabasından Meḥmed Efendi nâm bir zâtın ferzend-i ercümendi olup Edirne'de Hacı Hallaç Maḫallesi'nde tavaḫḫun etmiş idi. Fenn-i kitâbete sa'y ü ğayretle bir müddet ḳaşaba-i mezbûre Voyvodaları yanında edâ-yı ḫidmet-i kitâbet ve biñ iki yüz elli üç senesi Edirne'ye gelerek dâire-i ḫükûmette ḫidmet-i kitâbete bez-i himmetle tekrâr Çırpan ḳaşabasına 'avdet ve bidâyet-i tanzimât-ı ḫayriye eşnâsında Zağra-i 'Atîḳ muḫaşşılı ma'iyetinde bulunup ba'dehû Edirne'ye ric'atle meclis-i kebîr-i eyâlet taḫrîrâtı kitâbetine naşb ü ta'yîn ḳılınıp iki yüz altmış iki senesi teşrîf-i şâhâne vukû'unda kendisine rütbe-i râbi'a iḫsân buyurulmuş ve kitâbet-i mezkûrede bulunduğu hâlde biñ iki yüz yetmiş üç senesinde irtihâl-i dâr-ı beḳâ ederek Sezâyî Dergâhı sâḫasında miḫrâb önünde medfûn ve naḳş-ı seng-i mezarı ḫîn-i vefâtında zîr-i bâlîninden ḳıḳan işbu rubâ'î-i mevzûndur.

⁸² Tadin yakıcı azabı... **Enfâl/50, Hacc/22**

nazm

Yâ Rabb be-‘aşk-ı zât-ı cemîl-i peyamberî
 Luţfet dirîğ mekûn zi-‘abd-i sitemgerî
 Mazhar bi-kûn şefâ‘at-ı şâh-ı naķşibend-râ
 Tahliş bi-fermây zi-ahvâl-i maķşerî

Âtideki eş‘âr maķşûl-ı tab‘-ı dürebârlarıdır.

ğazel

Nefs ü ‘aķla olma meftûn eyleme ‘ömrüñ telef
 Dâmen-i pîre yapış bul âsitânında şeref
 Fehm idüp zât ü şifâtı sırr-ı tevĥîde iriş
 Güftügû-yı zâhid-i sâlûsdan çekme esef
 Şöyle maĥv eyle vücûduñ pûte-i ‘aşk içre kim
 Gûşuña irsün şadâ-yı dil-küşâ-yı lâ-teĥaf
 Câm-ı ‘aşkı lâ-fetâ bezminden içdüñse eger
 Dû-cihânda dest-gîrûñdür senüñ şâh-ı Necef
 Râziyâ fâş eyleme aġyâre râz-ı vaĥdeti
 Kâle gelmez nüktedür ma‘nâ-yı sırr-ı men ‘aref

ğazel

Hezârân cilveler vardur każâ-i âsümânîde
 Ki sırrından işâret yazmamış ‘ilm-i ma‘ânîde
 Gerek ‘ulvî gerek süflî görüp ta‘n eyleme zâhid
 Nice esrâr-ı Hakk vardur e‘âlîde edânîde
 Beķâ mülkinde sen gülzâr-ı ĥuldi kıl taleb yoĥsa
 Fenâdur bâġ-ı dünyânuñ bahârı da ĥazânı da
 Cemâl-i yârdur maķşûdım ancak zâhir u bâtın
 Verilse istemem mülk-i cihânı da cinânı da
 Celâl-i zât-ı pâk-i Hakkdan isterseñ eger Râzî
 Tecellî baĥşini fikr eyle bezm-i len terânîde

gazel

Şehâ olma şaşkın her zümre-i nâdâna mâil hâ
 Kılursın şöra meydân-ı maħabbet içre câhil hâ

Rumûz-ı 'aşkı aňla hem-nişîn-i ehl-i 'irfân ol
 Bu fenn-i 'aşk içinde çokdur esrâr-ı mesâil hâ

(s.477)

Şaşkın mağrûr-ı mâl ü manşib olma fânî dünyâda
 Kişi şâh iken 'âlemde olur bir demde sâil hâ

Cefâya mâil olma hâl-i 'uşşâka teraħħum kıl
 Olur bu devlet-i ħüsn ey güzel senden de zâil hâ

İder bir gün seni biň derde ilķâ mekr ile cânâ
 Raķîb-i ħiylekâruň olma güftâriyla 'âmil hâ

Şaşkın her ehl-i 'irfâna hüner 'arz itme ey Râzî
 Bu meydân-ı süħandur bunda vardur ħayli kâmil hâ

Edime Tevķifhânesi kapısındaki târfıhidir

Şehinşâh-ı cihân 'Abdü'l-Mecîd Ĥân Feridûn-fer
 İder Dahhâk-ı Mâr'ı maħbes-i ķahrında der-zencîr

Virür lerze hirâs-ı heybeti Çîn ü Ĥorâsân'a
 Ĥaťâdan ħavf ider çıķmaz ħudûdından şeh-i Keşmîr

Şu rütbe münħafızdur mülki âşârı te'adîden
 Ki şâhin ü kebüter itmede yekdigeri tevķîr

Enîn ü âh olur kârı dem-â-dem sicn-i miħnetde
 Eger bir ferd iderse zerre miķdâr âĥeri dil-gîr

Hemîşe lâzım-ı melzûm-ı aħķâm-ı siyâsetdür
 Berâyâyı nevâziş zulm ü 'udvân ehlini temdir

Bu ħükmi bildüğinden çâkeri Rüstem Bekir Paşa
 Bu vâsi' maħbesi tarĥ itdi bu resme idüp ta'mîr

Zihî muħkem meşîd-i maħbes-i erbâb-ı töħmet kim
 Eger 'ifriti ħabs itseň şalâĥ-ı hâl ider te'sîr

Halâş olmak ümîdin eyleyenler işbu maḥbesden
 Du'â-i şâh-ı devrânı dem-â-dem eylesün tekrîr
 Mûnaḳḳaṭ ḥarf ile Râzî didi târîḥ-i itmâmın
 Cerâim ehline lâyıḳ maḳarr şü dâr-ı dehşet-gîr

RÂZÎ: Meḥmed Efendidir. Edirne'den bedîdâr ve Niyâzî Tezkiresi zabtınca *Ḥaydar-zâde* vü Sâlim ü Şafâyî Tezkireleriyle Vaḳâyi'u'l-Fuzalâ beyânınca *Pâydar-zâde* demekle şöhret-şi'âr oldu. Ba'de taḥşîlü'l-isti'dâd 'ulemânıñ birinden mülâzemetle ber-murâd olup devr-i merâtib ederek kırk aḳçe medreseden ma'zûl olduḳta sâlik-i semt-i ḳazâ ve Karaferye'de mâlik-i ezimme-i ḥükm ü imzâ olmuş idi. Biñ yüz beş târîḥinde ṭayy-ı sicill-i ḥayât eyledi. Bu eş'âr güftârındandır.

ḡazel Şafâ-yı meygede gitmiş ḥum-ı şarâb tehî
 Yazıḳ yazıḳ ki ola ol genc-i la'l-i nâb tehî
 Ne devr-i câm ü mey ḳaldı meygede gûyâ
 Çekilmiş âbı hemân ḳalmış âsiyâb tehî
 Piyâle devrini bî-bâde görmedük sâḳî
 Niçün döner ki 'aceb câm-ı âfitâb tehî
 Ged ü şikeste vü peymâne ser-nigûn yatur
 Döküldi bâde ḳadeḥ ḳaldı çün ḥabâb tehî
 Çıḳa feleklere bî-bâde âh ey Râzî
 Şadâ-yı nâleden olmaz mı nüh-ḳıbâb tehî

ḡazel Pîr olunca şarâb nûş eyle
 Mey pâ-der-rikâb nûş eyle
 Ḳoma şahbâyı bir nefes elden
 Durma vaḳt-i şebâb nûş eyle
 Muḥtesib duymasun ḥesâba çeker
 Bâdeyi bî-ḥesâb nûş eyle

Kıoma elden ayâğı mest olsañ
 Dağı mest ü harâb nûş eyle
 Mey-i gül-fâm tırurken ey Râzî
 Sañâ kim der ki âb nûş eyle

nâ tamâm gazel

(s.478)

Yerleri ma'lûm iken meyhânede mestânenüñ
 Hayf kim fark olmadı kaldı yeri meyhânenüñ
 Sübhâ-gerdân olsa bu demde yine rindân hep
 Derûnı zîrâ ferâmûş itdiler peymânenüñ
 Nâr-ı 'aşk-ı şem'le kendin bıraktı âteşe
 Bir 'aceb germiyyetin gördüm gice pervânenüñ
 İstemez dil hânesi ma'mûr u âbâd oldığın
 Zevkini fehm itmeyen Râzî gibi vîrânenüñ

RÂSİM: Nâmı Meḫmed'dir. Edirne Câmî-i 'atfîki imâm-ı şânîsi Hâfız Meḫmed Tefvîk Efendi'niñ ferzend-i dirâyet-mendi olup 1289 târîhinde Edirne'de Altûnî Maḫallesi'nde 'âlem-i vücûda kadem başmış ve ba'de taḫşîlü'l-isti'dâd Edirne düyûn-ı 'umûmiye dâiresine müdâvemetle ora ketebesini şınfına deḫâlet etmiştir. Mûmâileyh ḫaṭṭaṭlar şırasında mesbûku'z-zikr Hacı Hâfız Şerîf Hıfzî Efendi'niñ ḫafîdidir. Bu eş'âr onuñdur.

nazm gazeliden müfrez

Hicrân eleminden dilümüñ çekdiğı derdi
 Göñlüm ne zamân olsa da i'lân idecekdür
 Taḫmîl ediyor bâr-ı firâkı ten-i za'fa
 Elbette göñül hecr ile efgân idecekdür

velehû

Ferâmûş olmuyor dilden tecellî eyleyen âşâr
 Suṭûr-ı ḫâdişât-ı dehr-i dûn ezberde ḫalmışdur

velehû Hayrân miyam ol mâh-veşüñ ânına bilmem
 'Âşık mı 'aceb oldum o çeşmânına bilmem
 Gülzâr-ı şafâ içre keder yok dinür ammâ
 Cevr itme düşer mi güzelüñ şânına bilmem

RE'FET: Edirne vâlileri şirasında tercemesi mezkûr Süleyman Re'fet Paşa'dır. Bu eş'âr âşâr-ı güftârındandır.

[Sultân Selîm Hân-ı Şâlis hazretleriniñ evâhîr-i salţanatlarında rikâb-ı hümâyûn Çuĸadar Ağalıĸı 'unvânını ihrâz etmiş olan Muştafa Aĸa'nın şulbünden dersa'âdette 1222 târîhinde zînet-efzâ-yı gehvâre-i vücûd olup 'unfuvân-ı şebâbetlerinde Enderûn-ı hümâyûna Çıraĸ buyurularak perveriş-yâfte-i 'ilm ü kemâl oldukları hâlde 245 târîhinde silk-i 'askerîye dâhil ve tederîcen Mîralaylık ve ba'dehû Mîrlivâlık ve daha soñra ferîklık rütbesiyle mümtâz-ı akrân u emâşil olmuş idi. 21 Şa'bân 1259'da müceddiden teşkîl buyurulan Dârü's-şûrâ-yı 'Askerî'ye re'is ü ĸurre Zî'l-ĸa'de 260'da rütbe-i vezâretle meclis-i vâlâ riyâsetine ve 14 şa'bân 261'de ser'askerlik mesned-i celîline ve ĸurre Şafer 262'de ser'askerlikten müfâreĸatla sefâret me'mûriyetiyle Paris'e 'azîmet ve iki sene iĸâmetten soñra 264 şa'bânında dersa'âdete 'avdetleri hengâmda ticâret nezâretine ve 16 Rebî'u'l-evvel 265'de ĸapudânî-i deryâ maĸâm-ı 'âlisine ve 7 Şevvâl 267'de infişâl ile meclis-i vâlâ a'zâlığına ve Cümâde'l-ülâ 268'de Hudâvendigâr vâliliğine ve 19 Zî'l-ĸicce 268'de Haleb eyâleti vâliliğine ve 276 şa'bânında meclis-i tanzîmât a'zâlığına 277 şa'bânında Edirne eyâleti vâliliğine ve 2 Rebî'u'l-âhîr 278'de Vidin eyâleti vâliliğine ve 280 zî'l-ĸa'desinde şâniyen Edirne eyâleti vâliliğine revnaĸ-efzâ buyurulup 281 senesi recebinde irtihâl etmekle İstanbul yolunda Seyyit Celâle'ddin ĸabristânında türbe ĸurbunda medfûn ve naĸş-ı seng-i mezârı bu târîh-i mevzûndur.

târîh Çekilüb gitdi behişte nâ-gâh
 Terk idüp kevni Süleymân Paşa
 Hadd-i zâtında güzel âdem idi
 Hûr ile cennete olsun hem-pâ
 Ne dinür ĸükm-i ĸazâ vü ĸadere
 Bu imiş emr-i cenâb-ı Mevlâ
 Çıĸdı üçler deheninden târîh
 Gıtdı firdevse Süleymân Paşa]

- nazm** Çok şûrete girdüm geleli bezm-i cihâna
Biñ hey'ete koydı beni evzâ'-ı zamâne
Mersûm-i çihil-sâl olalı nüshâ-i 'ömrüm
Üstâd-ı herem başladı tefsîr ü beyâna
- beyt** Levh-i dilde kilik-i kudretle yazılmış Re'fetâ
Bir müşelleş vefk'dur Allah Muhammed'le 'Alî
- beyt** Câ-y-gîr eyledi beyt-i dilimi hubb-i 'Alî
Herkesüñ hâne-i qalbinde bir arslan yatur

RÂMÎ: Sicill-i 'Osmânî beyânınca Edirnelidir. Keçi-zâde demekle meşhûrdur. Mısır kadısıyla esir olup ba'de'l-halâş evâsıt-ı Sulţân Süleymân Hânî'de vefât eyledi.

RAHŞÎ: Hâfız Ahmed'dir.1243 senesi hilâlinde Edirne'de Şehâbettin Paşa Kurb-ı Hammâm-ı Fil Mağallesi'nde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olmuştur. Bir müddet yazıcılar içinde dükkan açarak 'arzuhalcilik şan'atıyla iştiğâl ve bir müddet daği kahvehânelerde saz şâ'irliği ile esbâb-ı ma'îşeti istihşâl ettikten soñra Gelibolu Sancağı dâhilinde Kavağ memlahası kitâbetine ta'yîn ü i'zâm ve iki sene kadar orada istihdâm olup biñ iki yüz seksen dört senesinde bi'l-isti'fâ Edirne'ye 'avdetini müte'âkıb Timurtaş karyesi çayırılığında kendisini bir at tekme ile harâb edip yarım sâ'at murûrunda müteeşşiren vefât etmekle Yeñi 'İmâret'te Emir Şah Mescidi nâm-ı digerle (s.479) Şarı Câmî' demekle ma'rûf olan mescid-i şerîf hañiresinde defn olunmuştur. Mûmâileyhiñ mağlaşı Rahşî olduğı hâlde at tekmesinden müteeşşiren vefâtı ğarâibdendir. Bu beyit vefâtına târîhtir.

- li muharririhî** Bir piyâde çıkdı ansız fevtine târîh didi
Esb depdi oldı Rahşî âh âh eyvâh âh

Dîvân olacağ kadar nâ-puhte eş'arı var idiyse de müsvedde ıalmağla žâyi' olmuştur. Bu ğazel onuğdur.

ğazel Şem'-i hüşnüň yandırır her şeb nice pervâneyi
 'Âşık oldur cân virür görmek için cânâneyi
 Ey saçı Leylâ nihâyet hâne hâne 'âkıbet
 Gezdürür zencîr-i zülfüň bu dil-i dîvâneyi
 Sâğar-ı şahbâ-yı firkat mest idüp sâkı beni
 Rağş ider Cemşid görse şol dönen peymâneyi
 Haml ider 'âşıklara ol mâr-ı zülfüň ejderi
 Genc-tek vaşluña lâyığ gör bütün vîrâneyi
 Rağşiyâ 'âlemde çâre meyle maĥbûbdur ğama
 Kıngı eş'arı yazarsañ gösterür meyhâneyi

ğazelden müfrez Kıydında bu şeb kâküline şâne de geçdi
 Yalıñuz o degil bu dil-i dîvâne de geçdi
 Şundukça meze teng-dehen ağzına bâdâm
 Gâh gâh orada bir iki peymâne de geçdi

RÜŞDİ: Nâmı Aĥmed'dir. 'Ammeci Çelebi demekle meşhûrdur. Edirne'de Kızasker Câmî-i şerîfiniň (Vâvlı Câmî'i olacaktır) ĥatîbidir. Evâil-i hâlinde taĥşîl-i ma'ârif-i keşîreden şoñra Edirne'de eimme silkine sâlik olup ĥiĥâbet-i mezkûre ile kıanâ'at eylemişti. Şi'rde üstâdları Edirne mevlevihânesi şeyĥi Neşâĥî Aĥmed Dede Efendi'dir. 1108 târifinde vefât eyledi. 'Aşrıñ şu'arâsından şâ'ir-i bâlâ-rütbe ĥatî-ı şülüş ü nesihde şâĥib-i ketebe ve hamele-i kur'ân-ı 'azîmü's-şân seb'a vü 'aşere kırâatine kıâdir ve hüşn-i şavtı zâhir bir şâ'ir-i mâhirdir. Bu eş'âr ğüftâr-ı dürebârlarındandır.

ğazel Ne ğam iderse kıo itsün beni ĥarâb-ı şarâb
 Te'ağķul eyleme sâkı getür şarâb-ı şarâb
 Bahâne eyleme efsâneyi kıo ey sâkı
 Benüm suâlüme ancağ olur cevâb-ı şarâb

Egerçi âdemi dirler ki bî-ħicâb eyler
Dirîĝ oldu baňa bâ'is-i ħicâb-ı şarâb

'Aceb mi nûş-ı mey itsem ki itdi bir demde
Gedâ iken beni bir şâh-ı Cem cenâb-ı şarâb

O deñlü bâde-i 'aşkuñla Cem-i cenâb oldum
Bir oldu şimdi baňa sâķiyâ serâb ü şarâb

Egerçi câm-ı lebüñ olmasaydı meclisde
Gerekmez idi bañâ olsa la'l-i nâb-ı şarâb

Bu âb u tâbla mümkin midür nazır Rüşdî
Cemâlin eylemiş ol mâhuñ âfitâb-ı şarâb

ĝazel

Nâfe-i Çîn ü Hoten turrana olmaz hem bû
Sünbül-i cennet eger olsa ĝidâ-yı âhû

Heves-i zülfüñ ile 'azm-i reh-i Çîn itdüm
Seni şimdengerü ey gözleri âhû yâ hû

Ebruvânuñ ki Hudâ eyledi mihrâb-ı niyâz
Bañâ eşkümlle o dem eyledi teklîf-i vuzû

Ĥâk-i pâyüñ gibi bir kuhl-i cilâ-baħş olmaz
Yoķ yere bâd-ı şabâ 'âlemi eyler tek ü pû

Dil-i 'uşşâķ gibi ĝarķa-i ĥûn olmaz idi
Olmasa çeşm-i ciger-ĥ'âruñ eger kim câdû

(s.480)

Görüp ebruñla mâh-ı nevi ehl-i diķķat
Didiler farkı eger var ise ancaķ bir mû

Ser-nüviştüm ezelf böyle imiş 'aşkundan
Serimüzden ne 'aceb gitmese fikr-i ebrû

Fikr-i zülfüñde iken Rüşdî-i ĥayret-zedenüñ
Perde-i râĥat olur çeşmine gelse uyĥû

kıt'a

Kimi kıassâm-ı müderris kimi moñla oldı

Kimi de himmet-i vâlâñla oldı kıazî

Kıismet-i Hakk bu imiş rûz-ı ezelde çünkim

Oldum ey kân-ı kerem ben de kıazâya râzî

müfredât

Didüm hattıñ görince şafha-i ruhsâr-ı dildâruñ

Tüyince hayrını gör ey rakîb-i rû-siyeh yâruñ

Gülşen-i vaşlın temâşâ eyledüm ol sîm-ber

Ârızın şundı didi kim 'ârife bir gül yeter

Gelmişiken 'ârızına câ-be-câ

Kıaraları aşdı hatt-ı dil-rübâ

Bir kere gelüp yoklamaduñ kendi çerâğuñ

Sâkıf yere mi geçdi senüñ yoħsa ayağuñ

Kimsenüñ 'aybını görüp zinhâr

Yüzine urma ânı âyine var

Maşrıķ-ı dilden tûlû' idüp bu nazm-ı tâbdâr

Mihir ü sen maţla'larum kıaldı cihânda yâdigâr

Olsa da dünyâya hükm-i şâmilüñ

Bir avuç toprakdur âhîr menzilüñ

Kizbi terk it bulmaķ isterseñ cihânda ihtirâm

Şubħ-ı şâdıķ gibi ol kim halk ide sañâ kıyâm

Nâzım'ıñ kendi lihyesine söylediği târifhtir.

Didi hâtif hattımuñ târifhini

Aħmedâ hattıñ mübârek ide Hakk 1074

maţla'

Şîşe-i 'arş-ı berîne vaz' ider kerrûbiyân

Sünbül-i bâğ-ı İremdür dūd-ı âh-ı 'âşıkân

Sâlim Tezkiresi'nde Nâzım-ı mûmâileyhiñ maħlaşı *Reşîd* olduğu hâlde Şafâyi Tezkiresi bilâ taħkîk *Rüşdî* zabt ettiğinden bahişle itirâz olunmuş ise de elde bulunan müretteb dîvânında daħi *Rüşdî* olduğuna nazaran Sâlim Tezkiresi'niñ bu bâbdaki ifâdesiniñ sehvden sâlim olmadığı taħaħkuğ etmiştir. Vaķâyi'u'l-fuzalâ'da daħi *Reşîd* olmağ üzere mażbuğ idüğünden o da yañlıştır.

RÜŞDÎ: El-ħâc Aħmed Efendi'dir. Edirne'niñ Kıncı Firuz Maħallesi'nde kadem-nihâde-i sâħa-i vücûd olmuştur. Bir müddet nüfûs nezâretinde bulunduğu cihetle eski cerîde nâzırı demekle meşhûr olmuş idi. Hağğ-ı ta'likte üstâd ü pesendîde-i rûħ-ı 'imâddır. Taħşîl-i kemâlât-ı 'ilmiye ettikten soñra zümre-i kużâta dâhil olduğundan 'uhdesine Eyüp Monlalığı tevcîh buyurulmuş iken zabt etmeksizin biñ iki yüz seksen dört târîhinde irtiħâl-i dâr-ı beķâ etmekle Uzun Kaldırım'da Uzun Mezarlık'ta sâbıķu't-terceme Dânişî merħûmuñ ķabri civârında medfûndur. Eşnâ-yı istîlâda seng-i mezârı żâyi' olduğundan muahħaren reķz olunan taşta târîh-i vefâtı sehven biñ iki yüz seksen bir yazılmıştır. Ebyât-ı âtiye âşâr-ı şi'riyesindendir.

müfredât Ey ħabîb-i kibriyâ ins ü peri peygamberi
Vey resûl-i müctebâ cümle peyâmbere rehberi

(s.481) Ağza al şehd-i şehâdâtı mezâķ ehli iseñ
Lezzet-i zıkr-i Allah ile dilüñ sükker olur

RİZÂ: Kaşab-zâde Abdü'l-kerîm Çelebi demekle meşhûr ve lâubâlî olduğü cihetle zürefâ meyânında Deli Kerîm laķabı ile mezķûrdur. Tercemesi Sultân Murâd Ĥân-ı Şâliş 'aşrı 'ulemâsı şırasında sebaķ etmiştir. Bu ebyât âşâr-ı şi'riyesindendir.

[Kaşab-zâde demekle meşhûr ve lâubâlî olduğü cihetle zürefâ lisânında Deli Kerîm laķabıyla mezķûrdur. Pederi Bursevî 'Ali Çelebi vücûh-ı kużâttan bir merd-i sûtûde-şifât idi. 924 senesinde vâliidi Dimetoka ķadısı iken vücûda gelip tekmîl-i taħşîlden soñra devr-i medâris ederek 983 şaferinde Maħmûd'urñ yerine altmış aķçe ile Edirne Bâyezîdiyesine müderris ve 985 cemâdiye'l-âħiresinde Kudûs-i şerîf

każâsına kadı olup esnâ-yı râhta maraž-ı şîrpençeden mâh-ı zî'l-hiccede vefât etmekle Eyüp maķâbirinde defn olundu. Pederi Bursalı ise de kendisi Dimetoķa'da tevellüd etmiş ve neşv ü nemâsı Edirne olduğundan Enîsü'l-Müsâmirîn'e göre tebe'an Edirne 'ulemâsı şırasında zıkr edilmiştir.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.230-231)

müfredât osam biñ dâğı bir dağ üzre sînemde 'aceb sırdur
Tefâvüt eylemez ol gün yüzlinüñ yanında hep birdür

Uyursa meclis içre nâz ile ol çeşm-i fettânuñ
Dilâ zinhâr ğaflet itme aç gözüñ uyar cânuñ

Dün gice âşuñ içün olıncağ ıl ü âl
Gelmedi ortaya ey mâh ayıçizdi hilâl

Âşâr-ı aţ-ı yâr gözümde uçar oldı
Bir nâme kebûterle bu nâlâne gelür mi

RİZÂ: Zehrimâr-zâde Seyyit Meħmed Efendi'dir. Tercemesi Sultân Meħmed Ħân (-ı Râbi') 'aşrı 'ulemâsı şırasında mesbûktur. Bu eş'âr güftârındandır.

[Edirne'den zuhûr u Zehrimâr-zâde demekle meşhûr olmuş idi. Ba'de tahşîlü'l-isti'dâd 'ulemâ-yı kirâmıñ birinden mülâzemetle ber-murâd olup devr-i medâris ederek kırık aķçe medreseye mevşûl ve andan dağı ma'zûl iken sâlik-i meslek-i azâ vü mâlik-i ezimme-i ħükm ü imzâ olmağla Rumeli alem-revinde bir aç manşiba vuşûl bulduktan soñra ziyâde pîr ü ihtiyâr olmağla tekâ'üd ihtiyâr ile Uzunköprü aşabasında me'zûn-i bi'l-iftâ olmuş idi. Ol 'aşrıñ şu'arâsınıñ udemâsından bir pîr idi. 1082 ramazânında maskaţ-ı re'sleri olan Edirne'de rikâb-ı hümâyûnda mülâzimetle iken intikâl u 'âlem-i uķbâya irtihâl eyledi. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden Rızâ maĥlaşıyla eş'ârı Ravzatü's-şu'arâdadır. Biñ târiħinden bed'an ile biñ altı târiħine adar güzârân eden şu'arâ-yı eslâfıñ esâmî vü âşârını ĥâvî biñ elli târiħinde bir ıt'a Tezkiretü's-şu'arâ yazmıştır ki (Seyyid Rızâ Tezkiresi) nâmıyla meşhûr olmuş ve 1316 târiħinde İkdâm Ġazetesi maţba'asında ab' u neşr edilmiştir. Tezkiresiniñ ĥitâmı ârîħi (câmi'-i mażmûn)dur.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.244)

na't-ı şerîf Mihr ü meh kim 'âlemi seyrân iderler rûz u şeb
Naķş-ı lu'b-engîz-i dünyâya gülerler rûz u şeb

Çerç-i lu'bet-bâzı seyr it beyze-i mihr ü mehi
Hokka-i gerdûn-ı dündan zâhir eyler rûz u şeb

Câm-ı mihri tolı ğayb eyler hilâli gösterür
Fırça-i eflâkden âfâka yekser rûz u şeb

Cân u dilden mihr ü meh şanma felek bî irtiyât
'Âşıkundur tâb-ı ber-dil dâğ-ı ber-ser rûz u şeb

ğazel

Hattını gördüm iderken ârzû-yı nevbahâr
Eylemezsem nola cüst ü cû-yı sûy-ı nevbahâr

Seyr iderken naqd-i eşk-i çeşümü kıldum hebâ
Çeşüme zîbâ görüldi çârsû-yı nevbahâr

Cennet-âsâ kûşe-i râhat bulunmaz mı bize
Yoğsa yok mı cânib-i gülzâr-u cûy-ı nevbahâr

Bu 'acebdür vaqt-ı gül hengâm-ı şâdîdür velf
Bülbül-i şeydâyı inletdi gulüvv-i nevbahâr

Oldı mesrûr ey Rızâ gönlüm perîşân-ğâl iken
Geldi bâd-ı şubhla nâğâh bûy-ı nevbahâr

ğazel

Nigâh itmez dil-i zâra o mest-i nâz-ı müstağnî
Cihâna gelmemişdür böyle bir mümtâz-ı müstağnî

Elüñden düşmez ey şûh-ı cihânum câm-ı istignâ
Dem olur olur ammâ 'âşık-ı serbâz müstağnî

Niçün ol ğamzeler aḫvâlümi igmâz-ı 'ayn eyler
'Acebdür fitne-i 'âlem olan ğammâz müstağnî

Teselsül buldı feryâdum şeb ü rûz eylemem ârâm
Fiğân u nâlemüñ âhengine her sâz müstağnî

Şikârın eylese şayd-ı dilüñde ğamze 'âdetdür
Şikâra ğâh olur olur Rızâ şehbâz-ı müstağnî

- kıt'a** Metâ'-ı nâzı berdûş eylese ol dilber-i ra'nâ
Gerekdür göstere naqd-i niyâzı 'âşık-ı şeydâ
Ayâğına eger varmazsa rindân şanma muğberdür
Nedîm-i gam-güsârıdur muğânuñ sâğar-ı şahbâ
- velehû** Geç bâdeden şafâ-yı dil-i mübtelâ budur
Sa'y et şarâb-ı la'line kalbe cilâ budur
- (s.482)** Tîğ-i cefâ ile beni pür-yâre eyleyüb
Ağlatmış idi bendesini mâcerâ budur
Ekşer kelâmı kıand-i lebüñ vaşfıdur şehâ
Şi'r-i Rızâ'da lezzet-i zevk ü şafâ budur

Seyyid Rızâ Tezkiresi nâmıyla şâhib-i tercemeniñ bir kıt'a Tezkiretü'ş-şu'arâ'sı vardır ki me' hazlarımızdandır. Âtiye'z-zıkr Edirneli Güfti 'Ali Efendi tertîb eylediği hezl-güne manzûm Tezkiretü'ş-şu'arâ'sında şâhib-i terceme hakkında yazmış olduğu ebyât bu maħale terkîm edildi.

Ķuzât-ı Rûm'dan şâhib-i tezkire Seyyid Rızâ Cısri Ergene

Teng-i şi'r-i zemîn-i nâza nübûş
Bir de Seyyid Rızâ-yı köhne-fürûş
Zümre-i kâziyân-ı Rûmîdür
Bu zemînüñ galaţ-hücûmıdur
Saţr-ı eş'âr-ı sâde minvâli
Pîç ü tâb-ı hayâlden hâlî
Bezm-i hezlüñ tamâm-ı maşharası
Şâhid-i hâli oldı tezkiresi
Yeter ol tezkire-i hezl-güzâr
Rûtbe-i ŧab'ına ânuñ mi'yâr
Övemez ħarf-ı sûtûr-ı hezl redîf
Besdür aña nümûne-i ta'rîf

RİF'ATÎ: Zümre-i kuzâttandır. Dîvâne-naş bir zât olup biñ on üç târîhinde Plevne kadısı iken vefât eyledi. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

kıt'a	Hâk-i pâ-yi şerîfe sultânım Bende olmadı gelmege tãkat Âsitânuñdan olalı mehcûr Ayâğa düşdüm el virüp zillet
müfredât	Cân naqdi ise kaşduñ eyâ şûh-ı dil-sitân Luţf et bu gice sîneye gel naqduñ al hemân Ziyâ-baş oldu her bir sâgar-ı mey tekye-i câna Çerâguñ aydın olsun dâimâ ey pîr-i meyhâne Süvâr-ı esb-i nâz olsun anuñdur şimdilik meydân Benüm dizgînî-zâdem şâh-ı hûbânım Meħmed Şâh

REŞİD BEG: Kösec Balaban Maħallesi'nden İkinci Muştafa Ağa'nıñ ferzendi 'İzzet Efendi şulbünden Sevindik Faķih Maħallesi'nde 1277 târîhinde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup 'ulûm-ı lâzımeyi taħşîlden soñra dersa'âdete 'azîmet ve devâir-i aklâmdan birine deħâletle taħşîl-i fenn-i kitâbete bezl-i maķderet ederek az zamanda 'âlem-i maţbû'atta bir çok âşâr neşrine muvaffak olmuş ve 1231 târîhinde el-yevm ma'ârif-i 'umûmiye nezâreti taħrîrât kâlemi mümeyyizliğinde istiħdâm olunmağda olup mütemâyiz rütbesine hâiz bulunmuştur. Tarz-ı cedîd üzere bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir. Ma'rifet nâm risâle-i mevķûtesinden:

nazm	Bir bûse soñ emelüm gonce feminden Öpdürdi bañâ sînesini bir gice ol mâh Olmaz mı müyesser bu şeref bir daha heyhât Rü'yâ-yı sa'âdât tekrâr idemez âh
-------------	--

Şükûfe-i istiğrâk nâm risâlesinden: hayf!

şi'r Bahârun 'askeri arzı yed-i sermâdan almışdur
 Süûh-ı aya âşâr-ı füyûzî sâye şalmışdur
 Bütün ezhâr açılmış bir çiçek maḥrum kalmışdur
 O ḳalbümdür ki maḥkûm-ı şitâ-yı dâimîdür hayf

çiçek şi'ir Şükûfe bir mişâlidür kemâl-i şun'-ı ḳudretüñ
 Şükûfe sâḥirâne bir beyânıdur tabî'atuñ
(s.483) Şükûfe şâ'irâne bir lisânıdur maḥabbetüñ
 Şükûfe ğam-ğüsârıdur bu 'âlem-i küdürretüñ

REFİ'Î: Zübdetü'l-Eş'âr zabtınca Edirnelidir. Bu ebyât güftârındandır.

nazm Deminde yağmasa bârân-ı iḥsân
 Leḫâfet sebze-zârı tâze olmaz
 Cihânda kûçek ü büzrük ḳatında
 Keremden râst hiç âvâze olmaz
 Efendi luḫ et ölçüb biçmegi ḳo
 Metâ'-ı himmete endâze olmaz

REFİ'Î: Mevlidi Amasya ḳaşabasıdır. Edirne'de vâki' Dârü'l-ḫadîş evḳâf-ı şerîfesine müteveli olmağla ḫayâtında meskeni ve memâtında medfeni Edirne şehridir. Toḳuz yüz otuz toḳuz târîḫinde vefât etmiştir. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel Cihânda hiç ḫâtır-ı bî-ğam olmaz
 Kişi ğam çekmeyince ḫurrem olmaz
 Perîşân olmaya dil bir zamânda
 Gözüm ḳan ağlamaya bir dem olmaz
 Urunmaz efser-i ḫayli şûlar kim
 Ṭaleb-i râhında ḫâkî maḳdem olmaz

Perî-rûlardan ermişken sitemler
 Yine dîvâne gönlüm ebsem olmaz
 Refîkî her demüñ it 'âlemüñ kim
 Cihânda andan özge 'âlem olmaz

maṭla' Tâ seyre çıkdı nâzla serv-i revânımız
 Andan beri yerine oturmadı cânımız

RINDÎ: Gülşenî fuḡarâsından Dervîş Hızır demekle ma'rûftur. Seyyit Rızâ Tezkiresi beyânınca biñ otuz bir târîhinde Edirne'de vefât etmiştir. Bu eş'âr güftâr-ı dürebârındandır.

muşanna' ğazel Yaratdı ḡâkden ḡallâḡ-ı 'âlem çün benî âdemi
 Bu çerḡuñ âsiyâbında ögünür bilürem dânem
 Şikeste şîşe-veş ṡurmaz aḡar her dem gözümdeñ yaş
 Ne mümkindür seni ey kûze-i çeşmüm görem bî-nem
 Gehî pâkîze-gevher ṡâlibi ğavvâş-ı deryâyem
 Geh olur gülşen içre serv-i ra'nâ araram cûyem
 Bu ğün raḡm itmedüñ çâk-i ğirîbânum görüp cânâ
 ḡuzûr-ı ḡaḡḡ'a yârın dâmen-i pâküñ ṡutam ğirem
 Eger ki iltifâtuñ olmaz ise Rindî'ye herğiz
 ṡoḡuz câmını eflâkuñ ḡamu bir bir şoram pürsem

ḡıṡ'a Rindî bu dehr-i dûnuñ zevḡkine lâ nüsellim
 Ehl-i hevânuñ evvel şevḡkine lâ nüsellim
 A'dâ-yı bed-nihâduñ lâzım mı añmaḡ adın
 Yüz biñ olursa başdan cevfine lâ nüsellim

Bu daḡi hezliyâtındandır.

hezl Dilâ vâdi-i rüsvâlıkda ben bir yâve Mecnûnem
 Esîr-i beng ü bâde mübtelâ-yı berş ü afyonem

Gehî zânî gehî luî gehî çallâk-ı nâ-pâkem
 Gehî keşîr kebîre cân virür bir köhne me'bûnem
 Ne mâhiyetli terkîb oldığım ben daği bilmem kim
 Necâsetden mürekkeb bir tabîb-i turfa ma'cûnem
 Ben ol meclisde olsam şâdlık peydâ olur fi'l-hâl
 Hâbeş'den Rûm'a gelmiş Rindiyâ bir koca maymûnem

Şâh Melek Mağallesi'nde Dabbâğ-ıhâne Caddesi'ndeki çeşme târîhiniñ fâili Rindî başkadır.

(s.484) REVÂNÎ: Namı İlyas'tır. 'Âşık Çelebi Tezkiresi beyânınca lağabı Şüca"dır. Sultân Selîm-i kadîm hazretleri'niñ Trabzon'da vâlilikleri esnâda meclislerine dâhil ve bir çok iltifâtlarına nâiliyetle mümtâz-ı akrân ü emâşil olduktan soñra kendisinden bir nâdire şudûruna mebnî emvâli müşâdir olmağla kendisi cânib-i 'Arabistan'a revân olmuştu. Hazret-i Sultân vuķû'-ı hâlden peşîmân olarak 'akabince âdem irsâliyle 'avdete şitâbân irâdesi teblîğ olunduktan bir ğazel söylemiş idi ki maṭla'ı budur.

maṭla' Ne 'aceb gerdiş-i 'âlem ne 'aceb devr-i felek
 Bir dem içinde yeledir otuz yıllık emek⁸³

Ekser zamânlarda ba'zı tevliyetler ile imrâr-ı vaķt eylemekte olduğu hâlde tokuz yüz otuz târîhinde rûh-ı revânî 'âlem-i câvidânî oluduktan Hadâyîku'l-Cevâmî' zabtınca Piriştineli Bahârî bu târîhi demiştir.

târîh Cihânı ser-te-ser tutmuşdı nâmı
 Emîr-i nazm kim ya'ni Revânî
 Ecel câmını çünkim nûş kıldı
 Şu deñlü kim düşüb mest itdi ânı
 İşidüp rûh-ı kudşî didi târîh
 Cinândan yaña cân atdı Revânî

⁸³ Bu konuda yazılmış makale için bkz: Süreyya A. BEYZADEOĞLU *Bir Dilek Daha*, Türk Edebiyatı Dergisi, sayı.303, s.40-42

Âtideki eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârlarıdır.

ğazel Devr-i güldür gonce lebler 'azm-i gülzâr itdiler
 'Âşık-ı âşüfteyi bülbül gibi zâr itdiler
 Dökdiler başdan çözüb kâküllerin ayaklara
 Ser-te-ser gülzâr içini misk-i tâtâr itdiler
 Şol kadar şevk-ı gül ile itdiler feryâd ü zâr
 Gülsitânda 'andelîb-i zârı bîzâr itdiler
 Serviler dîvâre hayretden ṭayanup kaldılar
 Çün sehî-ḳadler ṭurup nâz ile refât itdiler
 Ey Revânî çeşm-i mest ile güzeller bâğda
 Bir nazarda nergis-i şehläyı bîmâr itdiler

ğazel Gözlerüm tîre olur ḥaṭṭuña kıldıkça nazâr
 Ḥaṭṭ-ı ğubâr olsa bu rûşendür ider göze zarar
 Gördiler sâğarı kim gözi açık kâsesi pür
 Rindler üşegelüp her biri ṭolana çeker
 Ḳorḳaram ḳâmetünüñ ḥalka belâsın dimege
 Şimdi söylenmez olupdur güzelim ṭoğrı ḥaber
 Lebi ağzumda iken gitmege ḳaşd itdi didüm
 A begim noldı ivirsin şuya mı düşdi şeker
 Ḥûblar şûreti naḳşile Revânî bu göñül
 Döndi şol âyîneye kim ola naḳş anda şuver

ğazel Gelüñüz hoş idelüm câm ile eyyâmımızu
 Ne olursa görürüz şoñra ser-encâmımızu
 Görünür ḥâleti çokdur mey-i nâbuñ şûfî
 Meclis içinde tehî görme şaḳın câmımızu
 Nice teşbîh ideyüm 'ar'ara ey bâd-ı şabâ
 Biz yabanlarda mı bulduḳ o gül endâmımızu

Yine bir bûse alup cânımıza cân kıatalum
Ger kıabûl eyler ise yâr bu ibrâmımızı

Ne kıadar ĥor u zelîl itse Revânî bizi yâr
Biz aña arturalum 'izzet ü ikrâmımızı

ebyât

Sâķî-i gül-ķehre aldıkķa ele peymânesin
Ėonce-i zanbaķlar iķre lâle bitmiş şanasın

(s.485)

Yollar üstinde düşüb yatmazdı herģiz âfitâb
Câm-ı 'aşķuñdan senüñ ger olmasa mest ü ĥarâb

Şîve öğrenmiş ķamer ol serv-i bâlâdan yine
Başına bir deste gül şokmiş süreyyâdan yine

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini ķeřm-i eşk-bâr
Bañâ göz yaşı gerekmez didi luķfından nigâr

Benefşe nice açar göñlüm ey cefâ-pîşe
Anahtar ile açılmaz kilid-i endîşe

Müretteb dîvân-ı eş'ârı ve 'İşret-nâme nâmıyla manzûme kitâbı vardır.
Bu ebyât ondandır.

meşnevî

İderse ehl-i meclis nola ikrâm
Ki yahni puķtedür ġâyet degül ĥâm

Görüp meclisde şâd oldu şarâbı
Şoyınup raķř urur řavuķ kebâbı

Nedendür meclise çağ böyle iķdâm
Niķün pâlûdeye göz dikdi bâdâm

velehû

Kimüñ ki câm ile ĥoř 'âlemi var
Süleymân'dur ki elde ĥatemi var

Kimüñ ĥükminde olsa pâdşâdur
'Aceb âyîne-i ġiftî-nümâdur

Ne bedr olur ki buldıķda kemâli

Getürür bir araya beş hilâli

Ne pîre ki ayak başsa kademdür

O bezmüñ kâse-bâzı câm-ı Cem'dür

Ne var dilerse aña h̄'âce mercân

Ki ıolmış haşşası la'-i bedehşân

Aña kim dir ķadehdür yâ bu müldür

Benefşe ķoķulu bir tâze güldür

Hacîl eyler şu'â'î mâh-ı tâbı

Sa'âdet yıldızıdur her ģabâbı

Gözini döndürüb ģalkuñ 'aķıķa

Yemen seyrini eyler fi'l-ģaķıķa

Âşâr-ı ģayriyesinden İstanbul'da dâģil-i sürda ķırķçeşme ģurbunda kendi nâmlarına binâ olunmuş bir câmi'-i şerîfleri vardır. Na'şları câmi'-i mezkûrda medfûndur. Ĥadâiķu'l-Cevâmi'"de beyân olunduğuna göre mescid-i mezkûru binâ eylediğ-i eşnâsında Sulţân Selîm Ĥân ģazretleri oradan geķer iken bu mescidi binâ eden kimdir diye suâl buyurmağla Revânî ģuluñuzdur diye cevâb verdiklerinde laţife yüzünden "*ģoş Ayaşofya'sın yılda bir mescid ģoğurursun*" diye buyurmuşlardır ve mülâzimîne mesken olmak için hücrât daģi binâ etmiştir. Tafşil-i aģvâli Laţîfi Tezķiresi'ndedir. Es'ad-i Bağdâdî merģûm Revânî'ye incinip ģaķķında bu beyti demiştir.

beyt

Vardum Revânî maţbahına şu'me isteyüb

Gördüm ģırânîsini acından köpük ķuşar⁸⁴

RÛMÎ BEG: Zümre-i sipâhiden iken ihtiyâr-ı teķâ'üd etmiş bir pîr-i şalâģ-pîşe idi.

⁸⁴ Bkz. Beyzadeoğlu v.d., (2004): s.3

RÛMÎ-I DİĞER: İsmi Dâver'dir. Devr-i Süleymân Hânî'de gelen şu'arâdandır. Mevlidi Cîsr-i Ergene'dir. Za'âmetle Rumeli Beylerbeyi'leriniñ dîvân kâtiplerinden idi. Bu murabba' onlarıñdır.

rubâ'î Her ki dünyâya gelür âhîr ecel câmin içer
Ne 'aceb menzil olur kimi konar kimi geçer
Ceres-i nâle ile kâfile-i 'ömr geçer
Kûs-ı rihlet çalınur geldi geçer geldi geçer

ma'la' (s.486) Geh çıkarur geh giyer destârın ol meh nâzdan
'Âşîka bir vech ile yüz gösterür açmazdan

ḤARFÜ'Z-ZÂ

ZÂHİD: Nâmı Aḥmed'dir. Şarıca Paşa Câmî-i şerîfi imâmı Ḥacı Ḥasan Efendi'niñ ferzendi olup 1275 târîhinde Edirne'de Fazlullah Paşa Maḥallesi'nde kâdem-nihâde-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Şıbyân mektebinde muḳaddime-i 'ulûmu taḥşîl ettikten şoñra Edirne 'Askerî mekteb-i i'dâdîsi ihtiyât sınıfına kayd ve ba'dehû mekteb-i ḥarbiyeye nakl ile şehâdet-nâme aḥziyle mühendishâne-i hümâyûndan neş'et edip 299 ḥaziranınıñ yigirmi sekizinde Cebel bölüğüne ve sinne-i merḳûme teşrîn-i evveliniñ beşinde Bursa mekteb-i i'dâdî-i 'askerî lisân-ı Fransevî mu'allimliğine ba'de't-ta'yîn 301 ağustosunuñ on üçünde yüzbaşı ve 307 şubatınıñ yigirmi yedisinde Topçu Şaḡkol Ağası olup 311 teşrîn-i evveliniñ on beşinde dersa'âdet mekteb-i i'dâdîsine taḥvîl ve 313 eylülünüñ üçünde Edirne topçu ikinci obüs alayına biñbaşı ta'yîn olunmuştur. Âşâr-ı şî'riyesinden bu mecelleye kayd olunmak üzere şâhib-i tercemeden istenilen bir kıt'a gâzele muḳâbil Bursalı 'İffet Efendi merḥûmuñ "*Ben şarâb istedüm ey şûh kitâb istemedüm*" mışra'ı medlûlünce te'lîf ettiḡi kitaplarıñ muḳaddimelerini nazmen yazmak mu'tâdı olduğunu dermeyânla kitap muḳaddimesi olarak âtfideki ebyâtı göndermiş ve "*kelâmından olur ma'lûm kişiniñ kendi mikdârı*" mışra'ı mışdâkınca ebyât-ı

mezkûre mûmâileyhin şi'irde olan mahâretini işbâta kâfi görüldüğünden 'aynen derc edilmiştir.

İmlâ-yı Fransevî Nâm Te'iffiniñ Ser-Levhası

Cihânuñ mâbîhi'l-fahrı bu gün 'Abdü'l-Ĥamîd Ĥân'dur
 Ziyâ-i re'fet ü iclâli şems-âsâ dıraşşandır
 Aşırlardan beri ârz'olunan cümle teraqqiyât
 O şâhinşâh-ı bî-hemtâ zamânında nümâyândur
 Lebâlebdür memâlik-i 'ilm ü fen âşâr-ı feyzinden
 Teraqqiyât-ı dünyâ hadd u ihsâdan firâvândur
 Zülâl-i 'adl ü fazlı toğrısı her câye cârîdür
 Kalem-i mîzâbı cûş itse bu vâdî içre şâyândur
 Ĥuşûşâ Avrupa'dan öğrenilmek istenen şeyler
 Tamâmiyle çalışkanlar için mülk içre âsândur

Güldeste-i Ahlâk Nâm Eşerinden

'Ömrin efzûn ide Ĥaqq pâdişeh-i devrânuñ
 Kim odur maşdar-ı feyz ü keremi dünyânuñ
 Nakd-ı 'ilm ü hüneri kesb ile herkesi ĥurrem
 'Ahdıdur vaqt-i sa'âdet o şeh-i dîşânuñ debistânuñ

Bu daħi

Dâim oldıqça kevâkib ile mâh
 Yaşasun pâdişeh-i dil-i âgâh
 Farkımızda gice gündüz her gâh
 Sâye-endâz ola ol zıll-ı ilâh

ZEMÂNÎ: Sultân Selîm Ĥân-ı Evveliñ evâħir-i saltanatlarında irtihâl ettiği Enîsü'l-Müsâmirîn'de mezkûrdur. Zamân-ı 'ömrü müsâ'ade etmeyip sâde-rûluğı zamânda naql ettiği ve bu fende ta'yîn bulacak ve şu'arânıñ eşbehlerinden 'add olacak kimesne idüğü ve Aħmed Paşa'nıñ "âteş" gazeline

andan yeg nazîre kimse demediği Laţîfi Tezkiresi'nde meştûrdur. Ebyât-ı âtiye âşâr-ı şi'riyelerindendir.

kıt'a Düşde gördüm hadd-i rengînüñe gelmiş haţtuñ
 Ğâlibâ yakın olupdur gele vaqt-i ecelüm
 Kıo beni hâk ile sâyeñ gibi yeksân olayım
 Çünkü pâ-bûs-ı şerîfüñe şehâ ermez elüm

(s.487) beyt Didüm nâr-ı 'izâruñda nedür zülf-i siyeh cânâ
 Didi ol gözlerim nûrı ki olmaz bî-duhân âteş

ZEMÂNÎ-İ DİĞER: Nâmı Maħmûd'tur. Enîsü'l-Müsâmirîn beyânınca Cîsr-i Ergene kaşabasında tevellüd etmiştir. Danişmend iken Sultân Muştafa Hân âsitânesinde kâtip olup fetret-i katl-i şehzâdegânda erkân-ı dîvânı perîşân olduğı zaman bunuñ dağı 'ömrünün zamânı nihâyet bulup nâbûd oldu. 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nde ise şâhib-i terceme evvelâ *Semâ'î* taħallüş ederdı soñra *Zemânî* taħallüş eyledi. Menşe'i Edirne'dir. Fetretten bir çok zamân soñra Rumeli Beylerbeyi Aħmed Paşa'ya intisâb edip sâye-i sa'âdetlerinde behremend oldu demiştir. Sicill-i 'Osmanî'de nâmı *'Atîff Sâ'î* olmak üzere mazbûttur. Bu bâbda 'Âşık Çelebi'niñ ifâdesi şıhğata muķârin görünüyor. Toķuz yüz altmış târîhinde vefât etmiştir. Bu eş'âr güftârındandır.

maţla' Nigârün hâţırı haţtı ucundan pür-ğubâr ancak
 Yine âyîne-i 'âlem-nümâda jeng var ancak

nazm Zencîr-i zülf ü çâh-ı zenaħdâna dil düşüb
 Bir gözi yaşlı sâil-i zindân olup gezer
 Bilmez ki nice iz ide ağıyâr-ı gird-i res (?)
 Gören şanur Zemânî'yi seg-bân olup gezer

ḤARFÜ'S-SÎN

SÂĞARÎ: Kazzâz 'Ali demekle Şehîr bir rind-i bî-naẓîr olup

beyt Şoğbetine tâlib idi ḥâş u 'âm
Olmış idi bezm-i mey ansız ḥarâm

Devr-i Ebü'l-fethîden 'aşr-ı Süleymân Ḥânî'ye kalmış bir pîr-i rûşen-zamîr idi. Evâğir-i 'ömründe menâhîden tâib ve ŐalâĖa râğıb olmağla kabrini kazdırmış ve etrâfına bir serv ü bir bâdâm ü bir Şeftâlû fidanı diktirip zâde-i tab'ları olan bu ebyâtı seng-i mezârına kazdırmış idi.

şî'r Anuñ içün mezârum üstine
Ben bu eşcârı böyle vaz' itdüm
Tâ gören Őormadan bile ḥâlüm
Bu cihân içre neyledüm nitdüm
Bir boyı serv çeşmi bâdâmuñ
Őeftâlûsına doymadum gitdüm

Mûmâileyh Edirne'de Teftin AĞa Mağallesi'nde Çiçekli Mektep Soğağı'nıñ yigirmi ikinci numarasında vâki' 'Arab-zâde 'İlmî Efendi nâmına mensûb olan Nağşî dergâhı sâğhasında medfûn ise de mürûr-ı zamân ile kabri mağv ü seng-i mezârı zâyi' olmağla sâbıķu't-terceme Pertev Paşa merĖûm biñ iki yüz elli üç târîğinde dergâh-ı mezķûru Ėazi Şeklinde ta'mîr ve ihyâ ve o şırada âtîde muharrer beyti dağı ber-noÇta taşına Ėakk ile mûmâileyhiñ başı ucuna reĖz ettirip nâmını ibķâ eylemiştir.

beyt Şeb-i Ėaybetde Şahbâ-yı vücûdu Ėüm iken oldu
Bir ednâ himmet-i Pertev'le kabr-i Sâğarî zâhir

926 târîğ-i vefâtı

1203 târîğ-i zuhûru

Bu ebyât cümle-i eş'ârındandır.

müfredât Ceng-i Ėamîde Ėâmete döndi Ėadi henüz
Ne sâzi Ėoydı Sâğarî elden ne sâğarı

(s.488) Pîr oldu Sâgarî kıomaz elden piyâleyi
 Düşdi 'aşâya nergis-i zerrîn kıadeh gibi
 La'lin lebini dilber ağıyâre dişledirmiş
 Belki pamuk 'izârın sırrile şişledirmiş

nazm Yârime 'arz itmege kim varsa ben dîvâneyi
 Göricek benden beter mecnûn olur cânâneyi
 Âşinâñ olup beni yâd eyleye deyü saña
 Dostum kıan ağılaram gördikçe her dîvâneyi

Hezl 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nden Me'hûzduz

Irgad kâviri gibi şarup başına gök bez
 Cem' oldu yine mevsim-i orağı benefşe

Refîkî nâm şâ'ir Edirne şehriniñ çamurundan şikâyeti hâvî bir hicv demiş ki bendi budur:

beyt İlâhi sen hâlâs eyle bizi bu şehr-i bâtıldan
 Kışi anı ne seyr itsün geçilmez âb ile gilden

Sâgarî merhûm dağı muķâbelesinde bu beyti demiştir:

beyt Şu kim şeytân-şifat eyler şikâyet âb ile gilden
 Yüzine yelleñ anuñ aşlı oddur hâz ider yelden

Bâyezîd nâm bir şahış hâķķında söylemiş olduğı bu beyit dağı cümle hezeliyâtındandır.

beyt Bâyezîd iken aduñ hürmetiñi şaķķlamaduñ
 Çekeyüm aralığında elîfi kıal be-yezîd

Sicill-i 'Oşmânî'de nâmı *Sarı Asma* denilmiş ise de me'hazlarımızda öyle bir nâma tesâdüf edilemedi.

SÂLIKÎ: Nâmı Aḥmed'dir. 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsından güzel kemânkeş ve küşti-gîr idi. Edirne Murâdiyesi'nde na't-ḥ'ân idi. gâh Galaṭa'da 'Azeb ü gâh seyyâh-ı diyâr-ı 'Arab olup âḥiru'l-emr 'Arabistan'da vefât eyledi. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

müfredât Bilmez yolını varmağa ol ka'be-i cânuñ
Her yaña dönüb tırdığı bu kıble-nümânuñ

Yazsam 'aceb mi sen şeh-i nâ-mihribâna cönk
Râz-ı derûnu yazmağa olur bahâne cönk

SÂLIKÎ-I DIGER: Refîkî-zâde'dir. Haşşa nakkaşlarından iken Edirne'de ehl-i cihet olup ol hâl üzre biñ otuz ḥudûdunda terk-i şeş-cihet eyledi. Ekşeriyâ târiḥ-gûlukla muḳayyed olup Yahya Beg'iñ bu beytini tesdîs etmiştir.

nazm İrmege ka'be şafâsına şu kim himmet ider
Tîğlar gibi meger himmetin iki kat ider

Er olan bu zen-i dehr ile nice ülfet ider
Şâm-ı ḳudse irişür soñra yerin cennet ider

Kime kim ka'be naşîb olsa Ḥudâ raḥmet ider
Her kişi sevdiğini ḥânesine da'vet ider

SİPÂHÎ: Sâbıḳu't-terceme Pervâne-zâde Ḥüseyn Çelebi'niñ ferzend-i ercümendidir. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel Ğayrı maḥbûba bakar mı gören ol sîm-beri
Berîdür cümleden ol 'âşık-ı pâküñ nazarı

Nazarıyla güle bakmazsa ruḥ-ı mehveşler
Göreyüm maḥv ola ol dîdelerüñ nûr-ı ferî

Feri yoḳdur o güneş yüzli güzel yanında
Bañâ 'arz eyleme gökde lem'ât-ı ḳameri

- ameri yakada görsün Şanemâ gerdenni
 O ki görmek dileye maqla'-ı mihr-i seheri
 Seheri başına gn toğa o ferhunde-fern
 Gz açup her ki göre lem'a-i nr-ı 'Ömeri
 (s.489) 'Ömeri sevmeyb a'dâsı olan rafiznn
 Dilerm tu'me-i ŐemŐir-i kaźâ ola seri
 Seri cn ile fedâ itdi Sipâhî yoluňa
 İçini başa iletirdi szinn oldı eri
- ęazel** Meclis mi dirler aňa ki peymâne olmiya
 Ya her oluda bse-i cnne olmiya
 Dil midür ol ki âteş-i hr ile yanmayup
 Ol Şem'-i hüsnün üstine pervâne olmiya
 Devlet ann ki hnesi prdr nigâr ile
 Vay ol benüm gibiye ki bir dne olmiya
 Gencine-i maħabbete lâyıķ kaçan olur
 Bir dil ki seng-i cevr ile virâne olmiya
 Ol an olacağı ele alma Sipâhiyâ
 Meclisde sâķi bir gzi mestâne olmiya
- müfredât** Olmadı çâre teb-i tâb-ı ğamuñ def'ine hiç
 Yazdıęuñ nŐhanuñ ey hâce yri ez Şuyın i
 Benümle ħařır olup sne-be-sne olmaduñ hergiz
 Meger âil degilsn ey sehî-ad ħařır-ı ecsâda
 Yâri rm itmege Şarf itmiş idüm evķatı
 Eser itmez yaķayım odlâre nâr-ı necâtı
 Dehnuñ bsesin ılmaķ temennâ
 Bir olmaz fikrdr yoķ yere cnâ
 Başum üzre yeri var ğonce 'alâmet götürür
 Milz âl-i Resl'e severz sdâtı

SİHRİ: Dîvdest-zâde Meĥmed Efendi'dir. Pederlerine kemâl mertebe sūr'at-i kitâbetlerinden kinâyetle dîv-dest derler imiş. Kemâl Paşa merhûm Edirne kâdısı iken maĥkeme kitâbetine ta'yîn buyurulup onlardan ōnra gelen kuzât zamânlarında da kitâbet-i mezkûrede istiĥdâm olunarak âhir-i 'ömrüne deĥin kedd-i yemîn ile te'ayyüş eylemiştir. Bu eŝ'âr cümle-i güftârındandır.

ĥazel

Olduñ ey Yûsuf-i şânî çü bu gün kâr ehli
 Eyledüñ ĥalk-ı cihânı kamu bâzâr ehli
 Ey şanem deyr-i cihânda ŝaçunuñ 'arz itseñ
 Ehl-i islâmı iderdüñ kamu zünnâr ehli
 Âteş-i hecrüñe yandıgumu itsem zâhir
 Iŝına nâr-ı cahîm içre kamu nâr ehli
 Ey kamer sûz-ı ĥamuñ cismüme pul pul dâĥı
 Öreli tâs-ı felek içre benem zâr ehli
 Pây mâl eyleme gel Siĥrîyi göñlin ele al
 Degmede girmez ele hoşca gör ey yâr ehli

nazm

Didüm ol serve niyâz eyledüğümce eyleme nâz
 Yaraşur 'âşık u ma'ŝûka didi nâz u niyâz
 Nice bir cevr ü cefâ defterin ezberleyesin
 Gel vefâ ĥarfine eyle nazarı bâ gül-i bâz

müfredât

İlâhî isterem cismüm ser-â-ser tâze dâĥ olsun
 Bir er yatur disünler ĥabrüm eṭrâfı çerâĥ olsun
 Cânda dâĥ ĥasret ü zülfüñde cân boynuñda zülf
 Düşdi ey nâzük beden bâr-ı girânum boynuña
 Âfitâbum devlet atına sūvâr ol bir gün eŝ
 ĥalk bir ŝire sūvâr olmiş disünler bir güneŝ

Ta'lîk ĥattatı olduĥundan nâmı ĥattatlar şirasında da mezkûr ve Sicill-i 'Oşmânî'de Sulṭân Süleymân Evvel ricâlinden idüĥi meştûrdur.

(s.490) **SÜRÛRÎ**: Nâmı Sâlih'tir. Kõnsolos kavaşlarından Topal 'Oşmân'ın maħdûmudur. Tarîk-i Bektâşî müntesiblerindedir. Evâil-i ħâlinde mücellitlik şan'atıyla iştiğâl ve ba'dehû ħidmet-i kitâbetle Edirne telgrafħânesine intisâb ile emr-i ma'îşetini istiħşâl edip ondan İslimye'ye ve ba'dehû Trablus-Şam'a taħvîl-i me'mûriyet ve 'azîmetle biñ iki yüz seksen üç târîhinde Beyrut'ta dâr-ı 'uħbâya irtihâl etmiştir. Kelâm-ı mevzûn kabîlinden ba'zı bî-sürûr eş'ârı vardır. Bu eş'âr güftârındandır.

ġazel Düşdiler şâh-ı şehîdân Kerbelâ meydânına
Girdiler âħir efendim şâh-ı Hüseyñ ħanına
Dîni yok kâfir Yezîdüñ kıydı ol sulţanuma
Nice la'net itmeyem münkir münâfîħ cânına
Bunca mü'min tâc iderdi kendüsine ol şehi
Şâh-ı Hüsn İmâm 'Alî dendi ezelden şânına
Çün ene'l-ħaħ naġrasın izħâr idüpdür hâk-i dem
'Âşîħ-ı şâdîħ olan gitsün maħabbet kânına
Bu Sürûrî bir vaşîyyet eylesün 'âşîħlara
Ķabrümi tîmâr idüñ ħünkâr-ı 'aşħuñ yanına

beyt Sürûrî 'ıyd-i ekberde eger ħaç itmek isterseñ
Yüzüñ sür pâ-yi maħbûba ħavâf it ka'be-i kûyın

SİRRÎ: Şerif Sırrı Efendi'dir. Biñ iki yüz otuz târîhinde Edirne'de çehre-nümâ-yı 'âlem-i şühûd olup tarîħ-i tadrîse deħâlet ve ba'dehû niyâbet ħarafına meyl ü raġbet etmiş ve 1270 ħilâlinde irtihâl eylemiştir. *Sırrî* maħlaşıyla güfte ba'zı eş'âr-ı nâ-puħtesi vardır. Bu murabba' ġazel âşârındandır.

murabba ' ġazel Ĥamdülillâh erdi şimdi sûr ile leyl-i berât
'Âlemi nûr ile tezyîn eyledi zî-kâinât
Kim anuñ üftâdesidür eylesün 'âlî himem
Faħr-ı 'âlem 'aşħına virsün bize dârü'n-necât

Vuşlatın va'd eyledi ol gicede şâhum benüm
 Hulf idüp göstermedi rûyın hele mâhum benüm
 Şâd olup hânde nedür artmağdadur âhum benüm
 Eşk-i çeşmüm cevr ile oldı begüm nehrü'l-Fırât

Bilmezem ağıâr mı geçdi ol mürüvvet kânına
 Yanaram pervâne-veş şol âteş-i sûzânına
 Görseñ ey meh raħm ider idüñ dil-i nâlânına
 Ne olur bir bûsecik ihsân ideydüñ iltifât

Çâil idüm bir nazâr kılsañ perîşân hâlüme
 Luţf idüp köhne berâtum virse idüñ elüme
 Vuşlatı res olsa hiç ğam gelmez idi bâlüme
 Böyle bir mehveş ki Sırrî yok imiş aşlâ şebât

SEZÂYİ: Pîr-i şânî-i tarîkat-i 'aliyye-i Gülşeniye Hasan Sezâyî Efendi hazretleridir. Cezîre-i Mora'da Gördes'te revnağ-efzâ-yı 'âlem-i vücûd olup mahrûse-i Edirne'ye naql u hicret ve tarîkat-i 'aliyye-i Gülşeniye meşâyih-i 'izâmından olup Sultân Muştafa Hân-ı Şânî 'aşrı meşâyihî şirasında mesbûku't-terceme e's-şeyh Meħmed La'îf Efendi hazretlerinden aħz-ı yed-i inâbet ederek müşârun ileyh Meħmed La'îf Efendi'niñ biñ yüz on iki zîl-hiccesinde irtihâline mebnî yerine Gülşenî dergâh-ı şerîfi meşîhatine revnağ-baħş-ı himmet olup otuz tokuz sene kadar emr-i meşîhati îfâ ettikten soñra biñ yüz elli bir senesi ramazân-ı şerîfiniñ on yedinci gecesı 'âzim-i kurb-ğâh-ı cenâb-ı rabb-i eħadiyyet olmuş ve irtihâllerine şu'arâ-yı 'aşriyeden Raħmî merħûm bu târîhi demiştir.

târîh Medâr-ı ğavs-ı 'âlem kuţb-ı dünyâ 'ârif-i billâh
 Serây-ı li me'allahı görüp 'azm itdi 'uqbâya

(s.491) Tarîk-i Gülşenînüñ 'andelîb-i mu'ciz-elhânı
 Hazân-ı dehr-i dünı gördi çekdi kendin aħfâya

Haķîkat baħrınıñ ğavvâşı bir baħr-ı kerem-verken
 Vücûdı zevraķın bâd-ı ecel ğarķ itdi deryâya

Gülinden nev-be-nev cânân ilinüñ çünki bû aldı
 Gülistân-ı vişâle 'azm idüp bakmadı dünyâya
 Metâ'-ı 'ömrini âhir felek çün eyledi beste
 Hıyâtı kârbânı göçdi menzil-gâh-i me'vâya
 Ricâl-i gaybden Raḥmî biri gelüp didi târif
 Sezâyî göçdi kuṭb-ı 'aşr iken firdevs-i a'lâya

Müşârun ileyh ḥazretleriniñ merḳad-ı şerîfleri ḳubbesini cennet-mekân Şultân Maḥmûd Ḥân-ı Evvel zamânında Şıḳḳ-ı Evvel defterdârı iken 'azl ile Midilli Cezîresi'ne nefy ü iclâ edilmiş ve ba'dehû Edirne'ye tebdîl-i menfî eylemiş olan Belğratlı Kâmil Aḥmed Paşa ihdâs ü inşâ ettiği şırada Şeyḥ müşârun ileyhiñ cümle-i güftârından olan na't-ı nebevî ki maḳṭa' beyti budur:

beyt Eyâ şâh-ı rusûl raḥm it Sezâyî derdmendüñdür
 Ḳapuñ bekler ḳadîmî ḥidmetinde pîr-i perverdür

beytiniñ mışra'-ı evvelini soḳaḳ tarafında olan pencere bâlâsına ve mışra'-ı şânîsini ḥângâh ḳapısınıñ dâḥilinde olan pencere bâlâsına yazdırmış ve "ḳapuñ bekler" lafzınıñ ḥângâh ḳapısınıñ üzerine getirilmesini iltizâm etmiş ve müte'âḳıben mazḥar-ı 'afv-ı 'âlî olmuş idügi Sefînetü'r-Rüesâ'da Pâşâ-yı müşârun ileyhiñ tercemesi zıkrinde hikâye olunmuştur. Bir ḳıṭ'a dîvân-ı belâgat-'ünvânları vardır. Eş'âr-ı âtiye ondan nümûnedir.

ğazel Bülbül-i gülzâr-ı 'aşḳam âşiyân olmaz baña
 Murg-ı lâhûtam anuñçün bir mekân olmaz baña
 Gülsitânum tâze tâze güllerin açmaḳdadur
 Ârzû-yı nev-bahâr itmem ḥazân olmaz baña
 Şûretüm sîretde pinhân eylemişdi cânımı
 Sîretüm sîretde cân buldı zamân olmaz baña
 Pûte-i dilde beni ḳâl eyledi üstâd-ı 'ışḳ
 Şâf altunam meḥekk-i imtiḥân olmaz baña
 Ey Sezâyî şem'-i vaşla per yaḳan pervâneym
 Ḥâlet-i vaşluñ şafâsında fiğân olmaz baña

ğazel

Şâh-ı istiğnâya mülk oldum recâ bilmem nedür
 İlticâ-yı Hâkdan özge mültecâ bilmem nedür
 Fâriğam dünyâ vü 'uqbâya ta'alluk itmeden
 Terk (ü) tecrîdem bugün hubb-i sivâ bilmem nedür
 Öyle Mecnûnam ki Leylâ bend-i zencîrümdeür
 Eylerem 'aşkuñda ammâ cân fedâ bilmem nedür
 Mest-i câm-ı vahdetem ben özge mey fark eylemem
 Lâübâlî-meşrebem çûn ü çirâ bilmem nedür
 Her ne eylerse revâ cânâne ben dil-ğasteye
 Ben Sezâyîyem anuñçün nâ-sezâ bilmem nedür

ğazel

Ne mihnet kim çeker erbâb-ı 'aşk ol dil-rübâdandur
 Mağabbet ehlinüñ derd-i dili kâlû belâdandur
 Yanup faqr odına kâl ol şaşkın kılma şikâyet kim
 İşitdüm mâye-i nârı cağîmüñ ağıniyâdandur
 Ser-âğâz eylerem bülbül gibi ifrât-ı şevkümdeñ
 Bañâ bir gül irişdi kim o gülzâr-ı vefâdandur
 Tâbîbâ derde mu'tâdem 'ilâc itme bañâ hergiz
 Ne zağmı kim açar 'aşkuñ dile 'ayn-ı devâdandur
 Cefâ vü cevre râzı ol elem çekme tağammül kıl
 Seni derde mağall itmek Sezâyî hep Hudâdandur

(s.492) na't-ı şerif

Cemâlüñ nûrına nisbet güneş bî-nûr u bî-ferdür
 Güneş sensüñ ki zerrâtuñ nebîlerle velfilerdür
 Sen ol sultân-ı iklim-i risâletsin eyâ server
 Kâmu şehler kapuñda bir gedâdan daği kemterdür
 Yeter 'uşşâka müjde "men reânî"⁸⁵ çün buyurmuşsun
 Seni görmeklik ile Hâkğı görmek bes berâberdür

⁸⁵ Beni gören (Hakkı görmüştür.) Hadîs-i Şerif

İşin altun ider hâk-i derüñde eyleyen hizmet
Nigâh-ı iltifâtuñ 'âşıka kibrîti aħmerdür

Çaduñ bâğ-ı hüviyyet serv-i çaddün bir gül-i ra'nâ
Yüzüñ şems-i münevverdür cebînüñ mâh-ı enverdür

Eyâ şâh-ı rusül rahm it Sezâyî derdmendüñdür
Çapuñ bekler çadîmî hizmetüñde pîr-perverdür

velehû

Çazret-i Çakkuñ ħabîbi sevgili bir dânesi
Olduğuyçün oldı 'âlem ħüsnünüñ dîvânesi

Zât-ı pâküñdür sebep bu 'âlemüñ îcâdına
Olmasa teşrîfüñ olmazdı cihân kâşânesi

Yâ Resûlallâh vişâlüñ bezmine şâyeste kıl
Tâ gönül olsun şarâb-ı 'aşkınuñ mestânesi

'Âşıkuñ ancak murâdı çazretüñdür kim ola
Âşinâ-yı bezm-i ħâsuñ 'âlemüñ bî-gânesi

Genc-i 'aşkuñ maħzeni olmuş Sezâyî gâlibâ
Hiç 'imâret istemez bu gönülünüñ vîrânesi

velehû

Çalem-i şun'-ı ezel her ne ki taħrîr itdi
Çayd idüp şaħf-ı ebedde anı taçdîr itdi

Evvel ü âħiri bir noçtada cem' itmişidi
Faşl içün başt-ı ħurûf eyledi tekşîr itdi

Sür'at-i devrile bir dâire çekmiş noçta
Baçsañ ol dâirede noçtayı taşvîr itdi

Çoydı ol noçtanuñ 'aynını gönül dîdesine
Merdüm-i dîdeyi 'aksi ile tenvîr itdi

Nükteyi duydu Sezâyî dehen-i yârı şorup
Noçtanuñ sırrını 'âriflere taçrîr itdi

müfredât

Yire teşrîfün şeref virdükde ey 'âlî-cenâb
Gıbta idüp dir felek *yâ leytenî küntü türâb*⁸⁶

Çöpce gelmez merdûm-i dânyâya dünyâ-yı denî
Almaz erzân diyü erzen dânesine erzeni

Şâm u 'Irâk u Hind'e gider tâlib-i visâl
Bir haþve deñlü 'âşıkâ Bağdâd irâk degil

Dûr eyledüñ raķîbi derüñden hele şehâ
Gitsün tefahhuş itme cânım bucâğına

SEZÂYÎ-DİĞER: Nâmı Tırak'tır. 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsından ve dergâh-ı 'âlî bendelerindedir. Bu beyt güftârındandır.

beyt

Vârını gel şol kadar yoluñda dökdi şaçdı kim
Kaldı egninde hemân bir pârelenmiş pîrehen

SÂMÎ: Nâmı Mehmed'dir. Kalıpçı eşnâfından Hâfız Hasan Efendi nâm zâtıñ ferzend-i dirâyetmendi olup biñ iki yüz toķsan iki sene-i mâliyesinde Kuşcu Doğan Maħallesi'nde kadem-nihâde-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Ba'de tekmiñlü'l-isti'dâd Edirne mektûbî kalemine deħâlet ve müdâvemetle orada Küçük Sâmî Efendi demekle şöhret bulmuştur. Bu ğazel zâde-i tab'-ı nevresîdeleridir.

ğazel

Ey perî-rû dilde ğamzeñ açdı bir sevdâ-yı nev
İtdi sevdâdan zuhûr bir cevr-i cân-fersâ-yı nev

(s.493)

Nûr-ı dîdem nâr-ı 'aşkuñ cânımı yakmaķdadur
Sûz-ı tenden dilde ğâşıl oldı vâveylâ-yı nev

İn'itâf itdükçe nazrem turre-i zer-târuña
Ēâşıl eyler izdiyâd-ı 'aşkuma ilcâ-yı nev

⁸⁶ Keşke toprak olsaydım. Nebe/39-40

Merhamet kıl ey dirîğ-i luţf iden mehpâre sen
 Yoksa kânûn-ı maḥabbet mi bu istiğnâ-yı nev
 Hüsnuñüñ meftûnı Sâmi muntazırdur luţfuña
 Ey perî-rû dilde ğamzeñ açdı bir sevdâ-yı nev

SA'DÎ: Nâmı 'Abdurrahman'dır. Dersi'âmdan âḫeriyân Köse Hâfız Meḫmed Efendi'niñ ferzendi ve sâbıķu'z-zıkr Hıilmi Meḫmed Efendi'niñ büyük birâderidir. Biñ iki yüz toķsan iki sene-i mâliyesinde Niştoğan Maḫallesi'nde pâ-nihâde-i sâḫa-i vücûd olmuştur. Taḫşîl-i isti'dâdtan şoñra ṫarîk-i kitâbete sülûk ederek Edirne dâire-i 'askeriyesi kitâbet şınfına iltihâķ eylemişti. Biñ üç yüz on toķuz senesi zilḫiccesiniñ yedinci gününe müşâdif biñ üç yüz on sekiz martınıñ dördüncü pazarertesi günü irtihâl etmekle Buçuktepe ṫabya civârındaki kabristanda defn olunmuştur. Bu eş'âr zâde-i ṫab'larıdır.

na't-ı şerif-i murabba'

Nâm-ı 'ulviyyet-penâhuñdur ḫabîb-i kibriyâ
 Kâlb-i ḫikmet iştimâluñ mecma'-ı zâr-ı Hudâ
 Şer'-i pâküñle sipihr-i dîni kılduñ pür-ziyâ
 İlticâsıyla tefâḫür eyledi insân saña
 İftihâr itdi vişâlüñle senüñ 'arş-ı berîn
 Zâtuñı itdi cenâb-ı kibriyâ yâr-ı güzîn
 Cümle-i vaşf-ı şerîfüñdur şeff'û'l-müznibîn
 Ser-nigûndur dergehüñde kâinât ü mâsivâ
 ṫutdı elḫân-ı şalât-ı ümmetüñ her bir yeri
 Kâpladı şevķuñla envâr-ı hidâyet ḫâveri
 'Âlemînüñ ser-te-ser oldu mu'azzam serveri
 Dergeh-i ḫaķda 'ulüvv-i pâyen itdi i'tilâ
 ḫazret-i bârî seni mihr-i risâlet eyledi
 Kâinâta hâdî-i râh-ı sa'âdet eyledi
 Zât-ı pâküñ 'âlemîne 'ayn-ı raḫmet eyledi
 Pertev-endâz oldu nûruñla semâ-yı ihtidâ

İndi Qur'ân-ı 'azîmü's-şân 'ulüvv-i şânuña
Viridi cân nâsûtiyân gevher-feşân elhânuña
Eylemişdür ilticâ çün sâye-i ihsânuña
Eyle Sa'dî'ye şefâ'at yâ Muḥammed Muştafâ

ğazel

Bağırñ bağırñ ne kadar da ḥazîn tebessümi var
Tebessümünde de 'ulviyyetüñ tecessümi var

Geçürdi ğamzesini ta serîr-i câna kadar
Nigâhınıñ dile pek şanlı bir taḥakkümi var

Hezâr dil ser-i bâmında nâle-sâz olur
Ol al yanağlarınıñ güllere teḥaddümi var

Müdâm mest-i maḥabbet iderse çok mu beni
Bağırñ ne rütbede sevdâ-fezâ tekellümi var

Kemâl-i sûziş-i sevdâmı bârî 'arz ideyüm
Rübâb-ı ḳalb-i nizârüñ bu gün terennümi var

Esîr-i 'aşkı da olsam revâ o ğonce-femüñ
Bağırñ bağırñ ne kadar da ḥazîn tebessümi var

SU'ÛDÎ: Nâmı Meḥmed'dir. Ḳâmûsu'l-A'lâm beyânınca Sulṭân Murâd Ḥân-ı Şâliş devri şu'arâsından olup Edirnelidir. Ebu'ssu'ûd Efendi'niñ dersine mülâzemet edip Süleymâniye müderrisi silkine geçmiş idi. Şu beyt onuñdur.

beyt

Görmeyince rû-yı yârî düşdi sînemde bere
Tıfl-ı eşküm urdı kendin ağlayup yerden yere

Ancağ Zeyl-i Şaḳâyık'ta 'Aṭâî merḥûm bu zâtı Yeksârî Emir Ḥüseyin oğlu olmağ üzere beyân etmiş ve şu ğazeli de onuñ (**s.494**) olmağ üzere inbâ eylemiştir.

ğazel

Ehl-i tecrîd dilâ mültefit-i mâl olmaz
Terk-i dünyâ-yı denî itmeyen abdâl olmaz

Ne 'aceb gülşen olur gülşen-i hüşn-i dildâr

Yaz u kış bülbül-i şûrîdeleri lâl olmaz

'Âşıkun işi o kâr râst gelürse yâre

Elif-i kâmet-i dilber gibi bir fâl olmaz

Țoқınur hâtırına murğ-ı dilün nâvek-i yâr

Ne kadar olsa yine münkesîrül-bâl olmaz

Rûzigâr ile Su'ûdfî irişür eflâke

Hâk-i râh olmağla bir kişi pâmâl olmaz

'Atâ Bey'in beyânına göre bu zâtın Edirneli olmaması iktizâ eder.

SA'İDİ: Nâmı Aḥmed Efendi'dir. Edirnelidir. Tüccârdan el-hâc 'Oşmân nâm zâtın âğûş-ı terbiyesinde taḥşîle sa'y u ğayret ve 'ulemânın birinden ihrâz-ı şeref-i mülâzemetle ṭarîḳ-i ḳazâyâ 'azîmet eylemişti. Ba'zı bilâd-ı celîlede icrâ-yı aḥkâm-ı şer'îye ile bekâm olduḳtan ōnra biñ seksen senesi hudûdunda 'azîm-i dârü's-selâm olmuştur. Ebyât-ı âtiye âşâr-ı şî'riyesindedir.

müfredât

İrüb nihâyete firḳat dem-i vişâl irişür mi

Murâdına dil-i nâ-kâm-ı haste-hâl irişür mi

Haste-i 'ışḳuz meded dönsün mey-i ḥamrâ biraz

Lâzım olmuştur çekilmek şîşe-i şahbâ biraz

Yoluña cânımız fedâ idelüm

Ölmeden borcımız edâ idelüm

Zevḳ-ı 'ışḳı añlamaz bilmez maḥabbet 'âlemin

Şem' gibi eyleyen keşretde vaḥdet 'âlemin

İtme bu bâzice-bâz-ı dehre çoḳluk iltifât

Aldanup ḳalma görüp ya'ni ki keşret 'âlemin

SÜKKERÎ: Nâmı Zekeriyya Efendi'dir. Bosnalıdır. Mezâkî Süleymân Efendi'niñ hem-şehrîsi olup dîvân-ı hümâyûna kâtip olduğu ve biñ çoksan yedi senesinde Edirne'de fevt olup şâhib-i dîvân idügi Sicill-i 'Osmanî'de mezkûr ve Safâyi Tezkiresi'nde dañi Mezâkî Efendi'niñ terbiyesiyle kesb-i ma'ârif etmiş inşâsı hûb u haţtı mergûb olmağla dîvân-ı hümâyûna kâtip olmuş idi diye mestûrdur. Bu eş'âr onuñdur.

nazm Nedür o çurralar ol şûh-ı dil-nüvâzumda
Ki halka halka olur gerden-i niyâzumda
Yanup yağılmada bî-ihtiyâr olup hayfâ
O şem'-i hüsni aratdum bu şeb-güdâzumda

beyt Dâğdan fehm olunur sûz-ı derûn-ı 'uşşâk
Lâleden küşte-i gam hâk-i mezârın bilürüz

SELÎSÎ: Edirneli Âvâre-zâde Muştafa Efendi'dir. Biñ elli iki târîhinde Edirne'ye kadı olduğundan tercemesi kuzat şirasında (117) numaradadır. Bu gazel maşşûl-ı tab'-ı dürebârlarıdır.

[Edirnelidir. Murâd Hân-ı Şâlis 'aşrı 'ulemâsı şirasında Hadâiku'l-Hakâyık'ta tercemesi mezkûr 990 târîhinde vefât eden Âvâre-zâde Ca'fer Efendi'niñ ferzend-i ercümendi ve hâşıl-ı 'ömr-i berûmendidir. Zât-ı sü'ûdu maħrûse-i Edirne'de 'âlem-i bâlâ-yı lâhûtta hebût ile dâm-gâh-ı nâsûtta merbût olup sinn-i semîze vâsıl ve 'aql-i müstefâda nâil olduğa 1012 târîhinde İstanbul'a kudûm ve devr-i mecâlis-i 'ulemâ-i Rûm ederek Şeyhu'l-islâm Hâce-zâde Meħmed Efendi'niñ âsîtanesine intisâb u şeref-i mülâzemetlerini iktisâb etmişler idi. Devr-i medâris u 'ağd-i mecâlis ederek kırk ağçe medreseye vâsıl ve ondan dañi münfaşıl olduğan soñra 1023 zî'l-ħiccesinde Nağşibend-zâde Meħmed Efendi yerine Cezerî Kâsım Paşa Medresesi ħarcıyla bekâm 1027 şa'bânında selefi yerine Bergos'ta Meħmed Paşa Medresesi'yle nâil-i merâm oldular. O sene zî'l-ħiccesinde yine selefi yerine Kadirğa limanında vâkî' Meħmed Paşa Medresesi erzânî görülp 1028 recebinde yerlerinde ħareket-i dâhil-i itibâr olundu. 1029 rebî'u'l-âħirinde Mu'fd Aħmed Efendi yerine Ėazanfer Ağa Medresesi verilip o sene şevvâlinde 'Abdu'rrahman Efendi yerine maħrûse-i Bursa'da Ėançeriye Medresesi'ne gönderilmiş idi. 1030 rebî'u'levvelinde Ėadık-zâde 'Abdu'llah Efendi yerine şâniyen Ėazanfer Ağa Medresesi'ne nağl olunup o sene şa'bânında

Ķara Ħalîl Efendi yerine ŧaĦn-ı ŧemâniyeniñ birine vuŧûl buldu. O sene ramazânında Es'at Efendi maĦdûmu 'Ârif MeĦmed Efendi yerine Edirne Bâyezîdiyesiyle Ķadr u menziletleri mezîd olmuş idi. 1031 recebinde Ħ'âce 'Ömer Efendi müte'allıĶâtından olmaĶla vaĶ'a-i 'Oŧmân Ħânî sebebiyle 'azl olunup medreseleri ĶabaĶulaĶ-zâde MeĦmed Efendi'ye tevcîh olundu. 1034 cemâdiye'l-âĦiresinde Ħalefleri ĶabaĶulaĶ-zâde Efendi yerine Ebâ Eyyûb el-Enŧârî Medresesi iĦsân 1035 cemâdiye'l-âĦiresinde Rızâî 'Ali Efendi yerine medâris-i süleymâniye'den biriyle taĦŧîl-i 'izz ü ŧân eyleyip 1038 ŧevvâlinde 'Abdu'llah Efendi yerine Ħalebü'ŧ-ŧehbâ Ķazâsına ŧehbâl-i himmet açmışlar idi. 1039 zi'l-Ķa'desinde ma'zûl ve yerlerine Bostan-zâde 'Abdü'lkerîm Efendi mevŧûl oldu. 1044 ŧaferinde Ħ'âce-zâde 'Ali Efendi yerine Ķalata Ķazâsı rızâ-dâdeleri olup 1047 ŧevvâlinde 'azl ü yerlerine Ħasan KeĦudâ-zâde Ħasan Efendi vaŧl olundu. 1049 ŧevvâlinde Fenârî-zâde ŧâĦ MeĦmed Efendi yerine maĦrûse-i Bursa Ķazâsı tefvîz olunup 1050 ŧevvâlinde münfaŧıl ve yerine Vardârî ŧeyĦ-zâde MeĦmed Efendi vâŧıl oldu. 1052 cemâdiye'l-evvelîsinde reisü'l-eĦıbbâ Zeyne'l-'âbidîn Efendi yerine maĦrûse-i Edirne'ye Ħâkim ve revnaĶ-efrûz-ı mahâfil ü maĦâkim olmuşlar idi. 1054 ŧaferinde mütekâ'id ve yerlerine Behâî MeĦmed Efendi mütesâ'id oldu. 1056 recebinde vefât etmekle Keskin Dede civârında defn olundu. Enîsü'l-Müsâmirîn'de müŧârun ileyh zamânında Edirne'niñ kâffe-i medârisi Edirne müderrislerine müyesser olduĶu Ķarâib-i ittifâkıyyedendir demiŧtir. Bu zât Edirne ahâ-lisinden Edirne'ye Ķadı olanlarıñ dördüncüsüdür.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.164)

Ķazel

Var idi dillerde çoĶdan ârzû-yı nevbahâr
Açılıp ezhâr ŧimdi geldi bûy-ı nevbahâr

MaĶdeminden var ise aldı Ħaber bâd-ı ŧabâ
Devr idüp eĦrâfı eyler cüst ü cû-yı nevbahâr

Leŧker-i ezhâr geldi aldı mülk-i gülŧeni
Nola olursa müzeyyen çârsû-yı nevbahâr

Rûy-ı gülŧende zuhûr itdi benefŧe câ-be-câ
Gûyiyâ kim geldi ĦaĦt-ı müŧk-bûy-ı nevbahâr

Açılıp gülzârda güller Sefîsî oldılar
Her birisi bir civân-ı Ħûb-rû-yı nevbahâr

(s.495) **SÜVÂRÎ**: 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsından olup evâil-i hâlinde şan'atı cân-bâz idi. Şoñraları taşavvufa meyl edip hângâh şâhibi şeyh-i pâk-bâz oldu. Bu beyt âşâr-ı güftârındandır.

beyt Halka-i zülfünde cân u dil mu'allaqlar döner
Birbirine karşı oynar şan iki cânbâzdur

SEVDÂYÎ: Nâmı Aḥmed Çelebi'dir. Edirnelidir. Edirne Murâdiyesi'nde hânende idi. 709 yüz 709da Galata'da fevt oldu. Bu eş'âr güftârındandır.

gazel Düşnâm hoş gelür dile medh ü şenâ gibi
Yazup getürürem başum üzre du'â gibi
Atma yabâne tîr gibi toğrıyam beni
Bağruña başma egridür ağıâr yâ gibi
Her şubḥ u şâm mihr ü meh ey sîmyâ-yı ḥüsn
7urur kapuñda bende-i zerrîn-ķabâ gibi
Ben kuluñı raķîb ile şâhâ muķâbil it
Germ oluben ķapayum anı kehrübâ gibi
İletmege peyâmumı sen şâh işigüne
Peyk-i revinde olmiya bâd-ı şabâ gibi
Kûyuñ gedâsı olalı Sevdâyî Ḥüsrevâ
Ulular aña 'izzet ider pâd-i şâ gibi

gazel Mecnûn ola mı bu dil-i dîvâneye beñzer
Zencîr ola mı 7urra-i cânâneye beñzer
Zâhid saçı sevdâsına Sevdâyî gibi düş
Tâ kim bilesin sen de bu sevdâ neye beñzer
Câm-ı leb-i la'lüñ gibi şâfi bulunur mı
Bir dâfi'-i ğam sâğar-ı peymâneye beñzer

'Aşkuñ meyini şol qadar içer ki gören der
 Şol 'arifi gr kim ħum-ı meyĥâneye beñzer
 Nazm-ı dil-i Sevdâyî'yi cân gûşına rabt it
 Kim her biri bir lü'lü-i dürdâneye beñzer

ğazel

Gözüñi ehl-i nazarlar görüp âhû didiler
 Bir dem insâna enîs olmadı âh o didiler
 Şûfiler vecde varup mest gözüñ şevkı ile
 Qodılar mescidi meyĥâneye yâ hû didiler
 Cûybârın ser-i kûyuñda görenler gözümüñ
 Gemege ĥavf kıilup qanludur ol şu didiler
 Bezm-i gülşende lebüñ vaşfını muṭrib oqıdı
 Aña qumrı vü kebüter daĥi kû kû didiler
 İtdi derd-i dili Sevdâyî eṭıbbâya su'âl
 Leb-i dilberdür aña şerbet-i dârû didiler

SŪZİ: Evâĥir-i devr-i Sultân Maĥmûd Ĥân-ı Evvel 'aşrı şu'arâsındandır.

Bu ġazel maĥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârlarıdır.

ğazel

Kâr itdi ġamuñ cânuma sultânım efendim
 Raĥm eyle bu eġġânıma sultânım efendim
 Aġlatma beni ĥâlüme raĥm eyle kerem kıı
 Baq dîde-i giryânıma sultânım efendim
 Hecrüñle beni öldürüb ey şâh-ı cihânım
 Gel girme benüm qânıma sultânım efendim
 Qaldım yalıñuz derd ile aĥvâlümü sormaz
 Gelmez nideyüm yânıma sultânım efendim
 Gün gibi ṭulû' ide mi bir gün daĥi bilmem
 Bu ĥâne-i vîrânıma sultânım efendim

Var 'arz-ı selâm eyle dimiş 'ömri çok olsun
Ol Sûzî-i nâlânuma sultânım efendim

Mûsikîler sırasında tercemesi mezkûr Haffaf-zâde Hüseyn Efendi bu gazeli bestelemiştir. Şeyhî Çelebi Câmî'i imâmı olup 1137 târîhinde vefât eden mesbûku't-terceme Süleymân Efendi'niñ seng-i mezârınıñ maḥkûk târîh-i vefâtı merḥûm Sûzî'niñdir.

(s.496) SEHÎ BEY: Şâ'ir-i meşhûr Necâti Bey'iñ mürebbâsı imiş. Kâtib-i dîvân iken Edirne'de Dârü'l-ḥadîs mütevellîsi olmuştu. Rûm'da Tezkiretü'ş-şu'arâ cem' edenleriñ birincisi bu zâttır. Toḫuz yüz elli târîhinde intikâl eylediği Enîsü'l-müsâmirin'de mezkûrdur. Ḥasan Çelebi Tezkiresi Edirne'de Dârü'l-ḥadîs mütevellîsi iken Tezkiretü'ş-şu'arâ cem' edip mertebesinden ziyâde manşib ricâsıyla bu ebyâtı demiş ve Sultân Süleymân'a vermiştir.

şî'r Ne itdüm bilmezem ben pîrligümde
Ki ḳapuñdan sürüldüm pîrligümde
Nola iḥsân-ı sultân olsa mebzûl
Ḳoca ḳul ḳapusıdur olsa maḳbûl

Toḫuz yüz elli beşte vefât eyledi. Mükemmel ve müretteb dîvânı vardır, demiştir. Mevlânâ 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nde daḫi Edirnelidir. Evâḫir-i ömründe bölükten ṫarîḳ-i tevliyyete girip Ergene'ye ve ba'zı imârete mütevellî ve çok seneler mu'ammer oldu demiştir. Âtîdeki ebyât güftârındandır.

Kühü'l-Aḫbâr'dan menḳûl na't

Serv-i gülzâr-ı risâletsin Sehî dervîşüñi
Sây-e-i raḫmetden itme yâ Resûlallah cüdâ

Enîsü'l-Müsâmirin'den menḳûl nazm

Dağlar ḫalkası giydürdi zırhlar tenüme
Cebe şatmaḳ nic'olur göstereyüm düşmenüme

Hâk oğuldur yağadan geçme bugün eşk-i yetîm
 Tıfl iken dâhî bırağmışdı gözüm dâmenüme
 Sînede derd ü ğamuñ dâğını setr itmek için
 Tügmeler tağdı yaşum kağresi pîrâhenüme
 Sîmden heykel aşar boynıma ğuyâ meh-i nev
 Toladığça kolını yâr benüm gerdenüme

Hasan Çelebi Tezkiresi'nden menkûl beyt

Ğün gibi yüksekde uçar varsa kûy-ı yâre şu
 Yârdan uçar göresiz bir ğün ol bî-çâre şu

Sehî Beg'iñ Heşt-Behişt tesmiye eylediği Tezkiretü's-şu'arâ'sı dersa'âdette Fâtih Kütüphânesi'nde mevcûttur.

SEYRÎ İBN-İ NAĞKÂŞ MUHAMMEDÜ'L-HÂDÎ: Nâmı 'Ömer'dir. Biñ iki yüz elli dört târihinde Edirne'de Şah Melek Mağallesi'nde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup hâiz-i sermâye-i isti'dâd ü bâliğ-i mertebe-i 'ağl-ı müstefâd oldukta 'asâkir-i zabtıye silkine değâlet ve ifâ-yı hüsni hidmetle mülâzim rütbesini ba'de'l-ihrâz açığa çıkarılmağla çarşıda bir dükkân küşâd ederek 'arzuhalcilik şan'atıyla iştiğâle mübâderet ve ol şûretle istiğşâl-i esbâb-ı ma'îşetle imrâr-ı vağt u sâ'at eylemekte bulunmuştur. Bu ğazel ğüftârındandır.

ğazel

Mest olmuş iken hâğ-ı cihân câm-ı tağa'dan
 Âsûde degil çâre nedür dâm-ı tağa'dan
 Çâr 'unşur ile olduğıün fıtrat-ı âdem
 Tağlîş idemez kendini âlâm-ı tağa'dan
 Nâmûsa bedel mâl ile cândan geçen 'ârif
 Yâd olmadı Kârûn gibi bednâm-ı tağa'dan
 Tağdîre neden eyleyelüm sehv ile bühtân
 Noğşanlığımız zâhir iken tâm tağa'dan
 Ağkâm-ı kağâ Seyrî-i üftâdeyi encâm
 Kırtardı hele olmiyacak ğam tağa'dan

müfredât Vuşlat-ı yâri añup 'ömrüm olunca yanaram
 Mâl-i hulyâ ile bî-hûde geçen günlerüme
 Nîk ü bed eyledügi her kişinüñ kendinedür
 Kimseyi ğor göremez bilse eger kendi nedür

(s.497) SEYFÎ: Veli Dede Dergâhı post-nişînlerinden şu'arâ şirasında tercemesi mezkûr Gülşenî Müsellim Efendi-zâde Şeyh Meĥmed Vefâ Efendi'niñ dâmâdı ve ĥalîfesi Taşlık Medresesi müderris-i esbakı Ĥattât Ĥâfız Meĥmed Seyfû'ddin bin İsmâ'il Efendi'dir. Biñ iki yüz otuz üç senesi şevvâliniñ on toktuzuncu günü irtihâl-i dâr-ı beĥâ etmekle Lârî Câmî'i ĥurbunda Veli Dede Türbesi'nde medfûndur. Bu 'arabî ebyât maĥşûl-ı taĥ'-ı dürebârları olup biñ yüz seksen altı târîhinde ĥatt-ı destiyle yazılmış olan levĥadan istinsâĥ edilmiştir.

nazm-ı 'arabî İnkişâfü'l-ĥalbi fî zikri lilâh
 İktisâbü'l-ĥurbi terkü ma'adâh
 Nüvviret 'aynü füyûzen bi'r-rızâ
 Lem yecidhâ sâlikün illâ fenâh
 Len yenâlü'l-vaşle ĥattâ yeftedev
 Leyse illâ terkü ĥubbin 'an sivâh
 İn yürdü intihâce'l-vâşilîn
 Bi'tisâmi's-şabri fihâ ve's-şalâh
 Rabbenâ verĥam ve şeffi'hüm lenâ
 Ĥad de'â Seyfiyyü hâzâ fi şenâh⁸⁷

Türkî eş'ârına dest-res olunamadı.

⁸⁷ Kalplerin keşfi ancak Allah'ı zikretmekle olur. Ve O'na yaklaşmak mâsivâyı terk etmekle mümkündür.

Gözümü O'nun rızasıyla nurlandır. Sâlik oan bunu ancak fenâda bulur.

Kişi kendini fedâ etmeden vuslata erişemez. Bu da ancak mâsivâyı terkle mümkündür.

Eğer vuslata erenlerin makamına ulaşmak istersen; sabır ve namaza sımsıkı sarıl.

Ey Allah'im bize rahmet et, onları bize şefaatchi kıl. İşte Seyfi'nin duası budur.

SEYFÎ-İ DİĞER: Dersi'âmdan ve tarîk-i 'aliyye-i Nakşibendiye meşâyih-i kirâmından ve Sulţân Bâyezîd Maħallesi ahâlisinden Ortaköy kazası bidâyet maħkemesi riyâsetinden müteķâ'id ve tercemesi 'ulemâ şirasında mesbûķ Karinâbâd kazası müftî-i esbakı pîr-i rûşen-zamîr 'Ali Seyfi Efendi'dir. Bu matla' maħşûl-ı tab'-ı fâzilâneleridir.

[Edirne'de Sulţân Bâyezîd Maħallesi'nden zuhûr ve Kılıçcı 'Ali Efendi demekle meşhûr olup tahşîl-i ma'ârife iştiğâl ve tenvîr-i mebâhiş-i kıl ü kâl ettikten ve Şumnulu eş-şeyh Yûsuf Efendi'nin halka-i tadrîsine devâm ve tekmiî-i nüsha edip icâzet alarak nâil-i merâm olduktan soñra müşârun ileyh tarîk-i Nakşibendî'den dahî aħz-ı yed-i inâbet ve tekmiî-i âdâb-ı tarîķe bezl-i himmetle me'zûn-ı bi'l-irşâd olmuş idi. Ba'dehû Câmî-i 'Atîķ'te tadrîse mübâşeret etmiş ise de bir müddet mürûrunda ferâġat ederek Karîn-âbâd kaşabasına me'zûn-ı bi'l-iftâ oldu. Orada tûl müddet ikâmetten soñra ma'zûlen Edirne'ye 'avdet etmiş ve 'adliye teşekkülünde maħkeme-i istînâfa a'zâ ta'yîn kılınmış idi. Ba'dehû ba'zî kazâlar maħâkimi riyâsetinde bulunarak nihâyetü'l-emr Ortaköy kazâsı bidâyet maħkemesi riyâsetinden müteķâ'iden hânesinde imrâr-ı eyyâm ü leyâl eylemekte olduġu hâlde ferzend-i habâşet-mendi gürûh-ı 'ayyâşînden Şeref nâm nâ-hulķ tarafından aşısız bir maddeden dolayı vuķû' bulan darbeden müteessiren 1311 senesi rebî'ul-âħiri evâsıtında vefât ederek Zincirliķapı Maħallesi'nde Alacaçeşme Soķaġı'nda vâķi' eş-şeyh Ramazân Efendi Tekyesi haķîresine defn edilmiş ve mûmâileyhiñ eşer-i darbdan vefât ettiġi diġer vereşe tarafından iddi'â olunmaġla müdde'î-i 'umûmî mu'âvinliġinden gösterilen lüzûm üzerine medfeni açılarak emr-i teşrîhi bi'l-icrâ eşer-i darb olarak başında görülen yaranın dimâġına olan te'siriyle vefât ettiġi eķibbâ tarafından taşdik edildiġinden Şeref beş sene müddetle taht-ı tevķîfe alınmış idi. Sinni seksene yetmiş bir zât-ı sûtûde-şifât olup âyîn-i Nakşibendî'yi hânesinde icrâ ederdi.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.312-313)

ġazel

Çün dilde ķarâr eyledi ma'kûs-ı hayâlün
Görsem de olur görmesem ol mâh cemâlün

Egdi serini şerm ile şimşâd ile 'ar'ar
Gülşende görüp serv ü çemen ķadd-i nihâlün

Baķdum ruķ-ı mehpâreñe ey mâh-ı münîrüm
Çeşmüm ķamaşup görmedi seyyâre-i hâlün

Şabr eylemez oldı şanemâ bu dil-i nâ-çâr
 Ğamzeylemede gün-be-gün ol çeşm-i ğazâlûñ

Seyfî süħan erbâbına ħidmetde muķîm ol
 Dâmânına düş peyrevi ol ehl-i kemâlûñ

maṭla'

Cebîninde o dilber zülf-i müşkin aralanurmış
 Döküp gül-femle ruhsâre 'izârın ħaralanurmış

ḤARFÜ'Ş-ŞÎN

ŞÂDÎ: Biñ iki yüz elli beş senesinde Ḥacı Ḥallaç Maħallesi'nde mütevellid Ḥasan Baba nâm bir faķîriñ ferzend-i ercümendi Seyyid Aħmed Efendi'dir ki Seyyid Efendi demekle ma'rûfdur. Muķaddime-i 'ulûmu Ḥâşfurûn mektebinde taħşîl ettikten şoñra biñ iki yüz yetmiş senesi ħilâlinde Edirne 'askerî mekteb-i i'dâdîsine deħâlet ve beş sene müddetle mekteb-i mezkûrede ikmâl-i taħşîlden şoñra dersa'âdete ħarbiye mektebine naķl ile oraya 'âit fûnûnu tekmiñ ederek bi'l-iħrâc 'uhdesine yüzbaşılık rütbesi tevcîhiyle Baĝdat'a i'zâm ve bir müddet şoñra Manastır'a taħvîl ile nâil-i merâm olup müte'âķiben biñ iki yüz seksen üç târiħinde me'zûnen dersa'âdete gelmiş ise de az müddet mürûrunda vefât etmiştir. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

beyt

Giryeden ħamz-ı müvelled âha memzûc olmasa
 Ğarķ olurdı eşk-i dîdem ile kimyâ-ħâneler

(s.498) veleħû nazm

Gösterüb mecmu'a-i berkinde bir a'lâ ğazel
 Ol süħandân bülbüli medhûş u ħayrân itdi gül

Gûş idince Şâdiyâ bu nev-zemîn eş'âruñı
 Bülbüle tanzîr içün ol demde fermân itdi gül

velehû Ye's ü ğam mı 'âşıkâ cânâ zuhûr-ı hüsni haş
 Levh-ı beyze itibâr olmaz karası olmasa
 Eylemezdi Şâdî-i bî-çâreden vaşlın dirîğ
 Ger anuñ gibi o şâhuñ biñ gedâsı olmasa

ŞÂHİDİ: Enîsü'l-Müsâmirîn ve Kühü'l-Ahbâr beyânınca Ebu'l-feth
 Sultân Mehmed Hân hazretleri'niñ şehzâdeleri Sultân Cem hazretleriniñ
 defterdârı idi. Edirnelidir. Şanâyî' u tevriyeden âzâde ba'zı sâde eş'ârı vardır.
 Bu ebyât ondan nümûnedir.

müfredât Çeşme-i Hızr diyen câm-ı Sikender lebüñe
 Yaraşur âyîneden top dese ğabğabuña
 Gâh olur kîsem tolu pır pır döner bâzârda
 Gâh olur hâli baña bâzârı pır pır döndürür
 Didüm kim görmedüm cânâ senüñ gibi güzel gözler
 Didi kim görmedüm ben de senüñ gibi güzel gözler

ŞEREF: Veli Dede Dergâh-ı şerîfi şeyhi Şerefü'ddin Şu'ayb Efendi'dir.
 Dergâh-ı mezkûrede şeyh olan Seyfullah Efendi'niñ ferzend-i mihteri ve Şeyh
 Tal'at Efendi'niñ birâderidir. Biñ iki yüz elli yedi hilâlinde Edirne'de Şabûnî
 Hacı Halil Mağallesi'nde pâ-nihâde-i 'âlem-i nâsût olup kemâlât-ı 'ilmiyeyi
 taşşil ve âdâb-ı tarîkat-i 'aliyyeyi tekmîl ettikten soñra irşen pederleri
 mağâmına şeyh olmuştur. Vâkı' olan taleb üzerine göndermiş olduğu âtîdeki
 ğazeller ğüftâr-ı füyûzât-dişâr-ı mürşidânelerinden nümûnedir.

ğazel Kayd-ı imkânla bulunmaz rûh-ı men me'vâ-yı 'ışk
 Şeş cihetden taşra tayrân eyledi 'anğâ-yı 'ışk
 Çünkü rabbi zidnî feyken didi sâlâr-ı rûsul
 Vâdi-i hayretde iskân eyledi âlây-ı 'ışk

Efser-i dâğ-ı cünûnı başına tâc itmeden
 Eyleme bî-hûde ey dil da'vâ-yı Leylâ-yı 'ışk
 'Âkılâne hâl-i 'ışkı eylemek tefhîm güç
 Çün hürûf-ı lafz u şavta çıkmadı ma'nâ-yı 'ışk
 Şaykal-ı tevhîd ile bulsa derûnuñ incilâ
 Görinürdi saña andan çehre-i ra'nâ-yı 'ışk
 Cân u baş virseñ gerekdür işbu yolda hâşılı
 Nakd-i tenle alınur şanma begüm kâlâ-yı 'ışk
 Mazhar-ı esmâ-i Hâkdur cümle eşyâ ey Şeref
 Eyle 'ibretle nazar kim olasñ dâna-yı 'ışk

ğazel

Reng ü elvân-ı cihânla itme cânâ ittişâf
 Sil gönülden ğayr fikrin itme kendin sîne-şâf
 Nûr-ı 'irfân ile keşf it añla nefsüñ hîlesin
 Kıl sefer mülk-i derûna eyle dil beytin tavâf
 Taht-ı dilde hükm idüp ey şâh dîvân itmege
 Çün gerekdür nefis ile çok ictihâd u ihtilâf
 Hâkka vuşlat ister iseñ ser-fürû kıl âdeme
 Âdem-i ma'nî durur zîrâ hâkîkatde muţâf
 Vâkıf-ı esrâr olan bir kâmilüñ gir kalbine
 Ey Şeref bulmağ dilerseñ dü-cihânda sen mu'âf

(s.499) **ŞERİF**: Edirnelidir. Tarih-i 'Uşşâkî müntesiblerinden ve Sultân Selîm-i Sâlis 'aşrı şu'arâsından olup eş'ârı şütür-gürbe kabîlindedir. Ğazelden müfrez bu beyt onuñdur.

beyt

Görmedüm bunda Şerîf gibi 'aceb âşüfte-dil
 Kande bir şûh-ı cihân görse hemân meftûn olur

Âtîdeki ğazel dahî hattaatlar şirasında mesbûku't-terceme Boşnağ-zâde Meħmed Efendi hattaıyla bir levhada Şalı Tekyesi'nde ziyâret olunmuştur.

ĝazelden müfrez Çün tarîķuñ şem'ine pervânedür 'uşşâķiler
Himmet-i pîrân ile merdânedür 'uşşâķiler

Öyle bir zât-ı Hüsâmeddîn mürüvvet kânıdur
Luţf ider 'âşıklara şeyhânedür 'uşşâķiler

Gel Şerîfâ koma elden dâmen-i Şeyh Maħmûd'ı
Pâk ider her gevheri yekdânedür 'uşşâķiler

ŞU'Â'Î: Gâzi Miħal Maħallesi'nde bir debbağın oğlu olup yeñiçeri züm-resinden idi. Biñ yigirmi târîhinde intikâl eyledi. Bu eş'âr âşâr-ı şî'riyesindedir.

ĝazel Elem çekme çatup ebrûlaruñ kat kat kemân eyle
Beni tek nâvek-i dil-dûzuña bir kez nişân eyle

'Urûc itmeme ser-i kûy-ı şafâ-baħşuñ koyup ey meh
Gerekse çerħa havrâ kâkülüñden nerdübân eyle

Benümçün sañâ düşmen cânı kurbân eylemez dirmiş
Hâlîlüm işte tîğüñ işte boynum imtiħân eyle

Ĝubâr-ı maħdemidür tûtüyâ-yı ħâki cânânuñ
Şafâ luţf et getür çeşm-i 'alîle armağân eyle

Şu'â'î 'ışķ-ı cânânı şaķın nâ-ehle keşf itme
Maħabbet sırrını cân gibi sînende nihân eyle

ĝazel Virmesün yüz açılıp ol rûy-ı zîbâ kimseye
Muntazır olmasun o mir'ât-ı mücellâ kimseye

Âl idüp dâim müdâm ayak tolar bezm ehline
Hürmet itmez sâķiyâ câm-ı muşaffâ kimseye

'Âşıkça yaklaşmaz âdemden perî-veş gizlenür
Ol melek-sîret perî yüz virmez aşla kimseye

Bulmadum bir 'âşık-ı şûrîde hâlüm ağlayam
Virmesün derd-i derûnum Hakk Teâlâ kimseye

Devr-i hüsnüñde Şu'â'î bendeñe cevr eyleme
Dostum bâkî degildür işbu dünyâ kimseye

velehû

Nola bî-çâreler gitse dilâ cânânuñ ardınca
Yürürler bendeler zîrâ şeh-i devrânuñ ardınca

Müsellemsin Şu'â'î sen gazelde ehl-i nazm içre
Kıyâsum bu varan sensin şeh-i Selmân'uß ardınca

ŞUĞLÎ: Nâmı Ahmed'dir. Şuğlî maḥlaşıyla tercemesi ḥattatlar sırasındadır. Âtîdeki eş'âr onlarıñdır.

[Edirne'de Dârü'l-Ḥadîs Câmî'i kurbunda mütemekkin olup ṭarîḳ-i Bektâşî'ye müntesib idi. Fî'l-'aşl debbâğ eşnâfından iken sinn-i kühûleti daḫi tecâvüzden soñra bir 'illete mübtelâ ve yek-dest ü yek-pâ olmuş idi. Bu hâl üzere bâ tâziyâne-i 'alâyîḳ-i mecâzâne ârzü-yı taḫşîl-i kemâl ve Kevkeb Ḥâfîz Mehmed Efendi'den meşḳ ü sa'y-ı bî-hemâl ile sülûş ü nesihte (1090) târihinde icâzet almıştır. Ekseriyâ ketebelerini muḳaffâ elfâzla yazıp meşelâ ḫaḳîr-i ğam-zede derd-mend Şuğlî Dede deyip tefehhüm-i nefis ederdî. Sinni yetmişe yetmiş iken 1140 târihinde dest ü pâ-keş-i şuğl-i dünyâ vü 'âzim-i âsâyiş-ğâh-ı beḳâ oldu. Güzâfî Tuḫfetü'l-ḫattâtîn. Ḥâdim Timurtaş Mescidiyle Şarıcapaşa Câmî'i'nde birer ḫilye-i sa'âdeti ve elimde ba'zı eḫâdîs-i şerîfeyi şâmil (ketebe Dervîş Ahmed bin Muḫammedü'l-emîn e'l- mütteḫazü'l-ma'rûf bi Şuğlî Dede min tilâmîz Mehmed ḫâfîzü'l-Ḳur'ân 1136) imzâlı bir şaḫîfesi vardır.]

(Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.369)

Müseddes ğazelden müfrez beyt

Bülbülân eş'âr-ı 'aşkı okıyup bağlar şufûf
Ġonce-i levḫ üzre cânâ şanki şebnemdür ḫurûf
Feth idüp gülzâr-ı vechin gösterür verd-i elûf
'Andelîb eyler niza'lar şâyed olmaḳsa vuḳûf
Tıfl-ı çâĝı mevsimüñdur ey cemâli nev-şükûf
Mâil-i verd-i cemâlüñ nev-bahâr ister mi hiç

Başka gazeliyâtına teşâdüf olunamadı. Zindanaltı'nda Tatar Hân Kabristanı'nda bir mezar taşında bu târîh görüldü.

târîh Pür-kerem Hacı Meḥmed ibnü'l Hacı Ḥasan
Ehl-i fakra merḥamet eyler işi himmet idi

(s.500) Gitdi dünyâdan beḳâyâ artura Ḥaḳḳ rahmetin
Kân-ı mürvet 'âleme cismi bütün rahmet idi

Yâ ilâhî meskenin firdevs enîsin Aḥmed it
Şaf-dil kesbiyle kârı farz idi sünnet idi

Oḳıyup bir fâtiḥa Şuḡlî didi târîhini
Ḥaḳ bu ki pür-cûd idi ḥaḳḳâ velî ni'met idi

Bu târîh daḫi Uzun Mezarlık'ta Hacı Recep Fırını karşıısında bir kabir taşındadır.

târîh Muştafa ibn-i Meḥmed bir gül-i ra'na idi
Gitdi dünyâdan beḳâyâ ḥâif ol bülbül-nevâ

Oḳıyup bir fâtiḥa Şuḡlî didi 'âlem görüp
Rahmet eyle yâ ḡanî târîhdür muḡnî aña

ŞIFÂYÎ: Târîḳ-i Gülşenî fuḳarâsından mühr-ken 'Abdü'l-bâḳî Efendi'dir. Fenn-i tıpta mahâreti olduğundan mahlaş-ı mezkûru ihtiyâr etmişti. 'Arabistan ve İnan memâlikinde bir çok zamân seyâḫat ettikten soñra Edirne'ye gelerek Sultân Bâyezîd Hân-ı Şânî Dârü'ş-şifâsı'nda reisü'l-eḫibbâ olup güzârende-i eyyâm ü leyâl iken biñ yetmiş beş senesi ḫudûdunda râh-ı nefesi beste-dem ü ḡavḫa-ḫ'âr-ı deryâ-yı 'adem oldu. Bu ebyât onlarıñdır.

nazm Şâh-ı 'aşḳuñ bir vezîr-i kârdânıdur ḡöñül
Mülk-i Rûm'uñ ḫaḳ bu kim şâḫib-ḳırânıdur ḡöñül

Oḳların gözler o ḫûnrîzuñ şikâf-ı sînede
Ey Şifâî ḳal'a-i ten dîde-bânıdur ḡöñül

müfredât Servüñ cünûnı var diyü taħrîk idüp şabâ
Zencîr ile ayâğın ı bend itdi cûybâr

Tâze dilber ҡolına dâğ yaқarsa yaқışur
Ĝâyet a'lâ yaraşur tâze nihâl üstine gül

ŞEKİB: Vaқâyi'u'l-Fuzalâ beyânınca biñ ıoksan üç senesi şa'bânında vefât eden Paşmaқcı-zâde Şeyhü'l-islâm 'Ali Efendi merhûmuñ birâder-i kihteri e's-seyyid Meħmed Efendi'dir. Devlet-i 'aliyye ile maħrûse-i Edirne'de mülâzemette iken biñ yüz bir senesi ħilâinde intikâl eyleyip Edirne'de defn olundu. Bu iki beyit onuñdur.

müfredât Leb-i cân-baħş la'l-gûnı ânuñ
Râħat-ı cânıdur Şekîbânuñ

Ben ki mihr-i sipihr-i 'irfânem
Ĥıyre-dâd-ı dû-çeşm-i nâdânem

ŞEVKİ: Nâmı Yûsuf Çelebi'dir. Edirne'de bir pîre-zeniñ ҡulu idi. Sultân Bâyezîd Ĥân'ıñ şehzâdeleri Sultân Maħmûd Mağnisa'da iken Necâti Bey ile Tâli'î daħi orada olduğundan bunuñ da şevki ĝalebe edip onlarıñ ĥidmetine varmış idi. Nazmıñ envâ'ında mâhir ve aқsâmına ҡâdir ve ҡaşâid ü eş'ârı be-ğâyet muşanna' u muħayyel ve dîvân-ı belâğat-'ünvânı beyne'l-enâm maқbûl u mütedâvil olduğ ı Laţfi Tezkiresi'nde meşûrdur. Âtîdeki eş'âr maħşûl-ı ıab'-ı dürerbârlarındandır.

ğazel Evvel ҡaşuñ mişâlini ҡılmış müsevvede
Yazan hilâl şeklini tâk-ı zebercede

Mey-ħ'ârenüñ du'âsı nola ola müstecâb
Her dem ҡadeħ du'âsın oқur pîr-i meygede

Âşûblar ҡoparsa lebüñde ĥatıuñ nola
Şimdi mi oldı bâde-i nâb üzre 'arbede

Med çekdi tîğ-i ğamzesi başıma luḡ idüp
 Erdi bu devlet ile gönül taḡt-ı sermede
 Kimdür dir iseñ ey yüzi gül Şevķî-i ğarîb
 Bir gözi yaşlı yıldızı düşkün felek-zede

müfredât

(s.501)

Yine tıtmuş yüzün âyînesini jeng-i siyâh
 Kim bilür ne nefesi tutilacaḡ âh didi

Gerçi ki vücûdın 'adem itmiş kişi çoḡdur
 Hâl ehli arasında meyânuñ gibi yoḡdur

Dilberler içre şems disem nola Aḡmed'e
 Kim beñzemiş cemâl ile nûr-ı Muḡammed'e

Şerbet-i la'li gerek ḡaste dile
 Neye yarar şekerün ez şuyun iç

Hâyâl-i la'-i cân-baḡşuñla cân tenden revân çıktı
 Ben ağlayayım ağlarsam evimden iki cân çıktı

Zülfün esîri sâġar-ı 'işretten el çeker
 Zîrâ ki ḡaydı olana şoḡbet ḡarâmdır

Dirîġâ ḡasretüm ḡaldı benüm sen serv-ḡâmetde
 Bu gün dünyâda bulmazsam bulma yârın ḡıyâmetde

Âh eyleyicek yaş dökilür dîde-i terden
 Berk-i gül bâdâm gibi bâd-ı seḡerden

ŞEHİDİ: Semâ'ḡâne-i Edeb beyânınca isminiñ ḡüseyn olması ve nisbeten Seyyid bulunması ḡasebiyle (Şehîdî) taḡallüş etmiştir. Edirnelidir. 'Ulûm-ı 'arabiyye ve fûnûn-ı edebiyye taḡşîli için Neşâti Dede'niñ ḡidmetine kemer-bend ve o sâyede murâdına ermiştir. ḡubb-i âl-i 'abâyı dünyâya deġişmiş bir dervîş-i bürehne-pâ imişler. Mücâhede-i nefis ile biñ seksen iki târiḡinde nâil-i rütbe-i şehâdet olmuştur. Şiddet-i maḡabbetlerine ve fenn-i

şî'rdeki mahâretlerine güzel bir muhammeslerinden alınan şu bir kaç beyt şehâdet eder.

muhammes ğazel Mir'ât-ı muşaffâ mı degil rû-yı dilârâ
 Kim görmeyesin anda bugün haqqı hüveydâ
 Bu pendimi gûş eyle göñül kim budur evlâ
 Dil virdigüñe şıdık ile vir cânını zîrâ
*Men mâte mine'l-'aşkı fekad mâte şehîdâ*⁸⁸

Her kim diler ise ire her derdine dermân
 Hâk-i reh-i cânâne ide cânını kurbân
 Bunu dir iken gûşıma irişdi hoş elhân
 Bu mışra'ı yâd eyle Şehîdî daği vir cân
Men mâte mine'l-'aşkı fekad mâte şehîdâ

ĤARFÜ'Ş-ŞAD

ŞÂDIK BEY: Fâizî merhûm Zübdetü'l-Eş'âr'ında merhûm Şâdik Bey'in eş'âr-ı kesîreyi müştemil yedi 'adet dîvânı görüldü. Ve 'Ahdî Tezkiresi'nde mûmâileyhi sevmeyenler kendisine sirkat-i ma'nâ isnât edip dest-resi oldukları ğazellerinden şâdik lafzınıñ şad u dal harflerini hakk u tağyîr ile *şarık* şekline korlar idi. Ammâ hilâf-ı vâkı' idi demişlerdir. Ve'l-hâşıl mîr-i mûmâileyhiñ haţtı hûb ve şî'ri merğûb bir şa'ir-i mâhir idügi ve re's-i elf hudûdunda vefât eylediği Enîsü'l-Müsâmirîn'de ve toköz yüz toksan yedi târîhinde irtihâl eylediği Riyâzi Tezkiresi'nde mesttûrdur. Bu eş'âr maşşûl-ı tab'-ı dürebârlarıdır.

ğazel Leb-i yâķûtuña her dem haţtı-ı reyhân getürür
 Çatl-i 'uşşâķa delîl âyet-i Őur'ân getürür
 Küfr-i zülfüñ şanemâ şem'-i şebistân getürür
 Őaldırup parmağını şevķle îmân getürür

⁸⁸ Kim aşktan dolayı ölüre şehit olarak ölüre.

Dem-be-dem kan ağıdur merdüm-i dîdem gûyâ
H'âcedür Rûmili'ne la'l-i Bedeşşân getürür

Şevk-ı ruhsârûñ eyâ kaçı hilâlüm her şeb
Zulmet-i ğamda bañâ şem'-i şebistân getürür

Çekmezem kühl-i cilâ müntenî çünki şabâ
Şâdıķâ dîdeme hâk-i reh-i cânân getürür

(s.502) ğazel

Seni sevdim belâ vü derd ü miñnet ihtiyâr itdüm
Giyüb şâl ü 'abâyı faqr u zillet ihtiyâr itdüm

Ben ol kaç'ı ta'alluķ eylemiş abdâl-ı 'aşķam kim
Unutdum şehr-i yârı dâr-ı ğurbet ihtiyâr itdüm

Ben ol hâkister olmuş bir belâlı bülbülem ey gül
Kanâ'at gülşeninde hâr-ı ğasret ihtiyâr itdüm

Kaķâ vü tâcı terk itdüm maħabbet hângâhında
Mürîd-i pîr-i 'aşķam künc-i 'uzlet ihtiyâr itdüm

Tecerrüd 'âleminde bir mesîhâ-meşrebem Şâdıķ
Koyup zevk-i vişâl-i yâri firķat ihtiyâr itdüm

ğazel

Pervâne gibi yansam olur şem'-i 'aşķa ben
Pervâne eyledi beni bir şem'-i sîm-ten

Bilmez o âteşîn ruħa yanup yakıldığım
Pervâne-vâr şem'-i şebistâna yanmayan

Sûzında âteş-i ğam-ı 'aşķuñla kâinât
'Uşşâķ şem'-i şevķine pervâne cümleten

Pervâne-veş döne döne cânum fedâ saña
Bir gice hâneme gel eyâ şem'-i şu'le-zen

Pervâneyi yakar diyü nâr-ı firâķ ile
Şem'uñ taķıldı gerdenine Şâdıķâ resen

müfredât

Sâķî saña göz koydığını gördi ĥabâbuñ
 Alındığı hep o idi meclisde şarâbuñ
 Çekilür işigüñe 'âşık-ı bî-cân şaf şaf
 Şan Süleymân'a gider 'asker-i mûrân şaf şaf
 Şafâ bezminde erbâb-ı mezâķ ey Ĥüsrev-i 'âlem
 Seg-i kûyuñ sıfâlin yeg tutarlar sâġar-ı Cem'den
 Cism-i lâ-ġarda görinen şanma yer yer üstüĥân
 Çıkmaķ için cân-ı nâlânım olupdur nerdübân

ŞÂDIĞ EFENDİ: Biñ iki yüz kırķ yedi târîĥinde Edirne'de ġadem-nihâde-i sâĥa-i vücûd olup 'unfuvân-ı şebâbetinde dersa'âdete 'azîmetle iki yüz altmış dört senesi ĥilâlinde Enderûn-ı Hümâyûn Ağavâtı şınfına ilĥâķ olunmuş olduġu Faĥin Efendi Tezķiresi'nde ve iki yüz yetmişten şoñra vefât eylediġi Sicill-i 'Oşmânî'de mezkûrdur. bu ġazel âşâr-ı şî'riyesindedir.

ġazel

Atdı zencîr-i ġamı gerdânıma gerdûn-ı dûn
 Saña ġaldı işümüz gel ġande isen ey cünûn
 Devr-i 'aks u cevri-yâr ile eyâ çerĥ-ı dû-tâ
 Ben saña nitdüm ki ġıldıñ ġâmetüm mânend-i nûn
 Şubĥ-dem sürĥ-i sipihri sen görüp şanma şafaķ
 Her gice mażlûmlar cânın yakup içdigi ĥûn
 Bezm-i 'âlemde gice şandı şarâb-ı bî-ĥumâr
 Yaġdırur gerçi tulû-âsâ bu câm-ı ser-nigûn
 Ėuş idüp derdüm kemâl-i ĥayretinden Şâdıķâ
 Sînesinde yâreler açdı ġabîb-i zû-fünûn

ŞÂLIĞ EFENDİ: Zümre-i şâlihîniñ ser-bülendi tarîķ-i Ĥalvetî meşâyih-i kirâmından Şeyĥ Şâlih Efendi ibn-i İbrâĥîm bin Mestci-zâde Şâlih Efendi'dir ki biñ yüz yetmiş senesi ĥudûdunda terk-i ĥalvet-ĥâne-i fenâ ederek Edirne'de Beglerbegi'nde cedd-i a'lâları nâmına mensûb olan Mestci-zâde Ĥaĥîresi'nde

defn olunmuştur. Mûmâileyh biñ yüz otuz sekiz târîhinde yüz on iki yaşında olduğu hâlde vefât ettiği ve kable'l-vefât Sultân Aḥmed Hân-ı Sâliḥ ḥazretleri ziyâretlerine geldiği bir mecmu'ada âhîren manzûr-ı faḳîrânem olmuştur. Bu kıt'a onlarındır. Başka şî'ri görülememiştir.

kıt'a (s.503) Âyet-i 'aşkuñ cihân hep lafzını ezberlemiş
 Bir müfessir bulmadum ammâ ki tefsîr eyleye
 Düşde gördüm cümle maḥv olmuş vücûd-ı mâsivâ
 Bir mu'abbir bulmadum ammâ ki ta'bîr eyleye

Bu kıt'a âhîren başka nâma da görüldü.

ŞÂLİH BABA: Kebeyapıcı Maḥallesi'nde biñ iki yüz elli iki târîhinde tevellüd etmiş ve maḥalle-i mezkûrede kâin ṭarîḳ-i Kâdirî'den Hacı Memi Dergâh-ı şerîfi post-nişînliğine pederinden irşen nâil olmuş ise de mûmâileyh muahḥaren Bektâşî ṭarîḳine bi'l-intisâb seyâḥat-i ṭarîḳ ile Prevrin'e gidip nâil-i icâzet olduktan ōnra Edirne'ye gelerek ba'zı kesânıñ mu'âvenetiyle dergâh mevrûşunu Bektâşî tekyesine taḥvîl ile müceddiden inşâsına muvaffaq olmuş idi. Ba'zı aḥvâl-i nâ-becâsından ya'ni muḡâyir-i şer'-i şerîf ḥarekâtından vâli-i vilâyet Hacı 'İzzet Paşa'ya şikâyet olunmaḡla biñ üç yüz dört târîhinde maḥfûzen Bursa'ya gönderilmiş olduğu hâlde bir müddet mürûrunda me'vâ-yı kadîmi olan Edirne'ye 'avdetine istiḥşâl-i müsâ'ade zımmında üç yüz dört sene-i mâliyesi şubatınıñ on beşinci günü maḥşûl-ı qarîḥası olmak üzere vâli-i müşârun ileyhe göndermiş olduğu on iki beyti şâmil müseddes kaşîdeniñ maṭla' u maḳṭa' beyitleri bunlardır. Kelâm-ı mevzûn kabîlindendir.

nazm Ey gönül işte vaṭandan yine aldık ḥaberi
 Kalmadı sînede artık ḡam-ı 'âlem eşeri
 Şöyle bir şerḥ idelüm şimdi meşakḳ-ı seferi
 İḥtiyârlıkda görüñ nitdi faḳîri kâderi
 Luṭfinuñ müjdesi itdi bu ḡarîbi iḫyâ
 Şân u şöhretle yaşasın Hacı 'İzzet Paşâ

Ey vezîrüm sañâ aḥvâlümi itdüm icmâl
 Hüsni tedbîrüh ile def' olur ancak işkâl
 Luḥfuñı işte talebde sözi itdüm ikmâl
 Şânuña lâyıḳ olan bir kerecik eyle su'âl
 Sensin ol pâdişeh-i 'aleme 'âlemde vekîl
 'Ömr ü ikbâlühni müzdâd ide ol rabb-i celîl

ŞÂNİ'İ: 'Atṭâr Aḥmed-zâde Meḥmed Efendi'dir. Fenn-i tıpta mahâreti olduğundan İstanbul'da Saraçhâne kırbunda küşâd etmiş olduğu eşribe dükkânında kemâl-i refâh-ı hâl ile ta'ayyüş etmekte olduğu hâlde ḥ'âş-ı edviyeye vâkıf olduğu gibi kimyâyâ daḥi 'ârif olmak kaçd etmiş ise de ba'zı tedbîrinde ettiği ḥaṭâ sebebiyle te'sîr-i eczâ-yı kibrîtiyeden kevâkib isnânı bi'l-külliyeye mütesâkıṭ olup o 'ufûnet vucûduna daḥi te'sîr etmekle Enîsü'l-Müsâmirîn zabṭınca tokuz yüz elli üç ve Sicill-i 'Oşmânî beyânınca tokuz yüz tokusan üç târîhinde vefât etmiş ve mışra':

"Kimyâ-ger be-ğuşşa mürde vü renc"⁸⁹

mefhûmuna mâ-şadaḳ olmuştur. Bu eş'âr âşâr-ı şî'riyesindendir.

müfredât Zeyn olup berk-i semenle ḥaṭṭ-ı reyḥânuñ senüh
 Bir çukur bostanıdur çâh-ı zenaḥdânuñ senüh
 Yûsuf'ı ḥûb imiş evvel bilürem
 Seni ammâ igen güzel bilürem
 Nola sen baḡrımuh başın gözetseñ şûfî peymânum
 Kişinüh dost yüzine baḳar düşmen ayâḡına

Hâfız'ın meşhûr mışra'ını tahmîs etmiştir.

Şehâ la'l-i lebüh devrinde her dem 'âşık-ı şeydâ
 Gezer ḥumḥâne-i mihnetde rüsvâyî tek ü tenhâ
 Çürütdi naḳd-i cânı bâde-i 'aşḳa ten-i rüsvâ
 Ḥumâr-ı ğuşşayı def'a yetişdür bâde-i şahbâ
 (s.504) *Elâ yâ eyyühe's-sâḳî edirke'sen ve nâvil-hâ⁹⁰*

⁸⁹ Kimyacı (kimya ilmiyle uğraşan) sıkıntı içinde helak olur gider.

⁹⁰ Gel ey saki! Herkese şarap sun, bize de sun.

Bahâr oldı açıldı ğonce-i gülşen temâşâ kıl
 Yeter künc-i belâda ağlayup bahtuñ şeb-âsâ kıl
 Çemen bezminde dâim merdümüñ câm-ı muşaffâ kıl
 Yetiş 'ayş u tarb esbâbını cümle müheyyâ kıl
Elâ yâ eyyühe's-sâķî edirke'sen ve nâvil-hâ

Ħasûdı uydurup yanınca dilber gitdi şahrâya
 Dikildi ħaldı 'uşşâķuñ gözi ardınca ol aya
 Dirîġâ kılmadı bir kez nazâr aşlâ bu şeydâya
 Ħubâr-ı ġam helâk itdi meded kıl câm-ı şahbâya
Elâ yâ eyyühe's-sâķî edirke'sen ve nâvil-hâ

Bu ġün 'işreti var gülşen-i meclisde ħûbânuñ
 Piyâle-nûş iderler dem-be-dem raġmine devrânuñ
 Cihâni naġra-i yâhûsı tutdı ehl-i 'irfânuñ
 Budur ħumġâneler içre dilinde virdi mestânuñ
Elâ yâ eyyühe's-sâķî edirke'sen ve nâvil-hâ

Açıldı ġonceler 'işret demidür şimdi rindâne
 Piyâle lâle-i ħamrâ çemen-zâr oldı meyġâne
 Şalâ it Şâni'î şimdengerü var ehl-i 'irfâne
 Şürâġi dir şadâ eyle olup meclisde mestâne
Elâ yâ eyyühe's-sâķî edirke'sen ve nâvil-hâ

ŞABÂYİ: Edirnelidir. 'Aşr-ı Bâyezîd Ħânî şu'arâsından Ħayre'ddin Efendi'dir. Fenn-i feresde ve 'ilm-i 'arûzda kâmil ve tab'-ı şî'iriñ envâ' u aġsâmına şâmil idi. Arnabud Ķoca Sinan Paşa Bosna Beglerbegi iken vâķi' olan ġazavâtını on beş biñ mikdârı beyt ile nazm eylemiştir. Kâmil ü müretteb dîvânı vardır. Bu eş'âr âşâr-ı şî'riyesindendir.

ġazel

'Uşşâķ işigüñde şanemâ zillette toymaz
 Âdem neye toyarsa toyar 'izzete toymaz
 Dil yâre-i tîġ-i müjeñe toymadı yârâ
 Biñ yaşasa dünyâda kişi şihġate toymaz

Țoymaz ğama dil Һasret-i Һüsne Țolaşaldan
 Һayrân olıcağ âdem igen ni'mete Țoymaz

Biñ cân virür şoĥbetinüñ bir demine dil
 Kim 'âşık olan cânâna Țoyar şoĥbete Țoymaz

Çok suñdı nigâr ağızıma Țoymadı dil-i cân
 Şol Һaste-i 'atşân gibi kim sîrete Țoymaz

Câiz Țütuben Һallini taĥkîk ide gördüm
 Pîr oldı Şabâyî şanema zîmmete Țoymaz

nazm

İştihâ yalıñ kılıç ĥân-ı vişâle irmez el
 Söyleşür ben ac ile ağıyâre geldiye ecel
 'Ayn ü mîm ü dâl kim çeşm ü dehân u zülfidür
 Dil Һavâş-ı 'aşka bu üç ĥarf ile eyler 'amel

müfredât

Gül gül itmiş reng-i bâde rû-yı cânânı dürüst
 Hâledür devr eylemişdür mâhitâb anı dürüst

Nâz ile ol serv-ķâmet ĥâke başdıķça ķadem
 Bu Şabâyî ĥaste dir *yâ leytenî küntü türâb*⁹¹

Ben nice vaşf idem Һasan ile Һüseyni kim
 İki ĥümâdurur *radiyallâĥü 'anhümâ*⁹²

Lezzetde lebüñ ķandi mey-âlûdeye beñzer
 Terlikde tenüñ sükkeri pâlûdeye beñzer

Didüm güneş yüzüñe ķul oldı güzel didi
 Didüm şaçunuñ dil vaţan itdi maĥall didi

(s.505) nazm

Țoğ olanlar cümle ĥalkı Țoğ şanur
 Âç olan 'âlemde etmek yoğ şanur

⁹¹ Keşke toprak olsaydım. Nebe/39-40

⁹² Allah onlardan razı olsun.

Her kim ola şahib-i mâl-ı keşîr
 O ne bilür kim nedür hâl-i haķîr
 Şağ olanlar şayru hâlin aňlamaz
 Haste feryâdını haste tıñlamaz

ŞABÂYÎ-ZÂDE: Eşrâf-ı kuzâttan olup evâhir-i ‘aşr-ı Aħmed Hânî’de intikâl eyledi. Vefâtına Mama-zâde Hâdî Efendi bu mışra’ı söylemiştir. mışra’:

Aldı gerdenden ecel gürki Şabâyî-zâdeyi

Bu iki beyit eş’ârından nümûnedir.

müfredât Yaķup kül eyleyüb yerimi od ider misin
 Bu nâr-ı firķat içre beni ķor gider misin
 Senden ayırmam ol mehi dir idüñ ey felek
 Şimdi ne dersin ‘ahdine tırmaz döner misin

ŞABÂYÎ-I DİGER: Seyfu’llah Çelebi’dir. Seyyid Rızâ Tezķiresi zabtınca biñ dokuz târihinde Edirne’de vefât eyledi. Bu beyit güftârındandır.

beyt Şabâ o şûha iderseñ murâdumı i’lâm
 Şaķın getürme zamîr-i münîrine evhâm

ŞUBHÎ: Nâmı Aħmed’dir. İstanbullu’dur. Hezâr-pâre Aħmed Paşa merhûmuñ kerîmesiniñ haşdidir. Müddet-i medîde Şehr-emîni Rûznamçeciliği hidmetinde evķât-güzâr olup kendisine ba’zı menâşıb teveccüh ettikçe maraz-ı niķrîze ibtilâlarından bahişle ķabûlden rû-yı imtina’ gösterip aza ķanâ’atla her şeyden ferâğat eylemişler idi. Şi’r ü inşâsı ma’mûr ve hařt-ı nezâketle meşhûr ekser evķâtını kırâ’at-ı tefsîr ü hadîş ile geçirir bir vücûd-ı fâiķu’l-akrân idi. Köprülü-zâde Mustafa Paşa merhûm ile ülfet-i dirîneleri olmağla biñ yüz bir senesinde kendisi Edirne’ye da’vet olunarak hemân icâbetle Edirne’de iķâmet

üzere iken sene-i mezkûrede irtihâl-i dâr-ı beķâ etmekle Kıyık Câmî'i ya'ni Bürüncükçü Câmî-i Şerîfi hatîresinde defn olunmuştur. Vefâtına Himmet-zâde Şeyh 'Abdullah Efendi bu târîhi demiştir.

târîh Tâlib-i 'ilm idi hem ğurbetde oldı muntaķil
İki vech ile şehâdet rütbesin virdi Hudâ
Bir haber geldükde fevtiçün didüm târîhini
Şubhî mihr-i meşhedüñ envâr-ı vechu'llah ola

Bu ebyât güftârındandır.

rubâ'î Zaħm-ı dilberle mübâhât eyleyüb rûz-ı kıyâm
Gösterürler küşte-i tîĝ-i cefâlar birbirin
Vaşf-ı ruhsâr u leb-i dilberde Şubhî buldılar
Ma'ni-i rengîn ile şîrîn edâlar birbirin

velehû Gelür diyü o şeh-i fitne-sâza muntażıruz
Hezâr zâr ile biz de niyâza muntażıruz
Gelince ħatf-ı ruħı el yuduķ vefâsından
Ki vaķt-i şâm irişdi namâza muntażıruz

velehû 'Âsiler içündür kerem-i rabb-i cevâd
Maşşerde 'azâbını çeker ehl-i 'inâd
Olmaz kerem-i luţf-ı Hudâ'dan me'yûs
Ârâyış-i dûzaķ olan erbâb-ı fesâd

müfredât (s.506) Ĥâk-i pâyuñ çeşm-i câna tûtüyâ olsun da gör
Nûr-baķş-ı dîde-i ehl-i şafâ olsun da gör
Ĥabâb-âsâ degildür âb ile eţrâf-ı şahbâda
Hirâs-ı fitne-i la'lüñle sâĝar dâĝ-ber-dildür
Mehcûr ola şad-merħale âşâr-ı keşâfet
Bir laħzada sâķî dil-i nâ-şâda yolunsun
Va'd itmiş iken vuşlatını 'ahdine tûrmaz
Ĥayretdeyüz iķrâr ile inkâr arasında

velehû beyt-i bî-nuķuķ

Dilâ 'âlemde her kârum hele ehl-i kemâl olsa
Aña kimse heves-kâr olmasa sevmek muhâl olsa

ŞABRÎ: Âtîde tercemesi mezkûr 'İlmî Nâzik nâm bir ķadı'nıñ ferzend-i hünermendi Meħmed Āelebi Efendi'dir. Seyyid Rızâ Tezķiresi beyânınca 'âlim ü fâzıl ve Ői'rin her netficesine vâŐıl Őâ'ir-i nâmdâr ve münŐî-i rûzigâr mekâre-i kilik-i dil-pezi'ri her mażmûn-ı bî-nazîri ne Őûrete derlerse ķomaĝa ve erĝanûn-ı naĝamât-ı girizĝâh-ı fesâhat-ı tedbîri her sâz-ı ma'ânîye uymaĝa kâdir idi. Kendileri dahî eŐrâf-ı ķuzâttan olmaĝla İstanbul'da tevatţun etmiş Enîsü'l-Müsâmîrîn zâbţınca biñ kırķ sekiz târiħinde Rumili'nde ve Vaķâyi'u'l-Fuzalâ ifâdesince biñ elli beŐ senesi ħilâlinde İstanbul'da vefât edip Edirne Ķapısı ħjâricinde Emîr Buħârî Zâviyesi'nde ve Sicill-i 'OŐmânî kaydınca Eyüb'e defn edilmiştir. Müretteb ve mükemmel dîvân-ı belâĝat-ünvânı vardır. Bu eŐ'âr ĝüftâr-ı dürebârlarındandır.

ĝazel

Geldükķe tîri ķarŐu varır 'izzet eylerüz
Dil ħânesine ķondururuz ħürmet eylerüz
Yaķsaķ fitil-i dâĝı 'aceb mi buħûr-veş
Biz ol perîyi bezmimüze da'vet eylerüz
Ĝamze ile ehl-i 'aŐķı ķılıĝdan geĝürmesün
Ol nev-zuhûr-ı fitneye hep minnet eylerüz
Geh câm-ı bâde nûş iderüz ĝâh ħûn-ı dil
Biz ruĥŐat-ı zamâna ĝöre 'işret eylerüz
Câdû-yı dehr fırsatımız ĝözlemekde ħayf
Şabrî bu ħ'âb-ĝâhda biz ĝaflet eylerüz

ĝazel

'Arz-ı ħüsn it ki nigeħ 'âŐıķ-ı ruĥsâruñdur
Dîde-vuşlat-ı Őaleb-i Şâhid-i dîdâruñdur
Nice olmaya perâkende per ü bâl-i Şekîb
Murĝ-ı dil dâm-zed-i turre-i tarrâruñdur

Ey gül-i nâz püser gülşene çık luğ ile
 Ğonce hayret-zede-i kûşe-i destâruñdur
 Keşfî-i Nûh-ı maḥabbet dil-i bî-şabrımdur
 Mevc-i tûfân-ı belâ şîve-i reftâruñdur
 Yılda bir ḥâline bârî nigeḥ-i merḥamet it
 Hele Şabrî'de senüñ 'âşık-ı ğam-ḥ'âruñdur

ğazel

Gönlüme endîşe-i vaş-ı dilârâdur gelen
 Hâtıra hep şimdi sâğar gibi şahbâdur gelen
 İrdi bûy-ı âşinâ cân meşâmmına meger
 Çîn-i zülfinden nesîm-i nefḥa-peymâdur gelen
 Şâd ol ey rind-i tehî câm-ı ḥarâbât-ı firâk
 Zerreler tursun mı mihr-i 'âlem-ârâdur gelen
 Çıkdı bir günlük yol istikbâline sulṭân-ı şubḥ
 Meclis-i efrûz temennâ-yı eḥibbâdur gelen
 Eyle pây-ı endâz ey Şabrî kumâş-ı nazmuñı
 Hüsrev-endîşe raḥş-ı mülk-i ma'nâdur gelen

ğazel (s.507)

'Aşık-ı İskender nedîm-i nüktedânîdür göñül
 Sîne levḥ-i ḥikmet Eflâtûn-ı şânîdür göñül
 Âña künc-i sînede bulmaz zafer her şâh-ı ḥüsn
 Gevher-i dâğıyla bir tâc-ı Keyânî'dür göñül
 Nola anı derd ü ğam çekse çevirse dâimâ
 Geşti-i deryâ-yı 'aşkuñ bâd-bânıdur göñül
 Derdler âña 'alâmetdür şikâf-ı sînede
 Ejder-i 'aşık-ı cihân-sûzuñ mekânıdur göñül
 Yâre açılmaz iken meclisde ağırbaşlıdur
 Bâde-i câm-ı maḥabbet ser-girânıdur göñül
 Cilve-gerdür dilde ey Şabrî cemâl-i dil-rübâ
 Dâğ-ı 'aşık âyînedür âyînedânıdur göñül

ğazel

Țarh-ı binâ-yı nâz ider ol şâh-ı 'işve-nâk
 Bî-diller olsa kûçe-i derd ü ğamında hâk
 Çıkmaz kenâra ğavta-zen-i baħr-ı 'aşk-ı yâr
 Eyler kişiyi keşmekeş-i baħr-ı ğam helâk
 Hûbân-ı bezm-i şubħa kalan şem'a döndiler
 Mestâne yâr idince gice sînesini çâk
 Hûn-ı hezâr çıkmadı destâr-ı ğonceden
 Țaşt-ı gül içre idemedi şebnem ânı pâk
 Engüştüm ile hâmemi Şabrî gören şanur
 Şarıldı naħl-i gülşen-i ma'nâya şâh-ı tâk

ğazel

Meyhâne benüm şahın-ı gülistân senüñ olsun
 Sâğar benüm olsun gül-i ħandân senüñ olsun
 Bülbül didi kim fâħiteye sözi uzatma
 Gül naħli benüm serv-i ħırâmân senüñ olsun
 Esbâb-ı belâ üzre nizâ' eyleme ey dil
 Ol ğamze benüm zülf-i perîşân senüñ olsun
 Mihr üzre girih var nedür bil didüñ ey yâr
 Ĥall eyle ânı mülk-i dil ü cân senüñ olsun
 Ğam kûşesi besdür bize ey tâlîb-i dünyâ
 Yerden göge dek bu kühen eyvân senüñ olsun
 Zehr-âb-ı ğamı mâye-i şevk itdi bañâ 'aşk
 Şimdengerü sâķî mey-i raħşân senüñ olsun
 Yıllarla karâr it dil-i Şabrî'de dilerseñ
 Ey şâh-ı ğam ol kûşe-i vîrân senüñ olsun

nâ tamâm ğazel

Bülbül tağıtdı naķd-i sirişk-i sürûrını
 Güller de şatdı şavdı metâ'-ı ğurûrını
 Dâmân-ı kûhı itdi mu'aţtar nesîm-i şubħ
 Yaķdı benefşenüñ yine minķar buħûrını

Sermâye-i neşâtımuzuñ pîr-i mey-fürûş
Tekmîl itdi sîm-i 'arağ ile kuşûrını

müfredât

Eyyâm-ı ğamuñda şalınup baħr-ı cefâya
Baş urdı yine fülk-i dil emvâc-ı belâya
Âh u zâr itdüklerüm taħrîr idermiş yek-be-yek
Defter eylermiş meger cürm ü günâhum ol melek
Gidüp Mecnûn cihândan göñli kaldı hâk-i pâyinde
Sifâl-i köhnedür şanmañ ser-i kûyında Leylâ'nuñ
'Aşğ ırsun ço mecâzî ise de göñlüñde
Âb-ı engûr ğum içre ıurarak bâde olur
Ĥarâbât ehli kürsiden yıkar bir gün seni vâ'ız
Düşersin mertebeden zem-i pîr-i mey-fürûş itme
Eşkile eyledüm vüzû' irdi dem-i şabâh-ı 'ışğ
Cân gözin açdı nağra-i ğayy'ale'l-felâh-ı 'aşğ⁹³

(s.508) **ŞİDKİ**: 'Aşr-ı Sultân Meħmed Ĥân-ı Râbi' 'ulemâ vü meşâyihî sırasında tercemesi mesbûğ Şeyħ Şaçlı İbrâhim Efendi ğazretleridir. Bu beyt maħşûl-ı şab'-ı dürebârlarıdır.

[Pederleri ğünkâr şolağlarından İznikmidli 'Abdu'rraħman-zâde Muştafa Ĉelebi'dir ki evâħir-i ğâllerinde şarîşat-i Nağşibendiye'ye sülûk etmiştir. Şeyħ-i müşârunileyh (1000) târiħinde İstanbul'da Şirt Ĥammâmı ğurbunda vâsıl-ı serğadd-i vücûd ve ser-nihâde-i pîş-ğâh-ı 'âlem-i şühûd olmuşlar idi. (1005) târiħinde pederleri intikâlinde soñra mu'allim-i Sultân Aħmed Ĥân-ı evvel Ĥorpeşteli Muştafa Efendi'niñ terbiyelerine duğûl ve muğaddimât-ı 'ulûmu onlardan iz'ân u şabûl edip üstâdları maħdûmunu ğazîne oşasına dâħil etmeleriyle bunlar daħi ol şerefe îşâl olmuşlar idi. Bir müddet soñra ğaşşa oşaya ta'yîn olundular. On sene şadar ğarem-i pâdişâhîde taħşil-i ma'ârif ü 'ulûm eyleyip yevmen mine'l-eyyâm Sultân Aħmed Ĥân ğazretleri Üsküdârî şeyħ Maħmûd Efendi ğazretlerini sarây-ı ğümâyûna da'vet edip mazħar-ı ikrâm-ı tâm oldukların şâħib-i terceme müşâhede etmekle ol sâ'at şalbinde ğazret-i

⁹³ Toplanın aşkın felahına gelin.

'Azîz'e maḥabbet ḥâşıl olup ḥazret-i pâdişâhtan me'zûnen ve şeyḫ müşârun ileyh ḥazretleriyle me'an âsitâne-i 'Azîz'e dâḥil olduklarından soñra bî'at ü inâbetleriyle müşerref olmuşlar idi. (1035) târîhinde Silistre kaşabasına ḥalîfe naşb olunup (1048) şevvâlinde seccâde-nişîn-i 'azîz olan Müḫ'ad Aḥmed Efendi'niñ Silistre'ye ta'yîniyle maḥmiye-i Edirne'de şeyḫ Ḥalîl Efendi maḥlûlünden Dizdâr-zâde Zâviyesine naḫl buyurmuşlar idi. Ba'dehû 'uhdesine Edirne'de Sulţân Selîm Câmî-i şerîfi va'ziyesi daḥi tevcîh buyurulup güzârende-i eyyâm iken biñ yetmiş bir recebiniñ yirminci şûlaşâ günü mu'tâd-ı kadîmleri üzere şalât-ı şubḥa edâ murâd ettiklerinde farzıñ ikinci reḫ'atinde 'andelîb-i nâṭıḳaları beste-dem ü per-zenân-ı 'âlem-i 'adem oldular. Eḥibbâlarından Nâilî Çelebi bu-güne târîḫ demiştir. mısra':

Yöneldi Şaçlı İbrâhîm Efendim ḳurb-ı Mevlâya

Zâviye-i mezkûre pîş-gâhında türbe-i maḥşûşada defn olundu. Maḥlûl olan câmî-i şerîf va'ziyesiyle Dizdâr-zâde Zâviyesi post-nişînlîği ile maḥdûmları eş-şeyḫ 'Abdü'l-ḥay Efendi'ye tevcîh buyuruldu. Şeyḫ-i müşârun ileyh muḫaddemât-ı 'ilmiye ile meşḥûr 'ulûm-ı zâhire ve fûnûn-ı bâṭınaya şâmil mürşid-i kâmil ü mükemmel envâr-ı ilâhiyeye müstaḡraḫ maḫzar-ı tecelliyât-ı Ḥaḫ idi.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2. cilt, s.298-299)

maṭla' Bülbül niyâz için güle faşl-ı bahâr arar
'Âşık maḥabbet itmek için gül'izâr arar

ŞIFÂTÎ: 'Aşr-ı Süleymân Ḥânî şu'arâsındandır. Cerrâhlık şan'atında üstâd-ı kâmil ḥoş ṭab' u küşâde-dil kimesne idi. bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

müfredât Olmayaydı la'l-i dilber gibi sükker-bâr şî'r
Olmaz idi 'âlem içre böyle ḳıymet-dâr şî'r
Mûy-ı bârîke özel der bir meyânuñ var senüñ
Ḡonce nevhîze açıl der bir dehânuñ var senüñ
Ḳanḡı taş ḳatı ise ḳo başını dögsün raḳîb
Sen Şifâtî yâr ile nûş ide gör câm-ı şarâb

ŞAFHÎ: Nâmı Muşafa'dır. Edirnelidir. Tavlabası-zâde demekle meşhûrdur. Menâşıb-ı dîvâniyeden şehir-emîni ve Şıkk-ı Şâliş defterdârı ve Haremynü'ş-Şerîfeyn muhâsebeciliği gibi ba'zı menâşıba nâil olduktan sonra âhir-i 'ömründe Mekke-i Mükerrreme mücâvereti ve Cidde kitâbeti ve ba'dehû Şeyhü'l-haremlîk ile ser-firâz olmuşlar idi. Nâ-puhte bir çok eş'arı vardır. Bu beyit cümle-i güftârındandır. Güzâf-ı Tezkire-i Sâlim.

beyt Koydı gam leşkeri yüz gönlüme hâmûn hâmûn
Kara bayraklı 'alemler ucu gülgûn gülgûn

ŞUNÎ: Niyâzî Tezkiresi beyânınca Edirneli'dir. Hammâmî-zâde demekle ma'rûfdur. Meclis-ârâ zarîf-i nükte-dân bir zât-ı sûtûde-şîfâttır. Bu gazel cümle-i güftârındandır.

gazel Âl-i ruhsâruña öykündüğü için gül-i ter
Yâresin itdi kulâğınca ânuñ båd-ı seher

Yârdan irdi bihamdillah esenlik haberi
Şimdi geldi ayâğı tozu ile båd-ı seher

Ne 'aceb hâli var ey sâķî şürâhînüñ kim
El içer kânını ol kendi ziyânına güler

Cân virürken gam-ı 'aşķile añup dildârı
Geçemez dâhî hevâdan bu göñül âh eyler

Şun'iyâ pîre-zen-i dehr seni avlamosun
Dost olmaz karı düşmen kişkiye eyle hâzer

Bu gazel diger Şun'îniñ idügi âhîren taķķık edildi.

ḤARFÜ'Ṭ-ṬÂ

ṬAL'AT: Tatar Meḥmed Ağa-zâde Şerif Efendi'dir. Biñ iki yüz otuz beş senesinde Edirne'de Ḥasan Paşa Maḥallesi'nde ṭal'at-nümâ-yı 'âlem-i şühûd olup 'ilm-i kitâbette bir nebze behresi olmak mülâbesesiyle gâh Edirne'de ve gâh Filibe'de kitâbet hizmetinde istiḥdâm olunmuş ve biñ iki yüz seksen dört târîhinde Filibe'de vefât eylemiştir. Eş'ârı kelâm-ı mevzûn ḳabîlindedir. Bu ḡazel güftârındandır.

ḡazel Şayd idince ben seni ey mâh-veş çekdüm emek
 Âteş-i firḳatle pişdi sînem içre biñ semek
 Uğrına cânım fedâdur ḥâşıl-ı 'ömrüm benüm
 Sükker-i vaşluñdan özge 'âşıḳa olmaz yemek
 Meh gibi rûşen iken yandıḳlarum bezmünde hep
 Böyle söylersin yâ bu lâyıḳ mı cânım söylemek
 Kimse görmez belki sevmezdi cihânda bir güzel
 Olmasaydı ger derûn-ı çeşmimizde merdümek
 Râh-ı 'aşḳuñda senüñ her demde maḳşûdum benüm
 Ṭal'at-ı mihr-i ruḫuñdan kesb-i envâr eylemek

ṬAL'ATÍ: Dergâh-ı 'âlî şolaḳlarından Edirneli Meḥmed Çelebi'dir. Biñ toḳsan sekiz târîhinde vefât eyledi. (s.509) Sicill-i 'Oşmânî'de târîḫ-i vefâtı biñ seksen yedidir. Ebyât-ı âtiye cümle-i güftârındandır.

nazm Kim görürse lebüñi la'l-i bedehşân şanur
 Seyr iden 'arızuñı mihr-i dıraḫşân şanur
 Tâze dâḡuñı gören sâ'id-i sîmînünde
 Bir nihâl üzre açılmış gül-i ḥandân şanur
 Câ-be-câ ḫûnidurur zâhir olan Ferhâd'uñ
 Ânı şahrâda gören lâle-i nu'mân şanur

maṭla' Biñ yıl da olsa 'ömri kişinüñ ne kârı var
 Nûḫ'uñ da bir müsâ'ade-i rûzigârı var

HARFÜ'L-'AYN

'ÂTİF: Tarîk-i Sa'dî meşâyihinden ve Yaya Timurtaş Mağallesi ahâlisinden Şeyh 'Ali Efendi'dir. Âtide tercemesi mezkûr Hemdem Efendi'niñ büyük pederidir. Biñ iki yüz yetmiş yedi târîhinde irtihâl etmekle Buçuktepe Kabristanı'nda defn olunmuştur. Onuñ nuṭku olmak üzere bu ebyât Hemdem Efendi tarafından verilmiştir.

nazm

Ey gönül bâb-ı rızâyı çün gözet şâm ü seher
 Sen zuhûra tâbi' ol lâzım degil saña keder
 Ehl-i 'irfân bu cihânda zahmeti bir zevk ider
 Her bir 'usruñ yüsrine vâkıf olan gam mı çeker
 Yâr küser ağıyar güler itmek taḥammüldür hüner
 Âsiyâb-ı tâli'uñ bir gün merâm üzre döner

'ÂKİF: Câmi-i 'Atîk vâ'izi Şeyh 'Abdu'rrahman Efendi-zâde Şeyhü'l-ḥaṭṭâtin Râsim Muştafa Efendi'niñ ferzend-i ercümendidir. Eski Câmi-i şerîf dâhilinde Cennet Deresi demekle meşhûr olan maḥal-i mübârekiñ vaşfı ḥaḳḳında tanzîm ve pederi ḥaṭṭıyla maḥal-i mezkûre ta'lîk edilmiş olan levhada muraḳkam ebyât bu zâtıñ güftârından olduğundan kelâm-ı mevzûn ḳabîlinden ise de buraya terḳîm edildi. Başka eş'ârına dest-res olunamadı.

nazm

Bârekellâh vâdi-i cennet olupdur bu maḳâm
 Mesken-i ehl-i kerâmet çünki olmuşdur müdâm
 Cem' olur cümle velîler bu maḳâmda rûz u şeb
 Çün velîler mecma'ıdur tâ ilâ yevmü'l-ḳıyâm
 Kim bu vâdi içre itse âb-ı çeşmin çün revân
 Olmaya redd Ḥaḳḳ katında bula maḳşûd u merâm
 'Âkifâ gel bu maḳâmda sen de it dâim niyâz
 Ḥaḳḳ Teâlâ ide maḳbûl cümle ḥâcâtuñ tamâm

'ABDÜ'LHAY: Sultân Ahmed Hân-ı Şâlis 'aşrı meşâyihî sırasında tercemesi sebak eden Şeyh 'Abdü'lhay Efendi ibn-i E's-şeyh Şaçlı İbrahim Efendi'dir ki Edirne'de Hızır Ağa Mahallesi'nde tevellüt etmiştir. Bu ilahi onlarındır.

[Sultân Mehmed Hân-ı Râbi' 'aşrı meşâyihî sırasında mesbûku't-terceme tarîkat-ı Celvetiye meşâyihinden eş-şeyh Şaçlı İbrahim Efendi'nin maḥdûmudur. Gelin-i vücûdu ḥâk-i pâk-i Edirne'den bedîd ü nâil-i rütbe-i dâniş-i vedîd olup sermâye-i tab'-ı mâderzâd ile vâsıl-ı nişâb-ı isti'dâd olduktan sonra vâlid-i mâcidleri sebebiyle 'ilm ü ma'rifet ve tekmîl-i erbâb-ı tarîkat eyleyip bir müddet sonra Kızanlık Kaşabasında eş-şeyh 'Alâeddîn Efendi zâviyesine şeyh naşb u ta'yîn olunmuşlar idi. 1071 recebinde pederleri maḥlûlünden maskat-ı re'sleri olan maḥrûse-i Edirne'de Sultân Selîm-i Cedîd câmi'-i şerîfi va'ziyesi tevcîh olunup zâviyelerinde daḥi seccâde-nişîn-i irşâd olmuşlar idi. 1097 şevvâlinde Kadı-zâde maḥdûmu şeyh Muştafa Efendi maḥlûlünden İstanbul'da Kadırğa Limanında vâki' Mehmed Paşa Zâviyesine nakl olunup 1099 târihinde Vâni Efendi-zâde es-seyyid Maḥmûd Efendi yerine Bahçekapısı dâhilinde Vâlide-i Sultân Mehmed Hân câmi'-i şerîfi va'ziyesi daḥi iḥsân olundu. 1103 şaferinde şeyh Selâmi 'Ali Efendi maḥlûlünden medîne-i Üsküdâr'da kâin şeyh Maḥmûd Efendi âsitânelerinde mürşid-i râh-ı ḥaḳîḳat ve kürsi-nişîn-i va'z u naşîhat oldular. Bu ḥâl üzere 1117 recebiniñ yirmi toḳuzuncu işneyn gecesini terk-i cihân-ı fânî ve 'azm-i beḳâ-yı câvidânî ettiklerinde medîne-i Üsküdâr'da Mehmed Bey türbesinde defn olundular. 'Azîz-i müşârun ileyḥ talâkat-ı lisân ve selâkat-ı beyân ile meşhûr ehl-i taḳvâ ve müteverri'-i tâbi'-i sünnet ve müteşerri'-i kürsi-nişîn-i va'z u tezḳîr ü güher-nisâr-ı ḥadîs ü tefsîr zuhr-i ḳalbden taḥḳîḳe ḳâdir meclis-i va'zı ḥirmen-i cevâhir ü nevâdir mazanne-i kerâmet-pîr şâhib-i himmet idi.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.303-304)

Rabbiñden olur iḥsân ey dil niye maḥzûnsun

Derdiñe olur dermân ey dil niye maḥzûnsun

Ḥaḳdur seni var iden bî şabr u ḳarâr iden

Tevḥîd ile yâr iden ey dil niye maḥzûnsun

Îmâna iren sensin 'irfânı bulan sensin

Dîdârı gören sensin ey dil niye maḥzûnsun

Tevḥîd ile pür-nûr ol 'irfân ile ma'mûr ol

Dîdâr ile mesrûr ol ey dil niye maḥzûnsun

*'Abdü'l-hayy ider âhı bulmağa Haqqı râhı
Sevmiş güzel Allahı ey dil niye maḥzûnsun*⁹⁴

ilâhî Ey ḥabîbu'llah Muḥammed Muştafa
Eyle feyžuñ ni'metine ihtidâ
Zât-ı pâküñ rahmete'n li'l-'âlemîn
Müznibîne şâfi'-i rûz-ı cezâ
İntisâbum istinâdum sañadur
Zâtuñı elden bıraḳmam dâimâ
Tâ ki cânım tendedür olmam şehâ
Bâb-ı luḫfuñdan cüdâ şubḫ u mesâ
Kıl şefâ'at rahm idüp 'Abdü'lḫay'a
Çünkü sensün şâfi'-i rûz-ı cezâ

velehû 'Abdü'lḫay nazm

Ey göñül şabr it belâya bulasın râḫat tamâm
'Âded-i mevlâ budur şabr ile bulur ḳul ḡulâm
Dünya vü 'uḳbâ Haqqıñdur ḡayriden yoḳ fâide
Bî 'abeş sa'y eyleyüb kendüñi yorma ey ḡulâm
(s.510) Ḥamd ü şükri ḳoma elden bes rızâ-yı Haqq budur
İzdiyâd-ı ni'mete virür sebep bil ey hümâm
Eyle 'Abdü'lḫay kelâmuñ muḫtaşar maḫlûbdur
Tâ olasın ehl-i 'irfâna meclisinde sen imâm

'ABDÎ: Edirnelidir. Zümre-i ḳuzâttandır. Vize ḳurbunda kâin Saray Ḳa-
şabasında ḳadı iken biñ yigirmi ḫudûdunda intikâl eyledi. Bu maḫla' onundur.

maḫla' Civârumda olan ol âteşin ruḫ-ı yâre çarpıldum
Ne yâre bel ki arada olan divâre çarpıldum

⁹⁴ Bu ilahi kitabın sayfaları arasında bulunmuştur. Başlığı şu şekildedir: “Eş-şeyh Saḫl İbrâhim-zâde Eş-şeyh 'Abdü'l-hayy”

Şâ'ir-i meşhûr Bâkî Efendi'niñ vefâtına bu târîhi demiştir.

târîh Çü çekdi ayağın bezm-i cihândan
Ecel câmını şundi aña sâkî
Didi fevtine 'Abdî bende târîh
Bilüñ gitdi fenâdan rûh-ı Bâkî 1008

'ABDÎ: Buḥûrî-zâde demekle meşhûr Ḥaṭṭaṭ 'Abdullah Efendi'dir. Şi'irde 'Abdî taḥallüş ederdi. Ḥaṭṭaṭlar şirasında tercemesi mezkûr Ḳahveci-zâde Ḥâfîz Meḥmed ibn-i 'Osman'ıñ seng-i mezârındaki târîh bu zatıñdır.

târîh Geldi bâ luṭf-ı Ḥudâ târîh-i manḳûṭ 'Abdiyâ
Eylesin Ḥâfîz Meḥemmed sahn-ı me'vâyı mekân 1172

'UBEYDÎ: Edirnelidir. Nebî Ḥalîfe nâm bir 'azîziñ ferzend-i faẓîlet-mendi 'Abdu'rrahman Efendi'dir. Tekmîl-i taḥşîlden soñra Şeyḥü'l-islâm Ḳadı-zâde Efendi'den mülâzim ve ṭarîḳ-i ḳazâya 'âzim olmuştı. Zağra-i 'Atîḳ'te ḳadı iken ṭoḳuz yüz seksen birde irtihâl-i dâr-ı 'uḳbâ eyledi. Bu mıṣra' vefâtına târîhdir.

mıṣra' Âh fevt oldı muḥarremde 'Ubeydî Çelebi

Ḥüsn-i âdâb ile müeddeb ve cemî'-i aḥlâḳı mühezzeb 'ilm-i edvâr ile fenn-i mu'ammâda bî-naẓîr ve ebyât-ı eş'ârı dil-peẓîr ü şöhret-i tâm ile 'âlem-gîr idi. Âtîdeki eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârlarıdır.

ğazel Dime cânâneye aḡyâr ile ülfet itme
Seni sevsin dir iseñ aña naşîḥat itme
Ġayre meyl eylemezem diyü yemîn eyler ise
Mümteni'dür inanup aña ḥamâḳat itme
Her ne ḥâlet ki zuḥûr eyleye dilberdendür
Kimseye anuñ içün buḡz u 'adâvet itme

İhtiyâr elde olaydı dir idüm saña göñül
 Hûblar zümresine hiç maḥabbet itme
 Çünkü bunlarla 'Ubeydî ğaražuñ var senüñ
 Ehl-i 'arz olamadun diyü nedâmet itme

ğazel

Ayağum adım atmaz bir yere meyḥâneden ğayrı
 Elüm bir nesne tutmaz sâkiyâ peymâneden ğayrı
 Koy'a ğavğayı ey vâ'ız kulağum nesne gûş itmez
 Şürâḥî gülğuluyla naĝra-i mestâneden ğayrı
 'Aceb mi zâhidâ ḥûr u behište nâzır olmazsam
 Gözüm hiç nesne görmez şâhid-i kâşâneden ğayrı
 Nice rengîn ü şîrîn olmaya şî'r-i dil-âvizüm
 Dilüm bir nesne zıkr itmez leb-i cânâneden ğayrı
 'Ubeydî'nüñ mekânını şorarsañ ey perî-peyker
 Yataĝı yokdur ol dîvânenüñ vîrâneden ğayrı

ğazel

Bize yetmez mi kâkül-i dilber
 Oda yansun yine yarar-ı 'anber
 Zülfi ucında gamzesin gördüm
 Taḫınur bir yılan dillü ḥançer

(s.511)

Mihrüñüñ mâili olan almaz
 Şems mânend eline kâse-i ser
 Aldı şudan meger lebüñ ḥaberin
 Ḥacletinden eridi geçdi şeker
 Naḫş-ı pâ-yı seg-i nigârumdur
 Ey 'Ubeydî felekdeki ülker

ğazel

Yağdı yandırdı firâḫuñ beni nâr-ı eleme
 Yüz tutarsam yeridür cânib-i mülk-i 'ademe
 Deyr-i ḥüsn içre iderlerse leḫâfet baḫşin
 Ağız açdırmaz o kâfir-beçe hiçbir şaneme

Ey perî-rû nice pervâz ura evşâfuñda
 K ol  an ad olmaz ise dest-i hid ayet  aleme
 Ey g n l Şevk ilin n Ő hlıg n ister iseñ
  ek Ő r h  'alemin y r y Ő it ceşŞ-i g ma
 R m'da h l-i ru ı vaşfı ile ol Ő huñ
 Nok ta  oduñ be 'Ubeyd  Şu'ar -yı 'Aceme

g zel

Biz z fen  yol n irŐ d iden il h ler
 T r k-i H k ki ne bils n bu hang h ler
 Biz ol em r-i ser r-i sar y-ı sırruz kim
 Ric l-i g yb olupdur bize sip h ler
 Yaraqlanup kimi  alk n kimi  ılı la y r r
 Zırhlı 'askerim zd r deñizde m h ler
 Őar b-ı s r h le bir Őır ada Ő r him zi
 Başına t c idin rdi g reydi Ő h ler
 G r p bu H srev-i nazmuñ s zindeki s zı
 'Ubeyd  d ndi 'adem kiŐverine r h ler

g zel

Yazdıg n Ő ret b  ma'n ler n ey m n 
 R  ı olsa get r rlerdi a a  m n 
 D rr-i dend nuñ i  n her ne dem  h eyler isem
 T tar ol demde y rek oynaması 'umm n 
 Gel sen nle varalum  ld rel m halkı dey 
 N vek-i y r n ay gına d Őer peyk n 
 G mze-i mesti hay li g ze mihm n olıca 
 ŐiŐ keb b itdi ciger y relerin m jg n 
 Leb ni   nki 'Ubeyd  dehen nden alduñ
  oma b -c n yine Şun a zına gels n c n 

nazm	<p>Âdemüñ sâgar-ı 'ömrine cihân bir demdür Hey meded ol daği hûn-ı dil ile hemdemdür Halkı lâ-yu'kal ider h'âb degildür her şeb Anlaruñ gündüzin içdükleri câm-ı gamdur</p>
müfredât	<p>Çoçmağa yâri 'Ubeydî turup içdâm idicek Didi câm-ı mey-i la'lüm bir iki iç de yıķıl Alırsın gayret-i akrânile ey tâlib-i mansıb Yâ 'uķbâda merâtib kaç' ider yârânı neylersin Ölmeden vaşluña irgür bu dil-i nâ-kâmı Görsün ey kaçşı hilâlüm ço hele bayrâmı</p>

'İTÂBÎ: Nâmı Ahmed'dir. Fenn-i muhâsebette ve 'ilm-i muķâta'atta kalem gibi müşârun bi'l-benândır. Bir anda üç dört ğazel söylemeye kâdir tîz-tabî'atlı emşâli nâdir bir şâ'ir-i mâhirdir. Devr-i Selîm Hânî'de gelen şu'arâdandır. Cümle-i güftârından olan bu ğazeller 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nden me'hûzdur.

(s.512) ğazel	<p>Kızıl güldür disem ruhsârına ol ğonce al añlar Hilâle beñzedürsem kaçşaruñ egri hayâl añlar Fenâ ehli ne zevķ itdigüni bir köhne şâl içre Ne bilsün zerķ-puş olanlar ânı ehl-i hâl añlar Şu kim virdi talâķı pîre-zen dehre 'ale'l-ıtlâķ Ne erlik eylemişdür anı merd olan ricâl añlar Dehânuñla miyânuñ nüktesin bahş eyleseñ bir ğün Bize bir rind-i 'ârif olsa gelse ķil ü ķâl añlar 'İtâbî ğam yime bilmezse kaçdruñ câhil ü nâdân Yine ehl-i kemâlüñ kaçdrini ehl-i kemâl añlar</p>
ğazel	<p>Zülf ü ruhsârıñ içün şeydâ göñül bir âb göz İşbu yüzden oldılar rüsvâ göñül ğarķ-âb göz Başdan aşdı mevc-i ğam cüş ideli göñlüm gözüm</p>

Oldı deñiz dîde vü deryâ gönül seylâb göz
 Düşdiler cânâ dehânuñla miyânuñ fikrine
 Oldılar yoq yere nâ-peydâ gönül nâ-yâb göz

Bâş ü cân içre yirüñ var tek kadem-rencîde kıl
 Hâzır olmışdur saña me'vâ gönül ebvâb göz

Ġamzesinden nice cân kurtulsun ol sengîn dilüñ
 Ey 'İtâbî ola çün hârâ gönül kaşşâb göz

'ADNÎ: Nazîf Efendi'dir. Miralayın Şâkir Efendi demekle ma'rûf bir zâtın küçük maħdûmu olup biñ iki yüz altmış bir târîhinde Edirne'de Murâdiye Maħallesi'nde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olmuştur. Henüz çârda sâle şâhib-i ħüsn ü cemâl bir civân-ı bî-mişâl olduğu ħâlde Edirne 'askerî mekteb-i i'dâdîsine dehâletle taħşîle sa'y ü ğayret eylemekte olduğu şırada mekteb-i mezkûr şâkirdânından ve şınıf arkadaşlarından âtîde tercemesi mezkûr İslimyeli 'Uzví Meħmed Efendi kendisine 'alâqa edip mektep şâkirdânından ferd-i âferîde ile ülfet etmemesi için kendisini tehdît etmiş ve bî-çâre 'Adnî Efendi bu sırrı kimseye ifşâ edememekle berâber teklîf-i vâkı'ın bir yerde ve ħuşûsiyle mektepte kabîlü'l-icrâ olamayacağını ifâde etmiş ise de bu ifâdeden 'Uzví Efendi muğberr olarak bir cum'a ertesi gecesini mektep koğuşunda bulunan şâkirdânın kâffesi 'âlem-i menâmda iken mûmâ ileyh 'Adnî Efendi'yi bir el bıçağıyla şâh damarlarından cerħ edip o demde müteessiren vefât etmekle Kıyık Kabristanı'nda defn olunmuştur. Bu beyt vefâtına târîħdir.

târîħ Geldi bir ħayret eħibbâya didiler târîħ
 Kıldıñ encâmın maħarr gülşen-i 'adni 'Adnî 1278

On yedi yaşında olduğu ħalde söylemiş olduğu eş'ârındandır:

şîr Bir gözün yumsa açar bir gözünü çerħ-ı felek
 Hiç temâşâsına kâni' olamaz dildâruñ
 Rengden renge koduñ gülşen-i nazmın 'Adnî
 Ġonca gülden daħi rengîn görünür eş'âruñ

'İZÂRÎ: Mehmed Efendi'dir. Taşşîl-i kemâlât-ı 'ilmiye ettikten sonra ve Anadolu Kazaskeri Hasan Efendi'den ihrâz-ı şeref-i mülâzemetle müderris olduktan sonra lâübâlî-meşreb olduğu cihetle kuyûd-ı menâşıb-ı dünyeviye ile muqayyed olmayıp bir takım kibâr ü eşrâf-zâdelerle ülfet ü ünsiyet ederek 'atâ vü ihsânlarını vech-i ma'îşet edinmiş ve Kühü'l-ahbâr ifâdesince esnâ-yı tufûliyette serâmed-i civân-ı gül'izâr olmağla *'izârî* tahtallüş eylemiş ve Mecdî vü 'Ubeydî vü Emrî kendisinin meclûbu imiş. Toğuz yüz toğsan altıda vefât eyledi. Bu eş'âr onuñdur.

ğazel İçürmiş nîze tîğın yârümün ağzın şulandırmış
Yine hicrânını yâd eylemiş göñlin bulandırmış
Ruğun yâdına dil gülşende ey gül eyleyüb feryâd
Uçurmuş bülbül-i zâruñ hużûrın kuşkulandırmış

(s.513) Müşâbihdür dimekle sâyesinde ol kıaddi şimşâd
Getürmiş hâkden servini bâğun ululandırmış
Kenâr itmek murâdı görmüş ol serv-i hırâmânı
Turup âb-ı revânı gülsitân içre tolandırmış
İrağdan tûtiyâ-yı hâk-i pâyin gösterüb dildâr
'İzârî dîde-i giryânımuñ ağzın şulandırmış

ğazel Tabîb derdümi gördi devâdan el çekdi
Yapışdı nabzuma ben mübtelâdan el çekdi
Çınâr bi'at idüp hanqâh-ı gülşende
İrişdi pîr-i hazâna hevâdan el çekdi
Vefâyı câna şatarken o h'âce-i hüsne
Ne gamz olındı ki bey'-i vefâdan el çekdi
Dimişdi kim bir elüm hayra olsun öp elümi
'İzârî ol şeh-i 'âlem şehâdan el çekdi

ğazel Saña gül 'âşık olmışdur kulağdan
Oğur vaşf-ı lebün rengîn varağdan
Seni koyup büt-i çîne tayandı

Şular kim bâtilı fark ide hağdan
 Gözüm yaşını men' itme kapuñdan
 Ağagelmişdürür ol mâ sebağdan
 Nazar kııl hâlüme gûş it figânum
 Bırakma gül gibi gözden kulağdan
 'İzârî zülfüñüñ bilmez şafâsın
 Şular kim qarayı fark itmez ağdan

müfredât

Gelmedi sâķî kanâ'at var iken mey hânede
 Bir ayâğum evdedür bir ayâğum meyhânede
 Dik gelmek istedi kadd-i bâlâ-yı dilbere
 Tûbâyı dikdiler depesi üstine yere
 Nihâlden ayırıp goncesin gülistânuñ
 Kıparma yüregini 'andelîb-i nâlânuñ
 Sîneñe degmege cânlar virürüz ey meh-rû
 Sen de insâf ede degmez mi elüñ gögsüñe kıo

'ÖRFİ: Mağmûd Ağa'dır. Edirne bostancıbaşlarından Sûhte Hacı 'Ali Ağa'nıñ ferzend-i hünermendi Bostâniyân Ocağı kethudâsı olup Edirne'de Bevvâb Sinân Mağallesi'nde pâ-nihâde-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Biñ yüz seksen altı târîhinden şoñra vefât edip İstanbul yolunda Nâzır Çeşmesi Kâbristanı'nda Buçuktepe'ye giden yol boyunda pederi yanında defn olunmuştur. Müretteb dîvânı ve dört yüz on iki beyti şâmil Mağabbet-nâme-i 'Örfî 'ünvânlı bir manzûmesi ve Edirne'ye dâir ba'zı vaķâyî'i hâķî bâ tanzîm 1172 târîhinde Edirne pâyitahtını teşrif buyurmuş olan Üçüncü Sulţân Muşţafa Hân Hâzretleri nâm-ı nâmîleriyle ser-levhasını tezyîñ ederek hużûr-ı hümâyûnlarına 'arz u taķdîm ettiğî muhtaşar bir târîhçesi vardır. Hattâtlarda dağî zikri mesbûktur. Eş'ârı pek çok ise de sâdedir. Bu eş'âr cümle-i güftârındandır.

ğazel

Fikr-i zülfi ile her şeb baña yokdur râhat

Bende baht-ı siyehüm koymadı kılca tâkat
 Gehî şâd eylemede 'âşıkını geh giryân
 Göricek yârı gelür hâtıra dürlü hâlet

Şu gibi gülşene aqmaqda dil-i meyyâlüm
 Var ise çıqdı yine seyre o serv-i kâmet

Sâ'ati var didiler vaşlına yârüñ ammâ
 İzdiyâd olmada gam hâşılı sâ'at sâ'at

(s.514)

Bir nigâh ile ider 'Örfî cihânı vîrân
 Nigeh-i gamzesi kıldı dili zîrâ garet

maqlûb-i mücennaḥ ḡazel

Nev-bahâruñ erdi hengâm-ı şafâsı nâgehân
 Virdi her taraf-ı çemen gülzâr-ı cennetden nişân
 Naḥl-i gül uc gösterüb berk-i bahârından meger
 Bir yeşil yaprağmış gülden hezâra armağân
 Nâzenînüm sebze-zâr olsun kudûmüñle çemen
 Ḥande-rûyuñla açılsun güllerin her gülsitân
 Neylesün nitsün benefşe ser-be-zânû olmasun
 Sünbül-i zülfüñ hayâliyle olupdur nâtüvân
 Nergisüñ kaldı gözi yollarda açıldı şükûf
 Lâleler dâğ-ı dilin 'arz itmege çıqdı hemân
 Ne 'aceb resm eyledüñ zerrîn-i bâğı 'Örfiyâ
 Âferîn itdi saña cümle süḥandân-ı cihân

kezâ

Açdı nergis dîdesin ḥ'âb-ı teğâfülden şâbâ
 Ğoncayı itdi küşâde sünbül-i nâzik hevâ
 Almadı zerrîn kadeḥ sâkî-i gül-rûlar ele
 Rind-i bezm-i 'ışq olan bülbül gibi itdi nevâ
 Ey serv-ḡad gel şalıñ şahn-ı çemende nâz ile

İrdi çün faşl-ı bahâr u mevsim-i 'ayş ü şafâ
Açılır gül-ğonce-i şab'uñ gül ü mülden bu gün
Gülşen olsun her çemen şevk-ı neşâtuñla şehâ

Ol cemâl-i tâb-nâküñ hıfzına me'mûr olup
Sâye şalsun üstine sulţânımun perr-i hevâ

Açsa bâğ-ı gül 'aceb mi böyle bir zerrîn-i pâk
Pür-füyûzât-ı maḥabbetle derûnuñ 'Örfiyâ

ğazel

Göñlüm ey dilber güzellerden seni ḥüsna bilür
Gerçi kim ḥûbân içinde nice müsteşnâ bilür

Ḥüsnuñi seyr eyleyen âyîne-i insâfdan
Âsumân üzre görünmiş bir melek-sîmâ bilür

Ruḥlaruñ âşüfte eyler bülbüli olsa küşâd
La'l-i ḥandânuñ senüñ bir gonce-i zîbâ bilür

Oldı dâmen-gîr-i ḥâr-ı 'uqde-i ḥasret meded
Çekdüğüm bir Ḥaḳḳ bilür bir de dil-i şeydâ bilür

Qıl 'inâyet dilberâ bu 'âşık-ı müştâkuña
Kim seni bu ḥüsniye 'Örfi kerem-fermâ bilür

velehû kıt'a

Devleti çerḥ-ı denî virse olur mübtezele
Devlet-i bâḳiye ammâ söz ile girmez ele

Gelmesün râyiḥa-i cîfe-i dünyâ dir iseñ
İşi 'izzetle hemân bâb-ı merâmı rezele

ğazel

'Ömr-i nâzik gûyiyâ naqş-ı pür-âb
Pâyidâr olmaz esâsı çün ḥabâb

Her nefes hengâm-ı 'ayş eyler güzer
Çün geçen demler degil mi hem çû ḥ'âb

Bilürüz vaḳfiyesin âmed ü reft

Bu vakıf-hâne yapıldı iki bâb
 Şart-ı vâkıf herkese gaflet mebâş
 Berr ü bahrı 'âlemün h'âb-ı serâb
 Bî-bahâ yektâ gühersin 'Örfiyâ
 Ten şadefdür gevher-i rûha hicâb

Maḥabbet-nâmesiniñ İbtidâsından bu birkaç beyit taḥrîr olundu.

(s.515) nazm Cenâb-ı Hakk'a ḥamd ü şükr bî-ḥadd
 Derinden bir kullını eylemez red
 Ki 'âlem h'ân-ı eltâfına muḥtâc
 Kerîmullâhımız kıomaz birin âc
 Huşûşâ 'aşkıdur sermâye-i cân
 Anuñla feyz alur insân ü ḥayvân
 Kulûbüñ cümlesinde var maḥabbet
 Güher-kânıdurur diller ne minnet
 Kimi kânında kaldı zîr-i aḥfâ
 Kimisi işlenüb oldı hüveydâ

'İZZET: Nâm-ı nâmîleri 'Ali'dir. Gonce-i nev-şüküfte-i vücûdu Edirne'de güşâyış bulup Dâmat Meḥmed Efendi demekle şöhret-yâb iken eyyâm-ı saltanat-ı Ahmed Hân-ı Sâlis'te merreten ba'de-uḥrâ hem-âgûş-ı 'arûs-ı defterî olduḡtan soñra ḡadem-nihâde-i rütbe-i sâmiye-i vezâret olan Dâmat Meḥmed Paşa'nıñ oḡludur. Cebîn-i cemâlde nûr-ı kıyâset lâmi' ve selîḡası şî'r ü inşâ ve eş'ârını câmi' olduḡundan vâlid-i mâcitleri mektupçuluk ḡidmetinde istiḡdâm edip merḡale-i 'uḡbâya 'âzim olduḡta yerine defterdâr olan 'Oşmân Paşa'ya ve ondan soñra defterdâr olan Ḥacı Muştafa Efendi'ye ve ondan soñra defterdâr olan el-ḡac İbrâhim Efendi'ye mektupçu olmuştur. Henüz 'unfuvân-ı şebâbı eyyâmında şâḡib-i tezkire Safâyî merḡûma göndermiş olduḡu eş'âr âşâr-ı ṡab'iyesinden nümüne olmaḡla bu maḡale taḥrîr edilmiştir.

ḡazel Mekk-i düşmenden ḡazer yokdur dile nâ-kâm iken
 Şerḡadan faşş-ı nigîn âsûdedür bî-nâm iken

Kör ider çeşmin mükâfâtında âhîr rûzigâr
 Şem'-i meclis sürme-i çeşm-i siyâh şâm iken
 Reh-revân-ı 'ışığına âzâdelük dûşvârdur
 Şûret-i her halka-i naqş-ı kadem bir dâm iken
 Bâ'is-i işkestegîdür hâşılı encâm-ı kâr
 Her kederden kışr-ı âsâyış-geh-i bâdâm iken
 Düşmen-ârâm olur menzil-res-i hadd-i kemâl
 Çîdelikte mîveler âsûde-terdür hâm iken
 Nola 'âlemgîr ise devr-i hâttuñda güft ü gû
 Cilve eyler devrde her şavt-ı şeb-hengâm iken
 'İzzetâ bigâne-i 'irfâna olmaz âşinâ
 Bîkr-i ma'nâ hâne-zâd u dûde-i ilhâm iken⁹⁵

ğazelden müfrez Her kaatre-i sirişküm ider âşikâr mevc
 İzhâr ider beli güher-i âbdâr mevc
 Kâbildür eşk-i 'âşıka ârâmiş 'İzzetâ
 Bu rûzigâr içre bulursa qarâr mevc

Hemedan fethine târîhtir:

Ben de bu feth-i cemîle didüm 'İzzet târîh
 Aldı Hân Aḥmed-i 'âdil Hemedân ülkesini

'İZZET: Tercemesi Edirne valileri sırasında mezkûr Erzincânî Hacı Aḥmed 'İzzet Paşa'dır. Bu eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürebârlarıdır.

[Erzincanlı el-ḥâc Hâşim 'Osmân Paşa'nın Girit vâlisi bulunduğu hengâmda 1229 târîhinde Girit Cezîresi'nde vâki' Resmo nâm kaşabada şulb-i müşârun ileyhden kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup muahhâren müşârun ileyhiñ Bursa'da vefâtı vuḡû'uyla dersa'âdete muvâşalat ve dört sene müddet iḡâmetle Erzincân kazâsına

⁹⁵ Pervin ÇAPAN, (Haz.) (2005): *Mustafa Safâi Efendi Tezkire-i Safâyi*, A.K.M. Yayımları, Sayı.322, Tezkireler Dizisi-Sayı:9 Ankara: s.417

'azîmet eyleyip 242 senesinde kazâ-i mezkûr Voyvodalığı'na naşb ü 'azlinden sonra 251 senesi hilâlinde Erzurum eyâleti dâhilinde bulunan 'asâkir-i redife biñbaşılığı hizmetiyle silk-i askerîye dâhil ve bir sene mürûrunda mîralaylık rütbesine nâil olarak 256'da Çıldır kazâsı kâim-mağamlığına me'mûr ve bir sene mezkûr kâim-mağamlıkta bulunduktan sonra 257 senesi (livâ-i muzaffer) lafzı târîh olduğu vechile 'uhdesine livâlik rütbesi bi't-tevcîh Anaçolu ordu-yı hümâyûnu erkân meclisi a'zâsı silkine ilhâk ve 264 senesi dersa'âdete muvâşalatla o aralık 'uhdesine feriklik rütbesi bi't-tevcîh muaḥḥaren teşkîl olunmuş olan 'Irak ordu-yı hümâyûnuna me'mûriyeti icrâ ve Bâgdâd cânibine sevḳ u isrâ kılinmiş iken 17 Cemâdiye'l-ûlâ 265'de rütbe-i sâmiye-i vezâretle Ḥakkâri ve Van eyâleti vâililiğine ve 266'da bi'l-infişâl dersa'âdete 'avdetle 17 Şefer 267'de Şâm-ı şerîf eyâleti vâililiğine ve 268 şevvâlinde Cidde ve Cemâdiye'l-ûlâ 271'de Kürdistân 28 Muḥarrem 275'te Trablusgarb ve ba'dehû Erzurum ve Sivas ve şâniyen Hicâz ve Hudâvendigâr vâililiklerine ve 290 senesinde Edirne vâililiğine ve sâir bir çok ḥidemât-ı mühimme ile dersa'âdetle taḳsîm-i vilâyât komisyonu riyâsetinde ve 1300 senesi evâḥirinden 1310 senesi şevvâliniñ on dördüncü gününe deḡin toḡuz sene iki ay kadar da şâniyen Edirne vilâyetinde vâli bulunmuş olduğu ḥâlde yevm-i mezkûrde sâ'at toḡuz râddelerinde tekmi'l-i ḥayât-ı müste'âr etmiş ve ferdâsı şalı günü namâzı Üç Şerefeli Câmi-i şerîfinde edâ olunarak câmi-i mezkûrun ḥavlisında mektep sâḥasında medfûn ve müte'âkıben üzerine binâ olunan kârgîr türbeniñ penceresi bâlâsındaki naḳşı faḳîr-i câmi'u'l-ḥurûf tarafından silk-i nazma çekilmiş olan bu târîh-i mevzûndur.

târîh

Vâl-i Edrine düstûr-ı mükerrem ya'ni

Ḥacı 'Osmân Paşa-zâde Ḥacı'İzzet Paşa

Nâmı Aḥmed idi ol zât-ı celîlü'l-ḳadrüñ

Mazhar-ı luḡ-ı Muḥammed ola der-rûz-ı cezâ

'Âlim ü fâzıl u şâ'ir ü vezîr ibn-i vezîr

Şâhib-i seyf ü kalem hem daḡi şeyḥu'l-vüzerâ

Nâm-ı nâmîsine dirlerse eger aḥrâdur

İftihâru'l-vüzerâ vü fuzalâ vü üdebâ

Seneler olmuş idi biñ iki yüz altmış beş

Ḳadr u şâni dâ vezâretle olundı a'lâ

Nice manşıblara gitmişdi nihâyet bunda

İrci'î emrin alup eyledi 'azm-i 'uḳbâ

*Sinni seksen bire yetmiş idi bî reyb ü gümân
Hüznile olduğu dem-i terk-i iklim-i fenâ*

*Hâke çaldı o vücûdu da güneş gibi felek
Nazar it zerrece meyl itmege degmez dünyâ*

*Türbesi hey'etine sâde bakup geçme hemân
Okıyup rûhına bir fâtiha eyle ihdâ*

*Yaş döküp iki gözünden didi Bâdî târîh
Göçdi firdevs-i a'lâya Hacı 'İzzet Paşâ*

Târîh u maqarr-ı velâdetleri kendi ifâdelerince pederi Girit'te iken 1237 târîhinde Resmo'da ve Fağın Efendi Tezkiresi zabtınca 1229 târîhinde keزالik Resmo'da ve Sa'âdet Gazetesi beyânınca 1214 târîhinde Erzincan'da ise de 1214 târîhiniñ şıhhati muhtemel olup Resmo'da tevellüdlerin kendileri de taşdıķ eylemekte idi. Bu hâlde şu'ûruna kaç'an halel gelmemiş olmağla berâber gözlük dağı isti'mâl eylemezler idi. Âşâr-ı hayriyelerinden kendisinden kırk sene muqaddem vefât eden mağdumu müteveffâ Hurrem Paşa için Erzincân'da iki minâreli bir câmi'-i şerif ve Ma'mûretü'l-'Azîz'de ve Sivas'ta birer minâreli câmi'-i şerifleri ve def'a-i şâniye vâlliliklerinde Edirne'de beledî vâridâtla Üç Şerefeli pîş-gâhında bir memleket sâ'ati ve Mekke-i Mükerreme'de ba'zı âşârı vardır. Ma'mûretü'l-'Azîz'deki câmi'-i şerifiñ kapısındaki târîhi budur.

târîh *Mağz-ı ilhâm-ı Hudâdur bu mücevher târîh
Câmi'-i pâk eşer-i sâfi-i 'İzzet Paşâ 1304*

Erbâb-ı şervetden müdebbir ü muqtedir u lañife-gû kâtib şâ'ir edib bir zât idi. Def'a-i ûlâ vâlliliklerinde Edirne'de vâki' sarây-ı hümâyûn-ı hazret-i pâdişâhiyi mükemmelen ta'mîr ettirdikleri Mebânî-i sulţânîye ravzasında mezkûrdur. Bu mecelle-i faķîrânem müşârun ileyhiñ eşer-i teşvîķleriyle daha doğrusu fevķa'l-ħad ibrâm u ilhâhlarıyla vücûda gelmiştir.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.63-64)

na't-ı şerif *Eyâ şâhinşeh-i iklim-i sübhânellezi esrâ
Ve yâ fermân-revâ-yı hıttâ-i 'ulyâ-yı mâ evhâ
Hıdîv-i enbiyâ şâhib-serîr-i kurb-ı ev ednâ
Hâbîb-i hazret-i mevlâ şeff'-i rûz-ı vâveylâ*

Münevver eylemişdi 'âlem-i lâhûtı envâruñ
Şu demler kim bu 'âlemler idi nâ bûd u nâ peydâ

Hıfâb-ı rahmete'n-li'l-'âlemîne eyledi mazhar
Hudâ zât-ı şerîfuñ ey resûl-i merhamet-pîrâ

Bütün pây ü gedâ siyyân ola dîvân-ı kübrâda
'Uşât-ı ümmete sensin penâh ü melce' ü me'vâ

(s.516)

Şeff'ü'l-müznibînsin bir siyeh-rû bendeyem ben de
Beni âlûde-dâmân itdi çirk-i ma'siyet hayfâ

Ġarîķ-i baħr-ı 'iŝyânem ħarîķ-i nâr-ı tuĝyânem
Vücûhıyla perîşânem zelîl ü mücrim ü rûsvâ

Şefâ'at eyle hevl-i rûz-ı rest-â-ħîzden kırtar
Beni zîr-i livâü'l-ħamde kıl luĝfuñ ile isrâ

Eli baĝlu esîr-i dûzaħ itme yâ rasûlallah
Ne deñlü mücrim ise ümmetüñdür 'İzzet-i şeydâ

Bu mecelleye kayd olunmak üzere ħatı-ı destiyle vermiş olduĝu [ĝazel]

Şol ki hengâm-ı tevâzu'da mişâl-i ħâk olur
Rif'at-i ħadri anuñ da hemser-i eflâk olur

Bûd-ı Ĥaķķ nâ-bûd ider bir laħzada nâbûdı bûd
Şanma dil bûd (u) nebûd-ı dehrden ĝamnâk olur

Yâda geldükçe ruħuñ ca'lî degil şeydâlıĝum
İħtiyâr elden gider ceyb-i taħammül çâk olur

Rûze-i hicrân-ı yâr eyler te'âķub şöyle kim
Olmadan aħşâm-ı vuşlat mevsim-i imsâk olur

Nâmdârân olmaz İzzet zaħm-ı 'âlemden emîn
Baķ nigîne şerħadâr-ı kâviş-i ħakkâk olur

[Bu dahî hatt-ı destiyle verdiği gazel]

Leyâl-i gamda baña yâr olan göñülceğizüm
 Benümle her gice bîdâr olan göñülceğizüm

Țarar mı zülfini yârûñ mişâl-i şâne ‘aceb
 Esîr-i Țurra-i Țarrâr olan göñülceğizüm

Şikâyet eylesesün kendi itdi kendisine
 Belâ-yı hecre giriftâr olan göñülceğizüm

Derûnum eyledi ma‘mûr kendin itdi harâb
 Binâ-yı ‘aşka Sinimmâr olan göñülceğizüm

Țutuldı dâm-ı firîb-i cihâna murğ-âsâ
 Şafâ-yı bâl ile Țayyâr olan göñülceğizüm

Şabâha dek Țolaşur kûy-ı dilberi ‘İzzet
 Benümle her gice bîdâr olan göñülceğizüm

[Bu dahî berâ-yı nazîre verdiği kıt‘a] Nazîresi terceme-i fakîrânemdedir.

Cârî olurdı vakt-i zamân ile fasl-ı çâr
 Var idi i‘tidâl-i hevâsı Edirne’niñ

Bu yıl Țasımdan oldı şubâta Țadar medîd
 Añdırdı Erzurum’ı şitâsı Edirne’niñ

Mülûk-i Âl-i ‘Osmânı bir kıt‘ada nazmen ifâde etmiş olmaȚla teberrûken
 bu maħale terkîm edildi.

Meħemmed Muştafa dörder Murâd adında beş sultân
 Üçer hüküm itdi bu mülke Selîm ü Aħmed ü ‘Osmân

Süleymân Bâyezîd Abdü'l-ħamîd Maħmûd ikişerdür
 Birer Abdü'l-mecîd Abdü'l-‘azîz İbrâhîm ü Orħân

[Edirne tahtına muvâfık nazîre-i fakîranemdir]

Meḥemmed Muştafa dörder Murâd beş âl-i 'Oşmânda
Üçer geldi Süleymân ü Selîm ü Aḥmed ü 'Oşmân

İkidür Bâyezîd Abdü'l-ḥamîd Maḥmûd u bir Mûsâ
Daḥi Abdü'l-mecîd Abdü'l-'azîz İbrâhîm ü Orḥân

Zamânında demir yolunuñ 'ameliyâtı ikmâl ve resm-i küşâdı icrâ
kılınmış ve 'umûm-ı vükelâ-yı salṭanat-ı seniyye Edirne'ye gelmiştir. O eşnâda
demir yolunuñ resm-i küşâdı için söylediği târîhiñ bir nüshasını i'fâ etmekle
teberrüken kayd edildi.

târîḥ Kayd eyledüm Edirne'de târîhiñ İzzetâ
Geldi şimendüfer açılıp râh-ı Rûm ili 1289

[Bu ğazel daḥi müşârun ileyhiñdir]

Hevâ-yı nefse uyup meyl-i 'izz ü câh itdüm
Bu hây ü hûy ile evḳâtumı tebâh itdüm

(s.517) Açık iken bañâ ebvâb-ı luṭf-ı Rabbânî
Der-i 'ibâda varup terk-i şâh-râh itdüm

İlâhî 'avnüñi rehber kıilup yolum toğrult
Ki ben ğavâyet ile terk-i şâh-râh itdüm

Teğayyürât-ı şu'ûnı görüp bilen 'âḳil
Ḥudûd-ı 'âleme hiç der mi iştibâh itdüm

Ziyânı sûdını degmez bu sûḳ-ı fânîñüñ
'Abeş cerâid-i a'mâlümi siyâh itdüm

Bütün nümâyişi vehm ü ḥayâldür 'İzzetâ
Dû çeşm-i 'ibret ile 'âleme nigâh itdüm

'AZMÎ: Sultân Maḥmûd Hân-ı Evvel 'aşrı ricâlinden ise de ḥattatlar sırasında mezkûru't-terceme Şîr Efendi'niñ vefâtına söylediği târîḥden başka eşeri görülmemiştir. Maḥla' u maḥṭa' beyitleri bunlardır.

târîḥ Şehrümüzden yine bir zübde-i a'lâ gitdi
 Didi aḥbâbı teessüfle dirîġâ ḥayfâ
 Bir iki ṭarḥile 'Azmî didi çün târîḥiñ
 Şîr Efendi'ye mekân ola cinân-ı bâlâ 1148

'ASKERÎ: Evâḥir-i devr-i Süleymân Hânî'de gelen şu'arâdandır. Nice zamân İmâm Hüseyn Âsitânesine yüz sürmüş ve Seyyid Ğazi Dergâhına Şâh-ı Ḥorâsân selâmını götürmüş abdâl-meşreb bir zâttır. Bâġdâd'ta İmâm Ḥasan 'Askerî âsitânesinde bir çok seneler ikâmetle intisâb-ı tâmı olmaḥ mülâbesesiyle 'Askerî taḥallüş etmiş ve ikmâl-i seyâḥattan soñra şâḥib-i ze'âmet olmaġla Selânik'te tevattun eylemiş idi. Bu eş'âr güftârındandır.

ġazel Gerçi vardur işigüñde bende yüz
 Biz de ḳapuñda şehâ bir bendeyüz
 Yüz-be-yüz aḥvâlüm i'lâm itmege
 Var mıdur ey şâh-ı 'âlem bende yüz
 Luṭfuñ olmazsa efendi 'özü-ḥ'âh
 Fi'lümüzden biz ḳati şermendeyüz
 Dâmen-i vaşluña irmez destümüz
 Pâyimâl-i dehr bir efgendeyüz
 Yâr yolında 'adûlar ḳann ider
 'Askerî biz fikr-i cân ü tendeyüz

ġazel Göñül egmezdi bâş bir ferde
 Zârb-ı ḳul itdi bir siyeh-çerde
 Var mıdur ey ṭabîb dermânuñ
 Uġradum 'ışḳ adlu bir derde

Göñline girmek isterem yârüñ

Ot biter mi cihânda mermerde

Elüm irmez sürem ayâğına yüz

Benüm ol devletüm mi var serde

Sevdüğüm bir siyâhî dilberdür

'Askerî mişli yokdur 'askerde

müfredât

Her denînuñ tañ mı dönse çerh-ı gerdün üstine

Cinsidür ellbette döner dîn olan dîn üstine

Pâdişâh-ı dehre bâş egmez gedâlar var imiş

Mülk-i istiğnâda hoş ehl-i fenâlar var imiş

Vaşl-ı cânânuñ ne var cân naqdi olsa kıymeti

'Askerî olur bahâda kıymeti kem-yâb olan

Mûmâ ileyh ümîd-i hizmet ile belâ-yı mülâzemete mübtelâ olup hizmet ettiği bir çok emîr ü vezîrden behre-mend olmayınca begâyet müteallim ü müteezzi olmağla devrândan ve a'yândan şikâyeti hâvî tanzîm etmiş olduğu bir kaşîde ile ahvâl-i pür-melâlini hikâye etmiştir. Bu ebyât ondandır.

(s.518) şi'r

Ey göñül a'yân-ı devlet içre himmet kalmadı

Kimden umarsın kerem ehl-i mürüvvet kalmadı

Ey dirîğâ luţf u ihsânuñ kapusın yaptılar

Zikri hayr olsun dinür bir ehl-i devlet kalmadı

Bir ululuk kalmış ancak kadr-i devletden eşer

Bes mekârimde dahî bir hûb-şaşlet kalmadı

Adları Hâtem şehâ tomârını tayy itdiler

Gitdi gayb oldu kerem cûd u şehâvet kalmadı

Halk-ı 'âlem muzî vü cebbâr olupdur şöyle bil

Gitdi luţf u merhamet kaţ' oldu şefkat kalmadı

Toldı mülk-i 'âleme eşrât-ı sâ'at fitnesi
 Ger bilürseñ zâhir olmadık 'alâmet kalmadı
 Ser-te-ser dünyâ yüzini tutdı şöhret âfeti
 Âh kim bir kûşede vahdet selâmet kalmadı

'AṬÂİ: Enîsü'l-Müsâmirîn beyânınca devr-i Ebu'l-fethîde gelen
 şu'arâdandır. Müşârun ileyh hüsn-i dil-âvîz ile bî-nazîr-i civân ve şâhib-i 'ilm ü
 'irfân olmağla sarây-ı hümayûna alınmasını irâde edince tazallüm ü şekvâyı
 müş'ir "dirîğ" redifli bir kaşîde söyleyip hâk-i pâ-yi şâhâneye taqđîm etmiştir ki
 maқта'ı budur.

beyt 'Adline şıgınur idi zulm-i zemâneden
 Şimdi 'Aṭâî'ye güci sulṭân ider dirîğ

[Bu beyt Kâmûsü'l-A'lâm'da şu vech iledir. Beyt:]

Güc görse bir kişi der-i sulṭâna 'azm ider
 Şimdi 'Aṭâî'ye güci sulṭân ider dirîğ

müfredât Zâhid ihlâş ile gel secde kıl işbu şaneme
 Var riyâ ile heves itme tavâf-ı 'ademe
 Zamâne guşşaları bî-girân imiş bildük
 Velî devâsı mey-i erğuvân imiş bildük
 Zülfüñ düşürür bir kıl ile sünbülü bende
 Lü'lüyi kıllur hurde ile dişleri bende

Güneş kaşîdesini Sulṭân Murâd Hân-ı Şânî nâmına evvelen bu
 söylemiştir. Ahmed Paşa'nın kaşîdesi bunlara nazîredir.

'Aṭâî: Buldı baḥr-ı dilde mihrüñden 'Aṭâî nazmı zeyn
 'Âdet-i meşhûr oldığı bu dür-perver güneş

Aḥmed Paşa: Baḥr-ı ğamda görmedi mihrüñden ağan göz yaşın
 Bes neden dirmiş 'Aṭâî ki oldı bu dür-perver güneş⁹⁶

⁹⁶ Ali Nihat Tarlan (Haz.) (2005): *Ahmet Paşa Divanı* M.E.B. İstanbul: s.73

Laţîfi Tezkiresi'yle Künhü'l-Ahbâr zabtınca 'Aţâî Sultân Murâd mâdihlerindendir. Mevrit şâhibi Süleymân Çelebi'niñ birâder-i kihteri ve Hacı 'İvâz Paşa'nıñ maḥdûmudur.

'AṬÂÎ-I DİGER: Devr-i Selîm Hân-ı Şânî'de gelen şu'ârâdandır. Hekîm Sinanoğlu demekle meşhûrdur. Tarîk-i 'ilme sâlik ve miqdâr-ı kâfî bizâ'aya mâlik olduğtan soñra Edirne Bîmârḥânesi'nde tabîb-i şânî oldu. Bu ḥâl üzere bîmârḥâne-i 'âlemde şerbet-i mergi nûş eyledi. Bu eş'âr güftârındandır.

ġazel

Dil âşüfteñdurur şalma nazardan
 Ḥabîr ol dâimâ ol bî-ḥaberden
 Boyum cevrüñle ḥalka oldu ħapuñda
 Ne yapılır sürülem ben bu derden
 Şabâ nergis gözine sürme ilter
 Dem-â-dem uğradıġuñ reh-güzerden
 Ciger-sûz olduġı âhum budur kim
 Gelür derd ile bu yanmış cigerden

(s.519)

Bahâ la'lüñe cân ü ser getürdüm
 Ki'y o kıymetlürekdür sîm ü zerden
 Çü 'ayb oldu hüner şimdi 'Aţâî
 Daḥi dem urmagil hergiz hünerden

nâ tamâm ġazel

Câm üzre her ḥabâb hevâdan ḥaber virür
 'Âşık vücûdı gibi fenâdan ḥaber virür
 Ğamzeñ ḥadengi tîr-i belâdan nişân virür
 Ķaşuñ kemânı ḥavs-i ḥuzâdan ḥaber virür
 Dil âsitân-ı yâri düşürmez dilden âh
 Bîmâr-ı 'ışķ dâr-ı şifâdan ḥaber virür
 Biñ cân virür fütâde bañâ var mıdur dimiş
 Bir cân bulunmadı mı 'Aţâ'dan ḥaber virür

müfredât Zerd-i çehreyle bulur kûyuñı 'âşık bulıcağ
 Buldurur şâhibine ka'beyi altûn olıcağ

 Cân çıkarken söñe şol la'l-i şeker-bârüñle
 Țuymıya cân acısın lezzet-i güftârüñle

'İFFETİ: Sultân Aḥmed Ḥân-ı Şâliş 'ulemâsı şırasında mesbûḳu't-terceme Edirneli müderris Sâ'atî Aḥmed Efendi'dir. Müretteb ve mükemmel dîvân-ı eş'ârı vardır. Bu eş'âr güftâr-ı dürebârındandır.

[Edirne'den nümâyân ve Sâ'atî Aḥmed Efendi demekle şöhre-i cihân olmuş idi. Taḥşîl-i bızâ'a-i isti'dâd u istihâl ve âheng-i tarîḳ-i erbâb-ı faẓl u kemâl ettikten soñra 'ulemânıñ birinden iḥrâz-ı şeref-i mülâzemet ve 'alâ ḥasbi'l'âde hareket eyleyip kırk aḳçe medreseden ma'zûl iken 1073 ramaẓânında maskaḳ-ı re'si olan Edirne'de Mütereddîn Medresesi ḥâricine 'âric ve 1081 cemâdiye'l-âḫiresinde Kebâbcı-zâde Aḥmed Efendi yerine Kadı 'Abdî ma' Sinân Beg Medresesi'yle mübtehic olmuş idi. 1084 şefesinde 'Abdü'l-bâḳî Efendi yerine Ḥacı Țoğan Medresesi iḥsân ve 1086 cemâdiye'l-evvelisinde Edirne'de İbrâhîm Paşa Medresesi'ne şâyân görüñüp 1089 recebinde Mîr-i mîrân ve 1090 şaferinde Sirâciye Medreselerine nâil oldu. Bu üç rütbede selefleri 'Abdü'l-bâḳî Efendi'yi ta'ḳîb etmişler idi. 1094 zi'l-ḳa'desinde Kütahya ve 1101 rebî'u'l-evvelinde şâniyen Kütahya 1109 ramaẓânında Belgrad ḳazâlarına ḳadı olup ve 1114 şaferinde teḳâ'üd iḥtiyâr eyleyip 1123 senesi evâḫirinde vefât eyledi. Sicill-i 'Oḡmânî'de târiḫ-i vefâtı 1123 zi'l-ḫiccesidir.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.255)

nâ tamâm ḡazel Olmadı ey dil müsâ'id baḫt-ı nâ-firûzumuz
 Rûzumuz ḡamla geḳürdük bilmedük nev-rûzumuz

 Bezm-i ḡamda muḫribâ her şeb ḡam u endûḫ ile
 Nâle vü feryâd-ı şeb-ḡîr oldı sâz u sözüñüz

 'İffetî ḡahiş-ker-i kâm-ı dil olma kim felek
 Ber-murâd itmek degil bildüm dil-i pür-sûzumuz

müfredât Senüñ rûyuñ benüm ey mâh seyr-i gül-sitânımdur
 Leţâfet bostanında boyuñ serv-i revânımdur

 Rengîn olup gider ğazel-i 'İffetî şehâ
 Zıkr-i dehânuñ olalı vird-i zebânımız

'UZVÎ: İslimyeli Meḫmed Efendi'dir. Ḥaşîrî-zâde demekle ma'rûfdur. Mûmâileyh Edirne mekteb-i i'dâdî-i 'askeriyesi şâkirdânından olduĝu hâlde sınıf arkadaşlarından tercemesi sebak eden 'Adnî Efendi'yi bıçaqla cerḫ edip müteessiren vefât etmesiyle beyt:

La'lini dişledükçe gözi kanımı döker
 Elbete hükmi-şer'î budur kana kan gerek

Beyti mışdâkıncâ ḥaḳḳında hükmi-şer'î lâḫık olmaĝla sinni on toḳuz çağında iken biñ iki yüz yetmiş sekiz senesinde Edirne'de Bat Pazarı'nda vâḳi' ḥavuz önünde i'dâm olunmuştur. Bu beyit güftârındandır.

maḫla' Siyeh giysüleründe leyle-i kadre işâret var
 Hilâl ebrûlarında 'ıyd-i şevvâle şehâdet var

Vefâtına "*ĝarîb cenâze*" cümlesi târîḫ vâḳi' olmuş ve na'şî Tepe Mezarlığı'nda İsmâ'il Aĝa Câmî'i cihet ü ḳurbunda defn olunmuştur.

'AFÎF: Yâverân-ı ḥazret-i şehriyârîden ve ferîḳân-ı kirâmdan bâb-ı vâlâyı ser'askerî levâzımât-ı 'umûmiye re'îsi Aḫmed 'Afîf Paşa ḥazretleridir. Edirne eşrâfından Kürdoĝlu Ḥacı Şerif Bey denmekle müştihar olan zâtıñ maḫdûm-ı ma'âl-i melzûmu olup 1256 târîḫinde Edirne'de Şarıca Paşa Maḫallesi'nde ḳadem-nihâde-i (s.520) sâḫa-i vücûd olmuştur. Evvelâ Edirne mekteb-i i'dâdî-i 'askeriyesinde ve ba'dehû dersa'âdette mekteb-i ḥarbiyede taḫşîli ikmâl ettikten soñra ḳaḫ'-i merâtib ederek ferîḳlik rütbe-i refi'asına bi'l-istiḫḳâḳ nâil olan bendegân-ı şadâḳat-nişândır. Bu ğazel mekteb-i ḥarbiyede taḫşilde bulunduĝu eşnâda söylediĝi güftârındandır.

gazel

Gözlerüm dört açılır bir gözi âhû diyerek
 Şâne-veş kırk bölük itdüm dili gîsû diyerek
 Kavş-ı ebrûlarını seyr iden üftâdeler âh
 Tîr-veş yaydan atıldı ham-ı ebrû diyerek
 Sâhir-i zülfini sünbül bilür 'uşşâklarun
 Göñül aldanma güzel deste-i şebbû diyerek
 Yoluñ ey teşne-i 'ışk ırmese hayvâna dirîğ
 Şaħn-ı zulmetde dönersin bir içim şû diyerek
 Dâmen-i luğfı o yârün ele girmezse 'Affif
 Bende-i pîr-i muğân ol aña yâ hû diyerek

'İLM-İ NÂZİK: Luğfî Çelebi nâmında bir kadı'nın ferzend-i fazîlet-mendi Ahmed Efendi'dir. Devr-i Selîm Hân-ı Şânî'de zühûr eden şu'arâdandır. Ba'de tahşilü'l-isti'dâd Enîsü'l-Müsâmirîn beyânınca 'Abdurrahman Efendi'den ve Riyâzî Tezkiresi zabtınca Kınalı-zâde 'Ali Efendi'den ihrâz-ı şeref-i mülâzimet ve tarîk-i 'ilmiyeye 'azîmet etmiş idi. Ba'dehû sâlik-i râh-ı kazâ ve mâlik-i ezimme-i hükm ü imzâ olmağla Kıbrıs'ta Baf kadısı iken Sicill-i 'Osmânî ifâdesince biñ sekiz târîhinde ve Seyyid Rızâ Tezkiresi zabtınca biñ târîhinde Edirne'de fevt oldu. Haqqında denilmiştir.

beyt

Gerçi çokdur zurefâ 'âlemde
 Cümleden 'İlm-î Nâzik nâzik

Eş'ârı nazikânedir. Bu ebyât güftâr-ı dürebârındandır.

gazel

Gel dilâ bekle der-i dildârı devlet bundadır
 'Azm-i ğurbet-hâne-i 'aşk it sa'âdet bundadır
 Dilberün vaşf-ı dehânında olursa kıl ü kâl
 Medh iderseñ mû-meyânın eyle diğkat bundadır
 Düşse yârından cüdâ ğurbet çeker erbâb-ı 'aşk
 Ben seni gördüm ğarîb oldum ğarâbet bundadır

Hâil olmaz ey perî setr itse yoluñ ehremen
 Penbe-i 'uşşâka luţf eyle leţâfet bundadır
 Her zârîf ü rind-i 'âlem mest-i câm-ı la'l-i yâr
 'İlmîyâ meyḥâneden çıkma zêrâfet bundadır

ğazel

Dil gerçi diler kıılmağa cânân ile şoḥbet
 Eyler mi gedâ degmede sulţân ile şoḥbet
 İtirse nola bezmine ben bendesin ol şâh
 Bir mûr-ı za'îf itdi Süleymân ile şoḥbet
 Yâr ile olan cennet-i kûyında muşâhib
 Şûfî dilemez ḥûrî vü gılmân ile şoḥbet
 Rûşen bu şafâlar süre gün toğmasa biñ yıl
 Bir gice kadar ol meh-i tâbân ile şoḥbet
 Cem' oldı yine ğuşşa vü ğam bezm-i belâya
 'İlmî idelüm gel ber ü yârân ile şoḥbet

rubâ'î

Âvâze-i 'adl ü kerem ü dâdüñ işitdük
 Dergâhuña yüz sürdük eyü aduñ işitdük
 Ol şâha şikâyet mi var ey 'İlmî felekden
 Dün gice yine nâle vü feryâduñ işitdük

kıṭ'a

Tîĝ-i yârüñ cefası bir yüzden
 Zaḥm ile mâcerâsı bir yüzden

(s.521)

Nice beñzer 'izâruña mir'ât
 Baқа ânuñ şafâsı bir yüzden

kıṭ'a

'İlmîyâ aḥvâli ehl-i devletüñ
 Cem'-i mâl ü dil perîşân eylemek
 Dillerinden sîm ü zer düşmez velî
 Elllerinden gelmez iḥsân eylemek

kıta

Rağbet olmaz cihânda ٲogrıya hiç
Egridür dehrde el'an behre

Oğçu-zâde gibi vücûdı atup
Çekdiler Yayı-zâdeyi şadre

kıta

Açıl açıl ki cihân gülşeni bahâr olsun
Şalıñ şalıñ ki çemen servi bî-ğarâr olsun

Hezâr ğonceye şeydâ geçermiş ey 'İlmî
Anuñla söyleşürüz biz hele bahâr olsun

müfredât

Bir gedâ iken olur mülk-i mağabbet şâhı
Kim ki mevlâ idine kendüye 'Abdu'llahı

Leb degül câm-ı şarâb-ı dil-küşâdur gördüğün
Ruğ degül âyîne-i 'âlem-nümâdur gördüğün

Şavt-ı murğâna nola ğuş tutarsa gül-i ter
Bu kadar söylere ey şâh gerek bir diñler

Dîv-i ağyârı nidersin saña hemdem yok degil
Hamdülillâh ey perî dünyâda âdem yok degil

Dilberün cevri hemân 'ayn-ı vefâdur dir imiş
'Âşık olmak o cefâ-pîşeye lâzım gelmiş

Kûyına vardum gice seyr eyledüm cânân yok
Âsitânın şöyle hâlî buldum aşlâ cân yok

Diñlemezler tûtîyi la'lün şeker-ğüftâr iken
Kim bakar âyîneye 'âlemde rûyuñ var iken

'Iyde kim çanlanur ey sâķî getürgil câmı
Bir dağı görür isek iki olur bayrâmı

'İLMİ: Kuzâttan Mağnisâvî Ğinâf Ahmed Çelebi-zâde Tâhir Efendi'dir. Şafâyî Tezkiresi'nde nâmı 'Abdu'llah olmak üzere mażbuţtur. Mûmâileyh İstanbul'a gelerek taḫşîl-i 'ilm ü ma'rifetten ōnra mûlâzim olup tarîķ-i kazâya rızâ diyerek eṣrâf-ı kuzâttan olmuş idi. Şeyhü'l-islâm Yahyâ Efendi'nin birâderi Çelebi Efendi'nin nedîm-i ḫaşı idi. Biñ seksen bir târîḫinde Edirne'de vefât etmekle İstanbul yolunda Seyyid Celâlî Türbesi karşısında Bağdâdî Şeyḫ Ḥamdî Efendi'niñ medfûn olduğu kabristanda medfûn ve seng-i mezârı Ğinâf-zâde 'Ali Efendi 'ibâresiyle menķûştur. Bu ebyât güftârındandır.

nazm Gör ol ḫâli leb-i cânânımızda
Ki nice dâĝ yaķdı cânımızda
Eger bir dem yaķın gelse bize yâr
'Aceb ḫalur mı idi yânımızda
'Aceb ḫikmet nedür 'İlmî eṭıbbâ
ḫalur 'âciz bizüm dermânımızda

Şeyhü'l-islâm Yahyâ Efendi'niñ üçüncü def'a ṣadr-ı fetevâyı teṣrîflerinde bu târîḫi demiştir.

târîḫ Şeh-i ma'dilet-pîşe sultân Murâd
Tarîķi yine itdüm ihyâ didi
İdüb da'vet luṭfile iltifât
Buyur ṣadr-ı fetvâya Yahyâ didi

(s.522) Filibe'de müddet-i medîde mesned-nişîn-i ḫükûmet olan Merḫûm Çelebi Efendi ḫaķķında bu gûne laṭife-perdâz olurlardı.

beyt ḫadrüni 'İlmî Efendi cümle yârân bilse ne
Siz gidelden gelmez oldu ḫahvecikler gelsene

'İLMİ: Nâmı Meḫmed'dir. ḫâmûsü'l-A'lâm beyânınca Edirnelidir. Remzi-zâde demekle ṣöhreti vardır. Edirne'de müderris idi. Şu beyit onuñdur.

beyt Müṣkilin ḫall idemez kimse kitâb-ı 'aşķuñ
Vâ'ız-ı şeh'r dem urursa ḫolâyın söyler

Hadâiku'l-Hakâyık fi Tekmîletü's-Şakâyık'ta mûmâileyhiñ Edirneli olduğuna dâir serâhat olmayıp Edirne Selimiye'sinde müderris olduğu taşrîh ve Sulţân Mehmed Hân-ı Şâlis 'ulemâsı şirasında bu mecellede tercemesi taħrîr edilmiştir.

'İLMÎ MEHMED BİN E'Ş-ŞEYH HÂLİL BİN ŞEYH 'ISÂ BİN ŞEYH MEHMED: Tarîkat-ı 'aliyye-i Nakşibendiye meşâyihinden 'Arab-zâde demekle ma'rûf E's-Şeyh H'âce Mehmed Efendi'dir. Şeyh Ebû 'Abdullah Seyyid Muhammedü'n-Nakşibendî'yyü's-Semerķandî'den ahz-ı yed-i inâbet almıştır. Biñ yüz altmış beş târîhinde vefât etmekle Tefîn Ağa Maħallesi'nde Çiçekli Mektep Soķađı'nda vâķi' Nakşî dergâh-ı şerîfi ĥaĥiresinde mesbûķu't-terceme Sâgarî merĥûmuñ ĥabri ittîşâlında medfûndur. Sicill-i 'Osmânî mûmâileyhi Beşiktaş'ta medfûn diye zabt etmiştir. 'İzzî Târîhi beyânınca ĥudvetü's-sâlikîn E's-şeyh Muştafa Efendi Rızâe'd-dîn Nakşibendî-i Beşiktaşî bu zâtın ĥulefâ-sındandır. Eş'ârından ĥaşide ve ĥazel gibi âşârına dest-res olunamamıştır. Murâdiye Küçük Pazarı'nda Bostancı-başı İsmâ'il Ağa'nın câmi-i şerîfi kapısındaki târîh bunlarıñdır. Maĥta'ı budur.

târîh Fazîlet-bâb olup 'İlmî Ĥudâdan
Didi târîhini "li fazli bârî"

Edirne'de defn-i ĥâk-i 'itrnâk olan evliyâu'llâh-ı kirâmdan ba'zılarınıñ esâmîsini nâṭıķ olup merâķidu'l-evliyâ ravzasında 'aynen mûnderic bulunan manzûme daği bunlarıñdır. Maĥla'ı budur.

beyt Edirne şehrini bunca evliyâ
Cây idübdür mâ teķaddüm 'İlmiyâ

'ALİ EFENDİ: ĥuzât ravzâsında (42) numarada tercemesi mezkûr Kınalı-zâde 'Ali Efendi ĥazretleridir. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârlarındandır.

[Pederleri Fâtiĥ Sulţân Mehmed Hân ĥazretleriniñ ĥ'âceliği şerefine nâil olan Mevlânâ 'Abdü'lķâdir Ĥamîdî ĥidmetleriniñ veled-i rüşdü Emru'llah Efendi'dir ki zümre-i ĥuzâtan olmağla 967 senesinde Anaķolu'da ĥadı iken vefât eyledi. Tezkiretü's-şu'arâ'da Mîrî maĥlaşıyla Türkî eş'ârı vardır. Şâĥib-i terceme 916

târîhinde Isparta kaşabasında zînet-efzâ-yı mehd-i vücûd olup 'ulemâ-yı 'aşrdan tekâmîl-i kemâlât-ı 'ilmiye ettikten sonra Şeyhu'lislâm Çivi-zâde Efendi'den mülâzim ve tarîk-i tadrîse 'âzim olup devr-i medâris ve 'ağd-i mecâlis ederek 948 hüdûdunda yirmi akçe ile evvelen Edirne'de Hüsâme'ddin Medresesi'ne 953'te yirmi beş akçe ile Bursa'da Hamza Bey Medresesi'ne müderris oldu. Şerh-i Tecrîd'e bu medresede hâşiye yazdı. 956'da otuz akçe ile Bursa'da Velîyü'ddin-zâde Ahmed Paşa Medresesi'ne 957'de kırk akçe ile Kütahya'da ibtidâ ihdâş olunan Rüstem Paşa Medresesi'ne 958'de elli akçe ile Paşâ-yı müşârun ileyhiñ İstanbul'daki medresesine 963 şaferinde şemâniyeye ba'dehû Süleymâniye medreseleriniñ evvel-i fethi olan 966 muharreminde bunlarıñ birisine müderris olup ba'dehû tarîk-i kazâyâ sâlik olmuş idi. 970 zi'l-hipcesinde Dımışk-ı Şâm'a 974 cemâdiye'l-evvelîsinde mısır-ı Kâhire'ye ve o sene zi'l-hipcesinde maħrûse-i Bursa'ya ve 976 recebinde Şâh Efendi yerine Dârü'n-naşr-ı Edirne'ye ve 978 cemâdiye'l-âhiresinde Şeyhî Efendi yerine İstanbul'a kadı ve 978 muharreminde Anaçolu kazaskeri olup o şırada mevkib-i Selîm Hânî ile Edirne'ye gelmiş ve mübtelâ olduğu maraz-ı niķrîsten rehâ-yâb olamayıp 979 senesi ramazânınıñ beşinci günü altmış üç yaşında oldukları hâlde irtihâl-i dâr-ı beķâ etmekle cemî'-i ekâbir ü vüzerâ vü 'ulemâ vü şulehâ cenâzesine hâzır olup namâzi Câmî'-i 'Atîķ muşallâsında edâ olunduktan sonra İstanbul yolunda Nâzır Çeşmesi Kabristânında cadde üzerinde medfûn ve naķş-ı seng-i mezârı fârisiyyü'l-'ibâre bu târîh-i mevzûndur.

târîh

Ferîd-i dehr vahîd-i zamân 'Ali Çelebi

Ki bâd cân-ı 'azîzeş be-ħuld-i câvidân

Be-sâl-i nüh-şad ü heftâd ü nüh vefât nümûd

Be seħr-i Edrine der pencüm-i meh-i ramazân⁹⁷

Neşr: Bu daħi vefâtlarına târîhtir.

târîh

Ķâzî-i 'asker-i islâm-ı güzîn

Ol 'âlî nâm re'isü'l-fuzalâ

Didiler naķl idicek târîhin

İrtihâl eyledi ķutbü'l-'ulemâ

Neşr: 'İlmî Nâzik daħi bu târîhi demiştir:

mısra'

Elin Hınalı-zâde yudı gör âb-ı hayâtdan

⁹⁷ Dünyanın ve zamanın bir tanesi Ali Çelebi'nin aziz ruhu sonsuz cennette olsun.

Edirne şehrinde 979 yılının ramazan ayının beşinde vefat etti.

Neşr: Kâmûsü'l-A'lâm'da hastalanıp dersa'âdete 'avdetinde irtihâl ettiği beyân olunmuş ise de şâhîhi bâlâda muharrerdir. Hâşiye-i Tecrîd ve Mevâkıf hâşiyesi Hasan Çelebi'ye havâşî Câmî'ye Dürer ü Gurer'e nâ-tamâm hâşiyeleri ve Hidâye'den kitâb-ı kerâheye ta'lîkesi vardır. Edirne'de kadı iken Şâh Efendi ile vakfa müte'allık mes'ele-i meşhûrede mu'arızaları olup iki risâle yazmışlardır ve 'ilm-i evkâfta Es'âf nâm mecmû'aları ve Bedre'ddin Gâzi ile tefsîrden mübâhaseleri sebağ eden maḥale risâle-i şerîfeleri ve Türkî müdevven münşeâtı ve Ahlâk-ı 'Alâî nâm kitâbları meşhûr-ı afâktır. Bunlardan mâ'adâ risâle-i kâlemiye ve risâle-i seyfiyeleri ve elsine-i şelâsede mütetevvin eş'ârı şerîfeleri ve bî nazîr mu'ammâları vardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.137-138)

ğazel

Cemâlün mâhı gerçi gün gibi her yerde lâmi'dür
 Tûlû' itmez benüm vîrâneme bir laḥza ṭâlî'dür
 Benüm zühd ü şalâḥ ü tevbe vü tevfiḳüme bir dem
 Dehân ü kâmet ü ebrû vü çeşm-i yâr mâni'dür
 Dem-â-dem katli-i 'uşşâḳ itmege tîrûñle müjgânuñ
 Birfsi hüccet-i nâfiz birfsi naşş-ı kâṭi'dür
 İrişmez âsitânına şerâr-ı âteş-i âhum
 Dirîgâ ehl-i 'aşḳuñ kevkeb-i iḳbâli râci'dür
 'Alî'nüñ ğayri ḥûba 'aşḳı vâḳi' oldı dilerse
 Ḥabîbüm sevdüğüm 'ömrüm inanma ğayr-i vâḳi'dür

müfredât

Ḳadd-i ṭûbâsınuñ üftâdesidür ḥûr u melek
 Sen daḫi ey göñül üftâde iseñ "ṭûbâ lek"⁹⁸
 Şabra kâdir 'aşıḳ bî-nâz dilber görmedüm
 Az 'aşıḳ olmadum ben az dilber görmedüm
 Lâle-gün aṭlas giyüb 'uşşâḳı eylersin helâk
 Ḳırmızı ferâce giyseñ ḳan olur ḳan üstine
 Her ne hükm itse gözün ḳatli-i dil-i aḥbâbda
 Kimse tınmaz n'eylesünler arkası miḥrâbda

⁹⁸ Sana müjdeler olsun.

Eñsesinden bilirüz hattı gelen maḥbûbı
 ‘Ârif olan kişi ardından okur mektûbı

(s.523) Egerçi ḥâne-i pür-naqşdur sarây-ı cihân
 Velî kitâbeleri *küllü men ‘aleyhâ fân*⁹⁹

Zemîn maḥall-i belâ vü zamân medâr-ı ‘inâ
 Budur sarây-ı cihân naqşına zemîn ü zamân

Her tîr-i ğamze kim kaşuñ andan kemân olup
 Qaldı dil-i şikestede ḥâtîr-nişân olup

Mülâyemet çoçulurken o şûḥa lâzım olur
 Niteki şem’i kosañ koynına mülâyim olur

‘ALİ BAHTÎ: Mevâlî-i kirâmdan Ravzatü'l-Ḥaṭṭâṭîn'de mesbûku'z-zıkr Cân bâz-zâde ‘Osmân Efendi’niñ ferzend-i hünermendidir. Ta’lik ḥaṭṭâṭı olduğundan bunuñ nâmı daḥi Ravzatü'l-ḥaṭṭâṭîn'de mezkûrdur. Sâlim Efendi Tezkiresi’nde “zırafâ-yı vaktımızdan ta’lik ḥaṭṭ u imlâ ve müsveddesi bî-nazîr ma’rifetlü bir şâ’ir-i pâkîze ta’bîrdir” denmiştir. Bu güftâr cümle-i âşârındandır.¹⁰⁰

[*Cân bâz-zâde ‘Osmân Efendi’niñ maḥdûmu bir resen-bâz-ı sâḥa-i ‘irfân pehlevândır. Pederi mevâlîden ve kendi Edirne’de müderrisînden bulunup Ṭurmuş-zâde Aḥmed Efendi 1128 târîhinde Edirne kadısı bulunduğu eyyâmda ḥaṭṭ-ı ta’likî andan temeşşuk ile taḥşîl eylemiştir. Beyt:*

*Qalem güftâ ki men şâḥ-ı cihânem
 Be kâtib-i ‘âkıbet-i devlet-resânem*¹⁰¹

Neşr: Neşdesince bir ma’rifetli şâ’ir ḥaṭṭâṭ ve ismini maḥlaşı ittiḥâz eden edîb-i şâhib-i irtibâttır. Güzâfî Tezkire-i Sâlim ve Tuḥfetü'l-ḥaṭṭâṭîn. Ravzatü'l-küttâb’da ta’likî-şinâsân ü şikest-nüvîşânıñ zât-ı ‘âlf-şânlarıdır diye mezkûrdur.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.374)

⁹⁹ (Yer) üzerinde bulunan her şey yok olacaktır. (Rahman/26)

¹⁰⁰ Bu kısım boştur. Müsveddesinde: “Sâlim Efendi Tezkiresi’nde zırafâ-yı vaktımızdan ta’lik hatt u imlâ vemüsveddesi bî-nazîr ma’rifetlü bir şâ’ir-i pâkîze-ta’bîrdir. Bu güftâr cümle-i güftârındandır demiş ise de eş’ârını yazmamıştır” şeklinde yazılıdır.

¹⁰¹ Kalem şöyle der: ben alemin şahıym ve devlete ulaşmışların akıbetini yazanım.

'AHDÎ: 'Aşr-ı Bâyezîd Hânî'de dîvân kâtibi imiş. Şâ'ir ve hüsni hatt ile ma'rûf ekâbir-i a'yândan idügi Hasan Çelebi Tezkiresi'nde mezkûrdur. Bu ebyât ondandır.

müfredât Kande varam sâye-i serv-i bülendüm var iken
 Kime kul olam senüñ gibi efendüm var iken

 Bize 'âlemde nigâruñ ruh-ı zîbâsı yeter
 Saña ey çerh yürü mâhüñi var gezdiriver

'AHDÎ-I DİGER: Yıldırım Şeyhi-zâde demekle meşhûr 'Ali Efendi'dir. Mağlaş evvel *'Ali* olup sonra *'Ahdî* taḥallüş eylediği Hasan Çelebi Tezkiresi'nde mezkûrdur. 'Aşr-ı Selîm Hân-ı Şânî şu'arâsındandır. Tekmîl-i taḥşîlden sonra tarîḳ-i 'ilme sâlik olup âḫiru'l-emr elli akçe ile Kepenekçi Medresesi'nden ma'zûl olduḳta teḳaddüm-i akrân ile mir'ât-ı ḫâtîri mükedder olmaḳla yevmiye yirmi akçe ile müteḳâ'id olmuştu. 975 târîḫinde vefât eyledi. Bu eş'âr güftârındandır.

ḡazel Oldı dil şimdi yine bir bâdenüñ mestânesi
 Kim ser-â-ser mest ider dünyâyı bir peymânesi

 Bezm-i meyde bilmez ol âdâb-ı şöḫbet nidügin
 Olmaya pîr-i muḡânuñ ḫâdim-i meyḫânesi

 Gitdi uşlanmaz göñül içmişken 'aşkuñ şerbetin
 Bir cefâ-cû âfetüñ oldı yine pervânesi

 Biz o şem'-i hüsne şimdi per yaḳan pervâne yüz
 Her gice tâ şubḫ olunca mâh olur pervânesi

 Eski hemdemdür anı ḫâlî ḳomaz ḡuşşayla ḡam
 'Ahdî-i nâ-şâdı gör tenhâ degil ḡam-ḫânesi

ğazel

Görelî bâğda benefşe-i ter
 Sünbül-i haţţına anuñ baş eger
 Cânı tiz vir o şehsüvâra diyü
 Nîzesi turmayup beni dürter
 Aldı bir rengile dili gitdi
 Görmedüm böyle bir dağı dilber
 Ağzuma viridi la'lin ol didi tîz
 Didüm ey meh şuya mı düşdi şeker
 Katlüme va'de eyledi gitdi
 'Ahdîyâ haste va'desin gözler

ğazel

Viridi bu âh u eşküm 'âlemleri fesâda
 Bu kûbbe-i felek bir ednâ habâb o mâda
 Gördi hemân sirişküm garç eyledi cihânı
 'Âciz olup zarûri tutdı vaţan semâda

(s.524)

Bağr-ı fenâ yüzünde bu geşti-i vücûduñ
 Mellâh-ı şarşar-ı mevt endûh-ı gam-zevâda
 'Ömr-i hudûta şağın ağarşudur tayanma
 Bâkî Hudâdur ancak yokdur kadem sivâda
 Hağdan kamu resûlüñ nağl itdüğini hağ bil
 Virme halel şağın sen 'Ahdî bu i'tikâda

kıta

Beni taşlamağa etfâl üşürdiler eli
 Var ise şimdi benem dünyede Mecnûn bedeli
 Dûd-ı âhum beni kûyına iletmez oldı
 Cennete koymaz imiş kişiyi kara 'ameli

mağla'

Geh açıldı gonce geh dürdi yüzini nâzdan
 'Arz-ı dîdâr itdi ya'ni bülbüle açmazdan

ḤARFÜ'L-ĞAYIN

ĞĀLIB: 'Ali Efendidir. Dersi'âm-zâde demekle ma'rûftur. 'Ulemâ vü meşâyih ravzasında tercemesi mezkûr Malatyalı Koca Dersi'âm denmekle şehîr Hacı Muştafa Efendi'niñ ferzend-i dirâyet-mendi olup Üsküfçü Hızır Maħallesi'nde vâki' Kermeķaş Zâviyesi'nde ķadem-nihâde-i sâħa-i vücûd olmuştur. Kendisi zâviye-i mezkûreniñ şeyhi ve ittişâlindeki medreseniñ müderrisidir. Biñ iki yüz altmış târîhinde vefât etmekle zâviye-i mezkûre ħaṭîresindeki türbede defn olunmuştur. Bu kıṭ'ayı sâħib-i Tebşîra 'Ākif Paşa'ya nazîre olarak söylemiştir.

kıṭ'a O perî câm-ı Cem'e el ursa
Şöyle karşımda ṭayansa ṭursa
Ḥâṭır-ı çâkerini bir sorsa
O şafâ olmadı 'âlemde bize
Kâilüz olsa da ḥulyâ olsa

kıṭ'a-i 'Ākif Paşa Al câme kesilüb duḡter-i reze
Ṭurmayup meclis-i yârânı geze
Şuna sâķî leb-i la'l ile meze
Bu şafâ olmadı 'âlemde bize
Râżiyuz olsa da rü'yâ olsa

Bu şarkıyı Sultân Maħmûd Ḥân-ı Şânî ħazretleri Edirne'ye teşrîflerinde tanzîm ü taķdîm etmişlerdir.

şarkı Ṭal'atüñle ey şeh-i 'âlî-cenâb
Mülk-i cân oldı yeñiden âb u tâb
Nâsı teşrîfüñle kılduñ kâm-yâb
Şevketüñ görsün utansın âfitâb

'Ālemi luṭfuñla mesrûr eyledüñ
Ḥâṭır-ı vîrânı ma'mûr eyledüñ
Ser-te-ser âfâķı pür-nûr eyledüñ
Şevketüñ görsün utansın âfitâb

Sen müceddidsin eyâ şâh-ı cihân
Pür-cevâhir olsa lâyıķ kehkeşân
Maķdemüñle pür-şafâ kevn ü mekân
Şevketüñ görsün utansın âfitâb

Çâkerüñ Ğâlib gibi leyl ü nehâr
Bende-i ed'ıye-ĥ'ânuñ bî şümâr
Sâye-i luţfuñda olsun pâydâr
Şevketüñ görsün utansın âfitâb

İşbu şarkı bu şûretle daĥi görülmüştür.

(s.525) Tal'atüñle ey şeh-i 'âlî-cenâb
Mülk-i cân buldı yeñiden âb u tâb
Nâsı teşrîfüñle kılduñ kâm-yâb
Pâd-i şâh-ı heft-kışver meh-rikâb

Sen müceddidsin eyâ şâh-ı cihân
Ferş-i pâyüñ ola lâyıķ kehkeşân
Maķdemüñle pür-şafâ kevn ü mekân
Pâd-i şâh-ı heft-kışver meh-rikâb

Ser-te-ser âfâķı tenvîr eyledüñ
Ĥâţır-ı vîrânı ta'mir eyledüñ
'Âlemi luţfuñla dil-sîr eyledüñ
Pâd-i şâh-ı heft-kışver meh-rikâb

Taĥt-ı vâlâda şeh-i şâĥib-vaķâr
Tâ kıyâmet eyle şevketle ķarâr
Cânın itsün yoluña Ğâlib nişâr
Pâd-i şâh-ı heft-kışver meh-rikâb

ĞARİBİ: Devr-i Selîm Ĥân-ı mâĥîde gelen şu'arâdandır. Maĥmûd Çelebi nâmında bir defterdârıñ ferzend-i ĥıredmendidir. Kemânkeşlikte fâiķu'l-akrân şi'rde 'azbu'l-beyân bî-bedel civân idi. Cânberd-i Ğazâlî seferinde 'âzim-i dârü'l-cinân oldu. Bu eş'âr güftârındandır.

gazel

Bir kuloğlı hÛsn bâzârında istiĝnâ şatar
 Yûsuf-i Mısrî gibi kendÛyi bes zîbâ şatar

Lebleri maĥmûr-ı câm-ı 'aşka yüz biñ nâz ile
 Dem-be-dem 'unnâb-ı nuql u bâde-i ĥamrâ şatar

Aĝzı gÛyâ ser-be-ser ĥand-i şeker dükkânıdır
 Tatlu dillerle lebi dil tıflına ĥalvâ şatar

Dil turunc-ı ğabĝab u sîb-i zenaĥdânıñ görüp
 Nâr-ı ĥasret içre şeftâlû virüp ayva şatar

DişlerinÛñ vaşfını disÛñ Ğarîbî tâ ebed
 Cümle-i âfâka nazmuñ lü'lü-i lâla şatar

müfredât

Ĥalk-ı 'âlem zâr zâr inler figânımdan benüm
 Kışsa-i Ferhâd ĥaldı dâsitânımdan benüm

İdemez şeh-i devletinde göñlümi ĝam atı mât
 Çün maĥabbet ĥulları şatrancınuñ Leclâcidur

gazel

Geçmişem 'aşkuñda ben nâmûs u 'âr u âddan
 Umaram meşhûr olam 'âlem içinde Âd'dan

Gözlerüm yaşı yıkar âĥir bu 'ömrüm seddin âĥ
 Ĥayr gelmez bu şu yolında olan bünyâddan

Zâr iderseñ ey göñül var ĥapusında eylegil
 Bes ne ĥâşıl göresin yanındaki feryâddan

Şöyle 'izzetler ider dilber raĥîb-i kâfire
 Toĥmı gelmişdür ol itüñ şanasın Baĝdâddan

Gâĥ şâdî ĥükm ider göñlüm evine ĝâĥ ĝam
 Kim yıkılmaĝ yegdürür bunuñ gibi bünyâddan

Ey Ğarîbî serĝüzeştin sen daĥi yazsañ eger
 Unuduben vaz geçeler kışsa-i Ferhâd'dan

ḤARFÜ'L-FÂ

FÂTİḤ EFENDİ: Mûmâileyh Edirne müftî-i esbakı Karşlı Mevlânâ Aḥmed Zihnî Efendi'niñ ferzend-i kihteri ve 'ulemâ vü meşâyih ravzasında mesbûḡu'z-zikr Meḥmed Râsim Efendi'niñ birâderidir. Faṭîḥ Efendi Tezkiresi zabtınca Bigarḥiṣâr kasabasında biñ iki yüz kırk iki senesi hilâlide ve hemşiresinden alınan ma'lumâta nazaran sene-i mezkûrede Edirne'niñ Sulṭân Bâyezîd Maḥallesi'nde gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olup yirmi iki yaşına kadar 'ulûm-ı 'arabiye ve fârisiyeyi Edirne'de taḥşîl (**s.526**) ederek altmış dört senesinde İzmir monlası olan pederiyle dersa'âdete bi'l-'azîme mektûbî-i mâliye ḥulefâsı sınıfına deḡâlet eylemiş ve seksen iki senesinde Biñḡâzi muḥâsebeciliḡine ta'yîn ve üç sene soñra Midilli Sancaḡı muḥâsebeciliḡine taḥvîl ile on sene me'mûriyeti devâm ederek toḡsan beş senesinde Trablusḡarb defterdârlıḡına ve toḡsan yedi senesinde Ḥicaz defterdârlıḡına taḥvîl eylemiş ise de iki sene mürûrunda bi'l-isti'fâ dersa'âdete gelerek üç yüz senesinde Ḳonya mâliye müfettişliḡine ve bir sene soñra Bitlis defterdârlıḡına ta'yîn ve üç sene mürûrunda isti'fâ ederek dersa'âdete bi'l-vürûd Aḥırḡapı civârında vâḡî' konaḡında biñ üç yüz dört senesi eylülünde vefât etmekle Merkez Efendi'de şark tarafındaki pencereniñ üçüncü maḡberesinde defn olunduḡu añlaşılımtır. Bu ḡazel eş'ârından nümûnedir.

ḡazel

Göñül meyl eyledi şimdi yine bir tâze cânâne
 Melâḡat mülkinüñ sulṭânıdur ol çeşm-i mestâne
 Açılır nâz ile rûyında güller ḡande itdükçe
 Olur bülbül gibi üftâdeler hep mest ü ḡayrâne
 Züleyḡâ-yı zamândan bir nişân ḡalmış bu 'âlemde
 Anuñçün eylerem cânım fedâ ol cânâ dermâne
 Perîşân zülfini gördüm görelden pek perîşânem
 Ṭaḡıldı 'aḡl u fikrüm başladum feryâd ü eḡḡâne
 Yanup Mecnûn-veş sevdâ-yı 'aşḡa şimdicek Fâtîḡ
 Cemâl-i şem'-i yâre olmada bî-çâre pervâne

FÂNÎ: 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsındandır. Kendisi bir pîr-i fânî ve şahhâflıkla te'ayyüş etmekle kûşe-i kanâ'atıñ sultânı idi. Bu ebyât âşârından nümûnedir.

gazelden müfrez Devr-i la'lüñde senüñ meyhâre bir ben bir habâb
Baş açık yalın ayağ âvâre bir ben bir habâb
Raht u bahtın şuya şalmış bâda virmiş vârını
Bî-dil ü bî-hânümân bî-çâre bir ben bir habâb

FÂNÎ-I DİĞER: 'Attardır. 'Aşr-ı Sultân Murâd Hân-ı Şâliş şu'arâsındandır. Egri Fâtihi Sultân Mehmed Hân hazretleri Egri seferine müteveccihen Edirne'ye teşrîf-i hümâyûnları vuķû'unda bir kaşîde takdîm edip câize almış idi. Loķmân Hekîm Vesâyâsı'nı fârisîden türkîye tercüme etmiştir. Bu beyt ondandır.

beyt Uğrama cisr-i köhne ey püser
At ile geçmekden ânı kııl hâzer

Bir de lügaz risâlesi vardır. Biñ üç târîhinde nazm etmiştir. Bu lügaz ondandır.

lügaz Nedür ol hoşka kim yâķûta beñzer
İçi pür dürr-i meknûndur müdevver
Kapansa bir hayâl olur gözünde
Açılrsa dökilür kand-i mükerrer

cevâb-ı lügaz Leb-i dilberdür anı bil sen ammâ
Dime nâdâna ağzuñdan çıkarma

FÂİZ: 'Ulemâ vü meşâyiğ ravzasında 'aşr-ı Sultân Aħmed Hân-ı Şâliş 'ulemâsı sırasında tercemesi mesbûķ Börekçi-zâde Muştafa Fâiz Efendi'dir. Vakâyi'u'l-Fuzalâ'da ve seng-i mezârında *Fâiz* mahlaşıyla ve Niyâzî Tezkiresi'nde Börekçi-zâde Edirneli Muştafa Feyzî Çelebi nâmıyla mazbûķ olup 'ilm-i 'arabîde ve haţ-ı nesihde kemâl mertebe ketebe şâhibi idi diye mezkûrdur. Ancaķ ba'zı mecmu'alarda daħi *Feyzî* mahlaşıyla eş'ârı görüldüğüne nazaran iki mahlaş iştimâl eylediği añlaşmıştır. Bu eş'âr *Fâiz* mahlaşıyla olan güftârındandır.

[*Gelîn-i vücûdu hâk-i pâk-i Edirne'den zuhûr ve Börekçi-zâde Fâiz Efendi demekle meşhûr olmuş idi. Ba'de taḥşîlül-isti'dâd 'ulemâ-i kirâmîñ birinden mülâzemetle ber murâd olup devr-i merâtib ve aḥz-ı revâtib ederek kırk akçe medreseden ma'zûl ve muntazır-ı neyl-i me'mûl iken 1100 recebinde maskaḫ-ı re'sleri olan maḥmiye-i Edirne'de ibtidâ ihdâş olunan 'Abdü'l-vâsi' Medresesi hârcıyla kâm-revâ ve evvel-i müderris-i ders-i bahâ olup 1105 cemâdiye'l-evvelisinde şeyḫ Ḥalil-zâde Aḥmed Efendi yerine Bîduḥân Medresesi zamîmesiyle yerlerinde hareket-i mişliye i'tibâr olunup 1107 recebinde Ca'fer-zâde Meḥmed Emîn Efendi yerine Kadî 'Abdî Medresesi verildi. 1108 ramazânında Luṭfi-zâde İbrâhîm Efendi yerine Şeyḫ Çelebi Medresesi'ne taḥrîk olundu. 1111 şaferinde Luṭfi-zâde Meḥmed Emîn Efendi yerine Edirne İbrâhîm Paşa Medresesi sezâ görüldü. 1113 rebî'u'l-evvelinde Çukacı-zâde Ḥacı Medresesi'ne gelip 1115 şa'bânında Mîr-i Mîrân Medresesi iḥsân olundu. Bu iki rütbede selefleri İbrâhîm Efendi'yi ta'kîb ettiler. 1120 cemâdiye'l-evvelisinde Dimetoḫalı-zâde Aḥmed Efendi maḥlûlünden Sirâciye Medresesi'ne irtikâ eyleyip 1124 zi'l-ḥiccesinde Ḥasan Efendi yerine Câmî-i 'Atîk Medresesi'ne ḥaḳîḳ oldu. 1127 rebî'u'l-âḫirinde Zekerîya Efendi yerine evvela Üç Şerefeli Medresesi'ne mevşûl ve o sene cemâdiye'l-evvelisinde Dâmâd-zâde Muştafa Efendi yerine Edirne Dârü'l-ḥadîsi ile nâilü'l-me'mûl ve 1128 muḥarreminde selefleri Dâmâd-zâde Efendi yerine Edirne Bâyezîdiyesi'yle ḫadr-ı menziletleri mezîd oldu. Bu ḫâl üzere 1130 cemâdiye'l-evvelisinde vefât edip İstanbul yolu mezâristânında medfûn ve naḫş-ı seng-i mezârî Kâmî Meḥmed Efendi'niñ dediği bu târîḫ-i mevzûndur.*

târîḫ

*Fâiz Efendi şad ḫayf naḫl itdi bu cihândan
Oldı ḫaḳîḳatinde mevt-i mecâz-ı 'âriḫ
Ol zât-ı mû-şikâfuñ ḫab'ında oldı hemzâd
İnşâd-ı ibn-i 'ubbâd 'irfân-ı ibn-i fâriḫ
Levḫ-i zamîr-i pâkî mecmû'atü'l-ma'ârif
Gün gibi oldı rûşen faḫlında baḫt-ı ğâmîḫ
Yâ Rab 'inâyetünle eyle na'îmi iḫsân
'Afv eyle olmasunlar cürm ü güneh mu'âriḫ
Gördüḫde ḫûr-ı cennet târîḫin idüp yâd
Bir birine disünler geldi na'îme Fâiz*

Medrese-i maḥlûleleri 'Abdü'l-fettâḫ Efendi'ye tevcîḫ olundu.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.258-259)

- ğazel** Baña yâ Rab fenâ meyhânesin dâim maķâm eyle
Ölürsem rûhumuñ menzil-gehin ķandil-i câm eyle
- (s.527)** Ne rif'atler görüpdür rûzigâr ile o da görsek
Dilâ hâk üzre pest olmuş ğubâra ihtirâm eyle
Nihâl-i serv-i ğülşen ķande ķalur bâğbân görsün
Ne var ey naħl-i ğülzâr-ı leķâfet bir ğırâm eyle
Göñül girdâb-ı ğamda ķaldı ey mevc-i şabâ bizden
Varırsañ sâhile sen bâri yârâna selâm eyle
Gel öldür Fâiz-i zârı da bir çîn-i cebîn göster
Belâ ğarķ-âbınuñ bir mevc ile kârın tamâm eyle
- ğazel** Teşrifüñ ile hânemi reşk-i İrem eyle
Ağlatma beni iki gözüm gel kerem eyle
Va'd eyledi öpdürmege pâyın gelicek 'ıyd
Yâ Rab sen o meh-pâreyi şâbit-ķadem eyle
Bir hoşca hesâb eyleyelüm derdümüz ey dil
Ben dirhem-i eşküm dökeyüm sen raķâm eyle
Degmez kederin çekmege bir laħza bu 'âlem
Bir hâl ile neylerseñ idüp def'-i ğam eyle
Ķânûn-ı belâğatda yine naķş-dırâz ol
Ey hâme-i hoş lehçe-i Fâiz neğam eyle
- ğazel** Gerçi dil düşmiş yatur çâh-ı zenaħdânındadır
Destümüz ammâ ser-i zülf-i perîşânındadır
Öldürürse dest-i hasretle beni ol bî-vefâ
'Arşa-i maħşerde dû-destüm ğirîbânındadır
Gerçi ğavf-ı ğançeri mâni' meyânın ķoçmaga
Virmek Allah'uhn göñül devlet ķazâ yanındadır

Mihr-i rû-yı dil-rübâdur meclise revnâk viren
Yohsa ne meyde şafâ ne câm-ı rahşânındadır

Şâd-kâmsın var ise Fâiz dile te'sîr-i şevk
Nâz ile yârüñ nigâh-ı çeşm-i fettânındadır

ğazel

Olmasa eger mest-i mey-i nâb-ı maḥabbet
Çâk itmez idi sînesin erbâb-ı maḥabbet

Deryâ-dil olanlarda ara gevher-i 'aşkı
Her dilde bulunmaz dürr-i nâ-yâb-ı maḥabbet

Dilberde vefâ dilde şafâ baḥt-ı müsâ'id
Cem' oldı yine bir yere esbâb-ı maḥabbet

Ebrûları sevdâsı za'îf itdi vücûdum
Kâr itdi dile tîğ-i sipeh-tâb-ı maḥabbet

Âzâdelüğe derd ü ğam-ı 'aşkı virür mi
Fâiz ne kadar olsa da bî-tâb-ı maḥabbet

şîr

Sâķî mürüvvet it bañâ lebrîz-i câm vir
Eksikligüme ḳalma benüm sen tamâm vir

Bezm-i çemende sâĝar-ı gül-fâmı şun bize
Sâķî bırakma sâĝarı elden müdâm vir

Ey şûḥ-ı bî-vefâ ne var insâfa ḳâil ol
Gördükçe ḫatırüm ele al bir selâm vir

şîr

Ḳan eylemeden ol gözi ḫûnı ḫazer itmez
Biñ küşte yatur reh-güzerinde naẓar itmez

İşler geçiyor sînemize nâvek-i ğamzeñ
Kim tîr-i ḳazâ itse daḫi ol ḳadar itmez

Cân ile ḫarîdâr-ı metâ'-ı ğam-ı 'aşḳ ol
Bir fâide itmezse de Fâiz zârâr itmez

(s.528) şi'r Ben fetḥ iderem var ise ger müşkil-i 'aşkı
Ol fende meger görmedüğüm bâb-ı mey ıaldı
Bilmem ki kime 'arz ideyüm derd-i derûnum
Râz-ı dili keşf idecek aḥbâb mı ıaldı

şi'r Nâm u nişânı yok nice demdür yine dilüñ
Ey âh yokla zülf-i dilârâda olmasun
Besdür mişâl-i cevheri ferde dehân-ı yâr
Söyleñ ḥekîme yok yere ğavġâda olmasun

beyt İrişmez oldu kûşene âh u figânımız
Ol naḥl-i nâz var ise arturdu kâmeti

Edirneli Börekçi-zâde Feyzî maḥlasıyla görülen eş'ârından.

ġazel 'Arağı gül yüzinde cânânun
Âb-ı rûyudurur gülistânun
Kıomadı cânâ geçmedük bendi
Ey şanem zülf-i 'anber-efşânun
Lebini öpdük ol dilârânun
Acıdı ey kadeḥ senün cânun
Öykünürse dehânuna ğonce
Vire 'ömrin hevâya bâd anun
Pâdişâh-ı cihân olurdu eger
Olsa Feyzî kapuñda derbânun

ġazel Dil-i bî-'aşk şâḥüm mülke beñzer kim meliksüzdür
Ġam-ı bî-hûde bir ḥidmet dürür kim düşeleksüzdür
Lebüñ ḥakkâk eli tokunmadık bir la'l-i raḥşândur
Muşaffa dişlerün şol dürre beñzer kim deliksüzdür
Kelâmı şu'belendürme uzatma gel maḥâmâtı
Göñül âvâze-i ḥüsni o şûḥun bûseliksüzdür

Sarây-ı şî'ri ğayruñ cümle derme çatmadur ammâ
 Benüm bünyâd-ı ebyât-ı ferah-bağşum heleksüzdür
 Hemân bir tîğ-i cevher-dâra beñzer nükte-i Feyzî
 Teberdür ta'n-ı düşmen gerçi kim ammâ çeliksüzdür

FÜTÜHÎ: 'Abdü'l-'Azîz Efendi'dir. Târîk-i kazâyâ sâlik ve hüsn-i haţta mâlik ve türkî nazma kâdir bir şâ'ir-i mâhirdir. Henüz nevres-i nihâl iken taşşîl-i ma'ârif eylemiş idi. Enîsü'l-Müsâmirîn zabtınca biñ elli bir ramazânınıñ yirmisinde Edirne'de vefât eyledi. Vaqâyi'u'l-Fuzalâ ile Şafâyî Tezkiresi'nde târîh-i vefâtı biñ elli dört yazılmıştır. Bu eş'âr güftâr-ı dürebârlarındandır.

şî'r Biz hemdemân-ı derd-keşân-ı maḥabbetüz
 Ülfet-künende-gân-ı ḥarîfân-ı miḥnetüz
 Ser-menzil-i vişâle kadem başmaduğ dirîğ
 Güm-geşte-gân-ı vâdi-i pür-vehm-i firkatüz

şî'r Dil-i sad-pâreme zaḥmı o zîbâ ḥançer açmışdur
 O bir şâḥib-ķırândur nice böyle kişver açmışdur
 Miyân-ı ebrûvânuñda o ḥâl-i 'anberîn cânâ
 Şanasın bir hümâdur uçmağa bâl ü per açmışdur

beyt *Hergiz ne-şüd zi-zaḥm-ı ḥadeng-i tü dil tehî
 İñne'l-muḥibbe leyse belâyâhu tentehî¹⁰²*

FEDÂÎ: Nâmı 'Ali Bâlf'dir. Zamânında hoş nağş u hûb şûret bir civân-ı pür-iz'ân olup Sultân Selîm-i Şânî (**s.529**) şehzâde iken âsitânında sipâhî-i nâmdâr u ḥâfız-ı sūḥan-güzâr idi. Enîsü'l-Müsâmirîn zabtınca tokuz yüz altmış tokuz ve Zübdetü'l-Eş'âr beyânınca biñ on târîhinde fedâ-yı cân eyledi. Bu eş'âr cümle-i güftârındandır.

¹⁰² Dil(im) senin okunun yarısından asla hâlî değildir. (Çünkü) sevenin belâları (hiçbir zaman) eksik olmaz.

müfredât Gerçi kim bağruma tîğ-i ğam-ı firķat geçdi
 Hıançer-i hecri dil ü cânuma ķat ķat geçdi
 Kıatı açık boyamış destin öpüb cânânuñ
 El içinde kıızılı çıķdı yine hınanuñ

FERÂĞİ: Meğmed Çelebi'dir. Edirnelidir. Yeniçeri olup Bursa'da sâkin idi. Biñ on dörtte vefât eyledi. Bu ebyât güftâr-ı dürebârındandır.

şi'r De murgân-ı bahâristân sebakdâş olalum gelsün
 Gülistân okuruz biz dersümüz 'aşķ-ı civânîdür
 Çınâruñ ĥasret-i ķaddüñle çıķdı cân-ı mehcûrı
 Degildür fâĥite uçup giden rûĥ-ı revânıdur

müfredât Belüñ ķocmuřlar öpmüşler ruĥ-ı zîbânı varmışlar
 Nihâl-i gülşeni egmişler andan gül ķoparmıřlar
 Yüzime bakmaz ne bilsün yâr giryân olduğum
 Hâtırum şormaz neden añlar perîşân olduğum
 Çîn-i seĥer bir nağme-i dil-keş işitdüm âbdan
 Diñlemiřdür 'ilm-i edvârı meger dolâbdan

FERÎDİ: Üskübîdir. Haraççı Hüsâm demekle ma'rûftur. Edirne'de Dârü'l-Hadîş mütevellîsi iken devr-i Sulţân Selîm Hânî'de vefât eyledi. Bu ebyât güftâr-ı dürebârındandır.

müfredât Bülbül bu denlü nâle mi iderdi gül olmasa
 Gül nâzı kime ider idi bülbül olmasa
 Devr-i la'lünde kiras dallandı Ėâyet gördi řâĥ
 Sürdürüb ânı ĥişâr ĥabsine dal başdı ayak

FEZÂYÎ: Nâmı Derviş Mehmed'dir. Erbâb-ı hıreften rişte-fürûştur. 'Aşrıñ şu'arâsından Edirne'niñ zurefâsından akrânı meyânında ma'qûl ü maqbûldür. Güzâf-ı Tezkire-i Şafâyî ve Sâlim. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel-i nâ tamâm Dili Mecnûn u ser-gerdân iden deşt-i maḥabbetdür
 Ser-â-ser âteş-i 'aşkıyla sînem dâğ-ı miḥnetdür
 Sezâdur gülşen-i kûyında nergis dîde-bân olsa
 Egerçi mestdür ammâ ki bir ehl-i başîretdür
 Siyeh-rûlar ḥarîm-i gülşen-i firdevse girmezler
 Ne vechile senüñ ḥâl-i 'izâruñ ehl-i cennetdür
 Mecâz añlanmasun şî'ruñ Fezâyî pîş-i kâmilde
 Ğaraz erbâb-ı dil yârâna bir 'arż-ı maḥabbetdür

şî'r Kaşduñ şehâ yeter bu dil-i nâtüvânuma
 Billah ṭayandı tîğ-i ğamuñ üstüḥ'ânuma
 'Azm eyledüm Fezâyî reh-i yâre dün gice
 Sâyem o mâh-i tâbı görüp düşdi yânuma

şî'r Ey ḥufte dîde dîde-güşâ ol 'ale's-şabâḥ
 Fikr-i ḥaḳîḳat ile sañâ şoḥbet el virür
 Gûş eyledükçe nağra-i Allâhü ekberi
 E'l-ḥaḳ budur ki âdeme çok ḥâlet el virür

Biñ yüz elli bir senesinde vefât ettği Sicill-i 'Oşmânî'de mezkûrdur.

FAZLÎ LENĞ: Fazlu'llah Efendi'dir. Ekşer-i 'ulûmdan âgâh ise de ṭarîḳ-i 'ilmde pek çok şedâid çektikten soñra (**s.530**) Amasya müftüsü Ümmü'l-Veled-zâde'den mülâzim oldu. 'Aşr-ı Süleymân Ḥânî'de gelen şu'arâdandır. Bu eş'âr güftârındandır.

maṭla' Ḥaṭṭuñ irişdi virdi âşûba ol cemâli
 Gûyâ diyâr-ı Rûm'ı ṭutdı çıkup Celâli

ğazel

Sen bu kemâl-i hüsn ile mihr-i felek misin nesin
 Nev'-i beşerde görmedüm yoḥsa melek misin nesin

Gözlerüm içre oynayan sensin iki gözüm müdâm
 Bilmem iki gözümde sen yoḥsa bebek misin nesin

Çuḥb-i murâdum üzre çün dönemedüñ yıkıl yıkıl
 Ey başum üzre devr iden çarḥ-ı felek misin nesin

Dünye ğamın 'alaf gibi gel yime 'işret it didüm
 Hiç kulaḫ kabartmaduñ sūfî eşek misin nesin

Lezzetini kelâmınuñ ehl-i mezâḫ olan bilür
 Söyle be Fazlî sözde sen kân-ı nemek misin nesin

Merḥûm Emrî Çelebi mûmâileyh Fazlî ḫaḫkıında onuñ lisânından bir ğazel demiştir ki maḫla'ı ve maḫta'ı bu beyitlerdir.

naẓm

Tîmûr-ı mihnetem ğam ile atum oynağı
 Âhum duḫânı ḫursa bañâ nola otağı

Fazlî-i Leng pâyine düşse 'aceb degil
 Âhû görincedür güzelüm itüñ aḫşığı

FAZLÎ-DİĞER: Ehl-i cihet zümresinden hezâr-fen bir zât olup elinden bir san'at ḫurtulmaz idi. Minârelerde ip üstüne ḫandîl dizmek ya'ni maḫyâ yaymaḫ uşûlü bunuñ icâd u ihtirâ'ı olmaḫ üzere mervîdir. Biñ yedi târifinde ḫandîl-i 'ömrü munḫaḫfî oldu. Ebyât-ı âtiye ğüftârındandır.

naẓm

Şerâr-ı âhumı seng-i dil-i dildârdan çaçdum
 Çerâğı sîneme mihr-i ruḫ-ı envârdan yaḫdum

Nice zâr olmasun evtârı her sâz-ı neğam-sûzuñ
 Anı cism-i nezârumda olan evtârdan ḫaçdum

Yolında pâymâl itdüm nuḫûd-ı eşkümi şaçdum
 ḫağıtdum encüm-âsâ ḫatı yoḫdan vardan naḫdüm

FİTRÎ: Edirne mahkeme-i şer'iyyesi nâibi Hızır Ağa Mağalleli e'l-hâc Şerif Efendi'dir. Tercemesi 'ulemâ vü meşâyih ravzasında devr-i 'Abdü'l'-Azîz Hânî 'ulemâsı şirasındadır. Ravzatü'l-haṭṭâṭîn'de daḥi mezkûrdur. Eş'ârı târîhten 'ibâret olup Murâdiye Küçük Pazarı'ndaki Şarı Câmî'iñ şoñ târîhiyle bu târîh bunlarıñdır.

[Mevlânâ müşârun ileyh biñ iki yüz on altı târîhinde Edirne'de zîb-efzâ-yı mehd-i şühûd olup taḥşîl-i meleke-i isti'dâd ve Hızır Ağa Mektebi mu'allimi İbrâhîm Efendi'den muḥaddime-i 'ulûmu i'dâd ve ḥuṭûṭ-ı mütenevvi'adan şülûs ü nesîhi Derlikçi-zâde Hâfîz Meḥmed Sa'îd Efendi'den ve ta'lîki Edirne ḳadısı Mevlânâ Şeref Efendi'den temeşşuḳ ederek aḥz-ı icâzetle ber murâd olduḳtan şoñra Eskici-zâde Mevlânâ el-hâc Hâfîz 'Ali Efendi'niñ dersine devâm ve bir müddet şoñra müşârun ileyh vefât etmekle şüreka-i sâiresiyle Ḳarşlı Mevlânâ el-hâc Halîl Efendi merḥûmuñ ḥalka-i tedrîsine naḳl ile nevâḳıṣ-ı 'ulûm ü fûnûnu onlardan itmâma iḳdâm-ı tâm ederek 1249'da iḥrâz-ı şeref-i icâzetle nâil-i merâm olmuş idi. O sene 'uhdesine naḳîbü'l-eşrâf ḳâim-maḳâmlığı tevcîh ve bir müddet şoñra Edirne Nüfûs Neẓâretiyle terfîh olunmuş ise de neẓâret-i mezkûreden ba'de'l-infişâl 1251'de Hicâz'a 'azîmet ve Mekke-i Mükerrreme'de tarîḳ-i Şâzelî şeyhi Meḥmed 'Aṭuşî Efendi'den aḥz-ı yed-i inâbet ve me'zûn-i bi'l-irşâd olarak 'avdetle 1252'de Edirne mahkemesi niyâbet-i şer'iyesine devâm ederek 'uhdesine Dârü'l-hilâfetü'l-'aliyye müderrisliği rütbesi tevcîhiyle bekâm buyurulup 272 târîhinde mahkeme-i mezkûre bâb-ı ser-kitâbet-i şer'iyesi daḥi inẓimâm ederek otuz üç sene bilâ infişâl güzârende-i eyyâm u leyâl eylemekte olduḳları ḥâlde 1285'te mübtelâ olduḳları marâz-ı felcden rehâ-yâb olamayıp 1286 rebî'u'l-evveliniñ on dördüncü günü irtihâl etmekle Buḳuḳtepe'de Ṭabya civârında medfûndur.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.280)

târîh

Merḳadin envâr-ı raḥmetle münevver eyleyüb

Cürm ü taḳşîrini 'afv ide cenâb-ı müste'ân

Bâ nuḳuṭ geldi dile târîh-i fevti Fıṭriyâ

Ḳacı İbrâhîm Ağa'nuñ meskeni ola cinân

FEVRÎ: 'Ulemâ vü meşâyih ravzasında 'aşr-ı Meḥmed Hân-ı Râbi' 'ulemâsı şirasında tercemesi mezkûr Fevrî Maḥmûd Efendi'dir. Bu iki beyit güftârındandır.

[Edirne'den zuhûr ve istifâza-i nûr-ı şu'ûr edip 'ulemâ-i kirâma hizmet ve birinden ihrâz-ı şeref-i mülâzemet ettikten sonra devr-i medâris-i mu'tâde ile kırk akçe medreseden ma'zûl iken 1074 cemâdiye'l-âhiresinde Ebu's-Su'ûd-zâde Ahmed Efendi yerine Halil Paşa Medresesi'ne ve 1083 şaferinde Dersi'âm Şâlih Efendi yerine Sa'dî Efendi Medresesi'ne müderris olup 1084 rebî'u'l-evvelinde vefât eyledi.] (*Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.241*)

şî'r
Gülin koçmadum ol şûhuñ cemâli bâğına irdüm
Tenâvül eylesem şeftâlûsın bârî ne ğam yerdüm
Ne kim itdümse itdüm Fevriyâ efsûn-ı 'ışşile
Hele ol verd-i hüsni hârlardan keddüm ayırdum

FIKRİ: Hâfız İbrâhim Edhem Efendi'dir. Güzelce Baba semtindedir. Bir aralık Edirne muhâsebe kalemine devâm ettikten sonra Lüleberğos kazâsı vergi kitâbetine ba'dehû merkez-i vilâyet vergi kaleminde vergi kâtibi refâkatine ta'yîn edilmiş ise de terk ederek 'arzuhalçılık şan'atıyla iştiğâl eylemekte bulunmuştur. Bu ğazel onuñdur.

ğazel
Şûret-i zâhirde gerçi bir gedâsın ey göñül
Nezd-i Hâk'da lîk maqbûl-i du'âsın ey göñül
(s.531)
Hâk-ı tevhid itmege 'ibret-nümâdur bu cihân
Kadrüni bil sen de mir'ât-ı Hudâsın ey göñül
On sekiz biñ 'âlemi Hâk miş-i ma'cûn eylemiş
Şanki andan halk olunmuş bir binâsın ey göñül
Sende cem' olmuş cihânuñ enfüs (ü) âfâkı bil
'Âlem-i tahkîke ancağ reh-nümâsın ey göñül
Var göñülden *li ma'allah*¹⁰³ sırrına yol Fikriyâ
Zât-ı Hâk'dan 'âleme 'ibret-nümâsın ey göñül

Kelâmından olur kişiniñ kendi miqdârı.

¹⁰³ "Benim Allah ile..." "Benim Allah ile öyle anlarım olur ki, ne bir mukarreb melek, ne de gönderilmiş bir nebi öyle bir yakınlığı elde edebilir" mealinde rivayet edilen sözden alınmadır. **Bkz. Mehmet Yılmaz (Haz.) (1992): Edebiyatımızda İslâmi Kaynaklı Sözler (Ansiklopedik Sözlük), Enderun Kitabevi, İstanbul: s.115**

FEYZÎ: Devr-i Süleymân Hân-ı Şânî'de gelen şu'arâdandır. 'İlm-i zâhirle iştiğâl ederken terk edip taşfiye-i kalp için Mısır'a 'azîmetle seyyâh bölüğüne geçip erbâb-ı dîvâna dâhil oldu. Bu ebyât güftârındandır.

müfredât Pâyini tomruğda gördi gonce-i nevrestenüñ
 Beñzinüñ uçduğı budur bülbül-i dil-ğastenüñ
 Şem'e pervâneleri şanma ki bî-hûde yanar
 Cezbe-i hüsn-i dil-efrûzuñ ile oda yanar
 Görüp İsa'yı şâd ü hurrem oldum
 Ki gökde istedüğüm yerde buldum
 Gice dildâr bî-dâr olmadı bir şem' yanınca
 Keff-i pâyine yüz sürdüm murâd üzre uyanınca

'Ulemâ ravzasında 'aşr-ı Süleymân Hân-ı Şânî 'ulemâsı sırasındaki Şâbûnî-zâde Hasan Efendi'niñ vefât-ı târihi buñlarındır.

FEYZÎ-I DİĞER: Halîl Efendi'dir. Biñ iki yüz sekiz târihinde Edirne'de pâ nihâde-i sâha-i vücûd olup iki yüz kırk sekiz senesi dersa'âdete 'azîmetle bir aralık 'uhdesine hâcelik rütbe-i mu'teberesi bi't-tevcîh balık emâneti ve ba'dehû tersâne-i 'âmire dâhilinde vâki' sergi emâneti hizmetlerinde istiğdâm olunduktan ve muahharen bir müddet dağı karantina hizmetiyle Trabzon ve İzmir ve Trablusgarb taraflarında güzârende-i şühûr u a'vâm olduktan soñra iki yüz altmış yedi senesi kal'a-i sulţâniye karantinası hizmetine me'mûr ta'yîn kılınmış ve biñ üç yüz altı senesinde orada irtihâl-i dâr-ı beğâ etmiştir. Bu ğazel güftârından nümûnedir.

ğazel Bu demde gönül vaşluña lâyıkdur efendim
 Ağyâr da yok şimdi aralıkdur efendim
 Bûs-ı lebe ruşsat mı virür çeşm ile ğamzeñ
 Mest olsa biri birisi ayıkdur efendim
 Gördüm a gözüm nûrı nice dilberi ammâ
 Hüsn-i revîşüñ cümleye fâikdür efendim

Bağ âteş-i rûyuñda olan 'anber-hâle
 Ben gibi o da odlara yanıkdur efendim
 Berdâr ise maşşûduñ eger Feyzî-i zârı
 Manşûr-ı dilüm zülfüñe lâyıkdur efendim

ḤARFÜ'L-ḲÂF

ḲÂDIRİ: Defterdâr İsâ Faḳîh nâmında bir zâtıñ ferzend-i faẓîletmendidir. Pederleri Edirne'ye ḳadı olduğundan Ravzatü'l-Ḳuzât'ta tercemesi mezkûrdur. Papaḳaçanos Maḫallesi'nde münderis bir câmi'i vardır. Şâhib-i terceme Edirne'de müderris iken evâḫir-i devr-i Sulṫân Bâyezîd Ḥânî'de irtihâl-i dâr-ı 'uḳbâ eyledi. Bıkr-i fikre ve ḫayâl-i ḫâşşaya ḳâdir nazîri nâdir şâ'ir idi. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel Ḳaçan ol sîm-tenüm nâz ile giyse ḳaralar
 Şanuram ebr-i siyeh yüzini mâhuñ ḳaralar
 Dilberüñ ḫâl ü ḫaṫı uyḫuda degse gözüme
 Görürem ol gice düşümde ser-â-ser ḳaralar
 Dil-i mecrûḫumı ḳorḳutmaḳ için ol ḳaşı yâ
 Müje oḳları ile her dem urur yayḡaralar

(s.532) Nâz ḫınâsı ile destini rengîn eyler
 Ḥûniler ḳanuma nâ-ḫaḳ ne için el ḳaralar
 Ḳâdirî 'ârız-ı yâre irüb umma ḫaṫ-ı yâr
 Şanasın Mışır'a hemân yürüyüş itdi ḳaralar

ğazel Leylî gibi çemende ḳonup gül otaḡ ile
 Mecnûn yüregi gibi yanar lâle dâḡ ile
 Hengâme-gîr olursa şürâḫî 'aceb degil
 Kim nice pehlevânı başar bir ayaḡ ile

Dil ıfıflı gözlerümle düşüb baħır-ı eşküme
 Öğrendi şuda yüzmeği iki kabağ ile
 Pervâneleler nemed giyüb envârı hüsnuñi
 Dervîşleler gibi tolanurlar çerâğ ile
 Kûyuñda Kâdirî'yi raķıb ile der gören
 Bülbül çemende hem-nefes olur mı zâğ ile

ğazel

Olmasun dirseñ saña hemdem ğam-ı devr-i zamân
 Gülşen içre dâimâ nûş it şarâb-ı erguvân
 Zâhidâ dirseñ ki girmez cennete ķan eyleyen
 Yâ niçün tutmuş yüzinde çeşm-i hûn-rîzi mekân
 Aşılı şol küfr-i zülfüñ ka'be yüzinde şalıb
 Oldı mü'minleler perîşân oluben dün ğün figân
 Zülf-i kâfir-kîşüñ ey cân şöyle zâlim oldı kim
 Gördüğünce bend ider mü'minleleri virmez amân
 Ey kemân-ebrû hadeng urdıķça ğamzeñ bağruma
 Kâdirî'nüñ gözleleri câmı olur tobtolu ķan

Kâdirî'niñ Sulţân Bâyezîd-i Şânî'ye manzûm 'arzuħâli

Ey şehinşeh ki âsitânında
 Cümle-i müşkilât olur münħal
 'Adl ü dâdüñ ihâta itmişdür
 Rub'-ı meskûnı ey şeh-i a'del
 Ne revâdur ki devr-i 'adlünđe
 İde mazlûm zâlim ile cedel
 Mâni'-i vaşl-ı şem' olup mıķrâz
 Per-i pervâneye irdüre ğalel

KABÂYÎ: Kûl cinsinden olup 'Ali Paşa Çarşısı'nda câme-fürûş olduğundan Kabâî taħallûş eylemiş idi. Biñ otuz târîhinde fevt oldu.

KABÛLÎ: Hazînedâr Sinân Bey Maħallesi'nden Rufâ'î şeyhi Muştafa Efendi'dir. Müddet-i medîde Edirne maħkemesi baş kitâbeti ħidmetinde istiħdâm ve tarîkat-i 'aliyye-i Rufâ'iyye meşâyihinden 'ulemâ vü meşâyih ravzasında Sulţân 'Abdü'l-Ĥamîd Ĥân-ı Evvel devri meşâyihinden şeyh İbrâhimü'l-ecel bin 'Ali Yazıcı nâm zâttan aħz-ı yed-i inâbetle nâil-i merâm olduktan şoñra şeyh müşârun ileyhiñ irtihâline mebnî Cîsr-i Ergene kaşabasında ħalîfe-i ekmelleri olan Müfti-zâde Sa'de'ddîn Efendi'den tekmiî-i tarîkatla nâil-i rütbe-i icâzet almış ve Edirne'de süknâsına maħşûş olan ħânesine bir sema'ĥâne 'ilâve ve inşâ ile ħângâha taħvîl ederek icrâ-yı âyîn-i Rufâ'î eylemekte olduğu ħâlde biñ iki yüz kırk dört târîhinde 'âzim-i ħângâh-ı 'uqbâ olmağla mezkûr ħângâh sâhasında medfûn ve naķş-ı seng-i mezârî Sıdkî Efendi'niñ dediği bu târîh-i mevzûndur.

târîh Hazret-i kuţbü'z-zamânî Şeyh Kabûlî Muştafa
'Âlem-i 'uqbâya 'azm itdi bulup kurb-i Ĥudâ

(s.533) Ĥaķķ'a irşâd eyledi 'aşrında nice münkiri
Çünki şimdi ma'nevî irşâd ider şubĥ u mesâ

Nüh felek imdâd idüp Sıdkî didi târîh-i tâm
'Ârifânuñ ka'besidür bu maķâm-ı bî-riyâ

Âşâr-ı 'ilmiyelerinden Mûşiletü'l-Hidâye ve Kenzü'l-Esrâr nâmlı risâleleri ve Müşkil-güşâ 'unvânlı bir fârisî lûgatı ve mürettep dîvân-ı eş'ârı vardır. Müşârun ileyh mücerret ħatt-ı desti olmaķ üzere şağîr ü kebîr iki yüz yüz yetmiş üç cilt kütüb-i nefîse taħrîr edip ħângâhında bir kütüphâne ihdâş etmiş ve bu kitaplar 'adâdında 'ârif-i bi'llah İsmâil Ĥaķķı ħazretleriniñ dört cilde müretteb Rûĥu'l-Beyân 'unvânlı tefsîr-i şerîfî daĥi dâĥil bulunmuş ise de biñ iki yüz toķsan beş senesi istîlâsında yalınız tefsîr-i şerîf muĥâfaza edilebilip kütüb-i mütebâkiye kâmilen zâyi' olmuştur. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel Bağrumı benüm gamze-i yâr eyledi berbâd
 Hûnım akıdup itdi bañâ çok yere bîdâd
 Sevdükçe anı bendesine buğz ider ol yâr
 'Âşıklığı şandı ki ben eyledüm îcâd
 Yâ Rab 'aceb ol dîdesi fettânuñ elinden
 Hâlüm kime 'arz eyleyeyüm yâ kime feryâd
 Lâyık mı ki vaşluña irüb şâd ola ağyâr
 Üftâdelerüñ firkat odına yana nâ-şâd
 Gülseñ yüzine gâh Qabûlî'nüñ efendim
 Gâhî de n'olur vaşluñ ile eyleseñ imdâd

ğazel Muṭrib-âsâ hoş nevâlar gülde yok bülbülde var
 Rîş-i câna em şadâlar gülde yok bülbülde var
 Gülde gûn-â-gûn zînetle leṭâfet var ise
 Câna bahş itmek şafâlar gülde yok bülbülde var
 Her seher şevk-ı şabâ ile iderse gül hırâm
 Hüzni ile Hâkka recâlar gülde yok bülbülde var
 Gül ruḥ-i Şîrîn'de mesken tutsa da Hüsrev gibi
 Şol levn-dâne edâlar gülde yok bülbülde var
 Ey Qabûlî gülde varsa bûy-ı dilberden eşer
 Yârine her dem vefâlar gülde yok bülbülde var

QUDSÎ: Şehâbe'ddin Paşa kurb-ı Arasta Maḥallesi'nden Hüseyn Efendi'dir. Qarînâbâdlı Sinân Ağa nâmında bir zâtıñ ferzend-i dirâyet-mendi olup Edirne'de doğmuştur. Mûmâ ileyh evâil-i hâlinde Edirne'de Bat Pazarı'nda bir dükkân küşâd ile aḥz u i'tâ ile iştiğâl edip o şırada söylediği eş'âra *Mihnetî* maḥlaşı vermiş ve ba'dehû Hâlidî şeyhi Hacı 'İşmet Efendi nâm zâta bi'l-intisâb şeyhiñ tensîbiyle *Qudsî* taḥallüş eylemiş ve tarîkatta şeyh olmuştur. Mûmâ ileyh şırf ümmî olup ancak söylediğini ve işittiğini bir daha unutmayan kuvve-i hâfıza eşhâbından idi. İstîlâ zamânında dersa'âdete naql

ile bir daha 'avdet etmeyip biñ üç yüz dört senesi şaferiniñ dördüncü pazar günü Koca Muştafa Paşa'da kâin hânesinde vefât etmekle Çarşamba Pazarı'nda Dârü'l-Mesnevî karşısında Şeyh 'İşmet Efendi dergâhında defn olunmuştur. *Miḥnetî* maḥlaşıyla söylemiş olduğu eş'ardan bu ebyât nümûnedir.

müfredât Şi'rümi tanzîr idenler gitdi 'uqbâ kaydına
Miḥnetî söz söylemek Ḥaḫdan hidâyetdür bañâ
Çerḫ-ı gerdûnuñ nice kânûn olan hicrin çeküb
Nây gibi bağı delikdür Miḥnetî bî-çârenüñ

Ḳudsî maḥlaşıyla söylediği eş'ardandır. Şi'r:

(s.534) Elfi îmâ eylemekdür ḫadd-i tûbâdan ğaraż
Bil taḫayyür sırr-ı vaḫdet noḫta-i bâdan ğaraż
Terk-i tecrîd eyleyenler ğuşşadan âzâdedür
Şâbit olmak hüccet (ü) bürhâna da'vâdan ğaraż
Ḳudsiyâ giryân olursañ fülk-i dil cevân ider
Çeşm-i seylâbımdur ancak zıkr-i deryâdan ğaraż

beyt Mâh-rûyuñ bürc-i 'aḫrebden temâşâ eyleyüb
Zülf-i yârüñ her kıllı bir şekl-i mâr olsun da gör

ḲIYÂMÎ: 'Ulemâ vü meşâyiḫ ravzasında Sultân Muştafa Ḥân-ı Şâliş 'aşrı meşâyiḫi sırasında mezkûrû'z-zıkr Ḳıyâmî Seyyid Muştafa Efendi'dir. Ğazel ve ḫaşîde gibi eş'arına dest-res olunamayıp yalnız işbu şu'arâ ravzasında zıkrî mesbûḫ Ḥamdi Efendi ile laṫife-ğüne söylemiş oldukları ebyât buraya tenmîḫ edildi.

[*Tarîḫat-i 'aliyye-i Ḳâdiriye meşâyiḫindendir. 1188 târîḫinde vefât etmekle Sevindik Faḫîh Maḫallesi'nde Selçuk Ḥatun bint-i Mürsel Câmî'-i şerîfi ḫaṫîresinde medfûn ve naḫş-ı seng-i mezârı bu ebyât-ı mevzûndur.*

nazm Bu Ḳıyâmî şeyḫ Seyyid Muştafa Efendi hemân
Hû diyüb gülzâr-ı ḫudse cân atup oldı revân

*Keşret-i tevḥîd ile irişdi mülk-i vaḥdete
Emr-i Ḥaḳla bir nefesde eyledi ṭayy-i mekân
Sâlikânuñ aḳdemi bir pîr-i rûşen-dil idi
Râḥat ile şâd ide rûḥın cenâb-ı müste'ân]*

(Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.308)

şîr Senüñ ey merd-i kâmil ger murâduñ söz ise diñle
Kemâl-i ma'rifet her merde dâd-ı Ḥaḳdurur añla
Benüm bu ma'rifet içre nihâduma nevâ yok hiç
Beni tanzîr-i eş'âr ile taẓyîḳ itme söz diñle
Murâd aḥbâb u iḥvânuñ şafâ-yâb olmasıdur hep
Bu ebyâtum ḳabûl eyle nice noḳşân u 'aybüñle
'Aceb şûrîde meşrebsin Ḳıyâmî nîk ü bed söyle
Anı Ḥamdî bilür añlar ḳabûl eyler ḳuşûruñla

Şütür-gürbe ḳabilindendir.

ḤARFÜ'L-KÂF

KÂMÎ: Edirne ḳadısı olduğundan tercemesi Ravzatü'l-Ḳuzât'ta (40) numaradadır. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârındandır.

[Pederleri Edirne Mevlevîḥânesinde şeyḥ-i ṭarîḳ-i Mevlevî ve nâḳil-i kitâb-ı meşnevî olduğundan Meşnevî-ḥ'ân-zâde demekle meşhûr idi. Edirnelidir. Nâmları Enîsü'l-Müsâmirîn'de Meḥmed Kâmî ve Ḥadâiḳu'l-Ḥaḳâyıḳ'ta Aḥmed Kâmî olmak üzere maẓbûttur. 'Ulemâ-i ilâm-ı meclis ifâdelerinde serv-i şâbit gibi ḳıyâm ve naẓar-ı inâyetlerinden taḥşîl-i kâm eyledikten soñra müftiyü'l-enâm Ḳadri Efendi'den mülâzemetle nâil-i kâm olmuş idi. Evvelen yigirmi aḳçe ile Ḥaşḳöy'de Maḥmûd Paşa Medresesi'ne ba'dehû yigirmi beşle Edirne'de Çuḳacı Ḥacı Medresesi'ne ba'dehû otuzla İstanbul'da Kepenekçi Medresesine ba'dehû kırıkla Bursa'da Yıldırım Ḥân Medresesi'ne ve 958'de Beşikṭâşî Yahyâ Efendi yerine Muşṭafa Medresesi'ne müderris ve 945 şaferinde ḥazret-i Eyyûb pâyesine vâsıl ve 966 şaferinde şaḥn-ı

semâniyeye nâil ve 968 şa'bânında medâris-i Süleymâniye'den birine rahş-ı himmet sürüp 971 şaferinde Emir Hasan Niksârî yerine def'aten Edirne'ye kadı olmuşlar idi. Mûmâileyhiñ Edirne'niñ kadılığını istihsâle bu beyitleri sebep olduğu 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nde mezkûrdur.

beyt

Bâg-ı dâdüm sen gülüñ gülzâr-ı kûyudur disem

Kendi şehri herkese Bağdâd'dur dirler baña

Neşr: 974 cemâdiye'l-evvelisinde Sulţân Selîm Hân-ı Şânî vâris-i taht-ı Süleymânî olup Belgrad'tan İstanbul'a 'avdetleri esnâda maħrûse-i Edirne'ye muvâşelet buyurduklarında ba'zı ahbâb-ı igrâz tarafından haklarında 'arz-ı şikâyete cesâretle 'azl olunarak yeriyle Şâh Mehmed Efendi bekâm oldu. Vazîfe-i tekâ'üd ile bir müddet-i tavîle kûşe-i nisyânda qalmış iken 978 rebî'u'l-evvelinde fetħ olunan Kıbrıs Cezîresi'niñ cemî'-i bilâd u kılâ'ına kadı olmuş ise de ħüsn-i rızâsıyla infişâl ü seksen akçe ile tekâ'üd edip cezîre ħükümeti kużâta tevzî' olundu. Sulţân Selîm-i ħalîm ħazretleri mûmâileyhiñ şöħbetine mâil olup 981 evâilinde Çubuklubahçe nüzhet-gâhına sâye-endâz olduklarında Şırapıñarı mesîresine şâħib-i terceme ile şaħn müderrisi Bâħî Efendi'yi da'vet buyurup eş'âr u âşâr 'arz ile mazhar-ı ilţâf-ı pâdişâhî oldukda ba'zı erbâb-ı fesâd pâdişâha ħ'âce olmak ihtimâliyle iltifât-ı şehri-yârîden ib'âd etmişler idi. Ba'zı zırafâ (Urum'un ħ'âcesi) diye târîħ demişler imiş. Bu ħâl üzere melûl ü maħzûn 987 recebiniñ evâilinde intikâl eyledi. Edirnekapı ħâricinde medfûndur. mışra':

Dilâ yüz kodı ħâke Kâmî nâ-kâm

Mışra'ı vefâtlarına târîħtir. İmâm Ġazâlî'niñ Kimyâ-yı Sa'âdet nâm kitabını bî-nazîr inşâ ile tercemeye şürû' etmiş ve Tevârîħ-i Âl-i 'Osmân ve 'ulemâ-i 'izâm menâkıbına taħrîk-i ħâme eylemiş ise de ikisiniñ de itmâmı müyesser olmamıştır. Müretteb şuver mekâtibi ve bî-nuħuħ inşâsı gûne-gûne muħteri'ât-ı bed'î'u'l-implâsı vardır. Eş'ârda daħi şanâyî'e mâil olup Kâtibî'niñ Şütr ü ħücre'sine nazîre demiştir. Edirne ahâlisinden bu ana deġin Edirne'ye üç zât kadı olmuştur. Birincisi şâ'ir Ahmed Paşa ikincisi Kemâl Paşa-zâde üçüncüsü bunlardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.136-137)

gazel

Ṭâlib-i 'aşk-ı mecâz olmadın ey dil ne beter

Çünkü bir serve el irince seng sañâ yeter

Ol kaşı yâdan iren tîg-i cefâ zaħmından

Bî-ħuzûr olma göñül kim elemi tîz geçer

Her perî-çehre içün bencileyin dîvâne

Olma ey dil sözüm esle deliden uşlu ħaber

Țutma yüksekde atı kendüni ey tîr-i nigâh
Tîz iner yere şu kim ğayr-i anâd ile uar

Aıdup Kâmî gözi yaşını dolâb gibi
Gülřen-i kûyuňa irince neler ekdi neler

ğazel

Gûş itme pend-i nâşihî terk-i fesâne ıl
Sâî ayağı şun ele murib-terâne ıl

Meydân-ı hÛsnüň almağa istersen öğdülin
Gülgûn haddüñe řauñı tâ ziyâne ıl

Dirseň benüm gibi deline bağrı cevherüň
Elmâs ğamzeñe ařuñı gel kemâne ıl

Vařluň metâ'ına vireyüm nad-i gözyařın
Söyle bahâ nedür yeter ey şeh bahâne ıl

Devlet nişânı var ise bařuñda Kâmiyâ
Ol ařı yâ hadengine sîneň niřâne ıl

nâ tamâm ğazel

Bir heftedür o mâh dû hefte görünmedi
Çerh-ı felek murâdımız üstine dönmedi

Mışr-ı cemâle geldi nice mehlikâ velî
Ol gün gibi birisi terâzûdan inmedi

Hecr ile yâr Kâmî'ye bir âh idem dimiş
Beňzer firâı ile yüzüm ana yunmadı

(s.535) ğazel

O meh ki 'arż-ı cemâl itdi ref' idüp büra'
Güneřdür ol amerî yaası aňâ mala'

Bu hÛsn-i ha ile yâkût leblerüñdür iden
alem-tırâş-ı ğama üstüñânımı mata'

Göñülden isterüz olursa dîdeden pinhân
Ĝazâl-i eřmüñi dil sebze-zâr ider merta'

Şarâb-ı az deyü sâķî ta'allül eyleme kim
Ayağı şun elüme *küllî dâķilün yenfa*¹⁰⁴

Vişâle kıılma tama' seyre ķâni' ol Kâmî
Zelîldür tama' ehli '*azîzün men yeķna*'¹⁰⁵

Sulţân Süleymân Sigetvâr Seferi'ne müteveccihen Edirne'ye geldikte Kâmî Efendi bu ğazeli ithâf-ı rikâb-ı hümâyûn ederek iki yüz flori câize almış imiş.

ğazel

Nev-bahâr oldu bir âĝâz itdi bülbüller yine
Şaldı gülbank-i ğuzât âfâķa ğulĝullar yine
Ceyş-i ezhâra meĝer yoklanma var kim bâĝda
Şaķınup ħançer siper-berdüşdur güller yine
Şâh-ı ğül öñine düşmiş bâĝda ebr-i bahâr
Baĝlamış serv-i sehî ķullar gibi ķollar yine
Şaĥn-ı ğulşende ķurup yer yer otaĝı lâleler
Başına oĝaĝalar taķındı sünbüller yine
Bezm-ĝâh-ı rezmde Kâmî şafâlar itmege ne
Vaķtıdur ħûn-ı 'aduvdan içile müller yine

müfredât

Çâk it yaķañı ğül gibi 'uşşâķa sîne aç
Gel bahşiş eyle ķullara şâhum ħazîne aç
Cemâl-i âyını âyînede ĝorince ħabîb
Özine 'âşık olup 'âşıkına oldu raķîb
Eller keffindeki bir iki pula zâr olup
Hırs âteşine yüzüñi kızdırma def gibi
Esîr-i bend-i zülfeyn-i nigâr-ı dil-sitânum ben
İki zencîr ile baĝlu ya bir şîr-i jiyânnum ben

¹⁰⁴ Her giren menfaat verir.

¹⁰⁵ Kanaat eden azizdir.

KÂMÎ: İbn-i Gülşenî şeyh İbrâhim. Hacı Hallaç Mağallesi'ndendir. Ravzatü'l-'Ulemâ vü Meşâyihi'te Sultân Aḥmed Ḥân-ı Şâliş 'aşrı 'ulemâsı sırasında tercemesi mezkûrdur. Bu eş'âr maḥşûl-ı ṭab'-ı dürebârlarıdır.

[*'Aşr-ı Sultân Süleymân Ḥân-ı Şânî meşâyihi sırasında mesbûku't-terceme Edirneli şeyh İbrâhîm Gülşenî hazretleriniñ maḥdûm-ı mihteridir. El sine-i cumhûrda Edirneli Çelebi demekle meşhûr idi. Gülbün-i şâdân-ı vücûdu gülsitân-ı Edirne'den 1059 târihinde nümâyân ve zülâl-i feyz-i 'irfân ile 'ulemâ-i ilâm-ı mecâlîs ifâdelerinde serv-i şabit gibi kıyâm u nazâr-ı inâyetlerinden taḥşîl-i kâm ettikten soñra 1098 muḥarreminde müftiyü'l-enâm Anḳaravî Meḥmed Efendi'den mülâzemetle nâil-i merâm olmuşlar idi. 'Alâ ḥasbî'l-'âde ṭayy-ı merâhil-i mu'tâde ederek kırk aḳçe medreseden ma'zûl ve muntazır-ı neyl-i me'mûl iken (4 Zî'l-ḥicce 1102) târihinde 'Ömer Efendi yerine ibtidâ ḥâric i'tibâriyle 'İvâz Efendi Medresesi'ne ve (8 Cümâde'l-evvel 1103) de Nişancı Paşâ-yı 'Atîk Medresesi'ne ve (23 Rebî'u'l-evvel 1107) de dâhil i'tibâriyle Mehrâmiye Medresesine (22 Zî'l-ḥicce 1108)de Topkapı dâhilinde Aḥmed Paşa Medresesi'ne 1110 ramazânında İbrâhîm Paşâ-yı 'Atîk Medresesi'ne (29 Cümâde'l-ülâ 1112)de şahn-ı şemâniyeniñ birine ve sene-i mezkûre zî'l-ḥiccesiniñ on dördüncü günü Rüstem Paşa Medresesi'ne ve 14 Cümâde'l-ülâ 1114'te Kâsım Paşa Medresesi'ne müderris ve (20 Rebî'u'l-evvel 1116) o sene recebi ḡurresiyle Bağdâd kazâsı ḥükûmeti tefvîz olunup (ḡurre Cümâde'l-ülâ 1118)de ma'zûl ve (2 Zî'l-ka'de 1119)da Ebe-zâde 'Abdu'llah Efendi şadr-ı fetevâyı teşrîf buyurduklarında Kaşamonî Meḥmed Efendi yerine ḥidmet-i emânet-i fetvâ bunlara alıḳ görüldü. (22 Rebî'u'l-evvel 1120)de sâbıkan Mekke-i Mükerrime pâyesiyile Üsküdâr kazâsından münfaşıl Şî'rânî-zâde 'Abdü'l-Vaḥab Efendi maḥlûlünden arpalığı olan Cihân kazâsı Şâm- şeref-encâm pâyesi zamîmesiyle bunlara iḥsân olundu. (19 Cümâde'l-ülâ 1120)de Paşmaḳçı-zâde Seyyid 'Ali Efendi şeyḥu'l-islâm olduḳta ḥidmet-i emânet-i fetvâ şâniyen selefleri Kaşamonî Meḥmed Efendi'ye sezâ görülp bunlar arpalıkları ile ibḳâ olundu. O sene cemâdiye'l-âḫiresinde receb ḡurresi tevḳîtiyle Siyâhî Meḥmed Efendi yerine Filibe kazâsı tevcîh olunduḳta ḳabûlden ibâ etmeleriyle şarf-ı nazâr olunup altmış ḥareketi i'tibâriyle Zâl Paşa Medresesi müderrisi olan Ḥâce-zâde Seyyid 'Ömer Efendi'ye o sene şa'bân-ı şerîfi ḡurresi verildi. (ḡurre Zî'l-ka'de 1124)de Bursa pâyesi zamîmesiyle Müfettiş İbrâhîm Efendi birâder-zâdesi 'Abdu'llah Efendi yerine Ğalata kazâsı rızâ-dâdeleri olduḳta arpalıkları muşile-i Süleymâniye i'tibâriyle Şüffî Emîr Efendi demekle şehîr Meḥmed Efendi'ye şâyân görülmüş idi. (1125) zî'l-ka'desinde münfaşıl ve yerlerine sâbıkan Diyarbekir kazâsından ma'zûl Mu'fd Aḥmed Efendi vâşıl oldu. (Rebî'u'l-evvel 1128)de sâbıkan Edirne kazâsından münfaşıl evḳâf-*

selâtn-i 'izâm müfettişi olan Şun'ullah Efendi ordû-yı hümâyûn kadısı olduğta bunlar müfettiş-i evkâf ta'yîn olundular. O sene zi'l-ka'desinde şeyhu'l-islâm-ı sâbık Mirza Muştafa Efendi üzerlerinden Vize kazâsı arpalık ta'yîn olunup 1130 cemâdiye'l-âhiresinde Ebû Sa'îd-zâde Feyzullah Efendi birâder-zâdesi Muştafa Efendi yerine mısır-ı zâtü'l-ihrâm kazâsı hükümetiyle ikrâm olundular. Arpalıkları sâbık-ı re'isü'l-e'tıbbâ Nûh Efendi ma'hdûmu olup Edirne pâyesiyile Selânik kazâsından ma'zûl olan Ebûbekir Efendi'ye in'âm olundu. 1131 cemâdiye'l-âhiresinde ma'zûl ve yerlerine Edirne pâyesiyile Yeñişehir'den ma'zûl Beyâzî-zâde Hâmit Efendi vâsıl oldu. (ğurre Receb 1132)de İstanbul kazâsından münfaşıl Tosyevî Muştafa Efendi üzerlerinden Edrenos kazâsı bunlara arpalık ta'yîn olundu. (20 Rebî'u'l-âhîr 1133) Edirne kazâsından ma'zûl iken sene-i âtiye muharremi ğurresi tevķitiyle Mekke-i Mükerreme kazâsı tevcîh olunan Kebîrî-zâde 'Abdu'rrahman Efendi üzerinden İslimye kazâsına tebdîl ve Edrenos kazâsıyla selef-i sâlifleri ve Edirne kazâsından ma'zûl Ebûbekir Efendi tebcîl olundu. 1135'te Anaçolu şadâreti pâyesiyile İstanbul kazâsından münfaşıl Şâlih Efendi zamîme-i revâtibleri kılındı. Bunlara Edirne kazâsından ma'zûl iken sene-i âtiye muharremi tevķitiyle beledü'l-ħarâm kazâsı ihşân olunan Erzincânî 'Ali Efendi ma'hdûmu Zeyne'l-Âbidîn Efendi üzerlerinden Edremid kazâsı verilip (5 Şevvâl 1136)da sene-i âtiye muharremü'l-ħarâmı ğurresi tevķitiyle Mekke-i Mükerreme kazâsı inâyet olunan Mektûbî 'Osmân Efendi'niñ Şâm-ı cennet-meşâmda vefâtı sebebiyle Mekke-i Mükerreme'ye nöbet kendilere gelmiş iken i'tiyârlıkları beyânıyile meşakķ-ı seferiyeye 'adem-i taħammüllerinden nâşf nöbetleri Bursa'dan müfaşıl Hasan Efendi'ye tevcîh ve Mevlânâ-yı müşârun ileyh Mekke-i Mükerreme pâyesiyile bedelleri olan Zülâlî Hasan Efendi'niñ Ħarmancık kazâsı arpalığı zamîme-i revâtibleri kılınmağla tatyîb olunmuşlar idi. Bu ĥâl üzere Rumeli Ħisârî'nda vâķi' Ma'anoğlu Yalısı'nda sâkin iken (10 Zî'l-ka'de 1136) târîhinde işneyn günü vaķt-i şabâhta dâr-ı fenâdan riħlet ve 'âlem-i bâķiye 'azîmet ettiklerinde na'şları Ħişâr Câmî'-i şerîfine ihzâr olunup ba'de z-zuhr şalâtları edâsından soñra Üsküdar'da Karacaahmed Sultân civârında defn olundu. Mevlânâ-yı merħûm nihâl-i nûr-ı 'ulûm tab'-ı güher-rîzi mecma'u'l-bahreyn-i manzûm ve menşûr-ı ĥarş-i zekâ ile meşhûr hengâm-ı tadrîsinde ifâdeye mâil meşğûf-ı eyyâm-ı hükümetinde de istikâmet ü nezâhetle ma'rûf menâr-ı faķâhette 'allem vâdi-i zerâfette müselleme ve 'ilm-i ma'ârifte yegâne fazâilde müfred-i zamâne inşâ-i tâze-ħarz-ı dilâvîzi nâzik ü rengîn terkîbleri naķş-ı Rûmî gibi reşķ-i nigâr-ħâne-i Çîn 'affü'z-zât laţîfî's-simât zikr-i bi'l-ħayra ŗalib şenâî câlib Kâmî maħlaş ile tanîn-endâz şâ'ir-i mâhir-i kaşîde-perdâz idi. Âşâr-ı celîlelerinden Şalât-ı Mes'ûdî nâm kitâba bir kıt'a tercemeleri ve Mehâmü'l-enâm nâmında bir eşeri ve Mehâmü'l-fuķahâ nâm ŗabaķâtü'l-fuķahâsı ve 'ilm-i fıķha dâir Riyâzû'l-ķâsimiye isminde bir 'adet

risâle-i mu'teberesi ve hîfâtını müştemil bir risâle-i mu'tenâ-behâsı ve Fetevâ-yı kâ'idîyyeniñ fârisîlerini 'arabîye tercümeğe başlayan şeyhu'l-islâm-ı esbak Sa'îd-zâde Feyzullah Efendi'niñ vefâtına mebnî bıraktığı mahalden âhir-i kitâba değın tercümeleri Meţâlib-i sâire nâm fıkhıta bir mecmû'a-i mesâili ve bunlardan mâ'adâ Tuhfetu'z-zevrâ ve Behçetü'n-nu'ammâ ve Firûz nâm Türki manzûmeleri olduktan mâ'adâ müretteb ve mükemmel dîvân-ı eş'âr-ı belâgat-şî'ârı vardır. 'Acem şâhı Hüseyin Şah tarafından 1124 târîhinde sefâretle dersi'âdete gönderilmiş olan Murtazağulu Hân vâdî-i sühan-dânîde şab'-ı bülend ü semt-i zerâfette ferzend-i dâna-pesend olup Erzurum'a vuşûlünde vâli bulunan Silâhdâr İbrâhîm Paşa'dan serâmedân-ı şu'arâ-yı Rûm kimdir diye suâl ettikte Nâbî Efendi var idi merhûm oldu. Aña mûmâşil Edirneli Kâmî Efendi vardır diyerek şâhib-i tercemeyi ta'rif ü tavşif etmekle mûmâileyh iki fârisî ve bir türki ğazel yapıp biriniñ maқта'ında:

şî'ir: *Nâmî egerçi Nâbî ez-în hâkdân güzeşt*
Kâmî becâst dîde-i hod kâmyâb kün
Kâmî çü mî resed biberet in nikû ğazel
*Yâ hat bikün be-ğüfte-i men yâ cevâb kün*¹⁰⁶

Ğazeliyle nazîre-h'âh olmuş idi. Kâmî Efendi dağı şî'ir:

Berğ-i hasen be-manzara-i âfitâb kün
Û-râ zi-cûş-ı şa'sa'a şâhib-nikâb kün
Kâmî berây-ı tuhfе-i Nâmî nazîre'î
*Ez bâğ-ı şab'-ı nâdîre-zâ intihâb kün*¹⁰⁷

Nazîre-perdâz olup cânib-i şadâret-penâhîden izn-i 'âlf şudûrundan soñra elçi-i merkûma 'arz olunduğta ben erbâb-ı şab'-ı Rûm'u böyle bilmezdim diyerek zurefâ-yı İrân'a hediye götürmek üzere mutaşaddî-i cem'-i âşâr olmağa başladı. Bu ğazel dağı naziresindendir.

şî'ir *Tenî ki za'f pezîred heves be-û çî küned*
Şadâ ki serme bigîred nefes be-û-çî küned

¹⁰⁶ Ey Nâmi her ne kadar Nabi bu yerden geçmiş olsa da gözünü aç Kâmi de ondan sonra buraya layıktır.

Ey Kami bu güzel ğazel sana ulaştığında ya benim sözüme katıl ya da bana cevap yaz.

¹⁰⁷ Güzellik şimşeğini güneşe pencere yap ve onu ışınların taşkınlığından koru.

Ey Kami Nami'ye hediye etmek için nadire söyleyenlerin yaradılışı bahçesinden bir nazire seç

*Nazîre mî talebed Kâmiyâ ki Nâmî güft
Çünîn ki kâfiye-tengest kesî be-û çî küned ¹⁰⁸*

şîir

*Âşinâ-yı cân der-rûz-ı ezel cânâne est
Şem' bülbül-râ vü gül pervâne-râ bigâne est
Şûriş-i dîger bidih güftâr-ı hod-râ Kâmiyâ
K'în cevâb-ı güftehâ-yı Nâmî-i ferzâne est ¹⁰⁹]*

(Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.263-265)

ğazel

Göz gezdiliyor şayda o şahbâz-ı melâhat
Murğ-ı dil-i âvâremüz Allah'a emânet
Gel dağlarum gör biricik hâtırumı yap
Olsun bu kadar sûhteye bir de 'imâret
Yüz qaralığı oldu siyeh-serlûgi encâm
Zâhid ne belâ başuña sevdâ-yı riyâset
Tîr-i müje vü gamzeñe vaqf oldu derûnum
Etseñ nola bir kez de nigâh ile nezâret
Ruhsâr ile ebrûsı hayâli bize kâfi
Hûrşîd ü hilâl-i felek olmazsa ne hâcet
Dünyada mücâzâtı şem' eyledi rûşen
İtmiş aña da sûziş-i pervâne sirâyet
Olduñ yine bir zâlim ü bî-dâda giriftâr
Haq'dan ola Kâmî sañâ imdâd u 'inâyet

ğazel

Olma sihâm-ı dest-i kazâdan emîn amân
Zahm âşikâre tîr nihân der-kemîn kemân

¹⁰⁸ Zayıflık kabul eden bir vücûda heves neylesin. Kısıklık kabul eden sese nefes neylesin.

Ey Kami Nami nazire istiyor. Ancak kafiye dar olduktan sonra Kami neylesin.

¹⁰⁹ Ezelden beri cana aşına olan sevgilidir. Zira mum bülbüle ve gül de pervaneye yabancısıdır.

Ey Kami artık sözünü başka bir şekilde söyle. Çünkü bu üstad Nami'nin sözlerine cevap olacaktır.

- La'l-i lebûnde zâhir olup nev-demîde hâş
Cânâ huceste-bâd nigîn-i zemîn zemân
- Başüñçün itme va'de-i teşrîfüñe dürûğ
Ey cevr-pîşe oldu dürûğa yemîn yemân
- (s.536) Bir kez telessümâne nigâh itse ol şabîb
Urmış olurdu zahmuma gül merhemîn hemân
- Eksük degil rakîb çü dâr-ı şemâniye
Olsun gerekse dilber-i dürr-i şemîn şemân
- Ėam ülfet oldu dil oğdur bâğ-ı 'âlemüñ
Görse olurdu hânde iden hırâmın emân
- Şi'ruñ muvaşşah eyle şanâyî'le Kâmiyâ
İster edâ-yı tâze vü hem nev-zemîn zemân
- Ma'mûr olur mı kûy-ı harâbât Kâmiyâ
Çor mı cihânda 'ıyş idecek gül-zemîn zemân
- ğazel Gülşende terennüm idicek bülbül-i şeydâ
Gül dâiresin aldı ele gonce-i ra'nâ
- Gör gonceyi kim berg-i gülü eyledi rû-pûş
Gülzârı el altından ider şimdi temâşâ
- Aldığda ele şâh-ı gülüñ göñli açıldı
Haqqâ ki 'aceb dest hûş-ı gonce ferağ-zâ
- Destâr-ı zarîfâne seni şarmağ içündür
Gül âyinesin almış ele gonce-i zîbâ
- Ol nağl-i güle gonceler olsun ço hamâil
Degmez de degildür nazâr nergis-i şehlâ
- Pişende o la'lîn şabağ-ı mâide Kâmî
Hızr olduğına gonceye şâhid mi degil yâ

ğazel 'Aceb encüm şümâr-ı hasrete tevķîr ider mehtâb
 Ki her Mecnûn'a bir altûndan zencîr ider mehtâb
 Bu bâzâr içre olmaz cevher ile müşterî şemse
 Ki bî-pervâ kamer tarh eyleyüb iksîr ider mehtâb
 O mâhuñ nev-demîde haţţ-ı zerdî şûretin her şeb
 Dû çeşm-i 'âşık-ı şeb-gîre hoş taşvîr ider mehtâb
 Degildür hâle çizmiş dâire eyler berencânı
 Yine bir âfitâbı var ise teshîr ider mehtâb
 Haţţ-ı zerdî dilârâ seyrin isterseñ eger Kâmî
 Anı berg-i güle her şeb güzel taħrîr ider mehtâb

müfredât Olmasun mı la'lüñe yâķût-ı ahmer teşne-leb
 Saña ey kâfir-peçe dûzaħda ahker teşne-leb
 Ebruvânuñ gerçi nazm-ı hüsne maţla' gösterür
 'Âķıbet bir gün haţ-ı la'lüñde maķta' gösterür
 Kânûn-ı bezmi ķurdı felek rişte riştedür
 Sanţûr u berbaţuñda ķulağı kiriştedür
 Âsiyâba göyinüb şanma ki gendüm ögütür
 Vaţanın yâd idicek taşlar ile döğütür
 Tiryâki şâimâne bu vaz'ı güzel şatar
 Tenhâca yerde elde ğıdâsın atar tatar

KÂMÎ: Yahyâ Bey Maħallesi'nden Hâfız Meħmed Şerif Efendi'dir. Erbâb-ı ħireften olup ħâlen Eski Câmî-i şerîf ķurbunda vâķi' dükkânda ķadayıfçılık ile istiħşâl-i emr-i ma'îşet eylemektedir. Bu ğazel onuñdur.

ğazel Emr-i künle mazħar-ı ķudret-nümâdur kâinât
 Hıķmet-i yezdâna baķ ħayret-nümâdur kâinât
 Cûşa geldi bâde-i ħubbiyle deryâ-yı 'adem
 Şaçdı dürr ü gevheri şevket-nümâdur kâinât

Bâ'ış-i îcâd-ı ekvân bir tecellî neş'esi
Şun'-i Hâkla zerre-i keşret-nümâdur kâinât

Ehl-i 'ışk 'ibret göziyle seyr ider âlâyişi
Nice elvân gösterür 'ibret-nümâdur kâinât

Şervet ü sâ mânına aldanma dehrüñ Kâmîyâ
Bir hayâldür şûretâ şafvet-nümâdur kâinât

(s.537) **KERÎMÎ**: 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsındandır. Bu beyt Edirne hakkında söylemiş olduğu şehrengizindendir.

beyt Şîve vü hâlet gerekdür gözlerinde dilberün
Karalık dirseñ bulunur kelle-i mismârda

KESBÎ: Nâmı Mehmed'dir. Şâhidî merhûmuñ ahfâdındandır. Zümre-i sipâhiñ a'yânından ve dîvân-ı küttâbiñ eşrâfından olduğundan başka bir çok menâşib dañi zabt etmiş bir pîr-i rûşen-zamîr idi. Târîh-güylükta mâhir emşâli nâdir talîku'l-lisân bir şâ'ir-i şâhib-i dîvândır. Târîhleriniñ keşretine mebnî onları başka ve kaşâid ü gazeliyâtını başka bir dîvân olmağ üzere tertîb etmiştir. Bu eş'âr âşâr-ı güftârındandır.

gazel Dil-hasteye âb-ı leb-i dilber birebirdür
Hamâyâzeye de şerbet-i sükker birebirdür
Hûn-ı dili aqıtmağa nevek-i müje besdür
Nabza göre kan almağ neşter birebirdür
'İşret giderür dilde olan şûr-ı melâli
Def'-i gama nûş-ı mey-i aħmer birebirdür
Efsûn ile mânend-i perî şayda şavaşma
Râm itmege ol sîm-teni zer birebirdür
Mağlûb-ı hevâ illetine Kesbî raqîbüñ
Tedbîr-i devâ semm-i mükerrer birebirdür

nazm Ser-i kûyına yârüñ båd-ı âhum reh-nümûn mıdur
 Yağan şem'-i ümîdüm âteş-i sûz-ı derûn mıdur
 Şafağ şanmañ döküldi bâdesi taħrîk-i âhumdan
 Şeh-i 'aşkum felek bezmümde câm-ı ser-nigûn mıdur

nazm Seyr-i dîdâr-ı yâr iden düşde
 Gûyiyâ 'âlem-i vişâldedür
 Bâğa 'azm it hevâ ne germ ü ne serd
 'Âlemüñ zevki i'tidâldedür
 Bu edâlar ki sende var Kesbî
 Tûtı-i şekkerîn maķâldedür

müfredât Yansa ger nâr-ı tecellâ-yı vişâl-i yârdan
 Dönmeye Mûsâ-şifat dil rü'yet-i dîdârdan
 Uçurdum bir kebûter şâhbâzum ķaldı âzâde
 Göñül bir dilber ile çift olur elbette tek tırılmaz
 Meymenet-âgîn-i şehir-i dil-güşâdur Edrine
 Tırh-ı maķbû'ı güzel zîbâ binâdur Edrine

Feth-i Bağdâd'a bu târîhi demiştir:

Şehr-i yâr-ı ehl-i sünnet ģazret-i Sultân Murâd
 Ol muģibb-i ģanedân-ı ģâr-ı yâr-ı bâ şafâ
 Ol ki seyle şehir-i Bağdâdı getürmekde ele
 Sarf-ı maķdûr eyledi râh-ı ģazâda ģâliyâ
 Kesbi daģi bu sürûr ile didi târîhini
 Cehd idince sünniyân feth oldu bürc-i evliyâ

Mûmâ ileyh Kesbî Efendi evâģir-i 'ömründe şalâģa meyl edip Edirne'den İstanbul'a naķl eden vâ'iz Maģmûd Efendi'den aģz-ı yed-i inâbetle târîķe deģâlet etmiş idi. Sene-i mezkûrede müşârun ileyh Maģmûd Efendi'niñ vuķû'-ı vefâtından kendisi müteessir olmaģla yevm-i vefâtında *"İlâhî benüm daģi rûģumu ķabz eyle"* diye du'â etmiş ve bi ģikmetu'llahi teâlâ bir ģafta

mürûrunda biñ elli rebi'ü'l-evvelinde ol dağı vefât etmiştir. Bu mışra' vefâtına târîhtir.

mışra' Ola Kesbî Efendi'niñ maķâmı cennet-i me'vâ

'İbret-nümâ-yı Devlet nâmında bir eşeri olduğu mervîdir. (s.538)
'Ayşekâdın Hânı'nıñ kaçısı bâlâsındaki târîh bu zâtıñ eşeridir.

KESBÎ-I DİGER: Nâmı Muştafa'dır. 'Aşr-ı Sultân Muştafa Hân-ı Şâliş'te gelen şu'arâdandır. Zıkrı Ravzatü'l-Hattâtî'n'de dağı mesbûktur. Bu eş'âr âşâr-ı güftârındandır.

ğazel

Lem'a-i hüsnuñ ziyâ-i aķterîdendür senüñ
Vaşf-ı dendânuñ şıhâh-ı cevherîdendür senüñ
Ârzû-mend-i muşaffâ-yı lebüñdür tûtiyân
Kim müzâc-ı la'l-i nâbüñ sükkerîdendür senüñ
Nâfe-i misk-i Hoten'de yok bu bûy-ı müşg-nâb
'İtr-nâk-ı kâkülüñ kim ezferîdendür senüñ
Zülfikâr-ı nazra-i gamzen ider kaçd-ı helâk
Satvet-i iclâl-i çeşmüñ hayderîdendür senüñ
Nükhet-i şahbâ-yı şevküñle dil oldı mest-nâk
Nüzhet-i ünsüñ şarâb-ı aķmerîdendür senüñ
Olmadı ülfet-nümâ Kesbî-i zâra vuşlatuñ
Hilķatuñ Âdem velî aşluñ perîdendür senüñ

müfredât

Çıķar bir pâre-i 'ûd-ı siyehden dûd-ı dür gûyâ
Umulur kim belürmiş hâl-i müşk-i fülful üstinde

Poyraz bu gice şubha kadar esdi şavurđı
Bî-çâre kömürsüzleri hep kaçdı kavurđı

'Uşşâķa kebûter gibi hep dem-keş olurlar
Zîrâ ki maķabbetdedür anlar kümesiyle

Râm idince ol hümâ-yı nâzı kuşbâzuñ biri
Hep görenler didi Kesbî işte bu tutmuş kuşu

Yalnızgöz Köprüsü caddesindeki sebîliñ târîhi bunlarındır. Bu târîhe nazaran kendisiniñ biñ iki yüz on iki târîhinde irtihâl ettiği añaşılıştır.

KEŞFÎ BEY: Devr-i Selîm Hân-ı Şânî şu'arâsındandır. Tarîk-i 'ilmden meslek-i kitâbete sülûk etmiş ve ba'dehû pâye-i imârete kadem başmış ve muaḥḥaren dîvân kâtibi olmuş idi. Evâḥir-i Sultân Süleymân Hânî'de vefât eyledi. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden *Târîḥ-i Sultân Selîm Hân* 'ünvânlı iki cilde müretteb bir eşeri dersa'âdette Yerebatan'da Es'at Efendi Kütüphânesi'nde maḥfûzdur. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyelerindendir.

Gördükde oldı kaşuñı şol deñlü bî-mecâl
Ancaḡ gelür bir aya deḡin yerine hilâl
Kec baḡdı meḡer yüzine sen kıble-i cânuñ
Çekdi gözine mil müjeñ kıble-nümânuñ
Ḥayât-efzâ-yı 'âlem rûḡ-baḡş-ı mürde-i ḡamsın
Hemân bir ḡastenüñ cânı deḡülsin cân-ı 'âlemsin

KEŞFÎ-İ DİĞER: Zübdetü'l-Eş'âr zabtınca Edirnelidir. Bu beyt güftârındandır.

beyt Gören şâd olduğum zâhirde şanur 'âlemüm vardur
Anı bilmez ki ḡaḡlarca derûnumda ḡamum vardur

GÜFTÎ: Dervîş Muşḡafa'dır. Şafâyi Tezkiresi beyânınca evâil-i ḡâlinde dervîşân-ı bî nâm u nişân zümresine sâlik olup nice zamân seyâḡat ile taḡşîl-i ma'ârif-i bisyâr etmekle bir şâ'ir-i bî nazîr ü bir kâmil-i maḡmidet-semîr olup biñ altmış iki târîhinde vefât etmiştir. Bu beyt âşâr-ı şî'riyesindendir.

beyt Bize biñ dürlü şûret gösterirsın 'ışḡ-ı yâr ile
Sen ey çerḡ-ı denî-perver döner fânûsa beñzersin

GÜFTİ-İ DİGER: ‘Ali Efendidir. Edirne’den zühûr ve âfitâb-ı feyz-i ezeliîden istifâza-i nûru’ş-şu’ûr edip ‘ulemâ-i kirâmıñ birinden ihrâz-ı şeref-i mülâzemet eyleyip devr-i merâtib ve ahz-ı revâtib ederek kırk akçe medreseden sâlik-i (s.539) tarîk-i kazâ ve mâlik-i ezimme-i hükm ü imzâ olup Rumeli kalem-revinde bir kaç manşiba kadı olduktan soñra biñ seksen sekiz târîhinde vefât eyledi. Âşârından müretteb dîvânı ve hezl-gûne manzûm “*Tezkiretü’ş-Şu’arâsı*” ve biñ elli târîhinde nazm olunmuş yedi yüz seksen beyti şâmil “*Gam-nâme*” ‘üvânlı ve biñ altmış bir târîhinde altı yüz kırk dört beyti hâvî “*Şâh ü Dervîş*” ‘üvânlı hikâyeleri vardır. On iki imâm vaşfında bir manzûm te’lîfi daha olduğu Şafâyi Tezkiresi’nde mezkûr ve dîvânı dersa’âdetde Hâmî-diye Kütüphânesi’nde mahfûzdur. Bu eş’âr mahşûl-ı tab’-ı dürerbârlarıdır.

ez kaşâid

Sipihruñ devri şimdi şive-i iqbâle mebnîdür
 Kazâ âyîn-i bend-i rûz-ı bâzâr-ı temennîdür
 Hayât-ı tâze irdi mürde-gân-ı ‘âlem-i hâke
 Meğer şimdi nesîm-i şubh-dem enfâs-ı ‘İsîdür
 Ne şûret ‘arz iderdi ‘âleme Bihzâd-ı endîşüm
 Kalem zîrâ kefi na’ımda reşk-i kilki mânîdür

ğazel

Görince ol mehûñ dil tâb-ı hüsn-i mihr-pîrâsın
 Harîr-i dîdeye nakş itdi taşvîr-i dil-ârâsın
 Yine katl-i dil-i erbâb-ı ‘ışka bir nigeş besdür
 Ne lâzım gamze çekmek tîğ-i nâz-ı sîne-fersâsın
 Elinden câm alsağ sâkî-i meh-pâre-i bezmüñ
 Kopardağ gül-bün-i hüsnüñ yine bir verd-i ra’nâsın
 Geçer ol serv-i serkeş sâye-i luğfin dirîğ eyler
 Ser-i râhında hâk olmuş görürken cân-ı şeydâsın
 Felek dirîne haşm-ı ehl-i isti’dâddur Güftî
 Anuñ kim gördi feyz-i gerdiş-i câm-ı tevellâsın

ğazel

Şaçıldı âteş-i ruḥ-ı cânân taraf taraf
 Yandı yakıldı 'âşık-ı sûzân taraf taraf
 Berdâr-ı zülfüñ olmağa bir kılca cân ile
 Zencîrini sürer dil-i ḥayrân taraf taraf
 Üftâde itdi fitne-i âḥir zamân beni
 Hep cüst ü cûya düşdi civânân taraf taraf
 Ol çeşm-i mest ḥançer-i sertîz gösterüb
 Cân aldı şatdı ğamze-i fettân taraf taraf
 Ey Güftî mâh-ı nev gibi evrâk-ı şî'rüñi
 Bir birlerine göstere 'urefân taraf taraf

ğazel

O şûḥuñ sâ'id-i sîmîn rûy-ı âteşînin gör
 Riyâz-ı behcetüñ ya'ni gülin gör yâsemînin gör
 Temâşâ eyle yer yer sînem üzre penbe-i dâğum
 Muḥaşşal bâğ-ı 'ışkuñ lâle-i ḥasret zemînin gör
 'Aceb mi naḥl-i kıaddi fitne-ḥîz-i mülk-i ḥüsn olsa
 Füsûn-ı çeşm-i mest ü ğamze-i siḥr-âferînin gör
 Esîr eyler dili nâz u 'itâb-ı ğamzesi âḥir
 Nevâziş-ğârî-i ebrûsını çîn-i cebînin gör
 Ne yüzden çehre-perdâz oldı Güftî şâhid-i nazma
 Edâ-yı dil-keş ü ta'bîr-i şûḥ u dil-nişînin gör

nâ tamâm ğazel

'Âşıkun sûz-ı dili dâğ-ı serinden bellidür
 Şu'le-i âteş zuhûr-ı aḥkerinden bellidür
 Âteş-i 'aşkuñla dil bir dâğ-ı ḥasretdür belî
 'Adl-i şâhî intizâm-ı kişverinden bellidür
 Feyz-i isti'dâdı Güftî bâğbân-ı fikretüñ
 Şîve-i ter destî-i kilik-i terinden bellidür

- (s.540) ğazel** Gird-i la'linde o ğaţ-ı müşk-bârı seyr idüñ
 Sebze bitmiş ğoncede feyz-i bahârı seyr idüñ
 Cilve-ger nezzâre-i nûr-ı ruğ-ı hûy-gerdesi
 Âb u tâb-ı dîde-i ğulzüm nişârı seyr idüñ
 Ârzû-yı bûse-i dâmâne nâz eyler dağı
 Reh-ğüzâr-ı yârda cism-i ğubârı seyr idüñ
 İtmede her dem heyûlâ-yı ğayâle ğaşr-ı rûğ
 Mâni-i endîşe-i ğüftî-i zârı seyr idüñ
- rubâ'î** Ey münşî-i rûzigâr-ı nağğâş-ı zamîr
 Olma ğalat-ârâ-yı rûsûm-ı tedbîr
 Olmaz rağam-ı bağtı sefid ehl-i dilüñ
 Ger levğa-i âfitâba itseñ tağrîr
- müfredât** Üftâde ğâtırur ğam-ı 'aşğa kepâdeyüm
 İşkeste beste-dil-şüde-i Oğçu-zâdeyüm
 Mezâğın zîr-i ğahr u mihnet-i eyyâm-ı telğ itmiş
 Lebûnden 'âşık-ı bî-şabr u dil bir pâre ğand ister

Ēam-nâme'niñ ibtidâsı budur: ¹¹⁰

Şad ğamd Ēudâ-yı zü'l-celâle
 Ol ğâlîğ-ı kevn ü lâ-yezâle
 Tarğ-efğen-i kâğ-ı ğarğ nedür
 Ēandîl-i fûrûz-ı bezm-i ğâver
 Efrâşte-sâz-ı râyet-i mâh
 Pür-nûr-ı kühen bidâyet-i mâh
 Âyîne-i mâha incilâ-bağş
 Hem dîde-i ağtere ziyâ-bağş

¹¹⁰ "Ēam-nâme" manzumesi çeşitli kaynaklarda geçmesine rağmen bulunamamıştır. Bursalı Mehmet Tahîr, Osmanlı Müellifleri adlı eserinin 2.cilt, 391. sahifesinde "Ēam-nâme ismindeki manzumeyi ihtivâ eden mecmua Edirne'de Sultan Selim Kütüphanesinde" diyor. Ayrıca Fuat Köprülü de ondan bahsetmektedir. Bulunamamış olmasına rağmen eserin varlığı Ahmet Bâdi'nin verdiği bu örnekle daha da kuvvetlenmiştir.

Ol râtime-kâr-ı lâ-mekânî
İtdi meh-i bezm-i âsumânî

Şâh ü Dervîş'iñ ibtidâsı budur:

Ĥamd-i Ĥudâvend-i cihân-âferîn
Zîver-i tebyîn-i beyân-âferîn

Ṭarḥ-ı nev-efgende-i ibdâ'-ı kün
Râst-ı berârende-i çerḥ-ı kühen

Tâbda rûy-ı kamer ṭal'atân
Encümin efrûz-ı perî-siretân

Ol ki virüp meclis-i gerdûna zîb
Eyledi ibdâ'-ı firâz ü nişîb

Manzûm olarak hezl-güne yazdığı Tezkiretü'ş-Şu'ârâ'sında kendi hakkında söylemiş olduğu ebyâttır. (Meşnevî) ¹¹¹

Güftî-i bed ḥayâl-i Edimevî

Mülk-i Rûm'uñ ḥarîf-i bed-şinevî
Güftî-i ibne-kâr-ı Edirnevî

Bî nevâ-yı Zuḥal-sitâre-i ġam
Herze-güftâr-ı meclis-i 'âlem

Yâve-perver zûğür-i kîse-kebûd
Şâ'ir-i köhne-gûy-ı tâze-nümûd

Sifle-inkâr-ı bezm-i bî bâkî
Mütelâşî kadîd (ü) tiryâkî

Bezm-i dehrüñ tamâm-ı dil-ḥûnı
İbnenüñ Bû 'Alî-i gerdûnı

Ya'ni ibne cemâ'at-ı dehre
Mütelâşî imâm-ı bî behre

¹¹¹ Kaşif Yılmaz (Haz.) (2001): *Güftî ve Teşrifâtü'ş-Şu'ârâsı*, A.K.M.B.Yayınları. Ankara: s.200-204

(s.541)

Şaff-ı cem'-i namâziyâne-künûn
 Halka-gîr-i namâz-ı ibne-nümûn
 Olmaz anuñ harîf (ü) pâdâşı
 'Âlemüñ merdüm-i Kızılbaş
 Ne berehmen ne rind ü ne zâhid
 Küfr ü ilhâda vâriş-i vâhid
 Düşmen-i zühd ü verâ'-endîş
 Şaḥş-ı islâm (ü) küfr hem der-pîş
 Rûze-telkîn ü rûze-mu'tâdân
 Rind-i mîrâş-ḥ'âre-i Ramazân
 Eyler ol ser-girân-ı bed-güheri
 Ramazânı delîl-i rûze-ḥûrı
 İder ol bî dimâğ (u) bed-ḥ'âhiş
 Ramazânı bisât-ı bezm-ḥûriş
 Lîk şaḥş-ı süḥan-şinâsîdür
 Hâtem anuñ süḥan-gedâsıdur
 Ğurbet-âyîn-i dâr-ı şehr-i ḥudî
 Dâğ-ber-dâğ-ı şehriyân-ı bedî
 Dâğ-ı yârân-ı nâ-maḥal-perdâz
 Hâne-i ğurbete bisât-endâz
 Ülfet endûz-ı mülk-i ğurbetdür
 Ser-girân (u) vaṭan ferâgatdür
 Vâdî-i rûzgâr-ı ümmîde
 Pîşgâh-ı diyâr-ı ümmîde
 Hâr-ı şahrâ-yı vâ-güzâştını
 Çehre-fersûd-ı 'arza-daştını
 Ye's-peymûde-i heves-encâm
 Dâğ-ı dil-zâd-ı mâder-i eyyâm

Her ne zamân dl-siyâh u tîre-çerâğ
 Ğonce-i hâr-zâd-ı dâmen-i bâğ
 Râh-ı ümmîde dîde-dûhıteyi
 Dil-hırâş-ı sitâre-sûhıteyi
 Şi'ri mecmu'a-i galaţ-ma'nâ
 Hezeyân-ı miyâne-i hummâ
 Küfr ü islâm germ-i ğavğâda
 Kûşe-i deyr-i mülk-i ma'nâda
 Țab'ı ol büt-perest ü bed-hencâr
 Secde-âver ü sâye-i dîvâr
 Eylemez bâ-tekellüfât-ı şarîh
 Çûb-ı a'mâyı hâmeye tercîh
 Țalemi şehr-i nüktede her an
 Pâsbân-ı maħalle-i düzdân
 Hücresinde o ibne-kâr-ı be-nâm
 Olsa sîm-âb dâde-i ârâm
 Olur itdükçe ibneye şeb-gîr
 Der ü bâmında ser-firâhte-gîr
 Olmuş idi netîce-i encâm
 Aña destâr 'alâmet-i islâm
 'Âkıbet itdi rûzigâr-ı kazâ
 Anı da bey'-i men yezîd-i cefâ
 Ber tarâf oldu çün o kayd-ı tamâm
 Oldı ruhbân-ı şûret-i islâm
 Eylemez şîve-i müselmânî
 Hiç pezîrâ-yı dâğ-ı ruhbânî
 Oldı mânend-i mihrez-i 'uryân
 Şimdi ruhbân-ı zille-i hîzân

(s.542)

Ba'd-ezîn eyler anı çarh-ı 'anîd
 Büt-perestân-ı Rûm'a metropolid
 Belki eyler sipihr-i küfr-endîş
 Deyr-i kevn-i bütân-ı Rûm'a keşîş
 Elde eyler o küfr-senc-i kadîm
 Zilleden 'arz-ı şekl-i micmer-i sîm
 Hâşe li'llah bu güft ü gû-yı kabîh
 Ola nakl-i şarîh (ü) kavî-i şahîh
 Lîk ber-muktezâ-yı hükm-i mahele
 Oldı şart-ı idâre-i cedvel
 Bu kadar güft ü gû-yı nâ-çespân
 Oldı ser-meşk-i nükteye 'unvân
 Ola mı sîre-i Müselmânî
 Vaqf-ı 'uryân-tenî-i ruhbânî
 Maşrıq-ı dînüñ o şabâhıdur
 Bang-i hayyi 'ale'l-felâhıdur
 Meşreb-i zühde vâye-bahş namâz
 Rûzgâr-ı şalâha hükm-tırâz
 Berhemen-şîve-i Müselmânî
 Kutb-ı pergâr-ı büt-perestânî
 Bü'l-'aceb hâldür ki çerh-ı denî
 İtmede anı harf-i dil-şikenî
 Hükmi yok rûzgâr ihsânüñ
 Eşeri yok kerem-pesendânüñ
 Mübdi'-i rûzgâr-ı hây-ı diger
 Hisseti dehre eylemiş mıstar
 Emr-i ihsân hayâl-i hiç nümûd
 H'âhiş-i cûd dâğ-ı gam-peymûd

Kimseden kimseye himâyet yok
 Ya'ni dünyada ehl-i himmet yok
 Hÿâh sen dâğ-ı sîne izhâr it
 Hÿâh sÿz-ı sekîne izhâr it
 Eylemez cÿd-meşrebân-ı leîm
 Revîş-i cÿd (u) himmeti taqdîm
 Semt-i hisset bulup tamâm-ı nizâm
 İrdi bir hâle gerdiş-i eyyâm
 Şimdi olur nigâh rencîde
 Men'-i isrâf-ı kÿzdan dîde
 Ba'd-ezîn ey sirişk-i baħr-emvâc
 Dîdeye olmasun nazâr muhtâc
 Reşk-i nev-devletân-ı dil-şikene
 Hışm ider 'arz-ı ihtiyâc idene
 Ger ğalaţ-semt-i hÿâhişe gidesin
 Vây eger 'arz-ı ihtiyâc idesin
 Sañâ nev-kîse-gân-ı çarħ-ı denî
 Eyles izhâr dâğ-ı dil-şikenî
 Pes-ezîn hâlÿne nigâh itmez
 Menzil-i iltifâtta râh itmez
 Çekemem menzil-i icâbete ser
 Kalmamış nâvek-i du'âda eşer
 Gÿyiyâ olmuş ey dil-i bed-şâh
 Meclis-i kÿrbda du'â-kÿstâh
 Besdÿr ey hâţır-ı heves-meyyâl
 Bu kadar ğÿftÿğÿ-yı şÿret-i hâl
 İtsÿn işbât-ı mÿdde'a yek-bâr
 Kÿyd-ı temyîz-i nÿşha-i eş'âr

KENZÎ: Biñ iki yüz on târîhinde Kıbrıs Cezîresi'nde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup taşşîl-i bızâ'a-i isti'dâd ü istihâl ettikten soñra Bektâşî tarîkine bi'l-intisâb eline bir saz almış beyt:

Demişler şâ'ir-i meydân çıkar mı şehr-i Kıbrıs'da
Didüm Kenzî haqîkatdür faķaķ bir dâne ben çıkıdum

Beyti medlûlünce memleket memleket tolaşarak Edirne'ye gelip tehhül ü tavatun etmiş ve kâhvehânelerde saz şâ'irliğiyle tedârik-i esbâb-ı ma'îşet eylemekte bulunmuş olduğu hâlde biñ iki yüz elli beş târîhinde vefât etmekle Muşallâ Baķķalı öñündeki kabristanda medfûndur. Bu beyt vefâtına târîhtir.

târîh 'Azm-i 'uķbâ eyledigin gûş idenler fevtine
Didiler târîh Kenzî çekdi dünyâdan ayağ

Dîvân olacak ķadar eş'ârı vardır. Bu eş'âr güftârındandır. Ğazel:

(s.543) Nice bir hicrûñ ile âh ideyüm ey yüzi mâh
Ķorķaram âyîne-i hüsñüñe te'sîr ider âh
Âh-ı 'âşık hâzer it münkesir eyler ķadûñ
Bâğbân kim şaķınur nevresi yelden her gâh
Nergis-i çeşmine mażhar düşebilsem o şehûñ
Gâhîce bendesine eylese bir nîm-nigâh
Ey tabîbüm şeb ü rûz 'arşa çıkar efgânım
Olmaduñ gitdi benüm derd-i dilümden âgâh
Kenzî'nüñ râz-ı dilin kimseler idrâk itmez
Sen bilürsin benüm aķvâlümi yâ hâzret-i şâh

müfredât Fitne-i hâl-i ruķı yârüñ yine gösterdi baş
İki ğamzeye taķammül yoğiken ķâr oldu ķaş

Bu 'âlem dâr-ı miñnetdür gelen gitdi giden gelmez
'Acâib sırr-ı hikmetdür gelen gitdi giden gelmez

Gülsitân-ı 'âleme geldük bahârın görmedük
'Andelîb olduķ velakin gül'izârın görmedük

HARFÜ'L-LÂM

LEBÎB: Nâmı Aḥmed'dir. Hacı Hallaç Maḥallesi'ndendir. Sâbıku't-terceme Gülşenî şeyḫi İbrâhim Efendi-zâde Kâmî Efendi'niñ birâderi Emîniyye nâm-ı diğere Şarıcapaşa Medresesi müderrisi el-ḥâc Muştafa Efendi'niñ ferzend-i mihteridir. Taḫşîl-i dest-mâye-i isti'dâttan soñra Ebe-zâde 'Abdu'llah Efendi'den ḫarîn-i şeref-i mülâzemet olup dil-şâd olmuşlar idi. Bu ebyât güftârındandır.

kıt'a Cihân faḫrı resûlüñ vâlidîni ḫaḫkına inşâf
Düşer mi ihtilâf-ı ḫîl ü ḫâl itmek bu ümmetden
Vücûd-ı bî-nazîri 'âleme şems-i hidâyetdür
Toğar necm-i sa'âdet şübhe yok bürc-i sa'âdetden

müfredât Ben o şûḫ-ı bî-vefâdan vuşlat ümmîd eylemem
Ol perîden böyle insâniyyet ümmîd eylemem
Bir rütbede çabuklığı var ğamzelerüñ kim
Nâz-ı nigeḫ-i 'aşḫda oynar o resen-bâz

LUṬFÎ: Nâmı Lüṭfu'llah'tır. Devr-i Selîm Hân-ı Şânî şu'arâsındandır. Tokuz yüz toḫsan dörd târîḫinde vefât etmekle İstanbul yolunda Murâd Baba Ḳabristanı'nda medfûn ve naḫş-ı seng-i mezârı bu târîḫ-i mevzûndur.

târîḫ Fâiḫu'l-aḫrân maḫdûm-ı güzîn
Ya'ni Lüṭfu'llah ol zât-ı şerîf
Nazm ü neşr ile ferîd-i 'aşr idi
Şi'ri rengîn idi inşâsı laṭîf
Didi târîḫin idüp hâtif du'â
İde Lüṭfu'llah'a raḫmet o Laṭîf

BÂBÜ'L-MÎM

MİŞÂLÎ BEY: Nâmı Hasan'dır. Muḳaddimen erbâb-ı hireften olduğu hâlde sa'y ü ğayreti semeresi olarak dîvân-ı hümâyûn küttâbı silkine deḫâlet eylemiş idi. Kendisi râğıb-ı ma'rifet ü kemâl olduğu cihetle şu'arâ-yı zamânıñ bî-mişâli idi. Biñ on altı târîhinde vefât eyledi. Tîĝî Bey bu târîhi demiştir.

târîh İşidüp Tîĝî fevtin didi târîh
Mişâlî göçdi bu dâr-ı fenâdan 1016

(s.544) Bu mışra' daĝı vefâtlarına târîhtir.

mışra' Hiç dehre mişâli gelmedi ḫayf

Bu eş'âr güftâr-ı dürebârlarındandır.

ĝazel Câme-i sürḫ u kebûd içre nihândur ḫançerüñ
Şan şafaḫ üzre hilâl-i âsümândur ḫançerüñ
Âsümânda mâh-ı nev deryâda mâhî ḫavf ider
Mâhdan mâhîye dek ḫükmi revândur ḫançerüñ
Teşne diller gördiĝi demde nola cân virseler
Bir güzel belden çıkar âb-ı revândur ḫançerüñ
Şöyle geçkindür ki kında yattığın bilmez şehâ
Ĝamze-i ḫûnrîz-i mestüñden nişândur ḫançerüñ
Tatlu dillerle Mişâlî'nüñ girübdür göñline
Güyyâ bir dilber-i şîrîn-zebândur ḫançerüñ

ĝazel Pâ-yı semendüñ öpmeden itdüñ güzâr ḫayf
ḫayf oldı ben fütâdeye ey şehsüvâr ḫayf
Biñ nâle itdi koymadı ĝuşına şâh-ı gül
Bâĝ-ı cihânda bülbüle oldı hezâr ḫayf
Bir gice ḫal benümle didüm ḫalmadı o mâh
Gitdi müyesser olmadı vaşl-ı nigâr ḫayf

Haqq kâzî olıcaq umaram haqqımı alam
 Şol deñlü eyledüñ bañâ ey şehsüvâr hayf
 İrgürmedi gubârumı kûy-ı nigâra âh
 Hayf itdi ey Mişâlî bañâ rûzigâr hayf

ğazel

Dimezsın pây-bûs-ı ‘âşık-ı zâra maḥaldür bu
 Öperler sâ'id-i sîmînüñi eller güzeldür bu
 Koyup kûyuñda göñlüm râh-ı ‘ışkuñ ihtiyâr itdüm
 Göñül qalsun begüm yol qalmasun dirler meşeldür bu
 Riyâzetle eger toprağı altun itseñ ey zâhid
 Senüñ ‘aşq içre ‘ilmüñ yoqdurur başqa ‘ameldür bu
 Yeter fikr eyle ey dil kâkül-i müşkînini yârüñ
 Anuñla kimse çıkmaz başa bir tûl-i emeldür bu
 Haḫ-ı ruhsârı vaşfında o mâh-ı ‘âlem-ârânuñ
 Nazîre dinmez aña ey Mişâlî bir ğazeldür bu

ğazel

Kaçan kim gelse sâkî bâde-i gül-reng meydâne
 Şafâ ile o dem raqşa girer meclisde peymâne
 Atup dūd-ı dilüm eflâke yer yer âsumânîler
 Şerâr-ı nâr-ı âhum yanmaq öğretti gül-efşâne
 Tenüñ ḥâkile yeksân eyler ayağına yüz sürsek
 Şu gibi aqma ey dil gördüğüñ serv-i çemânâne
 Keşâkeşde qalursın şâne gibi ‘ömrüñ olduqça
 Dilâ tolaşma ‘aqluñ var ise giysû-yı cânâne
 Mişâlî-veş görüñdi boynı bağılu bende olmışdur
 Ne reng itdi görüñ yâkût-ı la'l-i yâr-ı mercâne

müfredât

Her gören bende geçerse nola ‘Abdu’llahı
 Şâhdür ḥüsn iline kâküli tuğ-ı şâhî
 Sende bir ‘âlem var ey İskender-i Yûsuf-liqâ
 Baqdığüñ mir’ât olur âyîne-i ‘âlem-nümâ

Dostlar hâne-i ağıyâre meded uğramasun

Yohsa ol şûh-ı cefâ-pîşe belâya uğrar

Çatl itmege beni o cefâ-cû arar yürür

Sevmez şu deñlü bendesini bulsa öldürür

Hâr u hâsı cem' olsa ey gül-ruh ser-fîse ne var

Âdemüñ başına çok nesne getürür rûzigâr

Didüm ey meh göremem gün yüzüñi ağlamadan

Didi ol şûh-ı cihân bir dağı bağı gözüñi sil

(s.545)

Bir selâmuña senüñ degmemiyüz ey meh-rû

Lâyık olsun mı gel insâf it elüñ gögsüñe ço

Felekde kimseye baş eğmezem ey kaşları ğarrâ

Çanâ'at itmek olur bir dilim nâna helâl-âsâ

Sa'âdet ile gelür diyü 'ıyd-ı ferruh-fâl

Hilâl-i şehz evcine çıkdı idüp istikbâl

MECDİ: Çuzâtan Meşmed Efendi'dir. Fazâil ü ma'ârifte câhı ref' ü mecdi eşildir. Âhî-zâde Meşmed Efendi'den mülâzim ve çarîk-i kazâyâ 'âzim olup ol zümreniñ eşrâfından olmuş idi. Çokuz yüz çoksan çokuzda vefât eyledi. Bu mışra' irtiğâllerine târihtir.

mişra'

Mecdî'ye rahmet ide Rabb-i mecd

Çaşköprü-zâde merhûmuñ çokuz yüz altmış beş senesinde te'lîfe muvaffak olduğı "Şakayık-ı Nu'mâniye" nâm eşer-i mu'teberini çokuz yüz çoksan beş senesinde bî-naçir inşâ ile lisân-ı azbü'l-beyân-ı Türkiye tercüme etmiş ve tercümeniñ münâsip mağallerini birer miğdar da tenzil ederek ismini "Çadâyıku's-Şakâyık" tesmiye eylemiş ve biñ iki yüz altmış çokuz târihinde çab' ü neşr olunmuştur. Bu eş'âr güftâr-ı dürebârlarındandır.

ğazel

Sâğarı elden çomaz meyh'âre bir ben bir çabâb

Bî dil ü serçeşte vü âvâre bir ben bir çabâb

Dîdesi pür-ḥûn dimâğında hevâ bağrında baş
 Mey-perest ehl-i hevâ bî-çâre bir ben bir ḥabâb
 Saña karşı sâkiyâ elde tutar mir'ât-ı câm
 Eyleyen dîdâruña nezzâre bir ben bir ḥabâb
 Bâda virmiş devri almaz rûzigârı 'aynına
 Bakmamış bu künbed-i devvâre bir ben bir ḥabâb
 Başı dıtrer ayak üzre turamaz mest ü müdâm
 Mecdiyâ rind-i cihân meyḥâre bir ben bir ḥabâb

ğazel

Lebüñ yâd eyleyüb mey sâğaruñ ağızın şulandırmış
 Bu zevk içre elüñ sâkî çeküb varın tolandırmış
 Dehân-ı dilberüñ vaşfın şu deñlü âbdâr itmiş
 Ki şebnem ğonce-i bâğuş seher ağızın şulandırmış
 Göñül ol serv-i reftâre akar bir âb-ı şâf iken
 Bahâ(r)-ı 'ışğda seyl-i belâ anı bulandırmış
 Çıķup bâm-ı sipihr üstinde gice âb-ı şebgîrem
 Ḥorûs-ı 'arşuñ uyḥusın uçurmuş kuşķulandırmış
 Dimiş ol şâh gelsün itlerümle hem-sifâl olsun
 Bu söz Mecdî'yi yârân ortasında ululandırmış

ğazel

Esen olsun cihânda bâd-ı seher
 Ki getürdi bañâ saçından eşer
 Mâtem-i hecr-i dilbere nisbet
 Dügüne varmalı kara günler
 Kim ki yüzüñ koyup baķa güneşe
 Yüzine şa'sa'a şoķar ḥançer
 İki ebrûnuñ arasındaki ḥâl
 Şanki ṭâvûsdur açar şeh-per
 Cünd-i 'aql ile cenk için Mecdî
 Âhdan giydi başına miğfer

- ğazel** Gülemez kızsa bizüm düşse 'aceb mi dile tâb
Câm-ı mey menkıı-ı nâr eḡkeridür âl-i ḡabâb
Ḳaṡrelerdür degil encüm gibi şîşe ayla ḡamer
Çarḡı bî-hûde görüp hecrüñ ile şaçdı ḡülâb
Bülbülüñ ḡasteligin bilmege remmâl gibi
Jâleler noḡṡa döküp bâḡda ḡül açdı kitâb
- (s.546)** Eşk şanma yüregim yaḡı eriyüb aḡdı
Âteş-i ḡamda ciger döne döne oldı kebâb
Cennet-i vaşla irüb görmege dîdâr kişi
Mecdiyâ dûzahı-ı hicrânda çeker ḡayli 'azâb
- rubâî** Dûd-ı âhum getürmedi aḡyâr
Yük olur bilmeze buluṡ her bâr
Ne ṡurur devr-i ḡülde şûfî kim
İçmege ḡül gibi bahânesi var
- müfredât** Ben ki ḡâf-ı ḡudretüñ 'anḡâsıyam Mecdî baña
Aḡzı ile ḡuş ṡutarsa şâhbâz irmek muḡâl
Nisbet itmez rûyını âyîneye ehl-i şafâ
ṡûṡî-yi ḡûya ne deñlü söylese andan yaña
Şûfî meyl itmezse mâildür ḡöñül ammâ saña
İki kişinüñ biri 'âşıkdurur cânâ saña
Künc-i belâda gel baña hemdemlik it didüm
Nola senüñleyüz didi baña ḡayâl-i yâr
ḡayli âlûde idi ḡâk-i rehüñde yüzimüz
Anı ey şûḡ-ı cihân yudı arıtdı gözimüz
Eyle merdûdetüñ raḡîb-i següñ
Olayum ben senüñ itüñ köpegüñ
Mecdî-i dil-figâruñ evc-i virdi sînesinden
Peykân-ı ḡûn-feşânuñ ṡuyduk hele yataḡın

Âh itdürme hâzer kıl bu dil-i pür-hevese
 Korkaram uğrayasın ey yüzi şem'um nefese
 Dendân-ı yârı nisbet iderlerse gevhere
 Ğavvâşlar gelür depesi üstine yere
 Sâķî cem' itdi birer ayağla yârânı
 Pâdişehdür nola eylerse ayak dîvânı

MUĞIB: Tercemesi Ravzatü'l-Ĥaĥĥâĥîn'de Meĥmed Muĥib nâmıyla mezkûr Yanbolulu Aĥmed Aĥa-zâde'dir. Kelâm-ı mevzûn ĥabîlinden olan bu eş'âr maĥşûl-ı ĥab'larıdır.

[*Yanbolulu Aĥmed nâm zâttan şemere-i şâĥ-ı vücûd olup Kuşcu Toĥan Maĥallesi'nde ĥadem-nihâde-i sâĥa-i vücûd olmuştur. Tarîķat-i 'aliyye-i Nakşibendiye müntesiblerindendir. Ĥaĥĥ-ı ta'likte eski cerîde nâzırı demekle 'arîf el-ĥâc Aĥmed Rüşdi Efendi'den tilmizdir. Edirne eyâleti nüfûs ĥaleminde muĥayyed-i şânî idi. Ĥakkâklık şan'atında mahâret-i kâmile olduĥundan mühr ĥakki için kendisine ba'zen dersa'âdetten daĥi mürâca'at vukû' bulduĥu mervîdir. 1266 târîĥinde vefât etmekle Kuşcu Toĥan Câmî'i ĥaĥîresinde defn olunmuştur.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.388)*

ĥazel Ne deñlü şarf-ı şan'at kılsa ger Bihzâd eger Mânî
 Yine taķlîd ü temşîl idemezler ĥaĥĥ-ı 'Osmanî
 Görenler tâb-ı ĥûrşîd-i cemâlin eylemiş iĥlâķ
 Budur mışr-ı melâĥat pâdişâĥı Yûsuf-i şânî
 Müşâbih ĥüsn-i şûretde nazîre var diyen gelsün
 Edirne şehrinüñ işte ĥamu nevreste ĥûbânı
 Nice şîr ü peleng ten-i şikâfı ceng ü leng eyler
 Meger bir kere uc göstermeye peykân-ı müjĥânı
 O şâĥ-ı câlis-i evreng-i 'ârîz Edhem-i Ĥânî
 İder serheng rikâbında nice toymuş u ĥâķânı
 İderken dâm-ı ĥîsûden ĥalâşı pîķ ü tâb âĥir
 Toladık yâ-y ebrû çillesine rişte-i cânı

Bu rütbe vaşf-ı farṭ-ı ḥüsnini gûş eyledüñ çünkim
Muḥibbâ gördüğünce cân u dilden sen de sev anı

ğazel

Görince ol şehi meydân-ı ḥüsn içre 'alem-ber-dûş
Tüfeng-i kûteh ile dil yanaşdı vâlih ü medhûş

Cünûd-ı 'âşıkân içre nişân-ı iftiḥârumdur

Bulunsun sînede zaḥm-ı ḥadeng-i ğamze-i çâvûş

Şafâ-yı ehl-i 'aşka çeşm-i gerdûn çok görür yoḥsa

Nolur olsaḳ anuñla bir gice hem-bezm-i nûş-â-nûş

Maḥabbet derdi kuvvet-cândığın ehl-i şikem bilmez

Mezâḳ-ı ehl-i şürb efkârı kılmış zâhidi bî-hûş

Muḥibbâ ger nebûdî behre-dâr ez-ḥâne-i 'aşkeş

*Çirâ bî-hûde mî nâîl vü 'aşḳ-bâzî koni ḥâmûş*¹¹²

(s.547) MAḤREM DEDE: Edirnelidir. Tarîḳ-i 'aliyye-i Mevleviyye'ye intisâbla bir müddet memâlik-i maḥrûsede geşt ü güzâr eyledikten şoñra medîne-i İzmir'de ârâm u qarâr etmiş ve evâḥir-i 'aşr-ı Sulṭân 'Abdü'lmeccîd Ḥânî'de irtihâl-i ḥângâh-ı 'uḳbâ eylemiştir. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârındandır.

ğazel-i rengîn ez dehân-ı dilber

Şu'le-dâr oldı felek şem'a-i dîdârumdan

Eylerem dehri çerâğ âteş-i ruḥsârumdan

Şevḳuma yanmağa mum oldı serâser dünyâ

'Âlemi rûşen idersem nola envârumdan

Öyle şem'am ki cihân şevḳuma aldı fitîli

Yanmadan fark idemem nûrumı hiç nârumdan

Mescid-i 'ışḳda ḳandîl-i tecellî-i zamân

Şu'le-yâb olmada şevḳ-âver-i etvârumdan

Mumcı bir âfetüñ ağızından alındı bu ğazel

Maḥremâ şu'le vire dillere güftârumdan

¹¹² (Ey dost! Eğer O'nun aşkından nasiplenmiyorsan boş yere niçin inleyip âşıkçılık oynuyorsun? Sus!)

gazel

Kıpdı gönlüm yine bir tâze Yehûdî püseri
 Bir hıyânetlük ider korpâram âhîr o peri
 Başda süsli bu nâta zülfi taranmış tel tel
 Görenün 'aklı gider ya tokunur bir zarar
 Ney gibi 'ıyd-i kâmişda beni nâlân itdi
 Hefteler geçdi görünmez o perînüñ eşeri
*Len terânî*¹¹³ diyerek havra hicâbın bürinür
 Görinür şavr-ı cemâlinde tecellî eşeri
 Yine hem-cinsine şordum didi ismi Mişiko
 Biñ meşakkat ile aldum o çıfıtdan haberi
 Bir seher vaqti geçerken didüm aña venâkî
 Ay ü ay ay diyerek yayğaralar başdı geri
 Ya nemâz torbası haqqı ya hağambaşı için
 Eyleme havra yolında bañâ böyle kederi
 Görse ağıârı söğerti a boğoğlı diyerek
 'Âşıkun yanına gelmez ki şoğuk mi'deleri
 Her sözi 'aksi velakin bu sözi toğrı imiş
 Ki keriz (?) dirse yeriz dir bu sözüñ var mı yeri
 Biñ cinâs söz katar ol gonce-dehen her sözine
 'Aksi söz söylemeğe terbiye itmiş pederi
 Va'd-i vaşlı ile çok kaşkariko itdi baña
 Bilerek göz göre yutdurdı nice şurfeleri
 Gerçi kim başı biraz kelce velakin ne zâr
 Yehûdî dilberinün kelleridür mu'teberi
 Kayışı 'aksine pek şıkdı dil-i nâlanum
 Gerse çarpıca nola virdüm aña cân ü seri
 Gördi feryâdumı Mağrem didi nukre şamâtâ
 'Aqlumı tağıdayazdı o gazabla nazarı

¹¹³ *Len terânî*. (Beni asla göremezsın.) El-A'râf. 143.

MAHVÎ: Aḥmed Çelebi'dir. Edirnelidir. Biñ seksen toḫuz târîhinde vefât eyledi. Bu beyit eş'ârından nümûnedir.

beyt Zülf-i siyehüñ zînet-i țarf-ı küleh eyler
Biñ fitne vü âşûba anı cilve-geh eyler

MUHYÎ: Edirneli Meḥmed Çelebi'dir. 'Acem Muḫyî demekle meşhûrdur. Fünûn-ı ğarâib ü 'acâible efvâhta mezkûr olup ve 'ilm-i ma'ķûle rûz u şeb mûmâreset gösterip danişmend ve ol țarîkte ercûmend olmaķ üzere iken dünyâ vü mâ-fihâ ârzûsunu göñölden çıkarıp tecrîd vâdîsinde Mekke-i Mükerreme ve Medîne-i Münevvere'ye 'azîmet ve bir çok zamân orada seyâhatten şoñra âsitâne-i ḫazret-i şeyḫ İbrâhîm'e nüzûl ile orada taşfiye-i bâtın edip kayd u bendden ḫalâş bulmuş ve ḫalk içinde maķbûl u merğûb olmuştur. Mûmâileyh ḫadd-i zâtında lâübâlî-meşreb bir zât olmaĝla yârân (s.548) arasında dîvânelik isnâdıyla müttehim edilse de zebân-âver ü süḫan-perver-i zihn-i müdriki şî're kâil ve țab'-ı nâziki nazmıñ aķsâmından kâmil geçinir eş'âr-ı muvaḫḫidânesi lâ-yu'ad vâķi' olmuş ve nazm u neşr ile te'lifât-ı rindânesi çok ve taşnîfâtınıñ hiç birinde bir bahâne yoktur. Eş'ârından bu maḫla' bir mışra'-ı taźmîndir. Maḫlaşına münâsip vâķi' olmuştur.

maḫla' *Muḫyiyâ mâ şüdim zinde be-mey*¹¹⁴
*Ve mine'l-mâi külli şey'in ḫayy*¹¹⁵

Güzâf-ı Tezkire-i Ahdî.

MUHYÎ: Ravzatü'l-'Ulemâi ve'l-Meşâyiḫ'te Sulțân Aḥmed Ḥân-ı Şânî 'ulemâsi şırasında tercemesi¹¹⁶ mezkûr Etmekçi-zâde Muḫyî'ddin Efendi'dir. Zîrdeki eş'âr güftârındandır.

¹¹⁴ Ey Muhyi biz şarapla hayat bulduk.

¹¹⁵ Her şey sudan hayat bulur. (Enbiyâ/30)

¹¹⁶ Şâirin tercemesi 'Ulemâ Ravzasında Sultan II. Ahmet âlimleri sırasında yoktur. Müsveddesinde de bulunamamıştır.

ğazel

Hâtırım yapmaz isen 'arş-ı mu'allâ yıkılır
 Haşr olursan eger ağıâr ile dünyâ yıkılır
 Şıma dil şîşesini şarşar-ı âhumla şakın
 Şarşılır rû-yı zemîn kûbbe-i mînâ yıkılır
 Göricek cennet-i kûyında nihâl-i kadûñ
 Haşretinden depesi üstine tûbâ yıkılır
 Hasedinden yıkılır düşmen ü gönül yapılır
 Her kaçan mest olur ol şûh-ı dilârâ yıkılır
 Muhyiyâ kâküli sevdâsı var ol belâ-veşûñ
 Korkum oldur beni Mecnûn gibi şeydâyî kıılır

müfredât

Bize vaşl ile laf urma raķîbâ
 Sañâ kim didi kim bayram kaçandur
 'Aceb mi dâimâ iki elümle sînemi dögsem
 O şahuñ âsitânında dögülür kûs-i nevbetdür

MESTÎ: Devr-i Bâyezîd Hânî'de gelen şu'arâdandır. Edirnelidir. Kemâl-i hüsn ü cemâli Necâti Bey merhûmu 'âşık-ı pür-melâli eylediğinden haķķında bu ğazeli demiştir.

ğazel-i Necâti Bey

Yine her lahçada bir yok yere Mestî Çelebi
 El urur ğamzelerüñ hañçere Mestî Çelebi
 Gözüñe hey dimez iseñ diyeler öldürtmiş
 Bir müselmânı iki kâfire Mestî Çelebi
 Yalıñuz ben degilem her kişi dîvâne durur
 Sen perî-çehre melek-manzara Mestî Çelebi
 Kad ü ruhsâruñı beñzetmeğe âdem utanur
 Serv-i nâz ile gül-i aħmere Mestî Çelebi

Baňâ bir bûse şatarsañ vireyüm ħalvalıķ
 Cânım ol la'l-i Şeker-pervere Mestî Çelebi
 Ağzınıñ ölçüsin aldum yoğimiş zerre kadar
 Mihr ħapudaki 'âşık-lara Mestî Çelebi
 Ey Necâti ħabâguñ ħanlı yaş ile tıldur
 Ola bir meyl ħıla sâğara Mestî Çelebi

Henüz nev-civân iken câm-ı ħammâm ile ser-gerdân olmuştur. Bu ebyât onlarıñdır.

nazm Benüm sürâhi gibi Şâh-ı tâcdârum yok
 Ķuluyam ayağın öpmege iktidârum yok
 Benümle pîr-i muğan-tek dürüst 'ahd itsün
 Şınursa kâsesi gerdûnuñ inkisârum yok
 Mey-i elest şunuldı elüme rûz-ı ezel
 İçelden ol meyi mestüm daħi ħumârum yok

Laţîfi Tezkiresi'nde mesmû'ât olarak diyor ki: 'uşşâkıñdan biri "besbelli 'âşık-ı dîdârı olduğunu işbât için olmalıdır ki" Mestî Çelebi'niñ âsitânesine müdâvemet için âlet-i tenâsülünü ħať ü kendisini ħâdim etmekle iğrâz-ı nefsâniyeyi aradan ref' edip meclis-i muşâħabetlerine bî-tekellüf ü bî-tevaħħuf müdâvim ü mülâzim olurlar. Beyt:

Her ki meydân-ı ħamda bî-serdür
 Ķam-güsârı aña müyesserdür

(s.549) MÜSELLEM: 'Ulemâ vü Meşâyiħ ravzasında Sulţân Muştafa Ĥân-ı Şânî devri 'ulemâsı şırasında tercemesi mezkûr Gülşenî şeyħi 'Ali Efendi'niñ ferzend-i fazîlet-mendi e'ş-şeyħ Aħmed Müsellem Efendi'dir. Mûmâileyh biñ yüz beş senesi ħilâlinde Edirne'de gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olup taħşîl-i mebâdî-i 'ulûm ü tekmîl-i âdâb-ı rüsûm eyledikten şoñra Gülşenî şeyħi 'ârif-i bi'llâh Ĥasan Sezâî Efendi ħazretleriniñ zîr-i terbiyelerine deħâlet ederek aħz-ı yed-i inâbet ve iktisâb-ı âdâb-ı ħarıħkata bezl-i himmetle icâzete ve müte'âkıben

müşârun ileyh damatlık şerefine ve Lârî Câmî'-i şerîfi kırbunda vâkı' Veli Dede dergâh-ı şerîfi seccâde-nişînliğine nâiliyetle mümtâz-ı akrân u emâsil olmuş idi. bu hâl üzere imrâr-ı leyl ü nehâr eylemekte iken biñ yüz altmış altı târîhinde şeref-şâdır olan "irci'¹⁷ hitâb-ı 'izzetine 'arz-ı teslîmiyetle 'âzim-i gülşen-râ-yı 'uqbâ olmuş ve irtihâllerine Lafzî Ahmed Efendi târîh demiştir ki maқта'ı budur:

târîh Lafziyâ nâsa diyüb mankıt ile târîhini
'Ayn-i cennet meşhed-i pâk-i Müsellem Gülşenî

Âşâr-ı 'ilmiyelerinden kâin-i pederleri Sezâyî hazretleriniñ etvâr-ı tarîkat beyânında olan kaşîdelerini muhaqqîkâne şerh edip "*Şumû'-i lâmi' fi beyân-ı etvâr-ı sâbi*" tesmiye eylediği risâle 1314 senesinde 74 şâhîfeye bi't-tertib tab' olunmuştur ve müretteb dîvânçeleriniñ yazma nüshası dersi'âdette 'Âşir Efendi Kütüphanesi'nde mevcûd u mahfûzdur. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârındandır.

gazel Yekke-tâz-ı vahdetem bu 'arz-ı meydândur baña
Hâk-i terkîb-i 'anâşır kesr-i dâmândur baña
Sicn-i 'unşurda benüm rûhum nice zâr olmayam
Dil müekkel mûlarum yek yek nigeş-bândur baña
Nefî-i rûhı Hakk çü bizzât eyledi yok vâsîta
Ġayr ile üns itmek tenbîh-i sübhândur baña
Mâlikî mülkinde 'abd-i maşzâ dirler mi Ġarîb
Ol cihetden sahn-ı dünyâ cümle yeksândur baña
Dâm-gâh-ı keşrete Âdem getürdi dâneyi
Gendümi bilmek zalûm olmağa bürhândur baña
Hep mükâfât üzredür hükm-i kaderle kâinât
Muttaşıl her haşvenüñ mâ-beyni dîvândur baña
Öyle bir sevdâ-gîr-i 'aşkam Müsellem kim henüz
Cismüm üzre çâh-ı mûlar Yûsufistândur baña

¹¹⁷ İrci 'î. (Dön rabbine) El-Fecr / 27.

ğazel Her maķâmuñ perde-i zârı anın üstündedür
 Sây-e-i lutf-ı Hudâ kalb-i hazîn üstündedür
 Ehl-i zıķruñ sağ u şola inşırâfın görme ‘ayb
 Nefs-i cünd-i mâ-sivâ için kimin üstündedür
 Kıavs-i illâdan virürler tîr-i işbâta küşâd
 Allah Allah ile anlar hażz-i dîn üstündedür
 Dön oturma gel cihâd-ı ekbere ‘azm eyle kim
 Naşşı eyle fażl mücâhid kâ‘idîn üstündedür
 Kıl haşîr-i secdeden sîmâ-yı vechüñde eşer
 ‘İzzet-i naķd-i emel naķş-ı cebîn üstündedür
 Fâtihüñ zıķri olup taķdîm-i zıķr-i kâ‘ide
 Ey Müsellem bil fażîlet sâbıķîn üstündedür

ğazel Tırta kim ruhsârını bâlin-i nâz itmiş yatur
 Kâfiri gör muşhafa pâyin dirâz itmiş yatur
 Reh-güzâr-ı kûyına vardum seher üftâdeler
 Na‘l-i keş-i yâri mihrâb-ı niyâz itmiş yatur
 (s.550) Baķ hilâl-i çerha kim bir âfitâbuñ şevķına
 Dil-güzâr olmuş da âgûşında bâz itmiş yatur
 Gendümi gör hâşıl-ı ‘ömri olan bir dâneyi
 Çâk çâk itmiş velakin ser-firâz itmiş yatur
 Sebze-i haţtın penâh idüp Müsellem murğ-ı dil
 Şâhbâz-ı gamzesinden ihtirâz itmiş yatur

ğazel ‘Iyş için ķurdu gülistân üzre çetr-i zer tınâb
 Seyr için dikdi ‘aşâyı şahn-ı bâğa âfitâb
 Ser-firâzân-ı çemen gerdûn-ı nüh fermânıdır
 Şimdi güldür yer yüzünde mâlik-i mülk-i riķâb
 Hikmeti gör sâķ-ı naħle nâbız olduķda semen
 Nişter gösterdi sûsen taşıt tutdı mâhitâb

Zanbaķun engüşt-i dest-âmûz idüp her ğoncesin
 ˘ıfl-ı bâğ eyler seher taķlıb-i evrâķ-ı kitâb
 Bîdi ol serv-i revâna sâyebân olmiş diyü
 Yârdan aşmak hevâsıyla yürür alçaķda âb
 İtmege evrâķ-ı güلزârı perîşân rûzigâr
 Rukye itmiş âba itmiş şîşedür şanma ħabâb
 Keyd-i tünd-i bâdı yâd itdüm Müsellem ğuşına
 Kendüyi şağıtdı ğonce ħalmadı cisminde tâb

ğazel

şühûd-ı vech-i bâķî ehline 'unşur nikâb olmaz
 Vücûd-âyîne-i râî vü mer'îye ħicâb olmaz
 Degildür tâc ü kisve muţtaşıl müstelzem-i 'irfân
 Muşavver mîvelerde reng olur ammâ ki âb olmaz
 ˘oķunmaz nûr-ı 'irfân bir dile tâ kim ħarâb olmaz
 Belî ma'mûr olan menzil maħal-i âfitâb olmaz
 Kelâm-ı kâмили cerħ idemez aķvâl-i kec-şab'ân
 Ĥavâşuñ a'vecâcı müfsid-i metn-i kitâb olmaz
 Bu menzilde Müsellem fikr-i iflâs u hirâs itme
 Kerîmüñ mîhmânında ğam u bîm-i ħisâb olmaz

rubâ'î

Pîş-i ħâķanda Müsellem ķâim olsun dâimâ
 Ĥür iken sen eylemez teklîf-i câ-yı ittikâ
 Bir efendiye ķul ol kim iki reķ'at neflede
 'Abdine ta'zîm idüp bir ķa'de emr eyler saña

rubâ'î

İbn-i 'İmrân'ı kelâmıyla Ĥaķķ itdi mümtâz
 Lîk 'arz üzre nehâren idi ol nâz u niyâz
 şeb-i isrâda ħabîbin dileyüp remz itdi
 Maħrem eyle gecedür ķâ'ide-i řoħbet râz

fârisî kıt'a *Men be-kâ h'âhem be-hestî dil fenâ-râ mî keşed
În çünîn dârem tevaqqu' ez-der-i irşâd-ı men
Men be-pîş-i rahle geştem şûret-i illâ velî
Hey'et-i lâ mî nümâyed rahle-i üstâd-ı men ¹¹⁸*

müfredât İki şâh-ı maşrıķın ile bir âhûdur zemîn
Nâfe-i müşkîni anuñ ravza-i sulţân diyün

Mufazzaldur gönül fenn-i ma'ârifde lisân üzre
Müreccaħdur ma'ânî 'ilm için 'ilm-i beyân üzre

MU'İNİ: 'Aşr-ı Süleymân Hân-ı Şânî şu'arâsındandır. Hattı hûb şi'ri merğûb bir şâ'irdir. Bu beyt güftârındandır.

beyt Bakmadı yaşuma baķdum o meh-i tâbâne
Ne sitârem bañâ yüz tıtdı ne ħod cânâne

(s.551) MU'İNİ-İ DİGER: 'Aşr-ı Süleymân Hân-ı Şânî şu'arâsından ve zümre-i kuzâtın mâil-i 'adl ü dâd dervîş-nihâd 'aşķ-ı civânân ile meşhûr-ı cihân bir şâ'ir-i şâhib-i dîvândır. Bu eş'âr güftârındandır.

gazel 'İşķ ile kesb ider kişi 'irfân-ı câvidân
'Aķl âlet-i mülâhazadur ortada hemân

Koyan kubûre mürdeleri pîr-i 'işķdur
Seng-i mezârı iki tarafından aña nişân

Oldı tarîķ-i 'işķ kiriş gibi toğrı yol
Andan çıkan yabâne çıkar ey kaşı kemân

¹¹⁸ Ben varlık aleminde kalıcı olmayı istesem de gönül yokluk alemini arzuluyor. İrşad olduğum kapıda bu hal içinde bekliyorum. Rahlenin önünde illa süretinde olsam da üstâdımın rahlesinde la şekli kendisini gösteriyor.

Gördi çenârı kâmet-i dildâre dik gelür
 Atdı yabâne aldı elin hışmile hazân
 Dilber-i Muînî haţî-ı ruĥın gösterüb yine
 Eyles mülâzim-i ğam-ı 'aşkıını imtiĥân

ġazel

Dilberüñ ĥüsnüñi seyr it göre naĥķâş nedür
 Nedür ol leb nedür ol ruĥ nedür ol ķaş nedür
 Luţf iderse nigeĥi ğamzesi cân ķaşdın ider
 Nedür ol rind-i cihân dilber-i ķallâş nedür
 Tıtalum yok diyü 'uşşâķını inkâr itdün
 Ya ser-i kûyuñı devr eyleyen evbâş nedür
 Reh-i 'aşķumda benüm terk-i ser itsün dir imiş
 Yolına cânımı ķurbân ideyüm baş nedür
 Dilberi sevdigin iderse Mu'înî inkâr
 Dîdesinden ruĥına ķanlı aķan yaş nedür

müfredât

Gel ey vâ'ız şırâtuñ ĥavfın añma luţf-ı Ĥaķķ çokdur
 Geçenlerden ĥaber aldūķ biz anda ķorķuluk yokdur
 Kûyına mülk-i dili vaķf ideyüm ta'n itme
 Göñlümün sen mütevellîsi degilsün şüff
 Fenâ meydânınuñ bir adım itdüm menzilin çün kim
 Mezârumda nişân içün ķo diksünler iki ķaş

MÜNZİ: Sâbıķu't-terceme şu'arâdan Kıbrıslı Kenzî'niñ ferzendi olup iki yüz otuz toķuz târiĥinde Edirne'de Câmî-i İbrâĥim Paşa Maĥallesi'nde toĝmuştur. Pederi kendi maĥlaşınıñ mühmelini buña maĥlaş vermiştir. Lülecilik san'atıyla me'lûf olup muşanna' nargile lüleleri yapar idi. Şubĥ u mesâ 'ömrünü 'işretle hebâ ederek biñ iki yüz seksen toķuz senesi ĥilâlinde muĝâyir-i şer'-i şerîf tefevvüh eylediĝi kelimât üzerine Ķaşāmonu ķaşabasına nefy ü

iclâ olunup çend sene mürûrunda orada vefât etmiştir. Eş'ârı şütür-gürbe kabîlindedir. Bu beyt onuñdur.

beyt Bañâ Eyyûb didiler ma'nevî ammâ Münzî
 urudı aldı tenüm hecr ile bir cân giderek

MÜNİBİ: Edirneli danişmenttir. Gece vü gündüz taşıl-i 'ilme iştiğâl ve bu cihetle fâiu'l-aqrân ve'l-emsâldir. Hattı-ı nesta'lii hûb ve kitâbeti merğûbtur. 'Aşr-ı Süleymân Hân ânûnî şu'arâsındandır. Eş'ârı 'âşikâne vâı' olup nezâketten hâlî değildir. Bu eş'âr güftâr-ı dürebrâındandır.

azel Şu dem kim şem'-i mihrin dilde sen mâhuñ uyandırmış
 Güneş çerhuñ eline bir urı altûn yandırmış
 Nuûd-ı encüm ile atlas-ı çerhı alam deyü
 Bu gice hâle gelmiş mâh-ı tâbânı olandırmış
 Dilin iğner kime şordumsa ağızundan haber cânâ
 Lebûñ hecri cihân halkını cânından uşandırmış
 Gice hattı-ı siyâhın ağızına almış o mehpâre
 Sikender Hızrı gûyâ çeşme-i hayvâne andırmış

(s.552) Münîbî'ye dimiş dilber virüp cânunı al bûsem
 Yalanın gör ki ol bî-cânı gerçekden inandırmış

müfredât Merdüm-i dîdeme her dem o perî-rû görünür
 Gözüme ayri görünmez yine hep o görünür
 Bamadı yaşuma badum o meh-i tâbâne
 Ne sitârem bañâ yüz yudı vü ne cânâne
 Mağrûr olalı ol meh-i hûsne nice yıldur
 Ey hattı-ı siyeh yetiş aña addini bildür
 Gîceden şubha dek bî-dâr idüm ol mâh-ı al'atsız
 Benem gözyaşı gibi yıldızı düşkün sa'âdetsiz

MÜNİRİ: Edirneli Hüseyin Efendi'dir. Rûznamçe-i evvel hulefâsından olduğu hâlde biñ yüz otuz beş senesinde vefât eyledi. Bu beyt âşâr-ı güftârındandır.

beyt Göñül levh-i sevâd-ı harf-ı esrâr-ı gam olmuşdur
Velî çıkmaz beyâza lerziş-i kilk-i zebânımdur

MÜNİS DEDE: Edirne'de tenevvüre-bend-i hângâh-ı vücûd olup tarîkat-ı 'aliyye-i Mevleviyye'ye intisâb ile behre-mend-i feyz-i bî-hisâb olmuş iken biñ yüz kırk beş târîhinde defîn-i zîr-i türâb olmuştur. Âşâr-ı şî'riyesi işbu beytten 'ibârettir.

beyt Tarîk-i Mevlevî'de mazhar-ı envâr-ı üns oldum
Enîsüm sırr-ı Mevlânâ'dur ey Mûnis bihamdillâh

ĤARFÜ'N-NÜN

NÂTIK: Celîlî-zâde MeĤmed Çelebi'dir. Edirnelidir. Yeñiçeri ağası Toğramacı MeĤmed Ağa'ya intisâbla mütekâ'idîn zümresine lâhik olup şarraflık san'atını ihtiyâr ve 'atırlığı daĤi Ĥayme-i kâr edinmiş idi. Biñ yüz yigirmi toĤuz senesinde vefât eyledi. Safâyî Tezkiresi'nde "TuĤfetü'l-Ĥaremeyn" nâm bir risâlesi olduğu ve ba'zı Ĥikâyât-ı Ĥarîbe vü 'acîbeyi nazmla bir mecmu'a tertîb eylediği mezkûrdur. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

nazm Ne hoşdur 'ârîz-ı dilberde zülf-i 'anber-bû
BuĤûr-ı Meryem olursa 'aceb midür Ĥisû

RuĤında Ĥâl-i siyeh dâĤ-ı lâledür Ĥuyâ
Ya nâfedür ki bırakmış o Ĥülşene âĤû

Şemîm-i dil-keşe 'ıtr-ı dimâĤ olur Nâtik
Ne hoşdur 'ârîz-ı dilberde zülf-i 'anber-bû

NECÂTİ BEG: Nâmı 'îsâ'dır. Devr-i Ebu'l-fetih'de zühûr etmiş ve Sultân Bâyezîd Hân 'ahdinde Sultân 'Abdullah'a kâtip olup vefâtından sonra Şehzâde Sultân Maḥmûd'a nişancı onuñ daḥi vefâtına mebnî terk-i câh ü celâl edip ayda biñ aqçe müşâhere ile kanâ'at ederek kûşe-nişîn-i inzivâ olmuştu. Laṭîfî Tezkiresi beyânınca 'Abdullah oğludur. Edirne'de Sâilî nâm bir şâ'irin kuludur. (Me'ḥazlarımızda Edirne'de Sâilî nâmında şâ'ir yoktur) Ammâ kemâl-i zühûru Kaşṭamonu'da vâқи' olduğu için yazdığı resâilde kendisini nisbet etmiştir. 'Aṭâ Târîḥi zabtınca Fâtih Sultân Meḥmed Hân ḥazretleriniñ memlûk-i memdûḥlarındandır ve Sultân Bâyezîd Hân-ı Şânî ḥazretleri muşâbihlerindedir. Bunuñ toḡru olması iktizâ eder. Meydân-ı nazmın pehlevân-ı ḥoş-gûyı ve şî'r-i revânbaḡş-ı âbdâr ile şu'arâ-yı Rûm'uñ yüzü şuyudur. Durûb-ı emşâlde müteferrid ü muḥterî' ve üslûb-ı maḳâlde mûcid ü mübdi'dür. Mevlânâ İshâḳ ḥaḳḳında bu beyt ile şehâdet etmiştir.

beyt Şî'ruñ dilerseñ oḳına maḳbûl-ı ḥalk ola
Şâfî Necâti şî'ri gibi pür-meşel gerek

(s.553) Sözüñ evvelen rûḥunu bu zât bulmuştur ve revîş-râh-ı sūḥanda şu'arâ-yı aḥlâf aña peyrev olmuştur. Nûkte-şinâsân-ı fûnûn u 'ulûm meşel-gûylığı cihetinden bi'l-ittifâḳ aña Tûs-i Rûm demişlerdir. Aḥlâfa mükemmel bir dîvân yâdigâr bırakmış ve Kühü'l-Aḥbâr beyânınca Münâzara-i Gül ü Hüsrev nâmında manzûm bir kitâb yazmış ise de meydân-ı intişâra çıkmamıştır. Toḳuz yüz on dört târîḥinde vefât etmekle dersa'âdette Şeyḫ Vefâ ḳurbunda Hızır Beḡ ibn-i Celâl Beḡ'iñ medfûn olduğu tekyede defn olunmuştur. (Gitduñ Necâti âh) lafzı vefâtına târîḥtir. İrtihâllerine şu'arâdan biri daḥi bu târîḥi demiştir.

târîḥ Necâti gitdi şâd olsun revânı
Ki bulmuşdı hevâsın her levendüñ
Yed-i beyzâ-yı nazmıyla cihânda
Ovardı yüzini her ḥod-pesendüñ
Ḳad-i bâlâ-yı cânı vaşf idicek
Keserdi 'ırḳını serv-i bülendüñ
Leb-i şîrîn-i dilberden söz açsa
Düşürürdi mekes aḡzına ḳandüñ

Anuñ her beyti inşâf ile baksañ
 Teferrüc hânesidür müstemendüñ
 İşidenler didi fevtine târîh
 Cinân câyı Necâti derd-mendüñ

Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârlarındandır.

kaşîdeden müfrez Bîdâr oluñ ki derde irişür devâ seher
 'Âdetdür açılur der-i dârü's-şifâ seher
 Āfâkı tutdı da'vet-i Aḥmed gibi güneş
 Şiddîk oldı şâhib-i şıdık u şafâ seher
 Zühhâda vird ü 'âşıka mestâne nağralar
 Buña cemâl-i yâr ü semen-ber aña seher
 Faşl-ı bahâr-ı bülbül oğur şi'r-i gül-redîf
 Vaqt-i şabâh-ı mısrı ider hoş şalâ seher
 Yılduz şayar şabâha degin çeşm-i dür-feşân
 K'ol âfitâb bize ne yüzden toğa seher

ğazel Bir alay oldı perî şîveli âhû begler
 Gözi âhûlaruñ alâyına yâhû begler
 Bir perî içün aqar iki gözüm çeşmeleri
 Şaḫınuñ bilmiş oluñ ılıdur ol şu begler
 Bî-vefâlıklar ider yolına cânlar virene
 'Acebâ böyle mi olur dünyede hep bu begler
 Raḫt u baḫtum götürü oda urursañ dönmez
 Bir iki gün beni bu dünyede maḫbûb egler
 Kimseye uymasun ulaşmasun Allah Allah
 Zülf-i bîdîn ile ol ğamze-i cādû begler
 Ne Necâti ne güzeller ne selâmün ne 'aleyk
 Fâriğuz eylemezüz kimseye ḫâpû begler

ğazel

Sîneme seng-i cefâ ur kim maḥabbet artırur
 Dostum darb-ı meşeldür loḳma şefḳat artırur
 Derd ü miḥnetden benüm derdüme dermân ey ṭabîb
 Derd ü miḥnet sîneme geldükçe râḫat artırur
 Ḳalbi şâfidür şarâbuñ şûfiyâ sen ṭutma kim
 Ḳalbi şâf olan kişi keşf ü kerâmet artırur
 Şûfiyâ perhîzi ḳo nûş eyle câm-ı lâle-reng
 Âdeme çün her zamân perhîz 'illet artırur
 Ey Necâti ḫaḳ budur ma'nîde pîr-i meygede
 Bir ayak kim şunsa 'izzet birle ḫürmet artırur

(s.554) ğazel

Çıḳalı göklere âhum şereri döne döne
 Yandı ḳanzîl-i sipihruñ cigeri döne döne
 Ayağı yer mi başar zülfüñe berdâr olanuñ
 Zevḳ u şevḳ ile virür cân u seri döne döne
 Sen ṭurup raḳş idesin ḳarşuma ben boyun egem
 Yine zülfüñ ḳoca sen sîm-beri döne döne
 Şâm-ı zülfüñle gönül mışrı ḫarâb oldu diyü
 Sañâ iletdi kebûter ḫaberi döne döne
 Sen olasin diyü yer yer açılup âyîneler
 Gelene gidene eyler nazarı döne döne
 Ka'be olmasa ḳapuñ ay ile gün leyl ü nehâr
 Eylemezlerdi ṭavâf ol güzeri döne döne
 Ey Necâti yaraşur muṭrib-i şeh meclisinüñ
 Raḳş urup oḳıya bu şîr-i teri döne döne

ğazel

Sünbül saçuñla ḫâtırımuz 'âṭır olmadı
 Gül ruḫlaruñ bizümle iki gün bir olmadı
 Bâzâr-ı ğamda dil midür ol kim mezâd olup
 Dellâl-ı 'ışḳ elinde bu gün âḫir olmadı

Tîğ-i maḥabbet ile kim oldu ŧehîd kim
Rûḥü'l-ḳudûs cenâzesine ḥâzır olmadı

Miskîn raḳîbi ğamze-i mekkâruñ ey perî
İt itmeyince âdem iken sâḥir olmadı

Bayrâm ola vü gül açıla içmeyen kiŧi
ŧabr idebile mi ḫutalum ŧâ'ir olmadı

Yaḳma caḥîm-i nârına dâim Necâtiyi
Bî-çâre 'âŧıḳ oldu ise kâfir olmadı

nazm

Ey Necâti ölince dîvânı
Kimseye mâlikâne yazdırma

Ḳati kız naḳşıdur senüñ ŧi'ruñ
Ehl-i beyt olmayana yazdırma

Degmesün dâmenine nâ-maḥrem
Terk it türkmâna yazdırma

Andan öğrendiler hep efsûnı
Ġalaḫ idüp fesâne yazdırma

'Ömrünüñ ḥâŧılı durur sen anı
Hele ŧol bir fülâne yazdırma

ḳıḫ'a

Deyem cenâb-ı ḥazrete yevmü's-suâl eger
Luḫf ile raḫmet ile ḳulından cevâb ala

Dünyâ evinde ḳonduḳ oturduḳ bir iki ğün
Lâyıḳ mıdur kerîm ḳonuḳdan ḫesâb ala

ḳıḫ'a

'İzzet isterseñ arḳa vir arḳa
Bir ulu âsitâne bir baba

Ka'be'ye virmeseydi arḳasını
Kimse baŧ egmez idi miḫrâba

kıt'a

Mey-i nâbuñ ne hikmeti var kim
 Acılığında lezzeti biledür
 Dirhemini biñ akçeye alsañ
 Yine içinde hürmeti biledür

(s.555) müfredât

Acır iseñ gel Necâti derd-mendi acı kim
 Ne leb-i dilber naşîb oldu ne helvâ-yı raķîb
 Zülf-i miskin kim 'ızâr-ı dil-rübâ üstindedür
 Sûre-i ve'l-leyldür kim ve'z-zuḥâ üstindedür
 Ferâḥ ol tîg-i hıṣmile dimiş kim öldürem seni
 Dirîgâ 'ahdine ṭurmaz şanasın Karamanludur
 Nigârâ tûtiyâ-yı ḥâk-i pâyuñ özge dârûdur
 Çekilse sürmeden eksik degildür göz terâzûdur
 Ser-i kûyuñda benüm ğuşsa vü ğamdur yedüğüm
 Şem' gibi bir odum var ki yedüğüm beni yer
 Tûtiyâ k'ola saña ḥâk-i kadem
 Ğarażı bu ki şata kendüyi dirhem dirhem
 Virdük ayağı ṭoprağına nâfe-i çîni
 Ey bâd-ı şabâ var yürü ḥayr eyle tüyince
 Yatur dil-ḥasteler cânım kapuñda yaşdanup ṭaşı
 Terahḥum kıll ki 'uşşâkuñ ṭatı yaşdıkdadur başı
 Sañâ kalur şanma ey dil kim bu devrân bahşışı
 Hep Karamân bahşışidür hep Karamân bahşışı
 Baña yazık dise ki saña ne var ey şüfi
 Kûy-ı yâr olmaz ise kûşe-i cennet bâķî
 Baña ağlan baña kim üstüme gelmez öliceğ
 Bir avuç ṭoprağ atar bâd-ı şabâdan ğayrı

Vâ'ız sûzına haste dil isterse 'ilâcı
 Mey nûş idegörsün ki başar acıyı acı
 Ağladığımca ider ol gözleri mestâne h̃âb
 Ey Necâti hoş gelür insana yârân uyķusu

Naẓıre Ğazel-i Fârisî Berâ-yı Sulţân Bâyezîd Hân-ı Şânî

*Her nâvek-i ney k'ez-tü resed ber-dil-i çâkem
 Nâyî şeved ü nâle küned ber-ser-i hâkem
 Bâz ây ki şüd bî-tü merâ gonçe vü süsen
 İn mâye-i dil-tengî vü ân tîg-ı helâkem
 Tâ bâd firâkem zi-der-i dûst nerâned
 Ez girye-müdâm âb zened dîde be-hâkem
 Efzûn şeved hüsni-gül ez-kaṭre-i şebnem
 Dâmen mekûn ez-men ki hemân kaṭre-i pâkem
 Ser-sebz şeved gülbün-i 'işret zi-Necâfî
 Der-bâğ-ı ṭarab ger binişânend çü tâkem ¹¹⁹*

NECÂTÎ-DİĞER: Nâmı Mehmed'dir. Edirne'de Sulţân Bâyezîd Hân-ı Şânî 'imâret-i 'âmiresi açıcıbaşısı İsmâ'il Ağa'nıñ ferzend-i hıred-mendi olup Baba Timurtaş Maḥallesi'inde gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Ba'de taḥşîlü'l-isti'dâd rüsûmât dâiresine intisâb ile Edirne demiryolu muķzî rüsûmât dâiresi baş kaṭibidir. Bu Ğazel zâde-i tab'larıdır.

Edirne Vâlisi Hacı 'İzzet Paşa'ya Verdiği Ğazeldir.

Hemîşe sa'y-ı ḥayr it kendine ger dâd lâzımsa
 Hudâ âsâni-i her kârdur imdâd lâzımsa

¹¹⁹ Benim yaralı gönlüme senden gelen her bir kamış ok, neye dönüşür ve mezarımın başında inler. Çabuk gel ki sensizken gonca bana gönül darlığı veriyor ve süsen beni öldürmek için kılıç çekiyor. Felek beni dostun kapısına kavuşturmadığı sürece göz toprağım üzerine daima göz yaşlarıyla su saçacak.

Çiğ tanesi gülün güzelliğini artırır. Benden elini çekme ki temiz bir çiğ tanesiyim.

Eğer sevinç bahçesine nişanımı dikerlerse eğlencenin gül bahçesi Necati'yle daha da bir şenlenir.

Revâ ol dest-gîr-i talebde bî-kesel ancak
 Kişiyi iştihârda sa'y-i hod isnâd lâzımsa
 Yazık kim teng-destî-i felekde kalmış ahfâdız
 Bize verziş gerekdür gayret-i ecdâd lâzımsa
 Olur püser-resân âhir taleb-âsûde-i dil ol
 Necâtî câize almağda ger irşâd lâzımsa
 Semiyy-i feyz-i luğf-ı vâli-i zî-şân yeter olsun
 Cemî'-i bendegâna tâ ki isti'dâd lâzımsa

Muhteviyâtı Girit'in vaqâyi'-i târihiye ve ahvâl-i mevkî'iyyesinden bâhiş (Vesîle-i İ'âne) 'unvânlı biñ üç yüz on beş sene-i hicriyesinde maţbû' bir risâlesi vardır.

NECİB: Ravzatü'l-'Ulemâü'l-Meşâyiğ'te Sulţân Muştafa Hân-ı Şânî devri 'ulemâsı şirasında tercemesi mezkûr (**s.556**) ve Dâmâd-zâde demekle meşhûr Müderris Mehmed Necîb Efendi'dir. Emîniye müderrisi iken Kavağ kazâsına nağl olunup biñ yüz on dört senesi şevvâlinde vefât eyledi. Necîb mağlaşıyla müretteb dîvânı vardır. Bu eş'âr onuñdur.

[Edirne'den zuhûr ve âfitâb-ı feyz-i ezelden istifâza-i nûr-ı şu'ûr edip tağşîl-i ma'ârife himmet ve 'ulemâ-i kirâmıñ birinden iğrâz-ı şeref-i mülâzemet ettikten soñra devr-i merâtib ederek kırık aqçe medreseden ma'zûl iken 1084 şaferinde maskağ-re'sleri olan Edirne'de Hüsâme'ddin Medresesi hârcına 'âric 1097 cemâdiye'l-evvelisinde Na'l-bûr-zâde Mehmed Efendi yerine 'İlmü'ddin Medresesi'ne harekete mübtehîc olmuş idi. 1098 recebinde Bekir Çelebi-zâde Rağmet'ullah Efendi yerine Edirne'de İbrâhîm Paşa Medresesi'ne 1099 cemâdiye'l-âhiresinde İmâm-zâde Mehmed Efendi yerine Şeyhî Çelebi Medresesi'ne 1100 muğarreminde Ağaveyn Hüseyn Efendi yerine Sirâciye Medresesi'ne 1104 reb'u'l-evvelinde selef-i sâlifleri Na'l-bûr-zâde Efendi yerine Emîniye Medresesi'ne mevşûl olup 1106 zi'l-ka'desinde muhtell'üd-dimâğ olmağla Gelibolu'da Evreşe'de Kavağ kazâsı ma'îşetiyle tarîkten ferâğat ve ihtiyâr-ı 'uzlet etmiş idi. 1114 şevvâlinde vefât eyledi. Mûmâileyhiñ farğ-zekâsı sebebiyle Emîniye müderrisi iken kendisine sevdâ 'ârız olup ağır bahâ ile bir tağım kütüb-i nefîse iştirâ ederek hâmişlerine bir çok halîyyât tağrîr ve kelâmında biñlerce elfâz-ı gayr-i lâyiğa ile mağşûdını tağbîr ve atına destâr-ı muğallâdan hul

pûşîde ve hânesiniñ nerdübânına sâye cûkalar ferşîde ettirip bunuñ emşâli hareket ile mâlın telef ederek bî-çâreniñ başında kavağ yeli esmekle kedisine Kavağ kazâsı ma'îşet olunup medrese âhara tevcîh olundu.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.252)

ğazel Ne bu bî-gâne nigeğ germi-i şîhhat bu mıdur
Söyle kurbânuñ olam gâyet-i ülfet bu mıdur
Varup ağıâr ile şeb-tâ-be-seher nûş idesün
Hâtır-ı 'âşık-ı mağzûna ri'âyet bu mıdur
Yüz çevirdüñ ser-i kûyuñda bir âh itmekle
Hemân ey şûh-ı cefâ-pîşe kabâhat bu mıdur
Seyr iden dir ruğ-ı gül-gûnuñı tâb-ı meyden
Nev-şüküfte gül-i hod-rûy-ı melâhat bu mıdur
Olmadı çünki nigeğ-i luğfuña şâyeste Necîb
Sen de inşâf ede ey şûh mürüvvet bu mıdur

ğazel Bir nigâh-ı luğf olursa yâreme ruhsâreden
Alıruz âğûş-ı vaşla revzen-i nezzâreden
Ey Nihâl-i tâze geçdi tîğ-i nâzuñ cânuma
Bir gül-i sadberge döndürdi vücûdum yâreden
Seng-i cevruñle şikest itseñ de dil mir'âtını
Eylerem seyr cemâlüñ ben yine her pâreden
Gerden-i sîmin ü zülf-i 'anberînüñdür ğaraz
Ĝayri fikrüm yoğ benüm 'âlemde ağdan ğaradan
Farğ olunmaz girye itdükçe Necîb-i ğastenüñ
Ĝavzdan çeşm-i teri müğğânları fevvâreden

ğazel Pîşine düşdi çünki imâmı cemâ'atüñ
Amma senüñ de kem degil ey rind niyetüñ
Cûy-ı sirişki reh-güzerinde revân idüp
'Ağlın şuvardum ol gül-i bâğ-ı leğâfetüñ

Halkuñ öñine geçmek için bir ıarık ile
 Görsenki şanki bir günü oldu kıyâmetüñ
 İtme rakı̄b-i dil-siyehi bezmüñe nedîm
 Şoñra şehâ ne fâidesi var nedâmetüñ
 Çâk itse şubh gibi nola sînesin Necîb
 Mihr-i münîridür o meh evc-i melâhatüñ

nâ tamâm gazel

Reşk-âver-i mihr oldu ser-i sînede dâğuş
 Gitdükçe güzellenmede ey mâh çerâğuş
 Öpdükçe olur şerm ile gül-ruhları pür-tâb
 Hep mîveleri böyle pür-âteş mi bu bâğuş
 Ne sâğara bağıduñ ne Necîb-i dil-i zâra
 Kırbânuñ olam söyle nedür böyle ferâğuş

müfredâd

Âyâ olur mı mîve-i vaşlı o mehveşüş
 Yoğsa cihâna olmayacak ârzû mıdur
 Hem-seng olur mı lebleri yâkût-ı huşk ile
 Kıymet ber-â-ber olsa da lezzet ziyâdedür
 Kemân-ı cevri çekilmez kirîş geçinme dilâ
 Çü teber toğruluk itseñ yine hevâya gider

NEŞÂTİ: ıarık-i ‘aliyye meşâyihi ravzasında Sulıtan Mehmed Hân-ı Râbi’ ‘aşrı meşâyihi şirasında tercemesi mezkûr Edirne Mevlevihânesi şeyhi Ahmed Neşâti Efendi’dir. Seyyit Rızâ Tezkiresi beyânınca evâil-i hâlinde *Semendî* tağallüş eder imiş. Mükemmel dîvânı vardır. İmâmu’s-şu‘arâ Nazîm-i pâkize-edâ mûmâileyh şeyh Neşâti Efendi vaşfında bu ebyâtı demiştir.

[Gelîn-i vücûdu hâk-i pâk-i Edirne’den zâhir ü Neşâti mağlaşıyla mecma’ı mazâhir olup tağşîl-i ma’ârif-i ‘ilmiye ve tekmiîl-i âdâb-ı resmiye eyledikte kiberâ-i mevleviyeden Gelibolu Mevlevihânesi’nde seccâde-nişîn-i irşâd olan Ağa-zâde Şeyh Mehmed Efendi hizmetlerine vâşıl ve şeref-i bî’atlerine nâil olup bir müddet hizmetlerinde kıyâma âğâz ettikten soñra irşâd-ı erbâb-ı isti’dâda mûcâz olmuşlar idi.

Şafâyi Tezkiresi beyânınca bir çok zamân seyâhatten soñra (1081) târîhinde 'Osmân Dede mañlûlünden maşkaţ-ı re'sleri olan mañrûse-i Edirne Mevlevihânesinde seccâde-nişîn ü şeyh-i güzîn olduklarında eñibbâlarından 'Âmmeci Rüşdi Añmed Efendi bu târîhi demiştir.

târîh *Gûş idüp erbâb-ı dil böyle didi târîhini*
Oldı yümñile Neşâfî Mevlevîye râhber

(1085)'te 'âzim-i âlem-i ervâh ve târik-i memleket-i eşbâh olup zâviyeleri kırbunda Murâdiye Câmî-i şerîfi kabristânında medfûn ve naqş-ı seng-i mezârı mûmâileyh Rüşdi Efendi ile İmâm Dervîş İbrâhîm Vehbî Çelebi'niñ söylemiş oldukları âtf şûretleri muraqqam iki târîh-i mevzûndur.

târîh *Bezm-i 'uqbâya Neşâfî çekilüb dünyâdan*
Eyledi şevkile 'azm-i harem-i dâr-ı selâm
Çemen-i gülşen-i 'adn içre idüp 'işretler
Neşve-yâb-ı mey-i kevşer ola cennette müdâm
Fevtin gûş idicek Rüşdî didi târîhin
Bezm-i gülzâr-ı na'îm ola Neşâfî'ye maqqâm

Bu dañi İmâm Vehbî Çelebi'niñ dediğı târîhtir.

târîh *Gürûh-ı 'âşıkâna şeyh-i irşâd*
'Azîz ü muñterem merhûm u mağfûr
Bilüb fânî cihân-ı bî-beqâyı
Beqâyâ 'azm idüp olduqda mestûr
Dem-i fevtiyle Vehbî didi târîh
Ola Añmed Neşâfî merkadûñ nûr

Faşîh Dede dañi bu târîhi demiştir.

târîh *Faşîhâ didiler mâtem-keşân fevti târîhin*
Neşâfî gitmek ile eyledi mañzûn añbâbı

Meşûr Nazîm dañi bu târîhi demiştir.

târîh *Nazîmâ gûş idüp fevtin didüm feryâd idüp târîh*
Ola rûh-ı Neşâfî 'andelîb-i sidre vü tûbâ

Rüşdî Ahmed Efendi'nin Târîh-i Digeri

*Fevtine anuñ didiler târîh
Bu câm-ı dehrüñ gitdi Neşâti*

*velehû Gitdi bir ehl-i hüner didüm anuñ târîhin
Eyledi 'azm-i cinân terk idüp ol dünyâyı*

*velehû Gitdi bir ehl-i hüner didüm anuñ târîhini
Bezm-gâh-ı 'âlemüñ hâlâ Neşâti gitdi âh*

Âşâr-ı 'ilmiyelerinden Kavâ'id-i Dürriye nâm lügatleri ve manzûm Hilye-i Enbiyâları ve Kavâ'id-i 'ilmü'l-Fars nâm risâleleri ve 'Örfi-i Fahhâr'ın Kaşâidine münakkağ bir şerh-i lañfleri vardır.] (Riyâz-ı Belde-i Edime, 2.cilt, s.299-300)

nazm (s.557) Mürşid-i ma'nî Neşâti-i Nizâmî-lihye kim
Olmada şâdir zebân-ı hâmesinden vâridât
Şâ'ir-i İsfî-nefes kim feyz-i nuṭkı gösterür
Dehre ihyâ-yı ma'ânîde dem-â-dem mu'cizât
Hızr u İskender serîr-i nazm u inşâ kim sezâ
İtse gülgün lüle-i ser çeşme-i âb-ı hayât
Tûṭi-i âyîne-i ilhâm kim şâyestedür
Eylese minḳâr-ı kilki rîziş-i ḳand-i nebât
Rûzigâruñ zâtıdur 'allâme-i devrânı kim
Ṭab'-ı pâkı itmede hemvâre ḳall-i müşkilât
Kâviş-i ser-tîşe-i endîşesinden bulmaya
Genc-i ma'nî olsa genc-i ḳaybda maḳz-ı nebât
Enverî-lehçe Kemâl-endîşe Ḳâkânî-ḳayâl
Reşḳ-i Selmân 'Azmi-i devrân Ṭahîr-i kâinât
Bülbül-i gülzâr-ı ḳayb i'câz-ı dem siḳr-âferîn
Ḳâfîz-isti'dâd Sa'dî-zât Firdevsî-şifât
Gülbün-i zâtın Nazîmâ feyz-i Ḳaḳ ser-sebz ide
Pâyidâr olduḳça tâ gülzâr-ı dehr-i bî şebât

Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârlarındandır.

ğazel Dûzah âşâm-ı ğamuñ kim şu'ledür peymânesi
 Çâkerîz-i ceyb-i cândur nâle-i mestânesi
 Bir şarâbuñ mestidür ol ğamze-i pür-'işve kim
 Fitnedür hizmet-güzâr-ı kûşe-i meyhânesi
 Bâğı gördüm güller açmış bülbüle ğuş kabûl
 Diñlenürmiş 'âşıkunđa ğâh olur mestânesi
 Hûn-ı eşküñden boyanmış tâb şalmış ğonceler
 Bülbülüñ fânûs-ı âla döndi şimdi lânesi
 Dil harâb-ı 'aşkdur ammâ Neşâfî-veş yine
 Gencden hâlî degil her kûşe-i vîrânesi

ğazel Mişâl-i çeşm-i bütân nergis-i çemen maħmûr
 İçen bu bâdeyi maħmûr u içmeyen maħmûr
 'Aceb mi mülk-i dile şalsa ğamzeler âşûb
 Harâb-ı 'aşk-ı nigeħ çeşm-i pür-fiten maħmûr
 Bahâr-ı 'âlem-i câhuñ hazânı pey-der-pey
 Olur bu meclise elbette her gelen maħmûr
 Hoş'â füzûnî-i keyf-i mey-i maħabbet kim
 Harâb-ı 'aşk yatur Kays ü Kûh-ken maħmûr
 Bilür mi telhî-i kâm-ı dili Neşâfî-veş
 Humâr-ı hecr ile 'âlemde olmayan maħmûr

ğazel Sûziş-i dil 'âşıkun dâğ-ı serinden bellidür
 Nevbahâr-ı 'işve gülberk-i terinden bellidür
 Başka bir hâlet virür ebrûların çîn eylese
 Tîğ-i pür-tâb-ı melâhat cevherinden bellidür
 Tûde-i hâk-i mezârı küşte-ğân-ı hasretüñ
 Sebze-i h'âbîde-i ğam-güsterinden bellidür

Kaşdı 'uşşâka sitem mi iltifât-ı nev midür
 Bir nigâh-ı gamze-i gam-âverinden bellidür
 Ketm-i 'ışk eylerse de 'âşık Neşâtî-veş yine
 Zerdi-i ruhsâr ile çeşm-i terinden bellidür

ğazel

Câme-i sürhla kim bir gül-i zîbâsın sen
 Zîver-i gülşen-i cân özge temâşâsın sen
 Dilde tâkat mı kalur nâz ile eşk-i nağamât
 Hüsni ile hem gül ü hem bülbül-i gûyâsın sen
 Olmasun mı sañâ biñ cân ile Cibrîl 'âşık
 Bu leâfette ki bir şûh-ı dilârâsın sen

(s.558)

Miknet-i şabrı harâb eyledi âhir gamzeñ
 Bü'l-'aceb fitne garîb âfet-i dünyâsın sen
 Sihri endîşe Neşâtî saña maşşûş ancak
 Kilk-i i'câz ile şûret-ger-i ma'nâsıñ sen

ğazel

Sevdâ-yı tîg-i gamzeñ ile sîne-çâküñem
 Öldür beni ki teşne-i zevk-i helâküñem
 Gördükçe düşmemek seni mümkün mi pâyüñe
 Küstâhî-i maḥabbet ile şer-menâküñem
 Olsa 'aceb mi zîb-i reh-i çeşm-i âfitâb
 Nahlünden aña sâye düşen şûre-ḥâküñem
 Pâkîze meşrebem ki şafâ-yı derûn ile
 Mir'ât-ı tâbdâre-i ruhsâr-ı pâküñem
 Bilmez hücum-ı gamla Neşâtî keder nedür
 Serbâz-ı guşsa 'âşık-ı bî vehm ü bâküñem

naẓm

Gitdüñ ammâ ki koduñ ḥasret ile cânı bile
 İstemem sensiz olan şoḥbet-i yârânı bile

Bâğa sensiz bakamam çeşmüme âteş görünür
 Gül-i handânı degil serv-i hırâmânı bile
 Sîneden derd ile bir âh ideyüm kim dönsün
 'Aksine çerh-ı felek mihr-i dırağşân bile

rubâ'i

Düşdükçe gehî pâyine dâmânından
 Pürsişler ider gâyet ihsândan
 Nâzik o kadar ol iki pâ kim dâim
 Âzerde olur sâye-i dâmânından

kıt'a

Çekdükçe mey-i nâzı o çeşm-i nigh-i mest
 Bir âfet olur 'âleme her bir nigh-i mest
 Ne cân u ne dil kala Neşâfî bir olursa
 Ol gamze-i pür-fitne ile ol nigh-i mest

müfredât

Sensiz meze yok bâğda aḥbâb da olsa
 Her gül tolu bir câm-ı mey-i nâb da olsa
 Hâl-i siyeh meyân-ı dû ebrû-yı yârda
 Şâhbâz-ı hüsndür ki per açmış şikâr arar
 Çehre nâzük yed ü pâyı semen-âsâ nâzük
 Hâşılı ol büt-i ṭannâz serâpâ nâzük
 Bînî-i pâkine elif-i ân disem nola
 Ebrû-yı dil-keşi aña medd-i keşidedür

NEŞ'ET: Hâce Süleymân Efendi'dir. Edirne'de Âsitâneli Aḥmed Efendi menfiyen bulunduḡu hengâmde sulbünden mışra':

Hudâyâ iki 'âlemde 'azîz eyle Süleymânı

(nesr) târifhi nâṭık olduḡu üzere biñ yüz kırk sekiz senesi hilâlinde zînet-efzâ-yı 'âlem-i vücûd olup 'unfuvân-ı ṭufûliyetinde dersa'âdete 'azîmetle taḥşîl-i ma'ârif-i külliye eyledikten soñra ṭarîḳat-ı 'aliyye-i Naḳşibendiye'ye sülûk edip Bursalı Şeyḫ Emîn Efendi merḥûmdan aḫz-ı yed-i inâbetle dersa'âdetde Molla

Gürânî nâm maħalde kâin ƙonağında iƙâmet ve zu'amâdan bulunduğđ ħâlde ba'zı heves-kârâne 'ulûm-ı fârisiye ta'lîmine ve bir ƙađım meşnevî-ħ'ânâna müşkilât-ı meşnevî tefhîmine bezl-i himmetle güzârende-i eyyâm ü leyâl iken biñ iki yüz yigirmi iki târiħinde irtihâl-i dâr-ı beğâ etmiştir. Vefâtına Sürûri Efendi'niñ söylediğđ târiħtir:

mışra' Neş'et Efendi göçdi cinân ola menzili

(neşr) müşârunileyh 'ulûm-ı 'âliye vü farisiyye vü sâirede (s.559) nazîri nâ-yâb bir ħ'âce-i ma'ârif-me'âb olup bir ƙıı'a dîvân-ı belâgat-'unvân ile Tûfân-ı Ma'rifet isminde bir eşer-i mu'ciz-beyânı vardır. Bu eş'âr güftâr-ı dürebâr-larındandır.

ğazel Kılıcı ƙanlu eli ƙanlu dili ƙanlu güzel
 Çeşm-i cellâdı yaman cân alıcı ƙanlu güzel
 Ƙahramân-ı nigeħi ħibi Celâlî-meşreb
 Bir levendâne revişlü geliş 'Oşmânlu güzel
 Şehr-âşûb-ı zamân şöhret-i âfâğ-ı cihân
 Mâh-ı Ken'ânî ħibi şöhreti var şanlı güzel
 Çeşm ü ebrû vü leb ü ħâl-i ruħında söz yok
 Vaşf-ı ħüsnüñ diyemem câzibelü ânlu güzel
 Ceyş-i ħûbânuñ odur şimdi sipeh-sâlârı
 Neş'et ol devlet ü iğbâl ile 'unvânlu güzel

ğazel Ey âh-ı serd bir eşerüñ yok mıdur senüñ
 Ey eşk-i germ bir hünerüñ yok mıdur senüñ
 Oldı ħarâb-ı seyl-i sirişk ħânümân-ı dil
 Ey dil-nişîn büt ħaberüñ yok mıdur senüñ
 Nûr-ı sevâd-ı dîde misin ħerden üzresin
 Ey ħâl ħiç ħayri yerüñ yok mıdur senüñ
 Bir şemme yok mı perçem-i pür-çînden şabâ
 İğlîm-i Çî'n'e bir seferüñ yok mıdur senüñ
 Şehbâz-ı şayd-ğâh-ı merâm olmamak 'aceb
 Neş'et himemle bâl ü perüñ yok mıdur senüñ

gazel Zahm-veş açma dehen kimseye Loqmân ise de
 Merhem-i merhâmeti derdine dermân ise de
 Cebhe-sâ olma şaşkın zillet ile 'izzet için
 Tütalum kim feleğüñ atılası dâmân ise de
 Nahvet ü nâzı kem it luğ u kerem ile şehâ
 Lâzım-ı salţanat u şevket ü 'unvân ise de
 Vir rızâ *nahnü kâsem*¹²⁰ kısmetine sulţân ol
 Âb-ı rû dökme yürü dehre Süleymân ise de
 Fârîguz himmet-i erbâb-ı himemden Neş'et
 Mâye-i muhteşemi şervet ü sâmân ise de

NAŞÛHÎ: Edirnelidir. Devr-i Sulţân Selîm Hân-ı mâzîde gelen şu'arâ-
 dandır. 'Attarlık şan'atıyla istihsâl-i emr-i ma'îşet etmekle sâlik-i semt-i şabâbet
 olmuş ise de ol fende bî-behre olduğundan hakkında Başîrî bu beyti demiştir:

beyt Kim ki içdi Naşûhî şerbetini
 Şihhate tövbe-i naşûh itdi

Laţife-gûy hânde-rûy bir zât idi. Bu eş'âr güftârındandır.

gazel Yaşımı Ceyhûn iden ol yâre bilmem neyleyem
 Bağrumı pür-hûn iden dildâre bilmem neyleyem
 Haste cânım derdine dermân bulunmadı dirîğ
 Çâresiz kaldum bu ben bî-çâre bilmem neyleyem
 Mest olup her dem içer göz göre dilber şanımı
 Yâ ilâhi ol gözi hûn-hâre bilmem neyleyem
 Şol kadar urdı hadengin cânuma kıldı eşer
 Eyledi bu sînemi şad pâre bilmem neyleyem

¹²⁰ Rabb'inin rahmetini onlar mı bölüşürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimlerini aralarında *biz taksim ettik*. Zuhruf/43

Gülşen-i kûyına varsam it gibi talar raķib
 Ol gül-i ruhsâr için bî-çâre bilmem neyleyem
 Ey Naşûhî 'aql-ı hûş u şabr u tâkat kalmadı
 Olmuşam 'aşk içre ben âvâre bilmem neyleyem

maṭla'

Mülk-i dil sensiz şehâ yıkıldı vîrân oldu gel
 İntihâ-yı firķat-i pâyan-ı hicrân oldu gel

(s.560) NAŞİBİ: İsmâ'il Efendi-zâde Halîl Efendi'dir. Tarîķ-i 'ilmiyeye 'azîmet ve 'ulemâ-yı 'izâmıñ birinden aķz-ı şeref-i mülâzemet eyleyip devr-i merâtib ederek kırķ aķçe medreseden ma'zûl olduķtan sonra sâlik-i râh-ı kazâ vü mâlik-i ezimme-i hükm ü imzâ olmağla Rumeli kalem-revinde bir kaç mansıba vâsıl olmuş idi. Biñ toķsan dört târifinde vefât eyledi. Şafâyî Tezķiresi şâhid-i eş'ârı şîve-i ma'nâdan bî-naşibdir demiştir. Bu ebyât güftârındandır.

müfredât

Dâğdâr olsa 'aceb mi sîne-i erbâb-ı 'aşk
 Gülsitân-ı derd (ü) miñnet güllerinden bellidür
 Ey mest-i câm-ı 'işve nola bî-mecâl isem
 Maḥmûr-ı sâğar-ı mey-i hicrânuñam senüñ

nazm

Cemâlüñ bir gülistândur dehânuñ ğonce rûyüñ gül
 Yeridür nola feryâd itse göñlüm nitekim bülbül
 Şafâ vaşf-ı ser-i zülfüñle gülzâra güzâr itdi
 Anuñçün kendüsin böyle perîşân eyledi sünbül

Girit'in fethine bu târifî demiştir:

Bir ğazâ eyledi serdâr-ı şehinşâh-ı cihân
 Cünd-i islâm ile varup tarâf-ı deryâya
 Bârekellâh zihî feth-i meserret-âşâr
 Bîm-i cân düşse nola cümle dil-i a'dâya

Gûş idince haber-i fetħi tonandı 'âlem
 Nola reşk eyler ise bâğ-ı cinân dünyâya
 Vâdi-i ta'miyede göstereyüm târîhini
 Güçce fehm eyler anı 'ârif olan ma'nâya
 Çıkıcağ pâ-yı Frenk oldu naşîbi târîh
 Virdi Hakk şimdi Girid'i Kapudanpaşâ'ya

Târîhiñ tarîk-i istihrâcı târîh mısra'ı 1418 'adettir. Pâ-yı Frenk lafzı 363'tür. Tenzîl edince 1055 olur.

NUŦKİ: Edirneli Karağaş-zâde Pîr Meħmed Çelebi'dir. Ba'de'l-mülâzi-meti tarîk-i kazâya râcî ve ba'zı bilâda kâzî olmuş idi. Âb u hevâyla reşk-âver-i cân ü mesîre vü teferrüc-gâh ile riyâz-ı behiştten nişân olan Ergene kaşaba-sında temekkün edip üstâd-ı fârisîdân ve 'ilm-i mûsikîde fâiku'l-aqrân idi. Biñ elli yedi senesi ħudûdunda vefât eyledi. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârındandır.

müfredât Göñül ol kâmet-i bâlâyâ düşmüş
 'Acebdür pest iken a'lâyâ düşmüş
 Yâr-ı hercâyîyle ey dil meyl-i şöhet eyleme
 Şem'-i her-meclis olan dilberle ülfet eyleme

NİZÂMÎ: Nâmı Meħmed Nizâme'ddin'dir. Zen İbrâhîm Paşa Maħallesi ahâlisinden Âlây kitâbetinden maħrec müteveffâ Şâlih Ĥulûşî Efendi'niñ maħdûmudur. Vaċtiyle İbrâhîm Paşa Ĥammâmı bunuñ vâlidesiniñ mülkü olduğu münâsebetle Ĥammâmî-zâde daħi derler. Muċaddimen Ĥoroslu'da vâki' birinci rüşdiye mektebinde (*el-yevm Ĥamîdî Şanâyî' mektebidir*) ba'de't-taħşîl dersa'âdete naċl ile 'askerî mekteb-i tıbbiye-i ħarbiyesine deħâlet ve teşriħ-i 'ameliyâtına ċadar taħşîle müdavemet eylemiş ise de teşriħe 'adem-i taħammülüne mebnî bi'l-iħrâc tarîk-i Mevlevî'ye intisâb ile Ĥaleķapısı dergâh-ı şerîfinde tekmi'l-i ħidmet ederek bi-tarîki's-seyâħat Ĥonya'ya ħazret-i pîr-i dest-gîre gelmiş ve bu mecelleye derc olunmaċ üzere bu ebyâtı vermiştir.

nazm	Huccâc her sene Mînâ'da recm iderse de Her an tekeşşür itmede şeytân tükenmedi Dil mübtelâ-yı 'ışk idi tâ tıfl iken henüz Yâ Rab nedür bu sûziş-i hicrân tükenmedi
(s.561) beyt	Cânân ile sen pister-i kemhâda yaturken Ben aña bedel sînedeki zahmı şarardum

NAZMÎ: Şâhib-i Câmî'u'n-Nezâir. Edirnelidir. 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsından ve Silahdârlar zümresinden ve erbâb-ı kalemiñ münşî vü muhâsiblerinden Mehmed Çelebi'dir. Ahkâm kâtiplerinden iken sipâh bölüğüne ilhâk olundu. Laţîfî Tezkiresi beyânınca¹²¹ tarîk sürmüş ve kütüb-i mütedâvileden çok nesne görmüş dürr-i nazmıñ envâ'ından iktidârı ve buhûr-ı mütenevvi'a üzere iki biñ miqdârı şi'r-i feşâhat-şi'ârı vardır ve risâle-i 'arûzda 'aded-i aşl-ı buhûr on altı olduğu hâlde Nazmî merhûm fer'ini daha iki ol kadar bulmuş ve erbâb-ı nazmıñ müntehîleri katında ve fenn-i 'arûz bilenler nezdinde taqtî'-i evzânı şihhate çıkarıp maqbûl olmuştur. Vaḥîd-i Tebrîzî'niñ risâle-i 'arûzunda olan buhûruñ her birinde elif kâfiyesinde birer ğazel deyip kendi daḡi çok buhûr ihtirâ' etmiştir ve ol buhûr-ı mütenevvi'a üzere dediği eş'ârıñ ba'zısını musammat u ba'zısını pür-nuquḡ ve kimisini bî-nuquḡ demiştir. Bu noktasız şi'ir onuñdur.

nazm-ı bî nuquḡ	Ṭâli'uß sa'd ola 'âlemde dilâ Hemdem olursa eger ol meh saña Var dilâ emsem dile derdüñe kim La'l-i dildâr olur ol derde devâ Maḡrem olur dil müdâm ehl-i dile Hemdem olgil var dilâ her dem aña
beyt-i pür-nuquḡ	Kaşı naqş-ı cebîni zînet-i Çîn Baķışı şen nazîf-ten büt-i Çîn

¹²¹ Rıdvan Canım (Haz.) (2000): *Latîfî Tezkiretü's-Şu'arâ ve Tabsiratü'n-n-Nuzamâ*, A.K.M. Yayını, Sayı:225, Tezkireler Dizisi-Sayı:7, Ankara: s.535

Bu bir kaç beyt-i maqlûb-ı müstevî daği onuñdur. Türkî'de kimse etmemiştir.

maqlûb-ı müstevî A lebi la'l derd-i la'li belâ
 Odur o rûha hûr-vâr devâ
 Hoş kelâmuñ heme kemâlün şûh
 Âşinâ-yı le'âlî-i inşâ
 Şu ruḥ-ı bâ leâl-i âb-ı hurûş
 Âteş-i râhib ü bahâr-ı şitâ (intehî)

Şu'arâ-yı eslâfıñ yekdiğesine nazîre olarak söylenilmiş olan gazellerini cem' edip ve her birine kendisi daği birer nazîre söyleyip mükemmel bir mecmu'a tertip etmiş ve ismini *Câmi'u'n-Nezâir* tesmiye eylemiş idi. Bir nüshası Nûr-ı 'Osmâniye Kütübhânesi'nde mevcûd imiş. Müretteb dîvân-ı eş'ârınıñ bir nüshası Bahçeḳapısı'nda Hamîdiye Kütübhânesi'nde mahfûz imiş. Tokuz yüz elli beş târihinde vefât eyledi. Bu eş'âr güftârındandır.

ğazel Barmaḳ getürdi şem' baḳup ḥüsn-i Aḥmede
 Îmân getürdi şevḳle nûr-ı Muḥammede
 Râ ḳaşlaruñ yazan güzelüm ḥüsn-i râ ile
 Evvel hilâl-i şeklini ḳılmış müsevvede
 'Allâme-i zamâne vü keşşâf-ı her 'ulûm
 Bu fenn-i 'aşḳa gelse döner tıfl-ı ebcede
 Her derde ey ṭabîb-i dil ü cân şifâ durur
 Şehd-i lebün şafâsını itdüm müşâhede
 Nazmî görenler ol şeh-i ḥûbâne baş egüb
 Didi güzeller içre selâm olsun Aḥmede

ğazel 'Âşıḳa ma'şûḳdan müşkil degil mi inḳıṭâ'
*Leyse farkun 'indena beyne'l-memâti ve'l-vedâ'*¹²²

(s.562) Gözlerüm yaşıdurur esrâr-ı 'aşḳı fâş iden
 Gerçek imiş *küllü sırrın câveze'l-işneyni şâ'*¹²³

¹²² Ölümle ayrılık arasında bir fark olmadı.

¹²³ İki kişinin bildiği sır sır değildir.

Şafha-i dilde kitâb-ı 'aşkuñı sebt itdigüm
Budur kim *küllü 'ilmin leyse fi'l-kırtâsi zâ*¹²⁴

Dostum keşf-i hicâb idüp 'ayân it ağızuñı
Keşf ile olur hemîşe *sırrı ğaybi ıttılâ*¹²⁵

Nazmiyâ cân u dile hüküm itme dilbersiz şağın
Hüküm olunmaz müstağıll emlâke oldıqda meşâ'

ğazel

Ebsem ol bîmâr-ı 'aşka ço 'ilâcı ey tabîb
Emsem olmaz aña illâ şerbet-i la'i-i ğabîb

Bezm-i ğüsnüñe virür zînet lebüñle ğabğabuñ
Nâzik olur tâze şeftâlû ile meclisde sîb

El çeküb gül-i ğârdan ister ki ola aña râm
Vay ki uçar bu hevâda özge kuşdur 'andelîb

Zülfin iletür 'ârızına görse ağıyârı nigâr
Şiddet-i sermâda şan kâfir şuya şalar şalıb

ğazel

Dehânuñ bûsesin kıлмақ temennâ
Bir olmaz fikrdür yoқ yere cânâ

Nice bir tola eyvâyile kûyuñ
Yazıqdur ehl-i 'aşkuñ âhın alma

Ṭavâf-ı ka'be-i kûyuñ şafâsın
Bulur mı ğacca varup şûfi farzâ

Leṭâfet birle zâtuñ gerçi kim mûm
Velî ğalbüñ nigâra seng-i ğârâ

Şataşdum Nazmiyâ bir özge derde
Devâsın bulmadum 'âlemde derdâ

¹²⁴ Yazılan ilim zayi olmaz.

¹²⁵ Gayb sırlarına vakıf olmak.

müfredât

Çarh-ı serkeş mâh u hûrşîd-i cihân-ârâ ile
Saňa kulluğa yanaşmışdur gün ile ayla

Duhter-i rez diyü iden bâdeyi evvelde zıkr
Nice merd ola ki bulmuş bu aşl-ı ma'nâ-yı bîkr

Dehenüñden gelen sühan cânâ
Ėaybden bir hıttâbdur gûyâ

Yâre karşı dūd-ı âhum pür-şerâr olmak neden
Gün görünürken kevâkib âşikâr olmak neden

Şevk-ı mihrüñle gören ey meh bu ben nâçizi halk
Zerreyi göstermez illâ kim şu'â'-ı âfitâb

Câm-ı mey meclisde bir nâdâna varsa sâkiyâ
Devr iderken şevr burcına varur şan âfitâb

NAZİRÂ: Şeyh İbrâhîm Efendi'dir. 'Ulemâ vü Meşâyih ravzasında tercemesi mezkûr Emîniye Müderrisi Hacı Muştafa Efendi ibn-i Gülşenî şeyh İbrâhîm Efendi'niñ ferzend-i kihteri ve şu'arâdan sâbıku't-terceme Lebîb Aḫmed Efendi'niñ birâderidir. Biñ yüz beş senesinde Edirne'de Hacı Hallaç Maḫallesi'nde zînet-efzâ-yı sâha-i vücûd olup taḫşîl-i kemâlât-ı 'ilmiye ile 'ulemânıñ birinden iḫrâz-ı şeref-i mülâzemetle Sâlim Tezkiresi beyânınca bir müddet Edirne maḫkemesinde ḫidmet-i kitâbetle evḫât-güzâr olduḫtan soñra silk-i każâya dâḫil ve Edirne muzâfâtından Bâbâ-yı 'Atîk ve Tekfur Taḫı ve 1161'de Kesriyye niyâbetlerine nâil ü ba'dehû Mısır'a ve Zağra-i 'Atîk'e kağı olup ba'de'l-infişâl Zağra-i 'Atîk'e qarîb bir maḫalde bir ḫângâḫ binâ ederek sübḫa-şümâr-ı eyyâm ü leyâl olmuş ve ḫadîkatü'l-Cevâmî' şâḫibiniñ "Mecmû'atü'l-Leḫâif Şandûkatü'l-Ma'ârif" nâm vefeyyât-nâmesi zabtınca biñ yüz seksen sekiz târiḫinde Edirne'de irtihâl-i dâr-ı beḫâ etmekle

"Nazîrâ-yı edîb"

(s.563) terkîbi târîh-i irtihâlleridir. İsmi Ravzatü'l-Hattâtîn'de daği mezkûrdur. Sâlim Efendi Tezkiresi mûmâileyhiñ maħlaşını "Nazîr" olmak üzere zabt etmiş ise de vefâtı târîhinde Nazîrâ ve 'Örfî'niñ şu

beyt Nazîre söylemek mümkün midür tarz-ı Nazîrâda
Nazîrâ nazmı ey 'Örfî 'aceb rengîn edâdur hep

Beyti müfâdına nazaran mûmâileyhiñ maħlaşınıñ Nazîrâ olduğu taħakkuk etmiştir. Bu eş'âr güftârındandır.

na't-ı şerîf Ey ħabîb-i rabb-i 'izzet vey risâlet serveri
Etқыyâ vü eşfiyâ vü ol beyânuñ rehberi

Zâtınuñ vaşf-ı cemîli ħazret-i Qur'ân ile
Şâbit oldı ey güzîde 'âlemüñ peygamberi

Âdemi cennetden iħrâc eyledi zâtuñ içün
Tâ zuhûrına ola bâ'is o nesl-i eşheri

Enbiyâ vü mürselînuñ cümleten her ħâlini
Bildürüb zâtuñı kıldı cümleñüñ fâzılları

Biline 'âlemlerüñ aħvâli tâ rûz-ı kıyâm
'İbret ala ümmetinüñ 'ârif olan erleri

İktidâ itdürdi cümle mürselîni kibriyâ
Bildiler zâtuñı a'lâ cümle peygamberleri

Bir melâĥat virdi kim ħüsn-i cemâline şebîh
Ĥüsn-i Yûsuf olamaz 'âlemde anuñ hem-seri

Âyet-i raĥmet nüzûlünde kemâl-i luĥf ile
Bildiler 'âlem açıldı cümleye raĥmet deri

Ey şeffî'u'l-müznibîn ey mazĥar-ı luĥf-ı Ĥudâ
Ol şefâ'atla Nazîrâ derd-mendüñ yâveri

Dest-gîri ol cihânuñ ħâline hayrân olup
Oldı bî-çâre beĥâda olmaya dûzah yeri

Vaqt-i şeybîdür şalât ile selâm ede müdâm
Eyle yâ Rab fikrin gayri taşavvurdan beri

Hıubb-i zât-ı hürmetine yâ ilâhe'l-'âlemîn
Luţfuñ ile maḥv ola bi'l-cümle cürmî defteri

ğazel

Gidüp Ferhâd u Mecnûn 'ışık ile efsâneler kaldı
Ezelden âşinâlar gitdi hep bîgâneler kaldı

Heme ma'mûr olan diller çekildi bezm-i fânîden
Harâb-ender-harâb olmuş dil-i vîrâneler kaldı

Fevâhişden olup rez duḡteri meydâna girmişdür
Aña raġbet ider bî-hûş olan dîvâneler kaldı

Gidüp pîr-i muġânlar sâķiyâ hiç kalmadı nâşih
Ferâmûşî-i pend-i zâhide meyḡâneler kaldı

Ne ihvân-ı şadâkat-pîşe kaldı ne muvâfık yâr
Fenâ bezminde def'-i ġam ider peymâneler kaldı

Sönüb şem'-i şeb-efrûz-ı sa'âdet 'izzet-i sermed
Çerâġ-ı 'ıŝıkı devr eyler hemân pervâneler kaldı

Naẓîrâ mürşid-i kâmil olanlar gitdi 'âlemden
Uçup murġân-ı kudşîler cihânda lâneler kaldı

kıḡ'a

Şûreti sîretine uymayan olur ḡazele
Nice meyl eyleye dil gördüġi her güzele

Ey gönül bir güzele 'âşık-ı şadıķ ol kim
Rü'yeti ide tevaķķuf kerem-i lem yezele

müfredât

Devlet ricâli râḡatı hiç görmemekdedür
Râḡat ricâl-i devleti hiç görmemekdedür

Zülfüñle o ḡâl-i siyehüñ gülşen-i âne
Murġ-ı dili şayda biri dâm biri dâne

Şâhib-i terceme Rûhu'l-Beyân şâhibi İsmâ'il Hakkı Efendi hazretlerinden ba'zı fûnûn tederrüs etmiş ve müşârunileyh (s.564) hazretleri de haklarında sitâyîş-gûne bu ma'la'

ma'la' Ma 'ârif mışırınıñ şîrîn kandi
'Azîzü'l-vaqt İbrâhim Efendi

yazıp kendisine bi'l-i'tâ eyler ve de Mışır'a kadı olacağını îmâ eyleyip müte'âkıben zuhûra gelmiştir. Âşâr-ı 'ilmiyelerinden İmâm Fâzıl Celâle'ddîn'niñ Câmi'u'l-Hikâyât'ını fârisîden türkiye tercemesi. Behçetü'l-Ebrâr ve Lem'atü'l-Esrâr. Risâletü'l-Fürûk. Dîvân-ı İlâhiyât. Mecmû'a-i Mu'cizât-ı Nebeviyye. Manzûm Naşîhat-nâme. Tuhtetü'l-Le'âif fi'n-Nevâdirü'l-Emsâlü'l-Garâib. Muhtaşar Târîh-i 'Osmânî. Muhtaşar Edirne Târîhçesi. Bir kıt'a müretteb dîvân-ı eş'ârı vardır.

NAZİM: İsm-i şerîfleri Yahyâ'dır. Fa'îm Efendi Tezkiresi beyânınca müşârunileyh Edirne Mevlevihânesi şeyhi Neşâtî Ahmed Dede Efendi merhûmuñ şâkirdân-ı şâhib-i 'irfânından olup biñ yüz otuz tokuz târîhinde Edirne'de 'âzim-i dârü'n-na'îm olmuş ve Esrar Dede'niñ Tezkire-i Mevleviyye'sinde müşârunileyh Nazîm Yahyâ Efendi Pazarbaşı-zâde olup muqaddimen Halîm tahtallüş ederdi. Şoñra Neşâtî hazretleriniñ istifâza-i envâr-ı ta'lîmlerine mazhar oldukça Nazîm buyurup berekât-ı tilmizleriyle bir şâ'ir-i zîver-âver-i rûzigâr olmuştur ve Mirza-zâde Sâlim Efendi Tezkiresi'nde müşârunilyh Nazîm Efendi'niñ tercemesinde kendisi İstanbullu ve 'ilm-i mûsikîde yed-i tûlâsı olup 'uhdesine bâ hatt-ı hümâyûn-ı İstanbul pazarbaşılığı tevcîh u ihsân buyurulduğı ve 'aşrîñ şâ'ir-i üstâd-ı muvaqqak ta'bîri idügi taşrîh olunup Edirne'de bulunduğuna dâir bahş yok ise de mezkûr tezkirede Edirneli Börekçi-zâde Mevlânâ Fâiz Efendi'niñ tercemesinde¹²⁶ müşârun ileyh Nazîm Efendi'ye dâir la'îfe-gûne îrâd edilmiş bir fıkrada diyor ki ol 'aşrda şehr-i Edirne'de âvâze-i 'âlem-gîr-i medâyîhi şöhre-i her-şehr-i iklîm olan zât-ı bî-nazîr-'adîm şâ'ir-i tabî'at-ı selîm h'ânende Nazîm Çelebi ki ol vaqitte Gîrbâl nâmına bir perî-sîmâ hem-âgûş-ı ibtilâ olduğı mahtaller bir meclis-i şafâ-

¹²⁶ Adnan İNCE (Haz.) (2005): *Tezkiretü's-Şu'arâ Sâlim Efendi*, A.K.M.B.Yayımları. Ankara: s.531

güsterde müşârunileyh Nazîm Çelebi ve merķûm Ğırbâl cem' olup yârân-ı safâ Nazîm Çelebi'den meclise münâsib bir faşl istid'â eyleyip Nazîm üstâd daħi erbâb-ı meclisi zevķ-yâb-ı enfâs-ı tayyibesi etmek ümniyyesiyle bir kaç nâzikâne beste vü semâ'i söyleyerek gûşları lebrîz-i feyz-i elhân ve erbâb-ı ülfet bu ğıdâ-yı rûhânî-i zevķ-bahşla zevķ-yâb-ı şöhet-i cân olup faşl tamâm olduktan şoñra herkes birer aħsent nağmesiyle terâne-i istihsâna kıyâm eylediklerinde müşârunileyh Fâiz Efendi daħi medħ ü şenâyâ nâzikâne âġâz ile el'haķ Nazîm-i nâ-dîde-i rûzigârıñ mertebe vü şânı nice inkâr olunur. Haķ bu ki dîde-i inşâf ile nigerân olunsa zümre-i h'ânende-gânda Ğırbâl üstüne gelen h'ânendeleriñ eşlaħ u a'lâsı bir merd-i bî-naẓîr ve mecmû'atü'l-ma'ârif bir zât-ı nâzik-ta'bîrdir dedikte yer yer aħbâb lebrîz-i tebessüm belki cûş-â-cûş-ı ħande olup bir çok zamân bu maẓmûn-ı dil-sitân şehr-i Edirne zırafâsına mâye-i neşât ve ol diyârıñ âlüfte-gânına sermâye-i inbisât olup vird-i zebânları olmuş idi. (intehî) Üstâdân-ı fenn-i edebten biri defter-i eş'ârı için "o dîvân deġil bir berât-ı ġufrândır" demiştir ki pek doğrudur. Cenâb-ı faħr-i risâlet Efendimiz anı na't-gûluluk ħidmet-i mübeccelesiyle talķîf buyurmalarıyla sâye-i te'yîd ü ilhâm-ı risâlet-penâhîde nâ-ķâbil-i tanzîr kaşîdeler vücûda getirmiş ve şi'riñ her vâdisinde na't-serâ olmuştur. E'l-ħâşıl 'âlem-i islâmiyette nev'i şahşına münħaşır bir şâ'ir-i bî-naẓîrdır diye *Eslâf*¹²⁷ nâm eşerde mezkûrdur. Cenâb-ı Nazîm'iñ maħal-i iķâmeti Etrâbü'l-Âşâr zabtınca dersa'âdette Ķumķapı ve 'Aķâ Bey'iñ Enderûn Târîħi beyânınca Ķâsım Paşa ise de târîħ-i (s.565) vefâtıyla medfenini Faťîn Efendi'den mâ'adâsı taşrîħ etmemiş ve bâlâdaki îzâħattan istidlâl olduğuna göre müşârunileyh Edirne'de tevaţtun etmiş ve ħîn-i vefâtında Edirne'de defn edilmiş olduğu anlaşılaraq teyemmünen bu maħale derc edilmiştir. Beş yüz büyük şahîfeden 'ibâret olan maţbû' dîvânınının hemân şülüşânı nu'ût-ı şerîftir. Bu eş'âr dîvânından me'ħûz ġüftâr-ı dürerbârlarındandır.

na't-ı şerîf-i kaşîdeden müfrez

Ey ledün mektebinüñ ħ'âce-i ümmî laķabı
Enbiyâ vü resülüñ zîver-i tesbîħ-i lebi

¹²⁷ Bkz. Fâik REŞAT, *Eslâf*, Tercüman1001 Temel Eser, s.263-267

Seyyid-i âdem ü 'âlem sened-i mevcûdât
 Müsned-i her dû serânuñ şeh-i vâlâ hasebi
 Eşref-i halk-ı cihân pâdişeh-i kevn ü mekân
 Taht-gâh-ı şerefünñ Husrev ü 'Âlî nesebi
 Şeh-i tâhir-neseb ü Husrev-i pâkîze-haseb
 Hâşimî hem Medenî hem Kureşî hem 'Arabî
 Sühan-ı rûh-ı mücerred deheni cevher-i ferd
 Kân-ı kevnünñ güher-i mâhaşal-ı muntehâbı
 Haqq risâlet ile nübüvvet ile vücûdın itmiş
 Hâdi-i cem'-i rusûl râhber-i fevc-i nebî
 Âferîniş yüzünñ şuyına halk olmışdur
 Raḥmet-i 'âlemîyândur o dû 'âlem sebebi
 Rîze-seng-i harem-i 'izzetin cevher-i gül
 Biñ hicâb ile ide gevher-i tâc-ı edebi
 Hâdim-i halka-begûş-ı deri sâdât-ı kirâm
 Bende-i bârgeh-i cûdı hezârân çebebi
 Eylemiş da'vetinünñ kabza-i teşhîrine râm
 Rûm u Hind ü 'Acemi Mısrile Şâm (ü) Halebi
 Neyr-i bürc-i ezel Aḥmed mürsel ki anuñ
 Mihrinünñ lerze virür zerreye şûr u şegabı

Mülûk-i Âl-i 'Oşmân'ı bu kıt'ada cem' etmiştir

Mülûk-i Âl-i 'Oşmân'ı yazup bu kıt'a-i pâke
 Yine derc eyledüm bir derece nice gevher-i raḥşân
 Hesâbın bilmek isterseñ Nazîm-âsâ şümâr ile
 Murâd ile Meḥemmed oldı dörder birisi Orḥân
 Süleymân Aḥmed ikişer Muştafa iki bir İbrâhîm
 İkidür Bâyezîd iki Selîm ü ikisi 'Oşmân

gazel

Nola naqş-ı murâdı gösterirse hatt-ı ruhsârı
Bedîdâr oldu yârüñ cevher-i mir'ât-ı dîdârı

Hırâm-ı kıadd-i ra'nâsı kelâm-ı la'l-i zîbâsı
Utandırdı tezerve cünbiş-i tûfîye güftârı

Revân olsa revâ fermân-ı 'aşkı zîr ü bâlâyâ
Melek meftûn-ı eţvârı beşer pâmâl-i refâtârı

Dökülmüş 'arız-ı pür-tâbına kâkülleri olmuş
Ġazâl-i mihr-i naĥcîr-i kemend-i anberîn târı

Hevâ-yı zülf-i müşkînile göstermiş ĥam-ender-ĥam
Yed-i kudret ki terkîb itdi eczâ-yı dil-i zârı

İdüb pür-çîn-i naĥvet ebruvânüñ katl-i 'uşşâķa
O ĥûnın düzme cevherdâr ider şemşîr-i âzârı

Nazîm-âsâ nola ġarralanursam ĥüsn-i taḫ'umla
Begendürdüm Neşâtî gibi bir üstâda eş'ârı

NA'İMİ: 'Âşık Çelebi Tezkiresi beyânınca Edirnelidir. Kurt Bâlî demekle meşhûr ve bir şûĥ-ı şeh-r-âşûb idi. Medâriste 'Âşık Çelebi ile cem' olmuş idi. Evâĥir-i 'aşr-ı Süleymân Ĥân Kânûnî'de şemâniye'ye vardıkda vefât eyledi. Bu beyt güftârındandır.

beyt

Dîdem ol âşûb-ı dehrüñ çeşm-i fettânın sever
Sînem ol kaşî kemânuñ tîr-i müjġânın sever

(s.566) NAKŞİ: Muştafa Dede Efendi'dir. Edirne'de naqş-bend-i 'âlem-i vücûd olup tarîķat-i 'aliyye-i Mevleviyyeye intisâb ile biñ iki yüz kırķ târîĥinde Mışr-ı Kâĥire'ye 'azîmet ve bir müddet ikâmetle iki yüz elli dört senesi ĥilâlinde Kâĥire-i mezbûre Mevleviĥânesi meşîĥatine revnaķ-sâz-ı irşâd olmuştur. Bu târîĥi Nazîf Beġ'iñ Mün-teĥabât'ına söylemiştir.

târîh Şâ'irânuñ cem' idüp âşârını bi'l-intihâb
 Yabdı bir mecmû'a-i ra'nâ Nazîf-i hoş-nüvîs
 Birbirine naql ile âhâd u 'aşerât u mi'ât
 Heşt târîh oldı Naqşî işte bu beyt-i selfis
 Ne nefîs oldı Nazîf Aḥmed Beg'üñ mecmû'ası
 Oldı nev mecmû'ası Aḥmed Nazîf'üñ pek nefîs

rubâ'i Evlâd-ı 'Alî bendesiyüz ğam yemeyüz
 Mevlâ-yı Velî bendesiyüz ğam yemeyüz
 Naqşî gibi şad-hezâr Mevlânâ'nuñ
 Tâ rûz-ı belî bendesiyüz ğam yemeyüz

rubâ'î-i fârisî Şeb-tâ-be-seher bâ-tü niyâz âverdem
 Ki ğâh niyâz u gehî nâz âverdem
 H'âhi tü kabûl-kün ü h'âhi red-kün
 Bî-şavt u ḥurûf men namâz-âverdem ¹²⁸

rubâ'î-i fârisî Her çend ki mâ tât'at ü takvâ dūrîm
 Der-bezm-i ḥarâbât reh-i ma'mûrîm
 Çün ḥâlîk-ı mâ "taḥte kıbâbî" mî güft
 Mâ nîz be-zîr-i ḥum-ı mey mestûrîm ¹²⁹

Ravza-i 'Urefâ-i edvârda daḥi zıkrı mesbûḳdur. Ḥaḫtât olduĝu daḥi Sicill-i 'Oşmânî'de mezkûrdur.

¹²⁸ Geceden sabaha kadar bazen dua bazen de naz ederek sana yalvardım. İster kabul ister red et. Ama sessiz ve duastız namaz kıldım.

¹²⁹ Her ne kadar biz ibadet ve takvadan uzak olsak da içki ve eğlence meclisinde mamur bir yoldayız. Rabbimiz "kubbelerimin altında" buyurduysa da biz de şarap fiçısının altında gizliyiz.

NÜKÂTÎ: Ahmed Efendi'dir. Edirne'de Küleyhân Mescidi'nde imâm ve muhtedâ-yı enâm olduğu hâlde biñ yüz senesi hilâlinde 'âlem-i 'uqbâya hırâm eyledi. Şafâyi Tezkiresi İstanbul'da Nevbahâr Mescidi imâmı dañi diye zabt etmiştir. Bu beyt âşâr-ı şi'riyesindendir.

beyt Çâk çâk oldu dilüm şâne gibi şad-pâre
Haç-ber-âverde benüm tâze civânum diyerek

NEVÂZÎ: Nâmı Muştafa'dır. Devr-i Murâd Hân-ı Râbi'de gelen şu'arâdandır. Bu beyt onuñdur.

beyt Dû çeşmüm kana ğarķ oldu mişâl-i ğazret-i Ya'ķûb
Nazîri gelmemiş bir Yûsuf-i Ken'âne yandum ben

Üsküfçü Hızır Mağallesi'nde 'Uşşâķî Dergâhı şeyĝi Muşliĝu'd-din Efendi'niñ vefâtına söylediĝi târifhtir.

târif Ol 'azîz-i mışr ķurb-ı ğazret-i yezdân-ı pâk
Nâmı gibi muşliĝu'd-din idi bî-çün ü çerâ
Sicn-i me'men idügin bildi cihânuñ 'âķıbet
'Âlem-i 'uqbâya 'azm itdi bulup ķurb-ı Hudâ
Didi târifin Nevâzî âh u feryâd eyleyüb
Âh kim itdüñ 'azîzüm 'azm-i iķlîm-i beķâ

Âşâr-ı 'ilmiyelerinden biñ yigirmi iki beyt üzerine müretteb bir manzûm Riyâzü'l-Hilye 'unvânlı bir ĝilye-i sa'âdeti vardır. İbtidâsı budur:

*Hudâvendâ be-yümn-i na't-ı Ahmed
Müyesser kün merâ feyz ez Muhammed*

*Be-vaşf-ı ĝilye-i pâkeş zebânem
Bikün ĝuyâ zi-nuķķ-ı dil-sitânem*¹³⁰

İlâhî feyzüñi dilde 'ıyân it
Beni zıķruñ ile raķbü'l-lisân it

¹³⁰ Ey rabbim Ahmet'in natı bereketiyle bize Muhammet'ten feyz nasib eyle. Onun temiz ĝilyesi vasfında dilimi gönül alan sözler söyleyici hale getir.

(s.567)

Dil ü câna idüp feyzüñle yâri

Lisânum ile bismillâha câri

Anuñla eyleyem tevhîde âgâz

Ola vaşfuñda nuṭkum nükte-perdâz

Ki erraḥman idüp ḳalbüm mücellâ

Cemâlü'r-raḥîm olsun hüveydâ

Bu yüzden keşf olup esrâr-ı ma'ânî

Ola şûret-nümâ ebkâr-ı ma'ânî

Hâtimetü'r-risâle fî evsâfi hâtimetü'r-risâle

Ḥaḳîḳat-bîn olan aḥbâb-ı zî-şân

İdüb vaşf-ı ḥabîbu'llâhı tibyân

Dimişler ol ḥudâvend-i cemîlüñ

Resûl-i ḥazret-i rabb-i celîlüñ

Nihâyet bu ḳadar evşâfına zîrâ

Kemâl-i ḥüsn ile ol şâhı mevlâ

Cemî'-i nâsdan ecmel idüpdür

Ḥışâlin cümleden ekmel idüpdür

Semiyy-i Muştafâ vaşşâf-ı Aḥmed

Nevâzî-i şenâ-kâr Meḥemmed

Târîḥ-i itmâm-ı fî risâle-i bedî'u'l-maḳâle est*Ḥilye-i faḥr-ı cihân itmâm yâft**Bâ-hezâr ebyât feyz-i sermedî**Güft târîḥeş Nevâzî ber-ḥisâb**Şüd tamâm evşâf-ı pâk-i Aḥmedî¹³¹ 1049*

¹³¹ Sonsuz bir feyizden beslenen 1000 beyitle Alemlerin övüncünün hilyesi tamamlandı. Nevazi hesap ederek tarihini söyledi: Ahmedin temiz vasıfları tamamlandı.

NÜVİSÎ: Yûnus Çelebi'dir. Târîk-i sa'âdet-refîk-i 'ilme şedd-i rahle-i 'azîmetle bir çok seneler Edirne mahkemesinde îfâ-yı hizmet-i kitâbet etmiş ve biñ kırık altı hudûdunda İstanbul'a naql eylemiştir. Bu ebyât onuñdur.

beyt Çekerüz her ne belâ ise belâ-yı 'aşkı
Giderüz her ne taraf ise berâ-yı hâtır

şîr Ne esîr-i luţf-ı dehrüz ne ğam-ı ferdâdeyüz
Ser-firâz-ı 'aşk olaldan serv-veş âzâdeyüz
Bend-i zülfinden Nüvîsî gitdi ümmîd-i necât
Çün melâmet deşti içre murğ-ı dâm üftâdeyüz

NIHÂNÎ: Nâmı Turağ'tır. Sultân Selîm-i kadîm hazretleri şehzâdelikleri eşnâda Mağnisa'da iken defterdârları idi. Fetret-i Bâyezîd'de taraf-ı Selîm Hânî'den cânib-i Îrân'a elçi gönderilmişti. Vuşûlünde meclis-i Şâhî'de mezhebe müte'allık ba'zı mübâhâşe tekevvün edip kuvve-i 'ilmiye delâletiyle Îrânlıları ilzâm u iskât eylemiş idi. Ba'zı erbâb-ı şikâk Sultân Süleymân Hân hazretlerine ğammâz u nifâk etmekle tokuz yüz yetmiş târîhinde şühedâ zümresine ilhâk olundu. Bu mışra' vefâtına târîhtir.

mışra' Eyleye cenneti Hakk aña turağ

Bursalı Raħmî Çelebi bir sûz-nâk merşîye demiştir. Maţla'ı budur.

maţla' Ey dil bu ittîşâl nedür mâsivâ ile
Kaţ'-ı ta'alluk et yürü mıkırâz-ı lâ ile

Merhûm şehîd olmazdan evvel söylediği bu ğazeldir.

ğazel Sultân-ı ğam-ı 'aşkuña dil olalı menzil
Cân oldı şehâ şâhid-i maşşûdına vâşıl
Kaţlüme delîl olsa n'ola ğamze vü zülfüñ
Meşhûrdur *e'd-dâllü 'ale'l-hayri kefâil* ¹³²

¹³² Hayra delâlet eden onu işleyen gibidir.(Hadis-i Şerîf, Beyhakî, Şu'abü'l-îmân)

Ey aşı kemân tîr-i havâdişden alınmaz
 Peykânun ile sînedede cân olalı menzil
 Olmasa kişi 'âlem-i esrâr-ı ğam-ı 'ışık
 Tařşîl-i 'ulûm eylemeden aňa ne hâşıl
 (s.568) Zûlmetde alurduň řeb-i hicrânda Nihânî
 Âhum řereri olmasa ger saňa meřâ'il

NIHÂNÎ-I DİGER: Nâmı İbrâhîm'dir. Merhûm 'Ubeydî'niň perverdesidir. uloğullarındandır. Ba'zı cihetle ta'ayyüş eder idi. Evâhir-i 'ömründe řu'ûruna hıffet gelerek bir ramazân gecesini bir civânın gözünü ıkarmağla bîmâr-hâneye konulmuş idi. Aħbâbından ba'zıları ziyâretine varıp öñüne divât ile alem koymuş yine ři'ir söylemekle meşğûl imiş. Biň bir târîhinde vefât eyledi. Bu eř'âr onuñdur.

ğazel Sevme şehrî güzeli ger meh-i tâbân ise de
 Virme hercâ'ıye dil mihr-i dıraşşân ise de
 Saňa serkeřlik idüp ğayriye mâ'il olanuň
 Geç hevâsından eger serv-i hırâmân ise de
 Hâr ile hem-dem olup bağrını pür-hûn idenüň
 Gel'e bama yüzine ger gül-i handân ise de
 Seni dil-haste idüp ğayriye dermân idene
 Mübtelâ olma şaın âfet-i devrân ise de
 Ey Nihânî ruħı her cem'i münevver ılanuň
 Olma pervânesi ger şem'-i şebistân ise de

müfredât Sergeřtelikte baňa beňzer řanurdu kendin
 Hâlüm beyân idüp âb döndürdi âsiyâbı
 Hâk-i pâyüň cevherin gözden götürdi gitdi eřk
 Gözüme dünyâ görünmez ço ziyân oldu baňa
 Atılan şanma şihâb-ı âh-ı derûnum ey mâh
 Berg-i kâhını yele virdi felek hırmeninüň

Bî-dâr olana devlet-i dîdâr olur naşîb
Açsın gözini 'âşık olan ğaflet itmesün

NÜHÜFT: Muştafa Beg ibn-i Edhem Beg'dir. Ebe-zâdeoğlu demekle ma'rûfdur. Pederi cihetinden sülâlesi meşhûr Koca Sinân Paşa'ya müntehîdir. Biñ iki yüz elli beş târîhinde Edirne'de Hızır Ağa Mağallesi'nde gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olmuştur. Ba'de't-taşşîlû'l-isti'dâd şınır-ı küttâba dehâletle bir müddet Edirne eyâleti taħrîrât kalemine müdâvim bulunduĝu şırada mübtelâ olduĝu 'işret belâsıyla kalemi terk ü şehriñ meyhâne vü kahvehânelerinde serseriyâne imrâr-ı vaqt ile müntic olduĝu ahvâl ber-vech-i âtfidir. Şöyle ki şâhib-i terceme peder ü vâlide cihetinden aşıll ü necîb bir zât olup kendisi on beş sinlerinde iken pederleriniñ vefâtı vuķû' bularak şâhib-i terceme ile küçük birâderi Kadri Beg'e ve âhiren şu'ûruna hâlel târi olan vâlidelerine 'alâ rivâyetihî bir milyon ğırat kadar aççe vü aña muķâbil eşyâ ve Sinân Paşa tevliyetiyle Cısır-i Ergene'de senevî on iki biñ ğıratlık bir tevliyet intikâl etmiş idi ise de bu iki birâder geceyi gündüzü 'ıyş u 'işret ve meczûbe vâlideleri daħi külli yevm hânelerinde bir çok âlüfteĝân ile 'aķd-ı cem'iyette on sene zarfında emvâl ü eşyânıñ kâffesini şarf u ilhâk ile berâber tevliyet vâridâtından sekiz on sene soñra alınacak haşelâtı da cüz'î meblaĝ muķâbilinde tâliblerine fûrûht ederek andan da kať-ı ümmîd edilince bu iki birâder Edirne'de zâbıtâ neferliĝine kadar tenezzül etmiş idi. Bu hâl ile Edirne'de yaşamak ķâbil olmayacağı taħaķķuk ettiĝinden iki yüz seksen iki târîhinde dersa'âdete 'azîmet ve ikisi de Bektâşî tarîķatine bi'l-intisâb tebdîl-i kıyâfet ederek Kıadrî bir kahve-hâne küşâd ile kahvecilik ve şâhib-i terceme onuñ kahve-hânesinde saz şâ'irliĝi şan'atlarını icrâya mübâderetle 'âlem-i sefâlette istiħşâl-i emr-i ma'îšet eylemekte oldukları hâlde biñ iki yüz toķsan dört senesi hilâlinde yekdiĝerini müte'âķib vefât etmekle Yedikule hâricinde **(s.569)** Ğazlıçeşme Tekyesi haťîresinde defn olunmuşlardır. Şâhib-i terceme evâil-i hâlinde "Vâzıh" taħallüş eyler idi. Muahhâren "Nühüft" taħallüş eyledi. Bu ebyâtı "Nühüft" taħallüş ettiĝi zamân söylemiştir.

şii'r

Cemâl-i bâ kemâlûñ ey kamer tal'at-ı münevverdür
Ruħuñ 'aksı ile mir'ât-ı dili şan bürc-i hâverdür

Der-i elţâfa taqdîm eylerem hayretten alsam baş
Hemân esrâr-ı mihr-i kalb olan Nühüft ne mazhardur

şii'r

Añup hicrũñ nola bũs eyler iken la'lũñ ağlarsam
Lebüñ yâd ile mey-nuş olduğum demler melâl artar

Ĥaţ-âverde olunca olur âşüfte-dil zîrâ
Bahâr eyyâmıdur ferzâne 'âşıklerde ĥâl artar

On toğuz çağında iken "Vâzıĥ" maĥlaşıyla söylediği ġazel-i leb değmez

Hezâruñ nâle-i âhı ter-i ĥandânedür dirler
Ter-i nâzüñ de ĥandân itdügi nâlânedür dirler

Nişân-gâĥ eyledi kaşuñ ĥadengi sîne-i cânı
Nigâhuñ tîr-i sertîzini hergiz cânedür dirler

Girihkâr kâkülũñde seyr iden âh-ı dil-sitânuñ
Dil-i 'anĥâ-yı 'ışĥa taĥt-gâĥ-ı lânedür dirler

Cihânda 'âşıkânuñ ĥâtır-ı nâşâdına sâkin
Dil-i şad-raĥne-i nâşâd-ı 'âşık şânedür dirler

Şi'âruñ la'l-i cânân ile tezyîñ eyle ey Vâzıĥ
İşiden ehl-i diller şi'rũñe rindânedür dirler

Leb-değmez olarak söylemiş ise de bozuk ve ma'nâsız yerleri toğuktur.

ĤARFÜ'L-VÂV

VÂSİ'İ: 'Ulemâ vü Meşâyih ravzasında Sulţân Selîm Ĥân-ı ĥadîm
'ulemâsı şirasında tercemesi sebaĥ eden Dimetoĥalı 'Abdü'l-Vâsi' Ĥelebi'dir.
Bu eş 'âr güftâr-ı dürerbârlarındandır.

[Edirne sancağı dâhilinde Dimetoğa kaşabasında tevellüd eyledi. Tekmîl-i taşşîlden soñra Edirne'de Taşlık Medresesi'ne ve ba'dehû Üç Şerefeli Medreselerinden birisine ve dahâ soñra Edirne'de Sultân Bâyezîd Medresesi'ne müderris ve İstanbul'a kadı ve Anaolu kazaskeri olup 929'da 'azl ile yevmî yüz akçe vazîfe ile tekâüd eyledi. Fâzıl-ı müşârunileyh cümle mâl ü menâlini envâ'-ı şadâkât ü eşnâf-ı hayrâta şarf ve mâlikî olduğu kitâblarını Edirne 'ulemâsına vakf ve Dimetoğa'da bir medrese vü bir mektep ve Bursa'da Yeşil 'İmâret yanında bir mektep binâ eyledi. 945 târîhinde Hicâz'a 'azîmetle orada irtihâl eyledi.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.229)

müfredât 'Aşıkun hakkında çok söz söyler imiş dilbere
 Çok söz işidür uyarsa düşmana cânânımız
 Ğubâr oldığına ğam çekmez idüm bu ten-i hâkin
 Kapuñdan ayrıla kormum budur kim rûzigâr ile
 Kaşun kemânlarıyla ğamzeñ ki atar oklar
 'Uşşâkı sînesinde sihriyle bir bir oklar

VÂLİHÎ: 'Ulemâ vü meşâyih ravzasında Sultân Murâd Hân-ı Sâlis 'aşrı meşâyihî sırasında tercemesi sebak etmiştir. Bu ebyât güftâr-ı dürebârlarındandır.

[Edirnelidir. Kurt-zâde demekle ma'rûftur. Şehîr-i dânişmend ve emsâli meyânında bî-mânend iken mışr-ı Kâhire'ye 'azîmet ve ârzû-yı tarîkat-ı erbâb-ı hakîkat edip Gülşenî-zâde Seyyid Hayâlî hizmetlerinden cüyende-i murâd u fuâd ve me'zûn-ı bi'l-irşâd olmuş idi. Ba'dehû Edirne'de vâ'ız u müzekkir ü muhaddis ü müfessir olup enfâs-ı pür-sûzu meclis-i va'z u naşîhîni germ ü âhendilân-ı şeddâd-ı hilkat-i nerm etmekle 'aşrında Aşma'î vü Câhız hempâye-i Hüseyin Vâ'ız olmağın Edirne'de Sultân Selîm Câmî'i binâ olunduğta bunlar eñ evvel kürsi-nişîn-i va'z u naşîhat olmuş idi. 994 zî'l-ka'desiniñ yirminci şülüşâ günü irtihâl-i dâr-ı 'ukbâ etmekle Tunca Nehri kenârında vâkı' Şeyh Sücâ'ü'ddin Zâviyesi hañiresinde defn olunmuştur. İrtihâline çok târîh demişler ise de cümleden biri hem-mağlaşları Üsküblü Vâlihî tarafından (Mâte kuţbü'l-'ârifin)'dir. Merhûm-ı müşârun ileyh dilberân-ı sîm-berâna mâil 'âşık-meşreb deryâ-dil bir fâzıl-ı kâmil olup Vâlihî mağlaşıyla eş'ârı dağı olmağla Ravzatu's-şu'arâda zikr olunmuştur. Menkûldür ki bir gün kürside va'z ederken mâil

olduğu bir dilber-i dil-sitân ile raķib-i girân-cân-ı muşâhabet-künân câmi'e duĥûl edip tâ kürsi muķâbelesinde ķu'ûd u bî-tekellüfâne muşâhabet'e şürû' edince mışra':

Ėayr ile görsem seni Ėayret helâk eyler beni

Mefhûmunca vâ'ız efendiniñ şabr u ķarârı ķalmayıp ĥalķ kelâm ederek âĥir ihtiyârı elden giderek hemân kürsiden aşığı şıçrayıp bir sikkîn-i keskîn ile raķib-i bed-âyîniñ üzerine hücûm eder raķibiñ muķâbeleye mecâlî olmayıp hemân üftân ü ĥîzân kapıdan dışarıya çıkınca vâ'ız efendi yerine gelip va'z u naşîĥate meşĖûl olurlar

beyt

'Aşıķuñ ĥâlât-ı vecdîn ihtiyârı şanmañuz

Dil-rübâlar şîvesi âdemde ķoymaz ihtiyâr

Ve yine naķl olunur ki bir Ėün câmi'den çıkarken tâlîb-i müfred bir civân-ı mâĥ-tal'at teberrük ķaşd eyleyip yaşmaķların döndürür Vâlihî Efendi ol ĥûb-ı nâzenîne vâlihâne nigâĥ edip "benüm sulţânım şimden şoñra biz bunu başımuza giymek göründi" diye laţîfe eder. Ve yine mervîdir ki 971 târiĥinde bir vâ'ız-ı bed-ĥû ile mâcerâları olmağla ol eşnâda nefy-i beled fermân olunup Edirneli Emrî Ėelebi ĥaşmı ĥaķķında ta'miye tãriķi ile bu târiĥi demiştir:

Emriyâ bu bir 'aceb târiĥ olur

Vâ'ızuñ başın keserse şâhumuz

Luţfî Tãriĥinde (ĥâtıra) cum'a Ėünü oķunan ĥuţbeler mevâ'ız-ı dîniyeden 'ibâret olup lisâna âşinâ olmayan cemâ'at-i müslimîniñ istifâdeleri için selâţîn-i mâĥiye-i 'Oşmâniye te'sîsine muvaffaķ oldukları cevâmi'-i şerîfeye maĥşûşan muntazam u 'âlî kürsiler va'z'ıyla şuleĥâ-yı 'ulemâ-yı benâmdan muvazzaţ olarak kürsü şeyĥleri ve cum'a vâ'ızları naşb ü ta'yînini i'tiyâd buyurmuşlar idi. İşbu şeyĥ efendileriñ vazîfesi namâzdan şoñra kürsülere çıkıp o Ėün oķunan ĥuţbeyi türkîye tercüme ve zamân ü maķâma münâsib mevâ'ız-ı dünyeviye vü dîniye vü ledünniye ile ümmet-i merĥûmeniñ terbiyelerine himmet ü salţanat-ı seniyyeniñ da'vât-ı ĥayriyesine muvâzabet etmektir. Ne büyük ĥidmet ve ne büyük 'âdettir ki cemâ'at-i mevcûde meyânında bulunan şunûf u tãbakât-ı beşeriye derecât-ı ķâbiliyetlerine ilcâât-ı vaķt ü zamâna Ėöre ifâ-yı farîza-i Ėazâ vü cihâda teşvîķ ü terĖîb ü te'âvün ü tenâşur-ı islâmîyeyi "kellimü'n-nâse 'alâ ķadri 'uķûlihîm"¹³³ tãriķasıyla ezhân-ı müstemi'îne 'arż u tefhîm ü tertîb eylerler. Bu zâtîñ ehemmiyet-i mevķi'aları ol ķadar mu'azzezdır ki Hüdâî 'Azîz Maĥmûd Efendi ve cenâb-ı Naşûĥî ĥuddisellahu sirrahumu'l-'âlî ĥazerâtı gibi aķtâb-ı zamândan zevât-ı ķudsîyyet-şifât gelmişlerdir ki ile'l-ân Ėülbang-i maĥabbetleri tãnîn-endâz-ı ķulûb-ı ehl-i îmândır.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.292-293)

¹³³ İnsanlara aklının aldığı kadar konuşun.

kıt'a	Girdiler birbirine gîsûler Gerdeniñe tolaşmadan cânâ Kıldı işlâh araların şâne <i>Eşlahallâhü şânehû ebedâ</i> ¹³⁴
müfredât	Marîz-i 'aşkuñam dermân baña sen şâha kıalmışdur Nitekim derd-i 'aşkuñla işüm Allah'a kıalmışdur Nây-ı ecvef eser-i 'illet-i efgânımdur Serv-i nâkış reviş-i kebk-i hırâmânımdur Kıanlar şacı lup penbesine dâğımuñ ey gül Bu kâse-i ser toptoludur şaçma kıaranfil Virünce jâle peyâmın dehân-ı cânânuñ Şu sepdi yüregine gonce-i gülistânuñ Şunmadum deyü hıtuñ la'l-i şeker-bâra elin Urayazdı yañılup muşhaf-ı ruhsâre elin Nola el bağımuñ başın gözetse şüfi peymânem Kışınuñ dost başına baķar düşmen ayağına

(s.570) Vâlihîniñ bu beyti Şakâyık Tercemesi'nde Vâlihî nâmına ve ba'zı mecmû'alarda Şâni'î ve Fevrî nâmlarına görülmüştür.

VECDÎ: Nâmı Ca'fer'dir. Evâil-i 'aşr-ı Süleymân Hânî'de gelen şu'arâdandır. Edirne'de Haşşa hıaç emîni iken vefât etmiştir. Beyne'n-nâs meşhûr olan *Anabacı* hikâyesi bunuñ inşâsıdır. Bu eş'âr güftârındandır.

gazel	Germ olup ol meh-likâ sûz-ı şadâ-yı sâz ile Baş açup çözdü şacı nı rakşa girdi nâz ile Çerha girmiş şanasın hürşîd-i 'âlem-tâbdur Zühredür ya rakş ider gökden inüb âgâz ile
--------------	---

¹³⁴ Allah onun şanını sonsuza kadar yüceltsin.

Kebke reftâr ögredür t̂avusa cevlân gösterür
 'İşveler ta'lîm ider merdâneye pervâz ile
 Şîve vü reftâr ile güftâra geldi çeng ü def
 Okudu bu müfredi anlar laţîf âvâz ile
 Hey meded yağmaya virdi ĥânümân-ı şabrumı
 Neyleyem ben Vecdiyâ ol dilber-i t̂annâz ile

maţla'

Câna sevdâlar şalup bu zülf-i 'anber-sâ yine
 Biñ belâya mübtelâ oldu dil-i şeydâ yine

VÜCÛDÎ: Beyânî Tezkiresi beyânınca Edirnelidir. T̂arîk-i 'ilme mülâzim ba'dehû ba'zı kazâyâ ĥâkim olmuş iken diyâr-ı 'ademe 'âzim olmuştur. Bu maţla' güftârındandır.

maţla'

Nûş-ı şarâb-ı nâb ile gitmez belâ-yı dil
 Derd ehline olur leb-i dilber belâ-yı dil

VIŞÂLÎ: Enîsü'l-Müsâmirîn zabtınca Edirnelidir. Kebeci-zâde demekle meşhûrdur. Sarây ĥâceliğinden mülâzim ve t̂arîk-i kazâyâ 'âzim olmuş idi. İlbâşan kadılığından ma'zûl iken irtihâl-i dârü'l-cinân eyledi. 'Aşr-ı Süleymân Hânî şu'arâsındandır. Maḥbûb dostlukla meşhûr rind-meşreb bir zât idi. 'Âşık Çelebi Tezkiresi'nde maḥlaşını Vecdî demiş. Ve Laţîfi Tezkiresi'yle Kühü'l-Aḥbâr da aşlı Aydınlı olduğunu beyân etmiş ise de mûmâileyh Edirneli Kebeci-zâde Vişâli Çelebi'dir. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

müfredât

Başarmış dirler erbâb-ı riyâzet bağına taşu
 Sen ey sengîn dil ol bu ben za'füñ gel qarındaşı
 Bir belâ-engîz belâsına oldum mübtelâ
 Âh kim bu kez getürür başuma müşkil belâ
 Cânını cânâne îşâr eylemez nâkes raķîb
 Şöyle şaķlar anı ol seg şanki âdem cânıdur

Göriccek yüzüñ Vişâlî'nüñ du'âlar itdügi
Bu ki dirler şubḥ demde müstecâb olur du'â

VAŞFÎ: Yazıcı Meḥmed Efendi demekle ma'rûftur. Kirişhâne'de Taş Mektep mu'allimi Hacı Hâfız 'Ali Efendi'den kemâlât-ı 'ilmiyeyi taḥşîlden soñra mülkî rüşdiye mekteplerinde riķ'a mu'allimliḡi ve çarşıda dükkân küşâdıyla 'arzuḫalcilik ile istiḫşâl-i emr-i ma'îşet eylemekte olduḡu ḫâlde biñ üç yüz beş senesi ramazânınıñ otuzuncu 'arefe günü 'ıyd-gâh-ı 'uḫbâya irtihâl etmekle sâkin olduḡu 'Abdurrahman Maḫallesi mescidi sâḫasında defn olunmuştur. Bu ḡazel âşâr-ı şi'riyesindedir.

ḡazel Âḫ eylememek elde degil dilde şerâr var
Şabr eyleyemem sînede endûh u keder var

Ol ḡamze-i fettân olalı ḫâtıra amâc
Ġırbâl gibi bu sine-i sûzânı deler var

Âḫ eylemeden iñlemenden derd-i dilümden
Oldum heme dem nây-şifat serde neler var

(s.571) Maḫbûb-ı dilârâm gibi yok hiç cihânda
Gerdân-ı seffidi üzere 'anber-i ter var

Vaşfî ne ḫadar vaşfını eylersem o yârüñ
Şâyeste-i şân mertebe-i ḫüsn deger var

maḫla' Şevḫ-ı şem'-i rû-yı yâr yaḫdı beni pervâne-vâr
Göster ey meh ḫanḡı yanmış ben gibi pervâne var

VEFÂ: Veli Dede Dergâh-ı şerîfi şeyḫi Aḫmed Müsellem Efendi merḫûmuñ ferzend-i fażîletmendi ve şeyḫ Ḥasan Sezâyî Efendi ḫazretleriniñ kerîme-zâdeleri e'ş-şeyḫ Meḥmed Vefâ Efendi'dir. Büyük pederleri Sezâyî ḫazretleri henüz ber-ḫayât bulduḫları ḫâlde Şabûnî Hacı Ḥalîl Maḫallesi'nde zînet-efzâ-yı sâḫa-i vücûd olup manḫur-ı naḫar-ı mürşidâneleriyle feyz-yâb olmuş ve 'ulûm-ı zâhireyi ba'de't-taḫşîl pederleri Aḫmed Müsellem Efendi'den

ağz-ı yed-i inâbet ile sülûku tekmîl ederek pederleriniñ irtihâllerinde dergâh-ı mezkûr meşîhatine irşen nâil ve bu hâl üzere sinn-i şerîfleri yetmişe vâşıl olduḡda terk-i dünyâ-yı bî-vefâ ile dergâh-ı mezkûr haţîresinde pederleri türbesinde defn olunmuştur. Âşâr-ı ‘ilmiyelerinden şalevatü ‘ale’n-nebî haqqında bir hadîs-i erba’in cem’ edip nikâtın mübeyyen Hadâyıku’ş-şalavat ‘unvânlı bir eşeri ve cedleri Ḥasan Sezâyî hażretleriniñ alâ tarîḡu’l-intihâb hurûf-ı teheccî üzere bir çok nuţklarını taḡmîs edip ol bâbda bir mecmû‘ası ve dîvânçe olacaḡ kadar da ‘âşıkâne қаşâid u ḡazeliyatı vardır. Bu ḡazel ḡüftâr-ı dürebârlarındandır.

ḡazel İtme her veche nigeḡ mihr-i dıraşşân ise de
 Kıl hazer her ne kadar şûret-i cânân ise de
 İtme nâdâna begüm keşf-i zamâir bir dem
 Teşne olma şaḡın ol çeşmeye reyyân ise de
 Nehr-i ‘irfânda o yâre dil-i zârı rabḡ it
 Ḡayrı terk eyle hemân lücce-i ‘ummân ise de
 Bâḡda serkeş olup ḡayriye meyl eyleyenüñ
 Geç hevâsından anuñ serv-i hırâmân ise de
 Âteş-i hecr ile dil çünki Vefâ oldu ḡarâb
 Mihr-i raşşâna maḡaldür nola vîrân ise de

ḡazel Sûzişle dilüñ nâr-ı maḡabbet var içinde
 Her dem elem-i hecr ile ḡayret var içinde
 Gûyendelügüm cân ile cânânuma ḡoşdur
 Şûretde degil ma’nîde raḡbet var içinde
 La’l-i lebüñe ‘âşıkam ey şâh-ı ḡüsn kim
 Bâdâm-ı muḡaşşerdeki lezzet var içinde
 Bezm içre tehî câm ile ey sâḡi-i bed-mest
 Aldatma yeter rengî-i ḡumret var içinde
 Tanzîre Vefâ ‘ârif iseñ eyleme raḡbet
 Şamt eylemenüñ ḡaşılı ‘izzet var içinde

kıt'a Devr-i tavr-ı felegi añlayamazlar söz ile
 Bes o vechile ider ta'nla dahli hazine
 'Ayn-i ibretle nazâr kıl kerem-i lem yezele
 Luţfu çok virse 'aceb mi şerefi mübtezele

VEHBÎ: 'Aşr-ı Murâd Hân-ı Râbî' şu'arâsından ve zümre-i kuzâttan Hüseyin Efendi'dir. Sinn-i şebâbta Bahârî taḥallüş etmiş ise de şoñraları Vehbî'ye tebdil eyledi. Bu maṭla' onuñ âşâr-ı şi'riyesindendir.

maṭla' Göñül Ferhâd-veş gâhî mekânın bî-sütûn eyler
 Gehî âvârelük deştinde izhâr-ı cünûn eyler

(s.572) VEHBÎ-I DİĞER: Mevlevî Derviş İbrâhîm'dir. Edirne'de Murâdiye Câmî-i şerîfnde imâm ve muḳtedâ-yı enâm olmağla İmâm Vehbî diye nâm-âver idi. İmâmet henüz 'uhdesinde iken terk edip Konya'ya 'azîmet ve âsitâne-i Mevlâna'da seccâde-nişîn olan Bostân-ı Şânî Efendi'den ahz-ı yed-i inâbet ettikten şoñra mışr-ı Kâhire cânibine seyâhat etmiş idi. Ba'de'l-ḳufûl Finike nâm maḥale vuşûl bulduğda Vaḳâyi'u'l-Fuzalâ zabtınca biñ yüz on iki ramazânında orada intiḳal eyledi. Semâ'hâne-i Edeb beyânınca mürşid-i 'âlfileriniñ fecî'a-i irtihâllerine ṭayanamayıp ihtiyâr-ı seyr-i seferle İskenderiye'de Gülşenî dergâhında bir müddet ikâmet ve târîḥ-i mezkûrede dâr-ı âhirete rihlet eyledi. Bu eş'âr güftâr-ı dürerbârındandır. Bu ebyât Vaḳâyi'u'l-Fuzalâ'dan me'hûzdur.

nazm Yârüñ dehânı sırr-ı nihândan haber virür
 Fikr-i lebi netîce-i cândan haber virür
 Câm-ı Cemi ki şaffet ile añdırır o ruḥ
 Nûr-ı cemâli ḥüsn ile andan haber virür

Gazel Şafâyî Tezkiresi'nden me'hûz

Nüşa-i âşâr-ı hikmetdür edâ-yı Mevlevî
 'Aks-i mir'ât-ı ḥaḳîḳatdür liḳâ-yı Mevlevî

Lâne-i kevneyne meyl itmez dil-i anķâ-şifat
 Lâ mekân-ı pervâz-ı 'izzetdür hümâ-yı Mevlevî
 Ğayret-i tâc ü kabâ-yı hüsrevân olsa nola
 Hille-i zer-târ-ı cennetdür 'abâ-yı Mevlevî
 Cebhe-sây ol var yürü ey Vehbî-i defter-i siyâh
 Rîg-i haţţ-ı mağfiretdür hâk-i pâ-yı Mevlevî

Şafâyî Tezkiresi'nden ez dehân-ı dilber

Şemm itmede bu 'ismet mi gül bedenümden
 Şad-pîreheh-i Yûsuf olur çâk-i ğamumdan
 Gîsûlarımıñ bestesi Hârût ile Mârût
 Sihruñ yañılur hasret-i çâh-ı zeķanumdan
 Vehbî bu nazîre yine dilber deheninden
 Ney-sükker-i aħbâb ola navek-i kalemümden

Konya'da buldukları eşnâda bi'l-inşâd (Ğavsî Dede'ye) gönderip cerâid-i ehl-i tarîķe kayd olunan ğazellerinden ba'zılarıdır ki Semâ'hâne-i Edeb'den me'hûzdur.

ğazel Sermest ider şarâb-ı Hudâ Mevlevîleri
 Pür vecd ider semâ'-ı şafâ Mevlevîleri
 Fânûs-veş hemîşe nola döndürür ise
 Envâr-ı şevķ-ı cem'-i liķâ Mevlevîleri
 İtmez belâ deminde daħi Hıızr'a iltifât
 'Aşķ ibtilâsınıñ budalâ Mevlevîleri
 Vehbî nedür sözüñde bu hâlet bu sûz u şevķ
 Mecnûn ider bu hüsni edâ Mevlevîleri

diger Rindâne-reviş hüsni edâ Mevleviyâna
 Bir hâşiyedür dâd-ı Hudâ Mevleviyâna
 Bülbülleri dem-beste ider vaķt-i seherde
 Gülbang-i şadâ-yı fuķarâ Mevleviyâna

- diger** Vaşf-ı bahâr hüsni edâ destümüzdedür
 Çün bîkr-i fikr-i nâdire-zâ destümüzdedür
 Şad câm-ı Cem ki reşha-i seng teşne-dâridur
 Lebrîz o câm-ı neş'e-nümâ destümüzdedür
- beyt (s.573)** Zehr-nûşân-ı gamuz câm-ı şafâyı bilmezüz
 Nâle-i 'uşşâkdan ğayri nevâyı bilmezüz

Şâbîku't-terceme şâ'ir-i şehîr Neşâti Efendi merhûmuñ seng-i mezârındaki târif-i vefâtı bunlarıñdır.

HARFÜ'L-HÂ'İ

HÂTİFİ: Müellif-i Zafernâme. Nâmı 'Abdurrahman'dır. Zâhidî-zâde demekle ma'rûf bir şahşın ferzend-i ercümendidir. Tahşîl-i ma'ârife iqdâm-ı tâm ve müftü Fahre'ddin Efendi'den ihrâz-ı şeref-i mülâzemetle nâil-i kâm olduktan sonra tarîk-i feyz-i refîk-i 'ilmiyeye 'âzim olmuş idi. Cennet-mekân Sultân Süleymân Hân hazretleriyle Van Seferi'ne revân olup eşnâ-yı râhda Kayseriye'de irtihâl eyledi. Hikmet-i Hudâ vâlidleri daği hacc-ı şerîften 'avdetlerinde belde-i mezbûrede intikâl eylemiş idi. Mûmâileyhi daği pederleri yanına defn eylediler. Bu eş'ar âşâr-ı şîriyesindendir.

- kıt'a** Dün elin yumuş dilerdi kim raķîb
 Yaş el ile tuta zülfin dilberün
 Âh idüp didi iraqdan Hâtif
 Tütma bir dem kim kurasun ellerün

Müseddes ğazeliniñ maṭla' u maṭta' beyitleri:

Ey benüm bürc-i melâhatda meh-i tâbânüm
 Ra'd-veş gök yüzini tütü yine efgânüm
 Nice bir yaş döke bu dîde-i hûn-efşânüm

Aldı ğam âteşi dūd ile benüm her yanum
Ey benüm hüsñ serîrinde şeh-i hûbânım

velehû

Hâtifî bendenüñ itme işüñi nâle vü âh
Nice bir zulm idesin bir dem esirge ey şâh
Luţf idüp 'ayn-i 'inâyetle bañâ eyle nigâh
Dostum zerre kadar itdüm ise cürm ü günâh

Tîĝ (u) hançer ile çâk olsa ten-i bî-cânım
Hançer-i ğamzeleri ile dökülsün kanım

HÂDÎ: Zümre-i kuẓâtıñ eşrâfından Mama-zâde demekle ma'rûf Edirneli Aħmed Efendi'dir. Şâhib-i ma'ârif u fazâil bir merd-i kâmil idi. Fenn-i mu'ammâda Emrî ve 'Ubeydî'ye şâliş ve 'ulûm-ı edebiyede mâmâ-yı şâmîye vâriş hoş-şoħbet ü pâkîze-ţabî'at bir zât-ı pür-ma'rifet idi. Kemâl Paşa-zâde'niñ Nigâristân'ını lisân-ı 'azbü'l-beyân-ı Türkî'ye tercüme etmiş ve tevârîhten Güzîde nâmında bir kitâb daħi cem' eylemiş ise de ikisi de müsvedde kalmaĝla beyâza çıkmadı. Şumnu kazâsından ma'zûl iken biñ on sekiz târîhinde irtihâl-i dâr-ı 'uĝbâ etmekle Tîĝî Bey bu mışra'ı târîh demiştir.

mışra' Rûĝ-ı Mama-zâde'ye rahmet ola

Biñ on iki târîhinde Koyun Baba nâm meczûb-ı 'azîz intikâl eyledikte bu mışra'ı târîh demiştir.

mışra' Dehr kaşşâbı Koyun Baba'yı qurbân eyledi

Bu ebyât âşâr-ı güftârındandır.

müfredât

İtmesün mi âh-ı cân-sûzum 'alevler âşikâr
'Aşĝ dirler nâmına dilde bir âteş-pâre var

Gelmedi aħbâba bu şeb ol mesîhâ-dem meger
Hep gelenler rûĝ yok aħbâbda deyü döndiler

Şâdî-i merg-i 'adüvden cismüm itdi cânı terk
Müddet-i 'ömrümde bir şâd oldum ol da şâd-ı merg

Zevrağ-ı pür-varağa lûle-i dûd oldı dümen
Biz de tutduğ dümeni kullanarak bayrağdan

Zağralı 'Aşķî hakkında bu hicvi demiştir.

kıt'a (s.574) Ser defter-i erbâb-ı şikâ mâ şadaķı
Mecmû'a-i hıķd u ĥasedüñ ser-varaķı
'Aşķî ki kesilse başı ya çıķsa gözi
Vallahi şaķîdür yine billahi şaķî

Bir def'a Rumeli'nde Ķaraşu nâm nehir şedîdü'l-cereyânıñ zamân-ı
tu'yânı olmağla bunlara geçit vermediğinden bu Fârisî beyti demiş idi.

beyt *Mândem be-zîr-i âb-ı siyeh dûrem ez-ribât*
Yâ Rab be-âb-ı rû-yı Nebî ihdina's-şırât¹³⁵

Şâ'ir-i meşhûr Bâķî Efendi'niñ vefâtına da bu târiķi demiştir.

târîķ Sulţân-ı mülk-i ma'nâ Bâķî Efendi ya'nî
İtdi vedâ' fânî dünyâya biñ sekizde
Fevtine lafz u ma'nâ târiķ didi Hâdî
Bâķî Efendi gitdi 'uķbâya biñ sekizde

HEMDEM: Ravzatü'l-ĥattâţîn'de mesbûķu'z-zıkr Mehmed Şerîf Ħilmi
Efendi'niñ ferzend-i dirâyet-mendi tarîķ-i Sa'dî meşâyihinden Mehmed Ħüsnü
Efendi'dir. Mûmâileyh biñ iki yüz altmış tokuz târiķinde Edirne'de Hâdim
Timurtaş Maĥallesi'nde gehvâre-zîb-i 'âlem-i vücûd olup şıbyân mektebinde
muķaddime-i 'ulûmu taĥşîlden soñra biñ iki yüz seksen beş târiķinde Edirne
Mektûbî kalemine bi'l-intisâb fenn-i kitâbeti iktisâb ederek oradan mülğâ dîvân-
ı temyîz-i vilâyet müstantıķlığına ve ba'de'l-istîlâ müceddiden teşķil ķılınan

¹³⁵ Memleketimden uzakta, kara suyun altında kaldım. Ey Rabbim! Hz. Nebî'nin yüzü suyu hürmetine bana doğru yolu göster.

merkez-i bidâyet mahkemesi baş kitâbetine ve iki yüz toksan sekizde istinaf hûkûk mahkemesi baş kitâbetine tahvîl-i me'mûriyetle el'yevm istihdâm olunmaktadır. Bu gâzel âşâr-ı şî'riyesindendir.

gazel Yıkılmaz hâne-i kalbüm begâyet muhkem olmuşdur
 Anuñ mihmânı bir tab'ı halîm hûb âdem olmuşdur
 Şarâb-ı 'aşkı nûş itdüm elest bezminde mest oldum
 Anuñçün bu dil-i dîvâne her dem hurrem olmuşdur
 Beni 'ayb itme sulţânım görüp bu çeşm-i giryânım
 Degildür 'ârîzî cânım ezelden pür-nem olmuşdur
 Fitîl-i 'ışık uyandı sînem içre şu'le-dâr ammâ
 Bu hâle şübhe itmem bâ'is ebrû-yı ham olmuşdur
 Dili sevdâ-yı zülfiyle perîşân eyleyen meh-rû
 Kılıp ağıârı red şimdi benümle Hemdem olmuşdur

beyt Senüñ Hemdem kuluñ şâyeste-i luţf u mürüvvedür
 Efendümce neden bu cûda şâyân oldu dil cânâ

Bu mecelleye derc olunmağ üzere mûmâileyhiñ kendi tarafından i'tâ kılınmış olan eş'ârdır.

ĤARFÜ'L-LÂM ELÎF

LÂĤIKÎ: Ahdî Tezkiresi beyânınca Edirneli'dir. Evân-ı civânîde 'ilme iştiğâl gösterip dânişmend olmuşlar idi. Şî'irde mahâretleri vardır. MuĤâsebât-ı dîvân-ı Sulţânî arasında şâhib-i erkâm ve kırma yazı yazmağla defâtir-i pâdişâhîde benâmdır. Ĥatt-ı nesta'likî ve tabî'at-ı şî'riyesi merğûbtur. Bu ebyât âşâr-ı şî'riyesindendir.

müfredât Gördükde oldu kaşuñı şol deñlü bî-mecâl
 Ancağ gelür bir aya degin yerine hilâl

Ḥayât-efzâ-yı 'âlem rûḥ-baḥş-ı mürde-i ğamsın
 Hemân bir ḥastenüñ cânı degilsin cân-ı 'âlemsin
 Ebrûlaruñ ğamın ki dil-i nâtüvân çeker
 Bir pehlevâna döndi ki iki kemân çeker

(s.575) LÂḤİKÎ-I DİĞER: Enîsü'l-Müsâmirîn beyânınca 'aşr-ı Sultân Selîm Ḥân-ı Şânî'de zebân-ı fârisîye lügat taḥrîr eden Ḥalîmî'niñ ferzend-i ercümendi olup Edirne'de tevaṭṭun etmiş idi. Kendisi daḡi ḥalîmü'n-nefs olup zümre-i aşḡâb-ı kerem ve fırça-i erbâb-ı kalemde idi. Tercemesi Ahdî Tezkiresi'nde daḡi mezkûrdur. Bu ebyât onuñdur.

nazm Ele girmez mi sâķi bize şunsañ bir ayak bâde
 Yere ayak mı başardum sevincümden ben üftâde
 Elümüz bir çanaġa girse destüñden kadeḡ şunsañ
 Bu devlet bañâ yeterdi efendi işbu dünyâde

ḤARFÜ'L-YÂ

YAKÎNÎ: Nâmı Ḥüseyin'dir. Riyâzî Tezkiresi beyânınca şâḡib-i terceme Sehî Beg'iñ terbiyet-kerdesidir. Edirneli'dir. Taḡye-dûzluḡ ederdi. 'Aşr-ı Süleymân Ḥânî şu'arâsından yevmiye kırık aḡçe tevliyet ve yılda dört biñ aḡçe sâliyâne ile nevâziş olunmuş idi. Sultân Süleymân Ḥân ḡazretleriyle şehzâdelikleri hengâmde ḡayli münâsebet peydâ edip ḡattâ bir def'a yaylaḡtan inerken maḡmûm olduḡta ḡâşşa 'arabalarına irkâb olunmaġla talṡif olunmuş idi. Âḡir-i 'ömrüne dek mücerret geḡinip kibâra muşâḡabet ve nedîmlikle imrâr-ı leyl ü nehâr ve Zübdetü'l-Eş'âr beyânınca toḡuz yüz yetmiş altı târifinde irtihâl-i dârü'l-ḡarâr eyledi.

mışra' Yakîni gitdi dehr-i bî-vefâdan

mışra'ını vefâtına Bursalı Cenânî söylemiştir. Elde müretteb dîvânı vardır. Bu eş'âr ondandır.

ez-kaşide

Fezâ-yı dehre şalup sâye-i hümâyûn fâl
 Sepîde-dem cevelân itdi bâz zerrîn-bâl
 Dem-i şafaqla 'alîl olmuş idi çeşm-i felek
 Şeb aşmış idi siyeh perde kıлмаğa hoş hâl
 Hilâl mışkale-i zerle levha-i felege
 Şu resme itmiş idi naqş ki irmez aña hayâl
 Fezâ-yı çerha çü pervâz şaldı bâz sefid
 Ğurâb-ı şâma hücûm itdi kılmayup ihmâl
 'Adem fezâsına kaçdı peleng-i şîşe-i çerh
 Açınca pençe-i pür-cengi bebr-i zer timsâl
 Otağ-ı çerha gelüp şâh-ı lâciverd evreng
 Öñine geçdi şafağdan o demde perde-i âl
 Livâ-yı Husrev-i âver 'ıyân olunca hemân
 Alây-ı leşger-i şeb oldı mün'adim fi'l-hâl
 Bu fetih ü nuşreti bulmazdı mihr-i 'âlem-gîr
 O şehden olmasa ger yümn ü himmet ü iqbâl

ğazel

Dem-i cân-bağış ile ben mürdeyi eyler ihyâ
 Şerh ider lebleriñi âyet-i *yuhyi'l-mevtâ*¹³⁶
 Zevrağ-ı bâde ile gördi hurûşın dilimüñ
 Cûş ider bencileyin ehl-i hevâdur deryâ
 Nâhun-ı pâ-yı següñ dîde-i hûnbârumda
 Mâh-ı nevdür ki şafağdan ola nâgeh peydâ
 Kays üns eyledi vahşîler ile havfından
 Ben belâ deştini tenhâ gezerem bî-pervâ
 Ey Yağînî saña reşk eylese erbâb-ı behişt
 Cennet-i kûyın o hûruñ idinürsüñ me'vâ

¹³⁶ O, ölüleri diriltir. (Allah ölüleri diriltir) **Bakara/73, Hac/6, Şûrâ/9, Ahkâf/33, Kıyamet/40**

- ğazel** Aldı zîr-i destine addũñ enârı darb-ı dest
Söylenür ellerde bu kim dest-ber-bâlâ-yı dest
Şuyı bol ra'nâ hevâsı var sürûr-efzâ maâm
Gel olalum hâne-i meyhânede ehl-i nişest
Sünbülü ğâyet perîşân eyledi zülf-i nigâr
âmet-i bâlâsı itdi nitekim şimşâdı pest
- (s.576)** Şimdi bir hâletdeyüm câm-ı mey-i 'aşkuñla kim
Sâiyâ keyfiyet-i hâlüm işiden oldı mest
Tañ mıdur olsa Yaînî hâtırumda inkisâr
Ki eyledi seng-i havâdiş şîşe-i albüm şikest
- ğazel** Ben zelîl olmaz idüm düşmese firat senden
Senden oldı baña hep bunca mezellet senden
Ben ne hâkem ki yüzüm sürem ayağuñ tozına
Ger başarsañ yüzüme lu u 'inâyet senden
Sen şeh-i 'ismet ü ben bende-i şâhib-'işyân
Benden ey şâh haâ 'afv ü mürüvvet senden
Başladuñ ğün gibi ben zerreye hercâilige
Kime yanup yaılayum be hey âfet senden
Bu Yaînî kim işigũnde irâdet getirür
Himmet ümîd ider ey pîr hidâyet senden
- ğazel** Hecrüñde her dem ehl-i hevâ âh vâdadür
Bâd-ı hevâsı manşıb-ı 'aşkuñ ziyâdedür
Ey nûr-ı dîde kuı-i şifâhâne kim baar
Ehl-i maabbetũñ gözi ol hâk-i pâdedür
anlı gözümde 'aks-i ruı lâle-adlerũñ
Berg-i gül ile şan ki olu câm bâdedür
Dil ıflı düşdi pâyũne düşdükçe al elin
Ey serv-ad yoluñda senũñ bir fütâdedür

müfredât

Harf atsalar kelâmuma cühhâl gam yemem
Söz ey Yaķînî şâ'ir-i şîrîn-edâdedür

Haste-hâl oldu gönül tâb-ı teb-i hecrüñle
Bister-i gamda yatur derdüñ ile teb tenhâ

Hem-rehüm Hızr-ı hüdâ peyk-i zafer râhberüm
Kaçan irişse gerek zâhid-i gümrâh baña

Seyr itmege 'ızâruñı ey mâh-ı bî-nikâb
Yüz yerde hâke düşdi şitâbından âfitâb

Fitne başı nidügin bildi dil-i şûrîde-hâl
Ey perî-peyker ser-i zülf-i perîşânuñ görüp

Zuhûr-ı berķ-i hâtîf bâ'îş-i bârân olur gûyâ
Sirişk-i çeşmüme ol tîğ-i âteş-bâr olur bâ'îş

Râst gelse yolda 'ahd itmişidi turmağa velî
Gitdi ol serv-i revânım turmadı ikrâra hiç

Ser-nigûn olur ser-i semm-i semendin öpmege
Her kaçan fitrâka aşsa ol şeh-i hûbân şikâr

Rindüz geçmezüz mey-i hamrâdan el çeküb
Tâ almayınca sâķî-i devrân ayağımız

Ayırma goncesini gülşenüñ nihâlinden
Koparma yüregini 'andelib-i nâlânuñ

Ey câme-i siyâh giyen şâh-ı hışm-nâk
Çeprast dügmelerle beni eyledüñ helâk

Şanma girdâbdur oynar yüregi deryânuñ
Zeķanuñ çâhına gönli düşeli 'ummânuñ

Ey Yaķînî sen anuñla çıkamazsın başa
Bağlama 'âķıl isen gönlüñi zülf-i yâre

Bir merhabâyâ cân u dili al da suñ baña
Senden yañadur ey boyı şimşâd elüñ biri

Mevsim-i güldür Yağînî 'ıyş u 'ışret çağıdır

İçelüm ra'nâ güzellerle şarâb-ı la'l-i nâb

Țutarsın yüze el her gün idersin hayli fenâlık

Behey zâlim elünden dâd gün görmez müselmânlık

Benüm gibi yoluñda toğrı yokdur biñde bir 'âşık

Elif çek sîneme ey serv senden bir nişân olsun

(s.577) İmâd Sinân-zâde Yağînî başka bir zâtıdır.

'ÂRİF PAŞA: Ravzatü'l-Vülâ'tta tercemesi mezkûr Edirne vâlisi Mehmed 'Ârif Paşa'dır. Fünûn-ı şi're vâkıf bir şâ'ir-i 'ârif olup bu târîh âşâr-ı şi'riyesindedir.

[1225 târîhinde dersi'âdette kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup mâliye hazînesinde vâkı' mâlikâne kalemine bir müddet devâm ettikten soñra 241 senesi hizmet-i kitâbetle sınıf-ı 'askerîye mâil ve muahharen dâhil olarak yoluyla kağ'-i merâtib edip 261'de livâlîk ve ba'dehû ferîklık rütbelerini ihrâz ile mümtâz-ı emâsil olmuş ve 270 zi'l-ka'desinde 'Arabistân ordû-yı hümâyûnu müşîrlîği inzimâmıyla 'uhdesine rütbe-i vezâret tevcîhiyle Şâm-ı Şerîf eyâletine ve cümâdel-âhîre 273'de Erzurûm eyâletine ve 277 ramazânında Silistre eyâletine ve ba'dehû Rusçuk eyâletine vâlî ve 281 senesi evâsıtında Edirne eyâleti vâllîğine ta'yîn buyurulup 9 şa'bân 1282 târîhinde irtihâl-i dâr-ı beğâ etmekle İstanbul yolunda Seyyid Celâle'ddin Türbesi kurbunda medfûn ve nağş-ı seng-i mezârı bu târîh-i mevzûndur.

târîh

Göçdi hayfâ yine bir Âşaf-ı 'âlî-miknet

Edrine vâlîsi iken o müşîr-i dânâ

İtdi fark dört sene tâm devlete hüsni hizmet

'Askerîye şıfatı ile idüp 'azm-i beğâ

Memleket şandığı şu bendi şûse inşâsı

Bu gibi pek çok eşer oldı zamânında edâ

Ser-firâz ide Hudâ 'âlem-i 'uğbâda dağı

Haşr ola rahmet-i Hağğ ile bihağ tâhâ

Yazdı bir hüzn-i derûn ile kalem târîhin

'Azm-i firdevş-i cinân eyledi 'Ârif Paşa

Âşâr-ı 'ilmiyelerinden nefisü'l-enfes muşavver bir 'Osmânî târîhine teşebbüt etmiş ve bir cild-i kebîri tab' u neşr olunmuş ise de hitâmı müyesser olmamıştır.]

(Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.60)

târîh Tâm târîhdür birisi cevherîdür digeri
Eyledi 'Ârif kulu inşâd bir beytü'l-kaşîd
Mevkî'inde böyle kışla yaptı Hân 'Abdü'l-Mecîd
Cündine nâdîde kışla yaptı Hân 'Abdü'l-Mecîd

KUDSÎ: Nâmı 'Abdullah'tır. Tercemesi Ravzatü'l-'Ulemâ'da Sultân Aḥmed Hân-ı Şâliş 'aşrı 'ulemâsı şirasındadır. Bu ebyât güftâr-ı dürerbârnındandır.

[Aydın dâhilinde Alaşehir'den bedîdâr ve Kudsî maḥlaşıyla şöret-şî'âr olup 'ulemâ-i 'aşrdan istifâza-i envâ'-ı ma'ârif ü 'ulûm ve istifâde-i sermâye-i manḫûḫ u mefhûm eyleyip mâlik-i meleke-i isti'dâd u Debbâğ-zâde Meḥmed Efendi'niñ 1098 zî'l-ḥiccesiniñ Rûmeli şadâreti teşriflerinden mülâzemetle ber murâd olmuş idi. Tayy-ı merâḫil-i tarîḫ ederek 1130 ramazânınıñ evâlinde Edirne'de müsâfereten sâkin iken dâr-ı fenâdan güzer ü 'âlem-i ervâḫa sefer ettikte Edirne'de defn olundu.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.259)

naẓm Tâb-ı zülfüñle dili şem'-i şeb-efrûz idelüm
Çıkarup şubḫa şeb-i 'işreti nevrûz idelüm
Naḫş-ı şî're çalışup nâmımızı ey Kudsî
Sözin ḫâme ile şâ'ir-i zer-dûz idelüm

KASIM PAŞA: Tercemesi Sehî Bey Tezkiresi'nde ber vech-i âtî muharrerdir. Müşârun ileyh Şâfi taḫallüş etmiştir. Edirneli bir pîre-zeniñ kuludur. OḒlu gibi besleyip okuttu. Taḫşîl-i faẓl u kemâl eyleyip 'ilme iştiğâl gösterdi. Ṭâlib-i 'ilm olup okurken Maḥmûd Paşa'ya rabṭ olup onuñ terbiyyeti ile neşv ü nemâ bulup Sultân Bâyezîd Amasya'da Çelebi Sultân iken defterdârı olup şoñra sa'âdetle taḫta cülûs ettiklerinde vezîr edildi. Nice müddet vezîr olup âḫir Selânik'e gönderip anda beylik ederken fevt oldu.

Mezârı Selânik'tedir. Vilâyet-i Rûm'un mu'teber şâ'irlerindendir. Tarz-ı hâşî kullanır güzel edâsı var. Kâ'ide-i şî'ri hûb ve üslûb-ı nazmı merğûb bilip hoş tab' meşel-gûy hayâl-engîz ü emşâl-âmîz garrâ gazeliyatı ve ra'nâ ebyâtı çok eş'ârı iştiâr-ı tamâm u sözleri i'tibâr-ı mâlâ kelâm bulmuş beyne'n-nâs dîvânı meşhûr u mezkûrdur. Bu eş'âr onuñdur.

şii'r Boyuñ bir serv-i ra'nâdur güli var
Semen üzre perîşân sünbüli var
Ne nâzûkdür cemâlûñ gülşeni kim
Gül-i ter üzre miskin kâküli var
İnanma zülfinüñ 'ahdine Şâfi
Kim anuñ bir başı vü biñ dili var

ğazel Cân ne yüzle ide ol şûret-i zîbâya nazar
Ki güneş pertevine toymaz iken nûr-ı başar
Görelî şûrete cân perverüñi kûyuñda
Nağş-ı divâruñ olup tâkâta kalur nûr-ı kamer
Gün gibi kendüñi rüsvâ-yı cihân itmekde
Ey cefâ-pîşe felek karnuña kim taş başar
Bezm-i dilberde şakın germ olup âh itme haşûd
Kim senüñ tınmadıguñ mûsikî yerine gezer
Nazar it hâl-i dil-i Şâfi'ye kim la'lüñçün
Gözlerinden dökilür yaş yerine hûn-ı ciger

FAHRÎ. Bursa kâdısı iken vefât eden Aca-zâde Mehmed Çelebi'niñ ferzendidir. Sultân Süleymân Hân'ıñ nazar-ı iksîrâtlarıyla Edirne'de dâhil-i i'tibâr ile Üç Şerefeli müderrisi olmuş idi. 945 târîhinde vebâdan teslîm-i vedî'a-i rûh etti. Bu beyt onuñdur.

beyt Her dem o sîm-tenüñ turra-i 'anber şikeni
Kıldı dem-beste vü sevdâ-zede misk-i Huteni

Güldeste-i Riyâz-ı 'İrfân nâm Bursa Târîhi'nden me'hûzdur.

(s.578) **SÛZÎ**. 'Azîz-zâde Râmiz Tezkiresi beyânınca ol dervîş-i dil-rîş-i ma'ârif-endîşîñ nâm-ı ra'nâları Muştafa'dır. Maḥmiyye-i Edirne'den zuhûr ve Edirne zûrafâ vü şu'arâsından âteşîn-elfâz ü sûz-nâk-güftâr bir şâ'ir-i mâhir-i pâkîze-reftâr-ı ma'ârif-mevfûr idi. 1148 senesi hilâlinde terk-i cihân etmiştir. Sâl-i irtiḥâllerinde Edirnevî 'Ali-zâde Şubḥî Efendi'niñ dedikleri târîḥ-i dil-sûzu teberrûken taḥrîr olundu.

târîḥ Âh cân-sûz iderek Şubḥî didiler târîḥ
Fevt-i Sûzî dil-i yârânı yakdı ḥayfâ

neşr: Âşâr-ı ṭab'-ı dürerbârlarından müretteb dîvân-ı belâgat-'unvânı vardır. Bu güftâr zâde-i ṭab'-ı pür-iḳtidârlarıdır.

ḡazel Ey şûḥ sen de itme bu deñlü cefâ yeter
'Uşşâka kendi 'ışkî belâsı belâ yeter

Bir vuşlatuñ ki derd ü belâ ola âḥiri
Ümmîd-i vaşl ile bañâ hicrûñ şafâ yeter

Olmazsa bûs-ı pâyine ger ruḥşat-ı rızâ
Rû-mâle hem bu bendesine ḥâk-i pâ yeter

Görmezse âfitâb-ı ruḥuñ günle heftede
Bir kerre görsem ayda seni mehlikâ yeter

Bir kerre baḡsa rûyına Sûzî kemînenüñ
Bî-çâre derd-mende bu 'ayn-i fezâ yeter

ḡazel Kâr itdi ḡamuñ cânuma sulṭânum efendüm
Raḥm eyle bu efḡanuma sulṭânum efendüm

Aḡlatma beni ḥâlüme raḥm eyle kerem kııl
Baḡ dîde-i giryânuma sulṭânum efendüm

Hecrûñle beni öldürüb ey şâh-ı cihânum
Gel girme benüm ḡanuma sulṭânum efendüm

Ḳaldum yalıñuz derd ile aḥvâlümü şormaz
Gelmez nideyüm yanuma sulṭânum efendüm

Gün gibi tûlû' ide mi bir gün dağı bilmem

Bu hâne-i vîrânuma sultânım efendüm

Var 'arz-ı selâm eyle dimiş 'ömri çok olsun

Oİ Sûzî-i nâlânıma sultânım efendüm

Ravza-i 'Urefâü'l-Edvâr'da tercemesi mezkûr Haffâf-zâde Hattât Hüseyin Efendi bu ğazeli bestelemiştir. Şeyhî Çelebi Câmî'i imâmı olup 1137 târîhinde vefât eden mesbûku't-terceme Süleymân Efendi'niñ sengi mezârında maħkûk târîh-i vefâtı şâhib-i terceme Sûzî merhûmuñdur.

ŞUBHÎ: Nâmı Muştafa'dır. 'Ali-zâde demekle meşhûr olup Edirneli'dir. Hüsn-i hatta mâlik olduğundan Muştafa Şubhî nâmıyla tercemesi Ravzatü'l-Hattâtîn'de dağı mezkûrdur. 1148'de vefât eden mesbûku't-terceme şâ'ir Sûzî'niñ şu:

târîh Âh cân-sûz iderek Şubhî didiler târîh
Fevt-i Sûzî dil-i yârânı yağdı hayfâ

Ve Ravzatü'l-'Ulemâ'da Sultân Maħmûd Hân-ı Evvel 'aşrı 'ulemâsı sırasında tercemesi meşhûr 1152'de vefât eden Müderris Seyyid 'Abdullah Efendi'niñ şu:

târîh Didüm Şubhî hurûf-ı cevher ile kîleh târîhin
Müderris Seyyid 'Abdullah Efendi'ye Hudâ rahmet

Târîhleri bu zâtıñ eşer-i güftârı olduğuna nazaran Tuħfetü'l-hattâtîn'de 1143 târîhinde Mağnisa kâdısı iken vefât etti denilmesi sehivden münba'is olup şahîhiniñ 1163 olması iktizâ eder. Bu şi'ir onuñdur.

[Edirne silsilesine dâhil 'Ali-zâde demekle ma'rûftur. Şuğlî Ahmed Dede'den istifâza-i hüsn-i nazar u hüsn-i hatt edip ba'de'l-izîn ibkâ-yı âşâra sa'y üzere iken menâşib-ı devriyeden biri ile bekâm ü cülûs-i Sultân Maħmûd Hân-ı evvel târîhi olan 1143 senesinde altmış yaşında Mağnisa kâdısı iken orada irtihâl eyledi. Güzâfi Tuħfetü'l-hattâtîn. Edirne'de Sîvâsî 'Abdü'l-'azîz dergâh-ı şerîfinde (ketebe Muştafa 'Ali-zâde) imzâli ve bilâ târîh bir hilye-i sa'âdeti vardır. Neffsü'l-enfestir.] (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.392-393)

gazel

Gunceler güller küşâde nev-bahâr oldu yine
 Bülbülün feryâd u zârı şad hezâr oldu yine

 Kûhsâr-ı gamda seyr it taze derd-i 'aşkı
 Lâle-i dâğ-ı derûnum âşikâr oldu yine

 Murğ-ı dil pervâz-ı istignâda iken 'âkıbet
 Göz göre bir çeşm-i şahbâze şikâr oldu yine

(s.579) FEYZÎ: Elîfî-zâde Râmiz Tezkiresi beyânınca ol şâ'ir-i mâhiriñ ism-i feyz-intibâhı Feyzullah olmağla mahlaş-ı mezkûr mümtâz-ı tab'-ı ma'ârif-mevfûru olmuştur. Târîh:

Elîfî ola cennetde elîf-i bezm-i hûr-ı 'ayn

târîhinde irtihâl ve ülfet ü ünsiyet-i cinâna isti'câl eden mahrûse-i Edirne'niñ zarîfi ve erbâb-ı zevk u şafânıñ rind-i harîfi Elîfî merhûmuñ te'lîf-i mecmû'a-i vücûdu ya'ni mahdûm-güzîn-i ma'ârif-nümûdu olmağla Elîfî-zâde denmekle şöhret-şi'âr hoş-şoğbet bir zât-ı celflü'l-mikdâr idi. Edirne'de kaşab-pûş-ı hilye-i vücûd ve taşşîl-i dest-mâye-i ma'rîfet ile zirve-i a'lâ-yı 'irfâna şu'ûd buyurduklarında dârü'l-meţâlib ü âmâl olan dârü'l-hilâfeti'l-'aliyyeye hatt-ı tirhâl-i 'azîmet ile ba'zı kibârıñ dâire-i devletlerine rûy-mâl ve feyz-iksîr-i nazarlarıyla iktihâl edip şeref-i mülâzemetle qarîn-i âmâl olmuş idi. Ba'dehû Rumeli kalemine duhûl ve İnebahtı rütbesinden ma'zûl olup egerçi vefret-i infişâl ile şâlişe rütbesine îşâl etmemiş idi. Lakin 1176 senesi hilâlinde kuzât-ı 'askeriñ mekâdir-mendi Pîrî-zâde 'Oşmân Efendi hazretleri Banaluğa kazâsını 'inâyet buyurmalarıyla nâil-i âmâl olmuşlar idi. Ve 1179 senesi muharreminde eşnâ-yı hükûmetlerinde rişlet ve kazâ-i âhir-cinâna 'azîmet etmişlerdir. Müddet-i inkişâ-yı 'ömrü hudûd-ı hamsîni mütecâvizdir. Sinn-i sittine mütenâhiz idi. Egerçi 'ulûm-ı 'arabiyyede tahkîk-i maqâm üzre 'alâkası olmayıp lakin imdâd-ı feyz-i tab'-ı sedâd ile fenn-i şi'r u inşâda fâ'îku'l-akrân ve be-taşşîş fenn-i târîhte şâyân-ı taşşîn-i cümle hünerverân olup Vehbî-i 'aşr dense zâtına şâyân idi. Târîhleriniñ şi'rine galebesi zâhir olmağla güftârı elsine-i enâmda nâdir olmağın bu çend ebyâtı teberrüken taşşîr olundu.

ğazel Nâ ehle felek kevkeb u iğbâlu qadr ne
 Bu yıldızı düşkünlere yâ qahr u qadr ne
 Bî-neş'e gelüp bezme tehî câm şunarsuñ
 Ey sâkı senüñ kâse-i destinde nedür ne
 Hemşiresidür bint-i 'ineb bu zen-i dehrüñ
 Mekkâre biri sâhîre ikisi nedür ne

1167 senesi mevsim-i şitâda şiddet-i berd-i hevâdan Sütlüce ile medîne-i Ebâ Eyyûb miyânında olan deryâ muncemid olduğda şu'arâ-yı 'aşr birer târîh-i ra'nâ inşâ edip cümleden Seyyid Hâkim Efendi'niñ târîh:

Buz üstünden gelen bir kimse geldi didi târîhin
 Deñiz altmış sekizde tondı buzdan bendeñiz geçdüm

târîhi egerçi maqbûl-i tabâyi'-i şîgâr u kibâr olmuş idi. Lakin diqqat ü im'ân olursa lafzan ve ma'nen olan târîhte ta'miye 'uybdan olduğu havâşa âşikâr olmağla mütercem-i mezbûruñ bu târîhleri dahâ ma'nidârdır.

târîh Münâsib geldi qaymaq Südlice'den şehr-i Eyyûba

1168 ve sene-i mezbûrede Sultân 'Osmân Hân hazretleri câlis-i evreng-i salţanat olduklarında irsâl-i lihyelerine olan târîhleridir ki menkûţ ve ğayr-i menkûţundan birer târîh zuhûr eder.

târîh Bir imlâdur bu resm-i hattı-ı 'Osmânî mübârek bâd

1168 ve yine sene-i merķûmede zîb-efzâ-yı mesned-i meşîhat-i islâmiye olan Vaşşâf 'Abdu'llah Efendi'ye olan târîhleridir ki tasţîr olundu.

târîh Oldı Vaşşâf-ı cihân müftî-i mevşûfü'z-zamân

Ve 1145 sâlinde Şeyh Enîs-i Mevlevî'ye dedikleri târîhtir.

târîh Kıtıb-i devrân mürşid-i âlem 'azîz-i muhterem
 Olmuş idi keştî-i ma'nâ-yı bahır içre re'îs
 Gûş idüp fevtin didiler Feyziyâ târîhini
 Gülşen-i lâhûta göçdi âh Mevlânâ Enîs

Şâhib-i terceme harfû'l-elifte mesbûku'z-zikr şu'arâdan Elifî Meḥmed Efendi'niñ maḥdûmudur. Eski Câmî'de târîhi vardır.

(s.580) **LAFZÎ**: Nâmı Aḥmed Efendi'dir. Sultân Muştafa Hân-ı Şâliş 'aşrı şu'arâsından olup Edirne'de Sultân Bâyezîd Hân-ı Şânî dârü'ş-şifâsında ser-tabîb idi. Bu ḡazel ḡuftâr-ı dürerbârlarındandır.

ḡazel

Gülistân içre devr iden mey-i ḥamrâyı seyr eyle

Ruḥ-ı dilberde 'aks itmiş gül-i ra'nâyı seyr eyle

Geçerse faşl-ı gül ey bülbül-i şeydâ ne ḡam her dem

Cemâli bâḡına yârüñ yürü zîbâyı seyr eyle

Cemâli âb ü nâbını eger yârüñ bilem dirseñ

Felekde neyyir-i a'zam ciḥân-ârâyı seyr eyle

Egerçi bâḡ-ı dehr içre bulunur serv-ḡad ammâ

Bulunmaz dil-rübâ-âsâ sehî-bâlâyı seyr eyle

Dime sâḡî ayaḡını çeker taḡbîle yüz virmez

Gelür kendi ayaḡıyla görür şahbâyı seyr eyle

Didiler tıfl-ı nevresdür o meh on dört ü on beşde

Görenler ḡarra-i ḥüsnüñ didi ḡarrâyı seyr eyle

Bu şî'r-i nev-zemînüñe olanlar Lafziyâ peyrev

Geçer Seḥbân u Ḥassânı daḡı a'lâyı seyr eyle

ḡazel-i diḡer

Şevḡ-ı aḥbâb ile dün gün pür-şitâb olmaḡ gerek

Cem'-i yârân şem'i içün pîç ü tâb olmaḡ gerek

Dem-be-dem izḡâr-ı 'ışḡ ile dilâ Sûzân olup

Yanmada pervâne-âsâ dil kebâb olmaḡ gerek

Serd olunsa vâdî-i 'ışḡ ile germ ü serd-i dil

Sergüzeştümüz mufaşşal bir kitâb olmaḡ gerek

Zâhidâ şanma 'imâret isteye rindân-ı 'ışk
 Mübtelânuñ hâli gün günden hârâb olmak gerek
 La'l-i meygûn ile yârûñ teşne-dil 'âşıkları
 Eşk-bâr-ı Lafziyâ hûn-ı şarâb olmak gerek

NEHRÎ: Ravzatü'l-'Ulemâ'da (177) numarada tercemesi mezkûr (Vaḥîdiyye) müellifi Mevlânâ Ḥâfîz 'Ali Vaḥîd Efendi'dir. Mevlânâ mûmâileyhiñ Mısrî Niyâzî ḥazretleriniñ devriye-i 'arşiyelerine yazmış olduğu işbu târîh:

Bu risâle hoş olupdur ḥayret ehline delîl
 Şerbet-i gaybdan içer ise şifâ bulur 'alîl
 Mışriyâ âb-ı ḥayât elfâzınuñ bu târîhi
 Akdı gûyâ bezm-i cennet içre âb-ı selsebîl 1068

neşr: târîhlerini taqdîsen (Nehrî) maḥlaşıyla söylemiş olduğu ebyât Sulṭan Selîm Câmî'i'nde vâқи' kütüphânede Çelebi Muştafa Paşa kitapları meyânında ḥaṭṭ-ı destiyle maḥfûz bulunan mecmû'alarında (*li muḥarririhi'l-fakîr Nehrî-i pür-takşîr*) ser-levḥası altında muḥarrer olan ebyât-ı müfâdına nazaran mûmâ ileyhiñ eş'ârda daḥi yed-i tûlâsı olduğu añlaşılmağla bi'l-istinsâḥ teyemmünen ve teberrûken buraya tenmîk edildi.

[Edirne'den zuhûr ve Kiras 'Ali demekle meşhûr olmuş idi. Müşârun ileyhiñ Velediyye üzerine Vaḥîdiyye nâmıyla yazmış ve 278 hilâlinde Edirne vilâyeti maṭba'asında ṭab' u neşr edilmiş olan şerḥde terceme-i ḥâli ber vech-i âtîdir. Müşârun ileyh maḥrûse-i Edirne'de 1201 senesinde ḳadem-nihâde-i 'âlem-i eşbâh ve ṭokuz yaşına varınca ḥâfîz-ı kitâbu'llah olup ba'dehû taḥşîl-i 'ulûm-ı 'âliye ile iştiğâl ve ol ṭâlib-i şâdıḳ-ı a'lemü'l-'ulemâ'l-mütebahḫirîn Eskici-zâde (Mevlânâ el-ḥâc 'Ali Efendi) merḥûmdan ve 'Acem-zâde Ḥacı Paşa Efendi'den 'ulûm-ı 'aḳliye vü naḳliyyeyi 'alâ ṭarîḳu'l-vâşîḳ aḫz u istiḥşâl ederek on altı yaşında Fenârî üzerine bir güzel ḥâşiyeyi cem' etmiş ve on ṭokuz yaşında iken işbu kitâb-ı müsteṭâbı (Vaḥîdiyye'yi) te'lîf eylemiştir. Müşârun ileyh gülzâr-ı 'ulûmuñ verd-i ḥandânı ve meydân-ı ma'ârifin bir pehlevân-ı nev-civânı olup 'aḳl ü zekâ vü feṭânet bî-bahâsı ta'accüb-fermâ-yı hemşehriyân u muḥayyer-i efkâr-ı medrese-nişinân olduğu ḥâlde henüz yigirmi iki yaşına resîde ve bâğ-ı 'ilm ü dânişten ictinâ-yı eşmâr-ı ḥaḳâyıḳ-ı 'ilmiye eyleyenler tamâmiyle berçide olmaḳsızın 1222 târîhinde vefât edip Buçuktepe civârında vâқи'

Köprüce Bayırı Kabristânında bayırın başında medfûn ve seng-i merkad-i şerîfi (mevle'l-muḥaṣṣilîne ve evle'l-mümeḥhidîn e'l-muḥvi'l-ḥazîreti'l-'ulemâi e'l-muḥmi'l-ḥazîreti'l-fuzelâi e'l-me'zûni bi edâi'l-ḳur'ânî'l-mecîd e's-şehîr bi Seyyidi'l-ḥâfîz 'Aliyyü'l-vaḥîd ḳaza'llâhü bi'n-na'îmi'l-mezîd) 'ibâresiyle menḳûştur. (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cilt, s.273-274)

nazm

Devre-i 'arşiyesi Mısrî-i 'İsâ-meşrebün
 Levḥ-i maḥfûz üzre yazıldı çü vaḥy-i Cebreîl
 Mağz-ı Ḳur'ân-ı kerîm ü nağz-ı âsâr-ı nebî
 Nokṭa-i imlâsına heft-âsümân olmaz 'adîl
 Ḳût-i anḳâ-yı göñüldür sürfe-i lâhûtdan
 Eylemez hergiz taḥammül gerden-i ḥargûş bil
 Nuṭkı mişkât-i tecellîdür zücâc-ı ḳalbine
 Nefḥa-i feyz-i ilahîden alup dühn ü fitîl
 İtdürür mi'râc-ı rûḥânî fezâ-yı aḳdese
 İstivâ-yı 'arş-ı raḥmâna olup peyk-i celîl
 Tâb-ı ḥurşîd-i cemâli remz ile ḳılmış 'ıyân
 Maḥşer-i maḥv-ı fenâda ref' olup miḳdâr u mîl
 Feyz-i aḳdesden revân eyler dile 'ilm-i ledün
 Fehm iden erbâb-ı 'irfâna gerekmez ḳâl ü ḳîl
 Hıızr-veş 'aynü'l-ḥayât olmuş ḥarîm-i ḳa'bede
 Mâ-i zemzem âb-ı İskender aña olmaz meşîl

(s.581)

Teşne-gân-ı ḥaşrı serâb-ı tesellî ḳılmağa
 Bezm-i me'vâdan çü ḥavz-ı kevşer aḳdı selsebîl
 Devre-i kübrâya bâ'ış şem'-i zât-ı Kibriyâ
 Müntehâ-yı ḥaşr-ı ekber menzil-i ceyš-i raḥîl
 Zât-ı Ḥaḳḳ mir'ât-ı esmâ zâta eşyâ reh-nümâ
 Keşreti vaḥdetde keşret vaḥdet-i zâta sebîl

Rûşenâdur devre-i 'arşiyîye-i sırr-ı ebed
*Leyse fi'd-dâri ğayruhu deyyâruhu*¹³⁷yüz tıtdı delîl
 Dest-i kudret levha-i dîvâna yazdı maṭla'um
 Devr idüp Mıṣrî 'ademden Nehriyâ geldi çi Nîl

ESRÂR: Nâmı 'Ali'dir. Kuşcu Toğan Maḥallesi'nde Sebîl Zoḳağında on sekizinci numarada vâkı' Nakşî dergâh-ı şerîfi şeyhi Aḥmed Efendi'niñ şulbünden 1253 senesi hilâlinde kadem-nihâde-i sâha-i vücûd olup pederi irtihâllerinden soñra dergâh-ı mezkûre şeyh olmuş idi. Bu hâl ile 1307 târîhinde irtihâl-i dâr-ı beḳâ eyledi. Eş'ârı kelâm-ı mevzûn kabîlindedir. Sa'de'ddin nâmında bir maḥbûb haḳkıında nazm edip haṭṭ-ı destiyle elde edilen ğazelinden müntaḥab ebyâttır.

nazm

Başîretle nazâr kıl zâhidâ mihrâb-ı ḳavsine
 Sezâdur ḳible-i 'ıṣḳ olsa ger taşvîr-i Sa'de'ddîn
 Elest bezminde bend itmiş ḳamu 'uṣşâḳı ğisûsi
 Anuñçün ehl-i 'ıṣḳ biñ cân ile dil-ĝîr-i Sa'de'ddîn
 Cabâdur ehl-i 'ıṣḳa menba'-ı feyz-i ḳayât Esrâr
 Memâta itse telḳîn ḳay ider ol pîr-i Sa'de'ddîn

ḤARFÜ'Z-ZÂL

ZÂKİRÎ: Nâmı Ḥacı Ḥüseyn'dir. Memâlik-i İrâniye'den Ḥoy ḳaşabasın-da tevellüd etmiştir. 1290 senesi hilâlinde Edirne'ye gelerek Ḥazîne-dâr Sinân Bey Maḥallesi'nde iḳâmet ve Eski Câmî-i şerîf pîşĝâhında kitapçılık şan'atıyla te'mîn-i ma'îşet eylemiş idi. 1321 sene-i hicriyesi evâḳirinde sinni seksene

¹³⁷ Evde (kâinata) ev sahibinden (Allah'tan) başkası yoktur.

vâsıl olduğu hâlde irtihâl etmekle Fırınlar Sırtı mevki'i semtindeki Acı Çeşme kurbunda vâki' kabristânda defn olunmuştur. Bu beyt kelâm-ı mevzûn kabîlinden olan eş'ârındandır.

maṭla' Şuşadum şu diledüm dilber dudağın gösterür
Gül didüm sünbül didüm zülfin yanağın gösterür

NUŞHİ: Edirneli'dir. Sulṭân Maḥmûd Hân-ı Evvel 'aşrı şâ'iridir. Bu ğazel güftâr-ı dürerbârlarındandır.

ğazel Hoka-i la'lin açup 'uşşâka lü'lü gösterür
Teşne-gâna kûze-i mercân ile şu gösterür
Cünbiş-i ânuñ cünûnum gördi Leylî-şifat
Kayd-ı Mecnûn itmege zencir-i ğisû gösterür
Kâmet-i şimşâdına reşk itdügin bildi çemen
Serve nisbet bâğa varmış kadd-i dil-cû gösterür
Luṭfı var olsun ider iḥsânı tenhâ 'âşıkâ
Şûret-i zâhirde ammâ bir cefâ-cû gösterür
Naḳd-i cânın 'arz ider Nuşḥî gehî cânânına
Yalvarur gâhî öper pâyin tekâpû gösterür

İBRÂHİM: Ravzatü'l-Ḥaṭṭâṭîn'de tercemesi mezkûr Ğâzi Miḥâl Bey Câmî'i imâmı şeyḥu'l-ḳurrâ İbrâhîm Efendi'dir. Naẓîrâ Mecnû'asında bu beyit onuñ maḥşûl-ı ṭab'-ı dürerbârları olmak üzere mazbûṭ bulunmağla bu maḥale kayd edildi.

[Edirnelidir. Pederleri Ğâzi Miḥâl Beg Câmî'i'nde imâm ve kendileri Şeyḥ-zâde vü Şarı İmâm-zâde demekle şöhret-dâde şeyḥu'l-ḳurrâ ve Dârü'l-ḥadîş Câmî'iniñ cum'a vâ'izi ve Sulṭân Selîm Câmî'iniñ imâmı Sulṭân Bâyezîd Câmî'iniñ ḥaṭṭbi ve Nazar Baba mektebiniñ mu'allimidir. Mûmâ ileyh biñ yüz on bir târiḥinde pâ-nihâde-i âlem-i vücûd olup muḳaddime-i taḥşîl-i 'ulûm u kemâl evvelen ḥaṭṭ-ı şülûş ü nesîḥi

Haffâf-zâde Hüseyn Efendi'den ta'allüm ü temeşşuk ile beyne'l-aqrân ser-firâz u on beş yaşına vuşûlünde izn ü icâzetleriyle mümtâz olmuştur. Ders ü devr ile me'lûf ve ta 'lîm-i haţt u Kur'ân ile mevşûftur. Bir muşhâf-ı şerîf ve üç in'âm u on üç delâil ve sâir âcâr-ı keşîre kitâbet ü ibkâsına mazhar olmuş bir şeyh-i 'âlf-cenâbdır. 1169 târîhinde irtihâl-i meşq-hâne-i bekā etmekle Bâdâmlık kabristânında defn olunmuştur. Rihletine (Şeyh İbrâhîm) lafızları 'aded-i hurûf izâfetele târîh vâkı' olmak garâibdendir. Güzâfî Tuhfetü'l-haţtâîn. Mûmâ ileyh elsine-i nâsda Hacı Hâfîz İbrâhîm Efendi demekle mezkûr olup hâl-i hayâtında çok şan'ata hizmet ettim haţtâtlık gibi güç şan'at görmedim der imiş. Müşârun ileyh Dâru'l-hadîs Câmî'i haţîbi Müsevvid Hâfîz Râşid Efendi'niñ ceddidir. Sicill-i 'Oşmânî'de müşârun ileyhiñ Yedikuleli Râsim Efendi şâkirdânından olup târîh-i vefâtı (1175) ve nazîrâ mecmû'asında târîh-i vefâtı (1160) ramazânınıñ on üçüdüdür ki şahîhi de budur. (Riyâz-ı Belde-i Edirne, 2.cil, s.353-354)

maţla'

'İşq insânda şehâ çün ezelfidür ezeli

Vech-i meşrûh ile biz de sevelüm bir güzeli

'ABDÎ: Edirne şu'arâsından olup Şeyh-zâde demekle şöhretdâdedir. 1155 senesi şevvâlinde vefât etmiştir. Âşâr-ı ıab'-ı dürerbârları olan eş'âr bu mecelleniñ dördüncü cildiniñ 26 şahîfesindedir mürâca'at buyurula.

SONUÇ

Edirneli Ahmet Bâdî'nin 3 cilt halinde tertip ettiği ve Edirne üzerine yazılmış olan en kapsamlı tarih sayılan "*Riyâz-ı Belde-i Edirne*"nin konumuz olan *Ravzatü's-Şu'arâ* kısmı, taşıdığı edebî değere karşılık Şu'arâ Tezkireleri arasında yer alamamış; hep eserin tarih yönü düşünüldüğü için ikinci planda kalmıştır. Oysa ihtiva ettiği 269 şâirle –bunların 64 tanesi diğer tezkirelerde bulunmamaktadır- Edirne'nin kültür hayatına ve dolayısıyla Klasik şiirimizin günümüzde anlaşılıp okunmasına önemli katkılar sağlamaktadır.

Tez çalışmamız eser ve metin olarak iki temel nokta üzerine kurulmuştur. Eser bölümü bir muhteva çalışması şeklinde olup yazarın hayatı ve eserleri hakkında bilgi verildikten sonra ilk olarak şuarâ tezkireleri tanıtılmış ve *Ravzatü's-Şu'arâ*'nın bu tezkireler arasındaki yeri ve önemi belirtilmiştir. Sonraki başlıklarda şâirlerin biyografilerinin veriliş şekli, şiir örneklerinin ne miktarda ve ne şekilde sunulduğu, şâirlerin anlatımında Bâdî'nin hangi kaynaklara başvurduğu ele alınmıştır.

Yapılan bu incelemeler sonucunda:

Edirneli şâirlerin meslekleri ve tarikat ilişkileri irdelenerek Edirne'nin sosyal ve kültürel yapısı gözler önüne serilmiştir.

Osmanlı devletine yıllarca başkentlik yapmış olan bu şehrin bir kültür, eğitim ve iş merkezi olması sebebiyle bir çok devlet adamının, bunun yanında alimlerin, kadıların, müderrislerin, tabiplerin ve özellikle şâirlerin uğrak yeri olduğu anlaşılmıştır. Şâirlerin doğum ve ölüm yerleri incelendiğinde bu durum daha da net olarak belirmiştir.

Ravzatü'-Şu'arâ'da bulunup da diğer tezkirelerde bulunmayan 64 şâir tespit edilmiş ve onların biyografileri ve şiirlerinden örnekler edebiyat dünyasına kazandırılmıştır.

Bâdî'nin, şâirlerin biyografilerini tanıtımada tezkire yazarlarının modelini esas aldığı, ancak onlar kadar sorgulayıcı ve eleştirci davranmadığı anlaşılmıştır. Şâirlerin mahlaslarını belirtme, eserleri ve şâirliği gibi edebî

kişiliği ilgilendiren hususlarda öznel değil nesnel yaklaşımda bulunmuştur. Bu durum onun tarihçiliğinden gelen bir özelliktir.

Bâdî'nin eserine aldığı şâirleri seçerken özel bir ölçüsünün olmadığı tespit edilmiştir. Şiirini gördüğü ve duyduğu bir çok kişiyi şâir olarak değerlendirmiş ve eserine almıştır.

Yazar *Ravzatü's-Şu'arâ*'da tanıtımını yaptığı şâirlerin ölümü, ölüm tarihi ve ölüm yeri hakkında bilgi vermede oldukça hassasiyet göstermiştir. Bir çok şâirinin mezar yerini ayrıntılı olarak anlatmış ve mezar taşındaki yazısını da belirterek tarihe kaynaklık etmiştir.

Bütün bu çalışmalar sonucunda tarihin tozlu raflarında bulunan bu büyük eserin en azından bir bölümü günümüz alfabetine aktararak okuyucuya ve bilim dünyasının hizmetine sunulmuştur.

سردز آب شفا ماصدی
عشق کنگر با شمع کوزه

برود سول ایینه چه صواب نمیرسد
بوفاسی بقی درسه ایکی

مازم بزرب آب سیه درم از باط
سازمشور با فی انضمت و خفته بر تاجین

سلطان ملک معنی با فی انضمت
فونیه لفظ و معنی تاریخ در کوزه

هرم روضه المظاہنه سبوا الذکر
سعدی سنای کوزه بحرفین خندیده

خام نمور طاسه محمد سنه کیوانه
حدود بیست ایکی بوزک سیه تاریخه

ادراجه مغنا دیوانه میزورین
باسه کتا بینه و ایکی بوزک سیه

بیشتر خانی قدیم لغات حکمی
سرای عشق نسخه انشراح

بنوعی استیلا کوزه در پیش کربانی
قلم عشق و ایدان سینه در خنده راما

دلی سوادای زلفیه بر شانه ایلمه
سنت هریم قولت شایسته لفظ و مرتبه

بومجمید در هیچ انجمنه مهربان
مهری با است کوزه طریقه انشا

هدف الی الی

لاحقه عیبی نگرانی با شفا
اولستاری سینه ملائقی و ارد

و زبانه با زبانه و زبانه شاره
مغز سینه بوایات آناه شریف

مفردات

کوزه دیکه اولدی فاشی شون کلومی
حیات اولدی عالمی در خنده مرده

ابرورات غصه که دل نا توانه
بر بیرونه دوستی که ایکی گانه

در حقیق دیکه انیس السامیه
فرزند جنیدی اولوب اردنه

کرم و خفا ایا بکله ایکی
اکرنمسی سانی یزه حوسلت

ایلمن بر شاعر کیم رسکینه
خدا نایب

یقینی نامی حسیندر
نقمه دو زلمت ایدردی

سالیانه ایه نوازسه اولنیدی
سینا ایدیب حتی بروغم با یوشه

آخرومه دلت مجرکینیه
طغونه بو زبانه ان تاریخه

و خاندن بر سولی جنانی
فضای دهک همالوب ساه

در شفق عین اولنیدی
هدون مصطفی زله لویه فکده

عدم فضاسنا فاجیه
اوتاع هر کلوب شافع

لوا و ضرر خاورد عیانه
بوفرخ و زلفه بر لوزدی

سینه دم جویر ایدی
شیا صحنه سینه برده

غریب شاهین ایدی
آخیر نیخ بر جنبی

اولی کوشه شفقده
ادس کوشه ایدی

ادس کوشه ایدی
ادس کوشه ایدی

خنده

شرح ایدر لیک آیت
جسد سینه زنجیره

ماه نو کوشه ایدی
چه بدو شش کرم

جنت کوبه ایدر لیک
سویله ایدر لیک

خنده

کی اولدی خانی
قامت بارسی

خنده

سینی غایت
سینی غایت

خنده

عمار سنانه زاده
عارف با روضه الوان

پیشاعرف اولوب
نام آیدر سینه

موتونه بو کوشه
فسی نامی عیله

بو ایلیه کفانه
تاپ زلفکه

نقشه شمع
قاسم با زهری

بیرمه زلمت
طالب علم اولوب

امسره ده چلی
تجربمت وزیر

روحت معشر شاعر
مغوب بلوب

تام سوزله
بولت برسد

تانا کله
ایبار زلفعت

جانه بو بوزله
کوزه فی صورت

کوه کیم کنه
بیم دلبره

ظرافت حاکم
فخری بروم

اکسیر ایدر
دینه زلفه

هردم اول سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

خنده

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

سندی برهاندت
کلید اولدی

به زلف اولدی
به نه فاکر

سینه عفت
باشور کوزه

بو بقی کیم
هو که هر دم

ای نور در کل
فال کوزه

دل لغنی
حرف آیدر

خند خال اولدی
هر هم حرف

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

مفردات

خنده خال اولدی
هر هم حرف

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

سرایتمه
خنده باشی

کلید برده
راست کلمه

سنگه اولدی
سند کیم

خنده

عمار سنانه زاده
عارف با روضه الوان

پیشاعرف اولوب
نام آیدر سینه

موتونه بو کوشه
فسی نامی عیله

بو ایلیه کفانه
تاپ زلفکه

نقشه شمع
قاسم با زهری

بیرمه زلمت
طالب علم اولوب

امسره ده چلی
تجربمت وزیر

روحت معشر شاعر
مغوب بلوب

تام سوزله
بولت برسد

تانا کله
ایبار زلفعت

جانه بو بوزله
کوزه فی صورت

کوه کیم کنه
بیم دلبره

ظرافت حاکم
فخری بروم

اکسیر ایدر
دینه زلفه

هردم اول سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

خنده

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کلر سینه
کلر سینه

کوزلرم یا شی در اسرار عشق فاسد ایسه
صفا و له تاب عشق کینت ایش کیمی
روستی کشف حجاب ایدیه عبادت ایش
نظیا جانم دل حکم ایش دلش حقیقه

غزل

اسم اول جیاد عشق قودعی ای طیب
بزم حسنه و بر زینت لیکه غیبات
الیکه کیم کیم خاد در اسکر اول کیم
زلفیاد ایش عادت کورسای غباری کفار

غزل

دهانت بو سوسه قیامه تنه
بچیر طول اویایه کویت
طواف کیم کویت حقیقه
لطافت بر زانم کویت کویت
صفا شیم نظیا یاد کیم دره

غزل

صرف کسه ماه و خوشیه جیاد ارا ایله
و خنر ز دیوایه باره بی اولده ذکر
دهکجه کدر حقه جانا
یاره قاشو دور ایش بر شرای ایش
شود مویک کورده ایش برید تا جیوه خلد
جیام می جسد بر نایه وار سقا جیاد

غزل

نظیا شی ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

تکیس تاریخ ایش ۱۰۰ اسم و سوره
ایرک مخلص نظیر اولم اوزه
نظیره صوبت مکنید طرز نظیره
بین مطارینه نظیر موهرا ایش

ای هیب رب عت وی رسالت سوری
زانت و صغف جیلین هفت قره ایله
آمن جسد اخرج ایدیه زانت ایدیه
انیا و مسیبت جمد هجانی
بیله عالمک احوال تارون قیام
اقتا ایش روی جمد رسلین کربیا
بر موهت و روی کیم جیاد سینه
آینت عت نه زانده کمال لطف ایه
ای شیخ المذنبه ای مظهر لطف خدا
دستکری اولم دیانت حاله حیانه ایش
وقت شیبیه صیوت ایش سدوم ایش
عت ذاتی حریفیه با آله العالمین

کیم دت و فزار و مجنوه عشقه
هر موعود ایزده و دلده کیدی
قوا حنه اولوب زده میانه کرمشده
کیم و بی بی نایه سقا جیاد کیم
نه ایش حقیقت خالده نه مواق
سویب شیخ سینه افروز عت سینه
نظیرا سوسه کایم ایش عت ایش

صوفی سیرت ایش ایش اولم خنر
ای کویک بر کوزل عت جیاد کیم
دولت جالی ایش کیم کور ماکله
زلفه ایش کیم کیمشده آن
صاحب روح ایش جیاد صفت ایش

زلفه ایش کیم کیمشده آن
صاحب روح ایش جیاد صفت ایش
دولت جالی ایش کیم کور ماکله
زلفه ایش کیم کیمشده آن
صاحب روح ایش جیاد صفت ایش

انقبا و اصغیا و اوبانت ره
تایه اولدی ایزنیزه عالمت بیغیر
تا ظهوریه اولم باعت اولم ایش
بلیر و ب زانم قیلک جمدت خالده
عرت اولم ایش عت ایش ایش
بلیدر زانم ایش جمد بیغیر
حسد بیغ ایش اولم ز حاله ایش
بلیدر عالم ایش جمد رحمت
اولم شفا عت نظیرا درم نایه
اولدی بیجا بغاده اولم
ایله با سینه عت ایش
لطفت ایش موهرا ایش جمد

اندره ایش ایش کیم کیم
قبا ایش ایش ایش
اکا عت ایش ایش
قوا حنه ایش ایش
قبا حنه ایش ایش
جیاد ایش ایش
ای کویک بر کوزل عت جیاد کیم
دولت جالی ایش کیم کور ماکله
زلفه ایش کیم کیمشده آن
صاحب روح ایش جیاد صفت ایش

حرفی در هفت سوره سابقه بو مطلع
مدار هفت سوره فنی
یادونه کند و سزا و اعلا ایزده
آن ایش ایش ایش ایش ایش

مطلع

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

غزل

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

غزل

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

غزل

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

و فایده سوزن نظیرا فایده ما علس
ایش ایش ایش ایش ایش ایش

ایله ایش ایش ایش ایش ایش
سید ایش ایش ایش ایش ایش
اشرف ایش ایش ایش ایش ایش
سخت ایش ایش ایش ایش ایش
خود سالیله ایش ایش ایش ایش
اشرف ایش ایش ایش ایش ایش
ریشه ایش ایش ایش ایش ایش
خادم ایش ایش ایش ایش ایش
ایله ایش ایش ایش ایش ایش
بیر ایش ایش ایش ایش ایش

ملوک آل عثمان با زوب بوطنه
حساب ایش ایش ایش ایش ایش
سجده ایش ایش ایش ایش ایش
نول ایش ایش ایش ایش ایش
ضام ایش ایش ایش ایش ایش
روان ایش ایش ایش ایش ایش
دو کله عاصیه ایش ایش ایش ایش
هوا ایش ایش ایش ایش ایش
ایله ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
مدرسه ایش ایش ایش ایش ایش
و ایش ایش ایش ایش ایش
دیده ایش ایش ایش ایش ایش

ایله ایش ایش ایش ایش ایش
سجده ایش ایش ایش ایش ایش
نول ایش ایش ایش ایش ایش
ضام ایش ایش ایش ایش ایش
روان ایش ایش ایش ایش ایش
دو کله عاصیه ایش ایش ایش ایش
هوا ایش ایش ایش ایش ایش
ایله ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
مدرسه ایش ایش ایش ایش ایش
و ایش ایش ایش ایش ایش
دیده ایش ایش ایش ایش ایش

ایله ایش ایش ایش ایش ایش
سجده ایش ایش ایش ایش ایش
نول ایش ایش ایش ایش ایش
ضام ایش ایش ایش ایش ایش
روان ایش ایش ایش ایش ایش
دو کله عاصیه ایش ایش ایش ایش
هوا ایش ایش ایش ایش ایش
ایله ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
نظیرا ایش ایش ایش ایش ایش
مدرسه ایش ایش ایش ایش ایش
و ایش ایش ایش ایش ایش
دیده ایش ایش ایش ایش ایش

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

نظیرا شیخ ایا همی اندیز - عفا مشایخ و ضعیفه
انضی ایه کشف شیخ ایا همی انضی
بیت بو سوسه سنه اینه ده حاجی جیاد
عبرایه همانت بر نه ایزان شرف مویک
ایفان کیم ایش حقه جیاد صفت
نالی و بده و زلفه عتیق فاضل ایش
ایرک سوسه - ایام و دیوان ایش
نایه تا سوسه شیطی بیت بو سوسه

چیزی که کفکله آهی شری روی درون
 آینه برین بهر زلفه براد اولد
 سینه طوری و قصه ای سه خاتون بر بوی بد
 شام زلفه کوی موی خراب ایلدی دیو
 سن اودسن دیو سینه آهلیب آینه لر
 کعبه و لباس قبول آیه کوه لیل و نلا
 ای تجانی براسور طرب سینه جیست

غزل

سینه جا که خاطر من خاطر عاقل ایلدی
 باز غمزه دل سیر اولدی مژده ایلدی
 نتج محبت ایله کیمی اولدی سینه کیمی
 سینه رقیب غمزه مکلف ایله
 بیام اولدی آهلیب آهلیب کیمی
 یا قهر صمیم نایب دانی تجانی

نظم

ای تجانی اولدی دیوانی
 قن زلفش درین سینه کیمی
 و کوهه دامننه نامحرم
 آنسه اولدی کیمی پهلوانی
 هر کسک حاصله در سینه

نظم

دریم جناب حضرت یوم السؤل اگر
 دنیا اونه خوندنه اولور دره بر ای کوه

مطلع

غزل استعد آتق و ایزد
 کعبه و دیو سینه کیمی

نظم

من نایب نه حکمت و ارا کیمی
 در سینه بیست آتق و ایزد

مغزات

آهلیب کیمی تجانی در دمنه آهلیب کیمی
 زلف کسکه کیمی عذار اولدیبا آهلیب در
 فرج اول تیغ کسکه دین کیمی اولور کیمی
 نکلا زلفشاه کیمی اوزک دارور کیمی
 سر کویله بنی غمزه و غمزه بی کیمی
 نوبتیا استیاس کیمی اولور کیمی
 و بر دل آینه طراخه ناز کیمی
 یا قهر زلفسته زلفانی کیمی
 ساکد خالور صامه ای دل کیمی
 نکا یازمه دین کیمی
 بکا اغدول کیمی
 و اعظ سوزینه خسته دل استر کیمی
 اغدول و غمزه ایله اولور کیمی

نظم

هر اولت فی کس کس کیمی
 با ازی کس کیمی
 تا با در فرج ناز و دوست ناز
 اغدول و غمزه کیمی
 سر سوز کیمی

تجانی

کیمی نامی محمد . ادره در سلطان با زلفه کیمی
 اسعیا غایت فرخنده زلفی اولدیبا
 بعد تقصیر ادره سوزات داره سنا کیمی

نظم

با سینه کیمی . بوغزه زلفه کیمی
 هیهتم سینه کیمی
 روا اولد سینه کیمی
 با زلفه کیمی
 اولور کیمی
 سینه کیمی
 تمویز کیمی
 سینه کیمی

تجیب

روضه العما و الشاکیه سلطان معطف شاه کیمی
 دوری عمارت سینه زلف کیمی

در امداد زاده و کله مشهور مدسی کیمی
 بیچ بود ادره سینه سینه سواله و خات ایلدی
 نه بویکا نه کرمی غمزه بویکا
 وار حیا ایلدی سینه سینه
 بوز جویرد سینه کیمی
 سیرا سینه کیمی
 اولدی چو کله نه لطف کیمی

غزل

برنگه لطف اولور سینه با زلفه کیمی
 ای لایق ناز کیمی
 سینه کیمی
 کوهه سینه کیمی
 زلفه اولور کیمی

غزل

پیشینه دوستی چو کله امامی کیمی
 جوی سینه کیمی
 خلفت اولدی کیمی
 ایچره کیمی
 حالت ایچره کیمی

نظم

رشت آدره مری سینه زلفه کیمی
 اولدی اولور سینه کیمی
 نه ساعده با خلت نه کیمی

مغزات

آیا اولور سینه کیمی
 هیهتم اولور سینه کیمی
 کاه جوی کیمی

نظم

نظم کیمی
 ایچره کیمی
 ایچره کیمی

مرشته معنی نشاطن کیمی
 شاعر عیس نفیس کیمی
 حرف و اسکندر سیر کیمی
 طوطی آینه ایچره کیمی
 روزگار کیمی
 کاه و سه سینه کیمی
 انوری کیمی
 بیله کیمی
 کعبه زلفه کیمی
 بو اشعار کیمی

غزل

چاکر زلفه کیمی
 قننه زلفه کیمی
 کعبه زلفه کیمی
 بلبل کیمی
 کعبه کیمی

غزل

ایچره بویا کیمی
 خراب عشت کیمی
 اولور بویا کیمی
 خراب عشت کیمی
 خراب عشت کیمی

غزل

سوزنه دل عاشقانه کیمی
 بشقه بهالت ویر اولور کیمی
 نوره خالت مزای کیمی
 قضدی عا کیمی
 کیمی

غزل

جامه زلفه کیمی
 دلره طاق کیمی
 اولور کیمی

۵۹۷

است هماره بویکم یاغی ایوب آندی
جنت و صله ایوب کورنکه دیدار کنی

رباعی

دورا آه کورده ای خیاب
نه طور دور کوره صوفی کیم

معدیات

بر کف خاف فرست عنفاسی بی جگر بکا
نسبت اینت روح آینه اهل صفا
صوفی میله اینت سینه خدای کما
کچ بورده کی کما هریمت ایت دیدم
خیلی آوره ایدی خال رکده بوریم
ایده و درودت جیب سکت
جیبی دلفکارل اوچ ویدی نیتند
آه ایدرید هند قیل بول برهوس
دنامه بادی نسبت ایدر کورده
ساقی صغ ایتی بر آینه بارانف
صغ زهریسه و نه افطاطیه محسوب نایم
چیلنده ادره بو اشتهار . محمول طبعیسه
نه دکوهری صفت خاشاک کربلا کراف
کونر ناب خورشید همایه ایلمه اطلوه
مشا جیب هرسته نوره وار وید کوسه
نچی شریعت نه کفا جنت ولایت ایدر
ارشته جاسار ایت عارض ادهم خانی
ایدیکه رام کوره خدوینج نیاب اهر
بورنه و صغ فوطه کورده ایولت چور کیم

غزل

نقص کوز ایه دل نیشانی دان و مدهوسه
بولکوسه سینه زلف خلیت خرفه جادوسه
آردن ستمیست اینت خوتن خوبانی
مگر برکه ادر کورده بیگانه مژگانف
ایدر سهولت کاینه نیچیمین و طغانف
ظهورده پای ابرو جسیه ستم جانف
جیب کورده کیم جیبار و در سینه صواف

غزل

کورت اولدیه سینه جیباریه علم برده
جنور عاشقار ایه نشانه آفریده
صغ ایل اول غنچه کیم کورده کور کور کور
میت دردی قوت جان کیم اهل شکر بیان
جیب کورده بره دار از خانه عشقه

۵۹۷

تخم دره ادر لیدر . طریقت علی مولود م انساب برسته ممالک جور ره کنت و کتار
الیکسه هک مدینه ایزدره ارام و خرا ایتسه و ادر اهر صفا عبد الجبار خا فیه اجمال
خانقاه عقبی ایلمشدر . بو اشتهار کفتار در بار بندرند

غزل نیکه ادهانه دیر
شعه دار اولدیه فلفل شمع دیار صده
شوقه باغده معمل الیه سلسله دنیا
اولد شمع که جلاب شوقه آدی قشلی
سوسه قنده قشلی جیبی زما ن
موجی بر ایتنه آغزینده الهی بوخلله

غزل

قایده کوکلی نیه بر تانه برورده بسدی
باشه سوسلی بو ناظر لطف طرا نیتدی
فی کیم عبید خاشمه بنی ناسود ایتدی
لن ترانف دیارک خاوره جیباریه بورینو
نیه همجه نیه صوردم دیدک سوسه مشفقو
برسو و قشلی کورده دیریم آنر ذائق
یا نانه طور س حقه باخا خان باش کیم
کوتس اغیاری کورده ایولت اولدیه
هسوزی عکس و لکمه بوسوزی طبع خایسه
بیست جناسی سون قانا اول غنچه هر سوزینه
ودعه و صغ ایه جوده خاشا بقوایتیه کما
کیم کیم باشی یاد کیم و لکمه نه جنه
خایش عکس نیت حقیقه دل ناسون
کورده خرابی سیم کیم دیکه نوره شاملا

غزل

اصغار نامه نوره
نقص سیمت زینت طرف کله ایبر
صغ ادره نلی مجرب لیدر . محجم کیم و لکمه منورده . فونه غلبت و جیباریه افراده مکره اونیبه
ذیلا معقله زودت ماسکت کورد داشتن اولدیه ایتنه ایلدیه اولدیه ایتنه ایلدیه
فیرا آرزوس کولدره جیباریه تجرید و ایتسه کما کورده و مینه فونورده خیم و بر جوبه نبل اولده
سیاحتیه هله آستانه نوره خیم ایلدیه اولدیه افراده نصیفیه ایله ایتنه فونورده و خونه کیم
دخله ایتنه مقبول و مقوی ایلمشدر . مورا ال حدیثانه مورا ال شرب بر نات ایلمشدر یا نات

غزل

بیست حقه و آستوم آنه جلوه کور ایبر
صغ ادره نلی مجرب لیدر . محجم کیم و لکمه منورده . فونه غلبت و جیباریه افراده مکره اونیبه
ذیلا معقله زودت ماسکت کورد داشتن اولدیه ایتنه ایلدیه اولدیه ایتنه ایلدیه
فیرا آرزوس کولدره جیباریه تجرید و ایتسه کما کورده و مینه فونورده خیم و بر جوبه نبل اولده
سیاحتیه هله آستانه نوره خیم ایلدیه اولدیه افراده نصیفیه ایله ایتنه فونورده و خونه کیم
دخله ایتنه مقبول و مقوی ایلمشدر . مورا ال حدیثانه مورا ال شرب بر نات ایلمشدر یا نات

۵۹۸

آه سینه دیوانه استاره قیم ایزدره نایه اور کجه رده زهره مدکی شعق قانی و لیل انکی نظمه
اخرانه کمال کور احمد موهبا نس بوید و ایتنه و لطف و تزلزله ایلیات رن ناسی جود و نصیفیه
جیب برسته بریل بودور . اشتهارده بو لطف و بره ای نقیضه مناسبت و ایتنه (طبع)
جیبیا شیم برنده و صغ ایلدیه کیم نیشانی کما نزل اولدیه

صغ ادره

صغ ادره انعاما و النانیه سلطان اهرضاه تانی هار سره سنه زهری مکره ایتنه ناره
صغ ادره ایتنه . نیروه کی اشتهار کفتار بندرند

غزل

صغ ادره ایتنه . نیروه کی اشتهار کفتار بندرند

معدیات

بزه و صغ ایلدیه بوز اولدیه قیبا
جیبی راغما ایلی المده نسین دور کیم
سستی دور با زرخانی ره کله ستم اولدیه . ادره لیدر . کلا حسد و جیبی مجاری برده
عاشق بر مولی ایلمشدر هفتده بوخلی بندرند

غزل

یه هر نظره برورده بره سستی جیبی
کوز کورده بر ایتنه دیر اولدیه نسبه
یا کله به دکلی هر کوشی دیوانه دور
قد و خاسایی کیم کله اولدیه اوتانورده
بکا بر بوسه جبارست و بریم جلاله
آغزینت اولدیه سینه یغیسه زده قدر
ای جانی خیانت خلو خایسه ایله طلور
هغز بو جود ایله جام حاتم ایله سکر ایدر ایلمشدر . بو ایلیات انکرکه **نظم**
بنج جیباریه کیم شاد اولدیه یوم
نجه بر مفاد توت رسته عیشو
مین الکت صوره ایله و زوالک
لطیف نوره سوغات اولدیه بو کجه قنده یکه . سچلین عاشق دیراک ادرین آیتنه ایلمشدر
اولدیه لیدر . سستی جیبلیت آستانه صادوت ایله آت ناسلی نظره کله و خاشا ایلمشدر
اخرانه نیشانی ایله یوم ایله جیبی صغ ایلدیه نیشانی نکلطف دیو لطف مرادم و مولد اولدیه **بیت**
هر کله میداره خنده فی سرور

۵۹۹

صغ ادره انعاما و النانیه سلطان اهرضاه تانی هار سره سنه زهری مکره ایتنه ناره
صغ ادره ایتنه . نیروه کی اشتهار کفتار بندرند

غزل

صغ ادره ایتنه . نیروه کی اشتهار کفتار بندرند

معدیات

بزه و صغ ایلدیه بوز اولدیه قیبا
جیبی راغما ایلی المده نسین دور کیم
سستی دور با زرخانی ره کله ستم اولدیه . ادره لیدر . کلا حسد و جیبی مجاری برده
عاشق بر مولی ایلمشدر هفتده بوخلی بندرند

غزل

یه هر نظره برورده بره سستی جیبی
کوز کورده بر ایتنه دیر اولدیه نسبه
یا کله به دکلی هر کوشی دیوانه دور
قد و خاسایی کیم کله اولدیه اوتانورده
بکا بر بوسه جبارست و بریم جلاله
آغزینت اولدیه سینه یغیسه زده قدر
ای جانی خیانت خلو خایسه ایله طلور
هغز بو جود ایله جام حاتم ایله سکر ایدر ایلمشدر . بو ایلیات انکرکه **نظم**
بنج جیباریه کیم شاد اولدیه یوم
نجه بر مفاد توت رسته عیشو
مین الکت صوره ایله و زوالک
لطیف نوره سوغات اولدیه بو کجه قنده یکه . سچلین عاشق دیراک ادرین آیتنه ایلمشدر
اولدیه لیدر . سستی جیبلیت آستانه صادوت ایله آت ناسلی نظره کله و خاشا ایلمشدر
اخرانه نیشانی ایله یوم ایله جیبی صغ ایلدیه نیشانی نکلطف دیو لطف مرادم و مولد اولدیه **بیت**
هر کله میداره خنده فی سرور

غزل

صغ ادره ایتنه . نیروه کی اشتهار کفتار بندرند

بوقه گفتگوی تاجیان
 اولی سینه کتی به عنوان
 دقت عیان تیغ رهبان
 مشه نیست او صبا هر
 مشرب زاده دایم جنبه خاند
 برهنه شیوه مساف
 بوالعب خالد ک جرف و ف
 حکمی بود روزگار ما
 صبح روزگار ما
 امراهه میان هر خور
 کمره کمره حیات بود
 خواه سه داغ سینه افلاک
 ابراهیم مشربانه لثیم
 سست هستن درین مقام نظام
 شدی ای خور نگاه بر جنبه
 بنیادین ای سست جرم اول
 رشت زود تان و دل سکت
 کرمط سست خواهشگره
 سکا نوک کتک به جرف و ف
 بس از به حال که نگاه این
 هر که منک امانت سر
 کویا ای دل به دق
 بسد ای خاطر هر سبب
 اشوبه اثبات صفا کتک

کندی بت ای بود او تا سینه قریب سینه قمر لاله ساهن و جود ای و صفا
 استعمار و استیلا ای تکه جبه کتا شریفه بلون شایب الی برسان المسه **[بیت]**
 دین شاعریه جیفای شد فریسه
 دین کئی حقیقتند فقط بردا بر جیف
 بی سمولو بی سکت طوکرمه ادرم کلوبی تا هر دو طوطه ایسه و قیوه خاند لره سا
 شاعریکند نازک اسباب مستند المده بلنسه المینر جاک ای بی بود المیسیا سینه وف
 انکه معانی بقالی او کینه کوی سانه مرفوند . برین و خاند تاریخی **[تاریخ]**
 خور صفا ای کینه کوی سانه مرفوند . برین و خاند تاریخی **[تاریخ]**
 دیوانه اول جهره اشعاع وارر . با سماع گفتا سرتند **[غزل]**

تجرب بر هجرت ایده ای بی بی یونی ماه
 آه عاشقند هذرات منکر ابر ذرات
 کس هوشند نظره دشت بیلم و شوی
 ای بلیم شب و روز و زهر جیقا افغانی
 کزینت راز دلمه کس را در کت این

[مفرات]
 فتنه خالی خن بارک نه کوسری باسه
 بو عالمی دار سخته کلمه کشی کیه کلن
 کستانه عالم کلن بلا ربه کورین

[صفت السوم]
لبیب نامی احمد در . حاجی حریف محمد سندر . سا بود از جگر کشتن شیخا بر اهری اذی زاره
 کامی محمد فینب براری این نام دیگر جبار کجا با سار کس در مس الخراج مصطفی اذنی
 خزند موش ندر . تحصیل و ستار استعداده همه ام ناره عیاشه اخذیه قریه شرف
 مؤنست الوبی دلشاد ایشامیکه . بابایان گفتا سرتند **[قطع]**
 جلاله خری سولات والین هفتا انصاف
 وجودی نظریه عالم شن هدا بشد

[مفرات]
 به اوستوفی وفاده و جلیت امیرالم
 بر ربه راه جا کلکی وار خنده لرت کیم
لطف نامی لطف المهره . در وسیله خانه تانی شول سندر . طوقه یوز طفا سورت تاریخنه
 وفات انکه استایل یوزده وادیا قریب سینه مغویه و فستیک لری یوز و نوز **[تاریخ]**
 خابره الوراسه محمد و کزین
 نظرم و شرایب فریب عسریک
 ویدی تاریخنه ایدیه حافظه معا

[باب المیج]
مقاله نامی سندر . مفعلا ایاب حرفه الی این میان حاله سحر و خورق سوس اول جهره بولاه
 لها بویه کتا سکت خاندنا ای سیدی . کندوسی را غیر معیشت و لکله اولی بویه شرای زما س
 بی مقال ای سبب اوه الزما یکنده وفات ایده . تیغ بت بو تاریخ رشده **[تاریخ]**
 ای سید و بی تیغ فوشه ریسه تاریخ **[تاریخ]**
 مقالی لری بودا خادرت **[تاریخ]**

بومرغ و خورق و خانی تاجیه **تیغ** دهه مقاله کلمه **حیف** « با سماع گفتا در بار سندر **[غزل]**
 جامه سفید و کبوتر ایچره نازنه خنجول
 آسمانه ماه نو دریا ره ماهی هوش ایدر
 تشه دلا کور دیکر نور لاله جامه و سیر
 شو به کلن کز قنده با تیغه بلز سزا
 طنوع در لرم مقالیبت کیر و سب کوه کلن

[غزل]
 با سنند او میسه اندک کز حیف
 بیت ناز ایندی قریه کتینه شاه کل
 بر کیمه قال جمله دیغ قال کله اوماه
 هور خانی اولی اوماه خورق اوم
 ابر کور می خیار می کوی نگاه آه

[غزل]
 در سینه بای بوس عاشق ناره محلد بو
 قویوب کوی کوی کوی راه عشقت اختیار ایتم
 بر خاندت آکر طراغی التوا ایشت ای لاله
 بر خاند ای ای دل کاکل مستکین بار لست
 خط رضای و صفت او اوماه عالم امانت

[مفرات]
 خیار کیم کلسه با باره کلنیت میانه
 آنجه دود بلغ اخلیک بر آسایر
 تشه کتیک کس ابر ایچنه بوز سوس
 کتا کز فالور سته کین حررت اولی
مقال وسه کور کئی بوخ بنلو بینه المشره

بسیلوه سشت دکمر بر زاک درو
 فکله کسبه باسه المیج ای قشری غیا
 سعادت ایله کور دیو عید خصال
محمدی فضانه محمد خذیر . فضالی و مدله جانی تیغ و جیری اولر . انچه اهری اهری سینه مدلیغ
 و طریقی و جانی عالم الوبی اول نوره نم استرفنده المشری . لطف یوز طفا . طوقه ده و خاند ای
 بو معراج اقله ایچنه **معراج** محمدی . رحمتایه ریتمیه **محمد** . طاکری زاده و جود طوقه یوز
 انسه سینه سینه نالیفه موعود الوبی **شقا بونما** نام ای مقربین طوقه یوز طفا سینه سینه
 بی نظیر انسا ایله ساه عذرا ایله زکیم تجلیتیه و جهرت مناسب مودین بر مقداره تیغ
 ایدر اسن **سرایان شقا بونما** سینه بیت ای بی بود انسه طوقه تیغ طبع و نشد
 اولنشد . بو اشعاع گفتا در بار سندر **[غزل]**

[غزل]
 سا لوله الهه قورم بخور بره بر حباب
 دیدی س رخوه و مانعه هوا بغضه ایسه
 سا کد قاستو سا خیا اله طوانه ملت جام
 باده و بیسه دوری المیز و زکای عینت
 باشی دتر آیچه ادره طوره مرمضت و مای

[غزل]
 لبیک یا دایوبی من سا لوله اقریه جود سینه
 دهام دلرت و جفته شور کلو آیله ایسه
 کول اول سرور خنده اقریه ها فیکه
 جیف با م سیران سته نجوه آه شیکیم
 دیسه اول شاه کلمه ای شیره مای خالو لست

[غزل]
 اسن اولوسه جلا سینه با سکر
 مانع جود ربه نسبت
 کیمه یوزل قویوب با کت
 ایکی ایدرنت آه سینه خال
 جند هفتی جانت ایچنه مجدی

[غزل]
 کله م فرس یغ و دستن مجیم دلایب
 قهر لررد و کلا تجی کت سینه آیه قهر
 ببلات هسته کله بلمه رمال کیم

[غزل]
 جام من شوق نا اهر کدره آل حباب
 جهرن سیوره کورده حورن ایله صبار کور
 زالم لفظ دکوب با شنه آهری کتاب

عاشق خا دبه خانست قیوس باورسته کی تاریخ بوزایت اشریه .

کشتی دگر نامی معظف در . عطرسلطه معظف خاندانه کوهی شاد و زکری
روحه الخطایینه دهن میرفته . بوشامه انا کفتمار شند [غزل]
لمذ حسنت خبیای اختر بندر سنت
آرزو منه معضای لیکه طولیا سن
ناخداست خفته بود بو بوی مشکای
زوا انظار نظاره غزلان ایدر خنده هودن
کویت صبریای شوخکه دل اوری مستان
اولی الفتا کسبی ناره و هجلاست

[موزان]

چبقار بر باره خود سیریم دور در کویا
یوریا ز ابر کجی صبح خراسری صا و روی
عشاق کویز کوی هب و یکسه اولور
رام ایینه اول های نازی خوشایک بی
یا کز کوی سیریم جاره سنده کی سبب نایزین بوزیکم . بوزا بجز نظاره کنه وین بیت ایکی بوزاره
ایکی ناز کینه صفا رخا ایکی بی کله شسته .

کشتی بت در صبح خا دانی شاد سنده . طریو عهده سلامت کتابت سلوک انسه و بمعنیان
اماره فتح با صمه و موقلا دیوانه کانی المده ایکی . ادا فسطاط سیمای خانی و وفات ایکی
انامه لیرارسته تاریخ سلطه سلطه خا دانی ایکی عهده مرتب براری در سعادت یه بیانه اسماندن
کفتمار سنده معظف در . بو ایات انامه شسته .

کوه در که ایکی خانی شول دکولوی جمال
کجی باقی کمر بوزینه سبه خیده جانست
حیات اخزای عالمی روح کسیر مرفه غمیه
کشتی دگر نوبه اوشما عظیمی ادره لیر . بو بیت کفتمار سنده [بیت]
کوهی شاد اولی غنی ظاهره صانور عالمی اولور
کفتمار دوس معظف در . صفای نازکی سیانچ اوان حالته در ویشای نایع و نشاد برونه
سالت ایلیع نچیه زمانه ساهتا ای قهیم معانی بسبا ایتمه بر شاعر ای کجی و کما یی بو بیت کسیر
الطبع بیت انسد ایکی نایزینه وفات ایتمه . بو بیت انامه سنده [بیت]
بزه بیت در لوهو سیر کویز سیریم یارای
کفتمار دگر علی افسیه . ادره نه طوره و آقاب فیصه ایلیعه استغافه نور شعور ایلیه با ۸۸ :
کرامت برنده اهرا شرف بوزایت ایلیه و در مازب و اهدار و اب ایلیک قریه ایلیه در سالت

طریوقضا و مالک انزل حکم و امضا اولوب در ایلی فکر و نه بر قاف منعبه قاضی اولدنه صحرای بیت
کسکه سزنا زیننه وفات ایلی . انامه سینه بروانی ده کله کوه منظم نکره اشکلی وین
المن نایزینه نظم ایلیه بی بوزیکم من شایع خا دانی وین انامه نایزینه انی بوز
فرد در شین های شاه و در وینسه غنای حکایری وارر . اورا ایکی امام و صیغه برنظوم
نالیقن و عالی بین صفای نکره سنده کجی . دیوانی در سعادت هب کفتمار سنده معظف در . بوشامه
معصوم طبع در بار سیر [انصاف]

سیدک دوری شسته شیوه اقبال میندر
حیات تازه ابروی مردکا . عالی خاک
نه صورت عهده ایلیه دی عالم بر لاریتم

[غزل]

کویز اول میندک تاب حسد بوز سیریه
بینه قتل دلک ایلیع عشف رنگه بسدر
انسه جام انسو ساقی امیرایه بر لست
کیر اول سر و کسکه ساق لطفه دین ایلی
فیلت دیرینه خضم ایلی استمداد در کفتم

[غزل]

صاحب دی آتسه رف جانانه طرف طرف
بر بار زلفات اولور بر کجی جا جرایه
افشاره ایلی غنای آن زمانه بخت
اول عیش و شکر خیز سیریم کویز
ای کفتم ماه کوی اولاده شک

[غزل]

اوشوخت ساعت سیمیه روی انشینه کوه
غما شالده بر سیریم ادره بلیغ داغ غم
عجبی نکل قوی خفته خیز بلبل حسد ایلی
اسیرایر دل ناز و عتاب غمزه سن آخر
نه بوزاره چه بر دار ایلی کفتمار شاهر ظلم

[نایع غزل]

عاشقک سوزدی داغ سرنده بلور
آنسه شکله دل بر داغ سیریمه بی
فیصه استمدادی کفتمار ایلیه کفتمار

ن برهنه نه رنونه زاهد
دوشنه زاهد وریع انسه
زوزه تعلیمه و زوزه معارف
ایرادک سرکساکه بیکریک
ایله اول بی داغ بی خواهسه
ایلیع شخصی خسته شتایسیر
غیبت آیمیه در شترو فوی
داغ بارانه نامحلی بر دار
الفت اندونه ملت غیبت
دادی روزگار امید
خا هوی ای و کذا اشتیاق
ایلیع بیوره هوس انجام
هر زمانه دل سیه و تیره جرایع
راه امیده دیده دوختن
شعری مجموع غلط معنا
کفتمار اول کرم غوغاره
طبع اول بته بر سنده و به هجلا
ایلیع ناکلفات هر چی
فقی سترنگه ره هلاک
عجه سنده ادب کما بنام
اولور ایلیکم ایلیع شکر
ایلیع ایلیع تیغ انجام
عاقبت ایلیع روزگار کفتمار
بر طرف اولور ایلیع او فیه تمام
ایلیع شیوه مسلمان
اولور مانده مرز عریان
بعمانیه ایلیع ایلیع خید
بکه ایلیع کفتمار انسه
اله ایلیع کفتمار
حاشی نه بو کفتماری تیغ
ایلیع بر شقای حکمی محلی

کر معلومه او خط مشکای سیرایلیک [غزل] سیریه چشمه بخیره فیصه بوزاری سیرایلیک
جلوه کر نظاره نور رخ خویزده
آرزوی بوسه دامان ناز ابر و رخ
ایتره هدم هیوسری خیال خمر و د
ای منتی روزگار نقاسه خمیر
اولور رخمی جنتی سفیه اهل راک
کولونه آخای ایلیع کفتمار

[موزان]

اقتاره خاطر غم عشق کیاره بیم
مشافه زیر قیود و جنت ایلیع ایلیع
اشکسته بسته دلسته او فیه نازیم
لیکمه عاشق بی صبر اولور بر باره کفتمار

[نایع بیت]

اول خال کوه دویز اولور
قنبریل فرور بزم خاور
بر نور کله بیایته ماه
هم دیده اختره خیا نجه
ایلیع م زیم اسماق

[شاه در وینت ایلیه بوز]

صده خا و سیریه آفرین
طرح افکند کاف جرف نه در
افراشته سانه رایت ماه
آینا ماهه انجد کسبه
اولر رایت کاره سگاف

صده خا و سیریه آفرین
طرح افکند کاف جرف نه در
افراشته سانه رایت ماه
آینا ماهه انجد کسبه
اولر رایت کاره سگاف

صده خا و سیریه آفرین
طرح افکند کاف جرف نه در
افراشته سانه رایت ماه
آینا ماهه انجد کسبه
اولر رایت کاره سگاف

صده خا و سیریه آفرین
طرح افکند کاف جرف نه در
افراشته سانه رایت ماه
آینا ماهه انجد کسبه
اولر رایت کاره سگاف

الفن ایامی بکنده قد طوبارت عرصه
ترک تجرید ایما نزعیه در اراده در
قدسیا کز یار اولوسک فلت دل جوید ایینه

[بیت]

ماه رویت برع عفریه نما تا ایلیوب
قیامی عماد شایع روحیه سطا مصطفی
سید مصطفی اندر سید غنای و فضیه
مسیبوه هر یک اندکی ابله لطیف کو سوسیه
سنت ای مد کا من کر مارک سوزا کیه
بنی بومرقت ایوه نزلده نما یوه هم
راد اهبان و اخوانت صفایا ایام
عجب شوریه سبب قیامی نیت و بسول
شکر کیم قیمنده .

[صف الکاف]

کامی ادره قاضی الیدینه زهری روضه الغضا نه
در بار بند نه

[غزل]

طوبالع عشنه میا اولویه ای دل نه
اولی ای دل سونع اسله دلیده اولوسفر
کلمته کو تک ایریجه ندر خدی نر
ساقی ایغی هوسه الم مطرب تان قیل
کلموه خدک حاضی کما نیا قیل
الماس غنزه کاشکی کل کما قیل
سویه بلان در تیرای شمر بلان قیل
ادل قاشی یا خدک سینه کما قیل

[ناسخ غزل]

بر هفت در اوما دو هفت کور تک
در هر حال کوی نیجه میوقا اول
هر چه یار کامی بر آیه م عیبه

[غزل]

اوسکه عصبه جمک ایشی شیخ ایدیه برقع
بوسه خطه یا فیتیه لبر کده ایلک
کوکله به استن اولوسک دیه نه بیلان
شبابه آن دیوسانی نفل ایلم کیم
دهالر خیر طبع سیره قانی اول کامی
سلطه سببا سکتار سفرینه متوجر ادره
هسایره ایلک ایکی یوز فلوکله جاله المسدایه
نویز اولوی براغان ایشی بلبلر نه
جیسه از هاله کرویو خدک و ایکی باغده
شاه کل اوکنه دوشمه باغده اربلا
صحه کلشنه قورده بر اودا ناغی بر ل
بر کاه نرزه کامی همفال ایجه

[غزل]

هسالر کلکلیت غزاهه افاد خلفدر نه
صاقوق خنجره سیر و رسته کلدر نه
بفوقه سرورین قولدر کلدر نه
باشنه ادخالر طاقتی سنبلر نه
وقتیه خوسه عدوده ایچید ملار نه

[مضمرات]

کلی جنبیه اید فلوکله شاهم خزینه آج
اوزنیه عتق اولویه عاشقنه ایلی جنب
حصه آتشیه یوزنیک خنجره رف کیم
ایکی نجرایه بلوغ یار سرتی شایه بیت
کامی اینه کلشنه شیخ اراهم هله حوی محمد سنده
عری علمایه هه سنه زهری سنه
کوزک دیریه جیه اوتیه دهوت
کل راعفر کور ریجهت طاظرین یاب
یوز قاره کلر اولویه سرتی کلخام
تیرسه و غنزه کوش اولوی دروغی
خساره اید ادرس خیل کیه کافی
رنیاده جمالی شمع ایلی رسته
اولول بر نظامی دیواره کر فته

[غزل]

اولم طبع رست قضا نه امید امانه
لمن لیکه ظاهر اولویه نودیده خط
باشکویه ایچ و عده تشرفه دروغ

[غزل]

زخمی آسکاره تیرنانه رگیه کما
جانا خنجره بار نیکیه زیمه نرمان
ای چور ریش اولوی دروغ عیبه بیات

ایرک نیسیان نگاه ایینه اول طلیب
اکت کلک قیبه جو داره نمائیه
علم الغضا اولوی دل اوشه باغ عالت
شکرک موش ای هسایه کما میا
معمر اولوی کوی خانات کما میا
کلشنه زخمی ایچیکت بلی شیا
کور خنجره کیم بر کلک ایلیه یوزیه
الرده ال شاه کلک کوی ایلیه
رستاه ظریفان سن جابو ایچیده
اول خنجره کلک خنجره اولوسه حوضانی
بیسنه اولویه طبع ما نه کامی

[غزل]

کل داره سنه آلدی ال خنجره رعنا
کلاری ال الله ایر سرتی قما
حقا کجیه کوشیه مخی خرفه
کل آینه سنه المسدایه شیا
رکز ده کلدر نظر کوش شریو
حضار ایلیه خنجره شاهین کلک یا

[غزل]

کهرخنده بال نونده زیمه زیمه و متاب
کدی بر ا قرطیچ ایلیه آکسایه و متاب
روجه عاتق سیکره خصه تقورا و متاب
ینه بر آقانی و ارایه شیا سیر و متاب
آق بر کلک کله هر شیه کورک خیمایه و متاب

[مضمرات]

سکد ای کافیم و زوخه اکلشنه لب
عاقبتی بر کوی خط لکلنه مقلع کوشنه
سنظور و بر کله قورمخ کرشنه در
ولشه ابر ایچیکت طاهر ایله دوقور
نظاره برده اله غلغله آثار طرا

[غزل]

کامی کیمیم بتم کلدر سنه حافظ محمد شریف اندر
جا مشرف فرشته واتی کله فلک بعلی ایله
اسکرده مطور قدتمار کما ناسات
جوشه کلدی باره هبیه دریای عمر
باغت ایجار اولوه ریختی لشنه
اهل عیش عرت کونید سیرایه اولوشی
شوش و سامانه الایم درهل کما ناسات

کرمی عیبه عیبه خانی شلشنه
شیوه و حاله ککر کوزارنه در لک
کسی عامی مورده . شاهی روحیات افاد سنده
استراخده ال مده لشنه بر جوده صاحبه
امالی نادر طبع المسدایه بر شاره صاحب دیوانه
و غلبایتن بشقیر دیوانه ال مده اوزده نیسیا ایچیده
ولشه آینه لب دلبر بره برده
خوسه دل آخنده نول منه بسره
عشت کیده در دل ادرس شریو
اخصه ایله مانده ریه جیه هوش
مغایبه هوا هلنه کسب قیامت

[نظم]

سک کویته ایلک با داهی ره نونده
شغف جهانت دکوی باره سی جیمت اهریه

[نظم]

سید دیار یار ایله دوشه
باغ خنجره آینه هوا ندم و نرسره
بودار کرسنه وار کسب

[مضمرات]

یا نسکر نا مجدی وصال یار دست
اچوره دم بر کوی شایه ایلم فالکله اراده
میمنت آکیمه شردک در ادره

[ناسخ غزل]

شیر یاد اهل سنت هفت سلطه ملار
اولکه سیه ستر بغدادی کور کور
کسپ واهی بوسوره اید دیه ناد کیم
صها ایلیک فدی ادا هر عتره صده میلی ایدوب
اغلب ایله طریفه عالیه ایله ایدی
کنده وسایر ایله یوم وفا خنده
برهفته مورده بیتم الی بیج اولوشه
هوا اول کسب خنجره مقامی عینت مایه
دو قیمه موسی صفت دک زینت دیار بره
کوکلی بر دل ایلجهت اولوی ایلمت طورم
طرح مطوع کوزک نیسیا بنادر ادره
اول محب خانان جی یار با صفا
حرف مقود ایلدی باره غزاهه حالیا
جیه ایچیک سنیان شیخ اولوی برج اولیا
سنه مهره و مشا ریح مراد خنجره
سنه مهره و مشا ریح مراد خنجره
بومرغ و فاشنه تار کیمه
اشاده باره اولوی موریه

اماسه نقشه ام المومنه ...
سهمه خانی ره کوه شلارند ...
خطت ایرسته بریدی آتوب اول جمال

سه بولک حسنه در تکلیفه ...
کوز لر ایچ اوینا ...
قطب مداره اوزده حوره ...
رسته خله علف کین کلیم عیشت ایت ...

رضه ایچی چلی موی الی ...
تیور ختمی غم ایچ اتم ...
قطبان لیت باینه روسته عجب کین

قطبان دیکر اوجوت نوره ...
ایسه اوسته قنور دیمت ...
تاریخته قنور ای منظر اولدی ...
شیر آره سلت دی در لاهور ...

تاریخته قنور ای منظر اولدی ...
شیر آره سلت دی در لاهور ...
تاریخته قنور ای منظر اولدی ...
شیر آره سلت دی در لاهور ...

خود حیه اینه عیترت ...
اوره سکتیبات علمی همه من ...
سنه جم المیه بولایت انسی اخاقی ...
دار کوهسه لی مع اینه سینه یوک قمریا

فیضی درو سیه خا ...
قیداییمه مه عیترت ...
باین طرفده کورری عقیق ...
شهر بران ری صاف کور بریوره ...

فیضی و عیترت ...
کسرتیسه رسامه عیترت ...
عاشق داهنه واقع ...
واجب و ظلمی سرب ...

بوغولک کف فاشنه ...
بودی کوه کوه ...
بوسول ره رختی ...
کورم آ کونم لوری ...

قاری دوزار عی ...
روضه انفضاضه ...
ارده دره مدینه ...
خا طنه خا طنه ...

تاز خناسی به دست ...
قاری عارضه یاره ...
لیله کین چرت ...
هنکا مکر اولوسک ...

دل طفلی کوز لره ...
یرا در نه کویوب ...
کویکه قاری ریبه ...
اولوسه در دست ...

زاهار در دست ...
اصیبه شول کفر ...
زلف کاز کیت ...
ای کانه ابرو خنک ...

قاری عارضه یاره ...
لیله کین چرت ...
هنکا مکر اولوسک ...
دل طفلی کوز لره ...

قاری عارضه یاره ...
لیله کین چرت ...
هنکا مکر اولوسک ...
دل طفلی کوز لره ...

حفا ارشاد ایلی ...
نخلت امداد ای ...
اناعلیه اننده ...
لفن و دست ...

یوزنجه اولجه کتب ...
عادته عارفه ...
شریفی دهن ...
شریف حافظه ایله ...

بفریب بتم غم ...
سودگر آتی بنده ...
یارب عجب اول ...
مولی که و صلیبه ...

کولت بونیه کاه ...
مطلب اسانصه ...
کوه کونا کوه ...
هسوسونه جبا ...

کلی فی شریفه ...
ای قبول کوه ...
قسس سلاب الیه ...
ذات فرزند و ...

بر کاکتار به ...
بدمه خالی ...
در پیفته سنج ...
خود حافظه ...

بوزرت سس ...
بارانده دار ...
اولدیغی اشقا ...
سدری نظیر ...

حفا ارشاد ایلی ...
نخلت امداد ای ...
اناعلیه اننده ...
لفن و دست ...

یوزنجه اولجه کتب ...
عادته عارفه ...
شریفی دهن ...
شریف حافظه ایله ...

بفریب بتم غم ...
سودگر آتی بنده ...
یارب عجب اول ...
مولی که و صلیبه ...

کولت بونیه کاه ...
مطلب اسانصه ...
کوه کونا کوه ...
هسوسونه جبا ...

کلی فی شریفه ...
ای قبول کوه ...
قسس سلاب الیه ...
ذات فرزند و ...

بر کاکتار به ...
بدمه خالی ...
در پیفته سنج ...
خود حافظه ...

بوزرت سس ...
بارانده دار ...
اولدیغی اشقا ...
سدری نظیر ...

فردی دست مدینه مستقیم حکومت او در مدینه بین ارضی مکه بود الطیر برادر اولی [بیت]
 ذریه علمی ارضی عهد یازده بیست و نه سزگند که از ایدی قویوه عهد کلمه
علمی نامی محمد در قاموس ابوعلی با خیار در لیه . در مزی زاده و عهد شریفی وارور .
 اردنه در دست ایدی . شویب آنگه [بیت]
 مشکله حل اید و در کتب کتاب عتقت دا غلشنه در دم ادرک قویوه سوبیر
 هابو الحفا بوقی نیکه الشافیه مهن ایست اردنه ای الیغه داره هانت المجهبه اردنه
 سلمینه مدسی اولی بنی نعراج وسطه و محبانه ناله علمی هوسه بو عجم زیمیه قویا لیمه
علمی [بیت]
 علمیه [بیت]
 ایست بوزالسه سبیا یکنه دخترا نمکه لغتیه اها مویسه جیمیه مکتب رخا غنه داغ نقش
 رکه شریفی خطبه سنه سوبور الزهوسای روحیه فریاضا لانه درونه . سبیل غنه
 مهن ایس بشکفا شده درونه دروغ طایتمه . غزی تاریخین یا تخه ذوقه الی کلمه بالشیخ
 مطرفی ارضی حیا : الیه نقسینه بشکفاشی بو زانت خفا سنه نه . اشعاره قهیه
 و خلیه کی آنایه دسترس از انما سنه . سواد کویله بو با تخین با شیخ سماجن افاده
 جامشعین قویونه کی تاریخ بو نکرده . مطعی بورر [تاریخ]
 فیضیاب اولوب علمی هشده دینی تاریخین (فی فضلی بی)
 اردنه در ضیخات عطایک ادره اولیا اتمه کلامه بعهد بنی اسامین نامی اولوب
 ملاذ اولیا - وهشده عینا مندرج بو نامه منظم رفی بو نکرده مطعی بورر [بیت]
 اردنه شریفی بو تخ اولیا جای اید وید ما فاعلیا
علمی ارضی قضاة وهشده (۹۹) نهمه نهیمس ذکر خالی زاده علمی ارضی هفتصد
 بو اشعاره قفا در بر بارینه نه [غزل]
 جمالت ماهی کویله کویله هر چه دردم
 بتم نه هر صبور و قلم و ذوقی بر دم
 دوماح قتل عتدا ایتمه نیکه مکافات
 ایرتزاز استاینه سزاده آینه آهی .
علیت غری غنه و غنی داغ ایدی در کت
 قطبیا سنه افاده سید خود مملت
 هیره قارده عاشق بی ناز دلبر کومع
 مالد کوه المهنس کویله عشاقی ایرتس هکولت
 هره غمی ایتمه کوزل قیل دره اجابه
 آکسنه بیله در خفه کلمه جویلی

۵۹۹
 اگر چه خانه بر لغتند سزای جرات
 ز صیه سخن بود زمانه مهاد عنا
 هر چه عجزه کنی خاسته آینه کاه اولوب
 مودیت قویولور کیه اوشور سوزی اولوب
علمی [بیت]
 هزمندیه . تقویو خطا طرا ایدینه سوبور الی غنه الحفا طینه مذکور در . سالم
 ارضی نکره سنه ظرای ذقن دره تقویو خطا دامن و مسوده سی بی نظیر معرقه شیخ
 یا کزه تعمیر در دست [بیت] بو کتله جمله انارنده نه
عربی عصبه یا ربه خانی دره بوزالسه کاتیا ایتمه حیدر عصبه ایدو عیاشه ایدو حیدر
 جلیس نکره سنه مذکور در بولیا نکره [مفردات]
 خذه وارم ه سینه سر و جلیم دار ایلمه
 بنه عالمه نکات رفی نیاسی بر
عربی [بیت]
 ایلمی حیدر جلیس نکره سنه مذکور در . عصبه عیاشه نانی شعرا سنه . تکلیف قهیه حیدر طریق
 علمه سله اولوبه آخرا بوزالسه افرایه کینگی در دسترسه مژد اولوبه نغمه افرایه مژد غری
 مکره اولوبه بویه کیم افرایه شفا عدا طینه ۹۷۵ تاریخه ذوات ایدی بو اشعاره قفا سنه [غزل]
 اولوبه دل شوری بنه بر باره نمت ستاره سی
 بزیم میده بلبل از ادب حیدر نیه و کن
 کندی اولوبه کویله کویله شفق شیبه
 برادرسه سنه شوری بر بقا برادرسه
 اسکی هر چه آتی حال قویو غمه بل غمی [غزل]
 کوه بی با غده بنفشه نه
 جانی تیز ویب اوستوسه دیو
 آندی بر نکه در کتک
 آغزیه دیردی لعل اولوبه دیری تیز
 قلمه دعه ایدی کندی
 و دردی بویه واشکی عالمی قساره
 کور دی همام سزگی غزه ایدی جویلی

۵۹۹
 بحرنا بوزنه بوکشتن وجودت
 عمره و نه صافیه آخه صوره طیا تمه
 هفتده قویولت نفق ایشیکین هود بیل
 بنی طاشو سنه اطاقی اوشور دیر الم
 دور آهم بنی کویله ایتمه اولوب
 کد آچولری غنی کد دردی بوزین ناز دلت
 مداح هر صر مویه اشوه غم زواده
 باقی خداره انچه بو قدر قلم سواره
 ویرتله خفیه سید عهدی بو اعتقاره
 دارا ایستوری بنی دینه ره مجنوبه بدولت
 حینه قویا ز ایسه کشتی بی خاره محراب
 عصبه دیر ایدی یعنی بیله آهم ز دلت
حرف الفیه
 غالب علموا فیه . رسام زاده و عهد مدرفه . علموا و شایخ وهشده نهیمس مذکور
 موطیله قهر رسام و نمکه شهر حاجه مصطفی ارضیه ذرند در ایتمه اولوب اسکونی هدر مدینه
 داغ کیم قاسم زایوبه ذرند سازه وجود اولوبه . کدوسی زایوبه کوه بلخینی و اهان
 کی سزگند مدینه . بیت ایدی بوزالسه تاریخه ذوات انچه زایوبه مذکور خطبه سنه
 ترم ره رفته انسته بو خطبه ی صاحب تیره عاکف یام نظره اولوب در سوبولت [قطع]
 ایدی جام جمال اورس سوبولت قیاسه طیاره
 خاطر جاک بیتی هر سوسه ادیضا اولوبی عالمه بزه
 قانرا اولوبه در حلیا اولوب
قطعه حاتم با ش
 ال جاد کویله ختره نه
 هود سابق لب لعلیه مزه
 ز ارضیه اولوبه رفیا اولوب
 بو سزگی بی سلطانمور فانه تا غنی قویله اردنه به شریفه شریفه تلخ و نقیبه ایتمه در [شرف]
 طلعه کله ایس عابجه ناماب
 ناسی نرینه نیکه جیلن کایاب
 عالمی طلقه سوز اولوب
 سزرا خانی بر نه اولوب
 سببوردسه ایسده جرات
 مقد نکه ریضا کوه و مکات
 جاکرت عالمی کویله و نزل
 سابه لطفه اولوبه با یبار
 مملت جام لولری کویله آب و تابه
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 خاطر و ریای مومرا اولوب
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 بر جواهر ایسده سوبور کتات
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 بنده ادریم خولانت بهیشار
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
انوشی بوضعه در کوشه [بیت]

۵۹۹
 طلعه کله ایس عابجه ناماب
 ناسی نرینه نیکه جیلن کایاب
 سببوردسه ایسده جرات
 مقد نکه ریضا کوه و مکات
 جاکرت عالمی کویله و نزل
 سابه لطفه اولوبه با یبار
 مملت جام لولری کویله آب و تابه
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 خاطر و ریای مومرا اولوب
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 بر جواهر ایسده سوبور کتات
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
 بنده ادریم خولانت بهیشار
 سزگند کویسود اوتا سوبه آفاب
انوشی بوضعه در کوشه [بیت]
مفردات
 حلهوه عالمی ناز زاره ایلمه خطا تمه بنیم
 ایدر من سزگند دولته کوهلی غم آتی مات
غزل
 کیمت عتقه به ناموس و عباد آدرت
 کوزلر پاشی بیقا آفریم سزگند آیه
 زار ایدیلک ایدی کویله دار خا بویسده ایلمک
 سوبله قویا زاید دلبر قسیمه کازه
 کاه شادی کلر ایدر کوهلی اوند کاه غمی
 ای غریب سزگند سزگند سزگند سزگند
حرف الفاء
خارج ارضی مومرا ال ادره مغز اسبقه فاضلی مومرا احد نظر ارضیه ذرند کتیه و علموا و شایخ
 دوه سنه مسوبور ال کومر رسم ارضیه باریدر . خطبه ارضی نکره سزگند سزگند سزگند
 بیت ایدی بوزنده ایکی سنس خولانه وهشده سنه الماد معلومانه نکره سزگند ادره نمت خطابه
 با بنه سزگند کویله زینب عالمی وجود اولوب کیم ایدی با سزگند قهرم جریه فاضلی ادره نهیمس

ای کوکل اعیانه دولت ایزد هفت خالده
 ای درینا لطف و امانت قوسه پاسبان
 بر اولوله قالمه آنچه قدر دولتش اثر
 آوری حاجت سخا طومارین طی اینه یار
 خلق عالمی موزی و جبار اولو بر سوزی بل
 طولی ملک عالم اسطر ساحتش
 سرسربینا بوین طورتی شربت آفتی
عظای انیس الماسیه یا نیچر دورا بوالقیه کلید شمارنده . مشا ایل حسد و دوریا
 نایطیر جلا و ها هیکل و عفا اند سزای های الهی ایزد نظمی و سکو ای مستدر
 ریاضی بر قضیه سولیبی خاکهای شاهانه نغمه ایتمه که مقفون بود **بیت**
 عدلیه صغیر ایزدی ظلم زمانه وقت
بیت قوسا ایل عیوره خود طرد **بیت**
 کوچ کوس برکتی دست طایه غم ایست
 بویایه دهن آتاسه سندر **مقدرات**
 زاهد اندر صیه کل سیه قیل استی صند
 زمانه غصه لری بی کرانه امیه بدلت
 زلفت و شور بر قل ای سنبله بنده
 کتبه قضیه سن عظامه را بر باقی نامه اوند بو سوزنده ارمی شانه قضیه سینه نایور .

بولی بجز درله مکرده عطا لقی نیه
احییت
 جریحه کور می مکرده آینه کوز باشیه
 لطیف نکره سیه که ارباب صیغی عطا بی عطا و اراده سندر . مولد صاحب جماله
 جلیبت برادر کتری و حاجی عویبه با سانبند مومند
عظای دیکر دو صلیح خاتانی ره کلید شمارنده . علم سانه اخی بر کله منورده . طریقه
 عکاسالت و نظار کاتی بفرجام مالک اولدقم جکر ادره سیمایه سنه طیبی نای اولی
 بوحالی اوزره پیمانه عالمه شربت دیک نوسه ایزدی . بو اسناد کفانه سندر **خک**
 دل آشفته کدر همال نظریه
 خیر اول را غا اول بی خبرده
 بوم جود که خفک اولی تو کله
 بی ناس کونین سورده اثر
 جگسوز ایلین آهم بودر کج
 کله در دیکر بویاسه جکرده

بلا لعلیه جامه و سر کتور دم
 خو عیبه اولدی هوشی عطا لقی

ناتایطیک
 جام اوزره هجاب هوا نه خبر ویر
 عاشق و چوری کیم خانه خبر ویر
 غزه لک هفتکی تیر جوده نشانه ویر
 دل آتاسه یاری دوشورمن دلنسه آه
 بیست جام ویر قناره نکا وار میزد و میسه

مقدرات
 زده جیره اید بولور کویک عتقه بو کوی
 جان هیفانکه سولک شوک لعل کترا کله
عظای حطایه ارمی خانه تالت علسی سه سنه سوبوره الزهر اولدی دهن ساعته اهل قضیه
 مرتبه و مکمل دیوانه اشعار وارده . بو اشعار کفانه در بار سندر **ناتایطیک**
 اولدی ای دل مسعدیته نافر و نرف
 بزم غمزه دلایا هر شرمی غمزه و اندوه اید
عظای خواهش کرام دل اولدی کیم خلت
 بر مراد ایتمت دکل بیلمی دل بسوز من

مقدرات
 سفت رویت بنی ماه سر کتند
 رنگیه اولوب کیده خک عقیق سزای
عظای اسلمی بی حیا قضیه . صبر کینه زاره دیکله مورده . مومر ایل ادره نکتیا اهل
 عکس کیم شاکر داننده ایل دین حاله حنیف اولد سندر زجر سینه سینه حله اقدی بی
 بیجا غم جرم اید وید متأثر اوقات انیسیه **بیت**
 لعلین دیشد کیم کوزی قانع دو کور
 بیتی مصداقی حقیقه حکم شرعی سوه و ایل منته اولد طوقز جانیه ائمه بیست ایلک یونیه
 بنسبه سزاسنده ادره ره باس با سزایه واقی حوصه اولدنه اعلام انشده . بو
 بیت کفانه سندر
 سبکی سوز که اید افره اشعار وار
 همدل ایل ادره عیب سوز سزایه وار
 دفا تله «عین حیات» جودس تاریخ واقی ایل سیه و لغتی تزلزلتله اشعار عطا جملین جریت
 و قریبنده دهن انشده .

عظیف بار واره هفت سیمایه و در فکله کراسه باب واری سحر کیم لوزنات عویبه
 رئیس ارمی عیضا باشا هفت سیمایه . ادره اشعار کفانه کرا حاجی علی شریف به دیکله سندر
 اوزره زانی میزولج معالی مزولج اولوب دهه تاریخچه ادره ره صلیح کیم باشا هفت سیمایه قریبنده

ساهد و جود اولسه او ادره کتبه اهدا دی کیم سینه وبعده رسامته کتبه سینه ره قضیه
 آکله ایتکده سیه فطر و لب ایدرک ذوق و زینتیه سینه با نغمه نای ایزد بند کانت
 صدا قننت سندر . بو لعله کتبه سینه ره حقیقه و ایل نونیه سوزیه کیم کفانه سندر **خک**
 کوز لعل دره ایلور بکوزی اهورم رت
 قوسه ایلورین سیر ایدر اقدوره آه
 ساهز لعلی سنیل یولور عشار ک
 یولده ای سینه عیبه ایلور سینه
 دامه لطفی ایلرک اکر نرس عقیقه
عظای نازک لطف جلی سانه بر قاضیبت فرزند خلیفه کیم اهدا سندر . دست و چاهه نای ره
 ظیور ایدر شمارنده . بدینچه ایلر تقاد انیس الماسیه با نیچر عیبه ایلور قضیه و یاغی نکره
 ضیغی حنای زاره علم خدیبه اهر سزق موزن و طر بو عیبه عینا ایتیکه . بعد سالت
 راه قضیه و مالت ایزد کیم و امضا ایلد فرسیده اید قاضیه کیم سیمایه اید اقدوره سینه کتایطیک
 دسه خناسر که سینه قضیه ایتیکه ادره ره قوت ایزدی . حقیقه دیشده **بیت**
 کجه حوردر لطف عالمه
 جهه دره علقی نازک نازک

خک
 اشعاری نازکانه در . بویایه کفانه در بار سندر
 کل دیو کله در دلاری دولت بونه نه
 دلبرک دهن دها شه اولدور خیل قال
 در شمس یا سینه جمد غیبت کیم ایلر ایلر
 خانی ایلر ای بری سزایست بولت اهرمه
 هظر ایف ورنه عالم صحت جام لعل یا
بیت
 دل کجه ویر قیلمه جانانه صحت
 ایلر س نولر بینه به سینه سالد شاه
 ای ایل ادره جهن کونه مصاحب
 در شمس بو هلال سوزیه لور طوقز بیل
 جم اولدی بینه عقیقه وخی بزم بوم

بیت
 اواز علق و دارل ایشرت
 اول شاه شفا کجی دار ای علم کفانه
 تیغ بارل جفاسی بر اوزره
مقدرات
 در کاهک بوز سوزلک ایلرک ایشرت
 دو بکجه بی نام و فریاد ایلرک ایشرت
 نغمه ماجرای سینه بوزره

تیغ بیزه عذرا که ماتت
 بقه آنت جفاسی بر بوزره

نظم
 علمیا اهل اولی دولتت
 دلمه نه سبب و ندر دوشورول
نظم
 رعیت اولما بجز لعل طوقز عیبه
 اوجی زاره کیم و چوری لعلیه

نظم
 آهیل ایلر که جریلا کشتن بیلر اولسه
 هلا خنجیر سید کیمسه ای علم
مقدرات
 بگردا ایلکه اولور مکت محبت شاهی
 لب دکل جام شرب دکت رز کور دکلک
 صوت مرغانه نولر کیمسه طوز س کلر
 دیو ایلاری نیرسه سادهم بود دکل
 دلرک جوهر هم عیبه و فادر و بار سیه
 کونیه واردم کیم سیر ایلر جانانه یول
 دکلر لظوظ لعلی لعلت شکر کفانه ایلکه
 عیبه کیم قلمور ای ساقی لور کیم جامین

عظای قضیه نهفتنای عیبه ایلر ایزد علم ظاهر قضیه . عطا نکره سینه نای
 عیبه ایت اولور اوزره مغیورده . مومر ایلر ایتا نولر کیم جملین علم و مومنه حله مومر
 اولعبه لور طوقز حیا و عبادتک اشراق قضیه ایل سینه . تیغ ایلر کیم ایشرت بر ادره
 جلی ایشرت نیرم خاص ایزدی . بیست کله بر ایشرت ادره ره دفا ایلرک ایشرت اولدنه
 سید جود سینه فارسیونه بغدادی تیغ هری ایشرت مدینه اولدین قریب سینه سینه
 سزای عیبه لاره علم ایزدی عیبه سیه مغفوسه . بویایه کفانه سندر **نظم**
 کور اول حالی کیم جانان زاره
 اکر بریم بقیه کله سینه یا
 عیبه عیبه کله سینه یا
 قاور عاجز بزم دسازنده
نظم
 تیغ ایلر کیم ایشرت اوجی دهنده قنای ایشرت بیزه نای
 سینه معده سینه سینه سینه
 ایلر دبه دعوت لطف ایشرت

نظم
 عیبه عیبه کله سینه یا
 قاور عاجز بزم دسازنده
نظم
 تیغ ایلر کیم ایشرت اوجی دهنده قنای ایشرت بیزه نای
 سینه معده سینه سینه سینه
 ایلر دبه دعوت لطف ایشرت

برنگاه ابد ابد عرق جوی دریان
 که غزه سی خیزی دلی نیرا غارت
 نو بزلت ابروی هکام هفتاسی ناکرات
 خنق کن اوج کوس زوب برک بار نرسد مگر
 ناز نمی سزده لار ایلوسه ذوقه کجه
 نیلوسه نشوسه بنفشه سزینا افراطوسه
 زکست قالدی کوزی بولدره آجودنی کوفی
 نه عجب سزینا اولت نرسنه باغن عرقیا

مطلبی بیخ غزه
 وروی هر طرف همه کلایه چشمه نشان
 بر لبش بر اعرضه کلبه هزاره ار منانه
 خنده رویه آیلوسه کلایه هکستانت
 سببی زلفش خیالیه اولدره ناناوات
 بولدر داغ ولده عصب ایتمه جیفدی همامه
 آخیره اینهی سکا جه سزینا جیران

کذا
 غنچه ای اینهی کتاره سببی نازک هوا
 رسد بزیم عتوه اولدره بلیق کس اینهی نوا
 ابروی جوبه فصلی بله و موسک عیسوه صفیا
 کشته اولوسه هجیه سوزد نشا لطفه سزینا
 سایه حاصلوسه اینهی سبب نایز هوا
 بر جیوشات موینه درونش عرقیا

غزه
 که هر کجی خوبیا اینهی بیخ مستقنا بیوسه
 آساره اوزره کوزنه برکت سجایوسه
 لعل خنده اینهی سبب غنچه نیبا بیوسه
 خندکی برعه بیوسه برده دل نیبا بیوسه
 کیمی سبب بو حسنه عرق کرم فرما بیوسه

در نقطه
 دولت باقیه اما سوزایه کیر ال
 اینهی غزه همامه باب اولوسه نرسد

غزه
 یا بیار ایلماه اساسی جوبه جباب
 جوسکجه در کجی همی خوبیا
 بودن خانه یا بزی اینهی باب
 بر روی عیالک خرابی ارباب
 نه همه کوه روه و صحرای جباب
 میخند دست اینهی بن خراب اولدی

جناب حق و سحر کشف حد
 که عالم خوار اطفا قیه محتاج
 خصوصاً عتفه سرباز جابه
 قلوبه جبه سنده وار حقیقت
 کیمی کاشنه خالی نیرا حفا

غزه
 غنچه نازک نایه ای علبیه
 ایام سلطنته اهریانه تالنه سزده اینهی
 وراثت اولدره داماد محیا تانم اذغلیه
 و اشعارین جاب اولدره نیلینه
 برینه دزدار اولدره عتفه با شام
 اولدره ایلماه ابراهیم اذغلیه
 ره و در عتفه ازاره لعل رستوار
 با عتفا شکستکی در هاهلیما خاب کار
 رشمه ایلماه اولدره لعل سزینا کمال
 نزل عالم لایب در عتفه کشفه و کوه
 عتفا بیگانه عتفا ایلماه آشنایه

غزله مفره
 اطلال اینهی بلیق کس اینهی
 بولدره زکات اینهی بولدره کس اینهی

غزه
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی

غزه
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی

غزه
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی
 اینهی خاله اینهی عتفه اینهی

شعبه المذنبه برسمه در بدهی بنده
 غریب عیبانی همی ناز طبعانی
 شفاعت اینهی هله روز شافیه دره قورتا
 اینهی بولدره اینهی سزینا سول اینهی

بویجه قید اولدره غنچه و سینه و سینه ایلماه غنچه
 شونکه هکام نوا خنده مثال خال اولدر
 بوری هویا بود اولدر غنچه دره بوری بود
 یا دره کله کجی حفت جمعی زکی سزینا لعلی
 روزه هویا به اینهی قنچه سزینا کیمی
 نامداره ایلماه غنچه زخمی عالمه اینهی

بویجه غنچه و سینه و سینه ایلماه غنچه
 حفت خیزی اینهی اینهی همی ایلماه اولدر
 هیا اولدر بود سزینا دره هویا غنچه ایلماه اولدر
 اینهی اینهی کیه جیمه خلی هیا اولدر
 اولدره ایشاق و هلیت موسک اسال اولدر
 با در کیم شرمه راکا و سینه هکام ایلماه

بویجه غنچه و سینه و سینه ایلماه غنچه
 بنده هجیم بیدار اولدره کوه کجی
 اسیر طره لار اولدره کوه کجی
 بویجه کجی کجی اولدره کوه کجی
 بنای عتفه سزینا اولدره کوه کجی
 صفای اینهی اینهی اولدره کوه کجی
 بنده هجیم بیدار اولدره کوه کجی

بویجه غنچه و سینه و سینه ایلماه غنچه
 و اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی
 اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی
 اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی
 اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی

آهوه اینهی کجا ابواب لطفه ریاف
 اینهی هویا هر جوبه بولدره غنچه
 غنچه شوی کوریه بلیه عاق
 زینا سو دین و کجی بولدره غنچه
 بینه نایستی دهمی خیالدر غنچه

غنچه
 غنچه سزینا اولدره اینهی اینهی
 و خفته سزینا اینهی اینهی اینهی
 سزینا اینهی اینهی اینهی اینهی
 با کجی اولدره اینهی اینهی اینهی

عکری
 و سینه عازی دکاهنده اینهی اینهی
 آساره سزینا اینهی اینهی اینهی
 سزینا اینهی اینهی اینهی اینهی
 با کجی اولدره اینهی اینهی اینهی

غزه
 کوهی اینهی اینهی اینهی اینهی
 دارمیه اینهی اینهی اینهی اینهی
 کوه کجی اینهی اینهی اینهی اینهی
 اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی

غزه
 کوهی اینهی اینهی اینهی اینهی
 دارمیه اینهی اینهی اینهی اینهی
 کوه کجی اینهی اینهی اینهی اینهی
 اینهی اینهی اینهی اینهی اینهی

آیت عشقته جلوه هب لفظن از لیسه بر فست بولم اما که تفسیر الیس به
درسته کوردی هم که اولیسه و دومینا بر مبرم بولم اما که تفسیر الیس
صالح یا کبیا بیجی هوسنه بیست ایوبی المالیکن تا بجنده نولایسه دمه و کله ده کانه طوطی
حاجی صم درگاه شریفین بوسته ششکله بر سه تا نا اولیسه ایسه مومرا کبیا شریفین
باوشنایه سیاحت طریقه بر اوینه کیدوب نا تا جایت ایضه هکله ادره بکله بصیرت کسفت
معادینه درگاه مورتی کنایه سیرت کیدوب ایوبی تا نا شاسته مومرا اولیسه ایسه . بمعامله
تا بچاسنه بین ملایر شریفین کانه دالی رومینه حاجی غنایه باشه شکایه ایضه بیست اوچ
بوز درنه تا بکنده محفوظا بوسه کورنیه اربابین هاکه برست مورتیه ما وای قیریا ویدو ادره
عورتیه استحصالا سعه هوسنه اوچ بوز درنه سنا کورنیه شایسته ادره شریفین کوفه معهود و جیرا طوطی
اوزه دالی مشایره کونده الیسین او ایوبی بین شایسته قهریه له مطهره و مفضل خندک
بوندور . کلمه موز و قیلینده . **تغلیب**
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک

غزله

بروای کبیا با نسبی اولور شریف عشق بن
بیل او آتشده رخ یا نوب یا قید یغنی
سوزنده آتوق غمی عشقکه تا ناسنت
بروای دسه دوه روز جانی فدا کسا
بروای بی بقار دیوانه فراق الیه

مغزات

ساقی کما کون قیدین کورده حیایب
قیلور ایشیکه عاشقه بیجا صفه صفت
صفا بزمه ایاب مذا ویا و خور عالم
جسم بوغره کورنیه همانیرا استولیه
صدا دره افندی بیست ایوبی بوز قریه تا بجنده ادره ده قدر زیاده سافه و اولور بوز شایسته
در سعاده بوز ایوبی بوز ایسه در سانسوسنولونه ادره ویدو هاکه افراتی صفتنه الحاد اولیسه
الیسین خطیبا افندی تکرر سده و ایوبی بوز ایسه هکله وفات الیسین بیجی شایسته و بکوردور . بوز کله ادره
شعبه سنده

غزل

آتشه زنجیر همی کوریا فکر دوه دوت
دور کس ویدو ایله ایله جریج روتا
صمیم سرفی سیری سر کورنیه همانیرا
بوز عالم بیجی هوسنه شراب بیست خمد
کوسه ایوبی دریم کما جیرینده صفا

صالح افندی زره صافیست سینه طوطی خلق شیخ کراننده شیخ صلا افندی ابراهیم بیجی بوز
صالح افندی سربست بوز سینه سرحد زره خلق شیخ افندی ادره له بوز کله جدا ادره
ناامنیب اویدو شیخ زاره خطره سنده در صلا افندی . مومرا ایوبی بیست بوز اولور کورنیه
بوز اولور ایوبی یا سینه الیسین حاله وفات ایوبی و قبل الوفاطه اهر صفا ناله هفرین
زبان تکرر کدی بیجی بوز هکله خطیبا افندی ادره ادره . بوظه انکرر بقدرت کورنیه ادره **تلم**

آیت عشقته جلوه هب لفظن از لیسه بر فست بولم اما که تفسیر الیس به
درسته کوردی هم که اولیسه و دومینا بر مبرم بولم اما که تفسیر الیس
صالح یا کبیا بیجی هوسنه بیست ایوبی المالیکن تا بجنده نولایسه دمه و کله ده کانه طوطی
حاجی صم درگاه شریفین بوسته ششکله بر سه تا نا اولیسه ایسه مومرا کبیا شریفین
باوشنایه سیاحت طریقه بر اوینه کیدوب نا تا جایت ایضه هکله ادره بکله بصیرت کسفت
معادینه درگاه مورتی کنایه سیرت کیدوب ایوبی تا نا شاسته مومرا اولیسه ایسه . بمعامله
تا بچاسنه بین ملایر شریفین کانه دالی رومینه حاجی غنایه باشه شکایه ایضه بیست اوچ
بوز درنه تا بکنده محفوظا بوسه کورنیه اربابین هاکه برست مورتیه ما وای قیریا ویدو ادره
عورتیه استحصالا سعه هوسنه اوچ بوز درنه سنا کورنیه شایسته ادره شریفین کوفه معهود و جیرا طوطی
اوزه دالی مشایره کونده الیسین او ایوبی بین شایسته قهریه له مطهره و مفضل خندک
بوندور . کلمه موز و قیلینده . **تغلیب**
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک

تغلیب

لفظنه موز و قیلینده .
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک
لفظنه موز و قیلینده .
شاه و سرتیه بیجا سبه هجین غنایه
ای و شریف کما احوالی ایتیم اجمال حسه تیریل ایله دفع اولور ایضه اشکال
لفظنایه شایسته طبعه سوزی ایتیم اجمال شایسته بوز ایوبی بزرگ جنت ایله سوال
سینه اولور شریف عالمه دایک
عمر و آتوقی مزا و ایله اول بیجی

صالح افندی

کما ایتیم الیسین ایتیم کما نه کاف حال الیه تقیسه ایچکله الیسین حاله کورنیه ادره
واقف اولور ایوبی کبیا بیجی هوسنه بیست ایوبی المالیکن تا بجنده نولایسه دمه و کله ده کانه طوطی
تا بچاسنه بین ملایر شریفین کانه دالی رومینه حاجی غنایه باشه شکایه ایضه بیست اوچ
بوز درنه تا بکنده محفوظا بوسه کورنیه اربابین هاکه برست مورتیه ما وای قیریا ویدو ادره
عورتیه استحصالا سعه هوسنه اوچ بوز درنه سنا کورنیه شایسته ادره شریفین کوفه معهود و جیرا طوطی
اوزه دالی مشایره کونده الیسین او ایوبی بین شایسته قهریه له مطهره و مفضل خندک
بوندور . کلمه موز و قیلینده . **تغلیب**
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک

حافظه مشهوره

شلا لعل لبست در درنه هدم عشقه شیا
چور تکرر دقت جانی با ده عشقنه سوا
کسینت دوست بوزینه بقدرت شیا
ضار غصه یی دقت بستره با ده همیجا

ایله ابراهیم اساقی ادره کاشا و نا اولور
بیرا اولور ایچدی غمی کلکته تماشا قیل
جسمه بزمده دانی دردمت جام معصاف قیل
بیشه بیسه و طریبا سببین همه بریا قیل
ایوبیا ابراهیم اساقی ادره کاشا و نا اولور
حسوری ایدور دهب یا بوز کورنیه صلا
درینا قیلری برک نظر اصلا بوسه ای
ایوبیا ابراهیم اساقی ادره کاشا و نا اولور
بوز کورنیه بیست و اکرکته جمده خویا نس
جلا نی فرط یا هوسنی طوطی اهنه وفات
ایوبیا ابراهیم اساقی ادره کاشا و نا اولور
آجلدی غمی لر عشقته ویدو ستری زندان
صدا بیست صافنی شکر کور و اراهه وفات
ایوبیا ابراهیم اساقی ادره کاشا و نا اولور

صالح افندی ادره لیه . عفر بزرگ خلق شایسته خزانیه افندی . ضه فرسه دهم بوضه کما اولیسه
شکله انواع واقفانه شایع ایوبی . اربود قهر سنا بیست بوسه لعلی کیمه واقع ادره غزلدین
اوه سینه بیست مفادی بیت الیه نظم ایسه . کله ورتیب دیوانه وارر . بولشاید ایشیه سنده **غزل**
عنا و ایشیکده صفا زلت طویز
دلک با ده تیغ موزک طویریک بار
طویز خورده حسنه طویر سالد
بیست جام ودر صحت بر دزدک
چور سوزکله نگار آنز طویریک دله جا
جانی طویز بملنی قهریایه کورم

تغلیب

اشتیاق یا لعل قلیج خوانده صلا ابراهیم
عینه و میج و دالی کیم چشم و دهام و لطفیه
کمن کویا سینه زنت باره روی جانی رسته
ناز ایله اولور سوخات خاک بصدق قدم
بچه بوز دهب ایوبی حسنه بیست
لذته بیست خدی می اولورم بکر
دیلم کسند بوز کله اولور کوزل دیک

مغزات

هالدر در ویدو ایسه ما هاب آتی رسته
بوهیبا خسته در یا لیلین کنت نراب
ایکله هاکه در رضی اده عفریا
تکرر بیست سگری بالورم بکر
دیلم صبا بیجی دک و طبعه ایوبی صلی ریبک

طوبه ایدور دهب خلق و جود جانی
هر کیم اولور صبا مال کثیر
صاخ ایدور صبر هالیکه کورنیه
خسته قریا دین خسته طکه من
صالح افندی زاره اشتاق قضا سده اولوب ادره صفا اهر صفا ده انقال ایوبی . وفات مانا زاره هاکه
بوظه بیست **صالح** ادره کورنیه کبیا بیجی هوسنه بیست ایوبی المالیکن تا بجنده نولایسه دمه و کله ده کانه طوطی
حاجی صم درگاه شریفین بوسته ششکله بر سه تا نا اولیسه ایسه مومرا کبیا شریفین
باوشنایه سیاحت طریقه بر اوینه کیدوب نا تا جایت ایضه هکله ادره بکله بصیرت کسفت
معادینه درگاه مورتی کنایه سیرت کیدوب ایوبی تا نا شاسته مومرا اولیسه ایسه . بمعامله
تا بچاسنه بین ملایر شریفین کانه دالی رومینه حاجی غنایه باشه شکایه ایضه بیست اوچ
بوز درنه تا بکنده محفوظا بوسه کورنیه اربابین هاکه برست مورتیه ما وای قیریا ویدو ادره
عورتیه استحصالا سعه هوسنه اوچ بوز درنه سنا کورنیه شایسته ادره شریفین کوفه معهود و جیرا طوطی
اوزه دالی مشایره کونده الیسین او ایوبی بین شایسته قهریه له مطهره و مفضل خندک
بوندور . کلمه موز و قیلینده . **تغلیب**
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک

تغلیب

طوبه ایدور دهب خلق و جود جانی
هر کیم اولور صبا مال کثیر
صاخ ایدور صبر هالیکه کورنیه
خسته قریا دین خسته طکه من
صالح افندی زاره اشتاق قضا سده اولوب ادره صفا اهر صفا ده انقال ایوبی . وفات مانا زاره هاکه
بوظه بیست **صالح** ادره کورنیه کبیا بیجی هوسنه بیست ایوبی المالیکن تا بجنده نولایسه دمه و کله ده کانه طوطی
حاجی صم درگاه شریفین بوسته ششکله بر سه تا نا اولیسه ایسه مومرا کبیا شریفین
باوشنایه سیاحت طریقه بر اوینه کیدوب نا تا جایت ایضه هکله ادره بکله بصیرت کسفت
معادینه درگاه مورتی کنایه سیرت کیدوب ایوبی تا نا شاسته مومرا اولیسه ایسه . بمعامله
تا بچاسنه بین ملایر شریفین کانه دالی رومینه حاجی غنایه باشه شکایه ایضه بیست اوچ
بوز درنه تا بکنده محفوظا بوسه کورنیه اربابین هاکه برست مورتیه ما وای قیریا ویدو ادره
عورتیه استحصالا سعه هوسنه اوچ بوز درنه سنا کورنیه شایسته ادره شریفین کوفه معهود و جیرا طوطی
اوزه دالی مشایره کونده الیسین او ایوبی بین شایسته قهریه له مطهره و مفضل خندک
بوندور . کلمه موز و قیلینده . **تغلیب**
ای کویکاشنه و لهنده ینه ادره خیری قالمی سیزده آتوق غمی عالم اتری
شوبه بر ستر ایوبی لم شریفی مشا و شرفی اختیار لقه کورنیه تشریفه قهریک

تغلیب

طالب علی ایوبی همی غمزه اولور منتقل
برخبر کرده فوجیکه دریم تارنجین
بو ایست کفایت سنده
زخم و دلبر مباحات ایوبی روز قیام
وصف مضاد لب و لبر و جهمی بولور

تغلیب

کله دیوانه خنده سانه منتظره
کلمه خطی جانی اولورده وفات سنده
عاصمرا کوندر کرم ربت جواد
اولور کرم لطف هکله ادره مایوسه

تغلیب

عاصمرا کوندر کرم ربت جواد
اولور کرم لطف هکله ادره مایوسه
مغزات

بیت القسه بسد تاریخه اشکال داربها انشور
حیتی نامی در و سیه احمد در بیت او فغانا کنه ادره ده فغانا کنه . بوند آنکه **[بیت]**
 بو قدر ثانی ای حیتی جری کیر و کول
[صرف الحاء]
حافظ شیخ حافظ بحر است . کوهی زاده دهکده سوزور ادره . ادره ده تنور بند خفاه
 دهر الیه بیغضین الموعی طریقه هنر معلوم . نکالت و بهمه ممالک و دیارند بر دست سیاحت
 طریقه نقد جریکی صوب اینده هند کوزله هماغه بینه داغ نازده مولوی سیتین اعطای بلطیه
 ادره اول روز ولایتی الیه ادره حال بیت ای بود ادره کنی تاریخه عالمی و زلفا لایحه
 بوظهر نازده طبع شیخان لرید **[نظم]**
 اول اول عالم در مومنا در
 آفر آفر آدم در مومنا در
 ظهور شیخ شوره دار عیسه اعظمی
 مویج مویج بحر عالمی در مومنا در
[دل عربی نظم]
 خضن کل خطوه لنا ذل القدم
 اصح لنا باروف بیامت القدم
 کنا فیوما و انکارا و معدونا
 فجننا الی العالمی التاسع صد القدم
 بوظفر عریس کنه صیبت علی عریس ده دغی بر عریس الی یومین افرای ایبر
حاکم استاز قضاوته هوقی نازده اهر قضاوت فرزند زریز . کنه وی افر نوز قضاوته
 اولوب قره خیز ده قاضی ایتمه بیت او در سنه تاریخه وفات الیه بولیان افر سنه تاریخه
[مفردات]
 مانور ایند رخساریم دلاره
 صاف دل بایره مشرب غلوعی عشرت یاره
 بر کوه اولور کیم اولور کیم
 آسباب جری اینده رانم افکاره
 قد بیه طریق دل ایندی گفت وگو
 مات روی یایه الیه اولورده رورود
جیری هابا سیه موزیا سه فایزه نازده مؤلف **السیه الماسیه** موزیا عیال احمد صری
 اندر . سلطان شاه راه رای عری علمای هوشنه زجرس مسوقه . بو اشاد
 کفتار درر بار نده
[غزل]
 فیصه جمده افکاره انواره سعیا دره
 شاه عی خا الیه صیبت الی مستر کمر
 آتیه کله یایه اولدی کنا . جو یایر
 بک سزای الیه استیا . بلخی سر بند
 کشته ابار حیا . مورا الیه در کویا
 اول سنه کیم ده عیسه و در ایش جویا
 برده هفت استاره قبل جری هفت
 چوبه ایبر کیم آیه بر حباب ادره
 آفر موزور بونور کیم خانه آیه ادره
 کشته کل کیم بر نه آیه و تاب ادره
 هر کیم رفته الیه جوبه قیام ادره
 انکسارت خا ماریه خراب ادره
 نیندی ذکر هیله شیخ و شاب ادره
 حیه نظمت نایسنه ایبره شتاب ادره

اول هداوند کیم التمامت بو خلفت
 لشغه حاضی ایت بنده کوی راوشاه کیم
[مطلع]
 ز عالمی آیه غم دنیا ایه کجرت
 بو تا رنجین ریشته
[تاریخ]
 الیه مرده فتح ایه دل عالی شاد
 بشد بنیاد و کما تابع اوسه همه بود
 در بی حیره انکا تاریخ **[جلد بند]**
حسام ادره لید . دیوانه هایونه کتا بنده الیه کوزله مورا ایام سلیمان المیشینی
 بیست ادره سنه تاریخه جمال نازده سلیمان ایتمه حقیقه کیم دیب در ایه کوره وفات الیه
 بو اشاد کفتار . در زمانه نوزده **[غزل]**
 بر سیه سنه اولور بیست احمد نظری یوق
 اولور دی بی درو غم هیچ حری یوق
 بوقایو باشی لطفه هیچ بر سیه یوق
 افکاره لرت ای ده غم نری یوق
 بر اوه هفت تجلیه بر نری یوق
 محبتا هفت عالمه حسان کوری یوق
[جنسی غزل]
 عشق آتوب غرغ خوریز نه اوقور دی
 طوطی ستم بیلدی میانه اوقور دی
 دل طغی سواد خلقی ابر اوقور دی
 هن خوجیا غی بار اود همانده اوقور دی
 بو شاه قولم خیز کردی اوقور دی
[نظم]
 اول قدر کرده قران الیسا و شاه ی بک
 تیغ کوه محتق کسرت دیر زهار دل
[مایه]
 سجاد و سجده کیم لطف کیم
 بنی بر تعظیم کیم در ایلم
[مفردات]
 شراب عشقه مستغ خیاری نیلیم
 باری بکن لطفی کوسه حسامی درنه
 سوسه ایبر کیم آیه بر حباب ادره
 آفر موزور بونور کیم خانه آیه ادره
 کشته کل کیم بر نه آیه و تاب ادره
 هر کیم رفته الیه جوبه قیام ادره
 انکسارت خا ماریه خراب ادره
 نیندی ذکر هیله شیخ و شاب ادره
 حیه نظمت نایسنه ایبره شتاب ادره

ساعه مستور باقی افرینت وفاته بو تاریخه **[تاریخ]**
حسام دیر تقیه روزی کشتی در و سیه حسام . خط لطفیه ده اسناد و سیه
 روح هادور . بیت کلاه سیه تاریخه وفات الیه بی بی عمادته مسعودیه جعفرین
 خطبه سنه مرفوعه و تقیه سنه تاری کفتن عیال خا سوزی یونانجی موزور **[تاریخ]**
 کندی نای عماری رومل
 جیره نور الیه موقیه حیه
 فونه دوستی بر اهدای تاریخ
 اشنارنده فتح بنیاده ریدیه تاریخ فونه الیه ادره تاریخ ایلرکی **[تاریخ]**
 لفظا و معنا تاریخ فقه
 ریدیم حسامی بسوی توقف
 موزور الیه کفتن علی قندیم منظوم اولورده یایسه الیه نازده اشعاره موزور الیه
 حسامی در و سیه حسامه حقه کی ابیات بونور **[نظم]**
 بری دروست کتبه ده ماهر
 المصلح معرفت سنوی
 شعری کره لطفه و عیاره
 آقا در و سیه عیسی اشعار
 الیه در حقه عیال عیارق
 طبیعت کیم ستم نظریه عیاره
 خانم کیم شرف صفات سیه
 اولور اول خا خا دره ماهر
 کفتن بیت خط مستی او دره نشورده ماهر
حسی ادره ده ایلم کتبه سنه کتبه مکی علم تاسیس حسام حسامی اندر . کوهی ملامه موسی
 اهلایسنه . بیت ای بوز هفت سنه تاریخه وفات اتمه بابا جو طاسر سیه
 ساهنده و نه المیشینی . بوند محمول طبع در بار لرید **[مطلع]**
 حاله شایه موهبت خا شایه نری کورسور
 زهیستی کیم زلف فرخ افرای کورسور
حسین نامی احمد . ادره ده شیخ الیه حسامه فولایسنه . کتا شایه بونور موزور الیه
 جریه السنه سیه حسامی بابا دیکه شیم بر سیه شیم ایبر . قدر کلب شیخ اهلنده
 صاف موزنده بر سیه کتبه شایه استیلام اولوب آخر عمره با سوستفا فرود کیم فایزه
 تکمیلایسنه دیکه ای بوز کله بیکی الیه المیشینی ادره بونور کول افرای افرای فایزه
 مذکور ده فر ادره خا شایه زلف المیشینی . بوغلی محمول طبع در و سیه لرید **[غزل]**

کمال الهی ادره هر موزونم امان فقه
 عرف رسیده دستار از لدر ریختن ادره کیم
 نرس همانده بو موزونانی زاهد رفته و کلام
 ادره بک ملت قلب صیقون نوزیه زندانی
 خلوص اول وار سیه کیم سنه تاریخه افکاره
 رانه ده حبابی صابور آفرینت
حسین بیلیم پروانه نازده دیکه معرفت ایبر . کنه وی نوزیه سیاهمه الیه همد اعظم
 فدیق حافظ اهری ایسا بیت اوقور دست تاریخه بنیاد سیه کیم دیب نای راهه اهر ایسه
 شیخیه وفاته الیه . آقا ده کی ابیات کفتار در بار لرید **[نظم]**
 کشته حسام ایبره جانا فاسم سر و نکل
 خاکره شیخ ایت حسین بنده کی شاه مود
[دل]
 سینه نایه اونوس سوار اولور کیم دل
 اوماه حاج شرفده هوز طوطیه
 دهلی باغته بایلم دیو هوس
حسین حسام جلی نازده سن بایتم ادره لید . ایبره حسامی دهکده مشهور . در زمانه
 حدوث و موهبت مذکور در . اهل مازاد ادره اهل عیال عاشق نایف و حلای لید سیه و
 خدایا لعل کینکنت عهد عالمی جری ایبر . سوره اول قدر قیده و استیلا عن الیه لطفه خا شایه
 زمانه شمس استیلام عیال عیال موقوفه حسامه و افی ادره بند در رسا اوقور . حتی
 لطفی و تقیه و افضا الیه لطفه خا شایه بوغلی مستورین اکانسار ایتنه **[شعر]**
 قامت با نزهت خا شایه کدر ایبره
 ستاره کیم اولور کیم بول
 بلغای رومت شاعران کیم در ایلم جلی موزور حسین حقه بولایه **[شعر]**
 شایه اهر ایسه حلایف
 کهر اهره دانسته سوبر
 اهر ایسه کتا کیم دیو
 هر کیم سولیم بونور سوبر (انجمن)
 فی الواقع لطفی نازده سنه مرفوعه زجر سنه ایلام موزور دره موزورین فونور نوزیه طبیعت
 شیم سیم کیم کله . بونور موزور . سنه مانی ز تاریخه وفات الیه . کنه کتبه الیه لطفه خا شایه
حقیق حافظ قران الیه لطفه خا شایه موزورین اهر ایسه . حاری سیم دیکه مستور ایبر .
 اهر موزورده هر کیم فرقه ذی موصی الیه در سیه مانی ده ادره وفات ایتنه . بوغلی
 انکسار رنده
[غزل]
 بند لغت الموسیه بوننده ایلم کیم نکل
 لعل خراک یا قوسیه بوننده راغی کیم نکل

کیمی طاعنه کیمی باغنه کیمی صحراره ارار
 بیت مفسره کیمی کیمی عیاره ارار
 کیمی یعقوب اولویه یوسف زینباده ارار
 کیمی مجنون اولویب هبوط لیوره ارار
 کیمی باغ کریم سرور سنناره ارار
 کیمی لوده باغنه لفظایب معناره ارار

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

سویب ای ماه دهن قبه حفراره میسه
 کرسن لوج وقلی سوره طوباره میسه
 باعث حقیقت اوسه کوه کیت ره میسه
 ساد زانفت اولویه دار و زاراره میسه
 عکس ضاربت اولویه روی معضاره میسه
 عیبی انراک وادی و صحراره میسه
 کیمی عیب وکی هاجر و ساره میسه
 سید و مسر و کین مهله ره میسه
 کیت دلیسن و لوره من اقره میسه

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

بیتیم هفتس نال و فریاد اولدم
 که اولویب بنده مطوع کیمی ادا اولدم
 که مهور اولویب و جمله ادا اولدم
 حفرایب هم ایوب قابو اراد اولدم
 کیمی هزار اولویه قطبه اوتار اولدم
 سرف نه لایک استغنیات اولدم
 نفسی به خالی اولدم جود اولدم
 کیمی مفرایب زلف اراد اولدم
 کیمی سخا اولویب کیمی شاد اولدم

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

قده بی کسب ای بی یوقه کن وارده یوه
 عاشق زارده یوه دلبر کارده یوه

نه ظف شسه حبیب و سبب سید ره یوه
 حال و مستقیق و ماهی ای اطار ره یوه
 آب باله فکله دیده انظار ره یوه
 مهر و سحاب و کله و سناره ره یوه
 اهلن و کیمه کنی درهم و دنیا ره یوه
 کوشن بیده ره خان خنار ره یوه
 دهن سرحه ریو جره و انظار ره یوه
 سنج باغ ارمه بنه خار ره یوه

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

جلیلی صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

آه کیمی غنینه خالدم رنگار ابرینج
 ایتیمه کیمه اول کونلم کیمه در بکا
 دستن دل در کوشن کرا و شفت حینه

جانی آغینه کلور جمله جان شست
 حال کلیه وجودی کیمه ارده نه نمایه
 عابد و کیمه ادا بی سیم ایلکسه
 کومسه اولویب حال بیت بو زالی
 صلوات اهدا بیست سنه شیخ اولدی
 بیت بو زانسه دست کیمه رعایت
 اوسه دکانه سربلغی دهنه
 یوقه دارانجه حور ایتی کیمه
 هفتی و دلی آینه سزا اولدی
 کندی یونیه خیرم یوه لرده
 اول صفایه ارادوب زانم
 جاه کونیه ای باد اکلهر
 حقنه اولدی یونیه لفظا

صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

جلیلی صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

جانی جانان و در و پ جانان ایرانشاب
 عبه حصه اولوب رضاه استقامت ایلیه
 بیلی آس طوبیوب زار ایلیه شب تاسی
 کولین دمانه اولویه در شفته و زوایه
 صعبه حیوانیه کندی اوتین قوربات

سائل در کاهک کلیم کجا یارب مدد
 به خطا اولدی کیمه وقتن عیبانه
 به حیوان اوزر سنه برده هم یونیم
 جود به عیبانه اما جنتت هدی یوه
 شوبه طوره عشقی کتر جانی کولکنه

کافه کفرین دردی مومنه امانم
 ساکه در دم سلوک رسد الهامی
 عالم علمین دردم جا هدم جلیلی
 آتی ره زنجیره نکور نظرا اندی شیخ
 جهان حقه مقرر در جانی
 جود الهی ایدر توحید حقه
 کرده عارف بالله ماخذ
 ره عشق فیانیت ره جبریه
 ال آنکه حقیقت بقا سیم اول
 نتیجه هفت شیخ سنالیلی
 اوستی در سربیره راه هفت
 وارده دمانه یونیه نظرا
 لاه حال ابله بیور ملوک

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

بیتیم هفتس نال و فریاد اولدم
 که اولویب بنده مطوع کیمی ادا اولدم
 که مهور اولویب و جمله ادا اولدم
 حفرایب هم ایوب قابو اراد اولدم
 کیمی هزار اولویه قطبه اوتار اولدم
 سرف نه لایک استغنیات اولدم
 نفسی به خالی اولدم جود اولدم
 کیمی مفرایب زلف اراد اولدم
 کیمی سخا اولویب کیمی شاد اولدم

بازنامه قاضی وکشاف و جبر و طبری
 خیرم یوده کونلم کیمه ایوب خیرم

قده بی کسب ای بی یوقه کن وارده یوه
 عاشق زارده یوه دلبر کارده یوه

جوانی قاضی زاده در کیمه کاسوت علی بنه کیمه
 ایلکسه . آفرایب اولویه و فیه کیمه
 غنیم اول لعل در یوشن کیمه ایوب
 عاشق اولویه کیمه کیمه کیمه

سلت باغ و میسه مونه سنیا
 ایشیدوب لیلی دریک سلک لعلی

جوانی دیگر اهل حرف طاق سنه کلده مونه ایکی
 بو مطاع کیمه لعل در بار بارید

دخا بنایک زارده نولویب استوار اولدی
 جود خالی زاره حیرلی تکر سنه بیاه اولدی
 سنه ادره ندر . صفاء و کیمه آره سنه
 سلطان سلیم ایله عذرل ادره ره کاه
 بیساعت عملی اولویب نیمه بیست
 اجتا . ناد ظیف و بیغیه ایتسیه . آفرایب
 مزده و ناسدیه کیمه زاره رجوعت
 طریقیات عالم ایتسیه . اوزر
 ایکی . در معارف کیمه ظیف لطیف
 طبعی آریا سیه ایچکه کونلم کیمه
 کیمه جومیش کون اول سرور کیمه
 خارده و کلمه بیوم نزل دراره
 کوننده کون آفرورده سه آهد زارل
 بر بره ایوب یوه ایوب کیمه
 خارده کیمه اول صفت کیمه وارده
 طوقن ایلمه شری کیمه باشم
 بیت وارده خیمه جانی ایه سنه
 ستم و نتم کون ایلمه اول جاعل
 بار اول ملک کیمه بومه
 جویا میوه جوری در و شلک
 قاف زاره قاضی کیمه اوسه ایله
 خیمه ایلمه نه جانی اول کیمه
 دلی اولویب کیمه اولدی جانی

صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

صفتن بنه دون و دستوی رسو ایکی
 آفره کن ایات اناسیسه سنه موزه در

کوه طوقا. هاتو مودکجا. بر عفت سحر :
 کوردی تهرودره آهمی پنده هوبنو
 کوردی کیم هوبن سوزنه یا
 هاتو کیم بیک غزلت دره خانه سرخ اولور
 هاتو کیم تره آری وهنه فلک

غزله دیگر
 ای پندسه لدریم آب حیات ای بوره
 کوردی آن یارب ه هفت ای بوره
 اله تسبیح وههاس هبوات ای بوره
 هکایره عاشقنه هانکه پات ای بوره
 هالوز شیوه رایه هکانه ای بوره

در قطعه
 برهانه هوا هبواسترا طوط
 عقدا که قول خطا سزا طوط

قطعه دیگر
 عالمه کس بلدی کنده حقیقتی
 هرات دره بیلز ایس زول قیتم

قطعه دیگر
 بیلز کیم زور پوسنی وقر
 بره اشتاع یوم بره سحر

مفردات
 آه مندا ایزوره قوتوم اولور نامدار
 نیک ایله می بیل هفتور ایتم ایتم
 نکر کیم چمن سین اول مچاره بهمانسه
 غره جودوک المیت ایتم بجوم بک
 وصه هکونه کشتیت جهان فالفدر
 فهاد قانرا کیمی خونیتمه بیلا در

بیت
 میبع کونیمه سخطه قیتم
 بری عفرک امری گاهوس

کوردی ای دل مشت استر ورنکه دینا ملاد
 بن بنسه اچر قیتم فلک ایتمی چریم
 درشت اولور کیم به هیلو یا وستنه بیغیتم
 چونکه بره عتقه دهن استر ای مکنده
 مراد اولور دهن دایخ فالفدر
 کرسا ریتونوه کور وپ بود هان زینت
 پندانه عطا غولای منظره مشت استراس بوره
 اشتا کرم نام آه کرم
 انطیسی دهن بوره
 ای قود وستمه زیاده

۴۴۹
 دیر تاجی دی ای کورکار
 دیم ایتمه همت و حقیقت و جواد
 دیر سارته دارا کنت عاقله میدر قطعه دیوانی
انسی دوه نامی جیسر نومه سیاهانه کشتی
 نومه بندها نقاه وجود اولور هاتو خنده
 مؤلف و رساله عیبت و کعبه و معارفه
 تاریخچه ادره مولوی استیج اولور
 نکر استا نولوغه کیم قود مولوی استیج
 ادره اداره منوی فرشته استیج
 بیغیتم ایتم نام کاملت رب نرسیم کیم
 فضائی انسی اولور
 اخدی دهن ایتمک دایم ایتمه
 اشاد ایتمه دایم ایتمه
 ادره اداره منوی فرشته استیج
 مرید عالم اولور ودره
 سیه عد یا رشا عاچیه اولور
 باشا کیم راهبر مشا ایتم
 آتمه نومه در

غزله
 نه بیل نکا بوره هیت بهیالی اولور
 طوقونه نکر هاتو لعل نکر نکر لب جام
 خنایق نظر نه هفت ایزه طفول جواختی
 دل استاد خنیه طبعیت طایب ایزه جویم
 هاتو مارت هسه ای کیم اولور لنگاکاه

در غزله
 عزیز عالمی اصغریم هیت قیتم
 شکایت شانه من ایتم بیلم جیبا دهن
 بو عاله کما ناهدی موسیوم جی در
 سرا یا دسر سراج در باغ ایلم کولیم
 هتو سیرای در لاری دایم سیرایم در

در غزله
 دلمست همتده ههاتو وههاتو
 قنارست باهه نیت فاق حلو اولور
 اولور مضرور ایتم مضرور اولور
 سراسر کله طبعیت هیکل ایتم
 دیر کیم یوم ودره انیسبت بهیالی اولور

۴۴۸
 کوه طوقا. هاتو مودکجا. بر عفت سحر :
 کوردی تهرودره آهمی پنده هوبنو
 کوردی کیم هوبن سوزنه یا
 هاتو کیم بیک غزلت دره خانه سرخ اولور
 هاتو کیم تره آری وهنه فلک

غزله دیگر
 ای پندسه لدریم آب حیات ای بوره
 کوردی آن یارب ه هفت ای بوره
 اله تسبیح وههاس هبوات ای بوره
 هکایره عاشقنه هانکه پات ای بوره
 هالوز شیوه رایه هکانه ای بوره

در قطعه
 برهانه هوا هبواسترا طوط
 عقدا که قول خطا سزا طوط

قطعه دیگر
 عالمه کس بلدی کنده حقیقتی
 هرات دره بیلز ایس زول قیتم

قطعه دیگر
 بیلز کیم زور پوسنی وقر
 بره اشتاع یوم بره سحر

مفردات
 آه مندا ایزوره قوتوم اولور نامدار
 نیک ایله می بیل هفتور ایتم ایتم
 نکر کیم چمن سین اول مچاره بهمانسه
 غره جودوک المیت ایتم بجوم بک
 وصه هکونه کشتیت جهان فالفدر
 فهاد قانرا کیمی خونیتمه بیلا در

بیت
 میبع کونیمه سخطه قیتم
 بری عفرک امری گاهوس

کوردی ای دل مشت استر ورنکه دینا ملاد
 بن بنسه اچر قیتم فلک ایتمی چریم
 درشت اولور کیم به هیلو یا وستنه بیغیتم
 چونکه بره عتقه دهن استر ای مکنده
 مراد اولور دهن دایخ فالفدر
 کرسا ریتونوه کور وپ بود هان زینت
 پندانه عطا غولای منظره مشت استراس بوره
 اشتا کرم نام آه کرم
 انطیسی دهن بوره
 ای قود وستمه زیاده

۴۴۹
 کوسه ایتم فونده دیر فضیلا تاریخی
 مشا ایتم تاریخ دانی سلمه انیسبت
 ۱۱۷۸ و مطبوع دیوانی دیوانه
 اولور فیه الوان دیوانی دیوانه
 انیسبت تاریخی دایم
 که آه کلوسنت الف مقید
 ایتمیتمه مشا ایتم تاریخ
انسی دوه نامی مصطفی در
 مشا ایتم تاریخ دانی سلمه
 مشا ایتم تاریخ دانی سلمه
 دکان ظاهر مشا ایتم تاریخ
 تزک سنه مذکور در

بیت
 نالسنی فی سیرت اکا قودم ایلمانه
انسی نهمه بهیالی ایتم تاریخ
 (۱۱۷۹) حقیقت سنه مذکور
 قابله هابونیت کیم نزول
 بجز متواف کیم قلم
 داور دور زمان هفت
 جیغ ایلمی اکا برار
 مشهور آه قلم
 مریختنه ایتم کسب
 تاره لندی در هک
 جیه کتا ایتم
 بوی معور لطفه
 فونوهت شاهانه
 با خصوص جانه
 عظیم و هجه
 ایتمامسه اولور
 قوت لعت انجال
 جوده کولتیه
 لیت بویم در سراج

بیت
 نالسنی فی سیرت اکا قودم ایلمانه
انسی نهمه بهیالی ایتم تاریخ
 (۱۱۷۹) حقیقت سنه مذکور
 قابله هابونیت کیم نزول
 بجز متواف کیم قلم
 داور دور زمان هفت
 جیغ ایلمی اکا برار
 مشهور آه قلم
 مریختنه ایتم کسب
 تاره لندی در هک
 جیه کتا ایتم
 بوی معور لطفه
 فونوهت شاهانه
 با خصوص جانه
 عظیم و هجه
 ایتمامسه اولور
 قوت لعت انجال
 جوده کولتیه
 لیت بویم در سراج

های دهنه و فرخ اول عالم سلطان بود
 هر کس قلمت نظسه آن سده است با بوسه
 هر کس ساد هنوز سده افی قرآن سکه
 عاقبت استنکیده است بن سده در
 نغظ خطبات ای جیتی ویرکن حیوان هفت

مقدرات

طنز دل قزلت کور و ب عشق الغنیه با شور
 قزبانه کیمیس عری ریسه نسیم الف
 و عذر و وصل ایله چونیم بره جانان
 بر ندر زنده سانی بر حیم نام ایلیک
 بر نغظ در باره ادقوسه نوله دلیر

خطبه

اوسه اشعار تینا نغی ایلیک
 طبا سنی بیغ ایله کوی یاز وای کور
 کوی در بره ای نا هکمال طالب اول
 جیتدی بر شمشاد فی قیل ایر دیو
 زلف دلر خلفه خلقه روی باره اوزره یانور
 شاه عشر امرد قلوب کوی ایلیک

مقدرات

تا سیر کاهت خوشینه هفتالر کند
 قدری بیت نوله کورده چوره کهن ارده
 کهنه لقه ایرمت در جان کوی
 با مال اولم بولکده اولم ایلیک سوار
 تا هفتا بند اترک شوقینه اول سوزده نیت
 ای ستمین خلق سوزا سده آت باسد چکمه

مقدرات

قدرت اظلام ایروب هفت خن و خن
 مبرودله شاه اولور یوزل کوروم اولور
 لعل میگوینت کوروم جاد و ریحانه کورن
 هسنی بریم کورمه ای خسوشیمه دهته

دامت جودایه المده قوم هاند دلیرا
 در مین عشق کیم حال کوروب جم تبرک
 ای ستمی ایر و دیوشتم اوزره هسنه قیلیم

خطبه

تا چ کلکوه کیدیکچوره مول شاه کیم
 جای باره اچیزه دونانی باغ حنیت کیم
 را فضیله سوز تا همه باره وریایب دیو
 بریش سجاد کوروسه سر کوی جنت ایلیک
 ای ستمین سده رخن جوسه اینت حق عشقه

خطبه

محبت شاهنت برینه فرانسوز جانا
 رحلت اکوب نوله کوریکه زیاد وفدا نیست
 عسده کلده زیم وجوده باره المده
 تیح دمه مقیم وادی درد و غمی و عشق
 ستمین وسدلیات و هفتادین کیم تیریه کورمه

خطبه

کونر رنده اقدی در بار کیم باشی بنم
 کیمت اچوره سوزا سکه خیالنه کیم
 هر کیم التوبه بکلو آست تیر کیم
 به کما قدرت بارنده خالورم یا کیم
 ای طبات طغز طر جام اجمیع بوسلم

مقدرات

عظا ناقیقه بوخلک با در سنا تینا املاندوه مقیدر
 نواره نیر روح افر اولور عشق شایرم وار
 ماهنزه مهراجینه بر صالق و جواهره
 عاشق حصارده دق بر در اولر ایزان
 قدر املات اوزره خط ایر ایز جانا غمی
 هسه صورت حشره انا کیم دل آتک آتد
 کسه عشاقه دعوی عشق خط یار
خطبه مار شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملکا زری اومره اشعار تینا تمیوز ایلیک
 بیخاطات کور سوزده عشق عاشور وی دلاره

خطبه

کوتوف کاب جوبه بر نظم یوز تاب نواره

مغنی خانقا و عشق اولورده بول پرور
 سز اولر اولی اول حصاره آکر دارا آکر بره
 نه جاره جاره اشده دل جیاره هم درم
 سز اولر سوزا سده کورده هر هرقی رحمت

مقدرات

عشق اساه صا ای دل عاشق به کاک
 عقاق میضاری کوی کیم بریشانه ایرک
 وصال و عذر لایر ابروده اول کور تر
فاتیخ آری خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره مؤمن اولورده یوشا تینا تمیوز ایلیک

خطبه

بودرده ظلمر زهار عدل بر مالدره
 عارف آینه عیال کور کور
 حکم مودع طبع فرخ ندر برود
 کور کور کلی صفای افرورین عیند
 یوز عشق ایله حدق فال ایرلره قلمز

دل قطع

سوزا سده سرده شری سوزای دوساره
 کیدرسه یوز سوز سینه زنگونه بیانه البت
خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره یوزام تینا تمیوز ایلیک

خطبه

ای ایرند فینچین هیبته کفاره
 ایلم سزه رعایه سلوم ایلیک
 چکمه نام خدی فرم کور هیچ دلالت
 اومام قفیه هفتیه کور عدوی کماه
 بیخا تیر دعا ایله غزاه هر دم

دل قطع

بوی ایرس جاد مشامه فین بلور
شبهه خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره یوزام تینا تمیوز ایلیک
 کور دیک کیم سن اولور کوی اواره
 یوزده کور کید اکیه شیه بی اول قنات

بوسه کل غمی دهه قاشق برانه نزل
 کور دمی اچلیه دلر نازک تن دل
 قاشق دکر کوزک سوزا سده نلیم بی

خطبه

فاتیخ بشاره سلطان مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 محمول طبع ملوکانه اری اومره اشعاره تینا تمیوز ایلیک
 اعظم الی الریت الهو طالع جلیل
 حالیمه نه حاجت کیم بیانه ایله تینا
 البت بوهالدره او بارک خیرک وار
 عاشق تیح صاخ اولور سوزده اولر آرد
 حاشا کمراد آردوم بیل ایله سینه

خطبه

خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 بشاره اری اومره اشعاره تینا تمیوز ایلیک
 ایه سرت سوزک با واده باز الجولک
 وقت سوزده داوم عشق جیقا فرارمز
 سنده ایشوز سامانه اولور قوا ایشدرمه
 باخالور در سوزم اولوسه هیبته سدوم
 اجالی عامیه غیبیه لظف کده ایشدی نصیب

دل بیت

غبار جسمی الز نسیم بر دره
 خواب اری تیغ اوسور الیه نصیبه اش اقیه
خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره یوزام تینا تمیوز ایلیک

خطبه

چراغی سیم سیم سیم دوزیکته دانسه
 بیسه ایلرک رعوتیه مکمل ایلم چه بر
فاتیخ خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره یوزام تینا تمیوز ایلیک

خطبه

تاریخین خطبه اهرلک جای نیه لولردت
فاتیخ خطبه مرخا شاه تالت ایه سلطان سلیم تالت
 ملوکانه اری اومره اشعاره یوزام تینا تمیوز ایلیک
 کرم قسه اولر ای دل حالن جانا سوزده
 سغیرده جفا در شریک اول شوق ستمکتر

[در وقت استقامت]

نفس ادره در طوره ایست و خارجیه که در آن دره انجمنی در بقایا ایست شملت سلسله تنگه نویسانه
انباغ اسمیه هر وقت منجی او دره تنب و خیر ادری .
فاتح ادره خداوند غازی سلطان و راخان اول غزنی است قوه مجاهدت میباشند بوجه جعفر

کجی درگاه الوهینه استاد و صاحبان همایون در کعبه عطا نامت چینه عینا منقولند .
آب روی حبیب اکرم ایچیه
شب ذقنه انوریا کور کوریه
اهو در ران در خیزنیا ایچیه
ایله یاری لنگن هزاره
اهو اسودارون میده و نصیر
باغ یارب بزم کنا خزه
ایتر یارب بجا هیرین تلف
چیز صافه کور موکوره
بوچی بوس و اینجینا یوسف
ایله یاری قورک ایل تیاره
راه دره ایچیه به خرد ایل
دره بولنده بن سینه ایل
صفت اسودارون یاری ایچیه
کرمات جوقه اهل اسودار

بدریم با بیخانه امرجانی هفت مرتبه است است خورشید و در نیمه صبح و در وقت
تخلی ایچیه انباشتا همایون در کعبه عطا نامت چینه عینا منقولند .
سیه در ک ششم میسری سرور

[در سلطان با بیخانه]

یاری در زمانه در صانع
اهو جلوه قضا خیار
کون اوجیه قیده چینه یاقین
قیده فی کور سیه آخر کار
خشنه زحمانت دل سوزی

موسس تانی دولت علی خانی چینی سلطان میخانه غازی هفت مرتبه است صاحبان و صاحبیه
درا ادره و منظور در کعبه عطا نامت چینه منقولند .
جلان خدی ادره جوقه لغزایی

چالوین در وقت استقامت
اکو لیکت ایلت ای بیلیسه
کینه کجی نموظطاسنه هافند
هو بر در بون مخالفه کجه

سلطان و راخان تانی ایله چینی سلطان میخانه غازی هفت مرتبه است صاحبان و صاحبیه
ادومه اشعاره قور اول دره اشو ایست تیاره در وچ و تنب ایلرله .
شده اضره ره فالغوب از جاهه کور درم
ای طبیب دله دجه در دریم در صاعه کور درم
نورس ره داغن نیچ دلیقنه کور درم
بر کوشنه یا بیوسر و فرامانه کور درم
زلغه چینه اسیر ایل مشخوبه کور درم

[غزه دیگر]

صوبه عیب الویه ایض و سینه حکایت
چوسه سیه ویسه اولر سده نامه جویلت
اولدی بولدی حیات ایله اول عاشق
اول سریش کاشی و زلفه با پیشو ایل دعا
آستانه املت کور صادی زلفه

[قطعه]

سافی کور کور بیه روکنک شراب
به در ایچیه کور کجا بوزده و بو حضا

[بیت]

کجه کجه جوقه کور بوز کجا قلمو طبیب
فاتح سلطان میخانه غازی سلطان و راخان تانی چینی سلطان غازی اولر
کاه قام غزه و کاه مغر و بر ایلر سده اشعاره نمونه اولر در وقت و در و تنب ایلرله [قطعه]
ساقی صوبه کور بوز غار الدمه کیده
غده اولر ایلر حسه و جهال چوق و غا
یا ایچیه اغیا ایل مردان جنات ایشم کولت

[در قطعه]

جگریم یاره خدی جوقه و سولت
سوره کاه ابرایک کجه ره حویلی کج
الکونخ کور بوزنه فاشو نیچ در روکنک

[در قطعه]

صبرمت جامه سنی طوغرای مقاصد صفت
کویت ایچیه صفت کور کوشنده صفت
رخایک تالی ایل قوریکه قاناری صفت

[در غزه]

بکجه بولم نسنه اولر باسه و جابه کورک
اول کشته و جابه کورک آندزه جلابه کورک
یاری اوبنه وار کشته ارغمانه کورک
دعوا معنی عاشق نام و نشانه کورک
الیه حق شریعی بورد خان قانه کورک
کزاری تازه طوقه آب روانه کورک
عاشق او بونور کورک دینا نشانه کورک

[مفردات]

مدیه الواری ذوق عاقبت وقت خله ایلر
فرمان اولر اولر جوبه بر باره در
قولفنه ایشویه انار الهم
کدای دلیرا جوبه برت جویلت بار شاهنده
خدا صفت دیر ایلر قریبه قولر آفت

[استنبول فتح کنده تاریخیه]

فتح استانبول و صفت بولدر اولوت
سلطان با بیخانه تانی ایچیه سلطان میخانه غازی هفت مرتبه است صاحبان و صاحبیه
ادومه بیهضه ابیات اشعاره بر سینه نمونه اولر در وقت و در و تنب ایلرله [مفردات]
نیچ بر فریاد ایدم قور فرمیه المیرت
معدود اولر ای سکه کدره ارب اولد
کولیه کولگی ایچیه ناره صحنه
صه مینا اسکندر آیتت مردان باهن
بن سر کشته خلدس آه جه غبغبیه

[در قاسم]

هر دو کدک بیا شود سینه جاکم
لفظ و خطبه معالج انوار
یا در سلطان میخانه غازی سلطان و راخان تانی چینی سلطان غازی هفت مرتبه است صاحبان و صاحبیه
موصول طبع ملوکانه لینه نمونه در [لغت میخ]
ای بخت سینه سینه جانان مؤمنین
دیر طریقه قورم اقباس مسکین
ای شان کور کور کجکاه و مدینین

[قطعه]

مردم دیرمه بر سلیم فیسوه ایشیه صفت
سیر لریچیه قورمه اولر کورک لریان

[مفردات]

به نیام بوغی اولر قاسمده ایلر خله
بزیچیل جوقه درم کجلا فراسق
دوشدی دامان ولم بر شتر سوزانکده

[قاسم غزه]

در سفکتنه ایلر بی سر و سامانی ما
زنگ خویشیه کجولکانه زسه ماه شه
جسم ما کشته بیله جوبه سیه برسه
کوه فراد بر آرد بی آهو رانده
کشته دهر کشفی برمت آسان
کرده در سانه ما نعلی خلعت راه فریم
خواد عشقت سینه خلعت جبهه جلابه

[در قاسم بیت]

مجموعه دست و شفته و بران میرسد
بر جابه خارجی زده ایل نیچ جوبه اسد

سلطان سلیمان شاه ایله سلطان علی شاه اولر
ملوکانه لری ادره اشعاره نمونه اولر در وقت و در و تنب ایلرله [غزه]
اولر دولت خله بر نفس صحت کج
اولر کج سعادت دینه ره هدیه کج
یاد باقی استیلا سبت اولر طاعت کج
کلمه بو شسته خرف ایچیه بر ساعت کج
اولر هدیت مقام کوشن خله کج

[غزه دیگر]

جابه دیر بولدر بر زلف سیه راستیه
رون کوشره بفرای دوست زنا آستیه
هجو صاعقه جوقه عشق سیه میرا آستیه
نقد عمیره خرف ایچیه بر فارا آستیه
یا سر زغالور جلابه عیسریا آستیه

[غزه دیگر]

جابه دیر بولدر بر زلف سیه راستیه
رون کوشره بفرای دوست زنا آستیه
هجو صاعقه جوقه عشق سیه میرا آستیه
نقد عمیره خرف ایچیه بر فارا آستیه
یا سر زغالور جلابه عیسریا آستیه

DİZİN

A

- Abdî (Abdullah Efendi): 29
 Abdî (Buhûrî-zâde): 22, 24, 238
 Abdî: 22, 23, 26, 29, 30, 237, 238, 396
 Abdurrahim Efendi: 94
 Abdurrahman Efendi: 203, 260
 Abdurrahman Hıbrî: 128
 Abdurrahman Mahallesi: 372
 Abdurrahman Paşa: 142
 Abdurrahman-zâde Mustafa Çelebi: 231
 Abdü'l-Bâki Efendi: 69
 Abdü'l-Fettah Efendi: 275
 Abdü'lhayy: 22, 27, 29, 232, 236, 237
 Abdü'lkadîr Hamîdî: 264
 Abdü'lkerim-zâde: 36, 37, 125
 Abdü'lmeccid Han: 167
 Abdü'lvasî Medresesi: 275
 Abdülbâkî Efendi: 258
 Aca-zâde Mehmet Çelebi: 386
 Acem Ali Ekber: 107
 Acem Seferi: 103
 Acem-zâde Hacı Paşa Efendi: 392
 Acıçeşme: 395
 Adlî: 61
 Adnî (Nazîf): 21, 24, 29, 53, 242, 259
 Afîf: 22, 24, 29, 259, 260
 Ağaç Pazarı: 77
 Ağa-zâde Şeyh Mehmet Efendi: 341
 Ahaveyn Hüseyin Efendi: 339
 Ahdî Tezkiresi: 18, 34, 219, 323, 379, 380
 Ahdî: 22, 26, 29, 35, 268
 Ahdî-i Diger (Ali Efendi): 22, 26, 29, 35, 268, 269
 Ahırkapı: 273
 Âhî-zâde Mehmet Efendi: 317
 Ahlâk-ı Alâi: 266
 Ahmed Bâdî: i, ii, iii, 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 14, 16, 23, 30, 33, 34, 36, 39
 Ahmed Bey (Rıdvânî): 28, 35, 77
 Ahmed Efendi: 28
 Ahmed Kâmil Efendi: 9
 Ahmed Paşa: 22, 25, 26, 28, 74, 187, 256, 292
 Ahmed Rüşdi Efendi: 320
 Ahmed Şemsü'ddin bin Kemâl Paşa: 22, 25, 26, 28, 70, 71
 Ahmed: 11, 28
 Akif Paşa: 270
 Âkîf: 22, 24, 29, 235
 Akî Çavuş: 101
 Aksak Muzaffer: 115
 Alacaçeşme Sk.: 210
 Alaşehir: 385
 Ali Bahtî: 22, 26, 29, 35, 267
 Ali Efendi: 29
 Ali Emîrî: 19
 Ali Paşa Çarşısı: 287
 Ali Remzi Efendi: 14
 Ali Şîr Nevâi: 17, 18,
 Ali-zâde Subhî: 387
 Altûnî Mahallesi: 169
 Alyans İsrâiliyyet Mektebi: 144
 Amasya: 153, 180, 281, 385
 Âmmeci Rüşdi Ahmet Efendi: 342, 343
 Ankara: 74, 137
 Ankaravî Mehmet Efendi: 295
 Arabistan: 182, 191, 216, 384
 Arda: 79
 Arif Hikmet: 19,
 Arif Mahmut Efendi: 204
 Ârif Paşa: 21, 384, 385
 Ârif: 29, 30
 Ariz Baba: 112
 Armağan: 13, 14, 15,
 Armağan-ı Bâdî: 13,

Arnavut Koca Sinan Paşa: 224
 Arpacılar: 109
 Arşî Çelebi: 149
 Âsım: 18,
 Âsitâneli Ahmet Efendi: 346
 Askerî: 22, 29, 254, 255
 Âşık Çelebi Tezkiresi: i,2,18, 20, 34, 36, 74,
 103, 149, 163, 182, 188, 190, 207, 241, 292,
 360, 371
 Âşık Efendi Türbesi: 104
 Aşır Efendi Kütüphanesi: 326
 Ata Bey: 201, 202
 Ata Nahiyesi: 165
 Ata Tarihi: 34, 48, 50, 59, 112, 333, 358
 Atâî: 22, 26, 29, 34, 35, 256, 257
 Atâî-i Diger (Hekim Sinanoğlu): 29, 257
 Âtuf (Şeyh Ali): 21, 24, 27, 29, 235
 Atîfî Sa'î: 188
 Âvâre-zâde Ca'fer Efendi: 203
 Avnî: 37, 51, 52
 Ayasofya: 155, 185
 Aydın: 116, 385
 Ayestefanos: 144
 Âzerî (İbrahim Çelebi): 22, 25, 28, 79, 80
 Aziz Mahmud Hüdâî: 369
 Azmî: 22, 29, 254

B

Baba Halil-zâde Mehmet Efendi: 128
 Baba Hüseyin Ef: 77
 Baba Timurtaş Mescidi: 133
 Baba Timurtaş Mahallesi: 137, 338
 Babaeski: 354
 Bâdâmlık Kabristanı: 396
 Bâdî: i,1,3,8,10,11,12,13,14,15,16, 20, 22, 25,
 26, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 41,
 94, 96, 97, 250, 398, 399
 Baf: 260
 Bağdâdî Şeyh Hamdi Efendi: 263

Bağdat: 69, 77, 79, 99, 128, 129, 132, 134,
 211, 249, 254, 292, 295
 Bağdatlı Mustafa Efendi: 137
 Bahârî: 374
 Bahçekapı: 236, 352
 Bahrî: 22, 24, 26, 28, 41, 100
 Bahşî: 22, 26, 28, 100, 101
 Bahtî: 61
 Bâkî Efendi: 238, 292, 378
 Bâkî: 22, 24, 25, 27, 28, 83, 99
 Banaluka: 389
 Basîrî: 348
 Bat Pazarı: 259, 289
 Bayezid Devlet Kütüphanesi: i, 3, 12, 39
 Bayezid Halife: 21, 27, 28, 99
 Bayezid: 190
 Bedî'î: 22, 26, 28, 35, 101
 Bedrettin Gâzî: 266
 Behâî Mehmet Efendi: 204
 Behçetü'l-Ebrâr ve Lem'atü'l-Esrâr: 357
 Behiştî (Mustafa Sa'dettin): 22, 27, 28, 102
 Bekir Çelebi-zâde Rahmetullah Efendi: 339
 Belgrat: 64, 128, 258, 292
 Beliğ: 19,
 Berkos Mehmet Paşa Medresesi: 203
 Berkos: 140
 Beşiktaş: 264
 Beşiktaşî Yahya Efendi: 291
 Bevvap Sinan Mahallesi: 244
 Beyânî Tezkiresi: 34, 371
 Beyânî: 18, 22, 26, 28, 34, 35, 103
 Beyâzî (Muhammet Bey): 21, 26, 28, 35, 102
 Beyâzî-zâde Hamit Efendi: 296
 Beyrut: 194
 Bî Duhân Medresesi: 275
 Bigarhisar Kasabası: 273
 Bingazi: 273
 Bitlis: 273
 Bosna: 8, 95, 203
 Bosnalı-zâde Mehmet Efendi: 214

Bosnevî Abdullah Ef: 77
 Bostan Efendi: 36, 37, 125
 Bostan-zâde Abdülkerim Efendi: 204
 Börekçi-zâde Fâiz: 21, 26
 Buçuktepe Kabristanı: 136, 235
 Buçuktepe Tabya: 200
 Buçuktepe: 244, 283, 392
 Buhara: 121
 Bursa: 8, 20, 21, 66, 74, 145, 165, 186, 203,
 204, 222, 248, 291, 368
 Bursalı İffet Efendi: 186
 Bursalı Rahmî Çelebi: 364
 Bursevî Ali Çelebi: 175
 Bülendî (Derviş İbrahim Ef.): 21, 25, 28, 101
 Bürüncükçü Camii: 227

C-Ç

Cafer-zâde Mehmet Emin Efendi: 275
 Cağala-zâde Sinan Paşa: 130
 Câmî: 266
 Câmî'ul-Hikâyât: 357
 Câmî'un-nezâir: 351, 352
 Cami-i Atik Medresesi: 128, 275
 Cami-i Atik: 210, 235
 Camî-i İbrahim Paşa Mahallesi: 136, 330
 Canbaz-zâde Osman Efendi: 267
 Canberd-i Gazali: 270
 Celîlî: 22, 28, 121
 Cem Sultan: 26, 66, 212
 Cemâleddin Efendi: 124
 Cemâlî (Şeyh Mehmet Efendi): 22, 25, 27, 28,
 122
 Cemâlî Efendi: 138
 Cenâbî Paşa: 111
 Cennet Deresi: 235
 Cerîr: 118, 119, 120, 121
 Cevâhiru'l-Kavâ'id: 109
 Cevrî: 22, 26, 28, 35, 36, 125
 Ceyhun: 109, 348
 Cezerî Kasım Paşa Medresesi: 203

Cezîre-i Mora: 195
 Cidde: 233, 249
 Cisir-i Ergene: 31, 178, 186, 188, 288, 366
 Civânî: 22, 26, 28, 101, 124
 Civânî-i Diger: 22, 25, 28, 125
 Çarşamba Pazarı: 290
 Çatalca: 13
 Çelebi Efendi: 263
 Çelebi Mehmet: 26, 48
 Çemenî (Derviş Ahmet): 21, 28, 126
 Çıldır: 248
 Çırpan Kasabası: 165
 Çırpanlı Necip Efendi: 12, 39
 Çiçekli Mektep Sk.: 189, 264
 Çivizâde Efendi: 265
 Çubuklubahçe: 292
 Çukacı Hacı Medresesi: 275, 291
 Çukacızâde Ahmet Efendi: 127

D

Dâ'î (Mehmet Efendi): 22, 25, 29, 34, 159
 Dâmad-zâde Mustafa Efendi: 275
 Dâmat Mehmet Paşa: 247
 Dânişî (Mustafa): 21, 29, 160, 175
 Darıca: 106
 Dârü'l-Hadis Câmii: 164, 215, 395, 396
 Dârü'l-Hadis Medresesi: 128, 180
 Debbağ-zâde Mehmet Efendi: 385
 Dedeğaç: 13
 Defterdar İsa Fakih: 286
 Dem'î (Yusuf): 22, 24, 25, 29, 163
 Derlikçi-zâde Mehmet Sa'id Efendi: 283
 Dersiam Salih Efendi: 284
 Derviş Çelebi: 22, 27, 29, 162
 Derviş Halil: 87
 Derviş Kâni'î: 69
 Destârî: 22, 26, 29, 163
 Devayih-i Mülhakat-ı Vilâyet-i Edirne: 13
 Dımışk-ı Şam: 265
 Dimetoka: 165, 175, 176, 368

Dimetokalı-zâde Ahmet Efendi: 275
 Dîvâne Mahmut Çelebi: 140
 Diyarbakır: 8, 95, 130, 295
 Dizdar-zâde Zaviyesi: 232
 Doğramacı Mehmet Ağa: 332
 Durmuş-zâde Ahmet Efendi: 267
 Dürer ü Gurer: 266

E

Ebe-zâde Abdullah Efendi: 295, 314
 Ebu Sa'îd-zâde Feyzullah Efendi: 128
 Ebu'ssu'ûd-zâde Ahmet Efendi: 284
 Ebu'ssuud Efendi: 165, 201
 Edirne Bîmârhânesi: 257
 Edirne İl Halk Kütüphanesi: i, 3, 9, 12, 14, 15, 16, 39
 Edirne Muradiyesi: 205
 Edirne Nüfus Nezareti: 283
 Edirne: 36, 37, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 47, 48, 66, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 78, 79, 82, 83, 87, 88, 90, 91, 92, 94, 95, 98, 99, 100, 101, 102, 104, 106, 107, 111, 112, 115, 116, 122, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 132, 133, 134, 136, 137, 138, 140, 142, 144, 145, 148, 149, 153, 154, 155, 156, 159, 162, 163, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 175, 176, 178, 180, 181, 186, 189, 190, 191, 193, 194, 195, 196, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 207, 208, 210, 211, 212, 213, 215, 216, 217, 218, 221, 222, 224, 226, 228, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 242, 244, 247, 248, 249, 252, 253, 257, 258, 259, 260, 263, 264, 265, 267, 270, 273, 274, 275, 276, 278, 279, 280, 281, 283, 284, 285, 286, 288, 289, 291, 292, 294, 295, 296, 297, 301, 302, 304, 305, 308, 313, 320, 321, 323, 324, 325, 330, 331, 332, 333, 338, 339, 341, 342, 346, 348, 350, 351, 354, 357, 358, 360, 362, 364, 366, 368, 369, 370, 371, 374, 377, 378, 379, 380, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 391, 392, 394, 395, 396, 397

Edirne: iii, 7, 8, 10, 12, 13, 16, 20, 21, 23, 27
 Edirnekapı: 292
 Edremit: 296
 Edrenos: 296
 Eflatun-zâde Mehmet Ef: 74
 Eğri: 61, 69, 274
 Eğrikapı: 122
 Ehlî (Mehmet Efendi): 22, 26, 28, 35, 94
 El'hac Mustafa Efendi: 314
 El'hacc Osman: 202
 Elîfî (Mehmet): 22, 28, 82
 Elîfî: 391
 Emîniye Medresesi: 128, 145, 314
 Emir Buhârî Zâviyesi: 228
 Emir Buhari: 69
 Emir Gazi: 48
 Emir Hasan Niksârî: 292
 Emir Hüseyin Halvâyî: 134, 137
 Emir Şah Mescidi: 171
 Emrî Çelebi (Emrullah): 22, 25, 26, 28, 83, 134, 154, 243, 282, 369, 377
 Emrullah Ağa: 111
 Emrullah Efendi: 264
 Enîs Mustafa: 22, 27, 28, 34, 91
 Enîs Nu'mân: 22, 25, 26, 28, 91
 Enîs Recep Dede: 21, 25, 26, 27, 28, 35, 87
 Enîsül-Müsâmirîn: i, 2, 12, 34, 36, 79, 111, 116, 128, 155, 159, 176, 187, 188, 204, 207, 212, 219, 223, 228, 256, 260, 279, 291, 371, 380
 Ergene: 207, 350
 Erzincan: 248, 250
 Erzincânî Ali Efendi: 296
 Erzurum: 248, 250, 297, 384
 Es'ad-i Bağdâdî: 185
 Es'at Efendi: 19, 204
 Esat Efendi Kütüphanesi: 304
 Eski Camii: 300, 394
 Eskici Hamza Mahallesi: 112
 Eskici-zâde Ali Efendi: 283, 392

Eslâf: 34, 358
 Esrâr (Ali): 22, 24, 27, 28, 30, 47, 295, 394
 Esrar Dede Tezkiresi: 34
 Esrar Dede: 19, 357
 Etniki Eterya:7
 Evrenosbey-zâde Ahmet Bey: 70, 71
 Evreşe: 339
 Eyüp Sabrî: 96
 Eyüp: 9, 176, 228, 390
 Eyyüb el Ensârî Medresesi: 204

F

Fahrettin Efendi: 376
 Fahrî: 23, 26, 29, 30, 35, 386
 Fâiz (Börekçizâde Mustafa): 29, 35, 274, 275, 276, 277, 278, 357, 358
 Fâizî: 18, 219
 Fânî: 22, 25, 29, 274
 Fânî-i Diger: 22, 25, 26, 29, 274
 Fârisî: 62
 Fâsîh Dede: 342
 Fâtih Efendi : 22, 25, 29, 34, 221, 250, 273
 Fatih Kütüphanesi: 208
 Fatih S. Mehmet: 26, 37, 51, 53, 66, 212, 264, 333
 Fatin Efendi Tezkiresi: 34, 91, 273, 357, 358
 Fatin: 19
 Fazlî-i Diger: 22, 25, 29, 282
 Fazlî-i Leng: 22, 29, 281, 282
 Fazlu'llahü'n-Nakşibendî: 69
 Fazlullah Paşa Mahallesi: 186
 Fedâî (Ali): 22, 26, 29, 34, 35, 279
 Fenârî-zâde Şah Melek Efendi: 204
 Ferâgî: 22, 25, 29, 280
 Ferîdî: 22, 26, 29, 280
 Fevrî (Mahmut Efendi): 22, 24, 26, 29, 283, 284, 370
 Feyzî(Elîfî-zâde Feyzullah): 389
 Feyzî: 22, 26, 29, 30, 35, 90, 91, 285
 Feyzî-i Diger (Halil Efendi): 22, 29, 285, 286

Feyzullah Efendi: 64
 Fezâyî (Mehmet): 22, 25, 29, 35, 281
 Fırınlr Sırtı: 395
 Fıtrî (Şerif): 21, 24, 25, 26, 29, 283
 Figânî: 134
 Fikrî (İbrahim Ethem): 22, 24, 25, 26, 29, 284
 Filibe: 8, 70, 95, 116, 137, 145, 234, 263, 295,
 Finike: 374
 Fütûhî: 22, 26, 29, 34, 35, 279

G

Galata: 191, 204, 205
 Gâlib (Ali Efendi): 21, 24, 26, 27, 29, 270, 271
 Gam-nâme: 305, 307
 Garîbî: 22, 25, 29, 271, 272
 Gavsî Dede: 375
 Gayret Gazetesi: 145
 Gazanfer Ağa Medresesi: 203
 Gâzi Hâce Mahallesi: 153
 Gazi Mihal Bey Camii: 395
 Gazi Mihal Mahallesi: 214
 Gazlıçeşme Tekyesi: 31, 366
 Gelibolu Mevlevihânesi: 341
 Gelibolu: 145, 171, 339
 Gelibolulu Mustafa Ali: i, 1, 18,
 Girit: 248, 250, 339, 349, 350
 Gördes: 195
 Güftî (Mustafa): 22, 35, 304
 Güftî Ali: 22, 25, 26, 33, 131, 132, 178, 305, 306, 307, 308
 Güftî Tezkiresi: i, 2, 18, 30, 34
 Gülbahar Mahallesi: 116
 Güldeste-i Ahlak: 187
 Güldeste-i Belîğ: 82
 Güldeste-i Riyâz-ı İrfân: 35, 386
 Gülşenî Ali Efendi: 325
 Gülşenî-zâde Seyyit Hayâlî: 368
 Gümölcine: 13
 Gümölcineli Şeyh Abdülkerim Efendi: 138
 Gümölcineli Şeyh Halil Efendi: 138

Gümülcineli Şeyh Osman Efendi: 138

Güzelce Baba: 284

Güzelce Mahmut Paşa: 130

Güzelcehisar: 127

H

Hâce Ömer Efendi: 204, 295

Hâce-zâde Ali Efendi: 204

Hâce-zâde Mehmet Efendi: 203

Hacı Ahmet İzzet Paşa: 10, 11, 13, 14, 21,

Hacı Bektâşi Veli: 69

Hacı Doğan Medresesi: 258

Hacı Eşref Dede: 142

Hacı Feyzullah Efendi: 142

Hacı Hafız Ali Efendi: 372

Hacı Hallaç Mahallesi: 165, 211, 295, 314, 354

Hacı Hasan Efendi: 186

Hacı İsmet Efendi: 289

Hacı İvaz Paşa: 257

Hacı Memi Dergahı: 222

Hacı Mustafa Efendi: 247, 354

Hacı Recep Fırını: 216

Hacı Tevfik: 19,

Hacı Yahya-zâde Ahmet Efendi: 21,

Hadâiku'l-Cevâmi': 35, 182, 185

Hadâiku'l-Hakâyık: 35, 153, 203, 264, 291

Hadâyıku'ş-Şakâyık: 317

Hadık-zâde Abdullah Efendi: 203

Hâdî (Ahmet): 22, 26, 30, 377

Hadîkatü'l-Vüzerâ: 35, 165

Hâdim Timurtaş Mescidi: 215

Hâdim Timurtaş Mahallesi: 378

Haffaf-zâde Hüseyin Efendi: 207, 388, 396

Haffî: 22, 25, 29, 35, 146

Hâfız (Şeyh Mehmet Efendi): 22, 27, 29, 127

Hafız Ahmet Paşa: 134

Hafız Hasan Ef: 199

Hâfız İbrahim Efendi: 396

Hafız Mehmet Tevfik Efendi: 169

Hâfız: 223

Hâkimî: 22, 26, 29

Hakkari: 249

Hakkî: 21, 24, 25, 29

Halebü'ş-Şehbâ: 204

Halep: 121, 155, 170

Hâlid: 21, 24, 25, 26, 29, 142

Halil Paşa Medresesi: 284

Halîmî: 22, 24, 26, 29, 137, 380

Hamdî Efendi: 290

Hamdî-i Diger: 22, 25, 29, 139

Hamdiyyü'l-Bağdâdî: 21, 27, 29, 122, 138

Hamidiye Kütüphanesi: 305, 352

Hamza Bey (Şerbetdâr): 99

Hamza Bey Medresesi: 265

Hançeriye Medresesi: 203

Harb-zâde Mustafa Efendi: 109

Harmancık: 296

Harrat-zâde Cevherî: 126

Hasan Askerî Âsitânesi: 254

Hasan Baba: 211

Hasan Çelebi Tezkiresi : i, 2, 18, 35, 36, 37, 103, 125, 134, 207, 208, 268

Hasan Efendi: 23, 243

Hasan Kethuda-zâde Hasan Efendi: 204

Hasan Paşa Mahallesi: 234

Hasan Sezâi Efendi: 82, 122325, 326, 372, 373

Hasan Ziyâî: 83

Hasfırın: 211

Hasîbî (Ahmet): 22, 24, 26, 27, 29, 133

Hasîbî Baba: 133

Hasköy: 291

Hâşim Osman Paşa: 248

Hâtemî Bey(Sipahi İbrahim): 21, 29, 140

Hâtîfî (Abdurrahman): 22, 30, 376, 377

Hatip-zâde: 71, 152

Hâverî (Abbas): 22, 25, 29, 144

Hayâlî (Abdî Çavuş): 21, 24, 25, 153

Hayâlî (Abdü'lvahap Çelebi): 21, 26, 35, 152

Hayâlî Bey: 21, 34, 149

Hayâlî Mehmet: 25, 29

- Hayâlî: 29, 83
 Hayâlibey-zâde: 21, 25, 26, 27, 29, 33, 34, 35, 154
 Haydar-zâde: 168
 Hayrî (Mehmet): 22, 26, 29, 156
 Hazinedar Sinan Bey Mahallesi: 288, 394
 Hemdem (Mehmet Hüsni): 22, 24, 26, 30, 235, 378, 379
 Hemedan: 248
 Hezâr-pâre Ahmet Paşa: 226
 Hıbrî: i, 2, 12, 22, 26, 29, 79, 128, 155
 Hıfzî: 22, 26, 29, 135
 Hırâmî Ahmet Paşa Tekkesi: 122
 Hızır Ağa Mahallesi: 31, 236, 283, 366
 Hızır Bey ibn-i Celal Bey: 333
 Hızır Çelebi (Tepegöz Hızır): 21, 26, 29, 145
 Hicaz: 249, 273, 368
 Hilmî (Mehmet): 22, 24, 26, 29, 136
 Himmî-zâde Şeyh Abdullah Efendi: 227
 Hind: 121
 Hisar Câmii: 296
 Horpeşteli Mustafa Efendi: 231
 Hoy: 394
 Hulkî (Hasan Efendi): 21, 23, 24, 25, 27, 29, 148
 Hulûsî: 22, 29, 148
 Hurrem Paşa: 250
 Huysuz Baba Türbesi: 69
 Hüdâvendigar Vilayeti: 170, 249
 Hüsâmettin ‘Uşşâkî: 122
 Hüsâmettin Medresesi: 265, 339
 Hüsâmî: 22, 26, 29, 34, 130
 Hüsâmî-i Diger (Derviş Hasan): 21, 26, 27, 29, 131, 132
 Hüseyin Çelebi: 29
 Hüseyin Efendi: 128
 Hüseyin Şah: 297
 Hüseyin Vâ’izî: 128, 368
 Hüseyinî: 22, 26, 29, 35, 134
 Hüsnî: 21, 24, 25, 29, 133
-
- I-İ**
-
- I. Ahmed: 26, 61, 231
 I. Mahmud: 26, 64, 196, 206, 254, 388, 395
 I. Murad: 26, 30
 II. Abdülhamit: 14, 187, 288
 II. Ahmed: 323
 II. Bayezid: 26, 53, 66, 152, 217, 287, 333, 338, 385
 II. Mahmut: 270
 II. Murad: 26, 50, 74, 101, 256
 II. Mustafa: 26, 63, 64, 195, 325, 339
 II. Osman: 26, 62
 II. Selim (Sultan Selim) :26, 36, 37, 57, 101, 121, 182, 185, 260, 304, 314, 380
 II. Süleyman: 329
 III. Ahmet: 26, 64, 65, 138, 222, 236, 247, 258, 274, 295, 385
 III. Mehmet: 26, 61, 264
 III. Murad: 26, 60, 94, 101, 162, 175, 201, 203, 274
 III. Mustafa: 26, 65, 139, 244, 290, 303, 391
 III. Selim: 26, 30, 65, 170, 213
 Isparta: 265
 İşknâme: 142
 Itâbî (Ahmet): 22, 26, 29, 34, 241, 242
 IV. Mehmet: 77, 128, 176, 231, 283, 341
 IV. Murad: 26, 62, 128, 148, 362, 374
 İbrahim Efendi: 283, 395
 İbrahim Efendi-zâde Kâmi Efendi: 314
 İbrahim Gülşenî: 21, 27, 69, 295
 İbrahim Paşa Hamamı: 350
 İbrahim Paşa Medresesi: 128, 258, 275, 339
 İbrahim Paşa: 70, 165
 İbrahim Vehbî Çelebi: 342
 İbrahim: 21, 25, 26, 28, 30, 35, 36, 37
 İbrahimü’l-ecel bin Ali Yazıcı: 288
 İbrâil: 7,
 İbretnümâ-yı Devlet: 303
 İffetî (Sâatî Ahmet) : 22, 25, 26, 29, 258, 259

İkbâlî: 63
 İkdâm Gazetesi: 176
 İki Lüleli Çeşmesi: 149
 İkinci Mustafa Ağa: 179
 İlbasan: 371
 İlhamî: 65
 İlmî (Arab-zâde): 22, 27, 189, 264
 İlmî (Hâce Mehmet Efendi): 29
 İlmî (Mehmet): 22, 29, 34, 35, 263
 İlmî (Tâhir Efendi): 22, 29, 263
 İlmî Abdullah: 26,
 İlmî Ahmet Efendi: 29
 İlmî: 35
 İlmî-i Nazik: 22, 26, 34, 35, 228, 260, 261, 262
 İlmüddin Medresesi: 339
 İmad Sinan-zâde Yakînî: 384
 İmam Begavi: 71
 İmam Fâzıl Celâleddin: 357
 İmam Gazali: 292
 İmam Hüseyin Âsitânesi: 254
 İmam-zâde Mehmet Efendi: 339
 İnal: 19
 İran: 216
 İsfahan: 69
 İskenderiye: 374
 İslimye: 194, 296
 İslimyeli Mehmet Efendi: 259
 İsmail Ağa Camii: 23, 148, 259, 264
 İsmail Ağa: 112
 İsmail Âsım Efendi: 88
 İsmail Hakkı Efendi: 357
 İsmail Safa: 95, 143
 İstanbul: i, 9, 20, 21, 37, 39, 53, 69, 71, 87,
 101, 106, 111, 122, 138, 148, 157, 165, 170,
 185, 203, 223, 226, 228, 231, 236, 244, 263,
 265, 275, 291, 292, 296, 302, 314, 357, 362,
 364, 368, 384
 İvaz Efendi Medresesi: 295
 İzârî (Mehmet): 22, 26, 29, 35, 152, 243, 244
 İzmir: 100, 142, 153, 273, 285, 321

İzmit: 106
 İznikmid: 231
 İzzet (Ali): 22, 25, 29, 34, 35, 247, 248
 İzzet Ahmet Paşa: 29, 98, 222, 248, 250, 251,
 252, 253, 338
 İzzî Tarihi: 34, 92, 264

K

Kabakulak-zâde Mahmut Efendi: 204
 Kabâyî: 22, 25, 29, 288
 Kabûlî (Mustafa Efendi): 21, 25, 27, 29, 288,
 289
 Kadı 'Abdî Medresesi: 275
 Kadı Abdî: 258
 Kadırğa Limanı: 236
 Kadırğa Mehmet Paşa Medresesi: 203
 Kadızâde Efendi: 238
 Kâdirî: 22, 26, 27, 29, 286, 287
 Kadri Bey: 31
 Kadri Efendi: 291
 Kadri Paşa İlköğretim Okulu: 8,
 Kafzâde Fâizî: 126
 Kahire: 91, 94, 106, 265, 360, 368, 374
 Kahveci-zâde Hâfız Mehmet ibn-i Osman: 238
 Kale Kapısı Cd.: 74
 Kalenderhâne Medresesi: 153
 Kaltakkıran Mehmet Ağa: 7, 94
 Kamî (Mehmet Şerif Efendi): 22, 24, 25, 30,
 300, 301
 Kâmî (Şeyh İbrahim): 22, 26, 295, 297, 298,
 299
 Kâmî Ahmet: 35, 291, 293, 294
 Kâmî Mehmet: 22, 25, 26, 27, 30, 34, 70, 275,
 291, 293, 294
 Kâmil Ahmet Paşa: 196
 Kâmûsü'l-A'lâm: 35, 94, 111, 201, 256, 263,
 266,
 Kanuni Sultan Süleyman: 26, 55, 68, 69, 125,
 145, 152, 154, 171, 186, 187, 189, 193, 199,
 205, 207, 294, 295, 331, 376, 380, 390

- Kara Halil Efendi: 204
 Kara Murat Paşa: 112
 Kara Omur Kabristanı: 133
 Karacaahmet: 296
 Karadağ: 23, 148
 Karaferya: 127, 135, 168,
 Karaman: 66
 Karasu: 378
 Kârî Ahmet Efendi: 87
 Karînâbad: 128, 210
 Karınabadlı Sinan Ağa: 289
 Karşlı Halil Efendi: 283
 Karşlı Mevlana Ahmet Zihni Efendi: 273
 Kasap-zâde Rızâ: 22, 26, 34, 175
 Kasım Paşa: 22, 29, 35, 385
 Kastamonî Mehmet Efendi: 295
 Kastamonu: 8, 66, 95, 330, 333
 Kaşgârî Tekkesi: 9,
 Kâtibî. 292
 Kavak: 171, 339, 340
 Kayseri: 376
 Kazasker Camii: 172
 Kâzî: 118, 119, 120, 121
 Kebabcı-zâde Ahmet Efendi: 258
 Kebeyapıcı Mahallesi: 222
 Kebîrî-zâde Abdurrahman Efendi: 296
 Kemal Paşa: 193
 Kemalpaşa-zâde: 115, 124, 292, 377
 Kenzî: 21, 24, 26, 27, 30, 313, 330
 Kenzî'l-Esrâr: 288
 Kepenekçi Medresesi: 268, 291
 Kerbela: 48
 Kerîmî: 22, 30, 301
 Kermekaş Zaviyesi: 270
 Kesbî (Mehmet): 22, 24, 25, 26, 30, 301, 302,
 303
 Kesbî (Mustafa): 22, 26, 30, 303, 304
 Keskin Dede: 204
 Kesriyye: 354
 Kestelli: 152
 Keşan: 116
 Keşânî Şeyh Mehmet Efendi: 138
 Keşfi Bey: 22, 26, 30, 304
 Keşfi-i Diger: 22, 30, 35, 304
 Keşşâf: 118, 119, 120, 121
 Kevkeb Hafız Mehmet Efendi: 215
 Kıbrıs: 260, 292, 314
 Kınalı-zâde Ali Efendi: 21, 25, 26, 35, 71, 260,
 264, 265, 266
 Kıncı Firuz Mahallesi: 175
 Kırkkilise Sancağı: 13
 Kırklareli: 13,
 Kıyâmî (Mustafa): 22, 24, 27, 29, 290, 291
 Kıyık Camii: 227
 Kıyık Kabristanı: 99, 154, 155, 242
 Kıyık: 82
 Kızanlık Kasabası: 236
 Kızıl Mescit Mahallesi: 77
 Kimyâ-yı Saâdet: 292
 Kirişhâne: 7, 8, 95, 149, 372
 Koca Dersiam Hacı Mustafa Efendi: 270
 Koca Mustafa Paşa: 290
 Koca Sinan Paşa: 31, 366
 Konevî-zâde Abdullah Rüşdi Efendi: 156
 Konya: 8, 13, 95, 273, 350, 374, 375
 Koyun Baba: 377
 Köprüce Bayırı Kabristanı: 393
 Köprülü-zâde Mustafa Paşa: 226
 Köse Hafız Mehmet Efendi: 136, 200
 Kösec Balaban Mahallesi: 156, 179
 Köstendilli Mustafa Efendi: 162
 Kudsî (Abdullah): 385
 Kudsî (Mehmet Efendi): 21, 22, 27, 29, 30,
 289, 290
 Kudüs: 137
 Kumkapı: 358
 Kunduk Osman Mahallesi: 7, 94
 Kuşcu Doğan Camii: 320
 Kuşcu Doğan Mahallesi: 199, 320, 394
 Kûtehî: 102

Küçük Emin Efendi: 9,
 Küçük Sami Efendi: 199
 Küleyhan Mescidi: 362
 Kühü'l-Ahbâr: i, 1, 2, 18, 35, 207, 212, 243,
 257, 333, 371
 Küplüce: 137
 Kürdoğlu Hacı Şerif Bey: 259
 Kütahya: 258, 265

L

Lafzî (Ahmet): 23, 24, 26, 30, 326, 391
 Lâhikî: 23, 25, 30, 34, 379
 Lâhikî-i Diğer: 23, 30, 34, 380
 Lâri Camii: 209, 326
 Latfî Tezkiresi: i, 2, 18, 20, 35, 36, 37, 78,
 111, 135, 146, 185, 188, 217, 257, 351, 325,
 333, 371
 Latfî: 134
 Lebib: 22, 30, 314, 354
 Lutfî (Lutfullah): i, 2, 22, 30, 152, 314
 Lutfî Çelebi: 260
 Lutfî Tarihi: 369
 Lutfi-zâde İbrahim Efendi: 275
 Lüleburgaz: 8, 95, 284

M

Ma'anoğlu Yalısı: 296
 Ma' müretü'l-Azîz: 250
 Mahmut Efendi: 302
 Mahmut Paşa Medresesi: 291
 Mahmut Paşa: 52
 Mahrem Dede: 22, 24, 27, 30, 321, 322
 Mahvî (Ahmet): 23, 30, 323
 Mama-zâde Abdülhâdî Efendi: 142, 226
 Manastır: 23, 148, 211
 Manisa: 69, 217, 364, 388
 Mareşal Fevzi Çakmak: 9
 Mâtemî: 25, 26, 140
 Mecdî: 22, 26, 30, 243, 317, 318, 319

Medîne-i Münevvere: 77, 323
 Mehmet 'Atûşî: 283
 Mehmet Bey Türbesi: 236
 Mehmet Çelebi: 270
 Mehmet Efendi: 122, 124
 Mehmet Fâik Kaltakkıran: 9, 16
 Mehmet Hüsnî Efendi: 378
 Mehmet La'î Efendi: 195
 Mehmet Paşa Zaviyesi: 236
 Mehmet Râsim Efendi: 273
 Mehmet Şerif Hilmi Efendi: 378
 Mehmet Tevfik: 19
 Mehramiye Medresesi: 295
 Mekke-i Mükerrreme: 121, 233, 250, 283, 296,
 323
 Mektûbî Hüseyin Efendi: 128
 Mektûbî Osman Efendi: 296
 Merdivenli Mezarlık: 9
 Merhaba Efendi: 145
 Meriç: 79
 Merkez Efendi: 273
 Mes'udiye Camii: 131
 Mesâdir-i Lisân-ı Fârisî: 16
 Mesîhî: 111
 Mestci-zâde Hatiresi: 221
 Mestî: 23, 30, 35, 324, 325
 Meşreb: 25, 106
 Metropolit Mahallesi: 74
 Mevlânâ Abdülkerim: 152
 Mevlânâ Abdülvahîd Çelebi: 142
 Mevlana Celâlettin: 143
 Mevlânâ İshak: 333
 Mevlana Kestelli: 71
 Mevlana Lütfi: 71
 Mevlânâ Şeref Efendi: 283
 Mevlana: 69, 107, 142
 Mezâkî Süleyman Efendi: 202
 Mezd Hamamı: 139
 Mezit Bey Mahallesi: 14
 Mısır: 106, 121, 171, 285, 354, 357

Midilli: 196, 273
Mihnetî: 289, 290
Milo Bakkalı: 160
Mîr Hüseyin: 102
Miralayın Şâkir Efendi: 242
Mîr-i Mîrân Medresesi: 258, 275
Mirza Mustafa Efendi: 296
Mirza Sa'îd Paşa: 156
Misâlî Bey: 22, 26, 30, 315, 316
Molla Câmî: 99
Molla Gürânî: 346
Mu'îd Ahmet Efendi: 203, 295
Mu'înî: 23, 30, 329
Mu'înî-i Diger: 23, 26, 30, 329, 330
Muallim Nâcî: 143
Muâvene: 14
Mucib: 19
Muhammed Kâmi Efendi: 69
Muhammedü'l-Hanefî: 92
Muhammet Cezvî: 159
Muhîb: 21, 24, 25, 26, 30, 320, 321
Muhîbbî: 55, 56
Muhyî (Acem): 34
Muhyî (Mehmet Çelebi): 23, 30, 323
Muhyî (Muhyiddin Efendi): 23, 25, 30, 323, 324
Muk'ad Ahmet Efendi: 232
Mûnis Dede: 22, 27, 30, 332
Murâdî: 50, 60
Murâdî-i Dımışkî. 92
Muradiye Camii: 33, 154, 374
Muradiye Küçük Pazarı: 264, 283
Muradiye Mahallesi: 242
Murat Baba Kabristanı: 314
Murtazakulu Han: 297
Musalla Bakkalı: 313
Muslihuddin Efendi: 362
Muslihuddin Türbesi: 116
Mustafa Ağa: 170
Mustafa Bey ibn-i Edhem Bey: 31

Mustafa Kesbî: 139
Müderriş Abdullah Efendi: 388
Müfettiş İbrahim Efendi: 295
Müftî-zâde Sa'dettin Efendi: 288
Münâzara-i Gül ü Husrev: 333
Münîbî: 23, 24, 25, 30, 331
Münîrî(Hüseyin): 23, 30, 332
Müntehabât: 360
Münzî: 22, 24, 25, 30, 330, 331
Müsellem: 21, 24, 25, 27, 30, 90, 91, 325, 326, 327, 328, 372
Müsellim Efendi-zâde Mehmet Vefâ: 209
Müsevid Hâfız Reşit Efendi: 396
Müstecâbî Osman Çelebi: 7
Müştak Ağa: 136
Mütereddî'n Medresesi: 258

N

Na'îmî: 23, 30, 34, 360
Nâbî: 10, 94, 297
Nâilî Çelebi: 232
Nâimâ: i, 2
Nakkaş Muhammedü'l-Hâdî: 208
Nakşî (Mustafa): 22, 26, 27, 30, 35, 360, 361
Nakşibend-zâde Mehmet Efendi: 203
Nalbant Salih Ağa: 144
Nalbur-zâde Mehmet Efendi: 339
Napoli: 66
Nârân İsmail Efendi: 155
Nasîbî (Halil): 23, 26, 30, 35, 349
Nasuh Paşa: 155
Nasûhî: 23, 25, 26, 30, 348, 349
Nâtk (Celîlî-zâde Mehmet): 22, 25, 26, 30, 35, 332
Nazar Baba Mescidi: 395
Nâzım: 174
Nâzır Çelebi: 74
Nâzır Çeşmesi Kabristanı: 244, 265
Nazif Bey: 360, 361
Nâzikî: 101

Nazîm (Yahya): 21, 25, 30, 34, 35, 342, 357, 358, 360
 Nazir Çeşmesi: 74
 Nazîrâ (İbrahim): 21, 25, 26, 30, 35, 123, 354, 355, 356
 Nazîrâ Mecmu'ası: 35, 395
 Nazmî: 23, 25, 30, 35, 351, 352, 353
 Nebî Halife: 238
 Necâtî Bey: 22, 25, 26, 30, 34, 35, 207, 217, 324, 333, 334, 335, 336, 337, 338
 Necâtî-i Diger: 22, 24, 26, 30, 338
 Necîb (Mehmet): 22, 25, 26, 30, 339, 340, 341
 Nehrî (Ali Vâhid): 21, 24, 30, 392
 Neş'et: 22, 24, 25, 30, 92, 104, 346, 347, 348
 Neşâtî: 21, 25, 27, 30, 35, 77, 87, 172, 218, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 357, 376
 Nevâzî (Mustafa) : 23, 24, 30, 362, 363
 Nevbahar Mescidi: 362
 Niğâristân: 115, 377
 Nihânî (Turak): 23, 25, 30, 364, 365
 Nihânî-i Diger (İbrahim): 23, 30, 365
 Nişancı Paşa-yı Atîk Medresesi: 295
 Nişdoğan Mahallesi: 136, 200
 Niyazi Tezkiresi: 35, 168, 233, 274
 Niyâzî-i Mısrî: 392
 Nizâmeddin Efendi: 124
 Nizâmî: 22, 24, 27, 30, 350
 Nuh Efendi: 296
 Nûr-ı Osmâniye Kütüphanesi: 352
 Nushî: 23, 30, 395
 Nutkî: 23, 26, 30, 350
 Nühüft (Mustafa): 22, 24, 26, 27, 30, 31, 366, 367
 Nükâtî (Ahmet) : 23, 25, 30, 35, 362
 Nümüne Çiftliği: 136
 Nüvîsî (Yunus): 22, 26, 30, 364

O-Ö

Orta Mezarlık: 109
 Ortaköy: 210

Osman Paşa: 247
 Otakçılar Mh: 142
 Ömer Bey: 154, 155, 156
 Ömer Efendi: 295
 Ömerü'l-Garîbî: 138
 Örfî Mahmut Ağa: 21, 25, 26, 29, 244, 245, 246, 247, 355
 Örfî-i Fahhâr: 343

P

Papakaçanos Mh: 286
 Paris: 170
 Paşmakçı-zâde Ali Efendi. 217, 295
 Pâydâr-zâde: 168
 Peçevili Ahmed Dede: 88
 Pertev Efendi: 21, 25, 26, 28, 104, 108
 Pertev Muhammed: 28
 Pertev Paşa: 21, 106, 189
 Pervâne-zâde Ahmed: 21, 26, 35, 79
 Pervâne-zâde Hüseyin: 22, 79, 134, 191
 Peykî: 103
 Pîr Mehmet Paşa: 165
 Pîrî-zâde Osman Efendi: 389
 Plevne: 179
 Plevrin: 222
 Pîştineli Bahârî: 182
 Prizrin Sancağı: 111

R

Râcih: 10, 15,
 Râgıp Paşa: 88, 92
 Râhî: 22, 29, 163
 Rahmî 195
 Rahşî (Hafız Ahmet): 21, 24, 26, 29, 171
 Ramazan Efendi Tekkesi: 210
 Râmî (Keçizâde): 22, 29, 35, 171
 Râmiz Tezkiresi: 35, 387, 389
 Râmiz: 19,

Râsim (Mehmet): 22, 26, 29, 169
 Râsim Mustafa Efendi: 235
 Râşid: i, 2
 Râzî (Çırpanlı Hâfız): 21, 24
 Râzî (Mehmet Ef): 22, 26, 29, 35, 168
 Râzî (Muhyiddin bin Pîr Mehmet): 29, 35, 164
 Râzî :21, 26
 Râzî Mustafa: 29, 165
 Re'fet (Süleyman Paşa): 21, 29, 170
 Recâi Mehmet Emîn Efendi: 92
 Refî'î: 22, 29, 35, 180
 Refikî: 21, 26, 29, 180, 190
 Remzi-zâde 'İlmî: 26
 Resmo: 248, 250
 Reşid Bey: 22, 26, 29, 179
 Reşit Paşazâde Emin Paşa: 156, 157
 Revan Kalesi: 128
 Revânî: 22, 25, 26, 29, 34, 35, 182, 185
 Rızâ (Abdülkerim): 29
 Rızâ (Mehmet): 29
 Rıza Tezkiresi: 35, 94, 176, 178, 181, 226, 228, 260, 341
 Rızâ:18,
 Rızâî Ali Efendi: 204
 Rif'atî: 22, 26, 29, 179
 Rindî (Derviş Hızır): 21, 27, 29, 35, 181
 Riyâz-ı Belde-i Edirne: i, ii, iii, 1, 2, 6, 9, 12, 13, 15, 20, 23, 34, 36
 Riyazi Tezkiresi: 35, 219, 260, 380
 Riyâzî: 2, 18
 Riyâzü'l-Ârifîn: 128, 129
 Riyâzü'l-Hilye: 362
 Romanya: 7
 Rûhü'l-Beyân: 288, 357
 Rûmî Bey: 22, 26, 29, 185
 Rûmî-i Diğer(Daver): 22, 26, 29, 186
 Ruşuk: 7, 384
 Rusya: 142
 Rüstem Paşa Medresesi: 265, 295
 Rüşdî (Âmmeci Çelebi) 21, 29, 172

Rüşdî Ahmed Ef: 22,24,25,26, 29, 175

S

Sa'dî (Abdurrahman): 21, 24, 26, 29, 136, 200, 201
 Sa'dî Efendi Medresesi: 284
 Sâ'î Çelebi: 83
 Sa'idî (Ahmet): 22, 26, 29, 202
 Sa'id-zâde Feyzullah Efendi: 297
 Saâdet Gazetesi: 250
 Sabâyî (Hayrettin Efendi) : 22, 25, 29, 224, 225
 Sabâyî-i Diğer (Seyfullah) : 22, 29, 35, 226
 Sabâyî-zâde: 22, 26, 29, 226
 Sabrî (Mehmet): 22, 25, 26, 29, 34, 35, 228, 229, 230
 Sabûnî Hacı Halil Mahallesi: 212, 372
 Sâbûnî-zâde Hasan Efendi: 285
 Saçlı İbrahim Efendi: 236
 Sâdık Bey: 22, 25, 29, 34, 35, 219
 Sâdık Efendi: 22, 29, 34, 35, 221
 Sâdikî: 18,
 Safayî Tezkiresi: 35, 36, 88, 168, 175, 203, 263, 279, 281, 304, 305, 332, 342, 349, 362, 374, 375
 Safâyî:19, 247
 Safhî (Mustafa): 22, 25, 29, 35, 233
 Sâfî: 25, 30, 385, 386
 Safvet: 19,
 Sâgarî: 21, 29, 35, 189, 190, 264
 Sâilî: 333
 Sakız Ceziresi: 111
 Salbaş Mevlana Hasan Efendi: 128
 Salı Tekyesi: 124, 214
 Sâlih Baba: 22, 24, 27, 29, 222
 Sâlih Efendi: 22, 24, 27, 29, 221
 Salih Hulusi Efendi: 350
 Sâlikî (Ahmet): 22, 25, 29, 159, 191
 Sâlikî-i Diğer (Refikizâde): 21, 25, 29, 191

- Salim Tezkiresi: 35, 79, 168, 175, 233, 267, 281, 354, 355, 357
- Sâlim: 19
- Samakof: 133
- Sâmî (Mehmet): 22, 29, 199, 200
- Sâni'î: 370
- Sâni'î (Mehmet): 22, 24, 26, 28, 29, 34, 35, 223
- Saraçhâne: 223
- Saray: 237
- Sarı Asma: 190
- Sarı Cami: 171, 283
- Sarıcapaşa Câmii: 186, 215
- Sarıcapaşa Medresesi: 145, 314
- Sarıcapaşa Mahallesi: 259
- Sarıkcı İbrahim: 163
- Sebil Sokağı: 394
- Sebkatî: 64
- Sefinetü'r-Rüesâ: 35, 92, 196
- Sehî Bey: 29, 34, 35, 207, 208, 380
- Sehî Tezkiresi: i, 2, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 35, 74, 77, 385
- Selanik: 13, 254, 296, 385, 386
- Selânikî Tarihi: 35, 155
- Selçuk Hatun binti Mürsel Câmii: 290
- Selîmî: 53, 57
- Selîsî (Âvare-zâde Mustafa Efendi): 21, 26, 29, 34, 35, 203, 204
- Sema'hâne-i Edeb: 35, 88, 91, 218, 374, 375
- Semâ'î: 188
- Semerci Dede: 69
- Senâî (Ali): 21, 25, 27, 33, 116
- Servet Bey: 22, 24, 26, 28, 116
- Sevdâyî (Ahmet): 22, 24, 25, 29, 205, 206
- Sevindik Fakih Mahallesi: 179, 290
- Seyfî (Mehmet Seyfüddin): 22, 24, 26, 29, 209
- Seyfî-i Diger (Ali Seyfi): 22, 24, 29, 210, 211
- Seyfullah Efendi: 212
- Seyhun: 109
- Seyrî (Ömer): 22, 24, 25, 29, 208
- Seyyit Celalettin Kabristanı: 170
- Seyyit Celalettin Türbesi: 106, 138, 263, 384
- Seyyit Gâzi Dergahı: 254
- Seyyit Hâkim Efendi: 390
- Seyyit Memican es-Saruhânî: 138
- Seyyit Muhammet Dede: 88
- Seyyit Münebzir Kabristanı: 112
- Seyyit Şerif: 71
- Sezâi Dergahı: 104, 165
- Sezâyî: 21, 25, 27, 29, 35, 124, 195
- Sezâyî-i Diger (Turak): 22, 29, 199
- Sıdkî (Saçlı İbrahim): 21, 24, 27, 29, 231, 232, 288
- Sıfâtî: 22, 26, 29, 232
- Sıkça Murat Mahallesi: 133
- Sırapınar: 292
- Sırrı Paşa: 96
- Sırrî (Şerif): 21, 25, 29, 194
- Sırt Hamamı: 231
- Sicill-i Osmânî: 35, 36, 94, 101, 103, 135, 188, 190, 193, 203, 221, 223, 228, 234, 258, 260, 264, 281, 361, 396
- Sihrî (Dîvdest-zâde): 22, 26, 29, 35, 193
- Silahdar İbrahim Paşa: 297
- Silahdar-zâde: 19
- Silistre: 142, 156, 232, 384
- Sinan Bey Medresesi: 258
- Sinnar: 121
- Sipâhî: 22, 24, 29, 43, 191
- Siraciye Medresesi: 128, 258, 275, 339
- Siroz: 128
- Sivas: 68, 249, 250
- Siyâhî Mehmet Efendi: 295
- Soğukçeşme Cd.: 116
- Sokullu Tavit Şehit Mehmet Paşa: 140
- Su'ûdî (Mehmet): 26, 29, 34, 35, 201
- Subhî (Ahmet): 21, 22, 26, 29, 30, 35, 226, 227
- Subhî (Mustafa): 388
- Suhte Hacı Ali Ağa: 244
- Sultan Abdülmecid: 100, 321

- Sultan Bayezid Camii: 395
 Sultan Bayezid Dârüşşifası: 216, 338, 391
 Sultan Bayezid Medresesi: 368
 Sultan Bayezid Mahallesi: 163, 210, 273
 Sultan Cem: 30
 Sultan Mahmud: 217
 Sultan Murad (1. Murad): 48
 Sultan Selim Camii: 232, 236, 368, 392, 395
 Sultan Veled: 142
 Sun'î: 22, 29, 35, 233
 Sûzî (Mustafa): 22, 25, 29, 30, 35, 206, 207, 387, 388
 Sükkerî: 21, 25, 26, 29, 35, 202
 Süleyman Çelebi: 257
 Süleyman Zâtî Efendi: 116
 Sürûrî (Salih): 22, 24, 25, 26, 29, 194, 347
 Sütlüce: 390
 Süvârî: 22, 27, 29, 205
-
- Ş
-
- Şâdî (Ahmet): 22, 24, 25, 29, 211, 212
 Şah Efendi: 265, 266
 Şah Mehmet Efendi: 292
 Şah Melek Mahallesi: 182, 208
 Şâh u Derviş: 305, 307
 Şahabettin Paşa Kurb-ı Arasta Mahallesi: 111, 171, 289
 Şâhî (Şehzâde Bâyezid): 26, 30, 68
 Şâhidî: 22, 25, 29, 34, 35, 212
 Şâhidî: 301
 Şakâyık-ı Nu'mâniye: 317
 Şam: 121, 384
 Şarköy: 111
 Şefkat: 19
 Şehîdî (Hüseyn): 22, 29, 35, 218, 219
 Şehzade Mahmut: 333
 Şekîb (Mehmet Efendi): 22, 29, 35, 217
 Şemsî Hüseyin Ef: 77
 Şems-i Tebrîzî: 107
 Şeref (Şuayb Efendi): 22, 24, 27, 29, 212, 213
 Şeref: 210
 Şerh-i Tecrid: 265
 Şerif Hıfzî Efendi: 169
 Şerîf: 22, 27, 29, 213
 Şevket: 157
 Şevkî (Yusuf Çelebi): 22, 25, 29, 35, 217, 218
 Şeyh Abdurrahman Efendi: 235
 Şeyh Alâaddin Efendi: 236
 Şeyh Âlim Sinan: 138
 Şeyh Bahâüddin: 69
 Şeyh Çelebi Halife: 99
 Şeyh Ebû Abdullah Semerkandî: 264
 Şeyh Emin Efendi: 346
 Şeyh Enis Efendi: 91
 Şeyh Halil Efendi: 232
 Şeyh Halil-zâde Ahmet Efendi: 275
 Şeyh İsmet Efendi Dergahı: 290
 Şeyh Mustafa Efendi: 236
 Şeyh Rızâeddin Beşiktâşî: 264
 Şeyh Sadreddin: 143
 Şeyh Selâmi Ali Efendi: 236
 Şeyh Şücâüddin Zaviyesi: 368
 Şeyh Tal'at Efendi: 212
 Şeyhî Çelebi Camii: 207
 Şeyhî Çelebi Medresesi: 275, 339
 Şeyhî Çelebi Mahallesi: 133
 Şeyhî Çelebi: 388
 Şeyhî Efendi: 265
 Şeyhu'lislam Yahya Efendi: 263
 Şifâyî (Abdülbaki): 22, 25, 26, 27, 29, 216
 Şîrânî-zâde Abdülvahap Efendi: 295
 Şit Efendi: 254
 Şu'â'î: 22, 25, 29, 214, 215
 Şuglî (Ahmet): 22, 24, 25, 26, 27, 29, 215, 216, 388
 Şumnu: 142, 377
 Şumnulu Şeyh Yusuf Efendi: 210
 Şusa: 140

T

Tabakhâne: 182
 Taberî: 118, 119, 120, 121
 Tâbi'î (Ali): 22, 28, 34, 35, 111
 Tabsıra: 270
 Tabya: 283
 Tâceddin-zâde Ali Efendi: 128
 Tâcü't-Tevârîh: i, 2
 Tahsin Bey: 21, 26, 28, 111, 116
 Tâib: 21, 24, 26, 28, 109, 110
 Tal'at (Şerif): 22, 24, 26, 29, 234
 Tal'atî (Mehmet): 22, 29, 35, 234
 Talat Paşa Mahallesi: 7
 Tâli'î: 217
 Tarlakapı: 138
 Taş Odalar Mahallesi: 111, 116
 Taşlık Câmii: 139, 159
 Taşlık Medresesi: 128, 209, 368
 Tatar Mehmet Ağa: 234
 Tatar Mehmet Rüşdi Efendi: 14
 Tatar: 121
 Tatarhan Kabristanı: 216
 Tavukçular Hanı: 153
 Tavzihü'l-Ebvâb 'Alâ teshîli'l-Hisâb: 16
 Tayyar: 97
 Teftin Ağa Mahallesi: 189, 264
 Tekirdağ: 8, 13, 137, 354
 Tepe Mezarlığı: 23, 148, 259
 Tefvik Bey: 21, 24, 27, 28, 112
 Tîgî Bey (Mehmet): 22, 25, 28, 34, 112, 115, 315
 Timurtaş Köyü: 101, 171
 Tire: 74, 128
 Tokat: 128
 Topal Mahmut: 115
 Topal Osman: 194
 Topkapı Ahmet Paşa Medresesi: 295
 Toprak Dede: 164
 Tosyevî Mustafa Efendi: 296

Trablusgarp: 112, 249, 273, 285
 Trablus-Şam: 194
 Trabzon: 8, 95, 97, 116, 182, 285,
 Trabzonî Emin Hilmi Efendi: 116
 Trakya Üniversitesi: 16
 Tûfân-ı Ma'rifet: 347
 Tuhfetü'l-Haremeyn: 332
 Tuhfetü'l-Hattâtîn: 35, 92, 215, 267, 396
 Tunca Nehri: 79, 368
 Tûsî-i Rûm: 333
 Tûtî Kadın: 74
 Tütünsüz Ahmed: 21

U-Ü

Ubeydî (Abdurrahman): 22, 26, 29, 83, 238, 239, 243, 365, 377
 Uzun Kaldırım: 69, 160, 175
 Uzun Mezarlık: 175, 216
 Uzunköprü: 176
 Uzvî Mehmet Efendi: 242
 Uzvî: 22, 24, 29, 259
 Üç Şerefeli Camii: 249, 250
 Üç Şerefeli Medresesi: 128, 275, 368
 Ümmü Veled-zâde: 281
 Üsküdar: 236, 295, 296,
 Üsküdârî Şeyh Mahmut Efendi: 231
 Üsküfçü Hızır Mahallesi: 116, 270, 362
 Üsküp: 71

V

Vahîd-i Tebrizî: 351
 Vahîdiye: 392
 Vakâyi'u'l-Fuzelâ: 35, 79, 168, 175, 217, 228, 274, 279, 374
 Vâlihî: 21, 25, 30, 35, 368, 369, 370
 Van: 249
 Vâni Efendi-zâde Mahmut Efendi: 236
 Vardar: 149
 Vardârî Şeyh-zâde Mehmet Efendi: 204

Vasfî: 21, 24, 25, 30, 372
 Vâsî'î (Abdülvâsî): 22, 26, 30, 367
 Vassâf Abdullah Efendi: 390
 Vavlı Vamii: 172
 Vâzih: 27, 31, 366, 367
 Vecdî (Ca'fer): 22, 25, 30, 370, 371
 Vecdî: 371
 Vefâ: 22, 24, 27, 30, 372, 373
 Vehbî (Hüseyin) : 23, 26, 30, 374
 Vehbî-i Diger (İbrahim) : 22, 25, 30, 35, 374,
 375
 Veli Dede Dergahı: 209, 326, 372
 Veli Dede Türbesi: 209, 212
 Velidede-zâde Mehmet Efendi: 69
 Veliyüddin-zâde Ahmet Paşa Medresesi: 265
 Vesîle-i İ'âne: 339
 Vidin: 142, 170
 Visâlî: 23, 25, 26, 30, 34, 35, 163, 371, 372
 Vize Çelebi Mescidi: 149
 Vize: 8, 237, 296
 Vücûdî: 23, 26, 30, 34, 371

Y

Ya'kup Kilâri Mahallesi: 139
 Yahya Bey Mahallesi: 300
 Yahya Bey: 191
 Yahya-zâde Ahmet: 26, 78
 Yakînî (Hüseyin) : 23, 25, 26, 30, 35, 380, 381,
 382, 383, 384
 Yalnızgöz Köprüsü: 304
 Yanbolulu Ahmed: 320
 Yanya: 8, 95
 Yavuz Sultan Selim: 26, 53, 59, 279, 292, 364,
 367
 Yaya Timurtaş Mahallesi: 235
 Yazıcı-zâde Mehmet Efendi: 124

Yedikule: 31
 Yedikuleli Abdullah Efendi: 92
 Yedikuleli Râsim Efendi: 396
 Yeğen Hacı Ahmet Paşa: 7, 94
 Yek-çeşm Âsaf: 115
 Yeksârî Emir Hüseyin: 201
 Yemen: 121
 Yeni İmaret: 131, 163, 171
 Yerebatan: 304
 Yeşil İmaret: 368
 Yıldırım Bayezid: 26,
 Yıldırım Han Medresesi: 145
 Yıldırım: 77
 Yümnî: 18

Z

Zafernâme: 376
 Zağra-i Atik: 165, 238, 354
 Zağralı Aşkî: 378
 Zâhid: 22, 24, 25, 29, 186
 Zâkirî (Hüseyin): 21, 24, 25, 29, 30, 394
 Zâtî Çelebi: 71
 Zehrimar-zâde Rızâ: 21, 26, 34, 176
 Zekâi Dede Efendi: 9
 Zekeriya Efendi: 275
 Zemânî: 22, 29, 34, 35, 187
 Zemânî-i Diger (Mahmut): 22, 26, 29, 34, 35,
 188
 Zen İbrahim Paşa Mahallesi: 350
 Zeyl-i Şakâyık: 35, 82, 201
 Zeyne'lâbidin Efendi: 204, 296
 Zincirlikapı Mahallesi: 210
 Zindanalrı: 109, 216
 Zübdetü'l-Eş'âr: 35, 126, 155, 180, 219, 279,
 304, 380
 Zülâlî Hasan Efendi: 296

KAYNAKÇA

- Abdülkadiroğlu, Abdülkerim. (1999): *Nuhbetü'l-âsâr li-zeyl-i Zübdetü'l-Eş'âr*, Ankara: A.K.M.B. Yayınları, Sayı.168; Tezkireler Dizisi:4
- Acluni, Ş. İsmail b. Muhammed. (1352 (1933)): *Keşfü'l-Hafâ*, Beyrut: C.2
- Ahterî Mustafa b. Şemsüdin Karahisârî, (1310h.) *Ahter-i Kebîr*, İstanbul: Şirket-i Sahâfiyye-i Osmâniyye, Matbaa-i Âmire, Cilt:I-II
- Altun, Kudret. (1997): *Tezkire-i Mucib*, Ankara: A.K.M.B. Yayını, Sayı:139- Tezkireler Dizisi: 3
- Arslan, Mehmet. (1994): Mehmet Sirâceddin *Mecma'-ı Şu'arâ ve Tezkire-i Üdebâ*, Sivas: Dilek Matbaası
- Aslan, Mustafa. (2003): *Edirne Hattatları*, Edirne: T.Ü. Fen-Ed. Fak. Türk Dili ve Edb. Böl., 1. Edirne Kültür Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri, Edirne Valiliği Yayınları
- Banarlı, Nihat Sami. (1971): *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul: M.E.B.
- Beyzadeoğlu, S. A (Haz.), (2003): *Durûb-ı Emsâl-i Osmâniye*, Şinasi, İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları
-, (?) “Bir Dilek Daha”, *Türk Edebiyatı Dergisi*, sayı. 303
- Beyzadeoğlu, S. A.-Gürgendereli, M.-Günay, F. (Haz) (2004): *Edirneli Ahmet Bâdî Efendi Armağan*, Harvard: Harvard Üniversitesi Yayınları
- Bursalı, Mehmet Tâhir. (1972): *Osmanlı Müellifleri*, İstanbul: Meral Yay., C. 2
- Canım, Rıdvan (1995): *Edirne Şâirleri*, Ankara: Akçağ Yayınları
-, (2000): *Latîfî Tezkiretü's-Şu'arâ ve Tabsiratü'n-n-Nuzamâ*, Ankara: A.K.M. Yayını, Sayı:225 Tezkireler Dizisi-Sayı:7
- Çapan, Pervin (2005): *Tezkire-i Safâyi*, Ankara: A.K.M. Yayını Sayı:322 Tezkireler Dizisi-Sayı:9
- Çavuşoğlu, Ali. (Çeviren) (?): *E.J. Wilkinson GIBB, Osmanlı Şiir Tarihi*, Ankara: Akçağ Yayınları, cilt:I-V
- Çiftçi, Cemil. (Haz.) (1997): *Maktul Şâirler*, İstanbul, Kitabevi, 1.Baskı
- Derleme Sözlüğü X, (1978): Ankara: Türk Dil Kurumu
- Devellioğlu, Ferit. (1993): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Ankara: Aydın Kitabevi Yay., 11.Baskı

- Erdem, Sadık (1994): *Râmiz ve Âdâb-ı Zurafası*, Ankara: A.K.M. Yayını
Sayı:79 Tezkireler Dizisi-Sayı:1
- Ergun, S. Nüzhet (1936): *Türk Şairleri*, İstanbul
- Etik, Arif (1968) *Farsça-Türkçe Lûgat*, İstanbul: Salah Bilici Kitabevi Yayını
- Fatin, Davud. (1271): *Hatimetü'l-Eş'âr*, İstanbul: Süleymaniye Kütüphanesi,
(Yazma Bağışlar), No: 310
- Genç, İlhan (2000): *Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye*, Ankara: A.K.M. Yayını,
Sayı:220, Tezkireler Dizisi:6
- Gözler, Fethi. (1967): *Yunustan Bugüne Türk Şiiri*. Ankara
- Gürgendereli, Müberra (Haz.) (2002): *Hasan Ziyai, Hayatı Eserleri-Sanatu ve Divanı*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları
- İnal, İbnülemin Mahmut Kemal (1942): *Son Asır Türk Şâirleri*, İstanbul:
Maarif Matbaası, Cüz: 1-12
- İnce, Adnan (2005): *Tezkiretü'ş-Şu'arâ Sâlim Efendi*, Ankara: A.K.M.
Yayını, Sayı:337 Tezkireler Dizisi-Sayı:11
- İpekten, Halûk. (1991): *Türk Edebiyatının Kaynaklarından Türkçe Şu'arâ Tezkireleri*, Erzurum: Atatür Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayını
- İsen, Mustafa (1994): *Künhü'l-Ahbar'ın Tezkire Kısmı*, Ankara: A.K.M.
Yayını, Sayı:93 Tezkireler Dizisi-Sayı:2
-, (1997): *Ötelerden Bir Ses, Divan Edebiyatı ve Balkanlarda Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*, Ankara: Akçağ Yayınları, 1. Baskı
-, (1998): *Sehî Bey Tezkiresi Heşt Behişt*, Ankara: Akçağ
Yayınları, 1. Baskı
- İsen, Mustafa-Bilkan, A.Fuat (1997): *Sultan Şâirler*, Ankara: Akçağ
Yayınları, 1. Baskı
- İz, Fahir (1996): *Eski Türk Edebiyatında Nesir*, Ankara: Akçağ Yayınları, 2.
baskı
- Kadri, Hüseyin Kâzım (1928-1945): *Türk Lûgatı*, İstanbul: Devlet Matbaası,
Cilt: 1-4
- Karahan, Abdülkadir. (?) *İslam Ansiklopedisi, Tezkire Maddesi*, C.12/1
- Kazancıgil, R-Gökçe, Nilüfer (2005): *Dağdevirenzâde M. Şevket Bey'in Edirne Tarihi ve Balkan Savaşı Anıları*, Edirne: Türk Kütüphaneciler Derneği Edirne Şubesi Yayınları, No:41

- Kazancıgil, Ratıp. (1986): *Ahmet Bâdi Efendi ve Riyâz-ı Belde-i Edirne Fihristi*, Edirne: Edirne İl Halk Kütüphanesi Bülteni, Yıl:8, Sayı:8
-, (Yayınlayan) (1994): *Rıfat Osman, Edirne Rehnüması, (Edirne Şehir Klavuzu)* Edirne: Türk Kütüphaneciler Derneği Edirne Şubesi Yayınları
-, (Çeviren) (1999): *Abdurrahman Hibrî, Enîsü'l-Müsâmirîn*, Edirne: Edirne Valiliği Yayınları:9, İl Kültür Müdürlüğü Yayınları:6
-, (2000): *Ahmet Bâdî, Riyâz-ı Belde-i Edirne, (Edirne Şehir Tarihi Çevirisi I.Cilt)*, İstanbul: Acar Matbaası, Edirne Valiliği Yayınları, No:13
- Kılıç, Filiz. (1998): *XVII. Yüzyıl Tezkirelerinde Şâir ve Eser Üzerine Değerlendirmeler*, Ankara: Akçağ Yayınları, 1. Baskı
- Kocatürk, Vasfi Mahir. (1970): *Türk Edebiyatı Tarihi*, Ankara: Edebiyat Yayınevi
- Komasyon, (1988-2007): *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, İstanbul: Cilt:1-33
- Komasyon, (1995): *Mehmet Süreyya Sicilli Osmânî*, İstanbul: Sebil Yayınevi, I.-IV Cilt
- Komasyon, (1988): *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları, 1. Baskı
- Kut, Günay. (Haz.) (1978): *Heşt Bihişt, Sehî Bey Tezkiresi, İnceleme-Tenkidli Metin-Dizin*, Harvard Üniversitesi Basımı
- Kutluk, İbrahim. (1989): *Kınalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü'ş-Şu'arâ*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, XVIII. Dizi-Sa.4, 2.Baskı, Cilt:I-II
- Kutluk, İbrahim. (1997): *Beyâni Tezkiretü'ş-Şu'arâ*, Ankara: Türk Tarih Kurumu, XVIII. Dizi-Sa.7
- Küçük, Serap. (1995) *Ahmet Bâdî Efendi ve Edirne Yapıtları*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dan:Yrd. Doç. Dr. Özkan Ertuğrul
- Mehmet, Tefik (1290): *Kâfile-i Şu'arâ*, İstanbul
- Mezîd, Ömer b. (1982): *Mecmû'atü'n-nezâir*, Haz. Mustafa Canpolat, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- Müstakimzâde, Süleyman Sadeddin. (1928): *Tuhfe-i Hattâtîn*, İstanbul

- Nâcî, Muallim. (1995): *Lûgat-ı Nâcî*, İstanbul: Çağrı Yayınları, 1. Baskı
- (2000): *Osmanlı Şâirleri*, (Haz.) Cemal Kurnaz, Ankara: Akçağ Yayınları, 3. Baskı
- Okmak, Özgür (Haz.) (2008): *Ahmet Bâdî Dîvânı, İnceleme-Metin*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dan.: Prof. Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu
- Okur, Münevver (1992): *Cem Sultan Hayatı ve Şiir Dünyası*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları
- Owens, Meredith (1971): *Âşık Çelebi Tezkiresi, Meşâirü'ş-Şu'arâ* London: Tıpkıbasım
- Özön, Mustafa Nihat. (1954): *Edebiyat ve Tenkit Sözlüğü*, İstanbul: İnkılâp ve Aka Yayınları
- Pakalın, Mehmet Zeki. (1993): *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, C. I, II, III, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi 1. Baskı
- Peremeci, Osman Nuri. (1939): *Edirne Tarihi*, İstanbul
- Reşat, Faik. (Tarihsiz): *Eslâf*, İstanbul: Tercüman 1001 Temel Eser
- Rıza, S. Mehmet (1316): *Rıza Tezkiresi*, İstanbul
- Riyâzi, Mehmet.(?):*Riyazi Tezkiresi*, Süleymaniye Kütüphanesi, Esat Ef., 3871
- Sâmî, Şemseddin. (1989): *Kâmûs-ı Türkî*, İstanbul: Enderun Kitabevi
- Sertoğlu, Midhat. (1986): *Osmanlı Tarih Lûgatı*, İstanbul: Enderun Kitabevi
- Solmaz, Süleyman. (2005): *Ahdî ve Gülşen-i Şu'arâsı*, Ankara: A.K.M.B. Yayını, Sayı:330-Tezkireler Dizisi:10
- Süreyyâ, Mehmet. (1996): *Sicill-i Osmânî*, İstanbul: Sebil Yay., 1. Baskı
- Şükûn, Ziya. (1967): *Gencine-i Güftâr, Farsça-Türkçe Lûgat*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi
- Tahirü'l-Mevlevî. (1973): *Edebiyat Lûgatı*, İstanbul: Enderun Kitabevi
- Tarama Sözlüğü (1949): İstanbul: Türk Dil Kurumu, Cumhuriyet Basımevi
- Tarlan, Ali Nihat. (1946): *Yavuz Sultan Selim Divanı*, İstanbul: Ahmet Halit Kitabevi
-, (2005): *Ahmet Paşa Divanı*, İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 1. baskı
- Üçok, Coşkun. (Çeviren) (1982): *Franz Babinger. Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımı

Yakıt, İsmail. (2003): *Türk-İslam Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme*. İstanbul, Ötüken Neşriyat, 2. Baskı

Yazır, M. Hamdi. (1962): *Hak Dîni Kur'an Dili*, Türkçe Tefsir, İstanbul

Yılmaz, Kâşif. (2001): *Güftü ve Teşrifâtü'ş-Şu'arâsı*, Ankara: A.K.M.B. Yayını
Sayı:225, Tezkireler Dizisi-Sayı:8

Yılmaz, Mehmet. (1992): *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*, İstanbul:
Enderun Kitabevi

Zavotcu, Gencay. (1994): “*Rıza Tezkiresinde Edirneli Şâirler*”, *Yedi İklim*,
Şubat Sayısı